

رۆمی: ناگری ئه شق

نیهال ته جه دود

وه رگی پانی: عومهر عه لی غه فوور

نیهای تهجهدود سالی ۱۹۶۰ له تاران له دایک بووه . له سالی (۱۹۷۷) هوه له فهره نسا دهژی . تهجهدود که هر له مندالیه وه بنه ماکانی سوڤیگه ری به گویدا دراوه ، له په یمانگه ی نیشتمانی زمان و شارستانیتیه روزه لاتیه کان خویندویه تی ، تیدا چهند توږینه وه یه کی له باره ی مانی و دهقه مانه ویه کان و بودا کردوه و دکتورای به زمانی چینی به دهست هیناوه . تهجهدود به وه رگیپانی شیعره کانی رومی بو سه زمانی فهره نسی ناوبانگی ده رکردوه ، وه ک توږه ریش له سه نته ری توږینه وه ی نیشتمانی فهره نسی کار دهکات و چهند کاریکی سه باره ت به میژوو بلاو کردوته وه . رومانی " پاسپورت به شیوه ئیرانیه که ی " نویسیوه . له گه ل میرده که یدا ، سیناریونوس و ره خنه گری سینهمایی جان کلود کارییه ، له فهره نسا دهژی .

شهو مردبووم، بهیانی زیندوو بوومهوه

گریاو بووم، بهیانی پیئه که نیم

دهولته تی عیشق هات

بوومه دهولته تیکی نه مر

رؤمی

سەرئىچ

زۆربەى ئەو گەفتوگۆ و رافە كەردن و كۆمىنتانەى لە سەر زمانى كە ساپە تىبە سەرە كىە كانى ئەم كەتتەبە دا
هاتون، لە كارە كانىيان وەرگىراون.

رۆمى: دىوانى شەمسى تەورىزى و مەسنەوى و (فیه ما فیه).

شەمسى تەورىزى: وتارە كانى شەمسى تەورىزى.

سولتان وەلەد: وەلەد نامە.

هەروەها هەندى زانبارىم بە كارەپناوہ كە لە بايوگرافيا (سیرهى زاتى)ى رۆمى و دەست و پىوہ نەدە كەى
وەرگىراوہ "مناقب العارفين" كە ئەفلاكى (شەمسە دىن ئەحمەد ئەلئەفلاكى، كە سالى ۱۳۶۰ مردوہ) لە سەر
داواى نەوہى رۆمى لە نىوان سالانى (۱۳۱۸ و ۱۳۵۳) نووسىوئىتى.

کتیبي شه مسی ته ورپزی

من پیره پیاوه سه‌رما برده‌که‌م

به‌ژن دريژ و ره‌قه‌له بوو، نيمچه ئيسکه په‌یکه‌ريک، خوی به پالتویه‌کی ره‌شی که تانی ده‌لپه‌وه پيچا‌بوو. پاش تاوه بارانه‌که، که‌زیه‌کانی پرچی له ژيژ کلاوه‌که‌یه‌وه، که له شپوه‌ی به‌له‌میکی ره‌نگ شینی ئاسمانیدا بوو، شور بوو‌بوونه‌وه. به‌خیرایی هه‌نگاوی ده‌نا بی گویدانه ئه‌وه‌ی له ده‌وروبه‌ری، دوکانه‌کان و خه‌لک و ناژه‌له‌کان، ده‌گوزه‌را. به‌چاوه‌کانیدا دیار بوو نه‌و میوانیکی ئه‌م شاره‌یه. ناوبه‌ناو له‌به‌رده‌م یه‌کیک له دوکانه بچوکه‌کاندا ده‌وستا و نیگای چاوه‌کانی به‌سه‌ر ئه‌و سه‌به‌تانه‌دا ده‌گیړا که له قامیش و کلوش دروست کرابوون. کاتی سه‌به‌ته‌سازه‌که داوای لی‌کرد سه‌به‌ته‌یه‌کی قامیشی لی بکړی، بی‌ده‌نگ بوو و هیچی نه‌گوت، چونکه مه‌گه‌ر به‌ده‌گمه‌ن که‌س داوای شتیکی لی بکات.

کزه‌بایه‌کی سارد به‌سه‌ر روومه‌ته له‌ره چرچه‌که‌یدا هه‌لی‌کرد وه‌ک گه‌لایه‌ک به‌ئه‌سپایی به‌ر ناگر بکه‌وی. برۆکانی هینایه‌یه‌ک تا خوی له‌ته‌ک سه‌رما‌که‌دا بگونجینی، ئه‌و زوقمه سارده‌ی له کۆتایی ئه‌و ساله‌دا له قۆنیه هه‌لی‌کردبوو.

به سه‌به‌ته‌سازه‌که‌ی گوت "من پیره پیاوه سه‌رما برده‌که‌م".

پیاوه‌که له نمایش‌کردنی کالاکه‌ی نه‌وستا.

"ته‌ماشای ده‌سکی ئه‌و سه‌به‌تانه بکه، هه‌ست به‌بنه‌کانیان ده‌که‌ی. ته‌واوی شار بگه‌پړی له‌م جوړه

سه‌به‌تانه نادۆزیته‌وه. ده‌توانن پیاویک بو ئاسمان به‌رز بکه‌نه‌وه".

"پیویستم به سه‌به‌ته‌کانی تو نیه تا به‌رز بيمه‌وه بو ئاسمان".

کاتی بو یه‌که‌م جار چاوم پیی که‌وت، ئه‌و شه‌مسی ته‌وریزی — ماوه‌یه‌کی که‌م پیش دیداره

به‌ناوبانگه‌که‌ی له‌گه‌ل مه‌ولانای رۆمی — ته‌مه‌نی شه‌ست سال بوو، وه‌ک من و ئیستا.

ئه‌وه‌تا بوومه‌ته پیره پیاویکی جه‌سته لاواز، هیشتا له دووباره‌کردنه‌وه‌ی قسه به‌ناوبانگه‌که‌ی شه‌مس

"من پیره پیاوه سه‌رما برده‌که‌م" نه‌وستاوم، چونکه ناگردانه به‌گسپه‌که‌ی ئه‌و ژووره‌ی چیرۆکی ماموستا

و گه‌وره‌می تیدا ده‌نووسم، ئیسقانه لاوازه‌کانم گه‌رم ناکاته‌وه، چومته‌ته‌مه‌ن و له هه‌موو ئه‌وانه

گه‌وره‌ترم که ده‌یانناسم. وا ئه‌و موریده جعیله به‌جۆش و خرۆشه‌ی جارن، که یه‌ک پارچه چوست و

چالاکي و پر له گیانی خوشمه‌شره‌بی بوو، بووته پیاویکی دانا و خه‌لک بو پرس و راویژ و بیستنی

نامۆزگاریه‌کانی دینه لای. گه‌یشتمه‌ته‌ته‌مه‌نی و یقار. ئه‌و جعیله وه‌رزشوانه‌ی له چله‌ی زستاندا شه‌خته‌ی

سه‌ر رویی ده‌ریاچه‌که‌ی ده‌شکاند تا خوی پی بشوات، ئیستا کاته‌کانی له‌به‌رده‌م ناگردانه‌که‌دا به‌سه‌ر

ده‌بات و به‌جیبی ناهیلی. ئه‌ژنۆکانم نازارم ده‌ده‌ن، ده‌سته‌کانم که‌می‌ک ده‌له‌رزن.

دوای ئه وهی پیر بووم و هه ره که تم نه ما، هه ولّ ده ده م به خه یالّ شه مس بهر له چل سالّ بئنه وه بهرچا. ده بئیم به په له له شوینی سه به ته سازه که دور ده که ویتته وه. ده بئیم به شه قام و کۆلانه کانی قۆنیه دا ده سوپیتته وه. قونیه یه که م شار بوو له توفانه که که وته وه، ئه و شاره ی پۆلّس و په یامبه ر به رنابا و تۆمای حه واری پئیدا تیپه ریون. شوینی کۆبوونه وهی مه سیحیه به راییه کان، که پیش ئه وهی له سه ده ی شه شه می کۆچیدا بپیته پایته ختی سولتانه سه لجوقیه کان، خاچیه رستان تالانیان کرد و خراپه کاریه کی زۆریان تئیدا کرد.

هیرشه کانی مه غۆل نه یان توانی مه شخه لی ئه و دلّه بکوژینه وه که به بازگانی لیی ده دا. ئه و شاره ی تورک و یونانی و عه ره ب و هیندی و فارس و ئیفرنجی و ئیگور و فینسیایی و ته نانه ت چینی تئیدا ده ژین. هه موو رۆژیک به یانی زوو ئه و ده نگه ده نگه ی ئاوبه ره کان دروستیان ده کرد که کونده له پیستی بزین دروستکراوه کانیان له جۆگه له کانی ده ره وهی شار پر ئاو ده کرد و به پشتی وشتر ده یانگواسته وه، خه لکی شاری به خه بهر ده هینا، ئه ویش به هۆی هاوار هاواریان به ده نگه ی بهرز بۆ فرۆشتنی ئاوی سازگار، له گه لّ ده نگه ده نگه ی جلشۆران له هاتوچۆیان له نیوان روباره که و مائی مه عمیله کانیاندا، که بارگیر و ئیستره کانیان له ژیر باری جله پیسه کاندانقه یان ده هات و له وسه ره وه به باره جلی شۆراو و خاویین و ده فکراو و بۆنخۆشه وه ده گه پانه وه. هه ره ها کریکارانی بیناسازی که له دورپانی ریگه سه ره که یه کانداندا ده نه نیشن و چاوه پروانی تیپه ربوونی به لئینه ده ریکیان ده کرد له به یانی زوودا که به دوای بیناسازی کارامه دا ده گه پان. ده توانرا له شوینه زۆره کانی بیناسازی وه —ئاخر سولتان شه یدای بیناسازی بو— ئه و ده نگه ده نگ و جیره جیره ببیستری که له و جه نه پ و گوریسانه وه بهرز ده بوویه وه که تا خۆرانئاو بوون کریکارانیان به زنجیر بۆ لوتکه ی مناره کان بهرز ده کرده وه. هه رچی ناو گه ره که کانه، وادیاره بانگه بانگی کۆنه فرۆشان که به شه قامه کاندانده سوپینه وه و شتی کۆن کۆده که نه وه وچانی بۆ نیه. له گۆره پانی قوتابخانه کانه وه، ده بیرستان، ده نگه ئه و مندالانه ده ببیستری که به بی پسانه وه به ده نگه تیژ و یه کسه مه ته که یان هه ندی ئایه تی قورئان ده لئینه وه. له شه ویشدا له په نه ره رونا که کانی نه خۆشخانه وه ده نگه ی گفتوگۆی سه یری شیتیکت دیتته بهرگۆی، تئیدا به ده نگه ی بهرز و به زمانیک جگه له خۆی که س تیی ناگات گوزارشت له وه ده کات که له میشکیدا یه.

گه رماوه گشتیه کانی ته می هه لمی ئاوی گه رم و بۆنخۆش دایده پۆشین. له ئه شکه وته کانی ئه رمه نیشه وه بۆنی شه رابی ره سه نی گه ییو ده هات، به بی گویدانه زرنگه ی شمشیره کانی مه غۆل. هه رچی ئه و ژنه عه پافانه ن که جامی ئاو به ده ستیان بهرز ده که نه وه، له پئی شله ی کۆبووه وه، رووی ژیا نی شاراوه ی ئه و ئافره تانه یان ئاشکرا ده کرد، که به حه په ساوی له ده ویان ئه لقه یان ده به ست.

ئەو بيانىيانەى لە خۆرئاواو دەين ھەميشە دەلەين قۆنپە شارىكى زۆر گەورەيە و لە شارىكى دوور دەچى ڪە دەكەوئتە ناوەرپاستى دەشتىكى بەپيت لە بەرى چەپى روبراىكى پانوپۆر، كە پىي دەلەين كۆلۇنيا. ھەرچى ئەو بيانىيانەن لە خۆرھەلاتەو دەين دەچوئپن بە بەغدا، بگرە بە شارى ھامبى كە شوئپنەكەى زۆر دوورترە.

پىش گەپشتنى بە ئەنادۆل "رۆژھەلات"، يان "ئەناتول" وەك ھاوپرئ يونانپەكەم "زىانوس" بەو شپوھە دەرىدەپرئ، شەمسى تەورپزى تەنپا يەك خواستى ھەبوو، ئەوئش گەپشتن بوو بە مامۆستاپەكى راستەقەينە، مامۆستاپەكى رۆحى. لەبەرئەو ھەرتاپاى ولاتى تەى دەكرد و لە ولاتىكەو دەچوو بۆ يەككىتەر. شەمس پىشتر لە زىدى خۆى لە تەورپز لەسەر دەستى شىخىك خوئندبووى بەناوى "سەبەتەچن"، ھەرچى دەيزانى ھەر ئەو ھەو بوو ئەو يەكەم مامۆستاپە فپرى كرددبوو. بەلام زۆر درپزەى نەكئشا شەمس بەجىي ھىشت تا بەشوئپن مامۆستاپەكدا بگرئ بتوانئ شتىكى تپدا "ببىنى" كە نە سەبەتەچنەكە و نە ھىچ كەسئكىدى نەببىنى.

وەك ئازەلئكى كپوى لە گەپان كۆل نادات، شەمس لە شارىكەو دەچوو بۆ شارىكپتر، وەرزدواى وەرزد، بەشكو ئەمە خواپە رابچپەكەى بدۆزئتەو. ئەم گەپان و سوورپانە بەردەوامە گەياندپە بەغدا و لەوئ شىخىكى ناسراوى ببىنى. ئەو قسانەى پىكەو ھەردىان بەخپراپى بلوو بوونەو ھەگەپشتنە كۆشكى خەلپە. لە گەرماو ھەگەپشتەكان و مەپخانەكاندا، كە سەربازان تپپدا پشووپەك دەدەن پىش ئەوئ دەرچن تا لەسەر دەستى مەغول سەربەردپن، بلوو بوونەو. بەلام شەمس بئ ئۆقرە بوو. ئەو ھەبوو لەو تاكە دپدارە زۆر كورتەدا لە شىخى پرسى چى دەكات، شىخپش وەلامى داپەو "من مانگ لە ئاوى تەشتدا دەببىنم"، شەمس بەو قسەپە يەكسەر ھەستى كرد ئەو شىخە دادى ئەو نادات و بەتەنزەو ھەلامى داپەو "ئەگەر ملت دومەلئ تپدا نەبئ، بۆچى راستەوخۆ تەماشائى مانگ لە ئاسماندا ناكەپت؟".

بەو وشانە شەمس ھەماسەتى ئەو شىخە خەيالپلاوھى تىكشكاند، شىخەكە كە پەرۆش بوو ببپتە مامۆستاپەى ئەو پپاو، تكاى لئكرد بمپئتەو ھە ناوينا "ورپا"، رابەر (مورشپد)، "پاوەر"، بەلام ئەو پپاو نامۆ و تەمومژاوپپە رازى نەبوو، شىخەكە بەسەر شانپدا داپە پرمەى گرپان، خەمبارى خۆى بەگوئپدا چرپاند، جەكانى خۆى دادپرى و سىنگى روتى ھپناپە پپشەو تە شەمس بببىنى، بەلام ھەموو ئەو ھەولانەى بەبا چوون، چونكە يەكئك لە چوار شتە مەھالەكە بوو شەمس "ئى بالندە" بگرئ.

لەگەل ئەوئ ھەستى بە ھەندئ بەختەو ھەرى كرد لە رەتكردنەوئى كارپگەرىي ئەو پپاو، كە دەروپشەكانى ئەو كاتى بەغدا بە "نوورى خپلافەت" يان دادەنا، شەمس زانى ئەو كاتى خۆى لەگەل كەسئكى بپنرخى لەو شپوھەپە بەفپرۆ دەدات.

"تۆ بەكەلكى ھىچ ناپەپت. تۆ شاپانى ھاوپرپپەتپى من نپت."

ئەو دەوایىن قىسىمى شەمس بولۇپ پىش لەو دەپ پىشت بىكەتە شىخەكە و بەغدا بەجى بىلى. كەس بەتەواوى ئەيزانى ئەو كىيە، چۈنكى وەلامى ھىچ پىرسىيارىكى شەخسى لەبارەى خۆيەو ئەدەدایەو، بىئويى خۆى لە وتنەو دەپ قورئان و ئوسولى دىن بە مندالان پەيدا دەكرد، ھەندى جارىش لە بىناسازى يان بۆيەچىتى ياخود گەچكارىدا كارى دەكرد، بەلام ھەزى ئەدەكرد وا بزانرى سۆفى يان مامۇستا يان كرىكارىكى ناكارامەيە، بەلكو خۆى وەك كەسىكى بىگانە دەناساند، كە لە جولەى جىھاندا ھەلۇاسراوہ. ھەركات بگە پىشتايەتە شارىكى تازە لەگەل رىيوارانىتر لە خان (كاروانسەرا) يەك دەمايەو، واى پى باش بولۇپ خۆى وەك بازىرگان بىناسىنى ئەك پىاوى ئاين يان مامۇستايەكى رىزدار.

لەبەرئەو دەپ مەعرفەكەيشى، ھاوشىو دەپ غەرىزەكەى، سەرسورھىن بولۇپ، بەزورى داواى لى دەكرا لە خانەقا، تەكەيە دەرويشان يان لە قوتابخانەيەكدا بىمىنىتەو كە ھاوشىو كەنى لە دەورى بن، بەلام ئەو بەو داوايانە رازى ئەدەبوو و بەو وەلامى دەدانەو كە لەبەرئەو دەپ كەسىكى غەرىبە، دەبى لە كاروانسەراكاندا، كە گوزەرگەن، بىمىنىتەو. بەلام ئەوانەى ئەو رىيوارەيان دەناسى ناويان نابو بالندە (الطائر). دەلەين سەرانسەرى دنيا گەراو پىش ئەو دەپ بگاتە قۇنىە كە جەلالەدىن مەمەد بەلخى، ناسراو بە رۆمى، تىدا دەزى، چۈنكى بەشىكى زورى ژيانى لەم شارەى سەر بە قەيسەرەكاندا بەسەر بردو، كە قوتابىەكانى بەناوى "مەولانا" بانگيان دەكرد و شەمس تەنبا بە پىتى م ئامازەى بۇ دەكرد.

دەستەكانم دەسوتىنەو كاتى ئەو دەنوسم كە بەچاوەكانم بىنىم، بەلام نامەوى بەخىراى درىژە بە نووسىن بدەم. ئەوكاتە، ھىشتا رىگەوبانەكان مەترسىدار بولۇپ وەك ئىستا كە ئەم دىرپانە دەنوسم گوزەريان پىدا ئەدەكرا. ئەو بولۇپ نەو كەنى جەنگىزخان داين بەسەر ئەو خاكەدا، ئەوكاتەى (چورماغان) جەنگاۋەر جەلەوى بۇ لەشكرەكەى كە ژمارەيان لە سى ھەزار پىاۋ زىاتر بولۇپ، شل كىر و چى خراپە بولۇپ تىيدا كىردىن، لە تالان و راورپوت و كوشتن و سەرىپىنى خەلگى شارە كۆنەكە، كە پىدەچى لەباتى بەرگرىكردن لە خۇيان، خۇيانيان وەك كاوكۆت دەرخوارد دابن.

ھاتوچۇكانى شەمس زور پىشتى بە جموجولە نارىكەكانى لەشكرە شالابو بەرەكانى مەغۇل دەبەست، ئەوكاتە سەرجەم ئەو خاكەنى لە سەندەو تا تەنگەى قوستەنتىنىە درىژ دەبوونەو لەژىر ھەپەشەدا بولۇپ، شەمس تەمەنى سى و پىنج سال بولۇپ كاتى مەغۇلەكان تەورىزى زىدىان سوتاند، لەكاتى گەشتەكانىدا دەنگى ھاوار و شىن و رۇپۇى خەلگە زىرەكردو كە دەگەيشتە گويكانى، زور جارىش قىسەيەكى دووبارە دەكردو كە وەك مەيۋەيەكى وەرزى لە قەراغى رىگە كەوتى ھەلگىرابوۋەو: "مەغۇل دىن، وىران دەكەن و دەسوتىن و دەكوزن و تالانى دەكەن پاشان دەرۇن".

بۇيان گىرابوۋىو كە سوارىكى مەغۇلى دەچىتە گوندىكى ئاۋەدان و سەرجەم خەلگەكەى يەك بەيەك دەكوزى، بەبى ئەو دەپ كەسىان زات بەكەن پەنجە بەرپوۋىدا بەرز بەكەنەو. لە شوپىنىكىتر بۇيان گىرابوۋىو

بهره‌بریه‌کی بېچک فەرمانی به دلیک کردوه له‌سەر زهوی پال بکه‌وی و له شوینی خوی نه‌بزوی، پاشان مه‌غولیه‌که چووه به‌ئیسراحتی خوی به‌دوای شمشیره‌که‌یدا گه‌راوه و پاشان گه‌راوه‌ته‌وه و سه‌ری پیاوه نه‌گه‌ته‌که‌ی برپوه، که بیده‌نگ و خاموش له چاوه‌روانی مه‌رگی خویدا له‌جیی خوی جولای نه‌کردبوو. شه‌مس رۆژیکیان گه‌یشته دیمه‌شق و دیسان چیرۆکی ئه‌و خۆبه‌ده‌سته‌وه‌دانه سه‌یره‌ی له‌به‌رده‌م داگیرکه‌راندا بیسته‌وه.

"یه‌کیکیان بۆی گه‌راپه‌وه: ئیمه‌هه‌ژده ریبوار بووین، له‌ریگه‌دا مه‌غولیه‌که‌هاته‌ری کاروانه‌که‌مان و فەرمانی پیکردین خۆمان به‌یه‌که‌وه به‌ستینه‌وه. هاوریکانم به‌هیمنی که‌وتنه‌ خۆبه‌ستنه‌وه به‌یه‌کتره‌وه، من تاکه‌که‌س بووم ئه‌و فەرمانه‌کوشنده‌یه‌م رته‌کرده‌وه. پیم‌وتن ئیمه‌هه‌ژده که‌سین له‌به‌رانبه‌ریه‌که‌پیاو. به‌لام سوودی نه‌بوو، هه‌ر له‌خۆبه‌ستنه‌وه به‌رده‌وام بوون. له‌په‌ر خه‌نجه‌ره‌که‌م ده‌ره‌ینا و قورقوراه‌گی ئه‌و مه‌غولیه‌م بری و ئه‌و ئیلته‌شییه، په‌یامبه‌ره‌مه‌غولیه‌که‌، ده‌ستبه‌جی گیانی ده‌رچوو و ئیمه‌یش هه‌لاتین و ئه‌سپ و گوریه‌که‌نمان له‌دوای خۆمان به‌جیه‌یشت. به‌لام وادیار بوو هه‌ندی له‌هاوکاروانه‌کانم په‌شیمان بوون که به‌زیندوویی ماون".

له‌دیمه‌شق کاتی ته‌مه‌نی چل و پینچ سال بوو، لایکی بینی که‌کۆمه‌لی هاورپی رووخۆش ده‌وریان دا‌بوو. له‌به‌رده‌میدا چه‌مايه‌وه و ده‌ستی ماچ کرد و وتی: "ئه‌ی بگۆر (صراف)ی دنیا‌ی ماناکان، فریامان که‌وه". بیگومان ئه‌و ده‌سته‌واژه‌ی "سه‌راف" وا به‌کار هینا وه‌که‌ئوه‌ی پاره‌یه‌که‌به‌پاره‌یه‌کیدى بگۆرینه‌وه.

به‌لی، گه‌یشته دیارترین زانسته‌خو‌ازانی شار. ئه‌وه‌رۆمی لای بوو، له‌مه‌ودووا به‌و ناوه‌ناوی ده‌به‌م، که‌بۆ خویندنی زانسته‌کانی ئاین و شه‌ریعت هاتبوو بۆ دیمه‌شق. دوور له‌به‌شداریکردنی شادومانی ئه‌و غه‌ریبه‌ی داوای لیکرد ده‌ستی بگری، رۆمی ده‌ستی کیشایه‌وه، که‌به‌لیکی ماچه‌ته‌په‌کانی ئه‌و تکاکاره‌ته‌پ‌بووبوو و چه‌مايه‌وه تا یارمه‌تی هه‌ستانه‌وه سه‌رپیی ئه‌و پیاوه‌بدات که‌له‌به‌رده‌میدا چۆکی دادابوو. هه‌ر هینده‌ی هه‌ستایه‌وه خیرا دوور که‌وته‌وه و رۆمی لای له‌به‌حه‌په‌ساوی به‌جیه‌یشت. وه‌که‌بیموبالایی هه‌ر لایک له‌و ته‌مه‌نه‌دا رۆمی هیچ گرنگیه‌کی به‌و دیداره‌نامۆیه‌نه‌دا. به‌لام که‌سه‌که‌یتر-مه‌به‌ستم له‌که‌سه‌که‌یتریش شه‌مسی ته‌وریزییه، واته‌"بالنده"- تیگه‌یشت ئه‌و لاه‌وی به‌هه‌له‌په‌کتیب قووت ده‌دات، هینشتا کامل نه‌بووه و پئویسته جاریکیت بگه‌رینه‌وه.

نا، نه‌خیر رۆمی هینشتا کامل نه‌بووبوو، هینشتا بیست و پینچ سالیتری پئویسته. له‌رۆژیکی پایزدا کاتی ده‌یویست قوتابخانه‌ی بازاری لۆکه‌به‌جی بیلی، جاریکیت هه‌ر به‌ریکه‌وت شه‌مسی بینیه‌وه که‌له‌خانه‌که‌ی بازگانانی شه‌کر ده‌هاته‌ده‌روه، ئه‌م دیداره‌بوو که‌ژیانی سه‌راوژیر کرد. پاشتر ده‌گه‌پیمه‌وه سه‌ر باسکردنی ئه‌و دیداره‌.

بەئاستەم دەتوانم وشەكان لەسەر كاغەز تۆمار بكم تا بەسادەیی باسی رۆمیی مامۆستام بكم، ئەو پیاووی هیشتا تەمەنم نەگەیشتبوو بەست سال ھاتە ژيانمەو و ئیتر لەژيانم دەرنەچوو، ئەو پیاووی شیعەرەكەى كرده گوزارشتیكى پوخت و ساف لە عیشق و محیبت، ریگەى راستەوخۆى بۆ لای خوا چوون. بەلام ئەمەیه ئەركى من، ئەو ئەركەى پێویستە لە كۆتایی ژياندا ئەداى بكم. جا ئەگەر من نەیکەم، ئەى كى بىكات؟

ناوی راستەقینەى جەلالەدین محەمەدە، سالى ٦٠٤ى كۆچى (١٢٠٧ى زاینى) لە بەلخ لە رۆژھەلاتى ئێران لەدايك بوو. باوكى بە نازناوى "سولتانی زانایان" بەناویانگ بوو، چونكە دەوترا زانستى كاملە. بەلام دواى مشتومرێك لەتەك فەیلەسوفى كۆشك "بادیشاه" ناكۆكى سەبارەت بە نازناوێكەى لەگەڵ خەلكى شارەكە دروست بوو، رەنگە لەترسى سوپای مەغولیش بى كە بەناچارى سالى ٦١٨ ك زیدی خۆى بەجێھێشتوو، ئەویش كاتى كۆرەكەى، واتە مامۆستاكەى من پاشتر، هیشتا تەمەنى چوار دە سال بوو. گەشتەكەیان دوور و درێژ بوو، لە بەغدا باوك و كۆرە جەیلەكەى چاویان بە پێشەواى زانا و عارف سەھرەوەردى كەوت. لە دەروازەى پایتەختى خىلافەت پاسەوانەكان وەك چۆن لە ھەر بێگانەى یەكیان دەپرسى لێیان پرسین لەكوپو ھاتوون و بۆ كۆى دەچن؟ سولتانی زانایان، واتە باوكى رۆمیش وەلامى دانەو: "لەلای خواو و بۆ لای خوا و ھىچ ھىزىكیش بەبى خوا نى". كاتى ئەم وشانە گەیشتنە گوێى شەھابەدینى سەھرەوەردى، بەپەلە خۆى گەياندە سەردانىكەران. بەگەرمى سالاوى لە باوكەكە كرد و ئەژنۆى كۆرەكەى، واتە رۆمى ئاینەى، ماچ كرد، كە سواری ئەسپێك بوو. دەوترى، گەورەم وەك یادگارێكەى ئەو دیدارە —كە ئەو رەنگە شتێك بى تەنیا خەيالى ھەندى لە راویەكاندا روى دابى— چەند تالە موویەكى سوورى ئىمامى عارفى لای خۆى پاراستو، كە لەكاتى ماچكردنى جەلكانیدا پێووی نووسابوون.

دواى ئەو، كاتى سەھرەوەردى تەمەنى گەیشتنە سى و شەش سال حاكى شارى حەلەب، كە كۆرى سەلاحەدین بوو، كوشتى، كە خۆى بە یەكێك لە شوپنكەوتە دلسۆزەكانى دەناساند. بەلام پارێزگارى بەھێزترین شوپنكەوتەكانى ئىمامى عارف ھىچ سوودى نەبوو لەبەردەم تۆمەتباركردنى بەزەندەقە كە پیاوانى كۆشك بۆیان ھەلبەست، ئىمامى عارف نەیتوانى خۆى لە شەرى ئەو رق و كینەى لە ناخياندا بوو بەرانبەرى، بپارێزى. جا لەنیوان باوكى سولتان و ئەو ھاوپێشەیدا كە باوهرى بە غەیبىات ھەیه، حاكى حەلەب باوكى سولتانى ھەلبژارد و بەدلىكى پركەسەرھو ھەرمانى دا بەكوشتنى مامۆستا زاناکەى. لە ریگەى ھەلاننى دوور و درێژدا ئەو پیاووی دەبیتە مامۆستام، واتە كۆرى سولتانى زانایان، لە نىسابور چاوى بە شاعىرى سۆفى ھەرىدەدین عەتار دەكەوى، كە كارى بۆنفرۆش (عطار) بوو. عەتار دانەيكە لە كتیبەكەى بەناونیشانى "ئەسرارنامە" ی پێشكەش كرد كە كۆمەلى ھۆنراووی تیدا بوو رۆمى لە

خویندنه ووه و ليوهرگرتن و وتنه و هيان نه ده و هستا، ئه گهرچي خوئی له پووی شکل و ناوه پوکوه ئاستی بلیمه تی رۆحی و شیعی عه تاری تیپه پاندبوو. هه موو ئه وانه ی ئاماده ی ئه و دیداره بوون گوئیان له عه تار بووه به سولتانی زانایانی وتوه: "کوره کهت به خیرایی گره به رده داته پوش و په لاشی جیهان".
ته نانه ت ئه گهر عه تاریش ئه و قسه یه ی نه کردبی، ته نانه ت ئه گهر ئه و ته نیا قسه یه کی بریقه دار یان هه لبه سترایش بی، ئه و رومی هه ر به راستی، پرپه پری مانای وشه که، گری به ردایه جیهانی رۆحی، که له وانه یه ئه ووه جیهانی راسته قینه بی، له و گره تیپه رده نانه ییش به رده وامه .

هه روه ها و تراوه کاتی کاروانه که نیسابوری به جیهیشتوو، عه تار کاتی کوره که ی بینوه له دوای باوکیه ووه ده چی و تویتی: "سوحانه لا، من ده بینم ئوقیانوس له دوای ده ریا ووه ده چی".
له یه کی که له و شارانه ی له کاتی هه لاتنه که یاندا تییدا وه ستاون، رومی له ته مه نی هه ژده سالییدا جه وه هری کچی یه کی که له خانه دانه کانی شاری لارنده ی ماره کرد، هه میشه ناوی ئه و شارهم له یاد ده بی، چونکه گوره م له هه ندی له قه سیده کانیدا وه سفی تامی میوه کانی کردوه که له بیر ناکری، به تاییه ت "شفتالو" یه کی که له جوړه ئاوداره کانی قوخه .

جه وه هه ر دوو کوری بو هینایه دنیا، یه که میان سولتان وه له د بوو که رومی ده یوت زور له و ده چی.
سولتان بوو به سیبهری باوکی و له وه رگرتنی سه رجه م برپاره کانیدا، چه نده دژیه ک یان سه رچلانه بوونایه ، یارمه تی ده دا، به لام عه لا، کوری دووه م، کوره بیگویی و لاساره که ی باوکی بوو، ئه ویش بوو به "سیبهر" ی باوکی، به لام سیبهریکی تاریک و پر له هه سستی رق و کینه و دوژمنکاری. رۆژی له رۆژان عه لا بوو به هوی رۆیشتن، "دیارنه مان" و هه ندی ده لئین کوشتنی "خواوه ندی باوکی"، شه مسی ته وریزی.

ئه ووه شه مس خوئی ته کی، وه ک نووسیومه، دوای بیست سال خوئی له قۆنیه بینیه ووه، ئه ویش له ۲۶ ی جه مادی دووایی سالی ۶۴۲ ی کۆچی (۲۲ تشرینی یه که م/ئۆکتۆبه ری سالی ۱۲۴۴ ی زاینی) لای ده رگای خانه که ی بازرگانانی شه کر، که وه ک هه ر بازرگانیکی کارامه به دوای ده گمه نترین کالاکاندا ده گه پرا.
وا ده هاته پیش چاو بوونی دوو کوره که کاتی مردنی رومی مملانیی ئه به دیی نیوان خیر و شه پر به رجه سته ده کات. ئه وان له دوو باله که ی فریشته جبریل ده چون، بالی روناکی - بالی راست - که سروشتی نموونه یی لی ده که ویتته ووه (سولتان وه له د)، بالی سیبهریش - بالی چه پ، به مانایه کیتر ئه و رۆحی بو جیهانی نه وی داده به زئی و عه لا به رجه سته ی ده کات.

رۆژیکیان ئیتر هه لاتنیان کۆتایی هات. چیدی ده ریا نه ده پۆیشت و ئوقیانوسیش که وته هه لقولین.
به بانگهیشتکردنیان له لایه ن سولتان که یقوباده ووه - خوا رۆحی پیروز بکات - ریگه ی قۆنیه یان گرت به ر و بو ماوه یه کی دوور و دریز تییدا ئوقره یان گرت و ئیتر له سوارانی بیبه زه یی ده شت و چۆله وانیه کان و که سانی نه مکنه ناس پاریزراو بوون.

دهريا داچوو و ئوقيانووس هه لچوو. رۆمى دهستى كرد به خوڤندنى زانست و مه عريفه ي باوكى. كاتى باوكى وه فاتى كرد مه ولانا ته مهنى له بيست و چوار سال تىپه پرى نه كردبوو. ئه و لاوه به و زه بره ي به مردنى باوكى پى گه يشت زۆر خه مبار بوو، چونكه به وه ته نيا باوكى له دهست نه دا، به لكو باشترين مامۆستايشى له دهست دا. ئيتىر زانسته كه ي به ناته واوى ده مينيته وه و ده بى چاوه پروانى هاتنى مامۆستايه كيتىر بكات. رۆمى سالىكى ره به ق گويقولاخ چاوه پروان بوو.

وه ك چه قويه كى تيز كه ئاوريشم ده برى، مه غول به ره و ئاوابوونى خور پيشره وييان كرد، به ره له گه يشتنى سوپاى مه غول ئيرانيه كان هه لاتن، زوريان له قونيه گيرسانه وه. هه ندى وتيان بيستويانه چون فه قيه ي ناسراوى شارى به لخ بوره انه دين ته رموزى له ناكاو دهرسه كه ي برپوه و هه ناسه يه كى هه لكيشاوه و هاوارى كردوه "ئه ي داد و بيداد! شيخه كه م سولتاني زانايان له دنياى خاكه وه چوو بو دنياى پاك، كوره كه ي به تاسه وه چاوه پروانم ده كات، بويه ده بى بجم بو قونيه و ئه و راسپارده يه ي بده مه دهست كه شيخه كه م لاي داناوم".

شتىكى سروشتيه له و زه مانه دا كه پشيوى و پاشاگهردانى دنياى گرتبووه وه خه ون و موعجيزه و ريكه وتى سه ير و پيشبيني كردن له سه رتاسه رى دنيا دا بلاو بينه وه. كاتى رۆمى ئه وانه ي ده بيست هيج گرنگيه كى پينه ده دان و توسقاليك حه قيقه تى تياندا به دينه ده كرد. ته رموزى له چ سيستمى كا ئه م قسانه ي كرد، به چ شيوه و له چ كاتى كا؟ رۆمى هيج گرنگيه كى به م شتانه نه دا، به لام به دلنيايييه وه ده يزانى ته رموزى ديت و خوڤنده كه ي ته واو ده كات، كه دواى مردنى باوكى زۆر له كه مى دا بوو. هه رچى ته رموزيه ده يزانى رۆمى پيوستى به مامۆستايه ك هه يه و پيوسته به زووترين كات خوى بگه يه نيته ئه و كوره خه مباره و فيرى وشه ي راسپارده (ئه مانه ت) ي بكات، چونكه ئه و فير كردنه باشترين دياريه بكرى پيشكه شى بكات.

گه يشتنى مامۆستا به سالاچووه كه به قونيه رۆمى پر كرد له حه زى نوى، چونكه ته رموزى له جوړه كانى زانستدا تا قى كرده وه و له كو تا يى تا قى كردنه وه كه دا پى وت: "له سه رجه م زانسته ئاينى و يه قينيه كاندا به سه د پله ئاستى باوكت تىپه راندوه، به لام باوكى مه زنت له زانستى قيله و قاله¹ و زانستى حالدا كامل بو".

به گه و ره تازه كه ي وت "ئىستا ده مه وى بچيته سه ر ريچكه ي زانستى حال"، "من ئه م مانايه م له باوكته وه پى گه يشتوه، تويش ئه وه له من به دهست بينه، تا به ديار و ناديار ميراتگري باوكت بيت و ببينه چاوى ئه و".

¹ (قيل و قال)، واته وترا و وتى. له به ره وه ي به سيغه عه ره بيه كه ي زۆر له سه ر زمانه و ئه و دوو وشه يه له زانسته شه رعيه كاندا به كار دين، حه زم كرد وه ك خويان بيان هئلمه وه. عومه ر.

تەرموزى راستى دەکرد، چونكى رۆمى ئەو زانستانەى نەبوو كە بە خویندەنەوہى تیزە عىرفانىەكان بەدەست نایەن، بەلكو بە رامان و گۆشەگىرى بەدەست دىن. وەك مردوو خۆى دایە دەست مورشىدە تازەكەى كرد تا بگاتە ژيانى ئەبەدى، ھەرۈھەتا بەئندەى رۆحى لە فەزای پاكىتى و سەفادا لە شەقەى بال بەدات. پاشان كۆرە لەدلا شىرىنەكەى، سولتان وەلەد، بەم بەيتانە وەسفى ئەو تەوانەوہىەى كردوہ:

بوو بە مورىدى لە قوولايى رۆحيدا و سەرى دانەواند و

وہك مردوو لەبەردەستيدا بەرز كرايەوہ،

كاتىكىش لەبەردەستيدا مرد زىندووى كردوہ،

گرىانى بوو بەسەريەوہ كە ھىنايە پىكەنن.

بەم شىوہىە تەرموزى مورىدە گەنجەكەى نارد بۆ دىمەشق و ھەلەب بۆ خویندن.

رۆژىكيان لە مەيدانى دىمەشق، كاتى بەرپىگاۋە بوو بەرەو قوتابخانە، ئەو كۆرە لاۋە بۆ يەكەم جار چاۋى بە دەرويشىكى بارىكەلە كەوت، تەكەى لىكرد "دەستى بگرى". وەك پىشتەر و تەم دىدارەكە بەرھەمى نەبوو و رۆمى گەرايەوہ بۆ لای ھاۋرپىكانى، ئەویش كاتى دەرويشەكە، واتە شەمسى تەورىزى، ھەستى كرد ھىشتا "پىنەگەبىوہ"، ھىشتا "كال" بوو.

رۆمى ئەوہى دەزانى. كاتى گەرايەوہ قۇنيە بەفەرمانى تەرموزى سى خەلۋەتى لەدواى يەكى ئەنجام دا، كە ھەزار و يەك رۆژيان خاياند، ئەویش ژمارەيەكە، بەگۆيرەى بەھای ژمارەبى پىتەكان، رەزامەندى دەگەيەنى.

لە كۆتايى ئەو ئەزمونە درىژەدا، وەسفىكى تىرۋتەسەلى سەبارەت بە بىنىنە ناوہكى (باتنى) يە زۆرەكانى پىشكەش بە تەرموزى كرد. لە يەككەلە و بىنىنانەدا وتى: "تۆم بىنى. گویت لە رىنمايەكانى باۋكم دەگرت. ئاگر لووشى دەداى، ھەردوو پىت لەسەر ئاگردانەكە دانا و بەدەستى خۆت پشكۆ گسووتاۋەكانت راكىشا".

مامۇستا كە قوتابىەكەى ماچ كرد و پىى وت: "ئىستا ئىتر ھەموو نەينىەكانى باتن و نەينى رىچكەى ئەھلى ھەقىقەتەكان و دۆزىنەوہكانى رۆحانىيان و بىنىنى شتە غەببىەكانت بەدەست ھىناۋە". لەویدا ئىتر قۇناغى فىركردنى كۆتايى ھات و "راسپاردە" كەى دایە دەست. ئەو تە ئىستا قوتابىەكە پىشى مامۇستا كەى دەداتەوہ.

تەرموزى دواى ئەوہى دە سال لە قۇنيە مايەوہ، بىرپارىدا بچى بۆ شارى قەيسەريە، رەنگە لەبەرئەوہى ھەستى كردبى تىنوۋەكە ئىتر پىۋىستى بە جۆگەيەك ھەيەكە لە كانياۋىكەوہ ھەلدەقولى چىتر ھى ئەو نىە، لەبەرئەوہ داۋاى لە قوتابىەكەى كرد رىگەى بەدات ئۆغر بكات، بەلام ئەو بەداۋاكەى رازى نەبوو،

له بهرته وه مامۆستاكه ی ناچار بوو به گوئی رۆمی نه كات و به بی ره زامه ندیی ئه و كه سه ی زۆر هۆگری بوو ئۆغری كرد.

له ریگه ی چوونیدا بۆ قه یسه رییه، ئه سپه كه ی ته رموزی به له سه بوو، جله وی له ده ستیدا نه ما و به ری دایه وه و پیی شكا. كاتی بۆ چاره سه ر ناچار بوو بگه ریته وه بۆ قۆنییه، قوتابیه كه ی بینی كه پیداغری كرد هه ر ده بی خۆی كه وشه كانی بۆ دابكه نی. رۆمی به ده م یاریكردن به په نجه كانی پی شكاوه كه یه وه لیی پرسى: "بۆچی خۆتمان لی به دوور ئه گری؟" پیره عارفیش وه لامی دایه وه "شیریکى بیئامان نزیك ئه بیته وه. ئه و شیره، منیش شیرم، ئیتر ناسازیین".

رینماییه كانی ته رموزی، په یامه كانی ئه و هه قه گه یه نه، كه رۆمی شه لالیان بووبوو، چووبوونه ناخیه وه، به ناو سه رجه م ده ماره كانیدا رۆچووبوون. سه ره نجام ریگه ی به پیره حه كیمی عارف، بیره كه، دا ئۆغر بكات. ئیتر ئیستا ئاماده یه بۆ پیشوازیکردن له شیره پیشبینیکراوه كه، واته شه مسی ته وریزی و لیتگیه یشتنی.

به لام پیش ئه وه ی ئه و وه حشه بگاته قۆنییه، شاره كه كورپی سولتانی زانایانی، كه ته مه نی گه یشتبووه سی و شه ش سال، به میراتگری شه رعیی باوکی دامه زراند. گه یشتبووه ئاستی شكۆ و خه لك ئیتر به "مه ولانا" بانگیان ده كرد. ئه و قوتابخانه یه ی وانه ی تیدا ده وته وه هه رگیز له مورید خالی نه بووه، رۆژانه چوارسه د فیرخواز ئاماده ده بوون، كه زانای ئاینی و حاكم و میریان تیدا بوو، بگه سولتان خۆیشی ئاماده ی وانه كانی ده بوو. رۆمی كه هه مووان ریژیان ده گرت و به پیروزیان داده نا، كه س له زانست و فیكردندا شانى له شانى نه ده دا، لوتكه بوو، نووریکی بی وینه بوو.

به ژن چوارشانه، لوت باریك، چاو پان و هیمن بوو، كه دوو برۆی هه ندی پر گه وره یان كرده بوون، پرچی سه ر و ریشی خه ريك بوو ماش و برنج ده بوو. لیوی سه رووی كه وانیکى نایابی دروست كرده بوو. به نه رمی ده چوو به ریگه دا و به رده وام له بیركردنه وه دا نوقم بوو، وه لامی ئه و پرسیارانه ی ده دایه وه كه هه میشه له دالانه كانی قوتابخانه، له مزگه وت له سه رجاده و له گه رماو (حه مام) ئاراسته ی ده كران. میهره بان بوو، به لام پاریزگاری له مه ودایه کی بچوکی ناوبانگ ده كرد، كه ده وری پیاویکی دابوو كه نرخ و سه رچاوه ی شكۆی ئه و ناوبانگه ی ده زانی. هه ندی جار په رده ی راما و تیفكرین روویان مۆن ده كرد وه ك ئه وه ی به نه یینی گه رابینه وه بۆ ناو ناخی خۆی و له پیچ و په ناكانی یاده وه ریدا به دواى ده سته واژه یه کی دوور، نموونه یه ك، ورده كاریه ك جگه له و كه س نایزانی، هه لبژاردنیک، یاخود تروسكاییه کی له ناكاودا بگه ری. به لام ئه و ساتانه ده گمه ن بوون. زۆریه ی كاته كان به بی ئه وه ی پرسیارى لی بكری ئازادانه قسه ی له سه ر بابته تی جۆراوجۆر ده كرد. له قسه كانیدا بیروكه كان یه ك به دواى یه كدا ریچكه یان ده به ست به بی ئه وه ی خۆ ماندووكردنیکى به رچاوی پیوه دیار بی، به وه بیسه رانی تووشی سه رسورمان ده كرد، وه ك ئه وه ی هه موو

ئەوانە لە مېشكيدا تۆمار كرابن. ئەمە ئەو پياووه يە كە لە كاتىكى ئايندەى ژيانيدا و زۆرجار، داواى بېدەنگى دەكات و پېى شادومان دەبى.

روومەتى زەرد و لاواز ، هەردوو دەستى سېى بوون و لەكاتى قسە كردندا بەكەمى دەيجولاندن وەك ئەوەى دەنگى، لەو ساتانەدا، پېوىستى بە شتېكىتر نەبى تا گوزارشت لە خۆى بكات و قەناعەت بە گوئگرانى بېنى. پۆشاكەكەى قشت و سەنگين بوو.

ئاماژەى بۆ كتېپىك دەكرد و بەيەكەك لە موریدەكانى دەوت: "بېكەوہ تا هەر لاپەرەيەك دەتەوى"، موریدەكەيش بەگوئى دەكرد و يەكەم دوو وشەى لاپەرەكەى دەخویندەو، پاشان رۆمى پېى دەبىرى و باقى لاپەرەكەى بە دەم چاؤ نيمچە داخراوى تەواو دەكرد، بەبى ئەوەى هەلە بكات، پاشان ئەوەى خویندبوويەو راقەى دەكرد.

كاتىك كەسېك بېزارى دەكرد هېمنى خۆى لە دەست نەدەدا، لەگەل ئەوەى سەرنجەكانى زۆر جار توند بوون. زۆرەى كاتەكان زوو لە كۆبوونەوەكان دەكشايەو و تا درەنگانى شەو كارى دەكرد، كتېبى نوئى دەخویندەو و دەرسەكانى حازر دەكرد. زۆرجارىش يەكەك لە ديوانەكانى شاعىرى سۆفى (عەتارى)، كە بەمامۆستای خۆى ناوى دەبىرد، لەگەل خۆى دەهېنا.

لەكاتى نووسىنى ئەم چىرۆكەدا هاوړى يۆنانىيەكەم (زىيانوس)م بىر دەكەوئتەو، ئەو پياوہى دەستى گرتم و بردمىە ناو بازنەى زۆر داخراوى موریدانى رۆمى. تەمەنمان لېك نزيك بوو، دەوروبەرى بېست سالان. وەرزشمان دەكرد و بەشادومانىەو پابەندى ريساكانى گرووپەكە دەبووين، كە تئيدا سەماكردن بووبووه شيوەيەك لە شيوەكانى نوئى. تا ئەمپۆيش كە چوومەتە تەمەنم و ئيسكم لاواز بووه، ناتوانم ئەو ساتە بېكۆتايانەى رايانانى وەرزشيم بىر بكم كە لەگەل زىيانوسى هاوړيمدا بەسەرم بردن. وەك كە فيرى كردم چۆن دار بە دەستەو بەگرم، فيرى بنەماكانى سۆفيگەريشى كردم.

هيندەى بېتەو بەرم، زىيانوس لە دوكانى سەرتاشەكە دەرنەدەچوو، قزىكى چروپىرى هەبوو، وا دەهاتە پيش چاؤ وەك ئەوەى هەموو ساتىك بەبەرچاومانەو سەوز بېتەو.

قەرزاى مەولانا بوو بەژيانى. رۆژىكيان كاتى رۆمى بەسوارى ئەسپەكەى بەبازاردا تئدەپەرى تا بچتە سەر مەزارى باوكى، كەمىك هيواشى كردهو تا سەرسامى خۆى بەهەندى ئەسپى عەرەبى دەربېرى كە ئەسپەوانەكانيان پاكيان دەكردنەو و دەيانخوراندن و شانەيان دەكردن. لە چاوى ئەسپەكاندا ماندوئيتى سالانى رابردوو و ئايندەى دەبىنى، بۆنى سەنيرى ئەسپى كرد. دەيتوانى بە حيلەكەياندا ئەسپى ئامادەكراو بۆ شەپ و ئەسپى ئامادەكراو بۆ ئاھەنگەكان و ئەسپى پيشبېركى بناسيتەو. لە گەرمەى ئەو غەلبەغەلب و قەپوقالەدا لەپر بەرگوئى كەوت كە جەللادەكان سزاي كوشتن بەسەر لاويكى يۆنانيدا جيبەجى دەكەن. "چى كرده" رۆمى پرسى و لە سەربازەكان نزيك كەوتەو.

سەربازەكان دەستبەجى رۆمىيان ناسىۋە، كە زانىيارىيەكانى بەناۋابانگىترىن زانىيانى لە جىھانى شارستانىيە ۋە كەمەندىكىشى قۇنىيە كىردۈ .

"ئەۋە يۇنانىيە . كەسىكىيانى كوشتۈە " فەرماندەكە ۋەلامى دايەۋە .

رۆمى لە ئەسپەكەى دابەزى و رووى كىردە تاۋانبارەكە، كە رومەتە ترساۋ و زەردەھەلگەراۋەكەى، دەشتە بەبەفر داپۇشراۋەكانى قۇنىيەى پېش شاللاۋەكەى مەغۇلى، بىر خستەۋە . ھەردوۋ دەستە تەزىو و لاۋازەكەى ئەۋ پىاۋە بېچارەپەى پرواند كە لە دوۋ كرمى درىژى پېچراۋ دەچوون . پاشان رۆمى عەباكەى دا بەسەر لاشەى لەرزىۋى تاۋانبارەكەدا . ئەم دەستپېشخەرىيە ئەۋەى دەگەياند پىاۋە يۇنانىيەكە ھاتوۋەتە پەناى ئەۋ و كەس -نە سولتان و نە ئەمىر و نە ۋەزىر- دەسەلاتى ئەۋەيان نىيە ئەۋ پارىزىبەندىيەى لى بىكىشەۋە .

دەستبەجى فەرماندەكە جۋابى نارد بۇ سولتان، ئەۋىش ۋەلامى بۇ ناردەۋە "بەندىكراۋەكە ئازاد بىكە، چونكە چوۋەتە پەناى رۆمى، قازىبى قازىيان، مادام لەبەر ئەۋ يۇنانىيە ھاتوۋەتە ناۋەۋە، ئەۋا دەتۋانى رەحمەتېك لە منەۋە بەدەست بېنى كە بەشى تەۋاۋى شارەكە دەكات ."

لەسەر فەرمانەكەى سولتان جەللادەكان زنجىرى گەردنى بەندىكراۋەكەيان كىردەۋە و بەرپىزەۋە رادەستى پىاۋانى دەست و پىۋەندى مەۋلانايان كىرد . كابرانى يۇنانى لەۋىدا لەبەردەم رۆمىدا كەۋتە سەر چۆك و ئەۋ قورپەى ماچ كىرد كە بە پىلاۋەكانىيەۋە نوسابوۋ .

"ناۋت چىيە " رۆمى لىي پىرسى

"زىيانوس"

"لىرە بەدوۋاۋە ناۋت بوۋەتە عەلا زىيانوس"، رۆمى ئەمەى وت و لەناخى خۇشىدا خوازىار بوۋ ئەۋ پىاۋە كە بە موعجىزە لەمردن رىزگارى كىرد و ناۋى دوۋەمى پى بەخشى، جىگەى عەلاى كورپى بگرىتەۋە، كە لە ھەموۋ شتىكدا لىي جىا بوۋەتەۋە جگە لە پەيوەندىيە خويىن .

كاتى زىيانوس پاش موسلمانبوۋنى خەتەنە كرا و بەسەرپەرشتىي مامۇستاكەى زانستەكانى ئاينى رەۋان كىرد و كەۋتە نوپۇز كىردن و رۇژوۋگرتن، ئەۋىش ۋەك مامۇستاكەى ھۆگرى تەفسىرى قورئان و شەرحكىردنى فەرمودەكانى پىغەمبەر بوۋ .

لە رۇژىك لە رۇژانى زستان، كاتى زىيانوس بۇ نوپۇزى بەيانى رووى كىردە تەكىيە سارد و تارىكەكەى مامۇستاكەى، بىنى رۆمى لەسەر زەۋى پال كەۋتەۋە و لەناۋەپاستى كۆمەلى مۆمى تاۋەدا خەۋى لى كەۋتەۋە، ھىشتا لەبارى سوژدەبىردندا بو و رىش و سىمىلى بەر خستە شەش لاکەى زەۋىيەكە كەۋتبوۋن . كابرانى يۇنانى لىي نىك كەۋتەۋە و چەند دلوپىكى بەستۋى لە ھەردوۋ گۆشەى چاۋى مەۋلاناي نوستۋودا بىنى، بەۋە زانى مامۇستاكەى كە ھەموۋ شەۋەكەى لە شەۋنوۋىژدا بەسەر بىردۋە، گىراۋە . بەئەسپاىي

خه بهری کرده وه و داوای لیگرد ریگه ی بدات ناویکی گهرم به ده موچاویدا بکات تا شه خته که بتویته وه،
رؤمیش رازی بوو و ریژی له بایه خدانی لاهه یونانیه که گرت که دهستی به گریان کرد.

داوای ئه وه ی زریانوس بوو به یه کیك له دلسؤزترین و به وه فاترین یا وه رانی رؤمی، ئیتر بؤ هه رکوی
بچوایه یا وه ی ده کرد. جاریکیان کاتی ده یویست مزگه وتی میرام به جی بیلی، که گومه زیکی شینی بچوک و
سواق دراوی هه بوو و گزبه ریی ناسمانی هاوینی ده کرد و خه زه فه شینه که ی هه ندی له مزگه وته کانی به لخی
زیدی خوی بیر رؤمی ده خسته وه، مه ولانا و زریانوس چاویان به عارفی سؤفی حه یده ری که وت که هه ر
چاوی به مه ولانا که وت به ملیچیکی یه مه نی سه ری داپوشی، وه ک ئه وه ی نافرته تانی بالاپوش له کاتی
بینینی پیاویکدا ده یکه ن. پیویسته ئه وه ییش بلیم که ئه و ملیچانه نه رمترین و باشترین بوون له دنیا دا،
بیگومان هیشتایش وان.

کاتی موریدانی له سه ر ئه م هه لسوکه وته ی سه رزه نشتیان کرد، عارفه که به ده م ئاماژه دان به په نجه کانی
بؤ رؤمی وه لامی دایه وه: "له به رده م زانست و مه عریفه کانی ئه م پیاوه دا، پیویسته سه رجه م پیاوان وه ک
نافرته تان خویان داپوشن، پیویسته له سه ریان له ماله کانیان بمیننه وه و ته ونه کانیان بگپن"، پاشان
له به ریپی رؤمیدا خوی به زه ویدا دا و دایه پر مه ی گریان.

زریانوس بوو من و گه وره می فییری زمانی یونانی کرد، بؤ نمونه چیرۆکی ملیچچه که یان به زمانی
ئیسکه نده ر بؤ گپرامه وه.

هه رچی زانست و شاره زایی به ربلاوی زریانوسه، گه یشته راده یه ک، وه ک ئه فسانه که ده لی، واده کات
زۆربه ی زانا و فه قیهان له به رده میدا خاموش و بیده نگ بوه ستن. دای ئه وه ی بوو به یه کیك له نزیکترین
موریدانی رؤمی، له سه رجه م که شفه رۆحیه کانیاندا شوینی ده که وت، کاتی موریده کانی به خراب لی
تیده گه یشتن ناچار ده بوو رووبه پرووی هه سته دوژمنکارانه کانیان بیته وه. ته نانه ت زریانوس چه ند جاریک
برایه به رده م دادوه ران که تۆمه تی ئه وه یان دابوو پال گوایه ئیددیعیای ئه وه ی کرده رؤمی خوایه. ئه ویش
له وه لامیاندایه تی ئه و هه رگیز ئیددیعیای نه کرده که رؤمی خوایه، چونکه ئه و به راستی خوایه.

"من کافر بووم به لام ئه و به مه عریفه عیرفانیه کان ناشنای کردم، کردم به زانایه کی نایینی و مه عریفه ی
پیشکه ش کردم و یارمه تی دام تا ریژی خوا وه ک خوی بزائم. من پیاویک بووم ناوی خوام گؤ ده کرد، ئه و
کردمی به پیاویک بوونی خوا بزائم".

پیش ئه وه ی زریانوس بمری و له گه ل ئه و راستییه خه مناک و سه خته به جیم بهیلی که ژماره ی ئه و
هاورپیانه م که باریان کرده بؤ دنیا که یتر له وانیه ئیستا له ژیاندان تیپه ریوه، خه ویکی بؤ گپرامه وه که له
ژیانی یه که میدا، کاتی مه سیحی بووه، دیبوی.

"شەوئىكىيان لە خەودا بىنېم ھەردوو پىي پىاويك دەشىلم نايئاسم. بەيانىي رۆژى پاشتر پاش ئەوھى دەست و دەموچاوم شۆرد، گوندەكەمانم بەجىھىشت و چووم بۆ شار. لە رىگەدا ئەو پىاوەم دى كە لە خەوھەدا دىبووم و لىي پرسىم: "زىيانوس ئىستا حالت چۆنە دواى ئەو ناپرەھەتەيە دوىنى شەو بىنيت؟"، لە ھەپەساندا لەھۆش خۆم چووم. كاتى چاوم كەردەوھ دىم پىاوەكە ديار نىھ. دەمزانى خەوھەكە دەربارەي ئەو رۆمىيەيە لە لەسپدارەدان رزگارى كردم كاتى عەباكەي خۆي بەسەردا دام. بەلى، ئەو پىاوەي پىكانىم دەشىلا لەراستىدا مەولانا بوو، رۆمى".

كاتى دىدارەكەي نىوان شەمس و رۆمى، من و زىيانوس و دوو كورەكەي مەولانا تەمەنمان دەورويەري بىست سال بوو. ئەو وەرزشەي رۆژانە من و زىيانوس دەمانكرد جەستەمانى خۆشە كردبوو، بەپىچەوانەي جەستەي لاوازي دەرويش و حاجىەكان. ھەركات سولتان وەلەدم بىبىنايە - تا ئەمرويش پاش چل سال - بەدەست خۆم نەبوو سەرسام دەبووم بە بەيەگگەيشتنى ھەردوو برۆكانى كە لەرزەيەكىيان لەسەروو لوتىەوھ دروست كردبوو كە دوو تىرى رەشيان لىوھ درىژ دەبىتەوھ، بەلام ئىستا بوونەتە خۆلەمىشى. چاوەكانى وەك چاوەكانى باوكى بوو، كراوھىي و عەفەويەتى لەگەل خەلك ئەو ھەستەي لاي ئەوانەي پىي دەگەيشتن دروست دەكرد كە سالانىكە دەيناسن. وا دەھاتە پىش چاوە ئەو دەرگايەيە كە پىويستە ھەركەس بىھوى بچىتە ناو باخچەكەي باوكى پىيدا تىبەپەرن، دەرگايەك لەوانەيە، بەپىي بارودۆخ، لاوازيان داخراو، قەپات ياخود لەسەر گازى پشت بى. ئەرى، سولتان وەلەد دەروازەي گەيشتن بە باوكى بوو.

بەلام عەلا، يەك پارچە ساختەچىتى و قەلبى بوو. رۆحى رەنگدانەوھى جەستەي بوو: ناشىرىن، خويئتال، بچكۆلانە، كۆسە، چاوكز، كاتى دەستەواژەيەكى دەردەبىرى دەنگى دەگۆرا، لە دەنگىكەوھ كە خەرىكە بلىن منالانە و راشكاوھ دەيگواستەوھ بۆ نەبرەيەكى زىرى پىاويكى سەرسەرى. لە يەك ھەناسەدا دەيتوانى شىوھى پىشكەوتوو لە رىزدارى و ھەروھەا سووكايەتپىيكردى زىرتەر و بازارپانەترى بەكار بھىنى، كە ئەنجامى سەرىيان لى دەكەوتەوھ، بۆ نمونە دەستەواژەي "تۆ ئەي ئەو كەسەي ئاسمانەكان لەبەردەمىدا دەچەمىنەوھ، قنگت لەسەر زەوى دانى"، بەلى، زۆرجار گويم لە كورەكەي ئەو شاعىرە مەزنە بووھ بەو شىوھەيە كە فوكولى ناخى خۆي دەربىرپوھ.

رۆمى لە ژنىكىدى دوو مندالى پى بەخىشرا، كورپىك و كچىك، كە وام بەخەيالدا دى چەندىن ھەست لە زاكىرەدا بەجىدىلن. ھەرچى "كىرا" ي دايكىانە، بەشە مىبىنانەكەي چىرۆكىكە كە پىر بووھ لە پىاوان. لەبەرئەوھى بەتەمەن لە مەولانا بچوكتر بوو، ئەوا دەبوو، بەزەحمەت، قبولى گۆراني پاش گەيشتنى بە شەمس بكات. ناچار بوو بەرگەي بەجىھىشتنى لەلايەن مېردەكەيەوھ بگرى كە دەچوو بۆ ئەلقە بالاكانى فېركردن كە لە مەسەلەكانى تۆبە و باوھ بەخوا دەكۆلنەوھ، ھەروھەا گواستەوھى بۆ سازكردى كۆر و

دانشتانه کانی سه ما و موسیقا و سووپانه وه، ههروهک ده بوو له مائه بوونی رومی قبول بکات به هوی
سه رقالبوونی به دژینه وهی "حهوت شاره کهی عیشق" له گهل پیاویک که له خوی به ته مه نتره .
به لای خه لکی غه ریبه وه ژنیکی جوان بوو، زریانوس نهیده توانی به ئاسوده یی پیدایه لبدات. هه رچی
فارسه، سه ره پای ئه وهی له به رده م جوانیه کهیدا دیار بوون، نه یانده توانی بیبینن. کیرا باسی ئه وهیشی
کرده وه ئه و ژماره که مه ی چینییان - رهنکه له بازگانان بن- که ئه و به به رده میاندا تیده په پری له وسه ری
شه قامه که وه، ته ماشایان نه ده کرد له بهر ئه و جیاوازییه گه ورانه ی له نیوان قسماتی رومه تی و نمونه ی
ئه وان بۆ جوانیدا هه بوو، چونکه ده موچاوی دریزکۆله هه لکه وتبوو. ده میشی، که من سه رباری په چه
دادراوه که ی ده متوانی بیبینم، با مه ولانا له مه دا بمبه خشی، فراوان بوو، چه ناکه ی هه ندی ده ره زیو بوو.
کاتی پیده که نی چرچ و لۆچ رومه تیان داده پۆشی، ئه ویش به هوی ئه و شه وانیه به ته نیا به سه ری ده بردن،
شه وانیه گومان که ناخی ئارنیبوو. به لام به لای منه وه، به بی هیچ گومان و دوولیه ک، وه ک دایک و ابوو. کاتی
ئالۆزی یان زه حمه تی پهیدا ده بوو گوشه گیری که ی ئارامی و ئاسوده یی پیده به خشی. تا کۆتایی ژیانیشی
خۆشه ویستی و ریژی رومی به رانبه ری کز نه بوو. رومی زۆر غیره ی لی ده کرد، ته نانه ت ریگه ی پینه ده دا
به بی مۆله تی ئه و چاوی به ئافره تانیدی بکه وی. رۆژیکیان وای کرد، کاتی گه رایه وه وه ک ئه وه ی نه فره تی
بی، رومی پیشبینی کرد به دریزی ژیانیه به ده ست سه رماوه ده نالینی. له و رۆزه وه، کیرا زۆر هه ستیار بوو
به رانبه ر سه رما، به شیوه یه ک تا ناوه رستی هاوین خوی به فره وی ریوی ده پیچایه وه. ئیمه هه مو ئه وه مان
ده زانی که له ژوره کهیدا له ئاگردانه که دوور نه ده که وته وه. کاتیکیش سه فره ی ده کرد مۆمیکی داگیرساوی
له گهل خوی ده برد تا رومه تی پی گه رم بکاته وه.

بۆ ئه وه ی بازنه ی هاویری نزیکه کان ته واو بکه م، پیویسته ئیستا باسی سه لآحه دین بکه م، ئه و
زیرنگه ره ی بۆ یه که م جار له رۆژیکی جومعه دا له مرگه وتی ئه بولفه زل له قۆنیه رومی بینی، ئه وهیش
ماوه یه کی زۆر پیش دیداره که ی رومی و شه مس و ئه و گۆرانه ی لیی که وته وه، ماوه یه کی زۆر پیش له وه ی
من له بازنه ی موریده کانیدا قبول بکریم.

رۆژیکیان کاتی خه ریکی ئامۆزگاریکردن بوو، رومی گوئی لیبوو که سیک هاواریکی ترسناک ده رده کات،
که وته سه رنجدانی ئه و پیاوه ی له مینبه ره که ی نزیک ده که وته وه، پاشان میزه ره که ی لآبرد و پرچی
به ردایه وه و خوی فریادیه بهر پیکانی. رومی له مه وعیزه کردنه که ی وه ستا و چوو پیاوه "ممسوس" له که ی
برده لایه که وه و هیوری کرده وه و وای لیکرد قسه بکات، پاشان به ده ستی خوی کوپیک چای پیشکه ش
کرد، چایه که یه کیک له موریده دلسۆزه کانی راسته وخۆ له چینه وه هینابووی، که بازگانیک بوو هه میشه
به دوا ی کالای نویدا ده گه را.

ئەو رۇمىيە و ئەو پياوھى ناوى سەلاخە كاتى دوو گەنجى بچوك بوون ھەمان مامۆستايان ھەبوو. باوكى سەلاخ ماسىگر بوو، بەلام ئەو زىرنگەر بوو. ئەمە ھەموو ئەوھ بوو رۇمى لەو رۆژى جومعەيەدا زانى، ئەو پياوھى ھەك تەرمىك خۆى فېردايە بەرپىكانى، ئەو پياوھى داوى ماوھىيەكى دريژ، داوى ديارنەمانى شەمس جىگەى ئەو كەسەى گرتەوھ كە بەلاى رۇمىيەوھ گۆرانی نەكرده بوو.

رۇمى سەلاخى لای خۆى ھىشتەوھ، بەلام بەشدارى شىپىزىيەكەى نەكرد. لەبەر ھۆيەك، كە فزولى دەبزوینی، ھاوھلیى ئەو كەسە نەزانە نىمچە نەخویندەوارەى بەسەر ھاوھلیى زاناياندا ھەلبژارد. لە بۆنەيەكىتردا قسەى لەبارەوھ دەكەمەوھ.

ھەرچى خۆم، ئىتر كاتى ئەوھ ھاتووھ ناوى خۆم ئاشكرا بگەم. من ناوم حوسامەدینە، لە خىزانىكى دىرینەوھ ھاتووم، باوكم ماوھىيەكى كورت پىش دیدارە بەناوبانگەكەى نیوان شەمس و رۇمى مرد. گەنج بووم كاتى باوكم مرد، پىش چەند مانگىكى كەم كاتى زانى لە كاتىكى نىكدا بەجىم دىلى، پىداگرى لىكردم كچىك لە خىزانىكى چاك بخوازم. بەم شىوھىيە ژن ھىنا و گواستەمەوھ تا لەگەل ژنەكەم بژىم لە مالى خىزانەكەى لە فالیراس كە ماوھى دوو سەعات بەپى لە قۆنىوھ دوورە. ھەر ھىندەى باوكم مرد يەكسەر سەرچەم ھاوپى بەتەمەنەكانى، بە ریشە بەفرینەكانیان و نەعلە لكلكینەكانیان لای پەنجەى پىكانیان، بە كلاًوھ دريژە لاكىشەيیەكانى سەریانەوھ، چەكدار بە خەنجەرە چەماوھ و دەسكە بەزىو زاخداوھكانیانەوھ –ئەو جلوبەرگەى تەرىقەتى (فتوھ)ى پى دەناسریتەوھ – لەبەردەم منى ھەرزەكاردا لەسەر چۆك وەستان و داوايان لىكردم جىگەى باوكى كۆچكردوم بگرمەوھ لە سەرۆكايەتلىكردنى تەكیەكەيان، منىك جگە لە وەرزىكردن و شىربازى و زۆرانبازى بىرم لە ھىچىدى نەدەكردهوھ، بەلام ھەستم كرد پىويستم بەوھىيە زىاتر بزائم لەوھى دەيزانم و رازى نەبووم ئەو بەرپرسىارىتییە قورسە ھەلبگرم، تەنانەت لەسەر شانە پانەكانىشم.

داوى ماوھىيەكى كورت پىاویكى پىر، كە لە تەكیەكەماندا لەپىشە، بردمى بۆ لای بەناوبانگترین كەسى قۆنىە، ئەویش رۇمى بوو.

لەو ساتەى خۆم فېرى داىە بەرپىكانى، ھەردوو دەستى گرتم، گوشینی و پاشان دەستى ھىنا بە ریشە تازە خەتداوھكەمدا و داوى لىكردم بەرپىدەمەوھ. دەستبەجى برىارمدا نەك ھەر ریش بەرپدەمەوھ، بەلكو برىارمدا ئامادەى قوتابخانەكەى گەورەترین زانا بم و بەپىى توانا بەئامادەبوونى شادومان بم.

ئەم برىارەى من ھانى ژمارەيەك لە ھاوپىكانىترى باوكمى دا و شوینیپى منیان ھەلگرت. برىارم دا تەكیەكەى باوكم دابخەم و رىنمایىيەكانىم بە رىنمایىيەكانى رۇمى تەواو كرد، مىراتەكەى باوكم خستە سەر سامانى مورشىدە تازەكەم.

كاتى ۋە ديداره روويدا ھېشتا گەنجىكى بچوك بووم و ھەموو خەيال م لەسەر بېرۆكەى باشكردنى توانا جەستەبىيەكانم بوو، ماوھەيەكى درېژترم لە ژورەكەى سولتان وە لەددا بەسەر دەبرد لەوھى لای باوكە بەناوبانگەكەى بەسەرم دەبرد، كە لەناو ھەزارانیترا منى بە گەنجىكى زىرەك دادەنا، بەلام جياوازىيەكە ئەوھ بوو من بەرېكۆپىكى پارەم بۆ بەرپۆھ بەردنى دامەزراوھەكەى دەبەخشى، كە ئەوھ دەبووھ ماھەى خەم و ترسى ھاوپىكانى باوكم.

بەفەزلى زىيانوسى يونانى و ئەو دۆستايەتییە زۆر تايبەتەى لەنۆوانماندا ھەبوو—ھەمان بايەخدا نمان بە وەرزشكردن ھەبوو— لەكۆتاييدا توانيم بچمە ناو بازنەى ناوخۆى رۆمى و دەرکەوتن لەناو ئەو ژمارە زۆرەى قوتابياندا. چيژم لە ئەنجامدانى راھينانى جەستەبىيە دەبىنى، بەلام لەوھ گرنگتر چيژم لە نووسين و تۆماركردنى رووداوھ رۆژانەكان دەبىنى.

بەشويىنى ھەلگرتنى ھەنگاوەكانى رۆمى، من بەلای ئەوھوھ قەلەمىكى ناياب، نەبىنراو، سەرسوپمان، گۆران، فەوتان بووم، لە ئايندەيشدا ھەروا دەيم كاتى، بەلام دواى ماوھەيەك، دەبمە نووسەرى مەسنەوى، ئەو كارە مەزنە، كە خەمخۆر و ھاندەرى خولقاندنى بووم.

ئيمە بە سۆفى ناسرابووين، بۆچى؟ بەتەواوى نازانم. ھەندى دەلین لەبەرئەوھى ئيمە پۆشاكيكى سادە و ساكارى لە خورى دروستكراو دەپۆشين، بەلام ئيمە وا نەبووين. لەپاستيدا بپارماندا لەناو ئىسلامدا شوين ريگەيەكى رۆحى ديارىكراو بکەوين، ھەولمان بۆ بەدەستھينانى زانست نەبوو، بەلكو بۆ بەدەستھينانى مەعريفە بوو، واتە تيگەيشتنىك تييدا مروڤ دان بەوھدا دەنى ناتوانى پەى بەخودا ببات، چونكە مەعريفە ئەوھە لە كەسانىترەوھ بۆمان دى، بەلام تيگەيشتن ئەوھە خۆمان بەدەستى دىنين.

ئەمرو، دواى ئەوھى بەسالچووم و ئىسكەم لاواز بووھ، دەتوانم بلیم نەتوانىنى پەيبردن، پەيبردنە. ئەمرو دواى ئەوھى بوومە مامۆستا، ئەوھ بۆ قوتابىيەكانم شەرح دەكەم كە بۆ پەيبردن بە رەھەندە جياوازەكانى ئىسلام، پىويستە خەياللى بازنەيەك بکەن چوارچيۆھەكەى شەريعت، واتە ئاينى روالەتى و نيوەتيرەكەى تەريقت، واتە ئاينى باتنى دەگەيەنى، چەقەكەيشى برىتييە لە حەقيقت، حەقيقتى ئىلاھى. شەريعت و تەريقت، چوارچيۆھ و نيوەتيرە، ھەريەكەيان بە ريگەى خۆى چەق پيشان دەدات. ئيمەى سۆفى تەريقتەمان ھەلجارد، ئەو مەسلەكەى دەخوازى مروڤ يەك ھەنگاو لە دەرەوھى خۆى بنى تا بگات بەخو. ئەوھ پروسەيەكى پيشكەوتنى لەسەرخۆيە، مەسلەكە، حەجكردنە. سۆفى ناويكىتريشى ھەيە ئەيش "سالک"ە، واتە "حاجى". كۆتا ئامانجمان ئەوھە لەناو دەررونى خۆماندا گەشە بکەين، سەرەتا لە دەرەوھى تاريكەوھ بەرەو ناوھوھى روناك، لە ناوھوھى روناكيشەوھ بەرەو خوا. ئەوھى بەدواى خوادا بگەرى لە قوولايى ناخى خۆيدا دەيدۆزيتەوھ، بەم مانايە شيعريكى رۆمىم بىر ديتەوھ دەلى:

وا نەزانى ئەم پياوھ ھەزارە

بەدوای گەنجینەدا ئەگەرئ

چونکە ئەو خۆی گەنجینەیه

هەرچی رۆمییه، گەرەتەری سۆفییه لە هەموو زەمانیکدا و هەر وایش دەمێنێتەو، چونکە عیشق ئیستەرابی^۲ نەینێهەکانی خۆیە. لەرپیی عیشقەو مەرۆف سۆزی بۆ گەرانەو بۆ سەرچاوەی بوونی، دەبزوێ. لەم رینگەیهیشدا، رینگەیی عیشق، پێویستمان بە مامۆستایەك، بە مورشیدیک دەبی، لێرەیشدا بڕگەیهە لە مەسنەویی رۆمیی بێر دێتەو کە شەرەفی تۆمارکردنیم پێ بڕا کاتئ پێی نووسیمەو، کاتئ بانگی کردم و وتی:

هۆ رۆشنايي هەق، هۆ حوسامەدين،

لایەرەیهەك یان دووان بگره و

لەبارەي سروشتی خواناسەو بنووسه.

خۆت عارفیک هەلبژیرە،

چونکە ئەو سەفەرە بەبئ ئەو،

پر گرفتاری و مەترسی و ترس ئەبئ.

سەفەری زۆرت بەم رینگەیهەدا کردو،

بەبئ مورشید و لەناو خۆتدا دلەراوکی دایگرتوی.

بەدریژایی رینگەکە هیچ تینەگەیشتی،

کەواتە بەتەنیا سەفەر مەکە و بئ مورشید مەبە.

بەلای رۆمییهو، ئەم مورشیدە، ئەم چاوساغە، باوکی، واتە سولتانی زانایان، نەبوو، تەرموزیش نەبوو

کە داوای لیکرد بەدوای مەعریفەدا بچئ بۆ دیمەشق و هەزار و یەك رۆژ زوهد و خواپەرستی بەسەردا

سەپاند. بەلای رۆمییهو مورشیدی دانا شەمسێ تەوریزییە، پیرە پیاوێ سەرمابردەکە، کە لەیەك ساتدا، لە

یەك دیداردا، جیهانی لە ناخیدا بۆ ئاشکرا کرد. بەلام بەلای منەو، من حوسامەدين، مورشیدی عارف جگە

لە رۆمی کەسیتەر نەبوو، لە ماوێ نووسینی ئەم کتیبەدا، من خۆم مورشیدی هەزاران هەزار سۆفی بووم.

لەکاتی ئەو دیدارەي لەنیوان رۆمی و شەمسدا، تەریقەتەکەمان سازکردنی سەمای رۆحی، بیستن، یان

سەمای تەنورە ناوبانگی دەرکرد، کە تییدا سەماکەر دەچیتە دۆخیک تییدا هەست بە ئاوازیک دەکات پێشتر

بیستراو، لە دەرەوێ زەمەن هەستی پیکراو، رۆمی دەیوت: "چەندین رینگە هەن (مەرۆف) بەخوا

ئەگەیهەن، بەلام من رینگەي مۆسیقا و سەمای بیستنم هەلبژارد". ئەم رینگەیهەي داوای دیدارەکەي لەگەل

^۲ ئیستەراب: نامتێکە فەلەکناسان بەرزیی هەسارەکانی پێ دەپێون. وەرگێڕ.

شەمس گرتە بەر. بەر لە دەرکە و تەنی شەمس، رۆمی لە سایە ی کتێبخانە گشتیە کاندای دەژیا و بەرگە ی
ئازارە کانی زوهد و حیرمان و رۆژووگرتنی دەگرت. بەلام لەگەڵ شەمس گەیشتە پلە ی عیشقی ئیلاهی.
هەست بەخەم و پەشیمانی دەکەم کە من لەوی نەبووم کاتی شەمس دیار نەما، نەمتوانی ئامادە ی
دیدارە کە یان بێم کە زۆری لە بارەو وە ترا و کرایە گۆرانی و ترش و خوویی پیۆه کرا. بەلام لەوی بووم کاتی
شەمس دەستی رۆمی گرت و بردی بەرە و ئەو ژوورە ی برد کە تییدا چل رۆژ و چل شەویان بەتەنیا بەسەر
برد.

له پر، ديم...

به ورياييه وه ژووری خه وتنه که ی، به سی کلوم داخست. پیاویکی نه ناس، له وانه یه بازرگانی شه کر بی، ژووره که ی ته نیشتی به جیه پشست و سلوویکی لیکرد، ئه ویش به ده نگیکی نزم که به حال ده بیسترا وه لآمی سلآوه که ی دایه وه و یاوهری کرد بو سهربانی کاروانسه راکه، به لآم له پر سووپرایه وه و به خیرایی گه رایه وه تا له وه دلنیا بیته وه که ده رگای ژووره که قفل دراوه، له کاتیکدا جگه له حه سیریکی رزیو و کتریه کی شکاو له گه ل تایه ره به ریدیک که وه ک سهرین به کار ده هات هیچی تیدا نه بوو، خاترجه م بوو که ده رگاکه به باشی داخراوه. به ناگاییه کی ژوره وه کلپله کانی خسته ناو کیسیکی گوره که به مره که ب په له په له کرابوو، پاشان وه که ئه وه ی بوخچه (پریاسکه) یه کی بچوک بی دای به شانیدا.

که س ته مه نی نه ده زانی. هندی که س ده لاین ته مه نی شه ست ساله و ناوی محمه د مه له ک داده، به لآم به شه مس، بالنده، ناسراوه. کاروانسه راکه ی به جیه پشست و ده رگا به وینه رازاوه که ی له دوا ی خوی داخست. "من پیره پیاوه سه رما برده که م"، شه مس ئه م رسته یی دووباره کرده وه، ئه نجا دوا ی ئه وه ی ماو ه یه ک له سه ر شه خته رویشت، دانیشت. نه سه به ته فروشه که و نه هیچ بازرگانیکیدی نه یاننوانی قایلی بکن هیچ شتیک بکری له به رده م ده رگای کاروانسه رای بازرگانانی شه کر، که تیدا لایداوه.

له وکاته ی روژدا هه مووان سه رقالی کاره کانیانن. کاتی نویژی نیوه رو هات. هه ندیکیان روویان کرده مزگه وت، مزگه وتی گه وره، هه ندیکیتیش خویان به عه باکانیانه وه پیچا بوویه وه که چند نانیکی گه وره یان له ناو توشه به ره یه کدا له بن ده ستیاندا هه لگرتبوو، نانی تازه که هه ر نیستا له فرن ده رچو بوو، په له په لیان بوو تا زوو به ره له وه ی نانه که سارد بیته وه و برنجه که بسوتی و به که لکی خواردن نه مینی، بگه نه مال.

هه رچی ئا فره ته کانن که به پو شاکه کانیان خویان پیچا بوویه وه و کاره که ره کانیان له دوا یانه وه بوون، ژور به وریایی به سه ر شه خته که دا هه نگاویان ده نا نه وه ک بخلیسکی و بکه ون و سیحری رویشتنه کانیان که بو ن و به رامه ی گول و میسکی ده به خشیه وه تیک بدن. هه ندیکیتیر، پیاوانی ئایینی بوون، میزه ره به سه ر، قه راغی په نجه کانیان په له مره که بی ره شی پیوه بوو، به ره و قوتابخانه ریگه یان ده بری تا گوی له وانه کانی وتاریزه گه وره که بگرن که له ولاتانی دووری دنیا وه هاتوو، رومی که هه مووان به مه ولانا ناوی ده بن.

شه مس چاودیریان ده کات، چاوه روانه، له سه رمادا ده له رزی. به خوی ده لی: که س ناتوانی دیمه نیکی ئاوا بنه خشینی خوا نه بی. له توانای هیچ هونه رمه ندیکدا نیه، جا وینه کیش بی یان شاعیر یان میژوونووس یان زانای بیرکاری، به خه یال بیر له م دیمه نه بکاته وه به گشت ورده کاریه کانیه وه، به م ئه ندازه یه له خۆبه خۆیی و سروشتیبوون و زیندویتی، ئابه م ئاسانییه که خه ریکه به بیموبالاتی بی، به لآم سه رباری هه موو شت، ژور ئالوزه.

شەمس چاۋەپوانى كۆردى، سەرما دەۋرى دەدات، چاۋىكى بە دەۋرۈبەرى خۇيدا گىرا.
پاشان پياۋىك لە قوتابخانەى بازىرگانانى لۆكە بەسۋارى ھېستىك ھاتە دەرەۋە، مورىد و
شۈيىنكەۋتەكانى لەدۋايەۋە دەپۇيشتن. رومەت زەرد و لاۋاز بوو، مېزەرىكى سېى گەۋرەى بەسەرەۋە بوو و
جىبەيەكى لە پېستى بەرخ دروستكراۋى بەسەر پۇشاكىكى سۇفياۋەى درىژدا لەبەر كىرەبوو، نەعلېكى چەرمى
درىژىشى لەپى بوو كە ناۋەكەى خورى بوو، تا پىكانى لە زوقم و سەرما بپارىزى.

شەمس چاۋەكانى كۆردەۋە كە كزەبايەكى توند تەزاندەبوۋى. ھەر كە چاۋى كەۋتە پياۋە ھېستىر
سۋارەكە زانى ئەۋە ئەۋ پياۋەيە بەدۋايدا دەگەرى. ھېچ گومانى لەۋە نەبوو. ئەۋ ھەر ئەۋ قوتابىيەيە
بېست و پىنج سال لەۋەۋپىش لە گۆرەپانى دېمەشق پىي گەيشت، كە ئەۋكات ھېشتا لاۋىكى پىنەگەيىبوو
بوو و نەيزانى چۆن دەستى "بگىرى". بەلام ئەمىر، لە بېست و شەشەمى جەمادى دۋايى سالى ۶۴۲
كۆچى، واديارە ئىتر پىگەيىۋە. ئەۋ پياۋەى رەتىكردەۋە بەدەم تىكەكى شەمسەۋە چى كەۋتى "ئەى
سەرافى جىھانى ماناكان، فرىمان كەۋە"، گۆراۋە. بەلام ئەمىر ئەۋە تا كامىل بوۋە. ئەۋە رۇمىيە. رەنگە
كاتى ئەۋ ديدارە ھاتىبى كە زۆر دەمىكە چاۋەپوانى دەكرد. دەبى ئىدى كاتى خۇى ھاتىبى.

رۇمى بەسۋارى ھېستىرەكەى، قوتابى و مورىدەكانىشى بەدۋايەۋە، بەبەردەم خانى بازىرگانانى شەكردا
تېپەپىن. شەمس بازى دايە بەردەمى و رەشۋى ھېستىرەكەى توند گرت، ھېستىر و سۋارەكەى ۋەستاند.
بەھۋى ئەم دەرەكەۋتە لەپىر و توندە ساتىك ترس و بېم پالى بەسەر دۇخەكەدا كىشا. مورىدەكان
بەدەۋرى گەۋرەكەياندا ئەلقەيان بەست و ھەۋلىان دا ئەۋ پىرە پياۋە دۋور بخەنەۋە، كە ژىرانە رەفتار
ناكات. ھەندىكىيان وتيان شىتە. بۇ پاراستنى گەۋرەكەى زىيانوسى يۇنانى بەزەبىرىكى بەھىزى پالى بە
شەمسەۋە نا و خۇى خستە نىۋان ئەۋ و رۇمى و پىشتە بەھىزەكەى دا بەھىستىرەكەۋە. رۇمى كە لەسەر
پىشتى ھېستىرەكەى پەشۋوكابوو، بەخىرايى خۇى ئارام كۆردەۋە. تەنبا يەك ئامازەى ئەۋ بەس بوو بۇ
ھىۋر كۆردەۋەى ئەۋ پىشۋويەى روى دا. ھېچ مەترسى نىە. لىگەپىن با ئەۋ پياۋە غەربە قسە بكات.
شەمس بە بەژنە درىژەكەيەۋە قىت ۋەستا و بەدەنگىكى گىر لە رۇمى پىرسى: "كاميان مەزنتەرە، ئەبو
يەزىد يان پىغەمبەر؟".

رۇمى ۋە و كارەكانى سۇفىي گەۋرە ئەبو يەزىدى بەستامى لەبەر بوو، زۆرى خۇيىندەبوۋەۋە، بۇ چەند
جارىك ھەندى بىرگەى كىتېبى "تذكرة الاولياء" ى خۇيىندەبوۋەۋە، كە تىيدا عەتار ئامازە بەۋ كەسە نائاسايىە
دەكات كە لە كىتېبى "نويزى بىكۆتا" دا بەناۋى "سولتانى عارفان" و "بەلگەى گەپاۋان" ناسراۋە.
تائىستايىش، كاتى دەگەرىمەۋە بۇ نوسخە شەخسىەكەى مەۋلانا، كىتېبەكە بەتەنبا لەسەر ئەۋ دە لاپەرەيە
دەكرىتەۋە كە باسى ئەبويەزىد دەكات و لە زۆر خۇيىندەۋەياندا شىر و ۋىر بوون.

"سى سالى ره بهق به دواى خوادا گه پام. له پير ديم: ئەو به شوين مندا ده گه را". رومي له ميژ بوو ئەو دهسته واژه يه ي دووباره كرد بووه وه. له سهر ئە ژتو، له كوتايى هه موو نوژنيكدا بانگى به ستامى ده كرد و له وه راده ما كه نزيكه ي چوار سده له وه و بهر له كتيبي "نوژنى بيكوتا" دا هاتبوو: "كاتى به ستاميم به جيه پشت، وه كه مار كارژه كه ي فرى ديدات، بينيم: خوشه ويست و عاشق و عيشق يه كن. له سى سال له مه و پيشه وه خوام كردۆته ئاوينه ي خوم. به لام ئيستا بوومه ته ئاوينه ي خوم".

هه ندئى جار رومي به رسته يه كه دست پيده كات ده لئى: "نموونه ي من وه كه ئەو ده رياه يه نه قوولاييه كه ي و نه سه رتا و نه كوتايى نابينرى". كه ميكي كه م له خه لك ده زانن ئەم قسه يه به ستامى كردويتى، كه ميكي كه ميش ده زانن دواى ئەوه چى دئى: "من ئاسمانى تويه مم. من ئەو عه رشه م له ئاسمانى تويه مينه. من ئيبراهيم و موسا و محه مدم. من جبريل و ميكا ئيلم. من ئيسرافيل و عيزرائيلم".

شه مس له رومي پرسى: "كاميان مه زنتره، ئەبو يه زيد يان پيغه مبه ر؟". چيتر پيره پياوه كه هه ستى به سه رما نه ده كرد، چيتر گوئى به با و به موريده شپزه كان نه ده دا. چاوه كانى چاوه پروانى وه لامى رومي بوون. كاتيكي پاشتر، وه كه هيماكردنى بۆ قوولئى ئەو پرسياره، رومي وتى ئەو واى كردوه ئاسمان له سه ر زهوى رابكشى.

"محهمد مه زنتره" رومي وتى و هه ستى كرد وه كه ئەوه ي بليسه ئاگريكي گه و ره له كه له سه ريه وه به ره و هه و ره نزمه كان به رز بوويته وه. دريژه ي به قسه كردن دا و وتى: "له به رئه وه ي به ستامى چوپريكي وه رگرت و تينوئيتى پئى شكاند، كه ئەوه له گه ل ده فرى تيگه يشتنيدا ناگونجى. به لام تينوئيتى محهمد گه و ره و بيسنور بوو. له تينوئيتيدا قه ر بووبوو. دايم تينووى بوو. كاتى ئەبو يه زيد گه يشته حه قيقه ت، ده سته جي تير بوو و به دواى زياتردا نه گه را. به لام محهمد رۆژ به رۆژ و سات به سات پيشده كه وت و له بينينى ئەنوارى ئيلاهى و شكۆ و جوانى و حيكه مت نه وه ستا، له به رئه وه له خوا ده پاراپاوه و ده يوت ئەو هه رگيز ناتوانئى به و شيوه يه ي شايانه بيناسئى".

ليزه دا شه مس له هوش خوى چوو، بوورانه وه ي راسته قينه. پاشتر، وتى ئەو له و ساته دا، رومي له رومي دا نه بينيوه، به لكو خوى بينيوه. شه مس له سه ر زهوى راکشا، پياوه كه يتر له پشتى هيستره كه ي دابه زى و داواى له موريده كانى كرد به بايه خه وه ئەو كه سه غه ريبه هه لبگرن و به ريزيكي زوره وه مامه له ي له گه ل بكن - جه ختى كرد: "ريزيكى زور" - بيگويزنه وه بۆ قوتابخانه كه. سولتان وه له د، يه كيك له دوو كوپه كه ي رومي كه ئەوكاته ته مهنى هه ژده سال بوو و زور له باوكيه وه نزيك بوو، دپى به حه شاماته كه دا و خوى گه يانده شه مس و سه رى شه مس و دواى ئەوه يش لاشه ي به رز كردوه. به يارمه تى موريده كانيدى، لاشه كز و چروساوه كه درا به سه ر پشتى هيستره كه دا.

حه شاماته که روویان کرده ئه و قوتابخانه یه ی مهولانا دهرسی تیدا دهرته وه. له دهرگا که تیپه رپین و
چوونه ناو هه وشه چوارگوشه که. ماله که ی رومی له دوو به ش پیکه اتبوو: مال و قوتابخانه که. له ناوه راستی
ماله که دا، ئه و به شه ی ته رخان کراوه بۆ خیزانه که و ئه و موریدانه ی دهمیننه وه، ژورره کانی ئافره تان
"حه ره ملک" هه یه. قوتابخانه که ده که ویتته به رانبه ر شه قامه که. کاتی موریده کان وایان به خه یالدا هات
جه سته ی بیهوشی شه مس جه سته ی مهولانایه، به پرتاو له ژورره کانیا ن هاتنه دهره وه و له به رده م دیواری
حه وشه ی قوتابخانه که دا له ههر سی لاکه یه وه قه تاره یان به ست و په شوکاوی که وتنه وردبوونه وه له
هیستره که و ئه و که سه ی له سه ر پشتی بار کرابوو. هه ندیکیا ن دالانه داپوشراوه که ی ته نیشته ژورره کانیا ن
به جیهیشت و چهند هه نگاوئیک هاتنه پیش و چوونه هه وشه که به لکو راستی رووداوه که بزائن، عارف و
زاناکان ئه و ژورره گه وره یان به جیهیشت که تیدا یه کتربیا ن دهری و لای چواره م لای هه وشه که وه ریزیا ن
به ست، به رپرسیانی حکومت که بۆ گوئیگرتن له ته فسیری رومی له ده سه لات هاتبوون، له کتیبخانه نزیکه که
-ئو شوینه ی زورترین سه ردانیکه ری له ناوچه که دا هه یه - هاتنه دهری. دهرتری تاکه هوی راسته قینه که
وای له باوکی رومی کرد له قونیه جیگیر بیی، ئه وه بووه له ئیواره دهرده داره کاندای بونی (کتیبخانه) که
هه لیمژی، که سولتان وه ک دیاری پیشکه شی میوانه سه نگینه که ی کردبوو.

ئافره تان که نه هیستره که یان دیوو نه ئه و پیاوه ی لیی بار کرابوو به په له خوین گه یانده هه وشه پر له
دره خته که ی ناوه وه که له م پایزه سارده دا گه لایان پیوه نه مابوو. باجیه کان له سوچی گوم
(ئه ستیک) - که دا خر بوونه وه، ئه وه شتیک بوو پیشتر روی نه دابوو. له ناوه راستی ئه ستیکه نیمچه
به تاله که دا نافوره یه کی له کارکه وتوو له ریه وه، که به تاسه وه چاوه پروانی که شوه وایه کی فینکتر و گهرمتری
ده کرد، ته نانه ت ریژگی ئه و گولانه ی چاوه پروانی گورانی ئاسایی وهرزه کان و هاتنی به هاریان ده کرد، به م
غه لبه غه لبه له ناکاوه راجله کین که پیده چوو به شیوه یه کی کاتی هارمونیته تی حتمی ئه و باخچه
جوانکیله یه ی تیکدابی. سولتان وه له د هه ولی دا خه لک هیور بکاته وه. نا، باوکی نه بوو، چونکه ئه و چهند
هه نگاوئیک دوی هیستره که دهروات، ئه و پیاوه ی بووراوه ته وه که سیکی نه ناسراوه، وادیاره دهرویشتیکی
ئیختیاره. هه شاماته که ده سته جی بلاوه یان لیکرد، پاشان زریانوسی جه سته به هیز هاته پیشه وه،
باوه شی به شه مسدا کرد و هه لیگرت بۆ ناو هۆله که و دهرگا کان به پرووی موریده په شوکاوه کاندای داخرا.
دوی پازده خوله ک شه مس به دهرنگی رومی به هوش خوئی هاته وه، که ئه م چیرۆکه ی ده گپرایه وه:
"بازرگانیکی فارس خوئی ناماده دهرکرد سه فه ری هیند بکات. پیش ئه وه ی ده ست به گه شته که ی بکات
سه رجه م ئه ندامانی بنه ماله که ی کو کرده وه - خیزان و خزمه تکار و ته نانه ت هه یوانه مالیه کانیش.
له به رئه وه ی پیاویکی سه خی ته بیات بوو لیی پرسین هه ز ده که ن چییا ن به دیاری بۆ بیئی، ئه وانیش
وه لامیا ن دایه وه و هه ریه که داوایه کی جیاوازی هه بوو. کاتی به نوره له هه ریه که یانی پرسی، توتی وتی:

"بچو بؤ دارستانه کان، کاتی توتییه هاوړه گه زانمت بینی سلاوی منیان پی بگه یه نه و له باتی من لیان بیرسه ئایا نه وه دادپه روه ریبه ئه وان هه موو پیکه وه له سهر لقی دره خته کان بژین له کاتیکدا من لیږه به تهنیا له قه فه سه یکدا ده ژیم. لیان بیرسه ئایا راسته من لیږه، دوور و تهنیا بمرم".

کاتی بازرگانه که گه یشته هیند رووی کرده دارستان و توتیه کی کیوی دوزیه وه و پرسپاره کانی بالنده خوشه ویسته که ی بؤ گپراهه وه. هپشتا قسه کانی ته واو نه کردبوو بالنده که که و ته له رزین و له بهر پیکانیدا دای به زه ویدا. ئیتر هه ناسه ی وه به ردا نه هاته وه و ده سبه جی مرد. بازرگانه که زور خه مبار بوو و به داخ بوو که نه و قسانه ی بؤ کرد. کاتی بازرگانه که گه راپه وه، نه و دیاریانه ی هینابوونی به سهر نه دنامانی خیزانه که پیدا دابه ش کرد. کاتی سهره ی توتییه که هات چیرۆکی مردنی خه مناکی توتییه کیویه که ی بؤ گپراهه وه. هه هینده قسه کانی ته واو کرد توتیه که له قه فه سه که پیدا که و ته له رزین، له سه رمانا له رز دایگرت و پاشان که و ته سهر زه ویی قه فه سه که و مرد. بازرگانه بؤ مردنی بالنده که ی زور گریا که ده نگیکی خوشی هه بوو، هاوړه ل و راویژکاری بوو. هه ر که بازرگانه که ده رگای قه فه سه که ی کرده وه و بالنده مردوه که ی ده رهینا، یه کسه ر توتییه که دای له شه قه ی بال و فری و له سهر لوتکه ی به رزترین دره خت نیشته وه. له حه شمه تا بازرگانه که هوی ره فتاره نامۆکه ی له بالنده زیندوه که ی پرسه ی، بالنده که وه لایمی داپه وه، "به گوئی نامۆژگاری توتییه دانا که م کرد، کاتی وا خوی پیشان دا مردوه پیشانیدام چون هه لیم، ئیتر کاتی نه وه هاتوه نازاد و به ره لا بم". بازرگانه خه مباره که ملکه چی نه و زیانه بوو که لی که وت و مالئاوایی له دیله که ی رابردوی کرد.

شه مس چاوه کانی کرده وه. زانی نه و له ژوریکدایه "کورسی" یه کی تیدایه، که بریتیه له میزیک دریز و نزم و پان بوو به به ره داده پوشر، سهر دانیکه ران قاچیان له ژیریدا راده کیشا و له ناگردانیک که له ژیر میزه که دایه نزیکه ده کرایه وه. له زستاندا نه و ژوره ی "کورسی" تیدایه به شوینی سهره کی داده نری، پیاوان تیدایه ده خه ون و ده خون و ده خونه وه و پیشوازی میوانان ده که ن و دهرس ده خوین و ده مه ته قی ده که ن، هه روه ها پیر دهن و له کو تاییشدا دهرمن. شه مس هه ردو و لاتی دریز کرده ژیر کورسیه که، سهری پال دابوو به نه ژنوی رومیه وه، که شانی دادابوو سهر هندی پشتی گه وره ی به به ره داپوشر او.

هه رچی رومیه که زور چاوه پوانی نه و پیاوه ی کرد که بیداری ده کاته وه — پیاویک نازانی کییه — نه و پیاوه ی بینی که پیلوه کانی ده جولینی. وه که نه وه ی بیه وی چیرۆکی بازرگان و توتییه که ته واو بکات پیی وت: "به لای منه وه، نازادی نه وه یه بیمه ناو قه فه سه که ت"، پاشان وتی "کاتی له نا کاو تو م دی، به م شیوه یه م لیها ت".

دهستی خسته سهر پرچه سپیه که ی شه مس و به نه رمی دهستی پیدا هیئا. شه مس یه کسه ر راست بوویه وه و له سهر قنگ دانیش ت. بازنه یه که له پیاوانی دیاری له دهوری کورسیه که بینی، که به شی

سەر وەهەى جله ئاوريشمىنە كانيان — لە بەرئەوهەى بەشى خوارەوهەى جله كانيان لە ژێر ئەو بە تانىەى مێزەكەى داپۆشيبوو شارابوويهە — بە بەردى شيلان رازينرابووهە، هەر وەها بە دەزوى ئالتونى دوورابوون و بە جۆرەها نەخشى رەنگاوپرەنگ نەخشينرابوون، بە شيوە يەك لە گەل مێزەرە كانيان بگونجى. واپيدەچوو ئەو پياوانە زۆر سەردانى كۆشكى سولتان و مېرەكان بکەن. يەكێكان تەزىحىكى ياقوتى بە دەستەوه بوو، لە گەل تىپە پاندنى هەر دنكىكى لە ناو پەنجە كانيدا ناويك لە نەوهد و ئۆ ناوەكەى خوداى وەك وىرد دەوتەوه، پياويكىتر دەستى بە گەرۆى بولبوليكدا دەهينا كە لە ناو بۆشايى لە پى دەستيدا بوو، ئەو هەر ئەو پياوه بوو كە رۆمى چىرۆكى بازركان و تووتىەكەى بۆ دەگپرايهەوه.

من و زريانوس لە وى بووين و وەك ئەوانىتر حەپە سابووين. ئاخۆ شەمس پى و ابى ئىمەيش بەو تەمەنە بچوكە مانەوه لە چىنى خانەدانان بىن؟ لىرەدا شتە نااساييهەكە بە ئاماژە يەكى سادە دەستى پىكرد. شەمس هەستى بە ئەبلە قبوونى چاوى مورىدەكان كرد. وا ديار بوو لە هەلۆيسى مامۆستا كە يان نەگە يشتبوون. من، كە لە ناوياندا لە خۆبوردە ترينيان بووم، دەمزانى چۆن بىر بکەمەوه. هەستم كرد هاوپرۆ يونانيەكەم، زريانوس، كە لە تەنىشتم دانىشتبوو نىگەرانه. شەمس بە قىافە لەر و لاوازەكەى وەك چارۆكەى كە شتىەكى هيرشبهەر هەستايە سەر پى، دەستى رۆمى گرت و بەرەو قاپىەكە بردى و ئەو ژوورەيان بە جىهيشت كە كورسيەكەى تىدا بوو.

شوينيان كەوتىن، بە دەورى دالانە سەرگىراوه كەدا سوورانەوه و لە بەردەم ژوورىكى بچوكدا وەستان. گويم لىبوو شەمس بە مەولانای وت: "بە بىئەدەبانە و بويرىيەوه هاتمە ناو هاوپرۆيەتت". رۆمى ئەم بەيتانەى بۆ سولتان وەلەد، كۆرە راسالەكەى، وتەوه:

لەسەر گالىسكەى كازيوەدا مانگىك دەر كەوت،

لە گالىسكەكەوه هات و لىم رائەما.

وەك هەلۆيەك بەلندەيەك بەرزى،

مانگ دزىمى و بەرەو گالىسكەكە رايكرد.

هەر وەها وتى: "دزرام"

دەرگای ژوورەكە بە دوواياندا داخرا. ماوهى چل رۆژ لە ژوورەكە نەهاتنە دەرەوه. ماوهى چل رۆژ

لە پىناو يەكگرتن لە گەل خۆشەويست، رۆژوويان گرت.

زۆر شت دەر بارەى ئەو دىدارە يەكلا كەرەوه يە گوترا كە بەرەمەكەى پەنجا هەزار بەيتە شىعەرى، تاجى

ئەدەبى سۆفىگەرى بوو. هەندىكان دەلێن دىدارەكە لە شوينىكىتر و لە بارودۆخىكىتردا روى داوه.

دىدارىكى موعجىزە ئامىز، كە هەندى لە نووسەرەن بە بلىمەتى، شتىكى سروسشە زىن (خارق للطبيعه)

وہسفیان کردوہ . ئایا ہر بہرہ پستی شہمس لہ بہرہ دم رومییدا دہرکہ وتوہ ، بہبی ئوہی یەك وشە لہ دەمی دہرہچی ، بہبی ئوہی ہیچ پرسپاریکی سروشت رۆحی لی بکات ؟ ئاخۆ ئوہیتر کہ وتۆتہ سہرزہوی ، وەك بہربوونہوہی بہریکی پیگہییو لہ درہختیک ؟

یەکیک لہ ژیاننوسانی رۆمی دەگپرتتہوہ ئو دیدارہ نائاساییہ چۆن چۆنی لہ مائی مەولانا ، لہ کتیبخانہ کەیدا ، رووی داوہ . وەك ئو نووسەرہ باسی کردوہ ، مەولانا ہندی بابەتی ئاینی لہ گەل موریدانی تاوتوی دەکرد . لہ وکاتہ دا شہمس ہاتہ ژوورہوہ و سلاوی کرد و لہ سەر زہوی دانیشت ، پاشان قامکی بۆ کتیبخانہ کان راکیشا و لی پرسی "ئەمە چییہ ؟" رۆمیش پیی وت : "تۆ نازانی ئەمە چییہ ؟" ، مەولانا ہیشتا لہ م رستہ یەئە بووبوویوہ و ئاگر بہربووہ کتیبخانہ کان و کتیبخانہ کە . وەك ئو راوییہ دەگپرتتہوہ ، رۆمی پرسی : "ئەمە چییہ ؟" شہمس وتی : "تۆیش نازانی ئەمە چییہ ؟" پاشان ہستایہ سەر پی و دەستی کرد بہ گۆرینی رۆمی ، ئو پیاوہ توند و وشکەئە ، کہ تا ئو وکاتہ زۆریہی کاتہکانی لہ میحرابی مزگەوتدا بہ سەر بردبوو ، گۆری بۆ عاشقیکی بہ سۆز ، بۆ گہرۆکیک کہ ہموو شوینہ کان ، ہەر شوینیک بی ، دەگہری تا ئاھەنگی سەمای رۆح ساز بکات .

وہك نووسەرکیتریش گپراویہ تیہوہ ، دیدارہ کە لای حەوزیکی ئاودا رووی داوہ ، رۆمی لہ تەنیشتی (حەوزہ کە) دانیشتبوو ، چەند کتیبکیشی لہ بہرہ میدا دانابوو . شہمس لہ مەولانا نزیک کہ وتوہ و لی پرسی : "کارت بہمانہ چییہ ؟" ئەنجا کتیبخانہ کان ہلگرت و فرپی دانہ ناو ئاوہ کە ، رۆمی بہ پەرۆشیہ کی زۆرہوہ وتی : "دەرۆیش چیت کرد ؟ ہندی لہ و کتیبخانہ لہ دانسقہکانی باوگمن و مەحالہ جاریکیتر دەست بەکەونہوہ" ، جا شہمس دەستی بردہ ناو ئاوہ کە و کتیبخانہ کان یەك بہ یەك دەرہینایہوہ . وەك راوی دەلی ، کتیبخانہ کان تەنانەت تەپیش نہ بووبوون و ئاو کاری لہ ہیچکامیان نہ کردبوو . جا مەولانای رۆمی وتی : "ئەمە چ نھینیہ کە ؟" شہمس وەلامی دایہوہ "ئەمە زہوق و حالہ ، تۆ ہیچ لہمانہ نازانی ؟"

دەولەتشا حیکایہ تیکی جیاواز سەبارەت بہ دیدارہ کە و ئو پشپویہی بہ دووایدا ہات دەگپرتتہوہ ، کہ ئەفسانہ و مەجازیکی زۆری تیکەلہ . دەلی مەولانا سواری ئەسپیک بوو ، غەریبیک لی پرسی : "ئامانج لہم ئازارکیشان و مراندنی جہستہ و دووبارہ کردنہوہی زانستہ چییہ ؟" مەولانا وەلامی دایہوہ "شوینکەوتنی سوننەت و ئادابی شہریعہ تہ" ، شہمس وتی : "ئو زانستہی لہ خۆت رزگارت نەکات ، نەزانی زۆر لہو باشترہ"

سەر جہم راویہ کان چیرۆکی سہیر و سەمەرہیان گپراوہ تہوہ . ہەریہ کەیشیان دەلی گواہی ہندی شتی بہ چاوی خۆی دیوہ ، بہ لام لیژہ دا بارودۆخہ راستہ قینہ کان ہیچ باہیخیکی راستہ قینہ یان نیہ ، لہ بہرہوہی چەند سالیکە لہ دایکبوونیک ئامادہ سازی بۆ دہکرا ، وا من دیم ئوہ رووی دا . من ، حوسام ، لہوی بووم کاتی شہمس بہ پیوہ وەستا و دەستی مەولانای گرت و بردی بہرہو ژوورہ کە . بہلی ، من لہوی بووم و گویم لہ

رۆمى بوو، پېش ئۇەى بچېتە خەلۇە تەكشاشانە كە يەو بە كۆرە راسالە كەى دەگوت: "من دزرام". بىنيم دەرگا كە دادەخرى و سولتان وە لەدېش لە بەردەم دەرگا كە دا دەكە وېتە سەر چۆك.

زەحمەتە بە ھەندى وشەى سادە باس لە و جۆش و خرۆشە بكرى، جا چ دەھشەتى گەورەم، مەولانا بى، چونكە رۆمى زادەى كۆمەلى كىتېب بوو كە ئاگر لووشيدان يان لە ئاودا نوqm بوون و بە موعجيزە يەك گەپانەو، يان بەھۆى گفتوگۆ يەكى رۆحان يەو دەدارە كە لە ناكاو، بە شىو يەكى چاوە پېنە كراو و حەپە سېن، روى دا. ديدارىكى نە كرده لە نىوان دەرويشىكى نە ناسراو و زانايەكى گەورەى ئاينى كە ناوبانگى دنياى پر كرده، بەو كۆتايى دى پياو حەپە ساو كە بە و پياو يە ھەموو ئە و شتانەى خولقاند بلى "كاتى لە ناكاو تۆم دى، بەم شىو يە م ليھات".

لە عەسرى ئە و رۆژەى كۆتاي يە كانى پاييزدا، ئيمەى موريدان كە تا دەھات خورپە مان زيادى دەكرد، خواخوامان بوو لە و ژوورە بېتە دەرەو، لانىكە م بۆ ئە و سەعاتەى ئە و دەرسەى لە و رۆژە دا تايبەت بوو بۆ قسە كردن دەربارەى بلند بوونەو يە پېغە مېر بۆ ئاسمان "ميعراج"، ئە و پليكانە يەى لە گەل كيانى مرؤفدا ئاويتە دەبى. بەلام نەھاتە دەرەو. وتمان مەولانا حەزى لەو يە نويزى مەغريب لە گەل مورديە كانى بكات بە دلنباي يەو مەغريب ھەر دېتە دەرەو، بەلام مەغريب ش نەھاتە دەرەو. سولتان وە لەد، كۆرە راسالە كەى مەولانا ھەستى كرد خەلۇەتى ئە م جارە لە ھېچ خەلۇەت يىكى پېشتر ناچى، لە بەرئەو ناردى بەدواى كيراي باوہ ژنيدا، كە دوو سال بوو رۆمى لە دوو م ژنھينانى مارەى كردبوو، ئەو يىش شتىكى ناباوى كرد و چووہ ئە و ژوورەى پياوان تېيدا كۆدە بنەو و حىجابە كە يىشى باش نەبوو، كە ئەو لە وانە بوو كارە ساتي ك بقە ومينى. سەبارەت بە حەقىقەتى ئە و پياو تازە ھاتووہ پرسىارى ليكردن.

"ئايا كەستان دەزانن ئە و پياو كىيە؟"

كەس وەلامى نەدايەو.

شەو ھات. پياو ھەكان و رده و رده بلاو ھەيان ليكرد.

سولتان وە لەد داواى لە كيرا كرد بگە پېتەو بۆ ژوورە كەى. سەربارى دلنار پە حەت يە كەى داوا كەى سولتان وە لەدى جىيە جى كرد. پېش ئەو ھى بچمە شوينى خەوتنم زۆر بە ئە سپايى لە ژوورە كە نزيك كە وتمەو، كە وەك باقى ژوورە كان گومە زىكى بچوكى زەخرە فە كراوى بە سەرەو بوو. گويم نا بە دەرگا كەو، گويم لە ھېچ ورتە ورت و دەنگە دەنگي ك، تەنانەت لە يەك وشە يىش نەبوو، ھەردوو پياو كە تەنھا و كړ و كپ لە و بېرى دەرگا كەو ھە دانىشتبوون.

رۆژى دواتر، بېواداران و خەلكانىتر لە قوتابخانە كە كۆبوونەو. ھەندى دەيانوت گوايە شەمس تەلە كە باز و جادوگە ريكە و ھېچيتر. ھەندى لە موريدە كان كە لە بەغدا و لە رۆژھەلات و فەرغانە و سەمەرقەند و دەلھيەو ھاتبوون، بېزارى و پەستى خويانيان لە و دۆخە دەربېرى. "چ مانايەكى ھەيە ئە و ھەموو

زه حمه تيهی ریگه بدهیته بهر خۆت بۆ ریژنان له مامۆستایهك كه ته نیا له بهر بینینی كه سیککی هیچپوچ كه كهس نازانی کورپی کئیه، خۆی بشاریته وه؟"، له گهڵ پیره پیاویکی زۆر ههستیار، وهك زریانوس به خۆی دهوت، كه له کاتی دیداره که یان له وی بوو و ههلسوکه وتی شه مسی بینبوو.

كهس زاتی نه بوو بجیته ناو ژوره داخراوه كه و خه لوه ته که یان پی بیپی. هه ندی پیشنیاریان کرد له مدیو ده رگا که وه بانگی رومی بکه ین تا رینماییه کانی و ئه رکه کانی به رانبه ر خیزانه که ی بیر بخریته وه. به درزیایی شه و خه و نه چوو ه چاوی کیرا، هه ر بیری له هۆی گوشه گیر بوونی میژده که ی ده کرده وه، به لام بیسوود بوو. تو بلایی من داوای زۆرم لیکردبی و ئه ویش هه ز بکات له خزمه تی خوا و پیغه مبه ره که یدا بی؟ ئایا من توانام نه ماوه ئاره زوی بورژینم؟ ئایا له پرگه وره و پیر بووم؟

هه رچی عه لای کوره بچوکی رومییه، ئه و گه نجه ته بیات ره ق و زیره که ته مه نی هیشتا هه قده سالی ته وا و نه کردبوو، له پشتی ده رگا که وه دهستی کرد به قسه وتن به و غه ریبه یه ی بووبوه هاوبه شی باوکی له ژوره که یدا، "تو کیی تا بویری ماله خواناسه که مان پیس بکه ی؟" ئه نجا به ده نگیکی نزمتر وتی "هه ی گوی سه گ، هه ی که ری خه ساو".

سولتان وه له د، کوره گه وره که ی، له برا که ی نزیك که وته وه و داوای لیکرد قوره که خه ستر نه کاته وه. من و زریانوس، که له ته نیشته یه کتر دانیشتبووین، هه موو ئه وان هه مان دی. براده ره یۆنانه که م ناوبه ناو میژره که ی به رز ده کرده وه و پرچه په رشبووه کانی ریك ده کرد. ده بی به خۆی وتبی که هه ر له و ژوره چوو ده ره وه بجی بۆ لای سه رتاش.

میزاجی کوره بچوکه تونده که م پی سه یر نه بوو که له وان هه یه له هه ر ساتیکدا بته قیته وه. زریانوس که له ماوه یه کی زۆر کورتدا توانی ببیته هاورییه کی دلسۆز بۆ مه ولانا و قوولترین نه یینییه کانی لیوه فییر بوو، چه مایه وه و پیی وتم عه لا چه ند شتیکی به نرخه دزیوه.

وتی: "سولتان وه له د بۆ هه ندی سه کی ئالتونیدا ده گه را که ونی کردبوون، به لام له کۆتاییدا له ناو یه کیك له کتیبه کانی برا که یدا دۆزینییه وه".

باوه ریم پیته کرد. ئاخه ر نا کرئ شتی وا له ژیر سه قفی مالی مامۆستای مامۆستاکان و شکۆی شکۆکاندا رووبدات، له مالیکدا خوا خۆی له خراپی پیاوان ده پیاویزی. زریانوس ئه وه یشی پیی وتم که له وه تی رومی کردویه تیه کورپی خۆی، دوو چاری غه ریبه کی توند بووه له لایه ن هه ندی له موریده کانه وه که ناتوانن باوه ر بکه ن چۆن ده کرئ کۆنه تاوانباریک له پر ببیته که سی نزیکی مه ولانا، ئه نجا وتی "ئه وان هه رگیز له مه ولانا تیئاگه ن".

ئىستا بىنېم دەمارى ئۇ غىرەيە وا دەجولئى، ئۇم جارەيان نەك بەرانبەر زىيانوس، بەلكو بەرانبەر شەمس. ئىتر لە ھەموو ژورئىكەو ھەندئى مل، ھەندئى رووى ناباو و نامۆ، كە ھەمان فزولى تال ناخيان دەخوات، بەرز دەبنەو ھە دەلئىن "بۆچى من نىم؟"

سولتان وەلەد كە دەيزانى ئۇ خەلۆتە درئژە دەكئىشى، ھەولئىدا فزولپەكان دوور بخاتەو، بەلام من توانىم لە ژئىر پەردەى گەنگەشەكەم لەگەل زىيانوس بىمئەو ھە. سەرنجىم دا و ھەموو شتىم دى. كاسەيەكى پىر لە سىرى ھاراو و لەتە نانە رەقە و شىرى خەستكراو، لەسەر سىنپەك لە مۆبەقەو ھەپشت و لەبەردەم دەرگای ژورەكەدا دانرا. سولتان وەلەد كە تا دەھات رىژگرتنى زياد دەبوو نەيوئىرا ھەوال بەتە دوو خەلۆتەكشەكە كە نان حازرە. ترسا خەلۆتەكەيان لى تىك بەت. لەبەرئەو ھە و كورە سالىھە وای بەباش زانى پارچە كاغەزىك لە درزى دەرگاگەو ھە بخاتە ئۇ وديو تئىدا ھانىيان بەت ھەندئى لە خواردەنەكە بخۆن. دواى كەمىك، دەرگاگە كرايەو ھە دەستىك سىنپەكەى راکئىشاىە ژورەو ھە.

بىنېم، ئۇ دەستە، بەلئى، بىنېم. ئاخۆ دەستى گەورەم بوو يان دەستى "بەزەكەى"؟ كاتئى لە سولتان وەلەدم پرسى، وتى بۆى جيا نەكراو ھە ھى كامىانە. زىيانوس كە لەنزىك ژورەكە دانىشتبوو كاتئى دەستەكە سىنپەكەى راکئىشا، سوئندى خوارد دەستى پياوئىكى سىيەم بوو. بەلئى سوئندى خوارد: ئۇو دەستىكى سىيەم بوو. بەلام ژورەو دوو كەس زياترى لى نەبوو، بەلام ئىتر ئەفسانەكە بلأو بوو ھە. رۆژى دوو كىراى ھاوسەرى جارئىكتر ھاتەو ھە بۆ قوتابخانەكە. ئۇم جارەيان جلىكى پۆشتەى لەبەر بوو. حىجابە ئاورىشمىەكەى دوو پارچە بوو: پارچەى يەكەم لە كەمەرى دەئالا و دەبوو تەنورەيەك، پارچەى دوو ھەپشت و شانەكانى دادەپۆشى و بەسەر ناوچاوانىدا شۆر دەبوو ھە. شىو ھە لەبەر كردنى جەكەنى و زپەزپى بازنە زىوئەكانى جولئەى بالەكانىان جەلەو دەكرد. حىجابەكەى بچوك بوو لە شاشى دىمەشقى بوو كە بەعادەت ژنانى كۆشك لەبەرى دەكەن. ھەروەھا دەموچاوى دەشاردەو، كە وەك دەموچاوىكى شەكەت و نىگەران دەھاتە بەر چاوم. وەك زىيانوس —كە ھەموو شت دەزانئى— وتى، ئۇو دوو شەو ھى رابردوو كىرا خەو نەچووتە چاوى. چاوم چوو ھە گۆرەويىە ئاورىشمىە دووراو ھەكەى، دواين ھاوار لە جلوبەرگدا كە لە ولاتى دوورى چىنەو ھە لەگەل مەغۆلە داگىر كەرەكاندا گەپىشتبوو. ھەرچى ناز و نوزى مئىنانەيە ھىچ بۆ من كتوپر نەبوو، چونكە لە قۆنىە ھەندئى ئافرەتى دەولەمەندى فارسىم دەدى كلاًو بە دەزوى ئالتونى دووراو ھەكانىان لەسەر دەكرد —لەگەل ئۇو ھى ھىشتا بەحىجاب داپۆشرا بوون— كە چەند پەرىكى رەنگاوپرەنگيان بەسەر ھە بوو، لە رەنگەكانى دەشتايىە مەنگۆلپەكان دەچوون.

كىرا سلأوى لە پۆلە پياوئىك كە ھەندىكىان، من يەكئىكىان بووم، لەسەر داواى سولتان وەلەد توانىيان برؤن. كىرا رووى كرده ژورەكە و لەسەر زەوى دانىشت. گۆرەويىە چىنپەكەى داكەند و حىجابەكەى رىك كەرد. زىيانوس رايكرد و بەرپەيەكى لەسەر زەويەكە داخست و مقەلئەكى خستە بەرپىكانى

و هندی سهرینی له دهوری ریکخست. دای ئه وهی به ئاسوودهیی دانیشته، وا هاته په یش چاو کیرا
ئامادهیه بو ماوهیه کی زور له بهردهم دهرگای ژوره که دا دابنیشی. خزمه تکاریک چایه کی ناردینی بو هیئا
که به بونه که پیداناسیمه وه، ههروه ها سینیه که چه ندانه یه که له هه ویری بادامی له سه ر بوو که گه وره ی
چیشتلینه ران به تاییهت بو خاتوونی مال ئاماده ی کردبوو، له گه ل که میک زهیت و شه ریه تی بادام. کیرا چه ند
قومیکی دا له چایه که به لام گوئی به هه ویرکارییه که نه دا. من هیئده برسیم بوو ده متوانی هه ره مووی
به خیرایی ئاودیو بکه م. ئه وکاته ته مه نم هه ژده سال بوو، ئیشتیایه کی زورم هه بوو.

کیرا پالی دا به ده رگای ژوره که وه و گوئی به ده رگا ته خته بیینه که وه نووساند.
له وکاته ی سه رجه م ئه ندامانی خیزان خویان بو نوژی نیوه رۆ ئاماده ده کرد، کیرا له پر شوینی خوی
گوری. هه ر دانیشتبوو، به لام پشتی به ته وای سوړاند به ئاراسته ی هه وشه که تا بتوانی له پی درزی
ده رگا که وه ته ماشای ناو ژوره که بکات. چی بیی؟ من تا که که س بووم ئه وم دی، ئه وانیت هه موو
سه رقالی نوژی کردن بوون. به لام بو ئه وه ی باشر بیینی، هه ستا و چوو ناو قوتا بخانه که. ژنه که ی رومی بو
ساتیک له چاوم ون بوو. کاتی گه یستمه رووکاری سه ره کیی بینا که که ژوره که ی لییه، بوم ده رکه وت
له هوش خوی چوو. چه پکیک گویش له باوه شیدا بوو.

رامکرد بو لای و سه ریم به رز کرده وه. وام لیکرد چه ند قومیک چا بخواته وه، کاتی به هوش هاته وه
گوله کانی هه لگرت و وتی مه ولانا به ده سستی خوی پیشکه شی کردن و داوای لیکردوه ئاگای لییان بی.
ته ماشای گه لاکانیانم کرد، له هیه له و گولانه نه ده چون که له ناوچه که ماندا سه وز ده بن. کیرا پیی وتم
رومی دیوه رومی له شه مس بووه. هه ردوکیان بیده نگ بوون. ئه وه یه که م جار بوو دوو پیاوه که بیینی.
پاشان وتی "نیوه رۆ میرده که م داوای له شه مس کرد پیشنوژی بو خه لک بکات، به لام شه مس
ره تیکرده وه و وتی که س بوئی نیه ئه وه بکات مه ولانا نه بی، میرده که یشم به گوئی کرد".

له وکاته ی کیرا ئه و چیرۆکه ی بو ده گیرامه وه، چرپاندی به گویمدا: "ئه وان به ته نیا نه بوون. شه ش
که سیت له ده وریان بوون، به لام کاتی نوژی ته و او بوو نه مان و ئه م چه پکه گوله یان له به ریپی مه ولانادا
به جیه یشته".

نه مزانی چی بلیم و بیر له چی بکه مه وه. شه ش که سیت؟ له کوپوه هاتن؟ تو بلئی کیرا بیه وی پیگوتنی
شتیک بیرم بشله ژینی، که خوی هیچی له باره وه نازانی؟

پیش ئه وه ی خاتوونی مال بو لای خزمه تکاره که ی بسورپته وه، داوام لیکرد گوئیکم بداتی، ته نیا یه
گول، ئه ویش سه خاوه ته ندانه چه ند گوئیکی دامی.

دەستبەجى چووم بۆ لاي بۇنفرۆش (عەتار)ىك و لىم پىرسى ئاخۇ جۆر و ناوى ئەو گولە دەزانى، ئەوئىش
وتى مەھالە، نە گەشى و نە رەنگ و نە بۆنى ئەم گولە لە ھىچ لەو گولانە ناچى كە لە پايزدا لە قۇنيە سەوز
دەبن.

ئەم گولە چىيە ؟ تەواوى دواى نيوە پۆم بە پىرسىيار كىردن لە عەتاران و پىزىشكان و ئەوانەى چارەسەر
بەگژوگيا دەكەن و ئەوانەى مەلھەم و بۆن دەگرنەو، بەسەر برد. بەلام بەبى سوود. ئىوارە رووم كىردە
چىشتخانە يەكى مىللى و گولە نامۆكانم لە بەردەم سىنيەكى مسىنى پىر پاچە گۆشتى بىرژاودا دانا،
شاگردە كانىش مېش و مەگەزىان لە خواردنەكە دوور دەخستەو.

پىاويكى ھىندى لە تەنىشتەم دانىشت. تەماشايەكى سىنيەكەمى كىرد و لىي پىرسىم ئاخۇ پىم باشە ئەوئىش
داواى ژەمىكى وەك ئەوئى من بكات. نەمزانى چۆن ئامۆزگارى بكام چونكە دەنگۆى ئەو ھەبوو كە
چىشتلىنەران گۆشتى حەرامى و شتر لە باتى كۆشتى مەر لە ئامادە كىردنى ئەو خواردنەدا بەكار دىن،
پاشماوئى جۆراوجۆرى تىكەل دەكەن، پاشان زە عفران و ميوژى تىدەكەن تا لە كۆتايىدا تامى خواردنەكە
خۆش ديار بى.

كاتى پىاوه ھىندىكە سەرنجى پارچە گۆشتەكانى سەر سىنيەكەى منى دەدا تا بزانى ئاخۇ تازەيە،
گولەكانى كەوتنە بەرچا و لىي پىرسىم ئاخۇ من لە ساراندىب لە دورگەى سيلانەو ھاتووم. وتم نەخىر، وتى
ئاخر ئەو تەكە شوئىنە ئەو گولانەى لى دەپوى.

زىاتر شلە ژام. ئەو شەو ھەزار و يەك پىرسىيارم لە خۆم كىرد، بەبى ئەوئى وەلامىكم دەست بەكەوى. رۆژى
دواتر، گەرامەو قوتابخانە و بەسەرھاتەكەم بۆ زىيانوس گىراپايەو. بەلام ئەو يۆنانىيە نەك ھەر لەو
ئاگەدار بوو كە لەگەل كىرا رووى دابوو، بگرە بەھۆى ئەوئى زانىيارى زىاترشى لە لا بوو: بەيانى ئەو رۆژە
كاتى كىرا گەراپايەو بۆ شوئىنەكەى لە بەردەم ژوورەكەدا، مېردەكەى بەھەلەداوان ھاتە دەرەو و داواى
لىكرد چەپكە گولەكە پىشانى ھىچ مورىدىك نەدات و وتى: "ئەو دىيارىيەكە باخەوانەكانى بەھەشتى دنيا لە
ھىندەو بۆيان ھىناوى. ئەم چەپكە گولە ئارامگەى رۆج و چاوى جەستەت شىفا دەدات".

كىرا بۆ ماوئىيەكى زۆر پارىزگارى لەو گولانە كىردبوو، لەو ماوئىيەدا نە سىس بوون و نە رەنگيان گۆرا.
دواى ئەوئى رۆمى خەلوئەتەكەى بە جىھىشت رىگەى بە كىرا دا گولنىك يان دوو گوليان بداتە خوشكى
سولتان كە چاوى تووشى نەخۆشىيەك بووبوو.

منىش پارىزگارم لەو گولانە كىرد كە دانى پىم و وەك چاوى خۆم چاودىرىم دەكردن، بەلام ھەولم نەدا
بەكارىان بىنم لە ترسى ئەوئى نەوئى بىانبىنم كارىگەرىيان نى و بىئومىد بىم، ھەرەھا بۆ ئەوئى گەورەم
نەفرەتم لى نەكات كە لەوانەيە، بەھۆى نەزانىمەو، بە فىلېبازم دابنى.

له رۆژی چواره مدا سولتان وه له د داواي ليكردم له پال ژوره كه دا بمينمه وه تا ئاو بو خوشتن بدهمه دوو پياوه كه - رومي شهيداي خوشتن بوو- و زبل و پاشماوه كانيش فری بدهمه چاليك. ئه و كاره ئه گه رچی ئهركيكي وهك هه ندی ده لاین بينرخه، به لام من به كاريكي شه ره فمه ندانه م ده بينی.

كاتی به ربه سمی ريگه م پيدرا ته واوی شه وه كه له دووریی چهن پييه كه له رومي و "بدره كه ی" به سر ببه م، چاوه روانم كرد تا سه رجهم خزم و خویش و دوستان چوونه وه، تا به ئاره زوی دل خوم مه لاس بدهم و بزانه به راستی چی روو ده دات. دواي تيپه رپوونی ماوه يه كه به سر ئه وه دا، هه زار جار له مه ولانا پارامه وه له سه رچلی و هه له شه ييه كه م ببوری، چونكه ئه وكاته ته مه نم بيست سال تيپه ری نه كردبوو.

له و ئیواره يه دا، خوم به عه بايه كي ناو فه رووه وه پيچاوبويه وه تا گه رمم بكاته وه، له درزی ده رگا كه وه رومي دی له به رده م مؤمندانكدا كه به قه ده ر بالای دريژه ده چه ميته وه، كتيپه كه ی باوكی له سه ره تاي شه وه وه تا به ره به يان ده خوینتيته وه، كاتي رۆژ بوويه وه رومي سه باره ت به ناوه رۆكي وشه كانی باوكی پرسيااری له رومي كرد، شه مس وه لامي دايه وه، "واز له خویندنه وه بيته ! واز له خویندنه وه بيته ! واز له خویندنه وه بيته !" رومي بينی ده ستنوسه ئه سلپه كه "المعارف" ده خاته لاه، پاشان گويم لی بوو له شه مسی ده پرسی، "من ئه بی چی بکه م؟".

خه لكانيتريش ورده ورده هه ستان. گويم له دهنگی سه تل و جه نه چه ری بير بوو. هاتنی بونی كيكي گويزی هيندی له موبه قه وه كاتي نانی به رچایی راگه ياند. من خوم ئاماده كردبوو بو رویشتن، كتری و ده فریكي مسينم هه لگرت، كاتي دهنگی شه مسم به رگوي كه وت كه هه مان پرسيااری دووباره ده كرده وه "من ئه بی چی بکه م؟". گه وره م به م به يتانه وه لامي دايه وه:

كاتی تينووت ئه ببه

ئاوم مه يه ری

كاتی ناشقت ئه ببه

خه و له پيلوه كانم بدره

پاشان وتی، "پيوسته من چی بکه م؟". شه مس وه لامي دايه وه، "قسه مه كه. قسه مه كه. قسه مه كه".

له به ره ئه وه ی قه ناعه تم وابوو ئه و بيده نگیه ی شه مس فه رمانی پيكر، فزولی دانه مرکاندمه وه، ماوه يه كه شوينه كه م به جيپه يشت. كاتي گه رامه وه له سولتان وه له ده وه زانيم رومي رازی نيه به هيچ شيوه يه كه قسه بكات. بو ماوه يه كي دريژ يه كه وشه له ناو ژوره كه وه نه ده بيسترا. له كو تا بييدا، رۆژيكيان شه مس فه رمانی پيكرد بيده نگیه كه ی بشكيني.

سولتان وهله د پيی وتم: "باوكم ليی پرسى بۆچى،.. شه مس وه لامي دايه وه داواى شتيكيديكه لى دهكات. داواى كچوليهكى جوانى كرد، به لى كچوله يهكى جوان، باوكم بانگى كردم و داواى كرد به كيرا بليم بيت، ئه ويش هات".

كيرا به ها و جوانى و شوخ و شهنگى به رجه سته ده كرد. چوه ژوره كه و بينى هردوو پياوه كه له سهر ته ختيك دانيشتون و پاليان داوه به هه ندى سهرينى مه خمه لى گه وره وه: دوشهك و به تانيه كان به باشى دهق كرابوون و پال درابوون به ديواره كه وه. شتى جوراوجور خرابوونه ناو باوه له مسينه به زيو سواقدراره كان، جگه له دهستنووسه كانى سولتاني زانايان و يه كيك له شاعيرانى عه رب. رومي به ژنه كه لى گوت شه مس چيتر ريگه لى پينادات كاره كانى باوكى و قه سیده كانى ئه و شاعيره بخوينته وه. پيى گوت ده توانى كتبييه په رشوبلاوه كانى ژوره كه بو ژورى كيتر بگويزيته وه، پاشان داواى ليكرا به مه ينه تيه كدا تيبه ر بيى، ئه ويش به وه لى وهك به لگه يهك له سهر ريژگرتنى رومي بو شه مس، خوى به شه مس بيه خشى ئه گه ر حه زى لى بو، ئه گه ر وهك ديارى قبولى كرد.

به لام شه مس دهستبه جى ئه وه لى رت كرده وه.

سولتان وهله د بوى باس كردم كيرا چهند قه لس بووه، بۆچى ميژده كه لى داواى ليدهكات خوى به و پياوه غه ريبه بيه خشى؟ ئاخى رومي، جه لاله دين، بهر له دهركه وتنى شه مس، پياويكى به غيره و هه ستيار بو، ته نانه ت ريگه لى پينه ده دا سهردانى ئافره تانيش بكات.

كاتى كيرا، به كتبييه كانه وه، ژوره كه لى به جييه شت، داواى له سولتان وهله د كرد جيگه كه لى ئه و بگرى، چونكه شه مس وتبوى ئه و "خوشكى رۆحيه تى" و ناتوانى دهستى لى بدات. پاشان شه مس داواى گه نجى قوزى كرد، رومي شه مس داواى له ژنه كه لى كرد بانگى سولتان وهله د، "يوسف" بكات.

كوپه رساله كه لى رومي پيى وتم: "جا توره لى من هات تا بيمه قوربانى"، به لام شه مس منيشى رت كرده وه له كاتيكدا ئاماده بووم له خو بووردوانه ترين كار ئه نجام بدهم، ئه ويش ئه وه يه پيلاوه كانى بسريم، به لام ره تيكرد وه و وتى ئه و به كوپى خويم داده نى.

شه مس ئه ويشى وهك كيرا ره فز كرد. من له وشه كانى سولتان وهله ددا سه رساميه كى نه تيم دى به و پياوه ته ورزييه. ئه و دلسورترينى دلسوزه كانه و كويزانه گويزايه لى باوكى دهكات و له مه ترسيدارترين و تاريخترين ريچكه كاندا شوينى ده كه وت.

حيكايه تخوان له گيرانه وه لى حيكايه ته كه لى به رده وام بوو له كاتيكدا من بريارم دا تيبينيه كانم تومار بكم چونكه هه رچى بيستبووم نامؤ دهاته پيش چاو، كه ناكري باوه رى پيى بكرى. له وكاته وه، له و ميژه لى له سهريم ده نووسى جيا نه بوومه وه، كه جاميكي له ته خته لى سنه و به رى رازاوه دروستكاروى له سه ربوو،

قوتويه ك مره كه ب و چەند قە لە مێكى قاميشى دادراو و چەند خلۆره يەك لە كاغەزى چينى لە ناودا بوو. ئەمىرۆ
داوى ئەو هەي چاويكەم بە جامە كۆنەكەدا گيڤرا، سەرجه م ئەو يادەو هەريانەم گيڤرايەو هە. بەردەوام دەبم.
پاشان سولتان وە لەد وتى شەمس داواى مەي كردو ه، رۆمى خۆي چوو ه دەرهو ه، هەموو كەس بينى
ساتيک لە ژووړه كه چوو ه دەري و داواى لە خزمە تكاره كه كرد لە باتى ئەو بچيته گهړه كى جوله كان و قاپيک
ئاره قى باشى بۆ بکړي.

لە تۆمارکردنى تيبينى بەردەوام بووم. کاتى خزمە تکاره كه شه رابه كەي لە وديوو دەرگاى ژووړه كه وه دانا
كه خوا و پيغه مبه ره كه ي خواردنه وه يان حه رام كردو ه، شەمس هاوارىكى كرد هەمووان گوڤيان لى بوو و
بەدەنگى بەرز وتى: "سوڤند بەو يه كه مەي جگه له و كه س يه كه م نيه، هه روه ها به و دوايينه ي جگه له و
كه س دوايين نيه له سه ره تاي گهردوونه وه تا كۆتايى گهردوون، پياويكى وهك تۆ نه بووه و نايشي".
پاشان سولتان وە لەد بۆي باس كردم و بهو ه ئەم چيروكه ي كۆتايى پي هينا، كه شەمس جله كانى خۆي
دادپيوه و سه رى له بهر پيى باوكيدا، واته رۆمى، داناوه. له و ساته دا ئەو هەم به بيردا هات كه ئە گه ر شەمس
داواى لى بکات ژنه كه ي و چوار كورپه كه ي بکاته قوربانى، ده يکردن.

شهو مردبووم، بهیانی زیندوو بووهوه

دوای چل روژ له خه لوه تکیشان، دوای چل روژ له چاوه پوانی، سه رمای زستان سه ختر بوو. ئیواری روژیکیان به فرحه وشه ی ماله که ی به ته واوی داپوشی، پیشنیارمان کرد میزکی نزم له ژوره که دا دابنری که چه ند به تانیه کی پیدا درابی و ناگردانیکی له ژیردا دابنری (کورسی). به لام پیشنیاره که مان له لایه ن رومی و شه مسه وه رت کرایه وه و وتیان ده یانه وی ژوره که به تال بی. کورسی بو ئه وه ی ژوره که باش گرم بکاته وه شوینیکی زور له ژوره که داگیر ده کات. قسه و قسه لوك په یدا بوو، به چپه چپ پرسیار ده کرا: بوچی رومی پیوستی به شوینیکی به تال له ژوره که دا هیه له کاتیکدا دنیا زور سارده؟

وانه کان له قوتابخانه وه ستان و چیر قوتابی بو نه ده هاتن. بو شاییه کی گه وره دروست بوو. چاوه پوانیه کی دریز. چینه کانی ته پوتوز و داوی جالالوکه نیشتنه سه ریه ک. ژماره یه کی که م له موریدانی دلسوز روژانه له نه نجامدانی نویزه کانیان له ژیر نیگا ته نزامیزه کانی باخچه وانه که دا که سه رقالی به فرمالین بوو، به رده وام بوون.

ورده ورده قوتابیانی بیانی گه رانه وه بو ولاته کانیان. پاش وه ستانی وانه کان، چیر مانه وه یان دوور له مالی خویان و به رگه گرتنی ئه وه موو خه رجه بیسوود بوو بویان. هیندییه کان چوونه وه، به دووایاندا ئه وه قوتابیانه ی له هیرات و سه مه رقه نده وه هاتبوون، به دوای ئه وانیشدا قوتابیانی عه رب. زریانوس هه ولیدا هه ندیکیان قایل بکات به مانه وه و هه ندی چاوه پوانکردن، چونکه ئه وه ی پاش ته واو بوونی خه لوه ته نااساییه که ده بیینن به رانه ر هه زار وانه یه له عیرفاندا. به لام قسه کانی گوئیان بو نه گیرا، چونکه ئه وان هه موو خه میان بریتی بوو له وه ی ده فته ره کانیان به شتی تیوری پر بکه نه وه. پاشان یونانیه کانش چوونه وه.

دوو هه فته تیپه ری به بی ئه وه ی هیچکام له و دوو پیاوه که مترین ئاماژه بدن بو ئه وه ی ده یانه وی له خه لوه ته یان ده ربچن و بگه رینه وه جیهان. له وکاته ی له به رده م ئه و ژورانه دا تیده په ریم که ده وری حه وشه که یان داوه، سولتان وه له دم بینی وه ستاوه و به ده وری خویدا ده خولیته وه. وه ستام تا له خولانه وه ناموکه ی بوویه وه و پیش ئه وه ی بجیته ژوره که. هه ر که منی بینی له خولانه وه وه ستا و پی و تم هه ر ئیستا باوکی دیوه به رینمایی شه مس ئه و سه مایه ده کات.

"سه ما؟" لیم پرسی.

پاشان وتی: "به باشی سه رنجم دا. باوکم ده خولایه وه، ناوله پی ده ستی راستی به ره و ئاسمان به رز کردبووه وه، ده ستی چه پیشی به ره و زه وی، وه ک ئه وه ی له هه مان کاتدا هه م خال و بازنه یش بی. ده خولایه وه و ده خولایه وه به بی ئه وه ی ریتمه که ی بگوری".

سولتان وهله د دهستی راستی بۆ ئاسمان بهرز کردهوه، دهستی چهپیشی بۆ خوارهوه شوپ کردهوه، بهو شیوهیهی رومی دهیکرد. بهلام کاتی دهستی بهسوپانهوه کرد، چورتمیدا و کهوت.

"لهبهیانیهوه مهشقی لهسه دهکه م، بهلام زهحهته".

بهچاوه نیوه قوچاوهکانی و به دهمه کهمیک دهچهقاوهکهی، هندی جولەیتری ئەنجام دا، بالهکانی لهیهک ئالاند و سهری بهرهو شانی خوار کردهوه، ئەنجا پیی وتم که باوکی پیش بینینی شهمس کاتی له رامن و گهشانهوهی ئاینیدا رۆچوايه، رازی نهدهبوو گوپی له هیچ جوره مؤسیقایهک بی، تهناهت نهگه ر مؤسیقایهکی رۆحیش بوايه. کاتی گهنج بوو دایکی ههولێ دابوو فییری مؤسیقا و سهمای بکات، بهلام نهو دوودل بوو، نهیتوانیبوو دهک بهو شادومانیه ناوهکییه بکات که دهکری له ئاههنگی ئامیره مؤسیقیهکان ههستی پی بکات. دهستی بهشیوهیهکی نهزانانه دهجولاند.

"بهلام ئیستا تهماشای بکه! وا دهخولیتهوه".

ئهم جولەیهی سولتان وهله د باسی کرد، که پاشتر ناوی دهنی سهمای "بیستن" و سهمایهکی رۆحیه، تییدا سهماکه دهخولیتهوه. خولانهوه سهماکه دهکاته ئەلقهی پهیهندی لهنیوان ئاسمان و زهویدا، نهو کهسهی گۆرانهکه لهپیهوه روودهات. پاشان رومی به دامهزینهری نهو سهما و ریگهیه دانرا که پیی دهوتری "دهرویشه خولاهکان".

کورهکه واقی و پمابوو، له گۆرانهکهی باوکی تووشی سهراسیمه بووبوو. رومی، نهو پیاوه خواناسهی تا ئەوکاته له نوێژ زیاتر هیچی نهدهزانی، بهلام ئیستا سهما دهکات، دهخولیتهوه. بهلام من، زیندویتی گههناهی خۆم سولتان وهله دم پرسیارباران کرد: ئەی کیش و زرنکه و ریتمی جولەکانی رومی چۆن بوون؟ "ههنگاوهکانی لهگهله دهنگیکی نهبیستراو هاوئاهاهنگ دهبوو. شهمس هندی جار پیی دهبری، پاشان هندی جار لهگهله دهخولایهوه و مؤدانه دریزهکهیشی بهدهستهوه بوو و بازنهیهکی دروست دهکرد". کوره رسالهکه رووی کرده دهلاقهیهک که چهند پارچه ئاوینهیهکی لهسهر بوو، ههروهه قورئانیکی بریسکهدار و چرایهکی رهنگ زیوی لهناودا بوو. ئامیزیکی رهبابهیهکی ههگرت. واندههاته پیش چاو بوونی نهو ئامیری رهبابه لهتهنیششت کتیبی خودا شتیکی گونجاو بی، ئیمانداره توندپهوهکان دهلین:

"شوینی ئەم ئامیره پیسه ئیره نیه".

"شهمس خوی ئەم ئامیری رهبابهیهی دامی" سولتان وهله روونیکردهوه. "دهیزانی من لهپشت

دهرگاکهوه سهیر دهکه م، کاتی له خولانهوه بهدهوری مؤدانهکه بووهوه بانگی کردم بچمه ژورهوه، نهوه دووم جار بوو بچمه نهو ژوره. کاتی چوممه ژورهوه، لهبهردهمیدا چهمامهوه.

"وهک نه ریتی خوی باوکم پرچی سهرمی ماچ کرد و رۆژانی مندالیمی بیر خستهوه، نهو رۆژانهی تیياندا

ماچی دهکردم، پرچی ماچ دهکرد. پاشان شهمس پیی وتم: "سولتان وهله! تو تاکه کهسیت له م

دەرگاوه که جیهانه که یتر له م جیهانه جیا ده کاته وه، هاتویته ژورره وه. ئەم ره بابه بگره و بچۆ بۆ لای والی و ئامیره که ی بۆ بگێره وه."

رێگه به کوره که ی رۆمی درا ماوه یه کی درژتر له لایان بمینیتته وه، ره بابه که ی به دهستی هه لگرتیوو تا وینه ی باوکی له یاده وهریی خۆیدا بپاریژی که سه مای ده کرد و ده خولایه وه و به وردی رینماییه کانی ئەو پیاوه پیره چرچۆله، له ر و لاوازه ی جیبه جی ده کرد، که پیی ده لاین شه مس.

من و سولتان وه له ده له ئامیره نا ئاساییه که ورد بووینه وه که ناکری تا پاش ده ستپیکردنی خه لوه ته که یان برابیتته ژورره که وه. ئاخو کی ده ویری شتیک بینی که یاسا ئاینیه کان هیئانی بۆ ئەو ماله پر له خواناسییه حه رام ده که ن؟ له ناو ده ستوپیه ونده کانی رۆمیدا که سیک نا ناسری له ژهنین یان گۆرانی یان سه ما بزانی. سه رجه م موریده کانی، له ئەمیره وه تا پینه چی، له دیندارانی ده مارگیرن و له سه ر وشه و فه رموده کانی پیغه مبه ر و ته فسیره کانی موفه سیران په روه رده کراون، مه حاله سه ما که ریکیان تیدا بی. ئایا راسته (ئەو ئامیره) ئامیری والیی قۆنیه یه؟ ئەو پیاوه پایه بلنده ی، پیش خه لوه تی ئەو دووانه، په رۆش بوو بۆ ئاماده بوون له سه رجه م وانه و وتاره کانی رۆمیدا. پاش ده ستپیکردنی خه لوه تکیشانه که ییش چه ند جاریک هات و له بهر دەرگای رۆمی وه ستا و سۆراخی مامۆستا که ی پرسی که ئاخۆ له خه لوه ته که ی دەرچوه یان نا، ئەویش ئیتر خه ریک بوو سه بری نه ده ما و زۆر قه ناعه تی به و ته فسیرانه نه بوو که سولتان وه له ده ده یه ئانه وه. وه که ئەوانیتر، هه موو داوای ئەویش ئاماده بوونی مه ولانا و سوودبینین بوو له زانسته فراوانه که ی.

من دنیایا بووم والی له دوواین سه ردانیدا ره بابه ی پی نه بوو. ئەی کی ئەو ئامیره نه زۆک و دنیا ییه ی هیئاوه ته مالی ئەم زانا گه وره یه و بوونی چ سوودیکی هه یه؟.

سولتان وه له ده ئەو سندوقه ی پشکنی که ده نگی لیوه دهرده چوو. ژیکه له ریه وه و یه که م ده نگی ئامیریکی موسیقی له ژیر بنمیچی مالی رۆمیدا بیسترا، له ترس و خۆشیدا موچرکه م پيدا هات. ئیستا پیویسته ده ست به کار بین، چونکه شه مس داوای کرد ئامیره که بگێرینه وه بۆ ئەو که سه ی گوایه خاوه نیه تی. رومان کرده مالی والی.

ئەو یه که م جار بوو بچم بۆ کۆشکی والی. راپه ویکی پانمان بری که به دهرختی ئاره وه ن (سه رو) ته نرابوو ده چوووه ناو گۆره پانیکی ناوخۆیی. به بینینی باخه پرته قاله که ی لای چه پم سه رسام بووم. وا بلاوه والی ئەو دهرختی پرته قالانه ی له چینه وه هیئاوه، جا بۆ ئەوه ی له گه ل ئاوه وای قۆنیه دا خویان بگونجینن پیش ئەوه ی له بیستانه که یدا بیانچینی دابوونی به شه تله وانه شاره زا که ی خوزستان. به دریزی ئه و پلیکانه که مانه ی ده چوونه ناو باله خانه سه ره کیه که پشتینه یه کی ته سکی گوله شلیر دریز بوو بووه وه، لیزه دا چه ند به یتیکی شاعیری مه زن عه تارم بیر که وته وه، که گوله سووره کان ده لاین:

له گهشتی خوشه ویستیدا

له بهرچاوی

ههردوو جیهانهکه

دیار نهمام و فهوتام

چیدی لیم ناپرسی

نه له ناوم

نه له شوینهوارم،

لهم دوو جیهانهدا

له گه لای درهخت،

ناو و شوینهوارم ون بوون

ون بووم، ون بووم.

ون بووم،

مرؤف چۆن نه کری بزانئ

ئه گهر تۆ نامناسی،

ئیتز چۆن ون بووم.

ریژگه ی گوله کان و راره وه کان و درهخته کان زۆر هاوئاهاهنگ ریك خرابوون.

ئه و ئهستیلکه ی له ناوه راستدا بوو تاکه شت بوو جمکی نه بوو. ههروهها پارێزگاری له پله یهکی

دیاریکراوی گه رما ده کرا تا نه ییهستی، نافوره که به بهردهوام ده زوله یهک ئاوی فری دەدا که له زستاندا

به ههوادا سه مای ده کرد. به ژیر سابات/رواقیکدا تیپه رین که چهند جۆگه له یهکی ئاو دروستیان کردبوو که

به سه ر راره وه که ده پویشن و پاشان له لاکه یتر ده پزانه سه ر زهوی. یهک تنۆک ئاویش به سه رماندا نه که وت.

چهند تاوسیك کلکه کانیاندا شی کردبووه وه و به ده ور و خولماندا ده هاتن تا سه رنجمان بۆ لای خویان

رابکیشن و سه رنجمان له رکابه ره که ئه به دیه کانیاان واته قاز، دوور بخه نه وه.

خرمه تکاریک بردینی بۆ هۆلیکی گه وره ی پیشوازیکردن. له کاتیکی که وتینه وردبوونه وه له و شکلا نه ی

له سه ر مافوره که وینه کیشرابوون، خه یالمان وه ک بالنده - وه ک ئه وه ی له سه ر مافوره که کیشرابوو- له م

چل بۆ ئه و چل ده فری. جله کانمان بۆنی دوکه لی بخوردی هیندییاان گرت و بۆنه که تا چهند ههفته یه ک له

جله کانی من و سولتان وه له د نه ده بووه وه، خه لک لیان ده پرسین "نایا تازه له گه شتیکی هیند
گه پاونه ته وه؟".

کاتی والی زانی هاتوین، به په له هات بو بینیمان. ریشی به و زهیتی بورا قه ی له دیمه شقه وه هینرابوو
ده بریسکایه وه، کلکی تۆخی نه سفه هانی ده وری چاوه کانی دابوو، پالتویه کی سووری له فه روی ریوی
دابوو به سهر عه بایه کی دریژی مه خمه لی رهنگ یاقوتیدا، میزه ر و گوره وییه ره نگا وره نگه کانی وینه
کی شراوه کانی سهر مافوره که ی بیر ده خسته وه. هه رچی نه عله کانی بوون له نه رمترین و ناسکترین چه رمی
مه غریبی دروست کرابوون.

سولتان وه له د هوی چوونه که مانی بو والی باس کرد، ره باببه که ی لی وه رگرت و به وردی ته ماشای کرد،
به لی نه وه نامیره که ی نه وه، به لام تینه گه یشته چون گه یشته ته ژوره که ی مه ولانا، چونکه شه وی رابردوو
ژه نیاریکی سه مه رقه ندی له ژوره که یدا ناوازیکی پی ده ژه نی به ناوی "بته چینیه کان".

به ره و ژوره که ی بردین، مه مله که تی بیستن که تییدا هه سته کانیتر چیژ وه رده گرن، له سهر ده رگا که ی
به خه تیکی جوانی نالتونی ده سته واژه یه ک نووسرابوو، داوی له سهر دانیکه ران ده کرد به هه سته وه گوی
رادین: "لیره، مه خو، مه خوره وه، قسه مه که، مه خوینه وه، به لکو ته نها گوی شلکه".

کورسی و قه نه فه عاجیه کانی سهر مافوره که تاکه که لوپه لی ناو ژوره که بوون. هه ندی ده لاقه له سهر
دیواره که هه بوون له شیوه ی نه و نامیره موسیقیانه ی تییدا دانرابوون. یه کی له ده لاقانه که له شیوه ی
نامیری ره باببه دا بوو به تال بوو. والی له ده لاقه به تاله که نزیک که وته وه و ره باببه که ی خسته وه چیگه که ی
خوی.

نه مانده توانی نه م رووداوانه لی کبده ی نه وه چونکه ئیمه قوربانیه ی نه و رووداوانه بووین. والی یان سولتان
وه له د یان من پیویستمان به سیحر نه بوو تا باوه پ به جیاوازی نه و گژیهری (ته حه دا) یه بینین که شه مس و
رۆمی خویانیا ن خستبووه ناوی. به لای والی و کوره که ی رۆمی و منه وه موعجیزه که بریتی بوو له
دیدارده که یان و یه کگرتنه هه میشه ییه که یان.

کاتی کۆشکی والیمان به جیه یشته، باوه شین فرۆشیکی نابینا یه خه ی گرتین - وه ک هه موو باوه شین
فرۆشان تا بتوانن به ئاسانی بچنه ناو شوقه کانی ئافره تان - تا میشکوژیکی له په لکی دارخورما
دروستکراوی لی بکړین، هه روه ها داوی لی کردین گسکیکی کلۆشه برنج و شقارته بو به خیرایی
داگیرساندن خه لوزی به ردین و ته له مشکی لی بکړین. کاتی له وه دلنیا بوو حه زمان له کرینی نه و باوه شین
یان شقارتانه ی ده یان فرۆشی نیه، پیداگری کرد له سهر نه وه ی ده توانی به هه ندی شتیر سهرنجان
رابکیشی و وتی، نه ینیه کی له لایه که س نایزانی.

وتی: "دویننی ئیواره ئو پیاوهم بینی که پیی ده لئین شه مس چووہ ناو کۆشکی والی و هاته دهره وه ره بابیکی له بن دستدا بوو، ههر ئو ره بابهی ئیوه گچراتانه وه بۆ والی".

"ئایا بینیت؟"

"به لئ".

"به لام تو نابینایت".

"من شتی وا ده بینم ئیوه ناتوانن بیبینن. من به چاوی دلم ده بینم".

پاشان ئو پیاوه که چاوه کانی به دسته سړیک داپۆشیوو قسه کانی ته واو کرد و باسی له وه کرد، ئو جارێکیان شه مسی له ته ورئیز و له دمه شق دیوه ده چیته کۆشکی ئه میره کان، ئامیره موسیقیه کانیان ده بات و ده پوات، به بی ئه وهی که س بتوانی ریگری لئ بکات. دوپاتی کرده وه که ئو "بینیویه تی"، شه مسی بینیه. له کاتی که ئو کویر بوو.

مانگی که به سهر دیداره که دا، یه کگرتنه که دا تیپه ری. رۆژیک نه بوو قوتابیه کان له بهرده م دهرگای

قوتابخانه کۆنه بنه وه. سولتان وه له د له حه وشه که دووری ده خستنه وه تا دهنکه دهنگی تووره بیه که یان نه گاته گوپی دوو خه لوه تکی شه که. هه ندی جار توندی ماندویتی و شه که تی تووره بی ئو قوتابیان هی خه فه ده کرد و له دووره وه بزهی چاویان ده هات به بی ئه وهی بتوانن هیچ شتی که بکن. ئو پیاوهی ماموستا و مورشیدیان بوو لایدا و خه ریکه بگه نه ئو باوه ره ی ئیتر له ده ستیان داوه.

له حه ره ملکیش کیرا که وته دلله پاوکی. ئو گه نجیکی جوان بوو، هیشتا تامه زرۆی میرده که ی بوو، که وا له ژیر سه قفی ماله که یاندا شه و له گه ل پیاویکی پیر به سهر ده بات. عه لا، برای سولتان وه له د، هه موو به یانیه که سویندی ده خوارد که سنووریک بۆ ئو خه لوه تکی شاننه داده نی، کلۆمی ژووره که ده شکینی و باوکی له چنگی ئو پیره پیاوهی له ته ورئیزه وه هاتوو ره زگار ده کات. به لام ئه وهی نه کرد، چونکه ده سه لاتی باوکایه تی ریگر بوو له وهی په نا بۆ ره فتاریکی له و جوړه ببات. به هۆی دۆستایه تیمان له گه ل سولتان وه له د، من و زریانوس ده مانتوانی هه ندی به ئازادانه له نزیکه ژووره که بچولئینه وه و هه ول بده یان له و شتانه تی بگه یان که دهرگای تی گه یشتنیانمان لئ داخراوه.

شه وی پاش رۆژی سی و نویه مین شه مس داوای له سولتان وه له د کرد بچیته ژووره وه. پیره پیاوه که کوره راساله که ی مه ولانای برده په نایه که وه و به گویندا چرپاند.

"وازم له مشایخه کان هیئا و ژیانم هه لبارد. له وه فاتی پیغه مبه ره وه که س نه یوانی به و شیوه یه گوزارشت له خۆی بکات که م ده یكات (شه مس به م ئامارهی بۆ رۆمی ده کرد). یه که سکه پارهی ئو به رانبر زیاتر له هه زار دیناره. ههر که س بی بۆ لای من پیویسته خۆی به وه وه ببه ستینه وه. دهرگایه کی داخراو بوو، وا ئیستا کرایه وه. من توانای ناسینی (م) م نیه. ههر به راستی ئه وه ت پی ده لئیم. ناتوانم م

بناسم. هه موو رۆژیک له بوون و له کاره کانیدا شتیك ده دۆزمه وه پیشتر نه مدۆزیوه ته وه. هه ولّ بده م
بناسی. هه ولّ بده زیاتر بیناسی. ته نیا به روومه ته جوانه که ی و وشه جوانه کانی قایل مه به، هه ندی شت
زۆر له وانه گه وره ترن، به دووای ئه و شتانه دا بگه پری".

پاشان شه مس بیده نگ بوو. سولتان وه له د تیگه پشت که ده بی ئیستا به جییان بیلی. کاتی به نیاز بوو
بچیتته ده ره وه، باوکی پیی وت: "سبه ی ژووره که به جیدیلین".

کاتی هاوړیکه مان ئه وه ی پی و تین، نزیکه ی ده که سمان که وتنه چاودیریکردنی حه وشه که بو بینینی
ساتی ده رچوونیان.

بینیم ده رگا که له پر کرایه وه و دوو پیاوه که ده رکه وتن، ئه وان هیشتا له م جیهانه دا ماون. رومی، که
روومه تی زه ردتر له جارن دیار بوو، ریگه ی به تیشکی پایزانه و ساردی خۆر دا گه مه به هه ردوو گلینه ی
چاوه کانی بکات. شه مس که بو یه که م جار بوو سه رنجی بده م — چونکه پیش چوونه خه لوه تیان له درزی
ده رگاوه بینیبووم — به ته مه نتر هاته پیش چاوم له وه ی مه زه نده م ده کرد.

هه مووان له به رده م مه ولانادا چه مانه وه. رومی داوای کرد ده سته جی حه مام (گه رماو) ئاماده بکری.
پاشتر پیی وتم ئه و شته ی له ماوه ی ئه و چل رۆژه دا له هه ر شت زیاتر بی تاقه تی بووه حه مام بووه. به لام
پیش ئه وه ی خۆی بشوات و شه مسه که ی له گه لی بینی بو بوخاری حه مامه که، ده سته ی شه مسی گرت و
بردی بو ژووره کانی ناوخۆ که ئافره تان تیاندان ده ژین و کیرای ژنی له وی چاوه پروانی ده کرد. گۆرانیکی
جه سته یی به سه ردا هاتبوو.

کاتی له گه رماو ده رچوو جلیکی جیاوازی له به ردا بوو. شیوه ی میزه ره که ی گۆرپیوو، جلیکی تازه ی
به رینی خه تخته تی پانی له به ر کردبوو. رومی ئه و رومییه نه بوو که من پیش چل رۆژ ده مناسی.

سولتان وه لد، کوپه راساله که، پاشتر شتیکی له وباره وه سه باره ت به باوکی وت:

شیخی ماموستا بووه ته قوتابیه کی سه ره تایی،

رۆژانه له سه ر ده سته ی شه مس فیڕ نه بی.

ئه و شیخه ی کۆتا بوو،

ئیستا بووه ته سه ره تا.

ئه و ماموستایه ی ئیمه شوینی ده که وتین

بووه ته شوینکه وته.

هه موو شت زۆر به خیرایی گۆرا. وانه کان وه ستان. قوتابخانه که ده میکی زۆره داخراوه. نه وانه یه کی
تیدا و تراوه ته وه، نه نوێژیک کراوه. ته نانه ت باخچه وانه که پیش چیتر گوی به مالینی به فره که نه ده دا که

حه وشه ی قوتابخانه که ی پر کردبوو و به رزاییه که ی گه یشتنبوه دهروزه ی ژووری پۆله کان، که ئیستا قفل دراون.

سه رجه م کتیبه کان له به رده م دهرگای قوتابخانه که دا فرۆشران. قوتابیانی پیشوو کۆبوونه وه بۆ بردن یان کرینی دانه یه ک له و کتیبانه ی مه ولانا به ده سه خته ی خۆی په راویزی بۆ نووسیوون. کۆمه لکی ته واو کتیبی زانستی ئاینیمان له به رده می خۆماندا بینی که به نارپکی هه لدرابوونه وه: "قوت القلوب" و "احیاء علوم الدین" و "الآغانی" و سه د کتیبیتر. زۆریه ی کتیبه کان به ئامیری موسیقی ئالوگۆر کران. رۆژ به رۆژ بووین به خاوه نی نای و ته پل و ئامیری عودی ولاتانی به لخ و بوخارا و هیند و میسر.

رۆژ دوا ی رۆژ کتیبخانه که به تال کرایه وه، که جوانترین ژووری مال بوو ئیمه تیدا به تاسه وه کتیبه کان ی تاییه ت به پزشکی و فیه و فه له کناسیمان ده خوینده وه. ره فه ی ده ستنوسه کان له گه نجینه به نرخه کان یان خالی کران. مۆمدانه کان که بۆ رونا ککرده وه ی میزی خوینده وه که به دیواردا هه لواسرابوون، لیکرانه وه. پاشان په نجه ره کان ی ژووره که که به پلپتی ته نک ی ته خته یی په رده کرابوون تا کتیبه ده گمه نه کان له تیشکی خۆر بیاریزی، کرانه وه، تا له کۆتاییدا تیشک لیئانه وه بیته ژووره وه. ته نانه ت مافوره کان گۆران. ئەو مافوره ی له خوری به رخ ی چپاکانی زاگروس چنرابوو لوول کرا و به دیاری نیردا بۆ والی. کاتی ژووره که له هه موو ئاسه واره کان ی نووسین به تال کرا، رۆمی داوا ی له شه مس کرد تیدا بمینیته وه. له چاوی مه ولانادا، شه مس به هاتنه ژووره وه ی، ئەو ژووره ی پر کرد، که له هه زاران کتیب به تال کرا.

رۆمی ئیستا رۆژه کان ی به فیروونی ژهنینی ره باب به رینمای زهنیاری لاه به سه ر ده بات، که قوتابییه خه ماوییه له خۆراییه کان ی رابردوی به شادی و زهوقی ئەوان گۆریه وه. ئەو پیاوه ی له نوێژ و رۆژوو و ئامۆژگاریکردندا وچانی نه ده دا، ئەو پیاوه ی رۆژه کان ی له به ره به یانه وه تا شه و به نوێژ و نزا و پارانه وه له خوا به سه ر ده برد، ئەو زانایه ی له زانسته کان ی فیه قه دا ده ریایه ک بو و له خوینده وه ی ته فسیری ته فسیره کان ی ته فسیره کان ی قورئاندا هه ستی به شه که تی و وه رسبوون نه ده کرد، ئیستا جگه له سه ما و خولانه وه و گۆرانی و پیکه نین هیچیت نازانی. ئیتر ته فسیره کان ی پیشینان به لایه وه جوړیکن له رابردوو. ئیستا ئیتر کاتی ئاهه نگ و خوشییه.

کاتی ئیواره یه کیان کیرای هاوسه ری پرسیا ری له میرده که ی کرد، رۆمی باسی ئەم وتوێژه ی نیوان ئەو و شه مسی کرد، که باسی ئەو گۆرانه ی تیدا ده کات به سه ریدا هاتوه:

شه و مردبووم، به یانی زیندوو بوومه وه

گریاو بووم، به یانی به یانی پیئنه که نیم

ده وله تی عیشق هات

بوومە دەولەتلىكى نەمر

وتى: "بەلام نا، تۆ شېت نيت،

شايانى ئەم مائەيش نيت"،

شېت بووم و

زنجير گرام.

وتى: "بەلام نا، تۆ سەرخۇش نيت،

برۆ، تۆ لەم جۆره نيت"،

چووم و ئىستا سەرخۇش بووم

تا پر بووم بە كەيف و خۇشى.

وتى: "بەلام نا، تۆ مردوو نيت،

لە خۇشىدا نوقم نەبووى،

لە بەردەم روويدا كە ژيان ئەبەخشى،

بەلگو من مردووم و چەمامەوه".

وتى: "بەلى، تۆ زيرەكى،

بە گومان و بىرگىرنەوه مەستى،

بەلام نەزانى، ترسنۇكى،

لە ھەموو شت دابراوى".

وتى: "تۆ مۆم و

قىبلەى ئەم كۆمەلەيت،

من قىبلەى ئەم كۆمەلەيە نيم و مۆمىش نيم،

بەلگو وەك دوكل رەويمەوه".

وتى: "تۆ شېخ و ئىماميت،

تۆ يەكەمى لەسەر ئەم رىيە،

من نه شیخم و نه ئیمامم،
بهنگو من خزمه تکارتم."

وتی: "تووک و بالّت ههیه،
نه تووکت ئەدەمیّ نه بالّ،
ههئپه‌ی بالّ و تووکه‌که‌ی
به‌بێ بالّ و به‌بێ توووک پەرت و سەرگەردانی کردم."

کیرا ئەم چیرۆکه‌ی دا به سولتان وه‌له‌د و ئەویش دواتر دای به‌من. منیش یه‌کسەر زیادم کرد بۆ ئەو
تییینیانی‌ه‌ی سه‌باره‌ت به‌ گۆرانه‌ له‌ ناکاوه‌که‌ی مه‌ولانا تووماریان ده‌که‌م. به‌ستراوه، مه‌ست، روخاو، دابراو،
پەرت به‌بێ تووک و به‌بێ بالّ: ئەمه‌ حالّی رۆمی بوو پاش بینینی شه‌مس.
هه‌روه‌ها سه‌مای کرد.

جگه‌ له‌ شه‌مس، رۆمی ته‌نیا ژماره‌یه‌کی که‌م له‌ ژه‌نیاران‌ی دیوو. کاتی‌ باشترین ژه‌نیاری ره‌بابه‌ له‌
قۆنیه‌ براهه‌ ئەو ژووره‌ی "کورسی" یه‌که‌ی لی‌ بوو، رۆمی داوای لی‌کرد هه‌ر به‌رپۆه‌ شتی‌ک له‌ باره‌ی بیروکه‌ی
"چاوه‌پوانه‌کراو" بلّی. ئەوانه‌ی ئاماده‌ بوون ژماره‌یه‌کی که‌م بووین، چونکه‌ سولتان وه‌له‌د ئیستا ریگه‌ی
به‌هاتنه‌ ژووره‌وه‌ی چه‌ند سه‌ردانیکه‌ری‌ک دا. ده‌رگا به‌پووی غه‌ریب و فزوله‌کاندا داخرا، هه‌روه‌ها به‌پووی هه‌ر
که‌سی‌کیشدا ره‌خنه‌ له‌ رۆمی بگری‌ و هه‌موو شتی‌ک له‌ ئیسلامدا حه‌رام بکات. دیاره‌ من و زریانوس و
ژماره‌یه‌ک که‌سێتر ئاماده‌ بووین، له‌وانه‌ زانای ئاینی "شه‌ره‌ف" که‌ به‌ئەندازه‌ی ناسراوی به‌
گالته‌ جارپه‌که‌ی، به‌ ناشیرینه‌که‌یشی ناسراو بوو. هه‌روه‌ها له‌ناو ئاماده‌بوواندا موعین سلیمانیش هه‌بوو،
به‌رپۆه‌به‌ری قوتابخانه‌ی قورئان له‌ قۆنیه‌ که‌ پاشتر بوو به‌ ئەمیری قۆنیه‌ پێش ئەوه‌ی مه‌غول بیکورژن و
بیخۆن.

ژه‌نیاره‌که‌ ده‌ستی به‌ ژه‌نین کرد. رۆمی خۆی ته‌سلیمی ده‌نگی ره‌بابه‌که‌ کرد. داوای له‌ زریانوس کرد
موقده‌که‌ لابداته‌ که‌ناریکی ژووره‌که‌، ئەویش لایبرد. ئەنجا به‌پپۆه‌ وه‌ستا، بالّی گرتم، من حوسامه‌دین و
که‌وته‌ خولانه‌وه‌، سمکۆلانی به‌ پیکانی له‌سه‌ر زه‌وی ده‌کرد و هه‌ندی شیعیری به‌پپۆه‌ وت. نه‌مزانی چی
بکه‌م، به‌پپۆی توانا هه‌ستم راگرت. هه‌ولم دا به‌رز بيمه‌وه‌ بۆ ئەو ئاسته‌ی پپۆی به‌خشیم.

له‌ ده‌ رۆژی رابردوودا، من و زریانوس به‌شه‌رم و سرته‌سرته‌وه‌ ده‌ستمان به‌ سه‌ما کردبوو، به‌لام ئیستا
مه‌ولانا خۆی له‌به‌رده‌م به‌رپۆه‌به‌ری قوتابخانه‌ و فه‌قیه‌ و شه‌مسدا داوام لی‌ده‌کات به‌شداریی شادییه‌
نوییه‌که‌ی بکه‌م. که‌وتمه‌ باوه‌گیجه‌، سه‌ره‌تا به‌ هۆش و به‌زۆرله‌خۆکردنه‌وه‌، به‌زۆر هه‌ولم ده‌دا له‌
هه‌نگاوه‌که‌مدا نه‌که‌وم تا به‌سه‌ر هاوبه‌شه‌ گه‌وره‌که‌مدا نه‌که‌وم. پاشان، هی‌دی هی‌دی خۆم شل کرد.

جله و بۇ عەقلم شل کرد شهیدا ببی، خۆم له عەقله عەقلانیه کهم رزگار کرد تا بیه هیچ جگه له بارستهیه که له گەردیلە سەماکەر. من بوومه خۆر، هەسارەکان، دەنکۆلە تۆزیک که له ناو تیشکی روناکیدا مه له دەکات، که عەبە، حاجیه کان بە دەوری که عەبەدا دەسورپینه وه، تۆپ و ئەو ریکتهی تۆپه که دەبهاویژی. بوومه خۆشه ویستی و خۆشه ویست و خۆشویستراو. کاتژمیریک، شهویک، سەدەیهک، ساتیک؟ نازانم چەند کات تیپەری. رەنگه تەنیا سورانه وهیه که بووی، که پاش ماوهیه کی کهم گۆرا بۆ حاله تیک له بوون له دەرەوهی خۆم و له دەرەوهی جیهان، جۆزیک له خەونی مۆسیقی.

کاتی بیستنه که کۆتایی هات، زریانوس و سولتان وه له د - وهک دواتر پییان وتم - دەستیان گرتووم "تا بمگێرنه وه" و له سەر زهوی دایانیشاندم. مه ولانا لیم نزیك بوویه وه و به سۆزه وه دەستی به پرچمدا هیئا. پیشتر شتی وای نه کردبوو. کهس نهیدیوه ئەو نەرمییه له بەردەم که سانیترا دایشان بدات. له پەر وهستا. نیگاکانی که وتنه سەر شه مس. ههستامه سەر پی و چووم له شوینیک دابنیشم نزمتر له و شوینهی شه مس تییدا داده نیشی، تا خۆم واپیشان بدهم سەرباری ئەو چاکه یه ی مه ولانای گه وره له گه لی کردم پله نزمترم له پیاوه پیره باریکه له که، چونکه وهک باسم کرد هیشتا ته منم نه گه یشتبوه بیست سال. نه مده وێرا بیر له وه بکه مه وه که هه لیبژاردوم. ده مویست خۆم له رق له شه مس لابه دم، چونکه ئەگەر ئەوم له دەست دا رۆمیش له دەست دده م، ئەوه ییش ئەو شته بوو زیاتر له هەر شتیکیتر له دنیا دا لیی ده ترسام.

کاتی ژهنیاره که ئامیره که ی به پارچه قوماشیکی له لۆکه و ئاوریشم چنراودا پیچایه وه، به پیره به یری قوتابخانه پرسیری له رۆمی کرد له باره ی ئەوه ی دهنگی ئەو ئامیره ی پی جیا ده کریته وه، رۆمیش وه لایمی دایه وه "ئوه جیره ی ده رگای به ره وه به هه شت چوونه". به دەر له عاده تی خزی شه ره فی فیه هزان لیی پرسی: "ئیمه هه مان ده نگ ده بیستین که تۆ ده بیستی، به لام ئیمه وهک تۆ هه ست به بلندی ناکه ین، وهک تۆ که یف ناکه ین، به و شاگه شکه یه ناگه ین تۆ پیی ده گه یت. هوی چیه؟".

رۆمی وه لایمی دایه وه "شه ره ف، له به ره ئەوه ی ئیمه گویمان له دهنگی ده رگای به هه شته کاتی ده کریته وه، به لام تۆ کاتی گویت لیده بی که داده خری".

رۆمی هه رگیز له شه مس جیا نه ده بوویه وه، ته نانه ت کاتی ده چوو بۆ شار، ریگه ی به چەند که سیك له که سه دلسۆزه کان ده دا له گه لیان بن، من یه کیك بووم له و به شانسانه ی ئەو خاتره یان به ده ست هینا بوو. ته نانه ت شه مس ورده ورده خۆشیده ویستم، رەنگه له به ره ئەوه ی له کاتی ئەنجامدانی سه مای بیستندا بۆ دەر خستنی له خۆبورد ه بیه شوینی خۆم گۆری.

دوای چەند رۆژیک مه ولانا سه ره نجام مه سه له ی شوینی شه ره فی له و دیدارانه ی ده به ستران هه ل کرد. ئەوه بوو ئەمیر قاراتای بانگه یشتی کردم بۆ ئاههنگی کردنه وه ی ئەو قوتابخانه یه ی به ناوی ئەوه وه بوو. له و رۆژه دا، جوانی تاق تاقه لیکنالاهه کان و پایه مه پمه پینه هه لکۆلراوه کان له پشت په رده یه که وه، که ده رگای

ئەو قوتابخانەى قورئانەى داپۆشيبوو، كەوتە بەرچاۋ. پىتەكانى ئايەتە قورئانەى كان وەك جلىكى لە بەرد دروستكراۋ لەيەكتەر ئالابون، بەدرىژايى رووكارەكە چنرابون و لوليان خواردبوو. كاتى پەردەكە لادرا، مەولانام دى فرمىسكىكى دەسپى كە بە چاويدا دەھاتە خوارەو.

ئەمىر سلاۋى لىكردىن و بردىنى بۆ ژورىكى گەورە كە گومەزىكى بەسەرەو بوو ئايەتى قورئان و ناۋى يەكەمى پىغەمبەران و ناۋى خەلىفەى بەخەتىكى جوانى كوفى بەدەوردا نەخشىنرابوو. ئەمىر چەمپەو، بەئامازەيەكى دۆستانە كە ئامازە بوو بۆ فراوانىي ژورەكە داۋاي لىكردىن دابنىشىن. كاتى لەسەر زەۋى دانىشتم، ئەو ھەستەم لەلا دروست بوو كە چومەتە قوۋلايى ئوقيانوس، چونكە كاشىيە شىن و فەيروزييەكە كە دىوارەكانى داپۆشيبوو دەريا و جولەى بى وەستانى شەپۆلەكانى بىر دەخستەو. قسە ھاتە سەر شوينى شەرەف، ئاخۆ پىۋىستە لەكۆى بى؟ لە چ لايەكەو؟ ھەموو ئاورپان دايەو بۆ لاي رۆمى كە وەلامى دايەو "بەلاى زانايانەو، لوتكە چەقى مەجلىسە، بەلام بەلاى سۆفياكانەو لوتكە سووچ (گۆشەى ژورە. لە ئاينى عاشقاندا، لوتكە نىكبونە لە مەحبوب (خۆشەويست)".

ھەستا و چو لەتەنىشت شەمس دانىشت كە سووچى ژورەكەى بۆ دانىشت ھەلېژاردبوو، واتە خاكىترىن شوين و لە ھەموو شوينەكان نىزمت، ئەو شوينەى خەلك پىلاۋەكانىانى تىدا بەجىدىلن. سەرچەم ئامادەبووان، فىقھزانان، قازيان، سىياسەتمەداران، زانايان و فەيلەسوفان لەو ھەلېژاردنەى رۆمى بۆ شوينى دانىشتنى ھەپەسان. بەم جولەيە بەئاشكرا ۋابەستەيى خۆى بە پىاۋە تەۋرىزىيەكە ئاشكرا كرد. تا ئەو كاتە تەنيا ھەندى لەو مورىد و ميوانانەى سولتان ۋەلەد ھەلېژاردبوون لە رادەى ۋابەستەيى مەلاونا بە شەمس گەيشتبون. لە ئىستا بەداۋە، ھەموو شار ئەو شتە دەزانن.

لە بۇنەيەكىتردا، رومان كرده ئەو خانەقاىەى ۋەزىر نەصر بۆ رىزان لە ھاۋلاتىەكى ديار كە بە شىخ دامەزراۋو، دروستى كردبوو. لەكاتىكدا زانايان و مورشىدان و سۆفيان و ئەمىران و خانەدانان بىكۆتا دەربارەى تىۋرەكان و مەسەلە فىقھىەكان قسەيان دەكرد، شەمس يەك وشەى لەزار دەرنەچوو و ۋەك گەنجىنەيەك لە سووچىكدا بىدەنگ و بەبى جولە دانىشتبوو. لەناكاۋ ھەستايە سەر پى و بەتوۋرەيى ھاۋارى كرد "تاكەى سۋارى ئەسپى بى زىن دەبن و بە دەۋروخولى پىاۋاندا دىن؟ تاكەى لە رۆيشتندا بە گۆچانى كەسانىتر دەپۆن بەرپۆھ؟ ئەو شتانەى ئىۋە باسيان دەكەن لە قسە و كردارەكانى پىغەمبەر و تەفسىرەكان و فىقھ كەسانىك نووسىونيان ھى زەمەنىكىترن! ئىۋە پىاۋانى ئەمپۆن! ئەى كوان نەينىەكانتتان؟ كوا قسەى ئىۋە؟".

ئەم قسانە بەلاى مەو ۋە رۆشنگەرانە بوون. سەرەنجام ۋردە ۋردە تىدەگەيشتم ماناى چىيە ئەوەى مەولانا دەيوت: "شەو مردبووم، بەيانى زىندوو بوومەو". لەكۆتايىدا تىگەيشتم لەبەرچى رۆمى، لەسەر

داواى شەمس، وازى لە ھەموو خۆيىندەن ھەيەك ھيئا بە كارەكانى شاعيرە عەرەبە بە ناوبانگەكە و تەنانەت بە كارەكانى باوكيشيەو. ئيتەر ئيستا وا خۆى بەبى يارمەتى كەسانيتەر دەپروت.

"شەو مردبووم، بەيانى زىندوو بوومەو" لەو رۆژە يان رۆژيكتيردا بوو گويم لە شەمس بوو پيى دەوت:
"ھيواش ھيواش. لە عاممەى خەلك نامۆبە، چونكە حەقيقەت نە ياوهرى عاممەيە و نە تايبەتە بەوان. نازانم دەكرى مۆڤ چى لى بچنيتەو. تۆ تايبەتمەندىبەكانى پيغەمبەرانت ھەيە، تۆ لەسەر رينمايى ئەوان دەپۆى. پيغەمبەران زۆر پەيوەندييان بە خەلكانيتەرەو نەيە. ئەوان سەر بە حەقيقەتن، تەنانەت ئەگەر عاممە لە روالەتدا بە دەوريشياندا ئەلقە بپەستن".

لەو رۆژەدا، يان لە رۆژيكتيردا بوو، بىرم نايەت، شەمس لە مەولاناي پرسى: "ئەگەر منت دى، بۆچى خۆت دەبينى؟ ئەگەر لەبارەى من قسەت كرد، بۆچى قسە لەبارەى خۆت ئەكەى؟ ئەگەر منت ناسى و بينى، ئيتەر بۆچى باسى نەخۆشى ئەكەى؟ ئەگەر لەگەل من بى، ئيتەر بۆچى لەگەل خۆتى؟ ئەگەر ھاوپيى من بى، ئيتەر چۆن تۆ ھاوپيى خۆتى؟"

رۆمى بەبى دوودلى ملكەچى ھەردوو داواكەى شەمس بوو: لە عاممەى خەلك و لە خۆيشى جيا بوو. ئەگەرچى كورپەكەى رۆمى زۆر لە ژمارەى ئەو كەسانەى كەم كردهو كە سەردانى باوكى دەكەن لە مالاكەيدا، وردە وردە دەكەوتە بەر دوژمنايەتى و رەفزی كەسانى موحافيزەكار كاتى مالى بە جيئەھيشت. وەلامى مەولانا بەپيى جياوازي ئەوانەى زەمیان دەكرد جياواز بوو. ھەنديكيان بە بەرپەرچدانەو ھى سووكايەتياكان رووبەروويان دەبوويەو، زۆر جاريش ھەولتى دەدا كەسانيتەر ھيور بكاو ھەو بەرپەرچى ليكدانەو نەزۆكەكانيانى دەدايەو، يان ھەندى جار بيئەنگ دەبوو.

رۆژيكيان لەگەلى چووم بۆ ئاھەنگى سوننەتكردنى كورپى والى. ميژدمندالەكە كە ھيشتا تەمەنى لە حەوت سال تينەپەريبوو جليكى لە قوماشى گرانبەھا لەبەر بوو. لەسەر شەروالتيكى لە ئاوريشمى ئەرخەوانى دروستكراو، چاكەتتيكى خەتخەتيني رەنگ فەيروزي لەبەر كردبوو، كە لە كەمەردا بە پشتويينيكى قوماشى پان و چنراو دادەخرا، خەنجەريكى پيدا ھەلواسرابوو دەسكەكەى لە ئالتونى نەخشەبەند بوو، ئەو تەكە شتى بينراو بوو. مەچەكە سپيە بچوكەكەى بە بازنى زمروت رازينرابوويەو، گوارەيەك بە نەرمەى گويكانيدا شوپر بووبوويەو، قزى بە سەريوشتيك لە ساتانى زيپەند داپوشرابوو، گەوھەريكى شيو ھيلكەيى لەسەر تەويلى دەبريسكايەو، چاوەكانى بە كل ھيل كرابوون، ليوەكانى بە رەنگيكي سوورى كال بۆيە كرابوون، لەسەر مافوريك دانيشتبوو كە درەختى ژيانى لەسەر نەخشينرابوو، پالى بە دۆشەكيكەو ھەو دابوو كە سى ھيندەى وركى گەرە بوو. پەنجەرەيەكى گەرەى كراو لەپشتيەو ھەو بەسەر ھەندى مالى كە شخەدا دەپروانى، كە گومەزە خەزەفبيە شينەكەى قوتابخانەى قاراتاي قورئانى و ھەرەھا مزگەوتى سولتان كەيقوبادى ليوە ديار بوو، ھەرەھا كۆمەلى دارى سەنەوبەر لە ديىر ئەفلاتونى مەسيحى كە مەولانا

بۇ ماوەى چل رۆژ خەلۆەتى تىدا كېشا. لەدوورەو ۋە دەشتە پان و پۆرە دەبىنم كە بەدرىژايى سەدەكان شالۆەكانى سىمىرى و لىدى و فارس و يۇنانى و رۇمان و خاچپەرستان و لەدووايشدا مەغۇلەكانى بەخۆو دەيوە.

بۇ ساتىك وام بەخەيالدا ھات رەنگى ئاسمان، كە ئاويىتەيەكە لە ھەردوو رەنگى پەمەيى و شىن، جەلەكانى ۋە كۆرە پىچەوانە دەكاتەو. ئەم بىرۆكەيە بىرى بردم بۇ لاي پاشاي پاشاكانى ولاتى فارس، پادشاھ، كە جلو بەرگ و كۆشكەكان و ئەسپەكان و ژنەكان و گەشتەكانى بەپىي رەنگى ئاسمان ھەلدەبژارد. واليش بە مېزەرە و نىشانەكانى و پۆشاكە ئاورىشمىيە گرانبەھاكانى، بەنەرمى ھاوناھەنگىي ژوورەكە و ھەورەكانى سەر شارى قۆنيە و جلو بەرگى كۆرەكەي پىچەوانەو دەكردەو. زنجىرە ئالتونىەكان يەخە و قەرەغى عەباكەيان دەپازاندەو، تەزىيچىكى ياقوتىشى بەدەستەو بو.

پىاوماقولاتى قەوم لەدەورى والى ئەلقەيان بەست، لەناوياندا پىاويكى ناسراوى ئاينى بوو ناوہكەي ناھىنم. ئەگەرچى رىزى مەولاناي زۆر دەگرت، ھەندى گومانى لەلا دروست بووبوو و سەرنجىكى زۆرى لەسەر ھەلسوكەوتەكانى ئەم دووايىەي ھەبوو. لە ساتىكى پشيويدا وتيان بەنزيكتىن ھاوپىكانى وتو "بۇ دەبى پىاويكى خويىندەوارى ئاوا، پاشايەكى ئاوا، زانايەكى ئاينى ئاوا، كۆرى مۇسقىقا و بىستىن ساز بكات؟ بۆچى شتىك دەكات ئاين حەرامى كردو؟".

كاتى ئەمە گەيشتەو گويى رۆمى كە بەدەگمەن پاساوى رەفتارەكانى بۇ كەس دەھىنايەو، چاوەرپوانى كرد تا كاتى لەبارى خۆى ھات تا زاناکە دلنيا بكات. خەتەنەكەرى مندالەكە گەيشت. والى مندالەكەي ھەلگرت و لەسەر كورسىەكى نزم داينا. ھەر ھىندەي نوكى چەقۆكەي دەرھىنا خەتەنەكردنەكە تەواو بوو. پاشان سەرتاشەكە برىنەكەي بە خۆلەمىشى تەختەي بىژراو كەوى كرد. ھاوار ھاوار و زرىكەي مندالەكە بەسەر پىرۆزبايىكردنى گەرەكاندا زال بوو، "بسم الله" و ئەو دەنگەي جارپدا "ئىستا تۆ بوويە موسلماننىكى راستەقىنە"، لە دەرەو ھىش دەنگى تەپللىدان و راگەياندى گەيشتنى سامەپىكەرى ورجەكان و پەھلەوانەكان بىسترا، خزمەتكارانىش سىنى گەرەي پىر شىرىنى و شەربەتى جۆراوجۆريان ھىنا. مەولانا لەو مندالە نزيك بوو ھەكە ئىستا پەشتەمالىكى لەبەر بوو و ئايەتىكى قورئانى بەگوپىدا چرپاند. بەلام بەر لەو ھەي والى بپوات مەولانا چووە لاي پىاوە ئاينىكە و پىي وت: "يا شىخ! مەسەلەيەكى ئاينى ھەيە دەزانم باش خويىندوتە، ئەويش موباحكردنى ئەو ھەيە خوا خواردى حەرام كردو بۇ برسى و تىنو و گيانكەنشت. ئەم كارە كە ئاين پاساوى دەدات و زانايان لەسەرى كۆكن تواناي مانەو بەمرۆف دەبەخشىن. بەلام سەبارەت بەھەندى زانا، حالەتىكى ھاوشىوہى برسيتى و تىنوئىتى ھەيە كە بەبى سازكردنى كۆرى بىستىن و سەما بەنەشوہ و گوگىرتن بۇ دەنگى خۆش چارەسەر نابن. پاشان ھۆلەكەي بەجىھىشت.

بپوانە، ئەو زىندووہ.

ئاۋى تىنۋان، نانى برسپان

لەو ناۋانە يتر لە شەمس نران "خۆرى نيوە شەو"، "ئاۋى تىنۋان"، "نانى برسپان" و "شيفادەرى نەخۇشان". لەكاتى ئاھەنگى كۆندەوھى قوتابخانەى قاراتاى-يەوھ، كاتى مەولانا لە تەننىشتى دانىشت و لەبەردەم خەلكى قۆنىە لەبارەيەوھ قسەى كرد، ھەموو-نووسەران و پىشەسازان و پزىشكان و سەربازان و درومانان و شازادە خاتونان و شاعىران و ژنە دۆستەكان-ھاتن تا بەچاۋى خۆيان ئەو پەيوەندىيە لە راقە ياخيەى نيوان رۆمى و ئەو پىرە دەرويشە ببىن.

شەمس لەسەر چەند پىشتىەك لەبەردەم دەرگاى ئەو ژوورەى مەولاناي تىدا بوو بە جىچكانەوھ دادەنىشت و ھەركەس لەبارەى مەولاناوھ پىرسىار بىكردايە پىي دەوت: "چ ديارى و بەخشىشك دەدەى تا پىشانتى بەدەم؟".

"چىت ھىناوھ؟ چى دەدەيت بەرانبەر ببىنى؟".

چەندىن كەس لەپىناو ئەوھدا مەولانا ببىن پارە و ديارىيان پىشكەش كرد. بەلام شەمس تا دەھات داۋاى زىاتر و زىاترى دەكرد. خۆشەويستەكەى بە زىادكردنى ئاشكرا دەفرۆشت. رۆمى بۆ ئەو كەسە بوو زىاتر بدات. وادىار بوو مەولانا ئەوھى پى باش بوو، چونكە كاتى عەلاى كورپى دووھمى لەو رەفتارەى شەمس كە نەيدەتوانى لىي تىبگات توورە بوو، قاقا پىكەنى.

رۆژىكيان، كاتى رۆمى لە ژوورەكەدا بوو، شەمس لەبەردەم دەرگاكەيدا وەستابوو و سەوداى لەتەك سەردانىكەرىك دەكرد كە دەيوىست رۆمى ببىنى. كاتى كابران ببىنى شەمس زۆر زىادەرپەوى كرد لە داۋادا، توورە بوو و لىي پىرسى "ئەى تۆ، چىت ھىناوھ كە داۋاى ئەو ھەمووھ دەكەى؟".

شەمس لەو سەكە زىويىيانە ورد بوويەوھ كە سەردانىكەرەكە پىشكەشى كرد و بەدەم ژماردىنى ئەو پارەيەى ئەو رۆژە خپى كۆردبووھوھ وەلامى دايەوھ: "خۆم ھىناوھ. بۆ رىگەكەى، سەرم پىشكەش كۆردە".

ھەندى لە سەردانىكەران ھەر بۆ ببىنى مەولانا نەدەھاتن، بەلگە، بەپالئەرى فزول بۆ ببىنى شەمسىش. رۆژىكيان دوو بازىرگانى زەنگىن ھاتن بۆ لام، كە خۆيانىان بەفەرەو پىچابوويەوھ، بە شىلان داپۆشرا بوون، عەترىكى زۆريان لە خۆيان دابوو، بەپادەيەك ھەر بىجولانايە، بۆنىكيان لىدەھات وەك ئەوھى شوشەيەك گولۋويان بەخۆياندا رىشتى. وتيان دەيانەوى "ئاۋى تىنۋان" و "نانى برسپان" ببىن، شەمسى تەورىزى خۆى. ھەر كە ويستم ياۋەرىيان بەكەم بۆ ئەو ھۆلەى پىشتر كىتبخانەى مەولانا بوو و ئىستا شەمسى تىدا دەمايەوھ، لە دەرگاكەوھ بەدەنگى بەرز ھاۋارى كرد وتى: "با سەرەتا پارە بەدەن".

سەريان سوپما، دوو پياووه كه واينزانى گالتهيان له گه ل ده كات. پيوسته برێك پاره بدن تا شه مسى ته وريزى ببينن؟ هه رده بوو ئه وه بكن. كاتى به شه رمه وه داواى برېكى كه م پاره م ليكردن، پييان وتم تو قولېرى.

شه مس كه به ژن دريژتر و جهسته لاوازتر ده هاته پيش چاو وه ستا و به نه بره يه كى بيلايه نانه بره كه ي كرده دوو هينده. ئه وانيش بيشه رمانه جوئبارانيان كرد. له ساتيكدانانى برسيان "بوو به" پيس و "زبل" و "ريسوا". شه مس نوشتايه وه و نه عله كانى داكەند و تىي گرتن. ئه وانيش يه كسه ر رايانكرد و هه لاتن. كاتى ديار نه مان، شه مس به ده نكيكى هيمن پيى وتم: "ئه گه ر ئه و پياوانه تاقي نه كه مه وه، حه قيقه تي خويان نازانن. بينيت چوون لافي ئه وه يان ليده دا ئه هلى ئيمان و ته قوان؟ به لام هه ر هينده ي هه ولم دا - به هه ندى نه رمى - تاقييان بكه مه وه، هيئى ئيمانينت بينى؟ زانيت ئه و تاقيكردنه وه چى ده رخست، چوون له به رچاوتا ئاشكراى كردن؟ داواى دره ميك له و پياووه بكه كه لافي هاوړپيه تيت ليده دات يه كسه ر عه قلى ده بيته هه لم و هه ناسه ي له به ر ده بړي، سه رى باده دا و لاقه كانى خاو ده بنه وه. گزبه ريم كردن تا بچوكى و پرپوچييان ببينن".

سه ربارى ئه مه، داواكردنى برېك پاره له پيناو بينينى شه مس بو من ئه رككي قورس بوو، به لام پيوست بوو ئه و كاره بكه م، له به ر ئه وه ي به رپرسياريتى دياريكردنى برى پاره ي ديداره كه و دانى ئه و بره پاره يه به خيزانى مه ولانا و نه دارانى خسته ئه ستوم. برپارم دا چاوډيرى بكه م بزائم شه مس چوون چوونى ئه و كاره ده كات كاتى مامه له له سه ر بره پاره يه ك له پيناو ديدارى رومي ده كات وه ك ئه وه ي ئه و كاره شتيكى زور سروشتي بى، به بى ئه وه ي هه ست به هيچ شه رم و شپززه بوونيك بكات. راستيه كه ي من ميزاج و راشكاوى و چاوقايمى ئه وم نه بوو. كاتى "سه ردانيكه ر" هكه راپا ده بوو ئه و زياتر له ته شقه له كردن به ياووه ره كانى ئه و كه سه دا رۆده چوو، زير و ره ق ده بوو - له به رچاوى مه ولانا كه پيى سه رسام بوو - له كاتيكدان من هه ولم ده دا ميوانه كانى هيور بكه مه وه و كيشه كه به هيمنى چاره سه ر بكه م. به لام له رپى ليكدانه وه كانى هاوړپيه نانه وه ورده ورده وام ليهاهت ئه و پارانه م به تاقيكردنه وه يه كى سه ره تايى داده نا، كه ئامانجى باشكردنى ده ركى من و رزگار بوون له شته باوه كان و له قاندى سيستمه ريشه داكوتا وه كه يه.

يه كه مين سه ردانيكه ر به شيوه يه كى چاوه پرواننه كراو له ده رگا كه وه هاته ژوره وه. يه كيك له ياريدده ده رانى سولتان بوو، دوو شمشيرى قه باره جياوازي پييوو كه ناوى سولتاني ئيستا - خوا سيبه رى به سه ر سه رمانه وه به رده واماكا - و باوكى و باپيرى و دامه زرينه رى خيزانه كه له سه ر ده سه كه كيان هه لكو لرابوو. پيلاوه دريژه كانى به راده يه ك ده بريسانه وه كه ده متوانى وينه ي ريشم له سه ر چه رمه ره شه كه ي ببينم. پيلاوه كه ي ده نكيكى بيستراوى ده رده كرد كه خووناندى و لوتبه رزى ده گه ياند به مه له ده نكي ئه سپايى و نرمى نه عله ته خته كانى خه لكه ئاساييه كه وه جيا ده بوويه وه. ئه وه هه ولى من بوو و كه سيكى ئاساييش

نه بوو. دهمزانی شه مس له پشت دهرگای ژوره که وه که جارن کتیبخانه بوو چاودیری و گوئی شل ده کرد. به هله داوان چووم بو پیشوازی میوانه که دواى موجامه له باوه کان "چاومان روون به دیدارت" و کومه لئی پرسپاری بیکوتا دهرباره ی تندرستی سولتان و وه زیره کان و ئه میر و میوانه که مان و خیزانه که ی، به شیوه یه کی نه زانانه و به په له داواى ئه و بره پاره یه م کرد که ده بوو بیدات: ده هزار دره م. به لام شه مس خزمه تکاریکی نارد و چرپاندی به گویمدا: داواى چل هزار دره می لیبکه.

برپیکى زوره. به په شوکاوى ته ماشای ئه وسه ری کتیبخانه که م کرد که شه مس لیبه وه چاودیری ده کردم و ئامازم دایه که ئه وه به من ناکرئ. بو پیشاندانی رازینه بوونی توند کوکی. داوام له یاریده دهری سولتان کرد ساتئ چاوه ری بکات و چوومه ژوره که ی شه مس.

پیم وت: "گوره م، هیچ که سیک چه نده ده وله مند بی ئه و بره پاره یه نادات له پیناو دیداریکا که له چند خوله کیک تینا په ری. ئایا ده زانی ئه و که سه ده توانئ به بری چل هزار دره م قوتابخانه یه کی ته واو دروست بکات و گزوغیا له بیستانیکا نه هیلئ و یاریگایه کیش دابمه زینئ؟"

شه مس به بی ئه وه ی هیچ خوی تیک بدات وه لامی دایه وه "منیش له بهر ئه وه داواى ئه و بره زوره ئه که م".

"نایدات. خو گه مژه نیه. ئه و وای پی باش ده بی خوی قوتابخانه که نوی بکاته وه، به ناوی خوی و له پیناو به دیهینانی هه بیته و پیگه ی خویدا". شه مس ساتیک بیرى کرده وه پاشان هندی دابه زى و وتی: "سى هزار. دره میک که متر نابئ".

گه پامه وه بو لای سهردانیکه ره که و پیم وت: "به سى هزار دره م ده کرئ روخت به بینینی شه مس زاخاو بدهیت، به لام ته نیا بو ماوه یه کی کورت".

سهردانیکه ره که رازی بوو. یاوه ریم کرد بو ژوره که ی شه مس و چاوه پروانم کرد تا کوئای دیداره که که هه ستم کرد به مزوانه ته واو ده بی، چونکه شه مس کاتیکی زوری به دمه ته قه و لیکدانه وه ی دووردریژه وه نه ده کوشت. کاتئ ده ینووسی دهربرین و رسته کانی کورت و پوخت بوون و هندی جار من و که سانیتز لیبان نه ده گه یشتین. ساتیک چاوم نوقاند. کاتیک گویم له ده نگى پارنه ی پیلاره کانی بوو که له سهر کاشی حه وشه که ته قه ی ده هات زانیم دیداره که کوئای هات. کاتئ رویشته هه ستم کرد سهردانیکه ره که گوراوه. مه ست و شاگه شکه بو بوو. هر که بینیمی کیسیکیتر پاره ی دامئ که ده هزار دره م بوو. به لای ئه وه وه دیداره که ی شه مس له وه زیاتری ده هیئا. وا هاته پیش چاوم ئه و دیداره شتیک نه بووه به پاره مه زنده بکرئ.

به‌دوای شه‌مسدا گه‌رام تا لئی بپرسم چۆن پاره‌که دابه‌ش بکه‌م. ئه‌ویش پیی وتم به‌هۆی راپایی تۆوه خۆمان خه‌له‌تاند ئه‌گینا ده‌کرا داوای پاره‌ی زیاتری لیبکه‌م. له‌و کاته‌وه ئیتر هیچ کیشم نه‌بوو له‌ داواکردنی پاره‌ی زیاتر، ئیتر ئه‌ستیره‌که‌مانم پیشانی ئه‌و که‌سه ده‌دا که پاره‌ی زیاتر بدات.

وه‌ک ته‌نیکی ئاسمانی که به‌ده‌وری خۆردا بسورپته‌وه، من و به‌پۆه‌به‌ری قوتابخانه‌ی قورئان که پاشتر ده‌بیته ئه‌میری قۆنیه و غوردجی هاوسه‌ری، هه‌روه‌ها سولتان وه‌له‌د و زریانوس و سه‌لاهی زینگر (پاشتر باسی ده‌که‌م) به‌ده‌وری مه‌ولانا و شه‌مسدا کیش بووین. به‌تیپه‌رینی کات هه‌ستم کرد له‌چه‌ق، له‌دلی کاکیشانه‌که‌مان نزیکترم.

ورده ورده عه‌لا، کوری دووه‌می رۆمی، له‌ به‌شداریکردن له‌ سه‌مای بیستن دوور ده‌که‌وته‌وه، نه‌ک هه‌ر رقی له‌ شه‌مس ده‌بوو، به‌لکو وای لیهاات رقی له‌ سه‌رجه‌م ده‌ستویۆه‌نده‌که‌ی باوکی بوو. هه‌رچی خۆشی و به‌خته‌وه‌ری به‌ئیمه‌ ببه‌خشیايه ئه‌و پیی قه‌لس ده‌بوو. نه‌ک هه‌ر رازی نه‌بوو له‌ سه‌ماکردن له‌گه‌لمان به‌شدار بی، به‌لکو سه‌ماکردنی به‌نمونه‌یه‌ک له‌سه‌ر بیئه‌قلی و هه‌له‌شه‌یی داده‌نا، هه‌روه‌ها جوینی به‌ ژه‌نیاران ده‌دا و نه‌فره‌تی لی ده‌کردن، له‌به‌رئه‌وه‌ی، یان باوه‌ری وابوو، ده‌نگی ئامیره‌کانیان ده‌نگی بانگه‌ر و بانگ و ده‌نگدانه‌وه‌ی وشه‌ پیرۆزه‌کانی ده‌شارده‌وه. له‌کاتی‌کدا ئه‌و هه‌ستی ده‌کرد هه‌لوێسته‌که‌ی شه‌مس له‌ پاره‌ به‌لگه‌یه‌کی روونه له‌سه‌ر چلیسی ئه‌و پیاوه، ئیمه به‌پچه‌وانه‌وه پیی سه‌رسام بووین و ورده ورده تیده‌گه‌یشتین ئه‌وه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر تایبه‌تمه‌ندی که‌سایه‌تی ئه‌و که خالییه له‌ خیر و شه‌ر. عه‌لا بۆ ئه‌وه‌ی لایه‌نگر بۆ خۆی بدۆزیته‌وه چوه‌ لای هه‌ندی له‌و پیاوانه که رۆمی پشتی تیکردبوون و چیتر ئاماده‌ی وانه‌کانی نه‌ده‌بوون. کورپه‌که‌ی رۆمی له‌گه‌ل ئه‌وانه‌دا ئاسوده بوو، ره‌نگه هانیش درابۆ بۆ شکانه‌وه و سه‌رکۆنه‌کردنی شه‌مس به‌ به‌رچاوی خه‌لکه‌وه. که‌وته ئه‌وه‌ی له‌ قوتابخانه‌کانی قورئان و مزگه‌وته‌کان و بازار و گه‌رماوه‌کان و شوینانی تریش ده‌بینین، ئه‌ویش له‌پینا و ناو‌زپاندنی ئه‌و که‌سه‌ی ناوی نابوو "پیاوی ریسوا"، که هه‌مان ئه‌و پیاوه بوو باوکی له‌باره‌یه‌وه ده‌یوت هه‌ناسه‌کانی مه‌سیحی لیبه‌رز ده‌بیته‌وه.

له‌و دیدارانه‌دا ده‌نگیان دژی شه‌مس به‌رز بوویه‌وه:

بۆچی مه‌ولانا پشتی کرده ئیمه و ریگه‌ی به‌شه‌مس دا گومراپی بکات؟ هه‌موومان سه‌ر به‌ بنه‌ماله‌ی ناسراوین و له‌خیزانی خانه‌دانه‌وه هاتووین، له‌مندالیمان‌وه به‌دوای حه‌قیقه‌تدا ده‌گه‌رپین. ئیمه خزمه‌تکارانی راسته‌قینه‌ی ده‌نگی مه‌ولانین و له‌ هه‌موو شوینکه‌وتوانی راستگوترین. بینیمان هه‌ندی موعجیزه ده‌نوینێ که‌سی تر نه‌یبینون، هه‌ندی وشه‌ی حیکمه‌تمان بیست که‌سیتر جگه له‌ ئیمه نه‌یبیستون. وه‌ک هه‌لۆ نیچیرمان راو کرد و پیشکه‌شیمان کرد، ناوبانگیان له‌ سه‌رانسه‌ری دنیا دا بلاو کرده‌وه، دۆستانیمان خۆشویست و قسه‌ی دوژمنانیمان پوچانده‌وه، که‌چی ئیستا له‌ بینینی روخسار و بیستنی ده‌نگی بیوه‌ری

کراین، هه موو ئه وه به هۆی شه مسه وه بوو. ئه و سحره چیه ئه و پیره پیاوه بی ئه سل و فه سله هه یه تی که بووه ته سه رچاوه ی نه گبه تی بو ئیمه و بو له خشته بردنی گه وره مان به کاری دینئ؟

پاشان عه لا به لگه نامه یه کی نه ناسراوی له شاره که دا بلاو کرده وه، تئیدا ده لئ: "چۆن ده کری دوو بالنده که له هه مان جۆر نین پیکه وه بفرن و بخۆن؟" دیاره مه به سستی له و دوو بالنده نه گونجاوه رۆمی و شه مس بووه.

زۆر به زحمه ت دانه یه کی ئه و به لگه نامه یه م ده ستخست که ده لئ:

یه کیکیان بازه و به ناسماندا ئه فرئ

ئه وی تریان کونده په پویه که له سه ر زه وی

یه کیکیان خۆری ئاسمانه

ئه وی تریان شه مشه مه کویره یه کی پلشاو

یه کیکیان نوورئکی بیگه رده

ئه وی تریان سوالکه ریکی کویره له م ده رگا بو ئه و ده رگا ئه سوو پته وه

یه کیکیان مانگه له پال سوریه ادا

ئه وی تریان کر میکه له قوردا نابینرئ

یه کیکیان روخساری یوسف و هه ناسه هه لکیشانی مه سیحی هه یه

ئه ویتریان گورگه، گویدرئزه و زهنگی هه یه

یه کیکیان به ره و نادیار ئه فرئ

ئه ویتریان وهك سه گ له ناو کادا پال ئه که وئ.

دوای ئه وه ی به لگه نامه که م خوینده وه له باوه لئکدا له ماله که ی خۆم له فالیراس شاردمه وه تا نه که ویتته ده سستی به مره که ب و زه عفران پیس بووی شه مس. ئه وه تا ئیستا له به رچاوانمه، له زۆر خویندنه وه ی شپ و وپ بووه. کاغه زه که زه رد بووه، به لام وشه کان هیشتا ده بنه مایه ی رق و کینه ی کوپئکی خراپ و تینه گه یشتنی. خسته مه وه ناو باوه له که و هه ولما بیر له نائاسووده ی سولتان وه له د بکه مه وه به ده مارگیری نائومیدیه خشان. له ترسی ئه وه ی کار له کار بترازی و شته کان له جله و ده رچن برۆکانی تیکنا که له سه ر لوتیدا به یه ک ده گن، برۆکانی دوو تیری ئاماده بوون بو ده رچوون و ژماره حه وتیان دروست کردبوو. وتی: "هه موویان تینووی خوینی شه مسن. هه ر که چاویان بکه ویتته سه ری به په له ده ست له سه ر

مشتهی خه نجه ره کانیان داده نئین و پر جوینی ده کهن. هه موو ده یانویست یان شاره که به جیبیلی یان بمری".

نهمویست ئه وه بۆ سولتان وه له د باس بکه م، به لام ده زانم عه لای برای له وه هه رایه ی رووی داوه بیئاگا نه بوو، رۆژیک تینه په پیره هه ول نه دات له پیری بلاوکردنه وه ی قسه و قسه لۆک سه باره ت به شه مس و رومی تووره یی بیزاران زیاتر بکات.

رۆژیکیان عه لام له بازارپی ئاسنگه ران بینی، له دوکانی چه قۆسازیکی کارامه دا دانیشتبوو، که یه کیک بوو له موریدانی پیشووی مه ولانا، له به رده م ریزیک چه قۆ و شفره و مقه سدا. له سوچیکدا له به شی به رانه بری کۆلانه که دا خۆم چه شاردا به شیوه یه ک بتوانم گویم له قسه کانیان بی، که له وی کریکاریک ئه سپیکی ده لاوانده وه و به پۆزه وه ده یوت "سی سهد و سی نه خۆشی شاره زایه که تووشی ئه سپ ده بن". بۆ بزواندن غیره ی پیشه وه ره که عه لا، وه ک مندالیک یاریه که ی لی زه وت کرابی، پی وت: "جاریکیان باوکم مه دحی شه مسی کرد - ئیشه لا هه زار سه گ... به ریشیدا ده کهن - منیش رامکرد تا ئه م وشانه بۆ که سی مه دحکراو بگێرمه وه. به لام به ساردیه ک وه لامی دامه وه، من هه زار هینده له وه زیاترم".

کاتی ئه وه م بیست، زانیم عه لا مانای وه لامه که ی شه مسی شیوانده که به وردی و به ته واوی نه یگواستۆته وه، چونکه شه مس وتبوی: "سویند به خوا، سویند به خوا من هیچ نیم جگه له دلۆپیک له ئوقیانوسی و یقار و زانستی باوکتدا. به لام من هه زار هینده له وه ی وتویتی زیاترم".

جا بۆ ئه وه ی زیاتر رقی چه قۆسازه که بجوینی، عه لا وتی: "باوکم دۆزیه وه و بۆم گێراپه وه هاوپیکیه چی پی وتوه، ئه ویش وتی: به لی، شه مس مه زنی خۆی ئاشکرا کرد و ئه و سه دقات زیاتره له وه ی ئیددیعیای ده کات".

له پیری هه ردوو لاقی پشته وه ی ئه سپه که که نالسا زه که نالی بۆ داده نان، تالای هه موو دنیا م له پرووی پیشه وه ره که دا بینی، هه روه ها دیم چه قۆیه کی گرتوه و ده مه که ی تیژ ده کرد.

عه لا وتی: "به شیوه یه کی نااسایی، وا ریکه وت باوکم له نیو ژماره یه ک له هاوپیکانی پیشووی بوو، یه کیکیان پیشیاری کرد رابمینن و سه ریان له سه ر ئه ژنویان دابنن. دوا ی چه ند ساتیک، یه کیکیان هه ستا و وتی: "ده توانم لوتکه ی ئاسمانه کان ببینم"، یه کیکیتر وتی: "بینینی من له لوتکه ی ئاسمانه کان و فه زا تینه په ری. من له بۆشایی گه ردوون رائه مینم". هاوپییه کیتر وتی "من پشت هه ردوو بورجی گا و نه هه نگ ئه بینم! هه روه ها ئه و فریشتانه ئه بینم که پاسه وانییان ده کهن". کاتی گوئی له وه بوو "پیاوه ریسوا" بی باوک و دایکه که - هه ی هه زار... ی که ر به ... ی - به ده م ته ماشا کردنی راسته و خۆی ده موچاوی باوکه وه وه لامی دایه وه و هه ولیدا گالته به دیتنه ئاسمانیه غه ربه کان بکات که هاوپیکانمان ده یانبین و وتی: "به لام من، له هه ر شتیکیا که ئه ببینم، جگه له لاوایی خۆم هیچ نابینم".

منیش حوسام، که خۆم له دوکانی ئاسنگهره که دا حه شار دابوو، هیچم نه دی جگه له نوکی چه قۆ به ههساندراوی و تیژکراوی که به دهستی چه قۆسازه که وه ده بریسکایه وه. عه لا هه موو شتیکی به شیوه یه کی هه له لیکه دایه وه. که سیکه ده بیینی له دهر وه خۆی بیینی سهیری ناوه وه ده کات، پر له رق، نه یه ده توانی له ئیزدیواجیه تی شه مس تی بگات کاتی بۆ نموونه وتی ئه و له گه لّ سوالکه ران زۆر له خۆبۆرده و له گه لّ ئه وانیتزر لوتبه رز و خۆبه زلزانه.

رۆژ به رۆژ مه ترسی زیاتر ده بوو. شه مس نه یه ده توانی به ئاسانی له قۆنیه بجولیته وه به بی ئه وهی تووشی سووکایه تی پیکردن بیی، به شیوه یه ک ئه و پشیویه کاریه گه ری ته نانه ت به ماله که یشه وه دیار بوو. له هه موو شوینیک چه چه و روو گرژی و نیشانه ی تووره یی ده بینرا. وام لیها تبوو ده ترسام له وهی چیشتلینه ره که بکه ویته ژیر کاریه گه ری ئه و بیزاریه گشتیه و هه ولّ بدات ژهر بکاته خواردنه که ی شه مس. بۆ ئه وهی ترس و نیگه رانی زیاتر نه که م، هه والی ترس و نیگه رانیه که م به که س نه دا، به لام من له کاتی هه ر ژه میکی خواردندا بنه ما ره چاوکراوه کانم فه رامۆش ده کرد و رامده کرد پاروویه ک له خواردنه که ی شه مس وه رده گرت و به په له قووتم ده دا. دوا ی ئه وهی ده یان خواردنم به و شیویه تا قیکرده وه، دلنیا بووم له وهی مه رگ له مۆبه قه وه نایه ت.

سالیك به سه ر دیداره که یاندا تیپه ری. پایزه ات. زۆر ساد بوو. مه ولانا ریگه ی به ئاهه نگیران بۆ ئه و رووداوه نه دا له ترسی ئه وهی نه وه ک بالنده که، واته شه مس، دوا ی ئه وهی ده زانی ماوه یه کی زۆره له سه ر هه مان لق نیشتۆته وه، له پر بفری. به گویمان کرد. له ۲۶ی جه مادی دوا یی سالی ۶۴۳ کۆچی بیده نگیه ک بالی کیشا. به لام ئیمه هه یه که مان له دلّی خۆیدا به شیویه خۆی ئاهه نگه ی بۆ یادی ده رکه وتنی "نانی برسیان" و "ئاوی تینوان" گێرا.

به شوین نیشانه یه که دا گه رام ئامازه بی بۆ خۆشی له سه ر رومه تی زه ردی رۆمی به لام نه مدۆزیه وه، چونکه رازی نه بوو له و رۆژده - که ده بوو رۆژی ئاهه نگگیران بی - هیچ هه ستیک ده ربهری. هه ردوو که وانی لیوی سه رووی به خاوکراوه یی مانه وه.

پاشان بریارم دا سه ردانی شه مس بکه م، به بی بوونی ئومیدیکی گه ره چومه کتیبخانه که ی جارن، که زۆربه ی جار شوینی خه لوه تی هه ردووکیان، ئه و مه ولانا، بوو. له بهر ئه وهی شوینه که م باش ده ناسی چیتر بۆنه بۆگه نه کیم به لاوه سه یر نه بوو که ئه و ژوره به خۆیه وه نه دیبوو، کاتی شه مس له ترسی ئه و کزه بایانه ی لییانه وه هه لّی ده کرد سه رجه م ده لاقه کانی داخست. له م شوینه سه رنجرا کیشه دا، ئه گه رچی قه پاتیش بوو، به شیویه کی سه یر بۆ ساتیک دودلّ بووم. به خۆم وت بریا به رده کانی ئه م ژوره بیانتوانیا یه قسه کانی ئه و دوو پیاوه تۆمار بکه ن، ئه و کاته پیش سه رجه م نووسینه کانی سو فیه کانیان ده دایه وه، به نووسینه کانی عه تار سه نائیشه وه. له کاتی که ئه و ژوره م ده پشکنی که نه یینه کانی به غیره وه پاسه وانی ده کرین،

کاغذ زیکم دی له سهر میزیکي نزم که وتبوو. فنولم پالی پپوه نام بیکه مه وه. ده سخته شمس و بونی مره که به که م ناسیه وه که هیشتا تازه بوو. تیدا خویندنه وه: "تیر چیه؟" وتویژ. سندوق چیه؟ جیهانی حه قیقه ت. که وان چیه؟ هیزی حه قیقه ت. تیر بی کوتاییه. له و سندوقه ی جیهانی حه قیقه ته هندی تیرم هه یه ناتوانم بیانهاویژم. ئه و تیرانه ی ده یانهاویژم ده گه ریڼه وه بۆ سندوقه که".

ئوه تاکه به لگه نامه بوو به ده سخته ی خوی نووسرابوو له و روژدها، یادی دیداره که یان.

له که ری زستاندا بووین. له به ره به یانی روژیکي خوره تاودا، یاوه ری مه ولانا م کرد بۆ شاره که م. بونی و به هیزیم یارمه تیدر بوون بۆ دوورخستنه وه ی سهرنجی فزولیه کان. له ناکاو، رومی بریاری دا بچی بۆ کاروانسه رای زیا (الضیاء). کاروانسه رای وه زیر (ضیاء) که ژنیکي تیدا ده ژنی ناوی تافوسه. ئه و ژنه سه ماکر بوو، هه روه ها گورانی ده وت و گیتاریشی ده ژنه ی. به بی ئه وه ی دوو لیوه بتره کیتم شوینی که وتم. کاتی گه یشتینه شوینی خانه که بینینی ئه ستیره و تاق تاقه کان که لاکانی هه یوانه که یان رازاندبووه وه، سه رسامیان کردم.

وه که هه موو کاروانسه راکان، کاروانسه رای (ضیاء) له دوو نهۆم پیکهاتبوو، له قاتی خواره وه دا ته ویله و دوکان و وه رشه و هۆلی نانخوردنی تیدا بوو، کاتی ئاماده بووان که خه ریکی نانخوردن بوون، رومیان بینینی له به رده میدا چه مانه وه و داوایان لیکرد له نان به کونجیه که یان بخوات که هه ر ئیستا له فرنی نانه و اچییه که ده ره یترابوو. به ئامارزه یه کی ده سته، مه ولانا خولکه که یانی رت کرده وه و رووی کرده پلیکانه یه کی ده ره کی و سه رکه وت بۆ نهۆمی سه ره وه که هندی ژووری لیوو به سه ر دالانه که دا ده یانپروانی. به رانبه ر ژووره که ی تافوس وه سته. منیش وه که نه ریتی هه میسه به دوورخستنه وه ی فزولی و هه وادار و سه رچله کانه وه سه رقال بووم. ئیتر ورده ورده ئه زمووم له و جوړه کارانه دا په یدا ده کرد، ریک وه که چۆن له کاتی دیاریکردنی ئه و بره پاره یه ی پیویسته بۆ دیداری شمس بدری، په یدام کرد. جاریکیتر هیمنی بالی کیشایه وه.

مه ولانا له سه ر کاشییه سارده که دانیشته و منیش له ته نیشته وه ستهام. دوی ساتیک، له پر ده رگای ژووره که کرایه وه و بۆن و به رامه ی یاسه مین هه لیکرد، پاشان ئافره تیکي شوخ و شه نگ هاته ده ره وه، بروکانی به بویه ی شین ره نگ کردبوو، کله که جوانی چاوه کانی ده رخستبوو، ددانه کانی سه ده ف سپی کردبوو، به جوینی رووه کی تهنبول لیوه کانی سوور کردبوو. له پشت ئه و چارشپوه ئاوریشمییه نیمچه شه فافه ی که لامسه لایی دابووی به سه ریدا، چه ند په لکیکی دریز به سه ر پشتیکي باریکدا شوړ بووبوبه وه. هه ر جو له یه کی ده کرد بازنه شوشه ییه ره نگاوړه نگه کانی ده زرینگانه وه.

به‌دهم هه‌لگرتنی گیتاره‌که‌ی به‌دهستیکی سپیکه‌له‌ی نهرمه‌وه هاته پێشه‌وه و له‌به‌رده‌م مه‌ولانادا چه‌مايه‌وه و -به‌وپه‌ری بویری- بانگی کرد بۆ ژووره‌که‌ی. به‌سه‌رسوپرمانی هه‌مووان رۆمیش داواکه‌ی قبول کرد. من تاکه‌ که‌س بووم به‌لامه‌وه سه‌یر نه‌بوو.

له‌ ماوه‌ی سیازده مانگی رابردوودا جارانی جار تاساوم و سه‌رسام بووم و ده‌مارم گرژ بووه. له‌به‌رئه‌وه هه‌رگیز بێزار نه‌بووم که‌ گه‌وره‌ترین شیخی سوڤی بجێته ژووری ئافره‌تێکی به‌دناو.

کاتی‌ خاوه‌نی کاروانسه‌راکه‌ منی بینی له‌ ده‌ره‌وه‌ی ژووره‌وه به‌پێوه وه‌ستاوم تا به‌ تیشکی خۆری به‌یانان گه‌رمم بێته‌وه، بانگی کردم بۆ ژووری ئه‌مباره‌که‌ که‌ به‌سه‌ر سه‌ربانی کاروانسه‌راکه‌دا ده‌یروانی و نموونه‌ی ئه‌و کالایانه‌ی تێدا ئه‌مبار ده‌کرا که‌ له‌ سه‌رتاسه‌ری دنیاوه ده‌هێنران: شوشه‌ له‌ حه‌له‌به‌وه، به‌هارات له‌ زه‌نجباره‌وه، عه‌نبر له‌ هینه‌وه، بلور له‌ میسه‌ره‌وه، فه‌روو له‌ ئازریایجان‌ه‌وه، ئاوریشمی چین و لۆکه‌ی ئێرانی. چاوم له‌ کالایه‌که‌وه ده‌چوو سه‌ر کالایه‌کیتر. کاتی‌ ده‌ستم دا له‌ قوماشه‌ فارسیه‌که‌، له‌په‌ر خۆم له‌وی، له‌ نیسابور بینیه‌وه، له‌ دوکانی بۆنفروۆش و شاعیره‌که‌، عه‌تار. وام هه‌ست ده‌کرد وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ په‌ره‌سه‌ندنه‌ رۆحیه‌که‌یدا ئاماده‌ بم، له‌و رۆژهدا به‌ده‌رویشیک ده‌یبینم، ئه‌گه‌ر بیه‌وی، ده‌توانی‌ ده‌ستبه‌جێ بکه‌وی و بمری.

توانیم عه‌تار ببینم له‌ دوکانه‌که‌یدا دانیشتوه. له‌په‌ر پیاویک به‌ جلو به‌رگی شپ و کۆنه‌وه له‌به‌رده‌م دوکانه‌که‌دا وه‌ستا و که‌وته پشکنینی گژوگیا و ده‌رمانه‌ پيشاندراوه‌کان. عه‌تار به‌شه‌رمیکه‌وه پێی وت: "ئه‌گه‌ر کاریکت نیه‌ له‌وی مه‌وه‌سته، یه‌لا بپۆ، بجۆ به‌لای کارته‌وه"، پیاوه‌ هه‌ژاره‌که‌ به‌ساده‌یی وه‌لامی دایه‌وه: "بپروانه‌ چۆن ده‌پۆم"، میزه‌ره‌که‌ی له‌سه‌ر زه‌وی دانا، سه‌ری نایه‌سه‌ری و گیانی سپارد.

ئه‌وه له‌دووره‌وه ده‌یبینم. جاریکیت دیمه‌نه‌که‌ ده‌یبینم. من له‌ دوکانه‌که‌ی عه‌تارم به‌هۆی ئه‌و میزه‌ره‌ لۆکه‌بیه‌ی له‌ خوراسان دروست کراوه، ده‌توانم ئه‌و پیاوه‌ ببینم له‌و ساته‌ی ده‌مری.

ده‌ستلێدانی پارچه‌ ئاوریشمیه‌که‌ی شای سوچو له‌ ولاتی فارس دوورم ده‌خاته‌وه و ده‌مبات بۆ چین. ده‌مگێرپێته‌وه بۆ زیاتر له‌ پینچ سه‌ده‌ له‌مه‌وبه‌ر. ئه‌م جاره‌یان ده‌توانم ژنه‌دۆستی شاهانه، یانگ غویفی ببینم، له‌وکاته‌ی ده‌کوژری. جه‌للاده‌که‌ به‌پشتوینه‌که‌ی ده‌یخنکینی به‌به‌رچاوی ئیمپراتۆر کسوانزنگه‌وه که‌ به‌ قۆله‌ ده‌لپه‌که‌ی رووخساری خۆی ده‌شارپێته‌وه تا ئه‌و ئازاره‌ی له‌سه‌ر رووی ئه‌و ئافره‌ته‌ نه‌بینی که‌ شیت و شه‌یدای بوو و له‌ هه‌ر شتیکیت له‌سه‌ر رووی زه‌وی خۆشتری ده‌ویست، ده‌کیشری.

ئێستا خۆم له‌ مه‌یخانه‌یه‌کدا ده‌بینم له‌ ماوی که‌ به‌پاسه‌وانی ئیمپراتۆری ده‌وره‌ دراوه. کات به‌خیرایی تێده‌په‌رێ و پێویسته‌ تاکه‌کانی به‌خیرایی له‌ یاخیبووان هه‌لبێن. به‌لام سه‌ره‌پای پشپوی و په‌له‌په‌لی، وادیاره‌ سه‌رکرده‌کانی سوپا که‌ به‌رپرسیارن له‌ کوشتنی (یانغ غویفی) دلنیا، له‌به‌رئه‌وه‌ی ئێستا زرگاریان بووه له‌ سه‌رچاوه‌ی هه‌موو کێشه‌کان و خراپه‌ و دیاریکردنه‌ جیگومانه‌کان. پێش ئه‌وه‌ی مه‌یخانه‌که‌

بەجىبىيلىم كورپى ئاسمان دەبىنىم پىشتوئىنە ئاورىشمىيەكەي دەگىرپىتتەوۋە كە بەھۆيەوۋە مەعشوقەكەي لەم جىھانەوۋە بۇ جىھانەكەيدى گواستەوۋە.

خۆم دەبىنىم لە نووسىنگەي خاۋەن خانەكە دانىشتوم. خۇبەخۇ، لەفە ئاورىشمەكەي گرت و كوردى بە كراسەكەمدا، ۋەك يادگارپەكەي ژنەدۆستە كوژراۋەكە.

يەككىيان شەرابى ئاۋى گول و پارچەيەك شىرىنىي بادامى بۇ ھىنام، لەپر دەنگى گىتارىك گەيشتە گويم. ھەموو بىدەنگ بوون. كەس نەبزوت. خاۋەن خانەكە و يارىدەدەرەكەي فاتورەكەيان بەجىيەشت. ئەسپەوانان ئەسپەكانيان بەجىيەشت، رىبواران جانناكانيان بەجىيەشت. ئاۋازەكان لە ژوورى تافوسەوۋە دەھاتن كە گەورەم لەۋى گويى دەگرت، تاكە جەماۋەرى گويگىرى بوو. تافوس خىرا ئاۋازى گورانپەكانى بۇ ناسكىي مۇسقىپاكەي زىاد كرىد، پاشان ئامپىرەكەي بەجىيەشت و دەستى بە ساما كرىد - بەھەندى جولە كە رەنگە جوانترىن و شەنگترىن بى - ۋەك لە دەنگى خىرخالەكەيەوۋە بۇمان ھەلكەوت.

ھەموو تاقى بەيانىم بەو حالە بەسەر برد. مەولانا ھىشتا لە ژوورەكەيدا بوو. بۇنى برژان بەرەو ژوورى خواردەكەي بردم كە تىيدا ھەندى گەنج گۆشتى برژاۋ و شىر و شىرىنى و خواردەنەوۋەي جوراوجورىان لە سىنى مسىنى گەورەدا پىشكەش دەكرد. دانىشتم تا خواردەنەكەم بخۆم، ئەو ھەستەم لەلا دروست بوو رۇمى تا ماۋەيەكەي زۆر لەۋى دەرناچى. نانى نيورەپۇ پىشكەش كرا، ھەرۋەھا نويزى نيورەپۇيش لە نويزگەكەي ناۋەراستى ھەوشەكەدا لەتەنىشت نافورەكە ئەنجام درا. ماۋەي قەيلولە تىپەپى و ھىچ ئامازەيەك لە رۇمىيەوۋە دەرەنەچوو. تافوس لە ژەنىن و گورانى و سەماكردن بەردەوام بوو. وردە وردە ئىۋارە ھات. ھەر كە ويستم كەسك بنىرم بۇ مال تا خىزانەكە دۇنيا بكەمەوۋە، لەپر مۇسقىقا ۋەستا. رۇمى دەرەكەوت و ژنە ژەنيارەكە ياۋەرى بوو، كە بەدەستى پارچەيەك مۇزلىنى گرتبوو، كە پارچەيەك بوو لە مېزەرەكەي مەولانا ۋەك ھىمايەك بۇ دەرپرپىنى پىزانىنى پىشكەشى كرىدبوو، پارچە قوماشكەكە بەر ناۋچەۋانى رۇمى كەوتبوو.

دەروازەي خان ھىشتا نەكراۋەوۋە، بىنىمان گەنجىنەدارى سولتان چوۋە ژوورى ئەو ئافرەتە. سەرى بەمېزەرىكى سەۋزى نەخشىنراۋ داپۇشراۋو، پالتۇيەكەي مەخمەلى شىنى تارىكى لەبەر بوو كە ژمارەيەك دوگمەي لەسەرەوۋە بوو كە بەدەزوۋى ئالتۇنى دوورابوون. لە ناۋەراستىدا دوو شمشىر دەبرىسكانەوۋە، پاسەۋانەكانى بەشۋىنيەوۋە بوون.

ئاسانە خەيال بكرى چى لەنيۋانى ھەردووكياندا روى داۋە، كاتى گەنجىنەدارە توندەكە بىنى بە بازەي پاسەۋانانى مەولانا دەورە دراۋە، لەبەردەم جوانپەكەي نويدا راجلەكا، جوانتر لەپىشتەر. ئىستا دۇنيايى زياتر لەسەر روومەتى تافوس دەرەكەوت و درەوشانەوۋە و شۇخ و شەنگىي زياتر بوو. لىي پرسى و زانى رۇمى بەدرىزايى رۇژ لەگەل ئەۋدا بەسەر بردوۋە. بەتاساۋى، ويستى دەستبەجى ئەو ئافرەتە بخوازى كە ئەو

دیاربیهی مهولانا پیشکەشی کردبوو له مەچەکی بەستبوو، ئەو شیتێکی بچوکی مۆزلین بوو له میزەرەکهی بری. بۆ زیادکردنی نیعمەت بۆ ئەو دەستە، بە پەنجا هەزار دینار پیری کرد، تا سالانێکی زۆر شار ئەم چیرۆکهی دەماو دەم دەگێرایەو. پاشان تافوسی نارد بۆ گەرماو و روژی دواتر مارە ی کرد. بۆ ئامادەبوون له ئاھەنگی زەماوەندی ژنە گیتارژەنەکه و گەنجینەداری سولتان هەموومان خولگ کراين: رۆمی و شەمس و سەلاحی زێرنگەر، سولتان وەلەد، زریانوسی یۆنانی و من، حوسام.

سەرچەم خەلکی قۆنیە دەیانپرسی: چۆن دەکری ئەو پیاو دەمارگیرە ئاسۆ تەسکە تافوسی بێرەوشت بخوازی؟ من و رۆمی تاکە کەس بووین دەمانتوانی وەلامی ئەم پرسیارە بدەینەو.

دوای ئەوەی ئەمرۆمان له خانەکه بەسەر برد، کە مۆسیقاکی تافوس نوقمی کردبووین، کاتیکی دێر گەراییەو بۆ مال. چەند فانۆسیک حەوشەکهیان رووناک دەکردهو و چەند مۆمیک له ژوورەکهی شەمسدا تروسکەیان دەهات، کە لەسەر دەرگاکی بەدەسخەتی مهولانا نووسرابوو: "مالی خۆشەویستی خدر"، وەك ئاماژە بۆ ئەوەی شەمس شوینی رۆمی کەوتو وەك کە موسا شوین خدری زیندە کەوتبوو.

هاتە ژوورەکه، هیوای خەویکی خۆشی بۆ خواستین و بەپەله دەرگاکی داخست. پاشان گویم لی بوو

ئەو بەیتانە ی شەمس دەوتەو:

من وەك گیتاریکم، خۆم بەدەستەو دەو و سەرم دانەواندو

تۆ، بەدەستەكانت، ئەمژەنی و یاریم پێ ئەکە ی

دوای هەفتەیهك، چوارسەد و هەشتا و شەش رۆژ دوای دیدارەکهیان، شەمس قۆنیە ی بەجیھتشت.

فرینی نازیز

له دواين رۆژه كانی ژيانی له شاره كه دا، ئه و تۆمه تانه ی دوژمنانی ئاراسته یان ده كرد ورده ورده مه ترسیان زیاتر و توندتر ده بوو. عه لا كۆپه بچوکی رۆمی له سه رووی ئه و نارازیانه وه بوو. كه و تنه وه سفکردنی شه مس به هه ندی ده سه ته واژه ی وه ك "جادوگه ر" و "ویژدان دز" ئیسته له به رچاوییان بۆته "سیحربازیکی خراپه كار". بریاریان دا بابه ته كه كۆنترۆل بکه ن. توندپه وترینیان پیشنیاری كوشتنی شه مسی كرد. به لام میانپه وه كانیان ویستیان په نا بۆ شه ریه ته ببه ن بۆ شاربه ده ركردنی، هه ندیکه تر ئاوا ته خواز بوون ژيانی لی تیکبده ن و ناچاری بکه ن شاره كه به جی بیلی. ئه م كۆمه له یه ی دواپی سه ركه وتن.

پیش ئیواره ی ئه و رۆژه ی شه مس تیدا ئوغری كرد، واته پیش فرینی، هاتم بۆ سه ردانی، ئه م جاره ریگه ی پیدام بچه ژوره كه ی. كاتی له ده رگا كه ده په ریمه وه چیرۆکی هه له اتنی بالنده یه كیترم بیر كه و ته وه، چیرۆكێك عه تاری شاعیر گێراپه وه كه ئه بو یه زید ده لی: "یه كیتیم به دیهینا و بۆ پیگه یشتنی كه و تمه ری. بۆ ماوه ی چه ندین سال له م شیوه دا ده گه پام، به ده م ریوه راده مام، تا بوومه بالنده یه ك، جه سه ته ی یه كیتی و په ره كه ی نه مری بوو، پاشان به ناو هه وای "چۆن" دا فریم و به خۆم وت من دواپی ئه وه ی له چاوی مه خلو قاته كانی ترون بووم پیویسته بگه مه خالق. پاشان له شیوی زاتی ئیلاهییدا ده ركه وتم و كاسه یه كم خوارد وه كه تینویتی می بۆ نه مری نه شكاند، به درێژی سی هه زار سال له ئاسمانی یه كتایی خوادا فریم. به درێژی سی هه زار سال له ئولو هیه تیدا فریم، سی هه زار سالیتر له زاتیدا فریم. كاتی نه وه د هه زار سال تیپه ری ئه بو یه زیدم بینی. هه مووی ئه وه ی دیم خۆم بووم. پاشان چوار هه زار بیابانم بری و گه یشتمه كۆتایی. كاتی سه یری چوار ده وری خۆم كرد خۆم لای یه كه مین هه نگاودا بینی كه پیغه مبه ران ناویانه".

شه مس له ژوره زۆر له باره كه یدا له سه رما هه لده لهرزی. په نجه درێژه كانی سوور ده رده كه وتن، چه میمه وه و ده سه ته كانیم گرت و به رزم كردنه وه بۆ لیوه كانم وه هه ولّم دا به هه ناسه كانم گه رمیان بکه مه وه. باسی كۆمه لی شتی جیاوازی بۆ كردم، پاشان پی و تم: "كاتی ئه وه هاتوو به پۆم. له هه موو ساتیكا دا بپان (فیراق)ك هه یه. له هه موو ساتیكا هاتنیك هه یه. له هه موو ساتیكا چوونیك هه یه".

به رده وام له خۆم تووپه بووم له به رئه وه ی نه متوانی، له و وشه زۆر رۆشنا نه دا، نیازیکی ئاشكرا بۆ رۆیشیتن ببینم.

به یانی رۆژی دواتر رۆمی ژوره كه ی شه مسی به چۆلی بینی، ده سه تبه جی چه ند پیاویکی نارد تا له هه موو خانه كان و له هه موو ده رگایه ك له ده رگا كانی شار به شوینیدا بگه ریّن، تا بالنده كه دوور نه فپری، به لام

ههوله كانيان شكستی هینا. خوی له شیوهی دهرۆیشیکی نه ناسراودا شاردهوه، ئه و پیاوهی به ناوبانگترین زانایان ههول دهدهن پیی بگهن، ئه میر و سولتان داوای دهکهن، توانی به بی ئه وهی که س بیناسی شاره که به جی بیلی.

به درزیایی سالیکی بیده نگیه کی نوته ک بالی به سهر کون و قوژینی ماله که دا کیشا. چیتر دهنگی دهفلیدان نه ده بیسترا، خوشی له دلله کان تورا، کۆره کانی موسیقا و بیستن وهستان. مه ولانا چیتر که سی نه ده بیینی، چیتر پینه ده که نی، چیتر نه ده چوو بو گه رماوی گشتی، هه روه ها چیتر خه ریکه بلین نانی نه ده خوارد. واهاته پیش چاو تاکه به سترانه وهی به ژیا نه وه له ئومیدی ئه وه دا بی که سینک زانیارییه کی له باره ی شه مسه وه بو بیینی که دیار نه ماوه: ئه و له کوپیه؟ بو چ شاریک چوه؟ له گه ل کیدا بینراوه؟.

هه رکات سهردانیکه ریکی نه ناسراو داوای بیینی مه ولانا ی بکردایه له ری میانجیگه ری که وه که یه کیک بوو له ئیمه له باره ی دۆخی ریگه و بان، له باره ی چه ته کان، له باره ی هۆکانی حه وانه وهی به رده ست له خانه کان و باری ئاسایشی شاره کان، پرسپاری لیده کرد. کاتی سهردانیکه ری بیچاره تینه ده گه یشت ئه م هه موو پرسپاره ی بۆچی لیده کری، هه ولی ده دا به پیی توانا له وه لامه کانیدا ورد بی، هه میشه دیداره که به م پرسپاره ی خواره وه کۆتایی پیدینین که سه د جار دووباره ده بیته وه:

"نایا ریگه وتوه له کاتی گه شته کانتدا پیاویکت دیبی ته مه نی نزیکه ی شه ست ساله، به ژن دریز و باریکه له و هه ستیار به رامبه ر سه رما، کلاویکی ره شی که تانی به سه ره وه یه، وشک و تنه ته بیاته؟ غه ربه که ش عاده تن وه لام ده داته وه که پیاویکی له و جوړه ی نه که وتوته به رچاو. به لی، پیاوانیکی به سالاچووی بیزاری دیوه. به لی پیری جوړاوجوړی دیون، به ژن دریز؟، به لام بالابه رز نین، هه روه ها پیاوانیکی له ر و لاواز، که هه لیشه له رزن. ده توانی ئه مانه له هه موو ریگه کانی سه فهدا بیینی. ئیمه ده گه راپینه وه بو لای مه ولانا و ئه م ته فسیرانه مان پیشکه شی ئه و پیاوه ده کرد، که ئیدی خوی به "ئه و یه که ی چاوه پوان ده کات" ده ناساند.

"چوار سه د و هه شتا و شه ش روژ" رۆمی به بی ماندووبوون به وردی ئه و رۆژانه ی ده ژمارد که به یاوه ری شه مس به سه ری بردوون.

له چه ند مانگی دوا ی ئه وه دا ئه و پیلانگێرانه بیئومید بوون که گومانیان وابوو فرینی بالنده که ساردیی رۆمی به رامبه ریان ده گۆرئ. رۆمی نه ک هه ر رازی نه بوو بیانگێرته وه ناو بازنه که ی، به لکو باوه پیشی وابوو ره فتاری دزیوی ئه وان هوی راسته قینه ی رۆیشتنی شه مس بووه، له ماله که ی و له ده ستوپیه وندی خوی ده ریکردن، ئه و موریدانه ی پیشوویش که ئومیدیان وابوو مه ولانا ده ست به وانه کانی ده کاته وه، رۆژانه وه ناو حه وشه که.

"ئه م شوینه له پیس و چه په لیان پاک بکه ره وه" مه ولانا وتی "تا سیبه ریان نه که مه ئامانج".

له زمانى فارسيدا دسته‌واژه‌ى "كردنه‌ئامانجى سېبه‌رى كه‌سېك" هه‌ر شه‌يه‌كى تونده، به‌و مانايه‌ى
ته‌نيا جه‌سته‌ى مرۆڤ، به‌لكو سېبه‌رېشى ده‌كاتنه‌ ئامانج، واته‌ به‌ته‌واوى له‌ بوون بيانسپېته‌وه. واى لېهات
رۆژانه ده‌يان جار ئه‌م ده‌سته‌واژه‌يه‌م به‌رگوى ده‌كه‌وت، ئه‌و رۆميه‌ به‌سه‌بر و ناسك و نه‌رم و نيه‌انه گۆرابوو
بۆ كه‌سېكى بى چيكلدان و په‌ست و زوو تووڤه. بووبوو به‌ شه‌مسي ته‌وريزى خۆى.

هه‌رچى عه‌لاى به‌دئاكارى دووهم كورپى مه‌ولانا بوو، فه‌وتاو ده‌هاته پيش چاو. ئه‌ويش ئومېدى وابوو –
داوى ئه‌وه‌ى شه‌مس ده‌كه‌ويته ئه‌وديو شووره‌كانى قۆنيه – رۆمى بگه‌رپته‌وه سه‌ر سروشتى جارانى پيش
ئه‌وه‌ى كۆره‌كانى مۆسيقا و بيستن ئه‌نجام بدرين، بيته‌وه به‌و پياوه‌ى هه‌زاران موريد له‌ده‌ورى ئه‌لقه‌يان
ده‌به‌ست، ئه‌و پياوه‌ى شه‌وانه رۆژ له‌ نزا و نويزكردن نه‌ده‌وه‌ستا، به‌لام پاش ماوه‌يه‌ك عه‌لايش ناچار بوو
مال به‌جى بيلئى، چونكه باوكى رازى نه‌بوو ته‌نانه‌ت سه‌يرى چاوه‌كانيشى بكات.

كات زۆر به‌هيواشى تېده‌په‌رى. چيتر مه‌ولانا كۆرپى مۆسيقا و بيستنى ئه‌نجام نه‌ده‌دا و يه‌ك به‌يته
شيعيريشى نه‌ده‌نووسى. ساليك له‌ بيده‌نگيه‌كى نوته‌ك تپه‌په‌رى. له‌و زستانه‌دا به‌فريارين نه‌وه‌ستا و گومه‌زى
قوتابخانه بچوكه‌كه‌ى قۆنيه به‌دريزايى چه‌ندين مانگ سپى بوو. بۆ چه‌ندين سال هه‌ندى به‌فرمان ئاماده
ده‌كرد بۆ دروستكردى شه‌ربه‌تى ميوه كه مه‌ولانا زۆر چه‌زى ليده‌كرد. له‌و شه‌وه زۆر ساردانه‌دا، من و
زريانوس چه‌ندين خسته سه‌هۆلمان دروست ده‌كرد و ريگه‌مان ده‌دا ئاوه‌كه هه‌لبقولئى تا گۆميكى ته‌نك
دروست بكات. له‌به‌رئه‌وه‌ى من و ئه‌و له‌ناو موریده‌كان له‌پرووى جه‌سته‌وه به‌هيزترين بووين كرابووئه‌ركى
ئيمه خسته سه‌هۆله‌كان به‌ ته‌ور و زه‌نگن پارچه پارچه بگه‌ين. پاشان بارسته سه‌هۆله‌كانمان له‌سه‌ر شانە
پانه‌كانمان –ئه‌وكاته سينگم له‌ پايه‌كانى مزگه‌وته‌كان ده‌چوو نه‌ك دالانه‌كانيان – ده‌مانبردن بۆ
ئه‌شه‌كه‌وته‌كان كه تاقى بۆ ئه‌و مه‌به‌سته ئاماده‌كرايان تيدا بوو.

به‌يانيه‌كيان له‌كاتيكداسه‌رقالى كار بووين، غه‌ريبه‌يه‌ك هاته‌ چه‌شه‌كه و وتى بازرگانه و له‌ ديمه‌شقه‌وه
هاتوو. وه‌ك ئه‌وانه‌ى پيشتر هه‌مان كۆمه‌له پرسيارم له‌ويش كرده‌وه، له‌ وه‌لامى ئه‌و پرسياره‌ى كه ئاخۆ
پياويكى پيرى بالا به‌رزى باريكه‌له‌ى ديوه كه هه‌لده‌له‌رزى، وه‌لامى دايه‌وه چه‌ند جارتيك له‌ بازاڤى
شاره‌كه‌يدا پياويكى ديوه ته‌واو له‌ شه‌مس ده‌چى. كاتى گۆيم له‌وه بوو بارسته سه‌هۆله‌كه‌م له‌ده‌ست
به‌ربوويه‌وه و ئاماده بووم وازى لېنينم بتويته‌وه و ته‌واوى كارى ئه‌و رۆژه‌م به‌فېرۆ پروات، دوو پيم هه‌بوو
دوووترم قه‌رز كرد و به‌فرپكان رامكرد تا زوو هه‌واله‌كه بگه‌يه‌نمه مه‌ولانا. له‌ كتيبخانه‌كانى جارندا له‌به‌رده‌م
ويته‌كيشيكى به‌ناوبانگى كۆشكدا وه‌ستا، ويته‌كيشه‌كه هه‌ولئى ده‌دا له‌سه‌ر داوى ئه‌ميره غوردجى
خوشكى سولتان كه يه‌كئىك بوو له‌ ژنه موریده دلگه‌رمه‌كانى مه‌ولانا بوو، تابلۆيه‌كى ويته‌ى مه‌ولانا بكيشى،
تا له‌ گه‌شته‌كانيدا ياوه‌رى رۆحى بى.

نه مويست ته ركيزى ويڼه كېشه كه ټيكنېدهم كه چاوه كانى له نيوان رووى مه ولانا و تابلوكه دا ده هينا و
 ده برد و فلچه كه يشى به دهسته وه بوو. به فلچه كه ي ويڼه ي ده كيشا و به دهسته كه يتريشى رهنگى ده كرد.
 رومي باسى وردى پيغه مېر و ويڼه كيش (مانى) ده كرد كه له قه باره ي هينده ي هيلكه يه كدا ويڼه ي
 "چاره كه ناوه دانه كه" ي زهوى واته "وشكانى به سه رجه م شاره كانيه وه" و "سى له سه ر چواره
 چوله وانپه كه ي" كيشاوه. به لام وهك مه ولانا وتى، له وه گه وره تر عه باكه ي مانى بوو، كه كاتى له بهرى
 ده كرد ديار بوو، كاتيكيش دايد ه كه ند ديار نه ده ما.
 كاتى ويڼه كېشه كه ويڼه كه ي ته واو كرد، هونه رمه نده كه دوا سه رنجى رومي و ته واوى تابلوكه ي دا. به لام
 سه رى سوږما كه له پر نه و تابلويه ي كيشابووى هر ليكچوونيكى به و ويڼه يه ي مه ولانا وه كه كيشابووى
 له ده ست دا. به په شوكاوى جاريكيتر هه ولئى دا يه وه، به لام نه م جاره يشيان سه ركه وتوو نه بوو. به دلنځاييه وه
 خه فه تى زورى به وه خواردوه. ده ستى كرد به ده ستكارى كړدى هيليك ليره و كالكر دنه وه يان باشكردى
 رهنگيك له وئى، چاوه كانى پر بوون له فرميسك. سه ره نجام، نه يده زانى چى بكات. له گه رمه ي بيئوميدي و
 حيره ته كه يدا برياريدا واز له هه وله كه ي بيئى. كاتى مه ولانا نيشانه ي بيئوميدي له سه ر رووى ويڼه كېشه كه
 بيئى، قه سيده يه كى وت. كه وتمه گويليگرتنى و ته ماشاى تابلوكه يشم ده كرد. وا هاته پيش چاوم ويڼه ي نه و
 پياوه ي قسه ي ده كرد وا له بهرچاوم دروست ده بوو و ده توايه وه:

به بى هيچ رهنگيك

به بى هيچ نيشانه يهك!

من، كه ي تواناى نه ودم نه بى

دواچار خوم ببينم

وهك كه هم له پراستيدا؟

نه لئى: "نه ينيه كانت بيڼه

له باره يانه وه قسه م بو بكه،

له چه قدا دا يانبى

به لام كى نه توانى بلئ

چه ق له كوئيه

نه و چه قه كه منم؟

كه ي جوگه له ي روحم

دائەمركى و ئۆقرە ئەگرى؟
منم كە بە ئارامى ئەمىنى،
ئەو رۆجەى ئەچى كە منم

ئۆقيانوسم، ئايا
ئەويش نوقمبوونە.
ئاي چەند سەيرە، ئەو ئۆقيانوسە
بى كەنارە، ئەو مەنم

لەم جىهانەدا بۆم مەگەرى
لەو جىهانەدا بۆم مەگەرى
چونكە ھەردوو كيان فەوتان
لەم جىهانەدا، لىرە، من!

وەك عەدەم مەن رەھام
لە زىان و لە قازانچ
ئاي چ شتىكى نامۆ و تاكانەيە
بەبى قازانچ يان زىانم، من!

وتەم: "ئەى نەفەس، تۆ وەك
جەوھەرى ئىمەيت"، پىي و تەم:
"ئەى ئەبى ئەم جەوھەرە چى بى،
لەم بىنراو دەدا، كە مەنم؟"

وتەم: "بىروانە تۆ كىيىت".
وتى: "ئۆھ، بىدەنگبە،
زمان نەگەپىشت،
بىروانە قسە بۆكى ئەكات
بەبى يەك وشە،

ئەوھ منم".

وتەم: "ئەگەر زمان ئەلئى:

بۆچى نەگەپشتى؟

بروانە قسە بۆكى ئەكات،

بەبى وشەپەك، ئەوھ منم!".

ھەرودھا من، بەبى دوو پېم وەك مانگ،

رووم كرده عەدەم

سەپرى خزمەتكارەكەت بکە كە ئەپرات

بەبى دوو پى، كە منم!

دەنگىك ھات و پىرسى،

"بەلام بۆچى ئەپرۆى؟

بروانە ئىرە ئەم بىنراوھ،

نەبىنراوھ كە منم!"

دېم، شەمسى تەورپىزى

بەم شېوھىە بوومە

تاكە ئوقيانوس، گەنجىنە و

كانە بەردەكانىش، كە منم!

"بىنېم، شەمسى تەورپىزى". نەمتوانى پىرسىپارى لېبکەم تا وەلامىكى باشترم دەست بکەوى. دەستەواژەكەم بەنزىكەپى دەقاودەق دووبارە كردهوھ: "بازرگانىك لە دىمەشقەوھ ھاتوھ شەمسى تەورپىزى دىوھ".

بەبىزارىوھ تەماشاپەكى ئەو شوپنەپى كىرد كە من تىپىدا وەستابووم و ئاوتەپرى كىردبوو و وەك ھەوزىكى مېزى لېھاتبوو. چەند راقەپەكەم لەبارەپى پارچە سەھۆلەكان كەوا دىارە بەھۆپى بەركەوتنى پىستەم و رۆچوونىيان بەناو جەكانمدا، دەستىيان بەتوانەوھ كىردوھ، خستەپوو. سەرنجى ھەردوو دەستى دا كە ھىشتا لە توندىپى سەرما و ماندووتىپىدا خوونىيان لى دەتكا. پاشان بەسەفاپەكى تەواوھوھ داواپى لىكردم

مژده كه جاريك و دوو جار و سى جار دووباره بكمه موه... "بازرگانىك له ديمه شقه وه هاتووه شه مسى ته ورىزى ديوه". وا هاته پيش چاوم دهيه ويى دريژه به و خوشيه بدات كه پهيدا بووه، پاشان داواى ليكردم و نه و بازرگانه بينم، رايشيسپاردم جلوبه رگى ره سى پيشكه ش بكم".

ژووره كه م به جيپه شت ته ماشاى نه و ناسه واره م كرد كه شله كه له رپى رويشتنمه وه به جيپى هيشت. گه پامه وه بو گوره پانه به به فر داپوشراوه كه كه كابراى هه والهين چاوه رپى ده كرد. پياوه كه شپرز بوو كه نوميدى نه بوو ته نانه ت ديداريكى ساده ي له گه ل رومي بو هه ليكه ويى، كه چى نئسته خوى ده بينى به شيويه كه مامه لى له گه ل ده كرى وه كه نه وه ي چا كه يه كى گه وره ي بو مه ولانا كردي. شه مس فه رمانى به وينه كيشه كه كرد وينه يه كى شه مس بكيشى، جه ختى له وه كرد كه ناتوانى وينه ي نه وه ناسه يه بكيشى كه ژيان له روخساريدا په خش ده كات. هونه رمنده كه ده سته جيى ده ست به كار بوو. هه ر زوو سيماي بالنده كه ورده ورده به مره كه بى ره ش ده ركه وت. هه ر هينده ي تابلوكه ته واو بوو بازرگانه كه هاوارى كرد "خويه تى! من دلنيام نه وه نه وه. نه و پياوه ي له بازا رى ديمه شق بينيم نه وه خويه تى".

له و ساته دا زه رده خه نه جاريكيتر له سه ر رووخسارى مه ولانا دره وشايه وه. بينيم خه م ده گورپى بو خوشى. ژيان جاريكى تر گه رايه وه بو ماله كه. خزمه تكاريك زه ويه كه ي به گولاو ناوپيژين كرد و چراكانى داگيرساند، چيشتلينه ران جوره ها شيرينى و خواردنه وه يان ناماده كرد، پياوان جله تاريكه كانيان گورپى كه تا نه و كاته نامازه بووه بو خه مبارى و جلى نال و والا يان پوشي، من و زريانوسيش بارسته سه هولكه كانمان به جيپه شت. دواى نه و هه موو مانگه له گرفتارى، روميم بينى ده ستى به نووسين كرده وه. چه ند پياويكى جيمتمانه مان نارد بو ديمه شق بو گه ران به دواى خوشه ويسته كه ي و پيدانى نامه يه ك.

دواى هه فته يه كه يه كه م وه لام له شه مسه وه گه يشت، "ده مه ويى به مه ولانا بلنم كه من خه ريكي نزا و پارانه وه م و په يوه نديم له گه ل هيج مه خلوقىكى زيندودا نه ماوه".

زور بيرمان له ماناى نامه كه كرده وه، له كوتاييدا وامان ليكدايه وه كه نامازن بو گه رانه وه، بو لابه ندى (وه لا)، بو زه ماوه نديك له ناينده دا، هه ر ده بى ده سته واژه ي "په يوه نديم له گه ل هيج مه خلوقىكى زيندودا نه ماوه" بو دلنيا كرده وه ي رومييه، كه تا نه و كاته باوه رم نه ده كرد له وانه يه غيره بيگرى. زه نياران له گوره پانى قوتابخانه كه دا كؤبوونه وه و خويان بو زه نينى جوانترين و به جوشترين ناواز ناماده كرد. نيمه، من زريانوس و سه لاهى زيپنگه ر و سولتان وه له د چاومان له سازكردنى كورپى موسيقا و بيستن بوو. گويم له ده نكى سئوچ بوو له ژووره كانى نافره تانه وه ده هات.

رومى په رى قه له مه كه ي هه لگرت و وه لامىكى بو نامه ته مومژاويه كه ي شه مس نووسى، قه سيده يه كه بوو ريگه ي پيدام بيخوينمه وه. به رزم كرده وه و نام به ليوه كانمه وه، پاشان به رزم كرده وه و نامه سه ر چاوه كانم. دواى چه ند ده ربينىكى ستايش، خويندمه وه:

لەو ساتەووە تۆ ئۆغرت کردو،

لێت جیا بوومەو،

وەك چۆن مۆم،

لە ھەنگوین جیا ئەبیتەو.

ھەموو شەویك،

وەك مۆمك ئەسووتیم،

بەئاگری داخ ئەبم،

لە دۆستایەتی مەحروم ئەبم.

لە دووری جوانیت لە ئیمە

جەستەم

ویران و رۆحم،

تییدا وەك كوندەپەپوو.

دەو رەشۆی ئەسپەكەت راکیشە

بۆ ئەم رییە

لوتی فیلیك پركە لە عیشق

تا لیوھكان

بەبێ تۆ، بیستن ھەلال نیە،

وەك شەپتان كە گۆرانی وت و رەجم كرا

بەبێ تۆ، بەك غەزەل نەوتراو،

تا پێشوازی ئەم نێردراو، نیشانە شەرەف.

پاشان كە بەبیستنی نامەكەت دلخۆش بووم

پێنج یان شەش غەزەلیاتم نووسی.

خوا بەتۆو شەومی وەك بەیانی روناك كردو،

ئەو ئەو كەسە شكووی دیمەشق و ئەرمینیا و رۆمات تێداپە.

نیدردراویکیتر ئەم قەسیدەییەى برد بۆ شەمس، شەمسى بالئەه . رۆمى چەند نامەییەکیتری لە شەمسەوه بە دەست گەیشت .

نامەگۆرپینەوه سى مانگ بەردەوام بوو . رۆژیکیان هەستی کرد ماوهى دابراڤانه که ئەوى گەیاندوه و ئیستا ئیتر سەرەنجام دەتوانى میوه که لیبکاتهوه، لەبەرئەوه داواى لەو بالئەهیه کرد که بۆ قۆنیە فرى، بگەرپیتەوه . زریانوس نیدردا بۆ دیمەشق و داواى لیبرا شەمس قایل بکات بە گەراڤانهوه، لەگەل خۆیشى قەسیدەییەکی برد :

برۆن هاوړپیان،

هاوړپیکەم بیڤن،

لەکو تا پیدا مەعشوقە هەلاتووەکەم،

بۆ بیڤن .

بەعوزرى شیرین و

سرودى هاوسەنگ،

ئەو مانگە روو جوانە،

بیڤنەوه بۆ مال .

ئەگەر بە ئینیدا و وتى:

بەم نزیکانە دیم،

چونکە هەموو بە ئینیکى،

فیلێکە ئیوهى پى ئەخەلەتینى .

هەناسەکانى گەرمن

بە جوانیەکانى و بەسیجرەکەى

ئەتوانى ئاو گرى بدات و

هەوا مۆر بکات .

لە وەلامەکەى شەمسدا هیچ لاریبوونیکمان بۆ بیروکەى گەراڤانهوى نەبینى . مەولانا داواى لە سولتان وەلەد و بیست کەس لە شوینکەوتە دلسۆزەکانى کرد دەستبەجى بچن بۆ دیمەشق و "مەعشوقى هەلاتوو" بەیننەوه . لە بەرەبەیانى رۆژیکى بەهاردا، یاوهرى کوپە راسالەکە و یاوهرانیم کرد تا دەروازەى شار . هۆزە

تورکەکان پيش هاتنى هاوین خيۆه ته کانينان ده کرده وه و مالآته کانينان جه م ده کرد. چه په ی سه گ وه لآمی هاواری له قله قه کانی ده دایه وه که پاش گه رانه وه يان له کوچيکی دريژ باله کانينان به سهر لاقه به رزه کانيناندا په خش ده کرد. ئەم قسه ميلليهم بير که وتوه که ده لئى له قله ق سهر مناره کان ده کاته مالى خوى و هممو ساليک به سپيوشي چه جى مه کهه ی پيرۆز ده کات. مه ولانا هميشه ده يوت هاواری له قله ق "لاک لاک" ئامازه يه که له زمانى عه ره بيدا باوه پ به يه کتاپه رستى ده گه يه نى.

دواى ئه وه ی له ده روزه ی شار مالئاواييم له سولتان وه له د و دست و پيۆه نده که ی کرد و به چاوه کانم له ريگه ياندا بۆ ديمه شق به ريم کردن، ده متوانى بيئمه به رچاو کاتى ده گه پينه وه به نرخترين ديارينان له گه ل خويان هيناوه ته وه، شه مسى ته ور يزی.

به تپه پينى کات، واديار بوو چاوه پروانکردنى ديدارى ئه و دووانه کارىگه رى هه بووه باشکردنى رواله تى روميدا. روممه ته زه رده که ی سوورايى بۆ گه رايه وه.

رۆمى گه رايه وه سهر ئه نجامدانى ئه لقه کانى مؤسيقا و بيستن. وه ک نه ريتى خوى به دەم جوينى پارچه يه ک به فره وه سه ماى ده کرد. رۆحى بۆ گه رايه وه. ئاخىر چ بۆنه يه ک له مه باشتر واى ليده کات ده ست به بيستن و خولانه وه بکات. رۆژيکيان له ناوه راستى بازار پياويكى توركى بينى پيستن ريوى ده فرۆشت و به زمانى دايک هاواری ده کرد "دلکو، دلکو" (واته ريوى، ريوى). ده ستبه جى مه ولانا له شوينکه وتوانى جيا بوويه وه و له سهر هه مان ئاههنگ که وته خولانه وه و نرکه نرک. "دل کو، دل کو" به زمانى فارسى به ماناى "دل له کوييه" دى؟. دل له کوييه؟ شوين جوله کانى که وتين و له سهر ريتى ئەم وشه يه به دەم گه رانه وه مانه وه بۆ قوتابخانه سه مامان ده کردن.

رۆژيکيتر، له کاتيکدا له سه مادا نوقم بووبووين، مه ولانا به دەم خولانه وه وه جله کانى به سهر سرودبيژاندا دابه ش کرد تاخه ريك بوو هيجى له بهر دا نه ميئن و روت ببينه وه. خانه خويکه ی که به م شيۆه يه بينى زوو رايکرد به عه بايه ک له قوماشى سوور و فره وى به ور و ميژه ريک له لۆکه ی ميسرى دا پيوشي، به لام رۆمى له خولانه وه ی به رده وام بوو به بى ئه وه ی گوئى به وه بدات که ئايا روته يان پۆشته. کاتى کۆرى بيستنه که ته واو بوو و له کاتى گه رانه وه مان بۆ مال، گوئى له دهنگى ژه نينى ره باببه بوو له مه يخانه يه کى ئه رمه نيه وه به رز ده بوويه وه. له پره وه ستا، ئه نجا ئه و که سانه ی ئه لقه يان له ده ورى دابوو کۆيکردنه وه و له گه ليان که وته سه ما. له به ره به ياندا جله قه شه نکه کانى دايه کابراى ئه رمه نى و به نيمچه روتى گه رايه وه مال.

هه ندئ جار له کاتى سه ماى بيستنه که دا به بالم ده مگرت و به پالتۆکه م دامده پۆشى دواى ئه وه ی خوى له هه موو جله کانى ره ها ده کرد و نه شوه ده يگرت. چۆن ده کرى ئەم پياوه که به ريز و گه وره يه له لامان، ئەم پياوه که دهنگى خوايه، يه کگرتنى هه ردوو جيهانه، ببينين به نيمچه روتى له به رده مماندا سه ما بکات؟

رۆژيكيان له حەمام بينيم بەدلپەری له جەستەى ورد دەبوو. کاتى بينى من له ژوورۆچكەكە دام وتى:
"له هەموو ژياندا هەستم بەشەرم نەکردو، نازانم چييه، بەلام ئەمڕۆ شەرم له بينى جەستەى لەر و
لاوازم دەكەم. جەستەم قسەى لەگەڵ كردم، جەستەم ليم دوور كەوتەو، سكالای هينايه لام، سەرزەنشتى
كردم له بەرئەوهى يەك رۆژ پشوووم پى نەبەخشيوه."

جەستەى زۆر لاواز بوو. جەستەى وەرزشيى خۆم، بەبەرورد بە جەستەى ئەو، وا هاته پيش چاوم
و هەك ئەوهى له ماددەيهكى تەواو جياواز دروست كرابى. بىرم دى يەكەم جار كه سى سال لەمەوبەر بينيم،
پالتيويهكى سپى رەنگ شيرى لەبەردا بوو، مېزەريكى بەرپىكى پىچراوهى بەسەرەوه بوو. ئەوكاتە
ماسولكەكانى وەك ئەوه بوو له بەرد هەلگۆلرابن. بەرپىگادارويشتنى مرونەتيكى پيشان دەدا كه له
سەماكەيدا دەرکەوت. دواى ماوهيهكى كەم له بەجيهيشتنى شەمس زياتر بەرەو كزى و لاوازی چوو، لەبەر
نيگەرانی زۆريشى بەشيكي زۆر له هيز و كيشى خۆى لە دەست دا، چونكه نەيدەزانی دۆستی ديريى بۆ
كۆى چوو. بگره ئيشتياى خواردنيشى نەمابوو، و چيتر حەزى لەو خواردنە خۆشانە نەبوو كه كيراي
هاوسەرى ئامادەى دەکردن بۆى: زەيتون له هيندەوه، هەلۆزەى وشكراوى بەلخ، سيوى سوريا. دواى
چەند مانگىك له خۆ پشتگويخستنى، سەرەنجام دەرکى بە جەستە ئازارچەشتووەكەى كرد كه سست و
بپهيز بوو.

ئىوارەى هەموو پينجشەممەيهك سەردانى كۆمەلگە ئافەرەتى دەکرد، كۆپى بيستنى ساز دەکرد و
له بارىكدا بەئەلقە گۆل دەورە درابوو و له ئاوى ياسەمينا نوقم بوو، دەخولايەوه، تا بەرەبەيان لەگەڵ
خاتونانى قۆنيه كه مۆسيقايان دەرژەنى و گۆرانيان دەوت، دەخولايەوه. بەتەنیشت هەر دەرختىكدا
تېپەپىايە سالاوى ليدەکرد. هەندى وتيان بينويانە دەرختەكان لەو لامي سلاوهكەيدا بۆى چەماونەتەوه،
قسەى لەگەڵ ئەو سەگانە دەکرد كه لە دەورى ئەلقەيان دەبەست، دەوهرين و سەريان دەلهقاند. وا خويان
پيشان دەدا كه له بەرچاو رۆشنيى ئەو تيدەگەن. جاريكيان چوو بۆ سەردانى پەرستگايەكى كۆن كه ويران
بوو پارچەيهكى بەشەكر شيرينكراوى دايە سەگىك كه پاشماوه و شتى پيسى دەخوارد. ئايا ئەقلى
لە دەست داوه؟ كاتىك پىلاوهكانى لەقوردا چەقین دايكەندن و بەپى پەتى رويشت. ئامادەبوو جەلهكانى
داكەنى و عەبا و مېزەرە و كراس و پىلاوهكەى بداتە سواكەريك. بۆ سزادانى جەستەى تریى ريوى (عنب
الثلب) دەمژى، ئەويش وەك جاريكيان پى و تم، بە مورتوربه كردنى ليكە شيرينهكەى بەو مادە تالە تيژە
برينداركەرە. له ناوبانگەكەى بيزار بوو كه بە زنجيرى ئاسنى دەشوبهاند، لەبەرئەوهى هەموو غەريبان لافى
ئەوه ليدەدەن دۆست و خۆشهويستى ئەون.

جاريكى تر باشترين قورئانخوينانى خۆى بانگ كرد، كه حەمزەى پشتكوو (قەمبور) و شيرين تەبيات و
ژەنيارى مەزنى ناى بوو، تا له كۆپى بيستن و سەمادا ياوهرى بى. هەندى موريد ئيديعاى ئەوهيان دەکرد

و ده یاننوسی و شایه تییان ددها که له یه کیک له کۆره کانی مۆسیقا و بیستندا له کاتی کدا کابرای پشتکوپر گه پشوتۆته قۆناغی شاگه شکه بوون و به سهر ئامیره کهیدا چه ماوه ته وه، مه ولانا که گۆرانی مهستی کردبوو، دهستی به سهر کوورپیه کهی پشتی ژهنیاره کهدا هیئا، پاشان داوای لیکرد ههستیته وه و بوهستی، دهسته جی چاک بوویه وه و کوورپیه کهی نه ما و به قیت و قنجی گه رایه وه ماله وه. ژنه کهی که سه ره تا باش له سیمای ورد نه بوو بوویه وه رازی نه بوو ده رگای بۆ بکاته وه.

هه رچی چه مزه ی ژهنیاری نایه من خۆم، حسام، شتیکی نائاساییم له باره ی ئه وه وه دی. رۆژیکیان پییان راگه یان دین ئه و ژهنیاره به توانایه له پیر مردوه، مه ولانا دهسته جی رووی کرده ماله که یان و منیش به داویدا چووم. مه ولانا چووه ژووری نوستنه که که ته رمی مردوه کهی تیدا راکی شرابوو، بۆ ماوه یه کی زۆر له وی مایه وه. پاش ماوه یه ک -خۆیشم به ته نها نه بووم- گویم له دهنگی نای-یه جیاوازه کهی چه مزه بوو. مه حاله ئه وه رۆمی بووی ده یژهنه، چونکه ژهنیاری نای پیوستی به هه ناسه و کارامه یی ژهنیاریکی پرۆفیشنا له. کاتی ژهنینه که وهستا، گویم لیبوو رۆمی ده یوت: "ئیستا، مرد".

ئه ی کۆ بوو نای ده ژهنی؟ نه متوانی یه کلای بکه مه وه.

هه ندی له دلسۆزان، هه مان ئه و که سانه ی چه زیان له زۆریلییه، قه ناعه تیان به گه یانه وه کهی من نه هیئا و له سه رتا سه ری قۆنیه دا بلاویان کرده وه که رۆمی چه مزه ی نای ژهنی بۆ ماوه ی سی رۆژ و شه و گه یراوه ته وه بۆ ژیان و له و ماوه یه دا له نای ژهنی بۆ رۆمی نه وه ستاوه.

جاریکیتر بینیمه وه وه که نه ریتی خۆی به شداری یاری مندالانی ده کرد. مه ولانا رۆژیکیان سولتان وه له دی کوری بینی میزاجی تیکچوه و چه مباره. لی پرسی بۆچی چه مباری؟ کاتی هۆیه کی قایلکه ری پی نه گوت، مه ولانا له ژووره که چووه ده ره وه و خۆی له ته وقی سه ری تا نوکی پی به پیستی گورگ داپۆشی خۆی کرد به ژووری کورکه یدا و هاواری ده کرد "هو هو هو"، کاتی سولتان وه له د گه وره ی گه وره کانی بینی لاسایی گورگ ده کاته وه دایه قاقای پیکه نین. منیش که شه ره فی بینینی ئه م دیمه نه پیکه نیناویه م به نسیب بوو، له پیکه نیندا له هۆش چووم. ئه گه ره و که سانه بوومایه که چه یروک له باره ی رۆمی هه لده به ستن ده مگوت پیکه نینه که م سی رۆژ و سی شه وی خایاندوه.

جاریکیتر بینیم بۆ ماوه یه کی زۆر پالی دابوو به دیواری قوتابخانه که وه و "الله الله!!" ی ده وته وه.

ئه وانه ی چه زیان له ئه فسانه چینییه ده رباره ی رۆمی، که هه میشه هه مان کۆمه له که سن، باسیان له وه ده کرد گوایه رۆمیان دیوه ده می کراوه ته وه به بی ئه وه ی لیوه کانی بجولین، هه ره ها گوئیان له پارانه وه که ی بووه له ناو سنگیه وه به رز بووه ته وه.

هه رکه س له حاله تی رۆچوونی له ئه ویندا له وکاته ی گوپی له ره باب ده گرت پی ببریایه سه رکۆنه ی ده کرد. خۆم گویم لیبوو سه رکۆنه ی پیاویکی کرد که له کاتی ره باب ژهنیاری هاتبووه ژووره وه تا پی بلی

كاتى نوپۇزى عەسرە، ئەۋىش دەپقېراند بەسەرىدا و دەيگوت "ئەمەيش نوپۇزە. بۇ تىگەيشتن لە حەقىقەت يەككىيان داۋاي خزمەتكردنى بينراو دەكات، ئەۋىترىان بانگەواز بۇ نەبينراو دەكات".
لەسەر ئەو دىۋارەى نوسى "قەدەغەيە لەو كەسەى خۇى لە خۇراكى رۇج مەحرۇم بكات"، لە
كتىبەكانىشىدا هەندى شتى تۇمار كردو وەك "فرمىسكەكانى مەحبوب بەلگەن لەسەر دلخۇشىى حەبىب".
هەرۋەها گۇرانى دەلى:

حەزت لەۋە بى حەزى لىتە،

بەدۋاي ئەۋەدا بگەر بەدۋاتدا ئەگەرئ.

جارتىكىتر، رىك وەك پىش لەۋەى شەمس ئۇغر بكات، بەلىنى بەهەندى لە مورىدان دا ئىۋارەيان لەگەل
بەسەر ببات و داۋاي لىكردن بۇ پىشۋازىكردنى ئامادە بن. سىراج تەتەرى ھاۋپىمىيان لەناۋدا بوو كە دەكرى
لەپىى دوو سىمىلە درىژەكەيەۋە بناسرىتەۋە. بۇ ئەو بۇنەيە باشترىن جەلەكانى لەبەر كردبوو: چاكەتىكى
ئاۋرىشمىنى سووك لەسەر شەرۋالىك لە ساتان و لە شوپىنى خەوتنى قوتابخانەكە چاۋەپوانى كرد. كاتى
دوچار رۇمى دەركەوت و پىى وت: "جلى خەوتنەكەت لەبەر بكة".

ھاۋپىكەم دەستبەجى داۋاكەى رۇمى جىبەجى كرد و خوازىار بوو مورشىدەكەيشى ئەۋە بكات. بەلام
رۇمى كە لە نوپۇزىكى بىكۆتادا نوقم بووبو ئەۋەى نەكرد كە ئەو كردى. ھاۋپىكەم، بەدەم لوولدانى
سىمىلەۋە، تكاى كرد "نەى سولتانهدين، ئايا بۇ ساتىك خۇت ئاسوودە ناكەى؟ هەلھاتنى سىپىدە نزيك
بوۋەتەۋە و منىش لە شەيدايىمدا بۇ خوا ئەمرم".

رۇمى ۋەلامى داپەۋە "ئەى سەراج، ئەگەر بخەوين ئەى كى ئاگاي لە خەوتوان بى؟".

سىراج بۇ ۋەلام نەگەر، هەردوۋ لای سىمىلى، هېندە لولى كردبوون، وەك دەزۋويەكى رىۋىيان لىھاتبوو.
هەندى ھاۋپىتەر كۆمەلى چىرۆكى ھاۋشىۋەيان بۇ گىرامەۋە. تىياندا رۇمى بەلىنى پىدابوون شەۋىيان
لەگەلدا بەسەر ببات، بەلام داخى گرانىيان، هېچى نەكرد جگە لەۋەى شەۋەكەى بە رامان و نوپۇز بەسەر برد.
يەكك نەبوون لە ھاۋپى بىئومىدەكان، سەلاخى زىرنگەرىش بەهەمان شىۋە، كە وا ديار بوو يەككە لەو
كەسە كەمانەى دەتوانن بۇشايى نەبوونى شەمس پىر بكةنەۋە.

يەكك لە ھاۋپى نزيكەكانم چۆن چۆنى مەۋلاناي بەتەنيا لە ژورى دىدارەكاندا دىۋە. مورىدە لاۋەكە
لەبەردەمىدا چەمايەۋە و لەسەر زەۋىيەكە دانىشت. رۇمى پىى وت: "نزيك بەۋە"، لاۋەكە خۇى دا بەسەر
بالەكانىدا و كەمىك لە رۇمى نزيك كەۋتەۋە. رۇمى دوۋبارەى كردەۋە و وتى: "زىاتر نزيك بەۋە، زىاتر نزيك
بەۋە". كاتى زۇر لىى نزيك كەۋتەۋە، رۇمى پىى وت: "دابنىشە بەشىۋەيەك ئەژنۆت بەر ئەژنۆم بكەۋى".
ھاۋپىكەم بەگوپى كرد، پىى وتم: "كاتى بەرىكەۋتم، لاشەم موچرەكەى پىدا هات".

له و کاته دا، مه ولانا دهستی کرد به باسکردنی شه مسی ته وریزی تا موریده که که له قوولایی وشه کانیدا
نوقم بووبوو، له هوش خوی چوو. گوئی له مه ولانا بوو به سه رزه نشته وه پیی دهوت:

له م بازاری عه تارانه دا به سستی ویل مه به

لای نه و که سه دابنیشه شه کری له لایه.

نه و هاورپییه عه زمی جه زم کرد له مالی مه ولانا بژی و شه و روژ خوی له و شه کره بئاخنی که له وی
بینی.

جاریکیتر رومی گالته ی به و که سانه ده کرد که حه زیان له نه جامدانی وه رزشی دهروونه، نه وانه ی
ده قیان به ژیان خۆشگوزهرانیه وه گرتوه و نه یاننوانیه دریژه به و گژبه رییه بدن که بو خویانیان داناوه.
نه وه حالی به رپرستیکی گوره بوو که ویستی له قوتابخانه که ی مه ولانا دا خه لوه ت بکیشی. رومیش رازی
بوو، به لام دوی چهند روژیک برستی به سهر نه و زاهیده دا زال بوو، چیت نه یوانی به رگه ی بارودوخی
سه ختی خه لوه ت بگری، له تاریکی شه و دا رایکرد و چوو بو مالی هاورپیکه ی و سکی به خواردنی مراویه ک که
به روژ و برنج و به هاراتیکی زوره وه لیترابوو، ناخنی. کاتی تیر بوو، پسکه پسک دزه ی کرده وه ناو
حوجره که ی.

روژی دوی نه وه، وه ک دابی خوی له و کاته وه هه وائیکی له شه مسه وه پیگه یشتبوو، رومی هات بو لای
ده رگای ژوره که و په نجه کانی له سهر دانا و بونی کرد، نه جا وتی: "نای چ شتیکی سهیره. نه م ژوره
بونی مراوی و برنجی لیدی و بونی زهد و سه رکوتکردنی شه هوه تی لی نایه ت"، پیاوه بیچاره که له به رده م
پیکانی مه ولانا دا خوی دا به زه ویدا و وتی: "وه حی و ئیلهامی زورت بو دی!، به لام بو ده بی له ژوریکدا
که نارگیر بم که س قسه م له گه ل نه کات؟".

هه ولم نه دا بزانه چو ن گه ورده م بونی نه و مراوی و برنجی کرد که نه و پیاوه شه وی رابردوو له مالیکیدی
خواردبوونی. گویم به وه نه دا. خه یالم هه ر له سهر چاودیری کردنی هه لسوکه وت و ده برپینه کانی پیاویک بوو
که خۆشه ویستی، له ماموستایه کی گه وره وه که هه ندی جار پیویستی به ئیلهام بوو، گوری بو شاعیریکی
بیهاوتا. من چاودیری نه و کائینه م ده کرد که له پر گوران و جوله و عیشقی خوی و شادومانی و جوش و
خروش و هه ناسه ی به رجه سته کرد و گویم بو شل ده کرد. چاودیری جوانترین قه سیده م ده کرد که
به به رچاومه وه زیندوو له زاریه وه ده رده چوون.

دوی نه وه ی خه لوه ته که ی ته واو کرد، رازی بوو به نه جامدانی کوری موسیقا و بیستن، هه روه ها
هاوه لیکردنی که سانی ئاسایی له هاوه لیکردنی نه هلی عیرفان به باشتر ده زانی. قه ت تووره بوونی رومیم له
پیاویک که گالته ی به هاوه له کانی کرد، له یاد ناچی.

"شوینکه وتوانی دلسۆزی رۆمی که سانی نامۆن. زۆریه یان که سانی ئاسایی و پیشه وهر و خزمه تکارن. وای لیهاتوو به ده گمهن خه لکانی خوینده واری له ده ور ببینی. ئەو که سانی درومان و چنیاریان به قال قبول ده کات و به دلسۆزتریان داده نی". کاتی مه ولانا ئەم سووکایه تیه ی بیست هاواری کرد به سه ریدا "ئهی برای سۆزانی! (یانی خوشک سۆزانی). ئەهی مه گهر حه لاف لۆکه ی شی نه ده کرده وه؟ ئەبو به کری بوخاری درومان نه بو؟ ئایا پیشه کانیان توانای تیگه یشتن و ده رککردنیانی که م کرده وه؟". ئەو پیاوه که پاش فرینی بالنده که به که می قسه ی ده کرد، گه رایه وه بۆ زمانپاراییه که ی جارانی. وهک رابردوو، هاوشیوه ی هاوینشتمانیه کانی له خه لکی خوراسان که وته وه به کارهینانی ئەو جوینه ی ده میک بوو به کاری ده هینا: "برای سۆزانی".

له کاتی که چاوه پروانی گه رانه وه ی شه مس، سپیده ی شه مسه که ی خۆی، ده کرد، که دلنیا بوو ده گه ریته وه، به داوایه کی گه وره ترین پیاوماقولانی بۆ سازکردنی کۆرپکی مۆسیقا و بیستن له ماله که یدا، رازی بوو. ئەویش موعین سلیمان، به ریوه به ری قوتابخانه ی به ناویانگی قورئان بوو، که خه ریک بوو بیته یه کی که له گرنه ترین که سایه تیه کان له قۆنیه، پاشان خۆی کرده پیاوی مه غۆل. له نیو سه رجه م موریده کانی پیشوویدا موعین سلیمان یه کی بوو له و که سانه ی بۆ یه که م جار له گۆرانه که ی مه ولانا تیگه یشت. ههر هینده ی زانی - دوا ی ئەوه هه ردوو پیاوه بۆ ماوه ی چل رۆژ خه لوه تیان کیشا - وانه کان ده وه ستن، هه روه ها تیگه یشت له شوینکیتر و به شیوه یتر به رده وام ده بن، سه مای قبول کرد که تییدا مروق ده گاته قۆناعی عیشقی سۆفی وهک هه نگاری یه که م له م ریچکه نوییه دا. رۆژیکیان هه ندی که س بینییان ده خولیته وه و لاسایی خولانه وه ی بیکووتا ده کات که به ره می یه کگرتنی نیوان رۆمی و شه مس بوو. هاوانه نگی نیوان جله کانی و میزه ره که ی سه رنجی منی راده کیشا، ههر جار بومبینیا یه. ره نکه کانی جلوه رگه که ی هه سترکردنیکی راسته قینه به جوانییان حه شار دابوو، چونکه ره نگی سه رجه م جله کانی و که لوپه لی ماله که ی ره ش و سپی و قاوه یی بوو. ته نانه ت دم و چاویشی ره نگدانه وه ی ئەو ره نگانه بوو، چونکه ریشی ره ش و پیستی زۆر سپی بوو، به لام زۆر دووباره کردنه وه ی جوله یه که له وانیتری جیا ده کرده وه. زۆریه ی جار جومگه ی یه که می په نجه ی شایه تومانی ده خسته ده می، به زمانی ته ری ده کرد، پاشان به رزی ده کرده وه بۆ لووتی و بۆنی ده کرد، یان به و شیوه دیار بوو.

له یه کی که له و شه وه دریزانه ی زستاندا پیش گه رانه وه ی شه مس موعین سلیمان رۆمی خولک کرد بۆ ماله که ی. وهک باو بوو ههر سه ردانیکه ری که وهک دیاری کۆمه لئ دیاری له شیوه ی مۆدا له بهر ده میدا داده نا که کیشیان له سی ره تل زیاتر بوو. وهک باو بوو مه ولانا دوا ی که س بوو بیته ژوره وه، ئەوه ی به به لگه یه که له سه ر ریژگرتن ده ببینی، چونکه دوا ی ئەوه ی رۆمی دیته ژوره وه ریگه به که سانی که م بایه ختر نادری بیته ژوره وه.

مهولانا هاته ژووره وه و مۆمیکى به دهسته وه بوو، له سه ر زهوى دانىشت. وهك هه مېشه، مۆمه كهى له بهرده ميده له سه ر كاشييه رهش و سپييه شهش لاکه دانا. پياما قولانى شار، وه زير و قازى و موفتييان و سه رجه م ئاماده بوان به سه رسورپمانه وه ته ماشاى يه كتريان كرد و ده يانپرسى: ده بى ئىستا مه ولانا چى بكات؟ ده بى شپت بووبى. كاتى هه ستى به گومانه كانيان كرد، رۆمى وتى: "نه فه سى سه رجه م ئه و چرايانه له م مۆمه كزهى منه وه ده رده چى".

كاتى ئه م وشانهى وت، هه ندى له پياوه كان سه ريان خوار كرده وه بۆ پيشاندانى گومانه كانيان. مه ولانا فووى كرده گرى مۆمه بچوكه كه و كوژايه وه... له هه مان ساتدا سه رجه م چراكانىش له گه ليدا كوژانه وه. له تاريكايى ئه نگوسته چاودا مينگه مينگى ئاماده بوان به رزبوويه وه كه ئاماژه بوو بۆ سه ر سورپمان. بيسترا موعين سوليمان جومگهى يه كه مى په نجهى شايه تومانى به زمانى ته ر ده كات. ئايا ئه مه به لگه بوو له سه ر تينه گه يشتنى؟

هه رگيز نه متوانى ئه م شته سه يره ليكبه ده مه وه. به لام حيكايه تگيپه وه كان وهك باوه ترش و خوييان به چيروكه كه دا كرد و رازاند يانه وه و هينده يتر نامۆ و موعجيزه ئاميزيان كرد. باسيان له وه كرده گوايه رۆمى پاش ئه وهى سه رجه م مۆمه كانى كوژاندۆته وه، هه ناسه يه كى هه لكيشاوه مۆمه كان جاريكيتر داگيرساونه ته وه، پاشان چراكان يهك به دواى يهك كوژاونه ته وه. به لام مۆمه بچوكه كهى مه ولانا به ته نها له ماله رهش و سپيه كهى موعين سلیماندا به داگيرساوى مايه وه.

له گه ل نزيكبوونه وهى گه رانه وهى شه مس، رۆمى جاريكيتر مه يلى بۆ گالته وگه پ گه رايه وه، رۆژيكيان كه سيك هات بۆ لای و باسى له كه راماتى وه ليهك ده كرد. پيى وت: گه وره م ئه و پياوه خواناسه ده توانى ئاوى پاك بگۆرى بۆ خوين. ئه توانم شايه تى له سه ر ئه وه بده م. خۆم له وى بووم ئه و كارهى كرد. تۆ رات چييه؟"

گويم له رۆمى بوو وه لامى دايه وه: "ئه وه گوپين نيه به لكو پاشماويه".

گه رايه وه سه ر رۆحى گالته كردنى به نه ياره كانى، كه پاش ديارنه مانى شه مس نه ما بوو. رۆژيكيان كاتى به به رده م كوشكى شيخيكي به ناوبانگدا تيده په پرى كه ناوى ناسر بوو، گوپى لى بوو باسى ئه وى ده كرد و له به رده م قوتابيه كانيدا ناوبانگى له كه دار ده كرد. ده يوت: "ته ماشاى روى گه وره كه يان، مه ولانا، بكه ن، بپوانن چه ند تاريكه! ته ماشاى ئه و ريگه يه بكه ن شوپنى ده كه وى چه ند ته سكه. نازانم روى چۆن ده رده كه وى يان ته ريقه ته كهى چييه، يان ئه و جلهى له به رى ده كات چۆنه. نوورى تيدا نابينم، هيج نابينم". له وكاته دا گويم لى بوو مه ولانا له دووره وه به ده ننگى به رز هاوارى به سه ردا كرد و وتى "ئه ئى تۆ، تۆ ئه ئى نيرباز، چۆن هه لده بژيى؟".

نه ناسر و نه قوتابيه كانى نه يانوئيرا وه لامي ئه و تونديهى مه ولانا بده نه وه. ئيمه و هه موو ئه وانهى له گه لمان بوون به شوين روميدا دريژهمان به ريگه كه مان دا، كه كه وته باسكردنى هه ندى مه سه له يتر. سه ره نجامى ناسرى عارف و شيوخ و زاناي گه و ره ئه وه بوو له خراپترين گه ره كه له گه ره كه كانى قونيه دا بژى و به دواى هه ر گه نجىكى به دكاردا بگه رى كه به كرئيه كه ئاره زووه كانى تير بكات، ده لئىن تووشى نه خووشيه كى زايه ندى بووه كه تووشى پيران ده بى، هاوړيكانم ده لئىن گوايه تا مه ولانا له و روژه دا جوينى پينه دا، شازيبه سيكسيه سه لبيه كه لى دهرنه كه وت.

جاريكتر رومي گه رايه وه بو ئاماده كردنى چاره بو خه والوو و ته وه زه له كان. هه نديكيان له خه وتنى دوور و دريژ چاك بوونه وه، به لام هيشتا هه نديكيان به ده ست خه وزرانه وه ده ياننالاند، سه ردانى مه ولانا يان ده كرد تا ده ست به سه رياندا بيئى. دواى ئه وهى چاك ده بوونه وه، سه باره ت به و كه سهى چاره سه رى ده كردن ده يانوت ئه و بوو نه هه مه تيه كه يانى گوړى بو خووشى، له نه خووشيه وه بو له شساغى و له نه زانويه بو تيگه يشتن گواستنيه وه و له دوژمنه وه گوړينى بو برا.

مه ولانا رقى له و بازرگانان به بوو كه شوين نه ريټيك كه وتن پاش ئه وهى مه ترسيى مه غول زيادى كرد بلاو بووه وه، ئه و يش به وهى هاتن سامانه كانيان دابه ش كرد و چاويان برييه ئه وهى بينه سوڤى. له وى بووم كاتى رومي بو هه لاتن له بيستنى تكا و پارانه وهى ئه و بازرگانان، مه سينه يه كى هه لگرت و چوو بو ئاوده ست و ماويه كى زور له وى مايه وه. له به رنه وهى من حيكايه تخوان نيم ناليم سى روژ و شه و له وى مايه وه، به لكو ماويه كى هه ندى زور له وى مايه وه.

بازرگانه كان بيزار بوون و پرسياريان له سيراچ ته ته رى هاوړيم - كه شه ويكى ته واوى له گه ل رومي به سه ر برد و هينده سميليدا لوول دابوو وه كه قه يتانى پيالوى لى كردبوو - كرد تا لاي مه ولانا تكيان بو بكات. سيراچ كه له مه ولانا نزيك كه وته وه پيش ئه وهى ده مى بكات وه و قسهى له گه لدا بكات، رومي كه له نزيك ئاوده سه ته كه وه ستابوو شتيكى وت و داواى ليكرد بيگه يه نى به بازرگانه كان، "من له كوئى و جيهان له كوئى؟ به لاي لوتى منه وه، بوئى پيسايى باشتره له بوئى ئه و شتانهى له م جيهانه و دانيشتوانى ئه م جيهانه وه به رز ده بيته وه".

جاريكتر رومي به هه لسوكه وتى سه يرى تووشى حه په سانى كردين. ئيمه يش يه كبين پرسيارمان ليده كرد تا هوكهى بزانيان. بو نمونه ته مومژاويترين كه سه كانى خو شده ويست، كه سيك كه به وه حشيه ت و نه نجامدانى كارى دزيو به ناوبانگه، به لام رومي خو شيد ه ويست و ريژيكى گه و رهى بو دهرده بى. روژيكيان زريانوسى هاوړيم، تاوانبارى پيشوو كه مه ولانا رزگارى كرد، زور بيزار بوو. مه ولانا به ريژنانى له و تاوانبار هه مومومانى حه په ساند. ئاشكرايه ئه و يونانيه تاكه كه س نه بوو كه ئه م هه لوئستهى مه ولاناي به لاهه جى پرسيار بوو، كه روونيكرد ه وه، يه كيك له قوربانيه كانى ده ستى ئه و تاوانباره پياويكى له خواترس بوو

تامه زړوی ئه وه بوو روحي رزگاری بېی و قهقهه سی جهسته ی به جی بیلی. ئه و تاوانباره به کوشتنی، خهونی ئه و زانایه ی به دیهینا، که یه کیک بوو له وانیه ی خوا هه لیبژارد.

جاریکیت، بردینی بۆ سه رسوره ینتین و دژییه کترین شوین. روژیکیان چوپینه خانیک سۆزانیه کی جوانی تیدا ده مایه وه، که به ژماره یه ک کچۆله ی جوانی وه ک خۆی دهره درابوو. ههر هینده ی رومی له به رده میدا بینی، خۆی له بهر پیکانیدا به زه ویدا دا و له خۆبوردویه کی زۆری پیشان دا. پاشان مه ولانا به دهنگیکی به رز که هه موو ئه وانیه ی له وی بوون گوویان لی بی، ئه و ژنه ی به رابیعه ی عده وی و سۆزانیه کانی به ژنه پالوانه ئه فسانه ییه کان به راورد کرد. پیاویکی ناودار که له وی بوو له سه ر ئه و موجامه له کردنه ی له قسه کردن سه باره ت به و کائیناته ناخاویتانه سه رکۆنه ی کرد. رۆمیش ئاماژه ی به و ژنه سوژده برده وه ی به رده می دا و وه لامی دایه وه "ئه و، ئه و له ژیر یه ک رهنگدا ده پوات، ئه و خۆی چۆنه هه روایش دهرده که وی به بی هیچ فیل و چاوبه ستیک، به لام تو، ئه گه ر لافی ئه وه لیده ده یه ت پیاویکی راسته قینه یه ت، وه ک ئه و بکه، واز له دوو رهنگی بینه، تا دهره وه ت وه ک ناوه وه ت بی".

پیاوه ناوداره که هیچ وه لامیکی نه بوو. هه رچی سۆزانیه که بوو روژی دواتر بینیم چاوه پروان ده کات — له به یانیه وه چاوه پروانی ده کرد — تا ده رگای ژووری مه ولانای بۆ والا بکری تا ژنیکی باوه پرداری تۆبه کار بچیته ژووره وه، چونکه شه وی رابردوو وازی له پیشه که ی هینا و ماله که ی به جیه یشت دز و جه رده تالانی بکه ن و ئه و کچانه ی ئازاد کرد که کاریان له گه ل ده کرد. نیستا نیتر بووه ته موریدیکی دلسۆز له موریده کانی مه ولانا به شیوه یه ک رینماییه کانی ئاویتیه ی ناخی بووبوون و غیره ی لای خاتوونه شازاده کان دروست کردبوو که لافی ئه وه یان لیده دا دلسۆزترین ژنه موریده کانی مه ولانان.

جاریکیت له دیمه شق و له مه ککه ی موکه په مه و له چل شوینی جیاواز له به رده م موریده کانی دا دهره که وه له کانتیکدا ئه و له ماله که ی خۆی له قۆنیه نه ترازابوو، کاتیکیش ئه وانیه ی وا خه یالیان کردبوو بینویانه، لییان ده پرسی، وه لامی ده دایه وه "من وه ک ماسیه کم له ئوقیانوسدا، هه رکات به موی سه رم به رز ده که مه وه".

جاریکیت، هه ندی مه سه له ی شه رعی یه کلا کرده وه هیچ فیه زانیکی نه یوانیبوو چاره یان بکات. له وانه بۆ نمونه خاوه ن باخیک داوی له دزیک که بۆ دزینی به روبومه که ی چووبوو سه ر یه کیک له دره خته کانی، کردبوو دابه زی، به لام دزه که رازی نه بووبوو دابه زی و سویندی خواردبوو "ئه گه ر له م داره بیمه خواره وه ته لام که وتی".

سی روژ تیپه ری — سی روژ و سی شه ویتیش — دزه که رازی نه بوو سوینده که ی بخت. برسیتی، تینویتی، بایه خدانی فزولیه کان و ئاژه له کیویه کان له شه ودا هیچیان نه یانتوانی راکه ی پی بگورن. کاتی پرس به مه ولانا کرا که رووه کی تری ریوی ده مزی، وتی: "با بگویتیه وه بۆ سه ر دره ختیکیتر ئه وکاته

دەتوانى دابەزى، ئەگەر ئەو درەختەش درەختى لەتەنىشت نەبوو، دايبەزىننە سەر پشتى ئەسپىك و لەوئۆه بۆ سەر زەوى".

چۆنى وت وا كرا و پياوھەكە رازى بوو.

جاريكيتەر رۆمى سوعبەتى لەگەل كىراى ژنى كرد. كىرا دەيوست بزانى سروشتى خەلكى بەهەشت چۆنە. رۆمى پىي وت: "گەمژەن، ئەگەر وانەبوونايە بەبەهەشت و جۆگەلەكانى رازى نەدەبوون"، پاشان قەسىدەيەكى نووسى، كە كىرا داي بە خۆم:

ئەگەر بمتوانايە لە دۆزەخدا پرچت بگرم،

ئەوا شەرمم لە خەلكى بەهەشت ئەگرد.

ئەگەر بەبى تۆ بانگ بكريم بۆ ميريگوزارى بەهەشت،

ئەوا ميريگوزار لە دلما ئەبیتە تەنگەبەر.

جاريكيتەر، ئامۇزگارى دەكردين كە پىويستە لە ناو ناخى خۆماندا بۆ جيهان و بۆ خوا بگريين. دەرويشيك كە خاوار بوو ئەم جيهانە بەجى بىللى و بچى بۆ جيهانەكەى ئەودىو، پرسىارى ليكرد ئايا دەبى بۆ كۆى بچى تا بەخوا بگات، رۆمى وەلامى دايەو "چۆن ئەزانى خوا لىرە نىه؟".

ھەمووى ئەوھى لە گەردووندايە لە دەرەوھى تۆ نىه.

لەناختدا بۆ ئەوھ بگەرى كە ئەتەوئى، لەبەر ئەوھى ئەوھ تۆى.

جاريكيتەر كەوتە ئامادەكردى كۆرى رۆحى، كە ھەموو كەسيك تىيدا گوزارشت لە ھزر و تيۆرەكانى دەكات. پرسىارى لە يەككە لە شوينكەوتە دلسۆزەكانى كرد كە زۆر لىي نزيك كەوتبووھە (لەو كاتەوھى شەمس رۆيشتبوو چىدى دەستى بەرپوى ھەندى لە موريدانەوھ نەدەنا) بۆچى ئەم موريدە لەم كۆرەدا گوزارشتى لەوھ نەكرد كە لە ميشكىدا دەسورايەوھ، ھاورپكە وەلامى دايەوھ "سەرچەم پياوانى مەزن ئامادەن"، رۆمى جەختى كرد بۆى "ھەمووى ئەوھى لەسەرت بوو بيكەى ئەوھ بوو دەمت بگەيتەوھ. قسەكەر من ئەيم".

لە بۆنەيەكى تردا رۆمى بەھاورپيەكى وت كە لە ديدارى موعين سلىمان بەرپۆبەرى پيشووى قوتابخانەى قورئان كە بوو زارى شەترەنجى دنياى مەغۆل سلى دەكردەوھ، چونكە ئەو ھاورپيە دەترسا نەزانى خۆى بەسۆفيگەرى دەرېخات، ئەگەر رووبەروو پىي بگات كە ئەويش ئەو ھاورپى لەخۆبوردە و لاوازەيە، دەمى كردهوھ. پىي وشە ئەو وشانەى دەرياندىرپى وشەى ئەو دەبن، وشەى رۆمى. پىيان وتم ديدارەكە لە شارى قەيسەريە روى داوھ و ئەو ھاورپيە پاش ئەوھى مەولانا ھانى داوھ زۆر راستى مەعريفى ئاشكرا كردهوھ. ئەو بەرپرسەى جگە لە رەنگى قاوھىيى يان رەش ياخود سپى، ھىچ رەنگيكيترى لەبەر

نەدەکرد، بېدەنگ وەستا. پەنجەى شايەتومانە تەرەكەى بۆ لوتى بەرز كردهوہ. پېم وایى بەلئینەكەى مەولانا بەئاشكراکردنى ھەندى مەعریفەى پەنھان لەرپى ھاورپكەمانەوہ، لەنئو شەپۆلى گومان و بېئومىدى و ریسواىى نارۆشندا نوقمى كرد.

جاریكتر لەگەل پشیلەكەى قسەى كرد كە لەسەر ھەردوو لاقەكانى پشتەوہى وەستابوو خۆى بۆ یاریكردنەكەى لەگەلى شل كرد. كاتى مەولانا ھەناسەى تامەرزۆیى ھەلكیشا پشیلەكە بەدەنگىكى خەمگین لاساىى كردهوہ.

جاریكتر گەراپەوہ بۆ جوینى سیرى كال لە ھەموو ژەمىكى خواردندا. دواى ئەوہى سەماى كرد و ئارەقكى زۆرى كرد، سەرماى بوو، خوینبەردانى بەكار ھینا و ھەمامىكى گەرمى كرد. جا كەوتنە دووبارە و تنەوہى ئەوہى سەرما چارەسەرە بۆ وەھم.

جاریكتر لە ھەمام بوو بانگى سەرتاشەكەى كرد داواى لىكرد ریش و سمىلى كورت و رىك بكات بەئەندازەىەك مرۆفە بتوانى جیاوازی لە نىوان پیاو و ئافرەندا بكات. ھەرەھا وتى وا باشە مرۆفە ریشكى درىژ بەرداتەوہ، بەلام لەكاتىكدا پىویستە چاوەرپوان بىن تا سۆفى لەبايەخدان بەرپیشى و چەندىن جار شانەكردنى دەبیتەوہ، پیاوى بەئىلھام كاتى پىویستى دەبى بۆ گەیشتن بەخوا، جا چ ریشى ھەبى يان نا.

جاریكتر بايەخدانى خۆى بۆ ئیمە، شوینكەوتە و موریدەكانى تەرخان كرد، رۆژىكیان كاتى سەرچەم ھاوہلانى لە مال كۆ بووبوونەوہ پى و تىن: "بزانن تەنیا يەك كەس لە جیھاندا ھەيە، ئەو كەسەيش لەگەلتاندايە، لەپیناوتىوہدا ھەيە، كار بۆ بەرژەوہندى ئىوہ ئەكات و ھەزى لیتانە". ئەنجا بەشيعر وتى:

بەپالئەرى بەزەيى لە بەندىنخانەى جیھاندا مامەوہ

من لەكوى ئەم بەندىنخانەيە لەكوى؟

كە دزیم؟

جاریكتر ریزی لە كىراى ھاوسەرى نا (چووە لای)، كە لەو كاتەوہ شەمس چووبوو بەجى ھىشتبوو، ھەموو كاتى خۆى لە نوێژ و رۆژوو و خواپەرسىدا بەسەر دەبرد. ھىندە دەچووە لای، كىرا وای لىھاتبوو لە نەوسنى مێردەكەى ھەلدەھات كە جاریكتر بەخەبەر ھاتبوو. بەوہى بەزۆرى پەناى دەبردە بەر پەنجەرەكە. لە يەككە لە ھاوپىكانى كىراوہ زانىم بەر لە راگەياندى گەرانەوہى شەمس، واتە لە ماوہى گومان و نارۆشنىەكەدا، بەردەوام سكالایى لەوہ دەكرد رۆمى پشنگووى خستوہ و ئەو ھەزەى جاران ئەمى دەوروزاند نەپماوہ. كاتى گۆرانەكە بەسەر مەولانادا ھات ئىتر و اباسى دەكرد وەك ئەوہى شىرىكى سەرخۆشى توورپە لە شەوێكدا ھەفتا جار لەگەلى سەرجىيى كردبى.

لەوانەيە حىكايەتخوانان بيانوتايە ئەوہ لە ماوہى سى رۆژ و سى شەودا، بەلام ئەو وتى: "لە يەك

شەودا، كى باوەر بەوہ دەكات؟".

جاریکتر، دهستی کرد به‌وهی بایه‌خیکی به به‌پړوه‌بردنی قوتابخانه و مال‌ه‌که د‌دها و که‌وته پشکنینی ژورره‌کان، نه‌خاسمه ژورره‌که‌ی شه‌مس، تا دلنیا بی له بوونی هه‌رچی پښو‌یسته و گورپینی نه‌وه‌ی پښو‌یسته بگورپي. له ماوه‌ی یه‌کک له و گه‌شتانه‌یدا، به‌و دارتاشه‌ی وت که ژورره‌که‌ی شه‌مسی چاک ده‌کرد و بزماریکی پیدا داده‌کوتا: "مال‌ه‌که‌مان شوینی نه‌ولیا‌یه، نه‌میش ژورری شه‌مسه. نه‌و بزماره‌ی چه‌قاندت به‌م ده‌رگایه‌دا، دل‌م کون نه‌کات". له‌سه‌ر ناموژگاریی مه‌ولانا، نه‌جاره‌که کشایه‌وه که نه‌پو‌یست نه‌و شوینه پیروزه پیس بکات.

شه‌مس ده‌گه‌رپته‌وه.

روژتیکیان له مانگی موچه‌رهمی سالی ۶۴۵ کوچی (نایاری ۱۲۴۷)، دوا‌ی پازده مانگ له فرپینی بالنده‌که و دوا‌ی مانگیک له ده‌رچوونی سولتان وه‌لد بؤ گه‌ران به‌شوینیدا، نامه‌یه‌کمان له کوره رساله‌که‌وه پیگه‌یشت، تپیدا هه‌والی گه‌یشتنی کاروانه‌که‌ی دابینی، که شه‌مس میوانه شه‌ره‌فه تپیدا.

"به‌بی ترس بیابانه‌کانم بری. چیاکان هه‌ر له‌وه ده‌چوون چه‌ند گردیک بن له پوش و په‌لاش. متکه‌کان^۲ به‌دریژی ریگه‌که وه‌ک ناوریشم بوون، گه‌رمی و ساردی وه‌ک شه‌کر و خورما بوون. له دیمه‌شق چاوم به‌شا شه‌مس که‌وت له یه‌کک له خانه‌کاندا که له‌گه‌ل گه‌نجیکی ولاتی فه‌ره‌نجه تاو‌له‌ی ده‌کرد. له ده‌ره‌وه‌ی ده‌رگا‌که‌وه وه‌ستام و له‌دوره‌وه چاودیری نه‌و لوغزه‌ی خوام ده‌کرد، که له‌ناو پیاواندا دانیشتبوو، نه‌و دیداره‌ی دواده‌خست که ده‌میک بوو خه‌ونمان پیوه ده‌بینی. شا شه‌مس به‌رده‌وام ده‌پیرده‌وه و داوا‌ی پاره‌ی له هاوگه‌مه لاره‌که‌ی ده‌کرد، نه‌ویش پاره‌که‌ی د‌دها به‌لام وادیار بوو تاده‌هات بیزاری زیادی ده‌کرد. کاتی بؤ دوا‌جار زاره‌که‌ی فرپیدا و د‌پړاندی، هه‌ستایه‌وه و زلله‌یه‌کی دا له دوو رکابه‌ره‌که‌ی و زلله‌ی دا له شه‌مسه‌که‌مان. من و بیست هاو‌پیکه‌م خوازیار بووین ده‌ستبه‌جی بچینه ژورره‌وه و له‌و غه‌ریبه دل‌په‌قه بده‌ین که جه‌ساره‌تی به‌خه‌رجدا و ده‌ستی له شه‌مس به‌رز کرده‌وه. ده‌نگی پاشاکه‌مان رایگرتین و ریگه‌ی له‌و که‌سانه‌گرت که ده‌وری نه‌و یاریزانه‌یان دابوو و ده‌یانویست لی‌ی بدن و پی‌ی وتن: "نه‌م منداله قوتبه، به‌لام باش له خوی تیناگات، لی‌ی دور بکه‌ونه‌وه". نه‌وانیش شه‌مس و گه‌نجه‌که‌یان له‌به‌رده‌م میزه هه‌لگه‌پاوه‌که‌ی یاریه‌که‌دا به‌جیه‌یشت: غه‌ریبه‌که که‌وته کو‌کردنه‌وه‌ی به‌رده‌کانی یاریه‌که و شه‌مس‌یش چه‌مایه‌وه نه‌عله‌که‌ی له‌پی بکات. چوومه ژورره‌وه و بیست هاو‌پیکه‌یشم به‌دوامدا هاتن. له‌به‌رده‌م شه‌مس‌دا پیکه‌وه چه‌مایه‌وه. سه‌رجه‌م ناماده‌بووان، به‌تایبه‌ت لاره‌ غه‌ریبه‌که، تووشی چه‌په‌سان بوون کاتی نه‌و ری‌زگرتنه‌یان له ده‌رویشیکی پیری لاواز بینی، که میزه‌ریکی به‌سه‌ره‌وه‌یه و عه‌بایه‌کی له قوماشی هه‌رزانبا‌یی به‌سه‌رشانه‌وه‌یه، ژوربلی‌ی نیه، کاتی‌کیش قسه‌ی ده‌کرد، قسه‌یه‌کی تیکه‌ل و پیکه‌لی ده‌کرد.

^۲ متک: به دره‌ختی نزم و بچوک ده‌وتری.

"شەمس لېم نەزىك كەوتەو، ماچى كىردىم و بەگەرمى بەخۆيەو، گۆشىم و لەبارەى ھەوالى باوكم پرسىياري لىكردىم، رىز و پارانەو، مەولانام پىگەياندا پاشان لەباتى رۆمى پىلاو، كەم گرت و كىسكى پىر لە ئالتونم تىخست، ھەروەھا وتم كە سەرچەم مورىدەكان دەستى ماچ دەكەن و خەمبارى خۆيان پشان دەدەن. بۆ ئەو، ھەروەھا رابردوو لىيانەو، رووى داو. بەلئىيان دا واز لە ھەسوودى بىنن و دۆستايەتى قبول بكن. شەمس تەماشاي پىلاو، پىر لە درھەمەكەى كرد و پىي وتم "بۆچى باوكت ئەيەو، بە ئالتون رامبكىشى، من تەنھا ويستى ئەوم بەسە". رازى بوو لەگەلمان بى. لاو ئىفرنجىيەكە بەھەپەساوى سەرى دەرھىنا، پارەكانى فرى دا و لە شەمس پارايەو، وەكو شوينكەوتەى خۆى قبولى بكات. شەمس وەلامى دا، ھەو "بگەريو، بۆ ولانەكەى خۆت بەسەردانەكەت رىز لە ھاوړىكانت بى، ببە بەقوتب (گەرە)يان و لە نزاكانتا لەبىرمان مەكە".

گەنجە غەربىيە چاوشىنە پىرچ زەردەكە سوژدەى برد و لە شوينى خۆيدا وەستا، تا شوينەكەمان بەجىھىشت. كاتى خانەكەمان بەجىھىشت ئەسپەكەم پىشكەشى شەمس كرد و لەخۆبوردانە پىرام دا بەپى بگەريو، لەتەنىشت ئاوازەنگەكەيەو، دەچووم. شەقامە چەورپىزكراو، كانى شارەكەمان بى، بە بازارە گەرەكەدا تىپەپىن و كەمىك وەستايىن بۆ كىرپى ئاورىشم بۆ ژنەكانمان. لە بازار دەتوانى گويت لە ھەموو زمانەكان بى. گويم لە ئەرمەنى و عەرەبى و فارسى و توركى و يونانى و ھىندى بوو، ھەروەھا چەند زمانىكترى نەناسراو ھەبوون، لەوانە زمانى ئابىرىيەكان و زمانى ئىفرەنج، ئەمە جگە لە زمانى ساكسونىەكان. لە رىگەماندا بەرەو دەروازەى دىمەشق. دىواری روپوشكراو بە مەپمەپى رەنگاوپرەنگم دى، ھەروەھا بىستانى درەختى فستق، كە ژمارەيەكى زۆر نافورە و زۆنگاوى تىدا بوو. چەندىن بىابان و روبار و دۆلمان بەدرىزايى مانگىكى تەواو بى. دەمانزانى كاروانەكەمان، جگە لە كالای جۆراوچۆر، لوغزى خواى ناو پىاوانىشى ھەلگرتو. سبەى لە قۆنيە يەكتر دەبىنن".

دواى گەشىتنيان، زۆرم لە سولتان وەلەدى ھاوړىم كرد باسى دىدارەكەم لەگەل شەمس بۆ بكات. ھەموو شتىكم سەبارەت بە رۆمى تۆمار كرد، بگرە من ويستم شاىت بىم لەسەر ئەو رووداوە تاكانانە. بەلام سولتان وەلەد بەئەنقەست دەيوست سەرەسوړىم پى بكات. بەبرواى ئەو، ئەو نامەيەى ناردويەتى ھەموو شتىكى تىدايە كە ويستويەتى بىلى. شتىكىترى نەگوت. كاتى پىداگريم كرد مىلى دا و وتى: "گوئى بگرە، زۆر بەزەحمەت تونىم قەناعەتى پى بىنم بگەريو، بۆ قۆنيە. پىركردنى پىلاو، كەمى لە ئالتون ھەلەيەكى گەرە بوون تو ناتوانى خەيال بكەيت چەند تووړەى كرد. دەتوانم چىت لەبارەيەو پى بللم جگە لەو، پىي وتم ئەو ولاتى شامى خۆشويستو، كە تىيدا دەژيا؟، بەتايبەت شارى ھەلەب كە لە ھەموو شارەكانى پى باشترە، تەنانەت لە قۆنيەيش. وتى ئەو مالەكان و شەقامەكان و توكەندەكان و شوورەكان و بىستانەكانى خۆشويستو".

به ئاسته م توانيم بئنه بهر خه يال شه مسى ته ورئى ته قديرى جوانى ته لارسازى شارىك بكات. به لام
متمانده كى كوئرانده به سولتان وهله ده هه كه هه رگيز درؤيه كه به زاريدا نه هاتوه. كه واته به م شيوهيه،
شه مسى چاوه پواننه كراو، بئبار، ميزاجى ده توانى جوانى له باله خانه يه كدا ببينى، سولتان وهله ده ئه و
قسانه ي بؤ گپراموه كه شه مس له كاتى گه رانه وه يان له حه له ب كردبوونى: "ته نيا رؤمى ده توانى وام
لئيكات ئه م شاره به جيئيلم. ئه گه ر پئيان بوتمايه باوكت له گور هه ستاوه ته وه و هاتوه بؤ ته ل باشر تا
بتبينى و جارئيكتر ده مرئته وه، وه ره بؤ ببينى، پيم ده گوت: بمره، چيت بؤ بكم؟، هه روه ها له حه له به وه
نه ده هاتم، به لام هاتم بؤ ئيره ". هه روه ها وتى "به هه شت ليره يه".

له گه ل ئه وه يشدا شه مس به هه شتى به جيئيشت و گه رايه وه بؤ ديدارى رؤمى.

"سبه ي له قونيه يه كتر ده ببينى"، ئه و چهند وشه يه كه ساده ده رده كه ون و له خوارووى نامه كه ي
سولتان وهله ده وه نووسرابوون، ماله كه يان هه ستانده وه و داياننه نيشانده وه. ده ستبه جى باخچه وانه كه
هه ستايه سه رپى و كه وته پشكنينى هه موو گولئيك له هه ر دارگولئيكدا. به رزى ده رچوونى ئاوى نافوره كه ي
رئك كرد تا هيج عه بيئكى نه مينى. چيشتلينه ره كه ده ستى كرد به دانانى سبرى كوتراو له ناو پارچه به فردا
تا، تامى دوو شتى جياواز كؤ بكات وه كه رؤمى حه زى لئى بوو. ئافره تان ژوره كانى خويانيان به جيئيشت
و چوون بؤ گه رماوى گشتى، خويانيان شورده و پرچيان شانده كرد وهك ئه وه ي يه كه ئافره ت بن، وهك ئه و
ئافره ته ي تايبه ته به شه مس. ژهنياران بؤ چهندين سه عات ئاميره كانيان ريكوپئيك ده كرد. ده نكى ته پل و
ناى و عود له گه ل ده نكى سرودبئزاندا ئاويته بوو كه پرؤقه يان به ده نكيان ده كرد. موريدة كان رايانكرد بؤ
بازار بؤ له به ركردنى جلوه رگى تازه، وهك ئه وه ي سالى نوئى بئى. هه نديكيش به په له چوون بؤ پشكنينى
ژوره كان بؤ لابردينى هه ر شتئيك كه له وانه يه ببئته هؤى بئزاركردنى شه مس.

من و زريانوس هه ولمان دا هه موويان رازى بكه ين. گوئدرئزه كان بؤ گواستنه وه ي ئافره تان، به فر بؤ
چيشت لئنه ر، پايه نه ببينراوه كان بؤ پالپشتيكردى بازارى گولان، زه نكه كان و كؤمه لئى قه سيده، له وانه
قه سيده يه كى عه تار ده رباره ي گورانيبئزئيك كه له پر هه موو گه نجينه هونه رييه كه ي له بير كردوه، هه روه ها
رئگه يه كى دياريكراو بؤ به ستنى ميژه ره ي هاورئيه كمان كه هه موو تواناى ده خسته گه ر تا به جوانترين
شيوه ي ده ربكه وئى، تاقئيك بؤ داگيرسيئنه رانى چراكان و چهندين شتى تر.

هه رچى مه ولانايه بؤ ماوه ي چهندين كاتزمير به ته نيا له گه ل سه لاجى زئيرنگه ردا مايه وه. سه ربارى ئه م
هه موو كارانه هئيشتا چاوديرى ژوره كه يانم ده كرد، به به رده وام پرسىارم له خؤم ده كرد ئاخؤ ده بئى له گه ل
نزىك كه وتنه وه ي مه عبوده هه لاتوه كه دا هه ريه كه يان چى به ويدى بلئى، پاشتر له رؤمى خويه وه زانيم كه
خه لوه تيكيان بؤ رؤمى و شه مس له مالى سه لاج ئاماده ده كرد، به لام توبه كردنى رواله تىي گومانكاران،
دوژمنانى پيشووى شه مس، مه ولاناي رزگار نه كرد له گومانى ئه وه ي له ئاينده دا هه ربه شه يتر په يدا ببن.

مهولانان خوازيار بوو، بهرؤيشتن بؤ مالى زېړنگه ره كه له گه ل هاوړې نازيزه كهيدا له چاوى فزوليان دور
بكه ويته وه، به تايبته چاوى عه لاي كورې.

له و رژه دا كه پرېوو له نوميد و فوزا كورې بچوكه كه ي مهولانام نه بيني. ئايا له مال بوو يان نه وپش
برپارى دابو دور بكه ويته وه و خوى بؤ روو بهرېو بوونه وه ي نه و گه رانه وه يه ي بهرگه ناگيرى، ناماده بكات؟
هه رگيز نه وه م نه زانى. دياره ده بى له وانپتر خوى دابريوه، چونكه لايه نگره كانى پيشووى، كه كومه لئ له
پياوانى نائوميد بوون خويان -لانيكه م ئيستا- وا پيشان ددها، كه بوونه ته دلگه رمتري و خويان كرد به ناو
خوشيه دهسته جه ميه كه دا.

نه و ئيواره يه پيش نه وه ي قوتابخانه به جيبيلم شه كه ت بووم بؤ دواچار نيگايه كم گرته ده رگاي
ژوره كه ي مهولانا كه كه ميك لاواز كرابووه وه، بيچمه لاوازه كه ي و هه ردوو بالى و سه رى به ره و ئاسمان به رز
كرابوونه وه له بارېكدا كه سوپاس و منه تبارى ده گه ياند.

رؤژى دواتر هه موومان پيش واده ي دياريكراو گه يشتن. نانى به يانى زو پيشكش كرا، باخچه كه له
به ره به ياندا ئاو درا، نويزى به يانى له كاتيكى نائاساييدا نه نجام درا، كه له شير پيش وه ختى خوى خويندى.
ته نانه ت خوريش وا ده رده كه وت پيش واده ي خوى هه له اتبى. له باخچه وانه كه وه تا نه جمول نه هار هه موو
ئاواته خوازبووين تاسه و شه و قه كه مان گه يشتنى شه مسى ته ورزى خيرا بكات.

له ده وروبه رى نيوه رپ هه والى گه يشتنى كاروانه كه يمان پيگه يشت. ژه نياران ئاميره كانيان به دهسته وه
گرت و يه كيك له و ئاوازانه يان ژه نى كه شه مس حه زى لييه تى. سرودبيژانيش هه ندئ قه سيده ي سه نائى و
عه تار و هه ندئ قه سيده ي روميان ده و ته وه كه له م داويه دا بؤ نه و بونه يه نووسيونى. به ريز له نزيك
ده رگاي قوتابخانه وه ستاين تا يه كه به يه كه پيشوازي له و پياوه بكه ين كه غيايى ميزاجى گه وره مان،
مهولاناي تيكدا.

كاروانه كه گه يشت.

شه مس رومى بينى، له نه سه په كه ي دابه زى و پيى وت: "توم بينى، ته نيا تو. تو. نه وانپتر به شتيكه وه
سه رقال بوون و به دؤخى خويانه وه رازى بوون. پياوه عابيده كان به گيانپانه وه سه رقال بوون، هه نديكيتر
به عه قليانه وه، هه نديكيتر به گيانپانه وه. توم بينى، تو، نه كه ستر جگه له تو. هه موو هاوړپيان شوين
حه زه كانيان كه وتن و به جنيان هيشتى، به ته نيا". گويم ليوو گه وره م به م شيويه وه لامى دايه وه:

خور و مانگم گه يشتن،

هه ردوو چاو و گويم گه يشتن،

رووى زيوينم گه يشت،

كانى نالتونم گه يشت.

مەستىي سەرم گەپشت
درەوشانەوھى عەقلم گەپشت
ئەگەر تۆ ھەزەت لە شتېكىترە؟
ئەوا ئەو شتەيتر گەپشت

دزەكەم و
تېكشكىنەرى پەشيمانيم گەپشت
يوسفى روومەت زيوين
لەپەر لە تەنیشتمە

ئەمەرۆ لە دوینى باسترە
ئەى ھاورپى ئەبەدى
دوینى مەست بووم
كاتى لېيم بیست

ئەوھى دوینى بۆى گەپرام
لەبەر تیشكى چراكە
ئەمەرۆ، چەپكى گولە
لە رېگەمدا دەرکەوت.

بۆچى لە مردن ئەترسى؟
ئاوى زیندەگى لېرەبە
ترسان لە لۆمەکردن بۆچى؟
وا قەئغان ھات

ھەردوو پیاوھكە دەستیان كرده ملی یەكتر و سوژدەى سوپاسگوزاریان بۆ خوا برد، ئەژنۆ و
نیوچاوانیان توند نیشتبووھ سەر زەوى. زۆر لەو ھاورپیان لەو ساتەدا گەیشتن، كاتى ھەردوو پیاوھكە

بووبوونه يهك پياو. من، حوسام بينيم سنبهري شهمس و مهولانا تيكلهڻ دهبن، دهبنه يهك. من جهخت لهوه
دهكهم. شايه تي دهدهم.

شیخ و موریدم

له و ماوه یه دا ئاههنگ و کۆری بیستن و سه ماو گپرانه وهی حیکایهت و دیداری عاتیفیی زۆر ساز کران. وا دهاته پیش چاو که ناشتی هیلانهی له سه رلقهکانی درهختی بوندوق کردوه، که قوتابخانهیان پر کردوه. سه رباری ئه م سه فایه مه ولانا بریاری دا، وهک پیشتر بریاری دابوو له گه ل شه مس بگوژیته وه بۆ نیشته جیبوون له مائی سه لاهی زپینگه ر. داوای لیکردم که لوپه له کانیاں بۆ ئاماده بکه م: هه ندی جلوبه رگ و میزه ری زیاده و دوو سی کتیب له کتیبهکانی عه تار و نای-یهک.

خه ریک بوو ئیره ییم به سه لآح ده برد که له ماله که یدا میوانداری کردبوون، هه ستیک که پیشتر قهت نه یگرتبووم، به پیی توانا هه ستی بیزاریه که م شارده وه، به لام نه متوانی له هوی ئه وه تیبه گم وای له مه ولانا کرد بریاری گواسته وه بۆ ئه و هه چو پوچه بدات - که هه رچی تییدا بوو ره نگدانه وهی پیشه که ی بوو وهک زپینگه ریک - و نه یگواسته وه بۆ ماله که ی من، که ئاسوده ییه کی راسته قینه دهسته به ر دهکات و پره له کتیب و که رهسته ی وه رزشی، وهک ئه و که وانانه که زنجیر و هه لگری بچوکیان له گه لدا یه به "کباده" و "ته خته شینا" ناسراون. سه لآح هه میشه خوی و پیشان دها دلسۆزترین موریده، یه کیک بوو له و که سه که مانه ی توانیاں له کاتی غیابی شه مسدا له خه می مه ولانا که م بکه نه وه. به لام به مله وپی و له خۆرازیبوونیکی گه نجانه پرسیم ئاخۆ ده بی هوی چی بی مه ولانا ئه و هه موو محیبه ته بۆ ئه و زپینگه ره نه زانه پیشان ده دات. له راستیدا سه لآح نه یده توانی بیروکهکانی ده ربهری، له کاتی ده مه ته قیکاندا نه یده توانی بچوکتیرین بیروکهکی عیرفانی چه نده ساده بوایه، ده ربهری. رۆژهکانی له دوکانه که یدا به دارپشتنی ئالتون به سه ر ده برد. ئه وه هه موو کاریک بوو بتوانی بیکات. سه رباری ئه وه ییش، که سه ریزداره که ی لای مه ولانا بوو.

گواسته وهی هه ردوو خۆشه ویست که جاریکیت به یه ک گه یشتنه وه بۆ ئه و ژووره - رۆمی و شه مس به دوو خۆشه ویسته که ئاماره یان بۆ خویان ده کرد - شه پۆلیکیتری بیزاری لای هه سودان وروژانده وه. سه رباری غیره کردم له سه لآح و بیزاریم له هه لبراردنه که ی مه ولانا، ته واو نه مده توانی لۆمه ی ئه و دووانه بکه م. ئامانجمان جیاواز بوو، له کاتیکدا ئه وانیت هه سودیاں به شه مس ده برد که من زۆر خۆشم ده ویست، من - ئای له هه له شه یی گه نجان! - هه ستم به توو په یی له زپینگه ره که ده کرد. دوا ی چه ند سالیک، دوا ی مردنی رۆمی، سولتان وه له د کوره راساله که شتیکی بۆ ئاشکرا کردم که باوکی ده رباره ی شه مس و سه لآح و من وتبووی. له دانیشتنیکدا که من ئاماده ی نه بووم به شوینکه وتهکانی وتوو "له به رده م سه لآحدا باسی شه مس مه که ن، له به رده م حوسامیشدا باسی سه لآح مه که ن. ئه گه رچی یه کگرتن له دلێ نووریا ندا هه مه کی و ته واوه، به لام غیره له خوا وه یه و پیویسته نه یوروژینین."

مائی سەلاح زۆر لە مائی مەولانا بچوکتەر بوو، بەلام وادیار نەبوو هیچ شتێک سەفای نیوان ئەو دوو خوشەویستە یەگرتوووەی لێل کردبێ. ئەو خەلۆتێکی راستەقینە نەبوو، چونکە دەگەرانیوە بۆ قوتابخانە، لەوێ نێمە کە لە بازنە یەگەمدا بووین، شایەت بووین لەسەر ژیانان پێکەو و دەگەمترین جۆرەکانی فێرکردنمان وەرەگرت. بەلام کاتی لە مائی زێرینگەرەدا مانەو جگە لە -جاریکیدی- سەلاح و سولتان وە لەد رێگە بەکەس نەدرا سەردانیان بکات. سولتان هەندی هۆتری ماقوولی هەبوو بۆ سەردانی مائی سەلاح، ئەوەیش بەبەردەوامی و پێداگری زۆرەو دەکرد، چونکە بەتەمای ئەو بوو هەندی کات لەگەڵ کچەکە ی سەلاح بەسەر بیات و بە بوونی زۆر شادومان دەبوو. هەردوو باوکیش هیچ هەلە یەکیان لەوەدا نەدەبینی، بەلکو تەواو بەپێچەوانەو، بەئومیدی ئەو یەگرتنە بوون.

ژیانی شەمس و رۆمی بەو شیوەیە نەبوو کە بۆ یەگەم جار یەکتریان بینی، کاتی بۆ ماوەی چل رۆژ و شەو لە ژوورەدا خەلۆتیان کیشا. ئیستا هەندی جار هەریەکیان بەجیا دەرەچوون. کاتی شەمس ویستی بەتەنیا بچیتە دەرەو مەولانا داوای لێکردم یاوهری بکەم، چونکە دەترسا کە سێک هێرش بکاتە سەر شەمسەکی. هەرەها دەترسا بەئێوەکی جاریکتر لەناکاو بفریتەو.

وادیار نەبوو بوون لەتەنیش شەمس بیزاری بکات، بەلکو وام بەخەیاڵدا دەهات زۆر خوشی دەویم. من دلم دەدایەو، چێژی دەبینی لە یادخستنهو و توورەکردنم، ئەویش لەبەر راپایی و شەرمکردنم کاتی فەرمانی پێدەکردم داوای پارە لەو کەسانە بکەم کە دەیانویست سەردانی مەولانا بکەن. لە مەقامی مەولانادا دامنا: مەقامی قودسی. ئایا دەکرێ حەسودی بەخوا ببەم لەبەرئەو ی لەگەڵ زاتی ئەوم، بۆ هەلبژاردنی هاوئێتیی ئەو بەسەر هاوئێتیی مەوفا؟ غیرەم رووی لە شوینیکتر دەکرد، لە بریاردانیان بە مانەو لە مائی سەلاحی زێرینگەر، نەک لە مائی من.

رۆژیکان لەکاتیگدا بەناو کۆلانەکانی قۆنیەدا تێدەپەڕین، بەنیو ئاپۆرای خەلگدا رێگەمان دەبەری و لەناو هەراوهوریا و جەنجالی شاردا پیاسەمان دەکرد، خۆمان لەو بارگیرانە لادەدا کە لەژێر بارە شەمەدا نقەیان دەهات و بەرەو بازار ملیان دەنا، لەگەڵ ئافرەتانی بالاپۆشی خێراپۆدا بەیەگماندا دەدا، خۆمان لەو سەگە ویلانە لادەدا کە بەدوای پاشماوەی گۆشتدا موشەموشیان بوو، زلە ی دەنگی مندالان دەگەیشته گویمان کە ئایەتەکانی قورئانیان دەخویند، بەلای ئەو دەرویشانەمان تێدەپەڕین کە بەهێواشی دەپۆیشن و پەلەیان نەبوو بۆ گەیشتن بەهەر شوینیک، ناوبەناویش پارچە پارە یەگمان فەری دەدایە ناو جامی درێژکراوی سواکەرێک، چێژمان دەبینی لە بینینی نیشانەکانی رەزامەندی بەروومەتی ریبواریکەو پاش ئەو ی ژەمیک خواردنی چەوری لە خانەدا خواردبوو، یان لە دواين نیگا کە پیاویکی قۆز دەیگریته ئاوینە یەکی هەلۆسراو لە دەروازە ی دوکانی حەلاقیکدا، کە هەر ئیستا لە سەرتاشین و ریککردنی ریشی بوو تەو.

له پېر سوارېكې مه غوږی له بېر دمه ماندا قوت بوو یوه وه كه به پرتا و به نه سپه كه ی غاری ددها، خه لك دور كه و تنه وه و ریگه یان بۆ چۆل كرد و پشتیان نووساند به دیواره كه وه. ته پوتوژيكي چپ له دواى نه سپه كه یه وه بهرز بوو یوه وه كه چاوى كویر ده كرد. كاتى نه و جهنگا وهره له كوڼایى شه قامه كه دا ون بوو، من به دم پرواندى چاوه كانمه وه كه ته پوتوزه كه كزاندنيه وه كه وتمه بۆله بۆل له و بهر به ریبیانه، كه به و شیوه یه مامه له مان له گه ل ده كه ن وه كه نه وه ی وجود یكمان نه بى. نه وكاته شه مس نه م چپوڅكه ی بۆ گپرامه وه:

"ماوه یه كى كه م له مه وپیش له شارى حه له ب له نزيك دوكانیكي بچوك چهند كه سیكم دى له ترسا ده له رزین و هه و لیان ددها هه لیبین. كاتى لیان نزيك كه وتمه وه هاواریان كرد و وتیان: مه چۆ نه وى! له ناوه وه نه ژدیهايه كى لییه ده توانی به یه ك پاروو گه ردون قووت بدات. قسه كه یان نه یترساندم، چوم به ره و ده رگایه كى ناسنین كه دريژتر و پانتر بوو له هه ر ده رگایه ك له ژيانى خوډما دبییتم. كلوم درابوو. كلومه كه بارستاییه كه ی زیاتر له سى هزار ره تل ده بوو، به كيك له وانه ی خر بوو یونه وه هه ولى دا ناگه دارم بكاتوه و وتی: نه و له و ییه، نه ژدیهايه كى حه وت سه ر! له و ده رگایه نزيك نه بیته وه. وره م دایه بهر خوم و كلومه كه م شكاند و چومه ژوره وه، له كرميكي زه وى زیاترم نه دى."

نه و حيكایه ته ی شه مس بوی گپرامه وه تابلی شه فاف و روون بوو. له و سه رده مه دا، هه روه ك نیستا، به رده وام له ژیر هه ر هه شه ی به رده وامی مه غولدا ده ژيان، سه ره نجام وای لیها ت سولتانه كانمان بوونه شوینكه وته ی خانى گه وره ی چین. ده ترسان، گوئ له مست بوون، سه ربارى هه موو شتيك هه و لیان دا هه ندی له شاره كانیان، له وانه قونیه، له به رده م ئاره زوى سه ركه شى مه غول بۆ ویرانكارى، بپاریزن. به لام دوخه كه هیشتا پر مه ترسی بوو. سالی ۱۲۴۳ سالیك پیش له ده ركه وتنى شه مس، مه غول سولتان كه یخوسره ویان شكاند، توکات و قه یسه ریه و چه ندین شاریت ویران کران. تالوی نه و به دقدومانه بالی به سه ر سه ری هه مووماندا كیشا. له هه موو مه غولیه كدا به داگیركه ر، خنکینه ر، ملپه پین و ویرانكه ریكت ده بینى. مه حال بوو بوم بیر له وه بکه مه وه ئافره تانمان شوو به و جوړه پیاوانه بکه ن، كه چی کردیان. كاتى له چپوڅكى نه ژدیهاكه بووه وه، له باریکدا ده مزانی شه مس خوئ له چه ندین سه فه ریدا به ده ست درنده یی مه غوله وه نالاندویه تی، هه روه ها سیحری توقینه ری مشك له به رده م مار و نه و ترسه توقینه ره ی تووشی جیهان ده بی كاتى نه وانه ده رده كه ون، كه نه وه هه موو مه خلوقيك له ناو خویدا هه ستنی پیده كات، له شه مسم پرسى: بۆچی به و شیوه یه ره فتارمان كرد؟ بۆچی شه مسی ته وریزی بۆچی؟ نه ویش به دم رویشتمانه وه وه لامی دایه وه:

هه موو گه ردون له ناو مرؤفدا حه شار دراوه. كاتى نه م مرؤفه هه ست "به خوئ" ده كات، نه واهه ست به هه موو شت ده كات، مه غول له ناو تدان. مه غول تووره یی خوته ". پاشان به جوامیرییه ناسراوه كه یه وه

هەندى وردەكارى پىكەنىناوى سەبارەت بەئەزمونى خۆى لەتەك ئەو مەغۆلە شالابەرانە كە لە دەشتەكانەوه هاتوون، بۆ باس كردم، وتى: حەوتسەد پىاو بووين. تەنیا حەوت مەغۆل ھېرشىيان كرده سەرمان. جەلكانىان بردىن، لەبەرانبەر ئەو دەدا خراپىيان كوتائىن".

پاشان، بەبى پىشەكى، لە گالتهوه گۆرا بۆ توورپەبى، بەدەنگى بەرز كەوتە ھاواركردن، بەشپۆھەك بىنىم رەگەكانى مىلى ئاوسان و وینەى ژمارە ھەشتىيان لەسەر ناوچاوانى نەخشاند. چىتر قسەى لەگەل نەدەكردم، بەلكو قسەى لەگەل كەسك دەكرد كە جارىكەيان بۆ براپەكى گریاوه مەغۆلەكان كوشتبوویان و شەمس لۆمەى ئەو شپۆھەنگپەھى دەكرد:

"بۆچى دەگریت؟ مەغۆلەكان بەشپۆھەكانىان ژيانى ئەبەدىيان بەخشىبە براكەت. ئایا بەسەرىدا دەگرت و لىى دەپرسى: ئەم ھەلاتنە بۆچى؟ مەغۆل زىندانەكەيان شكاند و تویش دەگریت و دەپرسى بۆچى ئەو دەلاقەيان لە دیوارەكەدا دروست كرد. تۆ ھەنسك دەدەیت و روومەتت دەپنى و لەخۆت دەپرسى كە بۆچى قەفەسەكەيان شكاند و بالندە بەندكراوھەكەيان ئازاد كرد. بۆچى برىنىكەيان كردهوه و پىسى و زوخاوەكەيان لابرد. تۆ شپۆھەن دەكەیت و لەخۆت دەپرسى بۆچى ئەو پىسایبە لابرا".

نۆرەكانى توورپەبوونى لەناكاوى توندى شەمس ئاراستەى مەلاونا بوو، وەك ئەوھى بۆ ئالۆسكاندن و گژبەرىكردنى بن.

رۆژكەيان لەگەل ژمارەھەك لە ھاوھەلانیتەر یاوھرىم كردن بۆ مالى ئای ژەنىكى بەناوبانگ بۆ گوگرتن لە نایەكى دیارىكراو كە لە جۆرىكى تايبەتى تەختە دروست كرابوو. كەش و ھەوا خۆش بوو، ھەستم كرد شەمس كە ھەموو دەم سەرماى بوو، بەجوانى كەشەكە ئاسوودە بوو، بەوھە چەمانەوھەكەى پششى كەم بووبووئەوھە و بەژن درىژتر دەردەكەوت. رۆمى كە بەردەوام سكالال لە رەنگزەردیەكەى دەكات روومەتى خۆى داھە بەر تىشكى گەرمى خۆر، بەئومىدى ئەوھى گۆرپانكارىك بەسەر رەنگى روومەتیدا بى، بەبى سوود. چ زستان و چ ھاوین، چ شەو و چ رۆژ مەروۇف دەتوانى بلى رۆمى بەئاوریشمىكى زەرد روومەتى داپۆشپۆھە.

دواى ئەوھى ئای ژەنەكە لە دەروازەى مالاكەیدا، كە وەك ھەموو مالاكان بە سەقفىكى لەخشتى سوور دروستكراو داپۆشرابوو و رووكارەكەى بەبەردى لىكلىن رەسىف كرابوو، پىشوازی كردىن، چوونە ناو ھەوشە لاكیشەبىبەكە كە درەختە ئارەوھەنەكانى تىدا بوون. لەپەر شەمس وەستا، رۆمى بەبى ئەوھى یەك وشەبىش بلى ھەمان شتى كرد. ئای ژەنە ھەژارەكەبىش لە شوینى خۆیدا وەستا. ئەو دوو پىاوه بۆچى وەستان؟ نازانم.

چەند ساتىك تىپەرىن وەك زەمەنىكى درىژ دیار بوو. پاشان شەمس جارىكەتر چەند ھەنگاوىكى بۆ پىشپۆھە نا. بەسەر پلىكانە دەركەكەدا بۆ نھۆمى یەكەم سەرکەوت، كە ریزە ژوور و ھۆلىكى مۆسقىاى

تیدا بوو. مه ولانا و موریده کانیتر به دووایدا چوون. هۆله که ژه نیاریتری تیدا بوو چاوه پروانی ئیمه بوون. کاتی چووینه ژووره وه وهستان و له بهرده مماندا نوشتانه وه. شه مس که یه که م که س بووه چووه هۆله که وه لآمی سلآوه که ی نه دانه وه، رۆمیش به هه مان شیوه. له کاتی کدا ده بویست به ره و خانه خوئیکانی پیشپه وی بکات، له پر له جیی خویدا چه قی. خه ریک بوو ده می بکاته وه و قسه بکات، به لآم لیوه کانی قه پات بوون. خانه خوئیکه و میوانه کانی، که به م رهفتاره په شوکان، گه رانه وه جیگه کانی خویان به دریزایی ژیرخه ره نزمه کان که به دریزایی دیواره په نجه ره داره کان دریز بوو بوونه وه، دهستی به ژه نینی تابلویه ک کرد که دابران (فراق) ی ده گه یاند. روناکیه کی کز له درزه کانی ته خته قلیشبووه که له به شی خواره وه په نجه ره کان و شوشه سه وزه که ی سه ریه وه دزه یان کرد و زه خره فه ی سه قفه که یان ده رخست، که سه رنجی راکیشام.

له کاتی ژه نینه که دا شه مس پیکه نینیکی گه وره ی کرد. رۆمیش که له تهنیشتی دانیشتبوو به هه مان شیوه. پاشان شه مس له پر وه ستا و رووی گرژ بوو. رووی رۆمیش گرژ بوو. ده بی دان به وه دا بنیم که من نۆر بیزار بووم و بیرم به و شه رمه زارییه کرد که به و هۆیه وه ژه نیاران داده گری. به لآم ژه نین نه وه ستا.

کاتی ئه هه نگه که ته واو بوو، مه ولانا سوپاسی سه رجه م ژه نیاران کرد وه ک ئه وه ی هیچ رووی نه دابی. که وته خویندنه وه ی هندی شیعر که ئه وانیش باسیان له فیراق ده کرد. ژه نیاران دوی ئه و بایه خپیدانه گه وره یان له لایه ن مه ولانا وه ئه و پیشویه یان له یاد کرد که رووی دا. پییان وتین هه رگیز به و جوانییه نه یان ژه ندوه. ژه میک سلق پیشکه ش کرا که به سرکه و نه عنا خوش کرابوو. دوی ئه وه ی خواردمان به پلیکانه که دا هاتینه خواره وه، له هه وشه که تیپه رین و چه ند ژوریکم له نهومی زه مینیدا بینی که کۆمه لی قامیشی گه وره یان تیدا ئه مبار کرابوو، له چاوه پروانی ئه وه ی بکرینه نای. وه ک سوپاسگوزاریه ک، رۆمی بۆ پیروزکردنی فووی به نای خانه خوئیکه ماندا کرد.

کاتی گه راینه وه قوتابخانه، شه مس هه رچی توورپه یی له سنگیدا په نگی خواردبووه وه هه لپشت. رووی گرژ کرد له و پیاوه ی گوايه به خوشه ویستی خوی داده نی. هه رگیز به خه یالدا نه هاتوه که سیک بتوانی ئه و جوړه وشانه به رۆمی بلی.

"پیویسته دۆخمان روون بکه مه وه. ژیانمان پیکه وه له سه ر چ شتی ک داده مه زری؟ له سه ر برایه تی و پالپشتی؟ له سه ر په یوه ندیی نیوان گه وره و مورید؟ له نیوان مامۆستا و قوتابی؟ ئیستا مه عریفه ی من له سه روو مه عریفه ی خۆت داده نیی. ئه گه ر هۆیه ک هه بی بۆ جیا بوونه وه مان، ئه مه یه. تۆ هیچم فی ر ناکه ی. ئه گه ر بۆ ئه وه نه بووايه لی ره، له قۆنیه فی ر بم دیمه شقم به جی نه ده هیشت، پاشان وه ک ئه وه ی قسه له گه ل که سیکی نه بینراو بکات وتی "ته نیا و نازاد، هه موو شوینانم ته ی کرد، هه ر دوکانیکدا بیته ریم له به رده میدا ئه وه ستم. ناتوانم له گه ل خۆم رایبکیشم، عارفه که، بۆ هه ر شوینیک. له به ره وه ی ناتوانم بۆ هه رکوی برۆم بیبه م له گه ل خۆم".

سەرەپرای ئەم تەقینەوویە مەولانا بیدەنگ بوو، بگره به تەسلیمبوونەووە گوئی بو شل دەکرد. لییان
دوور کەوتەووە تا گویم لە بیستنی ئەو وشە ئازار بەخشانه دوور بگرم. لەگەڵ ئەوەیشدا گویم لە شەمس بوو
دریژەیی بە داشۆرینەکەیی دەدا.

"ئەگەر، ئەگەر تووڕە بێ تووڕە دەبی. ئەگەر پێیکەنم پێدەکەنی. ئەگەر سلّووم لە کەس نەکرد تۆیش
سلّووی لی ناکەیی. ئەزانم تۆ دنیا یەکی تاییبەت بەخۆت هەیه، جیا لە دنیا کەیی من، ئازاد لە جیھانە کەیی من.
تۆ وشە کانت بە وشە کانی من بەراورد ئەکەیی. بەلام من، نووسینە کانت تەنانەت بە قورئانیش بەراورد ناکەم.
شتێکیتر هەیه، کاتی ئەلّی بنووسە، تۆ چی لەبارەیی نووسین ئەزانی؟"

لە وەلامی ئەم تۆمەتانەدا کە وام دەبینی هەندیکیان پەیوەندییان بەیەکەووە نیە، مەولانا هەندی
قەسیدەیی بو شەمس خویندەووە کە من بە ئیلامبەخشترین شیعریان دادەنیم لەناو سەرچەم ئەو شیعرانەیی
لە دنیا دا وتراون:

تۆ ئەو نوورەیی بەموسای وت:

من خوام! من خوام! من خوام!

شیخ و موریدم! دەرد و دەرمانم!

ئەم وشانەم راگەیانند: "شەمس و خودام!"

دوای ماوہیەك، دوای ماوہیەکی زۆر لە ونبوونی شەمس، کاتی رۆمی بوو بەو شاعیرە مەزنەیی
دەیناسین، گویم لیبوو ئەم غەزەلە دەلی:

تۆ نوحی، تۆ روحی

تۆ سەرکەوتوو و دۆراوی

تۆ ئەو دلّەیی کرایەووە

بەسەر دەرگای نھینیەکاندا بو من کرایەووە

تۆ نوور و شادیت

تۆ بەختەوہریی سەرکەوتووی

تۆ بالندەیی لەسەر شاخی توور

دەنوکت برینداری کردم

تۆ دلۆپ و ئوقیانووسی

تۆ نەرمی و تووڕەیییت

تۆ شەگر و ژەھرى

لەوہ زیاتر سزام مەدە

تۆ ژووری شەمسی

تۆ مالى فینۆسى

تۆ باخچەى ئومىدى

ھاوړېم، رېم بدە بېمە ژوورەوہ

تۆ رۆژ و رۆژووی

تۆ بەرھەمى ھەزاریت

تۆ ئا و کتریت

ئەم جارە ئاوم بەرى

تۆ تۆو و تەلەى

تۆ مەى و جامى

تۆ کال و تۆ کولایى

بەم شېوہیە بەگالى بەجېم مەھیلە

بەلای رۆمىەوہ شەمس لە ھەمان کاتدا ھەموو ئەوانە بوو پیکەوہ. ھەر شتیک و دژەکەى بوو. ھەندى جار مامۆستا و ھەندى جار قوتابى، رۆژیک ژەھر و رۆژى دواتر تریاک. بەلام، لەوانە ھەموو گرنگتر، خواوہندى بوو.

"شەمس و خودام" ... ھەرکات گویم لى بوايە ئەم دەربېرنە کوفریەى بوتایەتەوہ، رامدەکرد و دەرگاگانى قوتابخانەم قەپات دەکرد تا کەسە سەرەتاکان قسەکەى نەگوینەوہ بۆ پیاوانى ئاینى. بەگویرەى تەفسیری ئەوان، ئەم بەیتە دەشى رۆمى راستەوخۆ بیاتە بەردەم پەتى سیدارە. حەللەجم لەبیرە کە دوو سەدە لەمەوبەر کوژرا لەسەر ئەوہى جەسارەتى کرد و تى: "من ھەقم". ئەى مەگەر عارفیکیتى، شیخی ئیشراق، شیخی حکمەتى رۆژھەلاتى، سەھرەوہردى، لە ۵۰ رەجەبى سالى ۵۸۷ (۲۹ تەمموزى ۱۱۹۱) لەسەر دەستى فەقیھەکان نەکوژرا، کە کارەکانیان بە پېچەوانەى جەوھەرى ئاین دادەنا؟!

رۆمى خۆى وتى: "شەمس و خودام". بەوردى لەپووی سەرجم موریدان رامام. دەبى کامیان ئەو موریدە ناپاکە بى کە لەوانەى مەولانا لەسەر ئەو وشە گوناھانەى تاوانبار بکات؟ ھاوہلانمان لەوى بوون، بەلام عەلای کورە لاسارەکەیشیم دى، کە لە سوچیکى ژوورەکەدا دانیشتبوو. لەو ساتەوہ ھەستیک دایگرتم

که هه‌په‌شه له‌سه‌ر ژيانی شه‌مس بوو‌ته شتیکی راسته‌قینه. ئەو شه‌مسه‌ی له‌وکاته‌وه بۆ یه‌که‌م جار ده‌رکه‌وت، رۆمی له‌ مامۆستایه‌کی زاناوه گۆپی بۆ سه‌ماکه‌ریکی به‌جۆش. ئەو شه‌مسه‌ی ئیستا بوو‌ته خودا!.

کاتی رۆمی له‌ خویندنه‌وه‌ی ئەو قه‌سیده‌یه‌ی ده‌سته‌واژه کوفریه‌که‌ی "شه‌مسم و خودام" ی وه‌ک لازیمه‌یه‌ک تیدا دووباره بوو‌ته‌وه، به‌رده‌وام بوو، کۆپه لاساره‌که‌ی، واته‌ع‌لا، له‌په‌ه‌ستا و به‌ره‌و ده‌رگای قوتابخانه چوو. من خۆم ده‌رگا‌که‌م بۆ کرده‌وه تا بچینه‌ ده‌ره‌وه و دلنیا بووم له‌وه‌ی راسته‌وخۆ رووده‌کاته پیاوه ئاینیه‌ توند‌په‌وه‌کان تا ئەو هه‌ستی رقلیبوونه‌ی له‌ناخاندایه به‌رانبه‌ر شه‌مس تاو بدات و ئەو ده‌سته‌واژه‌یه‌ی مه‌ولانا تاوانبار ده‌کات "شه‌مسم و خودام" به‌حه‌رفی به‌گویناندا بچریینی.

کاتی ع‌لا چوو ده‌ره‌وه له‌ ژووری دوو خۆشه‌ویسته‌که نزیکه‌که‌وتمه‌وه، ده‌نگی مه‌ولانا کز و به‌حال ده‌ببسترا. سه‌یری ناوه‌وه‌ی ژووره‌که‌م کرد. شه‌مس میزه‌ره‌که‌ی لابر‌بوو و پرچه‌گژنه خۆله‌میشیه‌که‌ی به‌سه‌ر شانه‌کانیدا هاتبوونه خواره‌وه. خۆی بۆ دا‌که‌ندنی چاکه‌ته‌که‌ی ئاماده ده‌کرد کاتی گویم لئ بوو به‌ رۆمی ده‌گوت: "ده‌مه‌وی سه‌رجه‌م شته‌کانت بۆ وه‌سف بکه‌م. به‌لام رازیم به‌نهینی پیتیان بلیم، چونکه وه‌سف شایسته‌ی تۆ نیه. من به‌دوای که‌سی‌که‌دا ده‌گه‌ریم له‌ کانه‌زای خۆم تا بیکه‌مه رووگه‌ی خۆم، تا رووی تیبکه‌م، چونکه ورده‌ ورده له‌ خۆم بیزار ده‌بم".

به‌ده‌ستیکی مه‌هره‌بان ده‌ستی دا له‌ ناوچاوانی رۆمی و دریزه‌ی دایه: "له‌وکاته‌وه تۆم دیوه ئیتر کتیب سه‌رنج راناکیشی. هیچ کتیبیک نیه وه‌ک ته‌ویلی تۆ سوودم پی بگه‌یه‌نی". قه‌یریک سه‌یری رۆمی کرد، قه‌یریکی زۆر، پاشان له‌کۆتاییدا پپی وت: "تۆیش له‌گه‌لم هه‌لی، بروانه".

به‌هه‌مان ئەو وشانه شه‌مس داوای له‌ رۆمی کرد له‌ مه‌ستی به‌خه‌به‌ر بی، "ئەو مه‌ستییه نامسۆگه‌ره"، وه‌ک بۆ هه‌رکوی بچوایه ئەمه‌ی ده‌وت. به‌و وشانه داوای لیکرد مه‌خلوقات به‌خه‌به‌ر بینیته‌وه و به‌ره‌و حه‌قیقه‌تیان ببات.

به‌لئ گویم له‌ شه‌مس بوو به‌ رۆمی ده‌وت: "برام ده‌ست به‌پروومه‌وه مه‌نی! تۆیش له‌گه‌لم هه‌لی، بروانه".

کاتی ئەم قسه‌یه‌م بۆ زریانوسی یۆنانی هاورپم و یه‌کیک له‌ موریده هیندیه‌کان گواسته‌وه، که پپی وتم یه‌کیک له‌ ئاینه‌کانی ولاته‌که‌ی مرۆف فی‌ری ئەوه‌یش ده‌کات چۆن به‌خته‌وه‌ریی خۆی بخاته‌لاوه، ئەو به‌هه‌شته‌ی له‌کۆتاییدا پپی ده‌گات—که پپی ده‌وتری "نیرفانا"— و واز له‌ سه‌رخۆشیه‌که‌ی بینی، تا له‌گه‌ل پیاوان بمینیته‌وه و به‌ره‌و به‌خته‌وه‌ریی سه‌خت رابه‌رایه‌تییان بکات، بۆ "که‌ناره‌که‌پتر"، هه‌روه‌ها هیندیه‌که ئەوه‌یشی وت ئەوانه‌ی قوربانیدانیا قبول کرد—که که‌مینه‌یه‌کی که‌من— ئەوانه‌ی وازیان له‌ نه‌مری هینا تا وه‌ک به‌شیک له‌ جو‌له‌ی توندوتیژی جیهان بمیننه‌وه، پپیان ده‌وتری بوزایستافا.

به‌لای ئەو هیندیه‌وه رۆمی ئەو بوزایستافایه بوو.

کاتی وهرزی هاوین هات، سهرباری تیکه ل و پیکه لئی قسه کانی، سهرباری بازارپیوون و رهفتاره نالایقه کانی، شیتی و بیئوقره بی و نامویی کاره کانی،.. سهرباری ئەمانه و بگره به هوی ئەمانه وه، به گه وره زانین و ریژگرتنم بۆ شه مس زیادی کردبوو.

ههروه ها سهرباری ساتساتیه کهیشی، شه مس حهزی له خواردنی میوه نه بوو ئەگه ر زۆر سارد بووايه ته نانه ت ئەگه ر هه ر ئیستا له ژووری ئازوقه ده رهینرابوايه. داواي لیده کردین بۆ ماوه یه که له ده ره وه به جییان بیلین تا بتوانی بیانخوات، ته نانه ت ئەگه ر ئەوهیش بکرایه زۆرجار عه بییکی تیدا ده دۆزینه وه: به ته واوی نه گه میوه یان ئاودار نیه یان ناشیرینه یان بونی نیه .

هه رچیمان بکردایه تا ژمه کانی به گویره ی داوا زۆره کانی بۆ ئاماده بکهین، هه چی به دل نه بوو. به گۆشتی برژاو ده یوت زۆر برژاوه، یان وه که پیویست نه کولاه، بۆ برنجیش ده یوت شل وه که پرپۆله یه، یان وشکه. جاریکیان دیم به چیشتلینه ره که ی ده وت پیویسته چاوه کانی له سه ر ئاگردانه که لانه دات "ته نانه ت بۆ یه که ساتیش"، به پیداکریه وه ده یوت.

له هه موو باره کاندا ئەو خواردنه ی له قاپه کهیدا بوو ته واوی نه ده کرد، کاتی که سیک شه رابیک یان کیکیکی پیشکه ش بکردایه، هه میشه داواي نیو جام ده کرد یان نیو کوپ، یان نیو پارچه، به وه ئەو که سه ی شپرز ده کرد که خزمه تی ده کرد. به لام من هه رکات کوپیکی نیوبه تالی شه ربه تی نه عناعم ببینایه، شوینه واری شه مسی ته ورزیم له سه ری ده بیینی.

زۆر حهزی له خواردنی کاله ک بوو. شیتی بوو. سوور بوو له سه ر ئەوه ی تویکله که ی ره ق و تامی شیرین بی و بۆنیکی هه بی له بونی بیستانه کانی ته ورزینی زیدی خوی بچی. هیشتا نازانم هوی ئەوه چیه، به لام بوومه ته تاکه که س که ده توانی ئەو شتانه ی حهزی لیانه هه لبریزی. کاتی که سیکیتر پیشکه شی بکردایه، تامی پارچه یه کی ده کرد و پاشان ده یتفیه وه به سه ر فه رشه که یان چاکه تی که سه که یان ناو ئاوی حه زه که یان جامی شه ربه تی نه عناعه که دا. پاشان ده که وته نه فره تبارانکردنی ئەو که سه ی ئەو کاله که ی چاندوه، ئەوه ی فروشتویه تی و ئەوهیش سه ندویه تی. که س زاتی نه ده کرد به پرسیاریتی ئەو کاره پر مه ترسییه بگریته ئەستو، من بووبووم به پسپۆری کاله کی شه مس. به ناو گۆله کاله که کانی ناو بیستانه که مدا له فالیراس ده گه پام و به یارمه تی هاوسه ره گه نه که م، چه ند کاله کیکم هه لده برارد. بۆنم ده کردن، ده مپشکنین و دوعام ده کرد خوایه به دللی بی. پیش ئەوه ی بریار بده م چه ند کاله کیک بۆ شه مسی ته ورزینی برنم و بۆ ئەوه ی له خۆبایی نه بم، ده توانم بلیم مه گه ر به ده گمه ن هه لاه کردبی.

ئیواره ی رۆژیکی ئەو هاوینه خۆشه، شه مس و رومی و زریانوس و ژماره یه کی که م له هاوپیان وه که عاده ت چوونه سه ربانی مالی سه لاهی زینگر. بۆ فینککردنه وه ی گه رمای زه ویی سه ربانه که

خزمتکارهکان ئاویان پېدا پژاند و چیخکیان راخست. خۆر له پشت گومیزی مزگه و ته کانه وه به ره و ئاوابوون ده چوو و رووخسارمانی به نووریکی راگوزهر روناک کرده وه.

دهنگی کۆتر بانه که دهگه یشته گویمان، پۆلیک کۆتر به سه زماندا فرین و پاشان له سه ر مالتیکی ته نیشتمان نیشته وه. جگه له دهنگی گمه گمیان گویمان له هیچ دهنگی کۆتر نه بوو. رۆمی به وردی چاودیری دهکردن که دهنوکیان له زهوی دهدا و له لقیکه وه دهچوون بۆ لقیکیتر، جوت دهبوون، له کۆتاییشدا دهخه وتن. هه رده بی بیری له هه لبه سته به ناوبانگه که ی عه تار کردیته وه به ناو نیشانی "لۆژیکی بالنده": مه قاماتی بالنده کان". ئاخۆ بویرم و به وشه ی خۆم دایر پێژمه وه؟ رۆژی له رۆژان هه زاران بالنده که په پوسلیمانه سه رکردایه تی دهکردن، بریاریان دا بفرین و به دوا ی پاشای راسته قینه یاندا بگه رین، واته سیمرغ. له کۆتایی گه شته که یاندا دوا ی ئه وه ی زۆریه ی بالنده کان گه رانه وه، یان ویل بوون، یان کیشایان به شتی کدا یا خود هه ره سیان هینا، ته نیا سی بالنده توانییان بگه نه سیمرغی پاشایان، چونکه سی مرغ به مانای "سی بالنده / مریشک" دی، که توانییان سه یری رووی پاشاکه یان بکه ن. کاتی ته ماشای سیمرغیان کرد، سی بالنده یان بینی، کاتی کیش سه یری خۆیان کرد سی بالنده که بینییان ئه وانیش سیمرغن. عه تار وتی: "کهس له دنیا دا شتیکی وای نه بیستوه".

رۆمی ماوه یه کی زۆر چاودیری کۆتره کانی کرد که به سه ر سه ربانی ماله که ی ته نیشته ده فرین، پاشان رووی کرده شه مس و به ده م سه رنجلیدانیه وه ئه م دوو به یته ی خواره وه ی وت:

شه مس، حه قیقه ته ته وریز، ئیمه گونی بالنده که تین،

له ژیر په ره که تدا، ئه کولتین، تا ئه و ساته ی ئه فری.

شه مسیش وه لامي دایه وه: "تۆ، ئه وه تۆی خاوه ن جوانیه، منیش ئه و که سه م خاوه ن جوانی و ناشیرینییه پیکه وه. تۆ جوانیه که مت دیوه، به لام ناشیرینییه که مت نه دیوه. ئه م جاره یان واز له دوو پووی دینم و موماره سه ی ناشیرینی ده که م تا به ته واوی بمبینی، له جوانی و له ناشیریندا".

گومان له وه دا نیه به شیوه ی "کولان له ژیر په ره که یدا" بیری ده کرده وه و وتی: "ئه وه ی وشه کانی من قبول بکات وشه کانی که سانیت به سارد و تال ئه بینی، له به ره ئه وه به ساردی نامینی که قسه له گه ل ئه وانیت ئه کا، به لکو له به ره ئه وه ی به هیچ شیوه یه که قسه یان له گه لدا ناکا".

پاشان من حوسام، موریدی گه نچ و خاوه ن جه سه ته ی وه رزشی، ویرام بیمه ناو ئه و وتویژه ی هه ردوو خواوه نده که م و وتم: "مه ولانای رۆمی چاکی ده گه یه نی، به لام شه مس نیشانه ی چاکی و نیشانه ی توندوتیژی شه له یه که کاتدا".

زریانوس ئەو سەرنجەى منى سووکایەتیکردن بە خۆشەویستەکەى، واتە مەولانا دانا و داواى لیکردم
بێدەنگ بم، شەمس بە شێوەیەک تووڤە بوو کە پێشتر بەو شێوەیە تووڤە نەبوو، نەک لە من و نەک لەوەى
سەبارەت بە چاکى و توندوتیژی وتم، بەلکو لە ھاوڤیکەم تووڤە بوو کە بەحەماسەووە وەلامى داڤەووە:
"تۆ بیئەقلیت زریانوس! ئەم حوسامەمان سیفەتەکانى من لەگەڵ سیفەتەکانى خودا بەراورد دەکات کە
توندوتیژی و چاکى کۆدەکاتەووە و گوزارشتى لەووە کرد کە لە دەروونیدا کۆلى ئەدا، ئەووەى وتى وشەکانى
ئەو نەبوو، وشەکانى قورئان نەبوون، ھەروەھا کردەووەى پێغەمبەران نەبوو، بەلکو وشەکانى من بوون کە لە
دەمیەووە دەرچوون. ئیستا، تۆ وئەمسالى تۆ، بەعەقلە سەقەتەکەتەووە خەو بەووە ئەبىنى لە دوو رۆژدا
وہک گەورەترین سۆفیەکانت لى بى، وەک ئەبو یەزید و جونەید و شبلى. تۆ خەون بەخواردنەووە لە پێكى
ئەواندا ئەبىنى. ئای ئیوہ چ خەلکێكى گەمژەن!"

نیشانەکانى سووکایەتى لەسەر رووى زریانوس نەخشینران. پێویستە ئەویش بلیم من لەبەرئەووەى
گەنجیکى سەرچل بووم بەبیزاربوونى ھاوڤیکەم ھەستم بەبەختەووەرى کرد. بێدەنگیەكى دوور و درێژ بالى
بەسەر موریدەکاندا کیشا، لەپەر رۆمى قاقایەكى گەورەى کرد، لەبەر ئەووەى دەیزانى موریدەکانى دەرکیان
لاوازە بەلام ھەموویان دەیانویست سیمرغى خۆیان، پاشای راستەقینەیان. ھەستایە سەر پى و ھەر
پێدەکەنى، لە سەربانەکە دابەزى ھەر پێدەکەنى، لەحەوشەکە دەرچوو ھەر پێدەکەنى. بەتەواوى
جلەکانیەووە خۆى فریادایە حەوزە ئاوە پر لە ماسییە ئالتونیهکەووە و ھیشتا ھەر پێدەکەنى.
ئێوارە یەکیان ھەر لەمالى سەلاح، ئەو شوینەى مەولانا و شەمس بۆ خەلوەتەکەیان ھەلیانبژارد،
ئاهەنگیەكى مۆسیقى و بیستنیكى رۆحى ساز کرا، لەو ھۆلەى کە لە شێوەى دالائیکدا بوو و دەچوو ناو
کۆمەلئى ژوور، باشترین نای ژەنان و دەفلیدەران و عودژەنان ئەلقەیان بەست. گۆرانیبیژێک کە خۆشترین
دەنگى لەسەر زەوى ھەبوو بەھەلمژینی بۆنى ئاویتەیک بخور خۆى ئامادە دەکرد، ئەووە رەچەتەیکەى کۆن
بوو بۆ سەردەمى سیحربازانى ئاھورا مزدا دەگەرپتەووە کە پێش رۆژھەلاتن ئەو بخورەیان ھەلدەمژى، بۆ
خەبەرکردنەووەى جیھانى خەوتوو بە چاوەزارەکانیان.

دەیان چرا حەوشەکەیان روناک کردبوو و دەھاتە پێش چاوەک ئەووەى بانگی ئاوى ناو حەوزە
بچوکە کە بکات تا لەو روناکیدا بدرەوشیتەووە. بۆقەکان کە شەیدای مانگ بوون سەریان بەرەو مانگ بەرز
کردەووە و کاتى مانگ لەپشت ھەرەکان ون دەبوو بەیەک کۆرس و یقەویقیان دەکرد. سەرنجى ئاوەکەم
دەدا و چاودیریى سەمای سەرەمیکوتەکانم دەکرد لەسەر رووى ئاوەکە، کە وەک مروارى دەدرەوشایەووە.
رۆمى و شەمس دەست لەناو دەست رۆیشتن، ھەردووکیان کەوا (جبە) یەکی لۆکەى نەرم و رەنگ
روناکییان لەبەر کردبوو. یەکەم جار بوو ببینم شەمس ئەو جۆرە جلو بەرگە رازاوەیە لەبەر بکات و ئەو
کلاوہ لەسەر بکات کە ئیئە ئیتر بە (تاجەکەى) ئاماژەمان بۆ دەکرد. ئەى مەگەر سەرى پاشایەکی

نه د پرازنده وه؟ له سه لاهوه كه دلټوپ دلټوپ زانيارى بلاو ده كرده وه زانيم له رووى دهره وهى ميژه ره كهى نووسراوه "الله اكبر"، له ناوه وه يشه وه لى نووسراوه "بسم الله الرحمن الرحيم"، له سر ناوچاوانى نووسراوه "لا اله الا الله"، له پشت سه ريشى نووسراوه "محمد رسول الله".

كاتيك نزيك كه وتنه وه له بهر پيكانيدا خوم دا به زه ويدا. له م دواييه دا هه موو بايه خه كانى من له سر شه مس بووه. به بى نه وهى به ته واوى دهر ك به وه بكم، هه ستيكى قول له ناخدا چه كه رهى بوو كه نه و پياوه ديار نامي، يان بيسه روشوين ده كرى، يان ره ننگه بمرى. به خوم وت پيوسته به هر نخيك بووه وشه كان و جول كانى و تور په يه كهى و بيئوقره يه كهى و ته نانه ت كه لله ره قيه كه شى تومار بكم، روژيكيان گويم ليوو ده يوت "تاكه مه خولقى خوام". له بونه يه كيتردا به سه لاهى وت "نه گه كه عبه له چه قى بازنه لادري، نه وا سوژده بردنى نيماندار روو له و كه سهى ده بى كه به ريكه وت به رامبه رى وه ستاوه".

بريار واوو ناهه ننگه كه له ژورىكى ته سكا به پيوه بچى. زيانوس كه هر نيستا لى سه رتاشه وه گه رابوويه وه و ريشى بو چاك كرده وو، دهر باره ي سه ماى "بيستن" پرسيارى له شه مس كرد، شه مس ده ستى روى به ردا و له سر پشتيه كه له سر زهوى دانيشت، كه وته پرواندى هه ر دوو پاچنه كانى ده پروانده كه نه وهى بو سه ماى خولانه وه ناماده يان بكات، پاشان به شيوازه باوه كهى وتى:

"له كاتى سه ماى بيستندا پياوانى خوا زوريه ي كات دهر ك به ته جه لياتى ئيلاهم ده كه ن و ده توان ناسانتر جيهانى بوونيان به جى بيلن. سه ماى بيستن له جيهانه كانيتر رايانده كيشى و ده يان به ستى به رووى هه قيقه ته وه. جوړه سه مايه كى بيستن هه يه حه رامه، نه و يش نه وه يه كاتيك ده ست به بى عيشق و نه وين به رز كرابيته وه، له وى نه وه ده سته شايسته ي جه هه ننه مه، به لام ده ستى به رزكراوه به عيشق و نه وينه وه ده گاته به هه شت. سه مايه كى بيستن هه يه ريپدراوه، نه و يش نه وه بيستنه يه زاهيد و خواناسان نه نجامى ده دن و خويان ده دن به دم نه شك و دلنه رميه وه. له كو تايدا، سه مايه كى بيستن هه يه وه ك واجب نه نجام ده درى: بو نه و بوونه وه رانه ي نه م سه ماى بيستنه يان هه يه وه ك نويز وايه، وه ك نان و ناو وايه له سه خترين كاتدا. كاتى نيمانداريكي راسته قينه ده چيته ناو نه لقه ي سه ماوه حه وت ناسمان و حه وت زه ويه كان، سه رجه م مه خلوقات سه ما ده كه ن. سه ماى پياوانى خوا وه ك گه لاي دره ختيك وايه ده كه ويته سه ر رووى ناو: له ناوه وه يدا شاخيكه، له دهره وه يدا تاله پووشيكه".

شه مس دوو پاژنه كهى له بير كرد و ناماژه ي بو نه و سه كو ته نگ و ته سكه كرد كه سه ماى بيستنه كى له سر نه نجام ده درى و وتى:

"كاتى هه رزه كار بووم خوشه ويستى نه شتياى ويران كرده بووم. نه گه كه سيك خوار دنيكى پيشكه ش بكردمايه به جول په كى ده ستم خوار دنه كه م رت ده كرده وه. هه ندى جار رازى ده بووم پاروويه ك بخوم به لام هه ر زو ده متفيه وه و له باخه لدا ده مشارده وه، چونكه نه و خوشه ويستيه له ناخدا نيسته جى بوو بوو،

جاریکیان له کاتیځدا سه مای بیستم نه نجام دده له ناکاو هاورپییه کم که له گهرمه ی نه شوه دا بوو له پر گرتمی و وای لیکردم وهک بالنده بسورپیمه وه. له بهر ده ستیدا وهک پارچه نانیکم لیهاک گه نجیک به هه لپه قووتی بدات، که سی رۆژ بی هیچی نه خواردی و له پر خوی له بهر دهم قاپی خواردندا ببینیته وه. وای لیکردم بخولیمه وه و بخولیمه وه. هه ردوو چاوی دوو گومی پرخوین بوون. ده نگیک هات وتی: "هیشتا هه رزه کاره که له خوباییه. له سوچیځدا به جیی بیله با له ناوه وه خوی له ناو ببات". سه ماکه ره که به ریدام". له کاتی سه ماکردنه که دا به رده وام نه وه م دووباره ده کرده وه "سه مای پیاوانی خوا له گه لای دره ختیځ ده چی که ده که ویتته سه ر رووی ئاو: له ناوه ویدا شاخیکه، له دهره ویدا تاله پووشیکه".

ورده ورده ههستم کرد رومی بیزار بووه له مانه وه له مالی زینگره که دا، که سی نه ده بینی، چونکه - جگه له چه ند سه ردانیکی کیرای ژنی - ماله که ی به ته وای به جی هیشتبوو و دهستی دابوو نویکردنه وه ی دوستایه تیه کانی. سه رباری مانه وه ی به رده وامی شه مس و سه لاج له گه ل مه ولانا، رۆلیکی بالاده ستیان له دلی مه ولانا و ژیانی رۆژانه ویدا هه بوو، هه موو شت له و شوینه دهستی پیکرد که به لای نه وه وه نائاسوده یی ده گه یاند- نوینی نهرم و نۆل، گه رمای هه میشه تازه، نه و بۆنانه ی له چیشتخانه وه ده هاتن. زورجار بونی سولتان وه له دی کوپی ده کرد، که نه و ماله ی بیر ده خسته وه به جیی هیشتبوو. له کاتی سه ردانه کاندما بۆ لای، داوای لی ده کردم بوی باس بکه م ئاخو خزمه تکاره کانی ماله که ی باسی چی ده که ن. ئایا کابرای چیشتلینه ر، که میرد و باوک بوو، توانی که نیزه که نه سمه ره که فریو بدات، نه و کاره که ره گه نه جی میرده پیره په ککه وته که ی له م دوواییه دا مرد؟ ئایا هیشتا گومانی هه یه له وه ی سوالکه ره کویره که کار بۆ به رزه وه ندیی حه سه سه که ده کات؟ ئایا باخچه وانه که هیشتا به داوی قورئان خوینه گه نه جی که وه یه که له قوتباخانه که ی ته نیشتیان ده خوینی؟ به لام چ شتیځ له په یوه ندیی نیوان که نیزه ک و چیشتلینه ره که گرنگتره، جگه له و په یوه ندیه ی رۆژ به رۆژ له به رچاوانی، له و خه لوه تگه یه ی به ره و نه وه ده چوو لی بیزار بی، له نیوان سولتان وه له دی کوپی و فاتیمه ی کچی سه لاجی دوازه سالاندا، دروست ده بوو.

مه ولانا حه وت مانگی رابردوی له مالی زینگره که دا به سه ر برد، دوور له چاوی مشه خۆران. له و ماوه یه دا، سولتان وه له د بیانوو نه ما به کاری نه هینی تا بی بۆ سه ردانی. ئاخو له نویزی به یانیه وه تا نویزی عیسا به داوی فاتیمه وه بوو. رامانی نه مابوو، به که می نویزی ده کرد، به ده گمه نیش به شداریی قسه کانی باوکی له گه ل شه مس ده کرد.

هه نگاو به هه نگاو به داوی کچی زینگره که وه بوو، که ده سال له خوی بچوکت بوو، بۆ هه رکوی بچوايه. کاتی ئیواره ده گه راینه وه، زینگره که به شداریی هه یچ گفوتو کۆیه کی عیرفانی نه ده کرد، به لکو قسه کردنی به ده وری ریگه یه کدا بۆ دۆزینه وه ی ئالتوندا ده سو رایه وه، که هۆزیک له باشوری نه فریقیا دایه ی نا بوو که ده کری بۆ دیزاین کردنی ملوانکه یه ک له نه لقه ی پیکه وه به ستراو به بی نه وه ی به هه یچ جوړیک له حیم به کار بی.

له و ماوه یه دا رومی، که موریده کانی لئی مه حروم بوون، فاتیمه ی هه لبارد تا فیری بکات. که وتمه غیره کردن له و کچه هه رزه کاره پرچ رهش و دریژه ی به بی حیجاب له به رده م مه ولانا دا دهرده که وت، له به رته وه ی ئه و وانیه ی وه ریده گرت زور قوول بوو. جاریکیان رومیم بینی باسی ته جه لی خوی بؤ مروؤ بؤ ئه و کچه ده کرد که هیشتا په نجه گه وره ی دهستی ده مژی. شه ویکیان، کاتی خوی لی زرا، شه مس که له مائی سه لاحدا ده هات و ده چوو، فاتیمه ی بینی وه ستاوه له کاتیکدا ئه وانیتر له شیرین خه ودا بوون. کاتی له باره ی هوی وه ستانی به و شیوه یه لئی پرسی، وه لامی دایه وه که ئه و شه و هه ر به و شیوه یه به پیوه ده وه سستی. که می ده خوارد و به ده گمن قسه ی ده کرد و هه رگیز له گه ل ئیمه ییش قسه ی نه کرد.

نهینیه کانی بؤ رومی نه بی بؤ که س باس نه ده کرد، ده سته خوشکی کچی ئه میره غوردجی و مو عین سلیمان به ریوه به ری پیشووی قوتابخانه که و ئه میری داهاتووی قونیه بوو، ئه و پیاوه ی په نجه ی شایه تمانی ده مژی. ئه و کچه ی ناوی عهین بوو به پیچه وانیه ی فاتیمه راوهر (زورلی) بوو. به دایکی وت که هاوری کچه که ی باسی ده رکه وتنی دانیشتوانه رۆحیه کانی به هه شتی بؤ کردوه که له به رچاوی کافرانا دهرناکه ون. عهین ئه و کائیناته ئاسمانیانه ی نور و وزه ده وری داون وینه کیشا و پیشانی باوکی دان، که ئه گه رچی له باوه رپه هیزترین که سه کان بوو، هه رگیز ئه و خه یالاته ی نه دیبوو. که سایه تی فاتیمه هه موو ئه وانیه دیوانه کردوه که سهردانیان کردوه له سه روویانه وه سولتان وه له د. سه رباری جیاوازی ته من له نیوانیاندا زور بوی گونجاو بوو، ئاخیر فاتیمه ی دامه زراو و نتم و بیده نگ به دووردیژی قسه ی له گه ل ئه و ده کرد و جار جاریش هه ندی ئامازه ی خوشه ویستیشی ده دایه. له به رته وه رومی به ریکه وتن له گه ل زینرنگه ره که رازی بوو دوو رۆله که یان له یه که ماره بکه ن. کچه که دوازه سالان بوو، کورپه که ییش بیست و دوو سال. ده بوو چوار سالیتر چاوه پروان بکه ن تا هاوسه رگیری بکه ن و به شیوه یه کی شهرعی چیژ له چیژه کانی جه سته ببه ن.

له سه ره تای پایزدا، زه ماوه ندی هاوسه رگیری کردنی شه مسمان له گه ل ئافره تیکی زور جوان ساز کرد، که چل سال له خوی بچوکت بوو، له مائی مه ولانا گه وره و په روه رده بووبوو، ناوی کیمیا بوو. عه لایش حه زی ده کرد بیخوازی.

ئه گه رچی شه مس ئه و ئافره ته ی خوشده ویست که له ئاینده دا ده بیته رنی، به لام وادیار نه بوو به بیرۆکه ی هاوسه رگیری به خته وه ر بی، ئیمه سه دقاتی ئه و به جوش بووین. رومی خواریار بوو ئه و هاوسه رگیریه ریگر بی له وه ی بالنده که بفری و لئی دوور بکه ویته وه. دواي چهند سالیکی پیی وتم، ئه و له و ساته وه به یه که گیشتون، هه سستی کردوه یه کگرتنه نایابه که یان زور دریژه ناکیشی.

له داواکردنی پاره ی زور له و که سانه ی ده یانویست رومی ببینن، خیرا بووم تا ئه و پاره یه بؤ دابینکردنی خه رچی زه ماوه نده که ی شه مس به کار بهینین. ده ستم به کۆکردنه وه ی پاره کرد، ده بوو سه ره تا ئه و دیاریبانه حسیب بکه م که بنه ماله ی شاهانه پیشکه شیان کردن. کورپه که ی مه ولانا، که هه میشه به حه زه ره،

پیی وتم پیویسته داوای پارهی زۆر له سولتان یان له ئەمیره غوردجی خوشکی نهکهین، پیشنیاری کرد مهگەر زۆر پیویستمان پیی بی ئەگینا داوای هیچیان لی نهکهین.

پاره له کوی بینین؟ نه دهکرا بۆ نمونه داوای هیچ پارهیەك له سه لاج بکری، چونکه ئەو پیاوه دۆخ مامناوه نده هیشتا پیشه ی دارشتن (سیاغه) ی ئەنجام ددها، ته نیا باخچه یه کی بچوکی هه بوو زۆربه ی کاتی به تالی خۆی تیدا به سه ر ده برد. دیاره داواکردنی پاره له یه کێک له موریدانیتری نزیکي رۆمی وه ک زریانوس، شتیکی پیکه نیناوی ده بی، چونکه داوای ئەوه ی وازی له "بوونی رابردوو" ی هینا وه ک ده لی، له ژیا نی رابردووی وه ک دز و تاوانبار و پیاویکی ئیدانه کراو، ئیتر "ئه سپی له باخه لیدا سه وزه له خانمی ده وت" ، خه ریکه بلین ه یچی نه بوو. موریده کانیتیش زۆربه یان هه ژار بوون، ته نها یه کێکیان داها تیکي پیویستی هه بوو، ئەویش من بووم.

رووم کرده هه ندی له هاوپیانی پیشووم. هه ندی پیاوی ده وله مهند و به خشنده و دل سوژ بۆ ئەو ته ریه قه ت (اخویه) باوکی خۆلیخۆشبووم دایمه زرانده و من داوای مردنی هه لموه شانده وه. داوای ده مه ته قیه کی گه رم سه باره ت به و سوودانه ی ده کری له پیشکه شکردنی دیاریه کانیا ن ده ستیا ن بکه وی، توانیم قایلیا ن بکه م به وه ی هه ندی دوگمه ی جزدانه کانیا ن بترانین.

پاشان هه ندی حساباتی ئالۆزم کرد تا ئەو چه رد پارهیە دیاری بکه م که به راستی پیویستمه. له وکاته دا شه مس دانیشته تا بمبینی و پیی وتم: "حوسام، ئاین له و جیه یه پارهی لی بی، شتیك بده و ببینه خزمه تکار و وه ره نیوانمان".

بۆچی ئاین ده کاته شوینکه وته ی مال؟ تینه گه یستم.

ئاخۆ ئەمه تاقیکردنه وه یه کی نوییه؟ گرنگ نیه. تاکه چه زی من ئەوه بوو بچمه قوولایی ئەو. ئەو نرخه ی ده یده م گرنگ نه بوو، ئەو که لوپه له ی له مال هه بوو و تاقمه کانی فه رشه ئەسفه هانی و عاجی هیندی و فه خفوری سواقداروی چینی و فه خفوری سوریم فرۆشت.

"هه موو شته بفرۆشن! هه موو شته!" فه رمانم به خزمه تکاره کانم کرد.

ئەم وشانه م به رده وام دووباره ده کرده وه تا هه والیا ن دامی هیچ شتیك له مال هه که دا نه ماوه ئەوان نه بی.

له کاتی بیستنی ئەم هه والانه دا خوشیه کی گه رم دایگرتم و وای لیها ت له کۆتاییدا بتوانم ئازادیا ن بکه م و ئاواتی پیغه مبه ر بۆ ئازادکردن به دیبینم. پیم وتن: "هه مووتان ئازاد ده که م وه ک ریزگرتن له خۆشه ویستی رۆمی".

به م شیوه یه خزمه تکاره کان رویشتن.

سەربارى داخستنى خەلۋەتگاگە سالىك ھېشتا ژمارەيەك لە ھاوپرېكانى پېشۋى باۋىك لە **خانەقاگەدا** يەكتىريان دەبىنى. كاتىك مالاھەكەيان بىنى چۆل بوو و ژيانى تېدا نى، زۆر بېزار بوون، بەلام من گويم بەو بېزارىيەيان نەدا.

ھەموو ئەوئە بەلامەو گىرنگ بوو ئەو بوو لەگەل شەمس بەخشندە بىم، ئەگەر ناچار بىم بېستانەكەي فالپراسىشم دەفرۆشم و بەو پارەيە پېلاۋەكانى شەمس پىر دەكەم. بەلام پېويست بەو ناكات، چونكە ئەو پارەيەي لە فرۆشتنى كەلوپەلى مالاھەكەم و بەخشىنەكان بەدەستم ھېناو، زۆر لە خەرجىەكانى زەماۋەندەكە زياترە.

بىپارم دا بىرە زىادەكەيش بدەمە شەمس. شەمس يەك درھەمى لى وەرئەگىرم و داۋاي لىكردم ھەموو شتىك بەسەر ھەژارندا دابەش بگەم. بەبەخشندەيم خۆشحال بوو و وتى "ھەلەشەكان بەرەو مردن رادەكەن وەك چۆن شاعىرەكان بەرەو قافىە و نەخۆش بەرەو چارەسەر رادەكات، ھەرۋەھا وەك كە زىندانى تامەزۆي ئازادى و قوتابى تامەزۆي پشۋى عەسرى رۆژى ھەينىيە".

خۆم بىرۋەكەكەيم تەواو كرد: ئەو تەرىقەتەي تېدا خۆشەويستان بۆ دىارىي نەفس تېدەكۆشن". بەپېچەوانەي نەرىت، شەمس بىپارى دا ئاھەنگىكى بچكۆلانە ساز بگىرى. داوا لە من كرا خىۋەتېك لە ناوہپاستى ھەوشەكەدا ھەلدەم بۆ پېشۋازىكردن لە ژمارەيەك مىۋانى بژاردە. دەيان ئاگردان بۆ مېردەكە كە بەردەم سەرمايەتى، ئامادە كران. كىرا ژنى رۆمى ئەو ژورەي مالاھەكە رازاندەو كە زۆرتىن تىشكى خۆرى بەردەكەوي (تاب خانە)، كە مارەبېنەكە لەوي ساز دەكرى و قورئانى تېدا دەخوئىرئەتەو.

شەمس رازى نەبوو مەلايەك لە ئاھەنگى مارەبېنەكەدا ئامادە بى، بەلكو داۋاي كرد رۆمى چەند قەسىدەيەك لەبارەي ھاوسەرگىرى بخوئىرئەتەو. ھەرسىكىان: رۆمى و كىمىا و شەمس لەو دەرگايەو كە ھەندى بەكرۋەي بەجىھىلرأبوو ھاتنە تاب خانەكە. بىنېم گەلاي لەسەر زەوي پژاۋى گولەكان و كۆمەلئى چراي و چرە دوكەلئى بخورم بىنى. پاشان دەرگاگەبەدوۋاياندا داخرا.

دواتر لەرپى رۆمى خۆيەو زانېم، شەمس داۋاي لە كىمىا كردو ھىجابەكەي لەبەردەم رۆمىدا لابتات لەوكاتەي قەسىدەي يەكگرتنى دەخوئىندەو. پىي وتم لەكاتىكدا ھەندى قەسىدەي خۆشەويستى جىاۋازى بەفارسى دەخوئىندەو، بوكەكە ھىجابەكەي لادا و قزى كە "شەپۆلەكانى دەرياچەيەكى **شلەژاۋى** لە شەودا" بىر خستەو، ھەرۋەھا گەردنى كە سېپىتەكەي نىك بوو لە سېپىتى بلورىي كلو بەفر كە لە سەرەتاي پايزدا دەبارئى" و كەمەرى كە "بانگت دەكا بۆ لەئامىزگرتنى"، بىنى.

شەمس لەو جۆرە پىاوانە نەبوو كە بەشدارىي كەسانىتر دەكەن، ئەوا كەسايەتییە خۆسەپىنىيەي لە پەيوەندىەكەيدا بەمەولاناۋە ئاشكرا كرد. ئەو بىپارى سەردانەكان و سەيرانەكان و ئاھەنگەكان، يان

سازکردنی کۆری بیستنی دەدا. تەنانەت خۆشۆردن لە گەرماوی گشتیدا بەمۆلەتی ئەو نەبووایە نەدەکرا. مەولانا بەسستی رێگەی پێدا جلەوی ژیانی بکات.

دوای ئاھەنگی ھاوسەرگیرییەکی کیمیای بۆکی گەنج، گواستیەووە بۆ حەرەمەک، لەوێ کیرا ئاھەنگی تاییبەتی بۆ ساز کرد کە تەنیا بۆ ئافرەتان بوو. میوانە نۆرینەکان لەو خێووەتی گەرماکە بەرز کرایەووە کۆبوونەووە و چاوەروانی گەرمانەووەی رۆمی و شەمسیان دەکرد. کاتی گەشتن میوانەکان لەبەردەمیاندا چەمانەووە و هیوای ژیانیکی درێژیان پێکەووە بۆ شەمس و کیمیا — یەگرتنی "شەمس" و "ئامیزی عارفان" — خواست. پاشان گوشتی پەلەور و گوشتی بەرخ بەتام و بۆنی لیمۆ و رەیحان و سیریان دەرخوارد داین. دوای ئەو کۆکتیلیکی نایاب لە کێکی ئاویتەکراوە بۆ گۆلی پرتەقال و گۆلۆ و دۆشاوی ھەنار ھات. کاتی سینییەکان ھەلگیران، بۆ لابردنی بۆنی خواردنەکی بخور لە خێووەتەکی داگیرسینرا.

کاتی سازکردنی سەمای بیستەنەکی ھات داوا لە ژەنیاران کرا دەف و رەباب بژەنن، رۆمی و شەمس و ئەوانیدی بە من و سەلاح و زریانوسیشەووە دەستمان بەسەمای بیستن کرد. ژمارەیی ئامادەبووان زۆر نەبوون، بەلام سەرسورمانی خۆیان پشاندا بۆ ئەوێ لەو شەویدا بینیان. لەکۆتاییدا، بەلامەووە سەیر بوو، شەمس لەبارەیی سەلاحەووە قسەیی بۆ کردم.

"قسەکانی ئەو زێرنگەرە تێکم دەدەن. من وەک پیاویک دیمە پیش چاوەکە چاودێریی بەھلەوانیک دەکات بەلیبران و بەبێ ترس بەسەر حەبلیکی راکیشراودا دەپوات، لەسەر حەبلیکی بەرز دەپوات کە وای لێدەکات وا ھەست بکات وەک ئەوێ دلی لەخوین بەتال دەبیتەووە."

ئەو ئیوارەیی بۆ یەکەم جار لەرپیی شەمسەووە لاکەیتری سەلاح لەبەر تیشکیکی دیاریکراودا بینی. ئەو لێژگاییەیی پنیوستە رۆمی دوای چەند سالیکی پێیدا سەر بکەوئ.

دوای ئاھەنگی ژنگواستەووەکە، وەک باووە و توتی دەربارەیی بچوکترین وردەکاری پەییووەست بە ژن و مێردەکە بلۆ بوویەووە بوو بە شەوچیرەیی خەلک لە تەواوی شاردا.

لەنیوان حەریمی والی و خەساووەکان و ژنە دۆستەکاندا باس ھەر باسی لە جوانیی کیمیا بوو، ئەو ئافرەتەیی بوو بەو لقە دارەیی — کە ئەو ئومیدی رۆمی بوو — شەمسەیی بالندە لەسەری ئوقرە دەگریئ و بۆ ھەتا ھەتایە ھیلانەیی لەسەر دەکات.

فزولم پالی پنیووە نام لەبارەیی ھاوسەرگیریەکی پرسیار لە شەمس بکەم بۆ ئەوێ تۆماری بکەم. دەبوو بەزیرەکی و وریاییەووە پرسیارەکان بکەم. دەبوو بەپیی توانا لەکاتی قسەکردن لەگەل شەمسدا زۆر وریا بم، چونکە لەوانە بوو لەبەر بچوکترین شت تۆرەبوونەکی بەتەقیتەووە: شیووەیی ئەو خۆشەویستیەیی چپە کە بەرامبەر کیمیا ھەیتەیی؟ ئایا لەو خۆشەویستیە دەچی کە لەگەل رۆمی یەکیخستووە؟ ئایا ئەو گەرەترە؟ ئایا خۆشەویستیەکی جیاوازە؟ وەک عادەت وەلامەکانی چاوەروانەکراو و شپرزەکەر بوون.

وتی: "من دان به خودا ده گرم. خه لك له منه وه نارامی فیرده بن. ئەزانی نارامگرتنی من له گه ل كیمیا تا چ رادهیه كه؟ ئەو وا دهزانی خوشم ئەوئ، به لام له راستیدا من خوام خوشه وئ. هه ندئ وابیر ئەكه نه وه كه من به رقهی له گه لی ده جولیمه وه له بهرئه وهی ئەمه وئ ئەوهی ههیه تی لئیی بسینم. من ناهه قیان ناگرم، له وان و له ویش خووش ئەبم. ئەو رۆژه چووم بۆ مالمیان ههستم كرد ئەندامانی خیزانه كهی پپیان سهیر بوو وهك ئەوهی به من بلین: "چی تۆی هیناوه بۆ ئیره؟". پپووستم به كاتیک هه بوو تا چاوم به بینینی دیوار و مافوره كان رابی. بۆ ئەوهی له جییهك دابنیشم، پپووسته ئولفهت بگرم، جا یان له گه ل ئەو كه سانهی كه له وین یاخود له گه ل دیوار و كه لوپه له كان. پاشان گویم له كیمیا بوو دهیوت: "وه ره و میرده كه م بینه"، پاشان كه سیکم دی له لایه كه وه سه ره تاتكیی بوو، له ولایتره وه به كیکیدی سه ره تاتكیی بوو. كیمیا ئەوهی پپو خووشبوو.

هه موو ئەمانه بۆ ئەوهی پپت بلیم ئەو نارامییهی بۆ كیمیا ی ئەنوینم هیچ نیه به به راورد به نارامی راسته قینه م. په شیمان بوومه وه بۆ ئەو پارهییهی دام پپی، به لام من له پپناوی خوا ئەیده می تا فییری شه تره نجم بكات. نموونه یه کی ترت پپ بلیم: چه ند رۆژیک له مه و بهر بینیم جاجمی ئەفرۆشت. خه لگانی زیرهك هه ر هیندهی شه مس بینن دهست ئەكه ن به فرۆشتنی جلوه رگه زستانه ییه كانیان. به لام له رۆژه باراناویه كاندا، كاتی به فر ده بارئ، كاتی چیا سپییه كه سلاو له شاره كه دهكات، ئەوكاته ئەو خه لگانه له سوچیکی ماله كانیاندا كسكۆله دهكه ن و په شیمان ده بنه وه له وهی ئەو جلانه یان فرۆشته، كه گه رمیان دهكات وه. دهی حوسام، ئەوهی بۆم گپراوئته وه هه ر ئیستا كورتی بكه وه بزانه چۆن دایده پپژی."

ئەوهی وتی به باشتترین شیوه كه له توانامدا بی كورتم كرده وه. وادیار بوو قسه كانمی پپو خووش بوو. به لام كاتی پاشتر ئەوهی نووسی بووم خویندمه وه، بینیم ناههقی نه بووه كه داوای كرد قسه كانی بۆ دووباره بكه مه وه، چونكه قسه كانیشی وهك بالنده دههاتنه پپش چاو و له م چل بۆ ئەو چل دهفرین.

له پایزی ئەو ساله دا كه كۆتایی دابرا نیوان شه مس و رومی له گه ل خویدا هینا، كه مه ولانا له قه سیدهی یه كه می قورئانه سۆفیه كهیدا، واته مه سنه وی، به راوردی كرده، كاتی باسی دابرا نیای له و دارستانه كرده كه تییدا پپگه یشتوه، ئەو دابرا (فیراق) هی بوو به هه وینی نزیکه ی په نجا هه زار بهیت له قه سیدهی خوشه ویستی كه بۆ چه ندین سه دهی داهاتوو و رهنگه بۆ هه تاهه تایه، عه زابی فیراق و جیا بوونه وه و په رته وازه بیان له دللی عاشقاندا به رجه سته كرد، بانگه یشتی شه مسم كرد تا له ناو بیستانه كه مدا له فالیراس پیاسه بكه ین. له و جۆره پیاوانه نه بوو كه خشه خشی گه لای دره خته كان، یان ئەو هه نگاوانه ی گه لاكانیان له ژیر پپكاندا پلپیشاند، یان جوله ی كچی باخه وانه كه كه له نیوان دوو دره ختا جۆلانی دهكات، یان ته نانه ت باخه وانه كه خوی كه وهك هه موو باخه وانه كانیتر بیزاره و بۆله بۆلیه تی له كه شوه وای خراب یان كۆچكردنی له قله قه ها ونا هه نگه كان، بیورژینن. هه موو ئەوانه ی به چاویکی جیاواز

دەبىنى، چونكى بەلای ئەو ۋە وردەكارىيەكانى جىهان عاشقانن، ھەموو وردەكارىيەك لە گەردووندا عاشقى روويەكە، تا رادەى نەشۋەى خۆشى.

كاتى پاشتر شەمس ون بوويەو، مەولانا دەربارەى ئەم خۆشەويستىيە سەرتاپاگىرە نووسى:

ئەگەر خۆر عاشقىش نەبووايە،

ئەوا نوور لە جوانىيەكەيدا ئۆقرەى نەئەگرت.

ئەگەر زەوى و چيا عاشق نەبوونايە،

رووگەيك لە دلياندا نەئەروا.

ئەگەر دەريا ھەرگىز خۆشەويستى نەزانى

ئەوا لەگۆتاييدا شوينىكى ئەبى تاييدا ئاسوودە بى.

بەھەندى رپەودا چووين كە لە ھەردوولاولە درەختى سوورە چنار و درەختى ئاسايى و درەختى سەرو تەنىبوويان. شەمس بەھەندى بيبايەخىيەو سەرنجى گزۇگىيە راخراوى لەو ۋەرگەكە و درەختۆكەكانى تەختەى بەقسى دا، كە بەورىاييەو ريك كراون. دەبى پرسىبىتى ئەم ھەموو بايەخدانە بە ريكخستن و ريككردن چ مانايەكى ھەيە. بۇ ئەو ھى پىلاوھەكانى بەسەر لەمەكەدا نەخزى داواى لە باخەوانەكە كرد زەوييەكە بە ھەسرى خەيزەران دابپۆشى، تا بتوانين لەپال سەبەتەى پىر لە گولە شليپر و نيرگس و گولە ھەلمەلەدا دابنیشين. سەربارى ريزى زۆرم بوى، كەميك ھەستم بە دلئەنگى كرد، لەبەرنەو ھى ھىچ بايەخىكى بەو كۆششەنە نەدا كە من بۇ دلدانەو ھى بەرپزەو ھى بەخەرجم دابوو.

ژنەكەم ھات، كە دواى چەند مانگىك دووگيان بوو، تا سلاو لە شەمس بكات و دەستى ماچ كرد، پاشان لىي پرسى ئايا رازى دەبى مندالەكەى كە دواى سى مانگيتەر لەدايك دەبى، فىرى قورئان بكات. ۋەلامەكەى گلماندن بوو، بەئامازەيەكى دەستم داوام لە ژنەكەم كرد بروت و بەتەنيا بەجيمان بەئىلى، تا ميوانەكەمان بىزار نەكەين.

ھەستم كرد ساردىيەكى نەبوو دزەى دەكرە ناو جەستەى شەمس، ساردىيەكى ھاتوو، پاشان ھەستكردنى بەردەوامى بەسەرما بىر خستەو ھى بوى باس كردم كە چۆن كاتى دەست بەپارچە كانزايەكى دوور لە خۆرەو ھى بدات موچرەكى سەرما بەسەر و خوارى بربپەى پشتيدا دى. ھەروەھا وتى، پاش ئەو ھى خۆى دەشوا پىستى پىويستى بە چەند سەعاتىك ھەيە تا وشك ببىتەو، ھەروەھا ھىچ خاوليەك ناتوانى دلۆپە ئاۋە ياخيەكان ھەلمبژى كە سەربارى ياسا فيزياييەكانى سىروشت لەسەر پشتى كۆ دەبنەو ھى بەتايبەت لەنىوان ئيسكەكانى ھەردوو شانيدا. پاشان تيۆرىكى تەواۋى لەبارەى پىكھاتنى تايبەتى پىستى

دانا که وا ده کات ههستی بهرکه وتنی ئەو جیاواز بئ له ههستی بهرکه وتنی هەر که سیکیدی. ههروهها زهحمه تیی لابرندی ئەو بۆیانە ی به په نجه کانیه وه ده لکین و ده میننه وه، له بهر ئەوه هه موو ئەوه ی ده یکرد ئەوه بوو پاروویه ک برنج به زه عفران به په نجه کانی و به په نجه ی شایه تومانی که رهنگی مره که ب دایپوشیبوو، بخوات تا رهنگی زه عفرانی زهردی مه یله و پرته قالی بگری.

له پر په نجه کانی درێژ کرد تا تیۆره کانی له باره ی پیستی خۆیه وه بسه لمینی و وتی دوا ی ئەوه ی چه ند دانه گوێژیکی تازه ی قاژ کردوه نینۆکه کانی به هه میشه یی رهش بوون. له نینۆکه تاریکه کانی ورد بوومه وه و هه ولم دا له زاکیره ی خۆمدا پارێزگاری له هیلّه کیشراوه کانی سه ر دهستی و په نجه درێژه کانی بکه م که ناتوانی هه یج ئاسه واریکی کاری دهستیان پیوه ببینری. له گه ل ئەوه شدا پرسیارم کرد، چونکه له ماوه ی گه شته دوور و درێژه که ی گه ران به دوا ی رۆمیدا به دلنیا ییه وه کاری بۆ به دهسته یانی بژیوی خۆی کردوه. هه ردوو دهستیم گرت و بۆ ماوه یه کی زۆر ماچم کردن، ته نانه ت نینۆکه پیسه له سه رما شین هه لگه راوه کانییم ده په رست. ده نگیگی کپ به ناخمیدا چرپاند که بوونی مه زنی شه مس به مزوانه له ونبوونیکی دوور و درێژی سه خت زیاتر نابئ. ده توانم ئەو رۆژه ببینم که تییدا پیویسته له سه رم له سه ر بۆشایی و خه ساره ت رابیم. ده نگه که به رده وام ده یچرپاند که ئەم ونبوونه رۆژی له رۆژان ده بیته بلنڊبوونه وه.

دهسته کانی له لیوه کانم کیشایه وه و که وتینه وه گه ران به ناو بیستانه که دا. پاشان له پر که وته باسکردنی مندالی تیی خۆی. ئەوه م به لاره سه یر بوو. هه رگیز لیم نه بیستوه به و روونیه ئەوه ی له باره ی رابردووی خۆی له ناخیدا گینگل ده خوات باسی بکات.

"کاتی مندال بووم، خوام بینی، مه لائیکه م بینی، نه یئیه کانی هه ردوو جیهانی بالا و نه ویم بینی. پیم وابوو زۆربه ی پیاوان ئەوه یان بینیوه که من بینیم، به لام هه ر زوو زانیم ئەوان هه یچیان نه بینیوه. پيش باوکم رواله تی ده ره کیی خوا په رستی خۆم بۆ که س ئاشکرا نه کرد. جا چۆن ئەکرئ ئەوه ی له ناخمدا گینگل ده خوات، یان هه زه کانم باس بکه م؟ پیاویکی نه رم و به خشنده بوو، که سیک دوو وشه ی نه رمی بوتایه ئەگریا، له کاتی کدا عاشقیش نه بوو. جیاوازی هه یه له نیوان پیاوی چاک و عاشقدا".

بیده نگ بوو. وه ک عاده تی خۆی وشه کانی پرپوون له لوغز. هه ولم دا به قوولی بیران لی بکه مه وه. ته نانه ت ته ماشای دار پرته قال یان دار لیمۆکانی نه کرد که له ژیر به ره کانیاندا نقه یان ده هات، که ئەوه جیی شانازی باخه وانه. بیده نگیه که یم قۆسته وه و داوام له باخه وانه که کرد نانیکی نه رمی له سه ر به رد برژاومان له گه ل که میک په نیری شیر ی مه رمان بۆ ببینی. جار یکی تر ده نگی به رز بوویه وه. ئەم جار ه یان که وته باسکردنی مه ولانا وه ک ئەوه ی ئەوه، یاده وه ری گێر ابیته وه.

"من ئاويك بووم له ناخمدا دهكولا، قولپى دەدا و بۆنىكى ناخوشى لى بەرز دەبوو وە. لەپرمە ولانا هات و قولنگەكەى پىدا كىشام و ئاوەكە فيچقەى كرد. ئەوەتا ئەمرو بەخوشى و بەهيمنى و رەزامەندىيە وە هەلدەقولئى".

گەرايە وە بۆ مندالئى خۆى.

"باوكم هيچى لەبارەى منە وە ئەئەزانى. بەغەريبى لە شارەكەمدا ئەئيام. باوكيشم بەلاى منە وە غەريب بوو. دلم حەزەرى ليدەكرد. هەميشە وام بەخەيالدا ئەهات كە ليم ئەدات. لەگەل ئەوەى بەنەرمى قسەى لەگەل ئەكردم، بەلام من وا گومانم ئەبرد كە ليم ئەدات، لەمال دەرم ئەكات. مندال بووم كەس لە هەستەكانم تينە ئەگەيشت. باوكم راستى هەستەكانمى ئەئەزانى. رۆژيكيان هەولئى دا پيم بلئى "تۆ شيت نيت... " بەلام من دەستبەجئ وەستاندم و پيم وت "گوئى بگره چيت پئ ئەلئيم. تۆ وا مامە لەم لەگەل ئەكەى وەك ئەوەى مريشك بى و هيلكەى مراوى بكەى و بەچكە مراوى بەخيو بكەى، كاتيكيش گەورە ئەبن لەگەل دايكيان ئەرپون بۆ كەنارى جۆگە لەكە و باز ئەدەنە ناو ئاوەكە. دايكيان، واتە مريشكەكە تا كەنارى جۆگە لەكە ئەچئ بەلام دانابەزئتە ناو ئاوەكە. ئيستا باوكە، من ئەبينم ئوقيانوس ئەبيتە كەشتيم. ولاتم. ئەمە مەرجى منە. ئەگەر تۆ هى منى يان ئەگەر من هى تۆم ئەوا لەو ئوقيانوسە دا نوقمبە، ئەگينا بپرو و لەگەل مريشكەكە بوەستە". باوكم وەلامى دامە وە "ئەگەر تۆ بەم شيوەيە لەگەل دۆستت رەفتار بكەى، ئەى چۆن لەگەل دوزمنەكەت رەفتار ئەكەى؟".

نان و پەنيرەكەمان بەش كرد.

تۆم به تهنیا بینى

عەلا كۆرپە كىنە لەدەلەكەى رۆمى ھەر لەمنداڵیەو ھەزى لە ھاوسەرگىرى لەگەڵ كىمىا بوو كە بوو بەژنى شەمس. ھەمووان ئەو ھەيان دەزانى، تەنانەت رۆمى كە سەربارى ئەو ھەيش كچەكەى بۆ ئەو پىاوەى عەلا زۆر رقى لەدەلدايە بۆى ماره كرد. لەو كاتەو ئەو گۆرانكارىيە بەسەر باوكىدا ھات و وازى لە وانەوتنەو ھە و وتاردان ھىنا و لە سازكردنى كۆرپى مۆسىقا و بىستەن بەردەوام بوو، عەلا شەمسى بە ساختەچى و جادوگەر وەسەف دەكرد. كاتى شەمس رۆيشت، عەلا ھىواى خواست جارىكىتر سىبەرى لە باخچەى مالى خىزانەكەيدا دەرنەكەوتتەو ھە.

سەربارى ئەو ئازارەى دلى باوكى دەگوشى، عەلا ھىواخواز بوو بەتپىەرىنى كات ئەو ئازارە نەمىنى. بەرگەى ئەو ھەلۆيستە باشەيشى نەگرت كە سولتان وەلەدى برا گەرەى دەينواند، كە لە يەكەم رۆژەو ھە خۆى خستە خزمەتى ئەو پىاوە غەرىبە كە كەس نەيدەزانى ناوى راستەقىنەى چىيە و ئەسل و فەسل و پىشەى چىيە. ئەو غەرىبە كە توانى باوكيان لە خىزانەكەى و مورىدەكانى دابىرى و وىستى خۆى بەسەرىدا سەپاند و واى لىكرد لە ئەنجامدانى خەلۆھتى ئاينى لەگەلئان بىنى و خويندەنەو ھەى كارە مەزنەكانى رابردووى لى قەدەغە كرد، بگرە ئابرووچوونەكە گەيشتە لوتكە كاتى لەسەر ئەوانەى دەيانوويست سەردانى رۆمى بگەن فەرزى كرد بپىك پارە يان دىارى پىشكەش بگەن.

بەلام بۆچى سولتان وەلەد، سەربارى ھەموو ئەو ھە، لە يارمەتيدان و پالپشتىكردنى ئەو پىاوە بەردەوام دەبى، ئەو پىاوە كە بوو تە بايسى ھەزار پىشوى؟ دەبى سولتان وەلەدەيش وەك باوكى عەقلى لەدەست دابى، بگرە رەنگە دلپىشى لەدەست دابى.

عەلا بەو دالانەدا تپدەپەرى كە بەبەردەم ژوروى نووستنى كىمىادا تپدەپەرى و بەئەنقەست تپلەى چاوپىكى دەگرتە ناو ژوررەكە، بەلام دواى ھاوسەرگىرىكەى لەگەل شەمس، شەمس لە نزيككەوتنەو ھە لەو ژوررە قەدەغەى كرد و پىى وت: "من قەدەغەت دەكەم لە نزيككەوتنەو ھە لەم ژوررە و بىزاركردم. ئەم ژوررەم بۆيە ھەلجاردو ھە، لاچەپ و دابراو ھە."

پاشتر بۆ سووككردنى رادەى توندىي قسەكانى شەمس، وتيان گوايە شەمس قەت ھەرپەشەى لە كورپى مەولانا نەكردو ھە، تەنانەت ئەگەر عەلا گوناھبار و شىاوى سەركۆنەكردنىش بى، بگرە تا رادەيەك چاوەچاويشى كردبى. بەپىى ئەو ھەى ئەو ھەوالدەرانە باسيان كردو ھە، كە تواناى جوانكردنى تالترين دەربىرپىنيان ھەيە، شەمس بەعەلاى وتو ھە: "ئەى نوورى چاوم، لەگەل ئەو ھەى تو ھەرچى سىفەتى چاكەيە تپتدايە لەناو ھەو ھە دەروەت، پىويستە لەمەولا بەئەدەبەو ھە بپتە ناو ئەم ژوررە ھە، چونكە ھەركەس شەمس بناسى دەزانى ناكرى ئەم جۆرە وشانە لە زمانە زبەرەكەيەو ھە دەربچن.

ئەو رەقەي عەلا بەرانبەر بەو پياوھە كە بەجادوگەر ناوي دەبرد لەدليدا حەشار دابوو گەيشتبووھە لوتكە .
عەلا يەك جولەي نەدەكرد بەبي ئەوھەي رەخنە لەو پياوھە بگري و سەرکۆنەي بکات و جويني پي بدات .
دوژمنەکانی كە لە ھەموولا بلأو بوون كەوتنە چپەچپ و پيلانگيران و مانۆرکردن . عەلا ئامادەي
سەرجم كۆبوونەوھەکانيان بوو، چ ئەوانەي لە بازار دەبەستران يان لە گەرماوي گشتي يان لە قوتابخانە يان
لە خانەكەدا . زيرەكانە توورەبياني تاو دەدا و داخي شاراوھەي ناو دليان دەوروزاند . ھەندئ قسەي
دەشيواند يان ھەلەدەبەست كە كوفريان دەگەياند و دەيدانە پال شەمس و گالتي بە ھەلسوكەوتەکاني
دەكرد، كە كۆمەلي دەربيرين بوون بەراستي بۆ كەسە ئاسۆ تەسكەكان نامۆ بوون . بەم شيوھەيە عەلا
دەمارگيري دەمارگيراني تاودا و بىرۆكەي كوشتنی ئەو كەسە ئيسكگرانەي لەناوياندا بلأو كردەوھە، ئەو
مشەخۆرەي واي كرد باوكي مەودايەكي گەرە بروات تا ئەو رادەيەي لەگەل خودا بتويتەوھە . ژمارەي ئەو
پياوھە كينەبازانە لە زيادبووندا بوو، ھەندئ قوتابي پيشووي مەلوانايشيان لەناودا بوو كە دەرگاي
قوتابخانەيان بەرھوودا داخرايوو، ئەو نووسەرانەي كتيبەكانيان خزانە لاوھە، ئەو دەولەمەندانەي
بەبيبايەخيەوھە مامەلەيان لەگەلدا كرا، ھەرۆھە ئەمير كە چيتر كەس بۆي نەدەچەمايەوھە . ھەموو ئەوانە
لەگەل عەلا پيلانيان دژي شەمس گيړا .

رۆژيكيان، لە ناوھەراستي پايزدا عەلا ھەستي كرد كاتي ئەوھە ھاتووھە ئەو چپەچپانە بگورپين بۆ پيلانكي
راستەقینە . گەرماوي دافالي ھەلبارد، كە بە زەخرەفەي كاشيەکاني بەناوبانگە، كە لەبەردی لاكيشەي
سوور و زەرد و رەش دروست كراون و مەرمەري سپي داپوشيون . عەلا بەنھيني چاوي بە دەستيدەرەكە
دەكەوت كە لەگەل چوار پياويتر كە خوازياري مردني شەمس بوون بەشداري پيلانەكەي كرد . لە
نھينپاريزيدا قايم بوون . لاي حەوزە بازنەبيەكەي ناوھەراستي گەرماوھە ھەلمبيە ھەشت لاكەدا بەيەك
گەيشتن . ھەلم و دلۆپە ئاوەكان دەموچاوياني دەشاردەوھە . خاولي دريژي سوور و شين جەستەي
داپوشيبوون . بەگەلای وشكي زەيتون يان سابون دەستيان دەدایە لەشيان . دەستيدەرەكە كە جگە لەوان
ريگەي بەكەسيتر نەدا بيته ژورەوھە، ئەو خشتانەي پاك دەكردەوھە كە بەلوعەيان پيوھە بوو لە چەند
كونيكي جيگيركراو لە ديوارەكەدا ئاوي گەرم و ساردیان ليوھە دەھاتە ژورەوھە و لەگەليان بەشداري
ناھەنگي تۆمەتبارکردن و ناپەزايي و سكالاکاندا دەكرد . گەنجيكيان، كە پيشتر قوتابي رومي بوو و شەمس
دەريكدبوو، دەستي كرد بەتاشيني سەري و ئيتير سەرە كەچەلەكەي لەو ژورۆچكەيەدا دەبريسكايەوھە كە
دەكەوتە لەنيوان دەروازەكە و حەمام بوخارەكەدا . رەخنەي دەگرت كە مەولانا لەو كاتەوھە ئەو جادوگەرە
"كويړي" كردوھە ژيري لەدەست داوھە . عەلا وتي: "باوكم ھەناسەي خوي لە كيگەيەكدا بەند كردوھە كە
بەرخە شەيتاني تيدا بەخيۆ دەكړي، بازنەبيەكە مشتيك تاوانباري وەك زيانوسى يوناني و نەزاني وەك

سه لآحی زږږنگه و ژورانبازی گه مژهی وهك حوسام نه بی، قبولی ناکات. له وه به دتر ئه وه یه هه موویان وهك شه مس ساخته چین".

ئه وه کتیبفرۆشه که بوو که باشتین کرپاری واته رومی، له دست دا، چونکه چیت که س هیچی له قونابخانه نه ده خوینده وه، ژورۆچکه که ی ناوه راستی به جیه پششت پاش ئه وه ی به هو ی چاره سه رکردنی به جامی که له شاخگرتن تووشی خوینبه ربوون بوو، وهك له باندجی نیوان نیسکی هه ردوو شاننه که یه وه دیار بوو.

به پیکه نینه وه له باریکدا کینه ی لی ده چۆرا وتی: "ده لاین رومی چیت ناچیتته لای ژنه که ی، هه موو هه ست و سۆزی خوی ته رخان کردوه بو شه مس. چۆن ده کړی که سیک ئافره تیکی جوانی وهك کیرا پشتگویی بخت و خۆشه ویستی خوی بیه خشیتته ده رویشیکی پیری له ر و لاواز، که له سه رمادا ده له رزی؟. پیلانگړی سییه م، قازیه ک بوو به رگه ی ئه و "فه وزا" یه ی نه گرت که سه ماکه مان دروستی کرد، له سه ر کورسیه کی مه رمه ر دانیشت، گوشته تیسپراوه که ی نمایش ده کرد پاش ئه وه ی مووی هه ردوو بنبال و سینگی لاده برد. ئه و پیاوه که خوی به نووسه ر ده زانی به دلپيسانه وه وتی: "پیویسته مروڤ له یلا به چاوی مه جنون ببینی".

دیاره به وه ئاماژه ی بو ئه و چیرۆکی خۆشه ویستییه ده کرد که هه موومان له به رمانه . ئه وه بوو مه جنون شه یادی له یلا بوو، به وهو یه وه شیت بوو، ویلی بیایان بوو و بوو به دۆستی درنده کیویه کان. خه لیفه هارون ئه لره شید داوای کرد له یلا بیین، تا له نزیکه وه ئه و ئافره ته ببینی که عه قلی مه جنونی نه هیشتوه و وای لیکرده ویلی بیایان ببی و چیرۆکه که ی بووه ته ئاوینه ی سه رجه م عاشقانی راسته قینه له رۆژه لات و رۆژئاوا.

پاره یه کی زور خه رج کرا. هه زار و یه ک فیل و ته له که کرا بو ئاماده کردنی له یلا له به رده م خه لیفه دا. به فه رمانی ئه و برایه حه ره مسه را که پاش تاریکبون مؤمه کان داگیرسینران. کاتی خه لیفه گه یشت ماوه ی کاترمیریک لی ورد بووه وه، به لام له نه پنی ئه و عیشقه ئه فسانه ییه تینه گه یشت. به خوی وت ده بی وای لیبکه م قسه بکات به لکو قسه که ی ئه و شته سه یره له روومه تیدا ده ربخات. رووی کرده له یلا و وتی "ئه وه توی مه جنون به هۆته وه په ریشتان و سه رگه ردان بووه؟ جوانی تو له جوانی کچانیتری شوخ و شه نگ زیاتر نیه!" ئه ویش وتی "به لی من له یلام، به لام تو مه جنون نیت! ئه و چاوه ی له سه ری مه جنوندا یه له سه ری تودا نیه. ئه گه ر ده ته وی جوانی من ببینی، به چاوی مه جنون ته ماشای بکه".

کاتی ئه م چیرۆکه ی باس کرد، دیار بوو پیاوه سه رتاشراوه که ده یویست بلی تو ئه گه ر ده ته وی زالکردنی جوانی شه مس به سه ر جوانی کیرادا ببینی، پیویسته به چاوی رومی ببینی.

دەستىدە رەكە كە ھېشتا خەرىكى خاوينكردنە ۋە ى خىشتە كان بوو ساتىك ۋە ستا و بە شانازىە ۋە وتى:
"من له گەل ۋە زىرى گە ۋرە ىش كار دەكە م و دە توانم بۆتان دووپات بكە مە ۋە كە ئە وانىش لە ۋى، لە كۆشك،
ھەست بە بىزارى دەكە ن لە شەمس و دەلەين ئە ۋ پىاۋىكى سېلە و نەمە كە ناسە بە رانبەر ئە وانە ى چاكە يان
لە گەل كەردە، .. ئە ۋ ەك پىشیلە ۋاىە ..."

عە لا بە شانە لئە كاندنە ۋە قسە كە ى بۆ تە ۋا ۋ كەرد و وتى "پىشیلە ىەك بوو تە خۋاىەك".
جا نە فرە تكەردن لە ۋ ناوە كلاشە ى دەكەرد. ئە م كفرە، ۋا تە ىە كگرتنى شەمس لە گەل خوا، ۋا ى كەرد
سەر جە م پىلانگىرەن لە ىەك كاتدا قسە بكە ن. ئە گەر ئە م قسانە لە سەر تاسەرى قۆنىە دا بلأ ۋ بىنە ۋە ھەر
كەس دە ىكاتە ئە ركى خۆ ى ئە ۋ پىاۋە پىرە ى كە خۆ ى بە خالق دادە نى، بگرە لە ۋە خراپتر ئە ۋ كە سە ى
رئىگە ى بە وانىتر داو ە بە خۋا ى بچوینن، سەر كۆنە بكات، لئى بدات و بە ر دبارانى بكات، بگرە تە نانە ت
بىكوژى. پىاۋە كانىتر بئىدە نگ بوون. لە حزورى كورە بىزراو ە كە دا كە س نە ىویرا راستە و خۆ رۆمى تۆمە تبار
بكات، بۆ سوو ككەردنى توندى ى تۆمە تبار كەردنە كە ى، وتیان ئە ۋ لە لایە ن ئە ۋ پىاۋە تە ۋرئىزىيە ۋە دووچارى
خراپترىن جۆرە كانى سىحر و خە لە تاندىن و فرىودان كراو ە، تاكە عە بى ى مە ۋ لانا خە مساردى و نە رمىيە تى
لە گە لئىدا، دە بوو بزائى چى بە سەر دى، ھەر ۋە ھا دە بوو ئە وانىش رئىگە بگرن لە ۋە ى خە ۋە دوور و درئژە كە ى
بگۆرئى بۆ لاوازى و لە بىر چوون و غىابىكى ھە مىشە ى.

"پىشە لە ىەك بوو تە خوا!!!" عە لا پىش ئە ۋە ى تىرە بكۆژە كە ى بە ۋاژئى، ۋا ى كەرد ئە م دە ستە ۋاژە ىە
بكە ۋىتە دۋا ى ھە مو ئە ۋ نىو چاوانانە ى چىن چىن ئارە ق دە ر دە دە ن.

"ئە گەر ئە م حە ۋزە بىتوانىا ىە قسە ى بكە ردا ىە، لە حرس و تورپە ى تۆ ى بە رامبەر شەمس زىاتر دە كەرد.
بپوانە ئە ۋ گەر ماو ە، ئە ۋ گومە زە بچوكانە و دە لاقە كانىان، بۆ ئە ۋ پلئتە شووشانە، بۆ ئە ۋ ژئرخەرە
مە پمەرە نە، ئە ۋ ئاۋە ى خۆمانى پئىدە شوین، ھە مو ئە وانە شا ىە تى خراپترىن تاوان بوون كە بكرئ پىاۋىك
بە ىە كئىكى ترە ۋە بىستئتە ۋە. شەمس و پىاۋە كانى باوكمىان ھئنا بۆ ئئره و جلە كانىان لە بەر داكە ند و
ھانىان دا بە رووتى سە ما بكات و دابە رئتە ناو ئە م حە ۋزە كە لە پىاۋانى رووتدا جمە ى دئ، لە شىان كە لە ژئير
ئاو ەكە بە پئى رىتمى تە پل ۋ ئاۋە كە دە جولان، بەر ىەك دە كە وتن. تە نانە ت ژە نىارە كانىش ۋە ك كرمى
زە ۋى رووت بوون، تە نانە ت بە بئ ئە م خاۋلىە ش كە داماندە پۆشى".

لە گەل بىستنى ئە م قسانە دا، ىە كئىك لە پىلانگىرە كان كە پىاۋىكى ئاىنى دە مارگىر بوو، لە حە ۋزە كە
ھاتە دە رە ۋە تا ئاۋە پىسە كە بەر چئزى گالئە ۋ گە پە حەر امە كە نە كە ۋى، پاشان ئە وانىترىش شوئنى كە وتن.
عە لا لە بە دىھئنانى ئە ۋە ى كە چە ند مانگىكە پلانى بۆ دادە نا سەر كە وتوو بوو. لە كۆ تا ىدا پىلانگىرەن
بپارىان دا پىلانە كە يان جئبە جئ بكە ن و گواستىانە ۋە بۆ بە شى دە رە ۋە ى گەر ماو ە كە، كە كە متر گەر مە.

له ده‌روازه‌که‌دا دالانیک دريژ دهبوويه‌وه که زمينه‌که‌ی به مافور و حه‌سیر داپوشراپوو، ده‌ستیده‌ره‌که چاویکی به‌شوینه‌که‌دا گپرا پیش نه‌وه‌ی نه‌و ده‌رگایانه‌ی ده‌چنه‌سه‌ر شه‌قنامه‌که‌دابخت.

قازیه‌قه‌له‌وه‌که‌که‌له‌به‌ر ورگه‌زله‌که‌ی که ریگه‌ی نه‌ده‌دا بچه‌میته‌وه، به‌زه‌حمه‌ت ده‌یتوانی نه‌عله دريژ‌که‌ی له‌پي بکات، یه‌که‌م که‌س بوو قسه‌ی کرد و وتی: "با تۆمه‌تی تاوانیک ئاراسته‌ی شه‌مس بکه‌ین بۆ نمونه‌وه‌که‌ئه‌تککردن، تا له‌به‌رده‌م قازیدا ئاما ده‌بی".

قوتابییه‌گه‌نجه‌سه‌رتاشراوه‌که‌که‌به‌ده‌م جو‌له‌یه‌که‌وه‌که‌له‌نه‌فره‌تکردن ده‌چوو هه‌ولی ده‌دا سه‌ری قایشه‌که‌ی که‌له‌یه‌کیک له‌کونه‌کانی قایشه‌که‌دا ون بووبوو، کۆبکاته‌وه‌وتی: "ئه‌وه‌بیسوده، چونکه‌شه‌مس گوئی به‌عه‌داله‌ت یان به‌دناوی نادات. پیویسته‌زیره‌ک بین. نرخیکی پیشکه‌ش بکه‌ن بۆ رویشتنی، مالیک یان پیاویک یان ئافره‌تیک، به‌تایبه‌ت پیاویک، له‌شوینیک له‌ده‌روه‌ی سنووری شاره‌که‌مان، سویندتان بۆ ده‌خۆم ئه‌م ساخته‌چییه‌شاره‌که‌به‌جی دیلی".

کتیپفرۆشه‌که‌که‌کراسیکی ره‌شی ئاودامانی له‌به‌ردابوو تا نه‌و زییکانه‌نه‌وروژینێ که‌نه‌زیه‌که‌دروستی کرد، پیشنیاریکیتری کرد و وتی: "که‌سانیک له‌سه‌ربازگه‌ی مه‌غۆل ده‌ناسم. ده‌توانم کۆمه‌لی ده‌ستنوسی نووسراو به‌زمانی عه‌ره‌بیان بده‌می له‌به‌رامبه‌ر چه‌ند کۆپییه‌ک به‌هه‌ردوو زمانی چینی و تبتی، جا بلاوی بکه‌مه‌وه‌شه‌مس سیخوپه‌و پاره‌له‌دوژمنان وه‌رده‌گرئ، نه‌وه‌یش نه‌وه‌تاکه‌هۆی بوونیه‌تی لیڤه، له‌سه‌ر نه‌و زه‌ویه‌ی کورپی جه‌نگیز فه‌تحي کردوو و زانیاریی سه‌ربازی بۆ دوژمنان کۆ ده‌کاته‌وه. نه‌وه‌ی پیویسته‌ئه‌وه‌یه‌گومان بخه‌ینه‌دلی هه‌موو سه‌ربازیکی مه‌غۆلی به‌رامبه‌ری، تا به‌وه‌هۆیه‌وه‌له‌ناو ده‌برئ".

قوتابییه‌پیشوو‌که‌ی رۆمی له‌کاتی‌کدا به‌ماده‌یه‌کی قورپن که‌پاش وه‌رزی بارانبارین له‌ده‌شتاییه‌کانی مه‌هاراشترا کۆ کرابوويه‌وه، له‌شی خۆی ده‌خوراند، نه‌م چاره‌سه‌ره‌ی به‌لاوه‌توندره‌وانه‌بووه، هاوکات کانیی زه‌ینی ته‌قی و پلانیکی بۆ هات به‌خه‌یالی که‌سدا نایه‌ت.

"ده‌توانین شه‌مس برپینین. چاوی به‌ستین و بیگوژینه‌وه‌بۆ شاریکیتر. جا له‌به‌رئه‌وه‌ی پاره‌ی پی نیه‌ناتوانی نه‌و شوینه‌به‌جی بیلی که‌بۆی ده‌به‌ین، به‌وه‌ئیتر ناتوانی بگه‌رپته‌وه".

شیخه‌ده‌مارگیره‌که‌که‌به‌شیوه‌یه‌کی سه‌یر چمکی میزه‌ره‌که‌ی ده‌به‌ست، نه‌م پیشنیاره‌ی به‌پیشنیاریکی پرپوچ بینی به‌ئاوازیک که‌له‌گالته‌جاپی خالی نه‌بوو وه‌لامی دایه‌وه "گه‌ر شه‌مس بیه‌وی په‌کی له‌سه‌ر ریگه‌یه‌ک بۆ گه‌رانه‌وه‌بۆ لای رۆمی ناکه‌وی. نه‌خیر! پیویسته‌خه‌لکی قونیه‌ی لی هان بده‌ین تا هیچ چاریکی نه‌مینی جگه‌له‌وه‌ی خۆی هه‌لجی و بۆ هه‌تاهه‌تایه‌خۆی بشاریته‌وه، نه‌گینا هه‌مان شت روو ده‌دات که‌پاش رویشتنی یه‌که‌م جاری رووی دا، رۆمی به‌دوایدا ده‌گه‌رئ و جاریکیتر ده‌یگپته‌وه، ته‌نانه‌ت له‌وانه‌یه‌خۆی بچي بۆ لای و به‌سه‌ر که‌وتوویی و به‌ریزلینانیکه‌وه‌که‌شیاوی پاشایه‌که‌له‌کاتی گه‌رانه‌وه‌ی له‌هه‌لمه‌تیکی سه‌رکه‌وتوودا، به‌هینیته‌وه".

عەلا بەبەیدەنگی مایەو. وەك عەدەتی خۆی بەپەلە دوور لە چاوی ئەوانیتر جەكانی لەبەر كرد، چونكە شەرم لە جەستەى خۆى دەكات. هەستى دەكرد یاریدەدەرەكانی ئیستا ئیتر پێگەشتوون و كاتی ئەو هاتوو شەمس بكوژن. چارەسەر بەلاى ئەو وە روژنە. دەمی كردەو تاقسە بكات، بەلام دەنگى زۆر كز بوو، ئەوانیتر ناچار بوون خۆیان بۆ پێشەو و بنوشتیننەو تا گوێیان لیبی چى دەلى.

"دەلالەك بەكار دینین. ئەو پیاو بەبەندىكى تاوانبارى نەپنیپاریز بەكرى دەگرى، چەردەیهك پارەیان دەداتى و داویان لى دەكات ئەو كەسە خوینتالە، واتە شەمس لەناو ببەن. كەى و لەكوئ و چۆن. ئەو ئەوان بریاری لیدەدەن نەك ئیمە. ئیمە هیچ رۆلێكمان لەو هەدا نابى. كەس لە ئیمە روژ و شوین و شیوہى لەناوبردەكەیان نازانى. لەتوانای كەسماندا نابى رەو پەوہى مەرگ رابگرى. هەر كارەكە جیبەجى كرا دەلالەكە ون دەبى. ئەو كاتە خەمبارى قوولى خۆمان بۆ شەمس دەردەبەرن، لەكاتى ناشتیدا شین و شەپۆرى بۆ دەكەین. كەس گومانمان لى ناكات"، قسەكانی بەشیوہیەكى جیاكە رەو تەواو كرد و وتى:

"لیرە بەدواو فەرمانتان پیدەكەم واز لە زەپین وەكو كەر بینن، تا پیلانەكانمان تىك نەدەن".

تاوانى كوشتن! پێشنيارى كۆرە لاسارەكەى رۆمى بوو. هەموو دەیانویست شەمس بمرى، بەلام بۆ گۆرپى ئەم وشانە بۆ راستیەكى واقیعی چەند رەخنەیهك گیرا، چۆن دەكرى متمانە بەكەسىك بەكەن نایانسن؟ ئەى چى دەبى ئەگەر بریاری دا لەبەرانبەر بیدەنگبوونیدا مەرجیان بەسەردا بسەپینى؟. عەلا بەجولەیهكى دەستی، وەك ئەوہى مېشىك دوور بخاتەو تەرسەكەیانى رەواندەو:

"هەر ئیستا ئەو پیاوہەم هەلبژارد كە بەو ئەركە هەلدەستى و كەس لە ئیوہ نانسى. ئەو بكوژىكى پروفیشنالە. ئەمە یەكەم جار نیە خەلك بكوژى و دوا جاریش نابى. ئەگەر دەمی كردەو، ئەگەر (ئیبیتیزانى) كەردین -سەد بەپاشى- ئەوہ كۆتایى ئەو دەبى و تاكە كەس دەبى دادگایى دەكرى و سزا دەدرى، لەبەر نەبوونى بەلگە كەس ناتوانى هیچ لەسەر ئیمە بسەلمینى. لەوانەیه جیگومان بین، بەلام گومان وەك هەلمى حەمام وایە هەر هیندەى ئاوەكەى گۆرا نامینى. ئەو كۆرپى قەحبە، ئەو كۆرپى كەرە ئەوہ دەزانى، ئەوہ كارى خۆیەتى و خۆى تووشى سەرىشە و مەترسى ناكات".

هەموو سەریان راوہشانە. كى دەویرى ئەو پیاوہ بەپێزانە: كتیبفرۆشىك و پیاویكى ئاینى و قوتابىەكى تىكۆشەرى سەرتاشراو و قازىەكى قەلەو، تەنانەت دەستیدەرەكەیش، بە پلاندانان بۆ كوشتنى شەمسى تەویرى تاوانبار بكات؟ بەم شیوہیە وەك ئاوى حەزەكە قسەكانیان لە ناوچوون و لە یادەوہرییان سەپانەو.

پیش ئەوہى گەرماوہكە بەجیبیلن عەلا پیدەگەرى كرد، دواىین پرسىارى لىكردن كە ئایا بەپیلانەكە رازین؟ بیدەنگیەكەیان و دەرپینە توندەكانیان دەربارەى شەمس، وەلامدانەوہ بوو كە بەلى رازین.

کتیڤرۆشه که دواین کهس بوو روڤشت. جانتایه کی دا به کۆلیدا پر بوو له چه رمی ئاماده کراو بۆ بهرگرتنی کتیڤه کانی، ئه و تکه خوینانه ی برینه که ی که - سه رباری ئاگه داریی که له شاخگره که - به سه ر مه پره سپیه که دا تکان، چه ند گوئیگ له په له ی ئه رخه وان بیان دروست کرد.

له کاتیکی زووی روژی دوا ی کۆبوونه وه ی پیلانگێران له گه رماوه که دا، خزمه تکاره که م نامه یه کی دایه ده ستم مۆری شه مسی له سه ر بوو. ده سته به جی کردمه وه و ئه مه ی خواره وه م خوینده وه: "پاش نیوه پۆی ئه مپۆ له ده روازه ی بازا ری به خۆکه رانی په له وه ردا بمبینه. شتیگ بینه تا له سه ری بنووسی، چونکه من عاده تم نیه بنووسم".

بینیم له ناو کۆمه لئ له ریڤوار و کریکاراندا وه ستاوه. له دووره وه بانگم کرد. به لام له بهر قاله قال و ده نگه ده نگی هه زاران په له ور گوئی لیم نه بوو. به ره و لای چووم، کاتی لئی نزیگ که وتمه وه، له به رده میدا چه میمه وه و هه ردوو ده سته به ستوه که ی و نینۆکه په له دار به مره که ب و به هاراته که یم ماچ کرد. چه په سان به روومه تیه وه دیار بوو له باریکدا زیاتر سه رنجی له سه ر قه فه سه کان بوو تا له سه ر بالنده کان. وتی:

"سه رسامم به و په ره ره نگا وره نگانه ی چۆله که ی دوری ده رازیننه وه، هه ره ها ره نگی ئالتونیی په ری ئه و تووتیی به چوکانه، ره نگی ئه و تووتیی سه وز و زه رد و سوورانه. له بۆنی توندی ریقنه کان بیان لوتتم گرت، ئه و غه لبه غه لبه ی ئه و بالنده انه دروستیان کردبوو گوئیان که ر ده کرد ئه مه له جگه له بانگه بانگ و هاوار هاواری چه ماله کان که عه ره بانه کان بیان راده کیشا و خه لکیان ئاگه دار ده کرده وه دوور بکه نه وه و ریگه یان بۆ بکه نه وه. سه رنجم له نیوان قازیک و تاوسیگدا په رت بوو و بیرم فری بۆ یه که مین کۆنگره ی بالنده کان له قه سیده که ی عه تار "لۆژیکی بالنده" دا کاتی بریاریان دا بکه ونه ری و به دوا ی پاشا راسته قینه که یاندا بگه ریڤ، هه ره ها به ناوی شه مسی بالنده وه بیرم کرده وه. ئایا له گه ل یه کیگ له و بالنده انه یه که ده گری؟ کهس ئه وه نازانی، ره نگه جگه له رۆمی، که ئاسمانی ئه و بوو.

له ناکاو له به رده م دوکانیگدا وه ستا و سللوی له په له ور به خۆکه ره په ره که کرد که ریشیکی سپی هه بوو وه که ئه وه ی هاوپییه کی کۆن بی و داوا ی لیکردم له گه لئ بچم بۆ ژووره که ی پشته وه. به ناو کۆمه لئ قه فه سدا تیپه ریڤ که هه ندیکیان له ئاسن و هه ندیکیان له خه یزه ران و هه ندیکیان له شوشه دروست کرابوون.

یه کیگ له قه فه سه کان له ئالتون دروست کرابوو بۆ خه لیفه ی به غدا. ئه و قه فه سانه بالنده ی ده گمه نیان تییدا بوو، ده نگیان ناسک و ره نگیان جیاواز بوو.

کاتی ئیواره نزیگ که وتمه وه، ورده ورده هیمنیه کی چاوه پواننه کراو جیگه ی غه لبه غه لبه که ی ده گرته وه. هه زاران په له ور دوا ی داپۆشینیی قه فه سه کان بیان به چه ند پارچه قوماشیک به مه به ستنی هاندانیان بۆ خه وتن، له سه رخۆ یه که له دوا ی یه که هیمن و بیده نگ ده بوون. هه مان خامۆشی بالئ به سه ر ئه و ژووره یشدا کیشا که تییدا یه که ترمان بینیی. بالنده کان که وتنه فریڤ بۆ مه مله که تی خه ونه کان.

خانه خوی پیره که مان هر هیندهی کاره که ی ته و او کرد هاته لمان و بتلیک شهرابی ئوکبارای
هه لگرتبوو، به ناوبانگترین تری که دراوسیکانمان له باشور به ره می دینن، له گهل سی کتریی بچوک. وابلو
بوو ئه و شهرابه باشتترین جوری شهرابه له ته و اوی رۆژه لاتدا. که وتینه خواردنه وه به بی په شیمانی،
حه رامکردنی ریگر نه بوو له هه لقۆراندنی. زانراوه خهلیفه ی به غدا و قازی و وه زیره کانیشی له بهرده م ئیغرای
ئه و شهرابه دا خویان به دهسته وه ده دا. من خۆم، حوسام، ده مزانی هه ندی له قازیه کان دوی ئه وه ی
حوکمیان له سهر چاره نووسی ژنیکی ئیراده سه لبرکراو و سه ربازیکی زه وتکه ر یان نووسه ریگ که کاره کانی
ساخته کرابوون، ده دا، هه فتانه ئاههنگی شهرابیان ساز ده کرد، جله ره سمیه به و یقاره کانیان داده که ند و
ده یانگورین به عه بای رهنگاوپهنگ، پاشان به ناو قاوشه فراوانه کانی دادگه دا دین و ده چن، شیوه ی خویان
ده گورن و تاجه گولینه له سهر ده نین.

شه مس پیی وتم: "هه ست ده که م شتیگ له ده ورم ده سوپی وه ک ئازه لیک لیم نزیگ بیته وه. هه ست
ده که م هه ره شه م له سهره، به دووامه وهن. قورس و دوور له خۆم و له خۆشیم دیمه به رچاو. هه ست ده که م
م خهریکه له به ناچاری مانه وه له مال بیزار ده بی، چونکه وای لیها تووه به ده گمه ن نه بی ده رناچی، چیتر
له گهل من ده رناچی. ده بی ماندوو بووی له وه ی ناچاره به رده وام پاساو بو هه لسوکه ته کانی بو ئه ندامانی
خیزانه که ی و ئه وانیتر بیئیته وه، له وه ی ته نیا بازنه یه کی بچوک له موریده دلسوژه کانی ده بیبنن، هه روه ها
له ئه نجامدانی سه مای بیستن له سهر ریتمی موسیقایه کی بیدهنگ له هه ندی ئه شکه وتی چۆل و هۆلدا.
ده زانم هه مو ئه وانه بو رزگارکردنی من ده کات، به لام ناتوانی له سهر ئه وه به رده وام بی، من هه ست به وه
ده که م. ئه و ده یه وی به ئاشکرا و به به رچاوی خه لکه وه له گهل ئه و که سه ده ربکه وی که خۆشی ده وی و له
نه شوه ی سه مای بیستندا به شداری بکات و به محیبه ته وه دوور له هه ر ترسیگ باوه شی پیدا بکات. به لی،
ئه و ده یه وی شه و چاو بنوقینی و گوپی ته نیا له دهنگی هه ناسه دانی خۆشه ویسته که ی بی به بی نیگه رانی و
ترس له و هه نگاوانه ی له ده وری ده نرین، ئه و هه نگاوانه ی سیخوپی ده که ن، ئه و هه نگاوانه ی به ده وری
شوینه که دا ده سوپیته وه. حوسام، ناتوانی ئه وه م له گهل بکات. منی تاکه هاوپی که موری ریسوایی و
بینرخی و جادوگه ریم پیوه نراوه. رۆژیکیان کاتی به به رچاوی خه لکه وه له گهل که سیکیتر ده ست به سه ما
ده کات، ئه م پیشبینیه ی منت له یاد بی. حوسام، خۆم یه کلایی کردۆته وه، به لام پیت نالیم بریاری چیم
داوه. ئه مرۆ بانگم کردی تا هه ندی هه ست تۆمار بکه ی که به رانه ر م هه مه.

ویستم نا په زایی ده ربهرم و قه ناعه تی پی بکه م که گه وره م له و وه رس نه بووه، هه روه ها که س جگه له و
پشت و ریژی ناگری، به لام نه مویرا ئه وه بلیم، ئاخو من کیم تا دلنه وایی شه مسی ته وریزی بکه م؟
کتری ئاره قه که ی به تال کرد و دریزه ی به قسه که ی دا.

"حوسام، ئەگەر بمزانیاپە رووداوەکان بەم ئاقارەدا دەچن دیمەشقم بەجی ئەدەهیشت و بێمەو. کاتی هاتم بۆ قۆنیە تەنیا وەك رێژیک بۆ ئەو هاتم، چونکە دابرانم لە رۆمی هیچ ناسۆرییەکی بۆ دروست نەکردم، یەگەرتنەکەیشی هیچ بەختەوهریەکی بۆ نەهینام. من بۆ بەختەوهری و هەرۆهە ناسۆریشم قەرزای سڕوشتی خۆم. کاتی هاتن تا لە دیمەشقهو بەمپیننەو، هەر ئەو بووم کە پیشتر هەبووم. رۆمی دەیتوانی بەئارامی لەگەڵ کیرا بژی، هەستم نەکرد سولتان وەلەدی کورپیشی بەمن نامۆیە، بەلکو ئەویش بەکورپی خۆم دادەنیم. بەلام پیویستە لەسەری داوا لە براکەکی بکات بە لەخۆبوردووییەکی زیاتر لەگەڵم بچوێتەو و لەحزوری مندا زۆر قسە نەکات و پینەکنی. رۆمی لەبەردەمدا دەچەمیتهو و لەتەنیشتی خۆیدا دامدەنیشینی، زۆر ستایشم دەکات، مەگەر کاتی دیدیکی بۆ بی. رۆمی شتیکی جیاوازه. ویستم ئەمەت پی بلیم. ئەو بە باش بیاریزه."

وەك نەریتی خۆم هەموو شتیكم وشە بەوشە نووسی، بەبی ئەو هی هەول بەدەم بیرۆکەکانی ریک بەخەم، بەبی ئەو هی هەول بەدەم تیپگەم لەو هی چی دەلی و قسەکەکی ئاراستەکی کێ دەکات، پاشان روونکردنەوکان —کاتی پیم گەیشتن— لەبەر تیشکی رووداوی نویدا هاتن، زانیاری نوێ بوون. شەمس مرەکەبدانەکەمی بەرز کردەو و کەوتە سەرنجدانی وەك ئەو هی شتیکی بی هەرەشەکی لی بکات، چونکە دلۆپیک مرەکەب، وەك وتی، لەوانەپە بۆماوەیەکی زۆر پەنجەکانی پیس بکات. بەرزی کردەو بۆ لوتی و بۆنی کرد، پاشان بەئەسپایی لەسەر زەوی داینا و درێژەکی بەقسەکانی دایەو.

"تا ئەمرۆ ئەگەر داوام لە م کردبی هەردوو کورپەکەکی بۆ دوور لە قۆنیە بنیری، ئەو هی دەکرد."

گومانم لەو هەبوو. بەدلناپییەو سولتان وەلەد هۆگری شەمس بوو وەك باوکی، لەپیناوشەمسدا لەوانەپە بەبەجیهیشتنی قۆنیە و گواستەو لە شاریکەو بۆ یەکیکیتەر رازی بی. بەلام عەلا کورپە لاسارەکەکی، کە سویندی خواردبوو هەناسەکی "خوای باوکی" خامۆش بکات، وا ناکات. هەرچی دوو مندالەکەیتەری مەولانان، کە کورپ و کچیکی بوون لە کیرا، هیشتا مندال بوون و پەیوەندییان بەشەتەکەو نەبوو. ناتوانم بیر لەو بەکەمەو ئاخۆ باوکیان کە کەنارگیری و پیلان و حەزەرکردنی زۆر و ئەو نیفاقەکی لەکاتی بوونی شەمسدا مومارەسەکی دەکرد، بویری و ئیرادەکی ئەو هی دەبی لە قۆنیە دەریان بکات. بیگومان لە رۆژە کەمە بەراییهکانی پاش ئەو دیدارە لەبیر نەکراوەدا —کە دوو سالی بەسەردا تیپەپیه— دەکرا ئەو بەکات ئەگەر شەمس داوای لی بکردایە و هەر چوار مندالەکەکی نەفی بکردایە. ئەمەکی دەکرد.

کورپە راسالەکەکی و ژنە لاوہکەکی پیشکەشی "دلەزەکەکی" بکات.

پاشان شەمس درێژەکی بەقسەکردن دا.

"م تیشکی خۆرە. ناکری چاوبگاتە خۆری کیانم بەلام دەتوانی بگاتە مانگ. درەوشانەو و نووری خۆر چاوە بینین بیبەش دەکەن، مانگ ناتوانی بگاتە خۆر، بەلام خۆر دەتوانی بگاتە مانگ."

ئەم قسانەم تۆمار کرد لە کاتیکدا هەستم بەوێ کرد خۆی لە پلە یەکی بەرزتر لە رۆمیدا دانا، وەك چۆن خۆر لە سەر و مانگە وە یە. هەر وەها زانیم لە پە یوئەندیە کە یاندا ئەو نە کە سێك نزمتر و یە کێك بەرزتر بێ. هەندێ جار یە کێکیان خودا و هەندێ جار ییش ئە ویتریانە. شتی کە پێناسە ناکرێ، ناو نانرێ.

دەنگی گمە گمی بالەندە کان کز بوو، بە لام جووتیک پە پوسلیمانە، عاشقانی کۆتایی شەو، لە گمە گمیان بەردەوام بوون. لە کاتیکدا شەمس هاوئاھەنگ لە گەل دەنگی گۆرانیی ئەو دوو عاشقە بە پێی راستی لە زەوی دەدا، جارێکیتر بابەتە کە ی گۆری، لانی کەم لە پرووی رووکە شەو.

"لە ناخی خۆمدا زۆر کەسم خۆش دەوین. لە ناخدا نەرمیەکی زۆرم بە رانبەریان هە یە بە لام پیشانی نادەم بۆیان. جارێ دوو جار لە قسەکاندا بۆم ئاشکرا کردن بە لام نرخیان نە زانی. لە و کاتەو پەرۆشم کە نەرمی لە ناخدا سارد نە بێتەو. بۆ مەولانام ئاشکرا کرد. بەردەوام گەشە ی ئە کرد و قەت کز نە بوو. حوسام، تەنیا ئە توانم حەقیقەت بێدەنگ بکەم."

لە کاتیکدا پێی لە لیدانی زەوی بەردەوام بوو، قەد و سەری لە سەر ریتمی رۆمانسیەتی دوو پە پوسلیمانە کە دە لە رینەو. نەو سەتا تا ئە و کاتە ی لە پرسی سۆالکەر هاتنە ناو دوکانی بالەندە بە خێو کەرە کە و داوای هەندێ خوار دنیان کرد.

"بڕۆ شتیکیان بۆ ئامادە بکە" شەمس فەرمانی پێکردم. "ئە گەر شتی کت بۆ ئامادە کردن، ئە و خیری دە حەجی مە ککە ی پیرۆزت دە گات."

دوکانە کەم بە جێھێشت، بازارە کە کش و مات هاتە بەرچاوم، هات و هاوار و غەلبە غەلب نە ما بوو. دەرگای سەر جەم دوکانە کان داخرا بوون، جگە لە دوکانیک کە توانیم لە دەرگا تۆرینە نیمچە داخراوە کەو بە بالەندە بە خێو کەرە کە ببینم کە لە بەر روناکیی چراکە دا پارە زیویبە کانی دە ژمارد. گویم لە حە پە ی سە گە کان بوو کە یاوەری ئەو پاسەوانانە بوون بە کۆلانە کاندە دە سوپانەو. روناکیی چراکانیان نزیک کەوتنەو. پێم هە لگرت تا خۆمیان لێ لادەم، چونکە ئەو وشە نە یینەم نە دە زانی کە پێویستە ئەو کە سە ی لە و ساتە درەنگە ی شەودا لە بازار بێ، بیزانی. هەر وەها هەوڵم دا بە هەر نرخیک بوو خۆم لە پرسو جۆیان لادەم. بە خیرایی لە بازاری سابونفرۆشان و عەتاران کە بۆنی جۆرە ها بە هاراتی لێ دە هات، پە پیمەو. ئە گەرچی دەرگای دوکانە کان داخرا بوون، هەزاران بۆن و بەرامە کە لە کون و قوربانی دنیاو هە لیان دە کرد هەوای ئەو شەو یان پێر کرد بوو. لە گەل ئەو ی بە پە لە بووم، بازارە کەم وادە ببینی وە ک ئەو ی سندوقیک بێ هە موو جۆرە بۆنە کانی سەر زەوی تیدا بێ. نەخشە یە ک لە چە ندین بۆن.

کاتی ئەو بەردەلانە دەرچووم، زەحمەتیم نەدی لە دۆزینەو ی فرۆشیارانێ گۆشتی برژاو و هەویرکاریی بە سەو زەوات ئاخراو و میو ی بە شە کر روو پۆشکراو، کە لە چە ند سە بەتە یە کێ قامیشدا بوون و چە ند چرایە ک لە سەر پشٹی هێستریک روناکی دە کردنەو، کە مووروو و زەنگی بچوک بە ملیدا شۆر بوو بوونەو.

که میك که بابی مریشکی ناخراو له ناو هه ویرکاریم کړی، پاشان داوای وشه ی نهینیم له پاسه وانه کان کرد که ریگه ی هاتنه بازارپیان له خه لک ده گرت. به و شیوه یه توانیم به ئاسانی بگه ریمه وه بو دوکانی بالنده به خپوکه ره که.

شهمس سه مای ده کرد. بینیم له سهر ریتمی دوو په پوسلیماننه نه خه وتووه که ده خولپته وه، به بهرچاوی ئه بله قبووی سوالکه ره کان، به ددانه شکاوه کانپیان و چاوه به فرمیسه که کانپیان و جهسته شیواوه کانپیان وه. هه هینده ی منپان دی که باب که یان له ده دست رفاندم و به گلمه گلّم هه ندی وشه ی سوپاسکردنپیان فری دا، هه زوو له تاریکی شه ودا ون بوون تا بونی گوشتی برژاو سوالکه رانیتر رانه کیشی و داوای به شی خویانپیان لی بکه ن.

داوای ئه وه ی رویشتن، شهمس له سه ماکردن وه ستا و گرتمی و ناوچه وانی خسته سهر ناوچه وانم به گویدا چرپاندم: "فیراقه که تا دی پیته گات و ئالوز ئه بی. له م ئه پرسم، ئه گه ر وتی بری، ده روم". هه ناسه کانی بهر لیوه کانم که وتن. هه ندی هه ناسکه هه ناسکی بوو. ئه و وشه ده مامکدارانه هه ناسه یان دا که پیشبینی ئوگرکردنپیان ده کرد. نه مزانی چی بلیم. ئاخو قایللی بکه م به مانه وه و سه رکیشیکردن به ژپانی، یان له وه خراپتر، سه رکیشیکردن به زیادبوونی نیگه رانیی مه ولانا که داوای کتمان و وریاییه کی زور ناچار بوو له حاله تی نا ئارامیه کی به رده وامدا بژی. یان لیی بگه ریم ئوگر بکات به بی ئه وه ی ماموستا که م ئاگه دار بکه مه وه، به وه یش رقی - بیگومان هه تاهه تای - رومی به سهر خوّمدا بینم؟ نه خیر.

من ته مه نم له بیست سال تیپه پی نه کردوه، هیشتا قوتابیه کی ساده م و مافی ئه وه م ناداتی ده دست له په یوه ندیه کی له و شیوه یه وه ربه دم. به لای ئه وانه وه، جگه له خوا که سیتیر بوئی نیه ده دست وه ربات. شهمس چه ند هه نگاوئیک چووه پاشه وه و وتی: "من مه ولانات به ئه مانه ت پی ئه سپیرم. ریگه مه ده هیچ قووت ببات. به توندی له گه لی مه جولپوه، سهرت له حزوریدا نه وی بکه، مه ترسیه کانی لی دوور بخه وه، لیی بپارپوه شیوازی هه لسوکه وتی بگوری".

باسی چی ده کرد؟ تینه گه یشتم. ئاخو له وه ده ترسا رومی خوئی بکوژی ئه گه ر به جیی بیلی یان پشتی تی بکات؟

له و شه ودا، له تاریکایی ژووری پشته وه ی دوکانی بالنده به خپوکه ره که دا من ته نیا نووسه ری شهمس بوو. له بهر روناکی مؤمیکدا ئه وه م به وردی ده نووسی که ناوی ده نیم پیشبینیه کانی. شه که ت و زور نیگه رانیس هاته بهرچاوم. چاوی دره وشانه وه باوه که ی له ده دست دابوو. ده فته ره که م داخست و پیشنیارم کرد بگه رپته وه بو مالی سه لّاح و بخه وی. رازی بوو. به لّام پیش ئه وه ی بروات بانگی بالنده به خپوکه ره که ی کرد که تووی ده کیشا و ناوچاوانی ماچ کرد.

کاتی له دوکانه که درچووین و به کولانه تاریکه کانی بازاردا تیده پهرین، دربارهی بالنده به خپوکه ره که پرسپارم له شه مس کرد. ئه و پیاوه کییه؟ ئایا له میژه شه مس دهیناسی؟ ئایا ئه و عارفیکه و هندی نهینی دهشاریته وه که هیشتا ئاشکرا نه بوون؟

کاتی گویی له م پرسپارانه بوو، شه مس چوستییه باوه که ی بو گه پرایه وه و جاریکتر چاوه کانی له تاریکیدا دره وشانه وه، پاشان ئه م چیرۆکه ی خواره وه ی بو گپرامه وه، که وشه کانی له یادمدا نه خشاون: ئیواره یه کیان شه مس له بازار ده گه پرایه وه بالنده به خپوکه ره پیره که ی بینی بو مال ده گه ریته وه، به داریک دوو قه فه سی به شانیدا هه لواسیوو، له هر هه نگاویکدا دوو قه فه سه که به رز و زمیان ده کرد. پیاوه ماندوه که به خاوی ده رویشت، سه ری داخستبوو. ئه و روژه ته نها دوو بالنده ی فروشتبوو، سی چوار بالنده ی هه لگرتبوو که پیده چوو له سیبه ری خورئاو ابووندا خه وتبن.

شه مس بریاری دا ئه گه ر بو ماوه یه کی که میش بی شانبه شانی پیاوه که بروات، گویی له پیاوه که بوو به دهنگیکی نزم وه که ئه وه ی به په له وره کانی بلی، ده یوت "نا، نا، نا، هیچ شتیک نیه من لی بیزار بم... نا، نا، درمه یان و ده تانگپرمه وه... من بایه خ به هه موو شت ده دم. سبه ی شه کرتان ده ده می و هه میشه هه ول ده دم ئه و ئاوه ی ده یخونه وه سازگار بی. ده نوکتان بریسکه دار ده که م، په ره کانتان بریسکه دار ده که م، قه فه سه کانتان پاک ده که مه وه، بوخوشیان ده که م و هه موو سالی رهنگیان ده که م. خوزگه که سی منی وه که ئیوه له قه فه سیکدا له سه ر شانی هه لگرتایه ! خوزگه که سی هه موو روژ شتیکی ده دامی بیخوم و بیخومه وه".

پاشان شه مس وای به خه یالدا هات که گویی له دهنگیکی کز بووه وه لایمی بالنده به خپوکه ره که ده داته وه. زیاتر لی نزی که وته وه به وردی گویی شل کرد. گویی له یه کی که له بالنده کان بوو به زمانیک که هه ردوو پیاوه که تی ده گه یشتن قسه له گه ل پیاوه که دا ده کات. بالنده که وتی: ئایا پیته وایه ئیمه له ناو قه فه سداین. تو هه لای. گوی بگره: جانه وره بچوکه کان له ناو په ره کانی مندا زیندان و ده رک به وه ییش ناکن. تو خویشت له قه فه سدای: ماله که ت قه فه سه، شه قامه که ت قه فه سه، ئه م شاره هه مووی قه فه سه... پیته وایه له کوئی تووله کانی قه فه سه که ت کوتایان دی؟ هه موو سه رزه وی، هه ساره که مان هه مووی قه فه سن. مانگ قه فه سه. خور قه فه سه. گه ردوون خوی قه فه سه و له سه ر شانی نا کوتا لاره لار ده کات".

بالنده به خپوکه ره پیره که به هه ناسه هه لکیشانیکی پر شه که تیه وه وه لایمی دایه وه. شه مس دلنیا نه بوو گویی له هیچ بووه. دوا ی که میک، کاتی ورده ورده سیبه ره کان شه قامه کانیان پر ده کرد، بازرگانه که جاریکتر سکالای کرد و ویستی بزانی چاره نووسی بالنده که چیه. له وکاته دا دهنگیکی کتر کتر هاته بهر گوی، دهنگی بالنده یه که له باویشک ده چوو، شه مس له بالنده به خپوکه ره که نزی که وته وه که له تاریکیدا نهیده بینی و گویی له دهنگی بالنده ی دووه م بوو به زمانیکی جیاواز له زمانی بالنده ی یه که م وتی:

"هه موو ئه وه له ياد بکه. عه قلت دابخه له بهر ئه وهی شه و لیره یه. ئه و بالنده یه ی قسه ی له گه ل کردی هه ر خۆت بووی، ئه وه بیرۆکه ی تۆ بوو: تۆیش قه فه سه که ی. ئایا پیت وایه ئه م قه فه سه هه یه، تۆ هه له ی. بیرۆکه کانت به توولی به هیز ده رگایان له سه ر داخراوه. تۆ به زه حمه ت ده توانی بیانکه یته وه به لام نایانبینی. بگه ریۆه مال و ئه وه ی پیت وایه قه فه سه کانتن له سه ر زه وی دایانبینی و واز له بیرکردنه وه بینه، پاشان نانه که ت بخۆ و بخه وه. کاتی هه ستایت سه رجه م قه فه سه کانی دنیا ئه کرینه وه، ئه وکاته ده کریی دریزه به گفتوگۆکه مان بده یین. شه وشاد".

"شه وت شاد" شه مس ئه مه ی پی وتم له کاتی که ده چوه مالی زینگه ره که.

دوای چه ند رۆژیک و له سه ر داوای رۆمی، هه ندیکمان شه ره فی یاوه ریکردنیمان پی برا بۆ مزگه وته گه وره که که به جوانی زه خره فه کانی و شیوازی بینا که ی به ناویانگه. من و شه مس و سولتان وه له د و سه لاهی زینگه ر، نه یینپاریزی رۆمی، بووین. رۆمی سوور بوو له سه ر ئه وه ی نوژی به یانی له و مزگه وته دا بکه یین. بوونی شه مس له ته نیشتی، له شوینیکدا ئیمانداران له شوینی جیا جیا وه رووی تیده که ن، له سه ربازان و پیشه وه ران و سوالکه ران و ئه رستۆکرات و پیاوانی ئایینی، شتیکی پر مه ترسی بوو. ئه گه ر یه کیکیان سه رکۆنه ی شه مسی بکرده یه، له وانه بوو شه مس به رده ران بکرده یه یان چه قۆیه کی لی بدرایه یان قورگی له ت بکرده یه. ده ترسام له وه ی گه شته که مان له هه وای ئه و به یانییه سازگاره دا به خراپ کۆتایی بی. ئه وه زیاتر له ئاهه نگیک ده چوو که پاش ئازادکردنی زیندانییه ک ساز ده کری، یان وه ک ئه و ئاهه نگه ی هه ندی جار پیش خه لوه ت یان فیراقیک ده که وی.

رهنگه ئه وه دوا جار بی پیکه وه ده ریکه ون. نه مویرا بیر له م ئه گه ره بکه مه وه. ئاخۆ شه مس به بی رۆمی چۆن ده بی؟ ئه گه ر شه مس بچی رۆمی چیتر ناگه رپته وه بۆ وتنه وه ی وانه یان وتاردان و مورید و شوینیکه وته کانی له ده وری نابن و له نووسینی ته فسیری قورئان به رده وام نابن. به بی شه مس ئایا به ته نیا سه ما ده کات؟ به بی شه مس ئایا خۆی فری ده داته ناو چه وزه که ی قوتابخانه و پیبکه نی؟ به بی شه مس ئایا کاتی ئه وین نوقمی ده کات جله کانی داده که نی؟ ئایا به بی شه مس خوای هه ر خۆش ده وی؟

له گه ل ئه وه ی هیشتا کات زوو بوو گۆره پانه که له به رده م مزگه وته که دا پر بوو له عه ریزه نووسان که کوشکه کانیان هه لدا بوو، به یاریزانانی چاوشین و سمیل دریز که شمشیر قووت ده دن. به حیکایه تخوانان و ماره وانان و گۆرانیبیژان که به شه قامه کاندایه گه رین. کاتی مه ولانا نزی که وته وه هه ندیکیان چه مانه وه، ئه وانه ییش نه یانده ناسی پرسیاریان ده کرد له هۆی ئه م هه موو به گه وره زانی و ریزگرتنه له گه ل ئه وه ی جلو به رگ و بیچمان له وه نه ده چوو قازی یان سه رباز یان پیاوی ئایینی بین.

پیش ئه وه ی بچینه ناو چه ره می مزگه وت که وش و نه عله کانمان دا که ند و له سه ر ره فه ژماره کراوه کان له و شوینانه ی بۆمان ته رخان کرابوون داماننان. سه د مه سینه له ته نیشت ده رگای گه رماوه که ریز کرابوون

تا ئيمانداران تارىت و دستنويژيان پى بگرن. كاتى دەر وازە گەرەكە مان بىرى دەنگىك هاتە گويم كه ئاراستەى شەمس دەكرا و دەپوت: "حەرامە سەگ بېنە ناو مزگەوت".

بەتوورەبى ئاوپم دايەوہ تا لەو پياوہ بەدەم زاتى كرد سووكايەتى بەشەمس بكات. خەلك لەسەرخو بەرەو حەوشەى مزگەوتەكە دەهاتن. وەستام و يەك بەيەك لىيان ورد بوومەوہ بەلكو ئەو كەسە بدۆزمەوہ كە سووكايەتى بە شەمس كرد. كاتى نەمدۆزيەوہ، ھەولم دا بەوہ خوُم دلنیا بكەمەوہ بەخۆم و تم من تاكەكەسم گويم لە سووكايەتییەكە بووہ.

لەسەر منارەكەوہ كە لوتكەكەى لە دەرزى دەچى، بانگدەرە نابینا كە - نابینا بوو تا سەبرى خوارەوہ نەكات و ئافرەتان بەسەر رووتى لە باخچەكانى حەرەمكدا ببینی - بانگى بەيانى دا. چەند ساتىكى دواى ئەوہ خوُر ھەلھات. ئىستىلاب يان سەعاتىكى ئاوى كاتى نوژى ديارى دەكرد كە لە رۆژدا بەدەر كردنى دەنگىكى مۆسىقى لە شەودا بە روناكیەك ئاماژەى بۆ سەعات و نیو سەعات و چارەكە سەعات دەكرد. دواى ئەوہى دەستنويژمان گرت، لە شابستان نوژمان كرد. ئەو شىخە پيشنوژى كردىن كە لە بەردەم مېحرابەكەدا، كە بە نەخش و نىگارى رەنگاوپرەنگ و درەختى بەنرخ رازابووہوہ، بە ئاراستەكەى مەككەى پىرۆز وەستابوو. رۆژىكان پياوئىكى چىنى پياوئىكى چىنى باسى ئاينەكەمانى بۆ دەكردم پىي و تم، پەرستگە بوودايیەكانىش تاقىكى لەو شىوہیەيان تىدايە. ھەرەھا پياوئىكى زەردەشتى فارسىش بۆى باس كردم ئەوانىش لە پەرستگەكانى ئاگردا "ناتەشكەدە" يان ھەيە، كە شتىكە لە مېحراب دەچى. نوورىك كە لەيەك كاتدا لە ھەموو لاكانەوہ دزەى كردبوو سەفا و ھىمنى بە شابستان بەخشىبوو. ئەو زەوہى لەكاتى سوژدەدا تەوئىلمان لەسەر دادەنا وەك رووتەختىك دەھاتە پيش چاوكە بە ئاسماندا بفرى، ئاوينەيەك.

دواى تەواوبوونى نوژ، ئىمام گەرايەوہ و رۆمى لەناو ريزى نوژخوئىناندا ببینی. بەرەو لای مەولانا رۆيشت و دەستى ماچ كرد، بەلام گوئى بەشەمس نەدا و كەمترىن ئاماژەى پىزانىنى بۆ دەرئەخست. سەرچەم ئامادەبووان تىبىنيان كرد ئىمامەكە ھىچ رىژىكى بۆ شەمس پيشان نەدا. رومەتى زەردەھلگەپراوى رۆمى بەو رەفتارە زەردتر بوو. لەبەرئەوہ خىرا لە ئىمام دووركەوتەوہ و ئاماژەى پىداين شوئىنى بكەوين بۆ ژوورىك كە دەچى بەرەو يەكئىك لە دالانە داپوشراوہكان، ژوورىك بوو وتارىبىژان دەچوونە ناوى تا كەمىك پشوو بەدن و سەرخەويك بشكىنن. لە شابستان دوور كەوتىنەوہ، بەلام گويمان لىبوو ئىمام بەحەوت پلىكانەكەدا بۆ سەر مېنبەرەكە سەردەكەوئى. دەنگى شمشىرەكەى ئاماژەى بۆ ھەر پلەيەك دەكرد كە سەردەكەوتە سەرى.

ھەرھىندەى چووینە ژوورىك كە دیوارەكانى بە قىشانى رازىنرابوونەوہ، رۆمى سەرى خستە سەرشانى شەمس و داواى لىكرد گوئى بە مەسەلەكە نەدا. شەمس دەستى خستە ناو مېزەرەكەى رۆمى و چەند تالىك لە مووہ لولەكانى سەرى گرت، پاشان دەريھىتان و وتى: "لەم جىھانەدا خەلك بەلاموہ گرىنگ نى، لە پىناو

ئەواندا نەھاتوم. ھەرچى ئەوانەن لەم جىھاندا بەپراستى رىگەمان بۆ تەخت ئەكەن، ئەوانەن من ئاماژەيان بۆ ئەكەم، پەنجەكانم لەسەر دەمارەكانيان دائەنم."

سەرى رۆمى بەردا، پاشان پالیدا بەو پشتىيانەى لەسەر زەوى درىژ كرابوون و ئەم چىرۆكەى بۆ گىرپاينەو:

"يەككىيان نەزرى كرد حەجى مەككەى پىرۆز بگات، لە بىابان پىيى لە دىرکە دارىك گىر بوو و شكا، ئىتر نەيتوانى بەكاروانەكەدا بگات. پاش چەند سەعاتىك لە دەردىسەرى و بىئومىدى، پىاوئىكى بىنى لىي نزيك دەكەوئەو، ھاواری كرد: رزگارمە." دەستبەجى پىاوەكە گەياندىو بە كاروانەكە. حاجىيەكە پىيى وت: "بەناوى خواى تاك و تەنيا، پىم بلى تۆ كىيت ئەو ھەموو ھىزەت ھەيە؟ رىبوارەكە خۆى لادا و بەشەرمەو وتى: "واز لە فزولت بىنە، تۆم لە مەترسى رزگار كرد لەبەرئەوئەى خەرىك بوو بە ئامانجى خۆت دەگەيشتى"، پىاوەكە وەلامى داىو: "سوئىد بەخوا وازت لى ناهىم تا ئەووم بۆ لىكنەدەيتەو"، پىاوەكە وەلامى داىو: "من ئەو كەسەم مندالان لە كتیبەكانياندا دەيخوئىنەو كە تا رۆژى دووايى لەعنەتى خوا ھەلدەگرى، من شەيتانم."

شەمس چىرۆكەكەى بەم وشانە كۆتايى پىيى ھىنا: "ويستم بزائن ئەو پىاوەى باوهرى بە شەيتان ھەبى، شەيتان ئاواتەكانى بۆ بەدىدىنى. بەلام ئەو كەسەى شوئىن پىغەمبەر بكوئى بەبى ئيمان، ئەوا لە رىسوايدا ئەفەوتى وەك ئەو ئىمام و كەسە ئەفەوتى كە ئەو قسە سووكانەى لای دەرگای مزگوتەكەدا كرد."

سەلاخى زىرنگەر، كە مەولانا ئىتر پىيى دەوت "رۆحى سوڤىيان" لەگەل ئەوئەى لە پىشەكارىكى لەخۆبوردە زياتر نەبوو و نەيدەتوانى وشەكان بەرپەوانى دەربىرى، مليوانى پالتۆكەى لەنيوان پەنجە گەورە و پەنجەى شايەتمانىدا گرت و عەباكەى داكەند، سى جار دەقى كرد و لەسەر زەوى لەبەردەم شەمسدا داينا. سەلاخ ئەوئەى كرد وەك كە رۆمى و شەمس وادەكەن كاتى دەگەنە قۆناغى ويجد لەكاتى سەماى بىستندا، كە عەباكەيان دادەكەن و دەيانخەنە سەر زەوى، وەك ئاماژەيەك بۆ ئازادبوون و رزگارى رۆحى. لەبەرئەو سەربارى نەبوونى مۇسقىا يان گۆرانى سەلاخ عەباكەى داكەند. بەو جۆلەيە ئاماژەى بەوئەى خۆى ئاشكرا دەكات و "رۆت" بووئەو و رىگە بەوانىتر دەدات گوناھەكانى بىين.

پاشان ئەو زەويەى ماچ كرد كە ھەردوو پىيى شەمسىيان بەركەوتو و داواى پاراستنى لىكرد. شەمس كە ھىشتا دانىشتبوو پىيى وت: "رۆژىكيان، مندالىك گوىي لىم بوو قسە ئەكەم، لەگەل ئەوئەى مندال بوو لە داىك و باوكى دوور كەوتەو و ھۆگرى من بوو. بەدرىزايى رۆژ سەرى ئەخستە سەر ھەردوو ئەزئۆم، داىك و باوكىشى نەيانئەتوانى لەوئەى بخەن. ھەندى جار گويم لىي بوو ئەيوت:

لە شەقامەكەتدا، خۆشەويستان دىن و ئەرۆن

خوئىن لە چاويان فوارە ئەبەستى و ئەرۆن

ھەندىكىدى، ۋەك با دېن و ئەرۇن

يېم وت: "ئايا ئەكرى ئەۋەى ئىستا وتت دووبارەى بکەيتەۋە؟" ۋەلامى داىەۋە "ھىچ نىە".
شەمس بىدەنگ بوو. وادىار بوو چوۋە بە خەيالى ئەۋ مندالەدا كە رەنگە يەككە لەۋ كەسە كەمانە
بووبى، پىش رۆمى، كە لىي تىگەيشتون. پاشان سەلاح لىي پرسى "ئەى چى بەسەر ھات؟".
شەمس ۋەلامى داىەۋە "لە تەمەنى ھەژدە سالىدا مرد. لەبەرئەۋە جگە لە خۆم و كەسك خۆمى تىدا
بىنم، ناتوانم قسە لەگەل كەس بکەم. ھەندى شت ھەن ناتوانم بيانلىم. ئەۋ تەنھا سىيەكى وت".
ئەۋ رستەيەى كۆتايى لە بارىكدا گوت كە بە چاۋە گەشەكانى سەرنجى مەولاناي دەدا. وردە وردە
ئەۋەمان بۇ رۇشن بوويەۋە كە تەنھا ئەۋ سىيەكەيە پيشانى رۆمى داۋە، ئەۋ پياۋەى ناوينابوو مەلەۋان
"غواص" و بە وشەى "بازرگان" ئامازەى بۇ خۆى دەكرد و وتى "مرۋارى" يەكى لەنيۋان ھەردووكياندا
داناۋە.

ھەرۋەھا وتى: ھىشتا تواناي قسەكردنمان نىە. مۆرىك لەسەر دلمانە. مۆرىك لەسەر زمانمانە، مۆرىك
لەسەر گويمانە".

لەبەرئەۋەى ژورەكە گەرم نەكرابوو، شەمس كە ھەمىشە سەرماى بوو غەباكەى سەلاخى برد، كرىدەۋە
و خۆى لەناويدا گرمەچۆلە كرىد. لەناۋ غەبا لە خورى و لباد و لۆكە چنراۋەكەۋە تەنھا سەرى دىار بوو،
دەستى راستى دەرھىنا كە لە سەرمادا شىن ھەلگەپابوو و پەنجەى شاىەتمانى بەبرۆكانى مەولانادا ھىنا.
كاتى شەمس واىكرد ھەموومان حەپەسايىن، بەتايبەت مەولانا. بەتئىپەپىنى كات لەگەل ئەۋ جولە نامۆيەدا
راھاتىن كە نەرمى لى دەخوئىنرايەۋە. بەلام ئەۋ نەرمىيە دەكرى بە رىگەى نامۆتر دەرېكەۋى. ئەۋە بوو
شەمس رووى لە رووى رۆمى نزيك كرىدەۋە و گوئى ختوكە دەدا. مەولانا ھىچ جولەيەكى لەخۆى پيشان
نەدا. پاشان بىستم مەولانا نەيدەزانى ئەۋ جولەيە چ خۆشەيەكى دەخستە دللى شەمس.

پەنجەى شاىەتمانە بارىكەكە لە گەمەكردى خۆى بەردەۋام بوو. پاشان شەمس بە رۆمى وت: "لەدللى
تۇدا، خۆم بەۋ شىۋەيە نەبىنى كە پىش تۇ خۆم بىنېبوو. لە خوا ئەپارېمەۋە جارېكىتر لەسەر دللى
خۆشەۋىستم بكات. من لە خوا ئەپارېمەۋە ئەۋە بىتەدى، ھەرۋەھا من داۋا لە ھاورېكانم ئەكەم ئەۋە بكن!
من نوپۇز ئەكەم لەبەرئەۋەى من ناتوانم ئامۆزگاريت بکەم".

ئەۋە يەكەم جار بوو تىيدا شەمس، ئەۋ شەمسە درەۋشاۋەيە، بەكلىپەيەك بىنېن كە خەرىكە
بكوئىتەۋە. ئىمە ۋا راھاتبوۋىن تواناي زالېۋونى بەسەر رۆمىدا ھەيە. ئەۋەتا ئىستا لاۋازى و غەيبەى خۆى
دەردەخات. كەۋاتە تەننەت شەمسى تەروپىزىش دەكرى ساردىي ھەستى خۆشەۋىستەكەى بەرانبەرى،
كارى تى بكات.

ماوهیه که، وهك شه مس باسی کرد، رۆمی به داوی جازبیه تیکتیری سۆفییانه دا ده گه را جگه له سه مای بیستن، جگه له و گۆرانه ی له یه که م دیداریاندا تئیدا رووی دا.

داوی نزیکه ی بیست سال، کاتی بوومه که سی نزیک و نازیزی مه ولانا، باسی ماوه ی پیش رویشتنی شه مسی ده کرد، دیاره هه میشه به ده ربرپینی روپۆشکراو. پئی ده وتم که گۆرانه که ی کامل نه بووبوو، پیوستی به روودانی شتیکی گه وره و گران هه بوو، وهك هاتنی شه مس تا رزگاری بکات له شتیکی که هیشتا نازانی کونه که ی چیه. داوی نزیکه ی بیست سال کاتی نه و قه سیده سۆفییانه م، له سه ر زاری خۆی، نووسینه وه که بوونه "مه سنه وی"، ئیمه و سه رجه م شه یدایانی ریگه ی عیشق زانیمان له ناخی خۆیدا پیوستی به چی بوو، نه ویش: شاعیره. نه وه بوو به هۆی رووداویکی تاکانه و نیگه رانیبه خشه وه، که ونبوونی شه مس بوو، بوو به شاعیر.

هه میشه گومانم وابوو هۆی ساردیی مه ولانا به رانبه ر شه مس و وه رسبوونی له به رده وامیی شارندنه وه ی په یوه ندیی نیوانیان و به ده مه وه نه هاتنی داواکانی، نه وه بووه شه مس ته نها یه ک شتی ده ویست و به س، نه ویش نه وه بوو رۆمی خۆشه ویست بگه رپته وه نه و باره ی له کاتی یه که م دیداریاندا تئیدا بوو، به لام هۆکه ده درپته پال پیوستیه کی گه وره تر، چونکه رۆمی په یوه ندیه که یانی بۆ راده ی بیموالاتی برد، له کاتیکیدا نه و هیشتا شه مسی خۆش ده ویست.

له کاتی نوێژی نه م به یانیه دا، شه مس داوی کرد مه ولانا به شیوه یه کی جیاواز رهفتار بکات. رهنگه ویستبیتی سه رزه نشتی ئیمامه زبه که بکات، یان نه و پیاوه بکوژی که به سه گ وه سفی کرد. رهنگه ویستبیتی رۆمی عه قلی بخاته لاره و سه رکیشی بکا به خۆ ریسواکردنی.

هیچ له وانه روویان نه دا. مه ولانا پارێزگاری له هیمنیه که ی کرد. وا جولایه وه وهك نه وه ی نه و ئیهانه یه ی نه بیستی که که سیکی نه ناس ئاراسته ی کرد، یان سووکایه تیکردنه که ی ئیمامه که ی نه دیبی. نه متوانی هۆی ساردیه که ی لیکبده مه وه. هه ر ده بی نه م پرسیاره به میشکی شه مسیشدا هاتبی.

له گه مه کردن له گه ل هه ردوو برۆی رۆمی وه ستا و به شیوازه باوه که ی، که پر بوو له ده ربرپینی نااسایی و ناچار بووین باش گوئی شل بکه یین، پئی وت: "ناتوانم داوات لئیکه م برۆی، به لام نه رکی منه له به ر به رزه وه ندیی خۆت داوات لئیکه م برۆی. دابرا مرفۆکولینه. له کاتی فیراقد له خۆمان نه پرسین: بۆچی نه و شته که مه م نه کرد که خۆشه ویست لئی داوا کردم؟ بیرکردنه وه له دابرا. هه ندی جار ده بوومه هۆی کیشه له به ر نه وه ی قسه م نه نه کرد، هه ندی جار یتر به ناروونی قسه م نه کرد و پارێزگاریم له هه ردوو سه ری بیرۆکه که م نه کرد، له کاتیکیدا روونی پیوسته. نه وه چی له سه ر من نه که وی؟ له پیناوتدا په نجا گه شت نه که م. گه شتم کرد بۆ نه وی تا کیشه که ی تو چاره سه ر بکه م، نه گینا بۆ من جیاوازی چیه له نیوان رۆما و سوریا، له نیوان مه که ی پیروز و ئیسته نبول؟ جیاوازییه که زاده ی دابرا، نه و دابرا نه ی ده کولینری، نه و

دابړانه ی به دیدی. ئیستا ئیا بؤ من و اباشتره له یه کگرتندا بکولئیرئ و به دیبئ یان له دابړاندا؟ له کوپیه
ئوهی له یه کگرتندا ئه کولچینرئ و چاوه کانی تیدا ده کاته وه؟ له کوپیه ئوهی له دهره وه ئوهستی و
ئهرسی ئاخو که ی ئه توانئ بچپته ژوره وه؟".

سولتان وه له د وتی که س رازی نیه به بیرۆکه ی روودانی فیراقیکی نوئ له نیوان مه ولانا و شه مسدا،
ئهر شه مس به راستی بریاری دابئ له رومی جیا ببپته وه ئه واه و رهفتاره مان والیک ده دایه وه ئوه نهینئ
ئوه، به لام راستیه که ی له وه دایه ئه و ده یه ویئ نازاری رومی بدات.

شه مس که خوی به جله که ی سه لاه وه پچابوو، له به رده م مه ولانادا چه مایه وه و ده سته کانی له قه راغی
ئو قوماشه وه دایوشیبوو ده رکیشا و هه ردوو پیکانی گرت و وتی: "چون ئه توانم شتیک بکه م دژی
حه زه کانی تو؟ من که ئه ترسم کاتی پیکانت ماچ ئه که م به رکه وتنی پیلوه کانم بیزاریان بکه ن".

دهنگی گورا بؤ چریه و به حال ده بیسترا، وتی: "توم به ته نیا بینئ. من هاورپی ئه و که سه م هاورپی
نیه". به نامازه یه کی مه ولانا ژوره که مان به جیهیشت، دواين شت له کاتی به جیهیشتنی ژوره که دا بینیم
وینه ی ئه و دوو تاقانه یه بوو که ده ستیان ده کرده ملی یه ک و ده بوونه یه ک.

پایزی جیابوونه وه به ره و ساردی ده چوه پیشه. روژیکیان زیرانوس بانگی کردم تا له یارییه کدا له گه لی
به شداری بکه م، چونکه منیش وه ک ئه و چیژم له به شداریکردنی ئه و یارییانه ده بینئ. ژماره ی ئه و
سه عاتانه ی له شیربازی و مه له وانی و راگردندا به سه رم ده برد له وه لای منی بؤ رومی و شه مس که م
نه ده کرده وه. زور جار، ته نانه ت له ناو قوتابخانه دا، به ده سته به تال مه شقم له سه ر یاریکردن به توول و
داری خه یالی ده کرد.

رهنگه دیمه نه که پیکه نیناوی دیار بی، به لام شوینی ریتمیکی دیاریکراو که وتبووم وه ک ئه وه ی
وه رزشوانان ده یکه ن کاتی کومه لی جولای به ریتم ده که ن. چه ندین جار رومی ده وه سته و سه رسامی خوی
به ماسولکه کانم ده رده بپی که له ژیر قورساییه کی خه یالیدا ده نوشتانه وه و گرژ ده بوون. شه مسیش به های
جه سته ی مروقی ده زانی، که نامانجی ئه وه یه، له کاتی سه مای بیستندا ناسمان به زه وییه وه ببه سته، به بی
ئوه ی هه رگیز لاوازی زه فهری پی ببات.

دوو زورانبازی لاو به دوو شه پوالی کورت و به دوو جه سته ی روت و پر له تاتو له گورپه پانیکی داپوشراودا
له به رده م جه ماوه ریکی به غه لبه غه لب و نارپیکراودا زورانبازیان ده کرد. هه ندئ زورانبازی کون به شدارییان
له ناو بژیوانیکردنی یارییه که دا کرد، ئه وانیش وه ک دوو رکابه ره که روت بوون. هیشتا سنگه شه که ته کانیان
ناسه واری تاتو کونه کانی پیوه دیاره که پیده چی وینه ی روخساری پاله وانی ئه فسانه یی روسته می زال بی،
که سمیله پرکه ی له نیوان لوجه کانی سکياندا ون بووبوو. زورانبازان له ولاتانی جوراوجوره وه هاتبوون.

مه غول و ئیگول و تبتی و ئیرانی و تورک و یونانیان تیدا بوو. به باشی ده یانبرده وه. به پیی ریسا

كارپيكراره كان بۆ پاريزگار يكردن له هيزى خويان ده بوو پاريزگارى له داويناكيبان بكن، به لام كه ميكي كه ميان پابه ندى ئه مه ده بوون...

له ياربيه كه دا له كاتيكا هه زورانبازيك هه ولى دها هه ردو شانى ركا به ركه ي له سه ر زه وى ته خت بكات تا بيباته وه، سه باره ت به و نيگه رانيه ي به هوى ئه و هه ره شه يه ي له سه ر شه مس له ئارادايه دا يگرتووين له گه ل زيانوس قسه م كرد. به شله ژاويه وه ته ماشاي ياربيه كه مان ده كرد. ياربيه كه له نيوان زورانبازيكي تبتى و يه كيكي ئيگوريدا بوو. هاوپي كه م له سه ر پارويه كي كه م كرد گره وى كه يه كيك له زورانبازه كان ده بيباته وه. هيشتا به باشى سه رنجى هه ردو زورانبازه كه م نه دابوو، يونانيه كه هه والى شتيكي پيدام كه ماويه كه گومانمان ليى هه يه، ئه ويش نيازي به هيزى شه مسه بۆ رويشتن. زيانوس به وردى ئه و وشانه ي بير هينامه وه كه بالنده كه پيى وتبوو: "ئه وان هه رچى له تواناياندا بي ده يكن تا دوورم بخه نه وه ليى. زور به خته وهر ئه بن ئه گه ر بپوم. به لام ئه مجاره ئه پوم و كه س نامدوژي ته وه، كه س ناتواني هيجم له باره وه بزاني، سالان تيئه پهن و هيج ئه سه ريكم ناميني و ئه لئين يه كيك له وانه ي دوژمنم بووه كوشتوومى."

سه رم له قاند و خه ميكي قول دا يگرتم هيج خه يالم لاي ياربيه كه نه ما. هه ولم دها شيكردنه وه ي خوم بۆ ئه و بابته ئازاربه خشه كه له وانه يه له كاتيكي نزيكدا روو بدات پيشكه شي زيانوس بكه م. ويستى شه مس بۆ رويشتن جوړه بيتاقه تيه كي له پشته وه بوو. هه ستي كردبوو رومي له ره خنه گرتيندا داواي شتيك ده كات له دهره وه ي په يوه ندييه ك، كه روژ به روژ به فيل و دوورپويى و چاوبه ست به ره و ئالوزى و تيگيران ده چي. شه مس كه به هيواي خو شه ويستى زياتر بوو كه هه رگيز نه هاته دى، هه روه ها له ولايشه وه رووبه پويى هه ره شه ي پيلانگيران له سه ر زيانى ده بوويه وه، ده بييني ئه و فيراكه چاوه پروانكراوه شتيكي حه تمويه. باش ده مناسى ته نانه ت دلنيام له وه ي هوى دواخستنى واده ي رويشتنيشى، له بهر ئه وه بوو خو شه ويسته كه ي، لاني كه م بۆ ماويه كي كورت، دووچارى گرفتارى زياتر نه كات ئه گه ر هاتوو بۆ هه تاهه تايه له و كه سه جيا بووه وه كه خو شى ده وي.

هاوپي يونانيه كه م هاوايكي هاندانى لي به رز بوويه وه، چونكه هه ردو شانى پاله وانه كه ي كه جه سته ي به زه يت سواق دابوو، بهر زه وى كه وت، به لام زورانبازه ئيگوربيه كه پشتى قه وس كرده وه و توانى به ره نگارى زورانبازه تبتويه كه بكات. به كو شش و ناله ناليك توانى پشتى راست بكاته وه.

زيانوس هه ناسه يه كي شادوماني هه لكيشا و پيى وتم كه سه رنجه كانى منى ته واو به گونجا بينيوه. هه روه ها وتى ئه و پيى وايه شه مس چيتر ئه و پياوه ي جازان نيه، ئه و پياوه ي خوى هه لده كيشا و ده يوت رومي تيکشكاندوه، له بهر ئه وه ي -وه ك ئه و ده يوت- بنياتنان له ويترانكرندا خوى حه شارداوه. ئه وه بوو دواي ديداره كه يان هه موومان تيبينى گوراني مه ولانامان كرد، به لام كه س باسى ئه و خو شه ويستيه ي نه كرد كه له ده ماره كانى شه مسدا هه لقولا، هه روه ها شه مس بوو كه پيداگرى ده كرد له وه ي رومي به

"خۆشه‌ويستی بى زه‌مان" و "چراى قاچاغچى" و "وروژينه‌رى خه‌و" و "فه‌يزى دروئينه‌ى ده‌رويشه‌كان" و "پاشاى ده‌رگاي گلسازه‌كان" و "ئه‌لقه‌ى كليله‌كان" بانگى بكات. له‌كاتيكددا شه‌مس داواى كرانه‌وه‌ى ده‌كرد له‌سه‌ر رۆژه يه‌كه‌مه‌كانيان كه‌چى رۆمى دوودلى زياتر ده‌بوو. ئه‌م حاله‌تى ناسه‌قامگيرييه، وه‌ك شه‌مس و رۆمى ده‌يانزاني، بوو به‌مايه‌ى په‌يدا‌بوونى حاله‌تيني نوئ، حاله‌تى ونبوون، هه‌ژارى، چاوانيك كه‌چيتر نه‌يانده‌توانى خۆشه‌ويست ببينن و بۆ گيڤانه‌وه‌ى ياده‌وه‌ريه‌كاني داخران.

ئه‌م جاره‌يان زۆرانبازه ئيگورييه‌كه‌ تواني بكه‌ويته‌ سه‌ر ركا به‌ركه‌ى. هۆكه‌ى نازانم، به‌لام ريك له‌و ساته‌دا حيكايه‌تيك بىر كه‌وته‌وه كه شه‌مس بۆي گيڤامه‌وه. ويستم بۆ زريانوسى بگيڤمه‌وه، به‌لام دلنيا نه‌بووم له‌وه‌ى بايه‌خى پنده‌دات، جگه له‌وه‌يش، ئايا ده‌توانى له‌ناو ئه‌و هات و هاواره‌ى هانده‌راندا گوئى ليم بى؟

"رۆژنيكيان سولتان مه‌حمود بالنده‌ى ئه‌فسانه‌ىي حومى بينى كه سيڤه‌ره‌كه‌ى به‌خته‌وه‌رى دئنى.

ده‌سته‌جى فه‌رمانى به‌ سوپاكه‌ى كرد له‌ژيتر بالنده‌كه‌دا ريز بن. هه‌مووان فه‌رمانه‌كه‌يان جيڤه‌جى كرد، جگه له‌ خزمه‌تكاره ريزداره‌كه‌ى، واته هه‌ياس. كاتى سولتان زانى خزمه‌تكاره‌كه‌ى له‌ژيتر سيڤه‌رى بالنده‌كه‌دا نه‌وه‌ستاوه، خۆى چوو به‌دوو‌ايدا گه‌را و سه‌ره‌نجام بينى له‌ژيتر ئه‌سپه‌كه‌يدا خۆى گرمه‌چۆله‌ كردوه. سولتان لى پرسی: "بۆچى له‌ژيتر سيڤه‌رى بالنده‌ى حومدا نه‌وه‌ستاوى؟"، خزمه‌تكاره‌كه‌ وه‌لامى دايه‌وه "تۆ بالنده‌ى ئه‌فسانه‌ىي منى! ئه‌و سيڤه‌ره‌ى من به‌دوو‌ايدا ده‌گه‌رپم سيڤه‌رى تۆيه. ئيتر بۆچى سوورى له‌سه‌ر ئه‌وه‌ى واز له‌ تۆ بينم و به‌دواى سيڤه‌ريكيتردا بگه‌رپم؟".

دياره، به‌ده‌م ئاو‌پردانه‌وه له‌ زريانوس كه به‌جۆشه‌وه سه‌يرى يارييه‌كه‌ى ده‌كرد، ئاماژه‌م به‌وه‌دا كه شه‌مس كاتى ئه‌م چيروكى خورافيه‌ى بۆ گيڤامه‌وه قسه‌كه‌ى ئاراسته‌ى من نه‌ده‌كرد، به‌لكو ئاراسته‌ى رۆمى ده‌كرد. ئه‌و سيڤه‌ره‌ى ئه‌و به‌دوو‌ايدا ده‌گه‌را و دۆزيه‌وه سيڤه‌رى مه‌ولانا بوو. ره‌نگه بالنده‌ى به‌خته‌وه‌رييه‌كه‌ى له‌ يه‌ك شت زياتر نه‌بى، كه به‌ناوى م ئاماژه‌ى بۆ ده‌كات.

زريانوس بايه‌خى به‌چيروك و سه‌رنجه‌كه‌م دا و هيشتا چاوى له‌سه‌ر سه‌كوكه‌ى يارييه‌كه‌ بوو و پى و تم:

"ناكوكى نيوان دوو خۆشه‌ويسته‌كه له‌وه‌وه سه‌رچاوه‌ى گرتوه كه به‌لاى شه‌مسه‌وه ده‌سكه‌وت به‌ديهاتووه، به‌لام بۆ مه‌ولانا به‌دينه‌هاتووه. بۆ ته‌واو‌بوونى ئه‌و عيشقه، ده‌بوو ليك جيا ببنه‌وه. هه‌ردوو‌كيان ئه‌وه ده‌زانن، هه‌ندى له‌ ئيمه‌يش ئه‌وه ده‌زانين. حوسام تويش، هه‌ول مه‌ده ئه‌وه‌ى ده‌يزانى بيشاريته‌وه، ئه‌وه ده‌زانى. به‌لام ئايا ئه‌وان، كه هه‌ريه‌كه‌يان كه‌مه‌ندكيشى ئه‌ويتريانه، ده‌توانن ئه‌و جيا‌بوونه‌وه‌يه ئه‌نجام به‌دن؟ كى ئه‌و جۆشبوونه ده‌كات‌وه؟ كى ئه‌و سنوورانه ده‌كيشى و ديواره‌كه‌ دروست ده‌كات؟ كاميان؟!

كى؟!

پاشان ھاوریكەم لە كورسیهكەى بازى دا و ھەردوو دەستی بەرز كردهوه و دەنگى خۆى خستە پال دەنگى ھاندەرانى زۆرانبازە ئیگورییەكە، چونكە زۆرانبازە جیپەسەندەكەى توانى ھەردوو شانى زۆرانبازە تبتییەكە لەسەر زەوى جوت بكات. ھاوریكەم بپړیكى كەم پارەى دەست دەكەوى لەبەرئەوهى گرهوهكەى بردهوه. زۆرانبازە تبتییەكە ھیشتا لەسەر زەوى راکشابوو. ھەردوو زۆرانبازەكە براوه و دۆراو ناوچاوانى یەكتریان ماچ كرد و سەكۆكەیان بەجیھێشت. ناوبژیوانەكە ھەستا. پێچەكانى گەدەى كرانهوه و تاتوى رۆستەمێكى كۆیژ دەرکەوت كە گلێنەى چاوى بەتییەربوونى كات سڤابوووه. بۆ ئەوهى ئەو پارەیه بەدەست بێنى كە بردبوویەوه، زریانوس بەناو حەشاماتەكەدا كەخەرىك بوو بڵاوهیان لێدەكرد رینگى بپرى. بېرم لە شەمس و مەولانا دەكردەوه. دەبێ كامیان ھەردوو شانى ئەویتريان لەسەر زەوى جوت بكات. ئایا پێویستە براوه و دۆراو ھەبێ؟

رۆژى دواتر خۆرى نیوهرۆ گەرمای لەم رۆژە پایزییەدا بڵاو كردهوه، پایزی فیراق. لەگەڵ شەمس چوم بۆ سەیرانگەیهك كە گۆم و كانیاوى دەستكردى زۆرى تیدا بوو. دواى ئەوهى پێلاوهكانمان داكەند چوینە ناو خێوتێك كە درەختى سنەوبەر سببەریان بۆ كردبوو، خواردنى تیدا پێشكەش دەكرا. چەند مشتەرییەك لەوى بوون. شەمس لەسەر تەختێك دانیشت كە حەسیری بەسەردا درابوو، داواى گۆشتى بەرخى برژاو و كەمێك شەرابمان كرد. شەمس چەند قوممێكى لێدا و وتى جۆرەكەى باش نیە. وەك ھەمیشە بەبێ ئیشتیا نانى خوارد. بەلام من شەرابەكەم بەدڵ بوو، بەلام كاتى شەمس وتى جۆرەكەى باش نیە لەدلى خۆمدا وتم ئەو خۆیشى باش نیە. ئەوەندە بەس بوو شەمس راى خۆى لەبارەى خواردن یان خواردنەوهیەك یان قەسیدەیهك یان كتیبێك دەربپێ، تا منیش دەستبەجێ سەربارى بەرەنگارى ناو ناخم بۆچوونەكەى پەسەند بكەم. خۆ ئەگەر وا رێكەوت لەگەڵى كۆك نەبووم ئەوا بەردەوام قەناعەتم وادەبێ كە ئەو ھەمیشە لەسەر ھەقە و لەكۆتاییدا لەگەڵ بۆچوونەكەى ھاوړا دەبم. من پێش ئەوهى دەست پێبەكەم دەبەزیم. شەمس وتى: "كاتى بینیمى، شیخێك پێى سەیر بوو، یەكێكىدى سەرى داخست، چارەم سوژدەى برد و ھەلنەسایەوه، پێنجەم لەسەر زەوى خلۆر بوویەوه. شەشەم بەپێلاوهكەى كیشای بەسەرى خۆیدا تا خوین لەناوچاوانى ھاتە خوارەوه".

تیمێك لە سەماكەرانى قەرەچ یان "قولى" ھاتنە ژوورەوه. ئەو سەماكەرانە بەچاوه برسێكەدارە تاریكەكانیانەوه چەندین سەدەیه لە ھیندەوه، دەلێن لەلاھورەوه ھاتوون بۆ ئەم خاكەى ئێمە، كەچی ھیشتا لێرە، وەك شەمس، مامەلەى غەریبەیان لەگەڵ دەكرێ و بەزمانێكى نەناسراو قسە دەكەن، بەلام ئەسپەكان بەگوێیان دەكەن.

ھەر كە چوونە ژوورەوه كچەكان لەسەر نەغمەى ئاوازێكى میلیلى دەستیان بەسەما كرد. پێم سەیر بوو كاتى گویم لێبوو شەمس لەبەر خۆیەوه وشەكانى ئەو گۆرانییە ناسراو دەلێتەوه. چۆن دەكرێ شەمس

که هندی جار له گوڤگرتن له قورئانیش بیزار ده بئ ئه و گورانییانه بزانی؟. ئه م پرسیاره و چهن دین پرسیاریرتم له خوم کرد، به لام وه لامیکی شافیم ده ستنه که وت، له گه ل ئه وهی تیگه یشتبوم شه یدابوونی من له م حیره ته خوراک وهرده گری. حه زم له (موفاجه ئه) بوو. له میانه ی گه شته کانم له گه ل شه مس و یاوه ریکردنی بو خان و مه یخانه کان یان بو شوینه گشتیه کانیتر، چهن دین جار داوای لی کردووم هندی پاره بده مه ژهنیاره گه پوکه کان، نه ک بو پاداشتکردنیان له سه ر ژهنیان، به لکو بو ئه وهی له ژهنین بوه ستن. کاتیکیش نه یده توانی بیانوه ستینی، گوئکانی له به رده م ژهنیاره و په کاندا داده خست. له و ساتانه دا هه ستم ته ریقوبونه وه یه کی قول ده کرد و هه ولم دها به رامبه ر سه یرکردنه پرسیارئامیزه کانیان بوه ستم و به زهرده خه نه یه کی ده سترکد هه ولی رازیکردنیان بده م.

به لام له و روژدها حه زی له گورانیه کانیه قه ره جی قولی بوو و به له به ر خویه وه وتنه وهی به شداریی گورانیه کانیانیه ده کرد. له به رئه وهی به رگه ی هه لکردنی که مترین بای نه ده گرت، داوای به تانیه کی کرد و خوی پیچیچایه وه و له سه یرکردنی سه ماکه به رده وام بوو.

کاتی قه ره جه کان گورانیه کانیان ته واو کرد، گورانییژیک ده سستی به گورانی کرد، پاشان حیکایه تخوانیک که وته حیکایه ت گپانه وه. ئه و حیکایه تخوانه ده یتوانی یاری به ده نگی بکات و لاسایی که سایه تیی جیاواز بکاته وه. له نیو ئه و چیرۆکانه ی گپانه یه وه چیرۆکی که شازاده یه ک بوو که له گه ل کویله یه کدا خه وتبوو که له قه راغی شه قامیکی هه ژاری شاره که دۆزیبویوه وه. پاشن شووردبوی و عه تری لی دابوو وای لی کردبوو هوشبه ریگ بخواته وه و پاشان به یاوه ری کومه لی که نيزه ک بردبوی بو لای ته خته شاهانه که. لاسایی پارایی ئه میره که و بازارپیوون و سه رسورپمانی جووتیاریکی ده کرده وه که وایده زانی له خه ونیکدا ده ژی. حیکایه تخوانه که سلئی نه ده کرده وه له به کاره یئانی ده سته واژه ی قول که ده مزانی خوشی ده خاته دلئی شه مس که زور نه یاری موجه له و عورفه باوه کان و رینماییه تونده کانیه بنه ما ئه خلاقیه بلأوه کان بوو. شه مس که ته واو چپژی له و وردکارییه بازارپییه له باره ی سه رجییکردنی کویله که و که شازاده که ده بیینی، به هه لپه وه که وته مه ی خواردنه وه. تو بلئی حوکه تونده کان و رقبوونی له مه ی له بیر کردوه؟ له و کاته ی حیکایه تخوانه که باسی ورده کارییه کانیه ئه و دیمه نه ی ده کرد، له خپوه ته کاندا دوو که س ده رکه وتن، گومانم بو دروست بوو له تاقمه که ی عه لان.

دل م چهن ساتیک له لی دان وه ستا. له چاو تروکانیکدا بینیم شه مس مردوه، له عه قلی خومدا له وی بینیم، له و ساته دا که چه قوی دوژمنه کانیه له جه سته یدا ده چه قین و خوینه که ی تیکه ل به و جوگه له یه ده بوو که له ژیر دره خته کاندا قولپی دها. خوم هاته پیش چاو جه سته ی که سه پیروزه که، خوشه ویستی مه ولانام به کومه لی برینی قولوه وه پال خسته وه، پاشان په نجه باریکه کانیه ماچ ده که م که په له ی مره که ب یان ره نگی سه وزیان پیوه یه و ئاسه واری له تکردنی گوپزی فه ریکه یه به ده سته یه وه. گویم له هاوار هاواری خه لک

بوو داوای فریاکه وتنیان ده کرد. ریگه م نه دا خاوه ن مه یخانه که که ده بیوست خوینبه ربوونه که له ریی داخکردنی برینه کانی شه مس به سیخکی کازایی سووربووه وه بوه ستینئ، هه مان سیخ که بو برژاندنی که باب به کاری ده هینا. گویم له خشه خشه ته نوره ی کچه قولیه کان بوو که رایانده کرده دره وه تا به ئه نجامدانی تاوانی کوشتن تومه تبار نه کرین. له چاوی حیکا په تخوانه که شدا فرمیسه کانی کچه شازاده که و شله ژانی کویله که م ده بیینی.

یه کی که له بکوژه گریمانکراوه کان له شه مس نزی که وه ته وه. هه ستام ده ست وه ریده م، به لام بکوژه که ی تر به په نجکانی ئاماژه ی بو کرد و به و په ری ده نگی به کریاره کانی وت: "ئه ی موسلمانان، به به چاوتان کفر ده کری و ئیوه هیچ ناکه ن. ته ماشای ئه و پیاوه بکه ن که ناوی خوی له سه ر کلاوه که ی نویسیوه، هه روه ها ئه و شه رابه ده خواته وه که خوا حه رامی کرده، به بی ئه وه ی تو زقالیک په شیمان بی."

شه مس که هیشتا خوی به به تانیه که وه پیچابوو کویه فه خفورییه پر له شه رابه که ی له سه ر زه وی دانا و به لامسه لاییه وه وتی: "حه لال یان حه رامکردنی خواردنه وه ی مه ی به پیی ئه و که سه یه ده یخواته وه. ئه گه ر گۆزه یه کی پر مه ی برژینینه ناو دریا ئه و مه ی - که ده ریا که ناگورئ، لیلیشی ناکات و ریگه ده دری ئه و ئاوه بو شوردن و خواردنه وه به کار به یئرئ، به لام ده کری یه ک دلۆپ مه ی گومیکی بچوکی ئاو پیس بکات. به ده برپینیکی وردتر: ئه گه ر من مه ی بخومه وه، ئه و من دریا م، به لام که سیکی وه ک تو، ئه ی برای سوژانی،! ته نانه ت نانی جویش بوی حه رام ده بی."

پیاوی دووم له شه مس نزی که وه بو ئه وه ی لیی بدات. هه ستام وه سه ریی به وه ی قه د و قیافه به هیزه که م و خویشه هه ره شه ئامیزه که مه وه پاشه کشه ی کرد. تا ده رگا که به دوایدا چووم وه ک ئه وه ی ئازله لئیکی درنده راو بنیم.

هاوه له که ی که ده نکه ده نکه که ی دروست کرد شپرز بوو و هه ندی ترس دایگرت. که م مه ترسیتر له ویتریان ده رکه وت. به بیرکردنه وه له وه ی ئه و ده مارگیره که به حه رفی ده ستی به ریساکانی قوتانه وه گرتوه و ده پرسئ ئاخو نانی ئه و جویه ی هه لیگرتوه حه رامه، پیکه نینم ده هات. دوا ی ئه وه ی بیینی ناوی پیغه مبه ر و ناوی خوا له سه ر میزه ره که ی شه مس نه خشینراون، ره نکه له وه دلنیا بووبی ئیمانداریکی به ریزه و شایسته ی چاولیکردنه. له پاستیه وه دوور نه بووم، چونکه له کۆتاییدا به هه ندی شه رمه وه له شه مسی پرسئ: "ده بی چی بکه ین تا له سنووری شه ریه تدا بمینینه وه؟" شه مس که خوی به به تانیه که وه پیچابوو، میزه ره که ی که ناوی خوی له سه ر نووسرابوو و رومه ته لاوازه که ی به حال له کونی خورییه که وه دیار بوون، وه لامی دایه وه: "ئه گه ر تانیستا له هه ر شتی که که خوا حه رامی کرده خوتت به دوور گرتوه، ئه و پیویسته له سه رت لیزه به دواوه خوت له وانه به دووری بگری که خوا حه لالی کردوون. هه ر مرقیق هه له و گوناھی خوی هه یه: به لای هه ندیکه وه گونا ه بریتییه له زینا و فیل، به لای

هەندىكىترەو غىيىبى بوونى ئىلاھىيە، هەندى پىيان وايە رۇبى زىنا بىدعەيە، هەندىكىتر پىيان وايە رۇبى بىدعە برىتتەيە لە عورف و عادەتەكان".

شەمس توانى تروسكايەك لە و پياوۋەدا بىدار بىكاتەوۋە كە سووكايەتى پىكرد. پياوۋەكە كە واديار بوو لە بىركردنەوۋەدا رۇچووبوو دوور كەوتەوۋە، ھەرۋەھا لەگەل ھاوۋەلەكەيدا دوور كەوتەوۋە كە ھىشتا لەپشت دەرگاكەوۋە وەستابوو. پارەى ئۇ شتانەم دايە خاۋەن مەيخانەكە كە كرىپومان، ئىكرامىەكى گەورەيشم دايە بۇ سەماكەرەكان و حىكايەتخوانەكە. بە موعجىزە لە مەترسى رزگارمان بوو. ئاماژەم دايە شەمس كە كاتى ئۇوۋە ھاتوۋە برۇين. كاتى ئۇوۋە ھاتوۋە بگەرپتەوۋە بۇ حەشارگەكەى تا لە چاۋە فزولەيەكان بشارپتەوۋە، بۇ خەلوۋەتەكەى، تەنانەت بەبى رۇمىش.

بەنابەدلى بەتانيەكەى بەرز كردهوۋە و ھەستايە سەرپى و شوينم كەوت بۇ دەرگاكە. بەھەلە پىلاۋى كەسىكىترى لەپى كەرد. رۇرجار شەمس لى تىكەل دەبوو لە باتى كەلوپەلى خۇى كەلوپەلى كەسانىترى دەبرد. كاتى ھەستى كەرد ئاسوودە نىە بە پىلاۋەكە دايكەند و كەوتە گەران لەناو پىلاۋەكاندا. سەرەنجام پىلاۋەكەى، پىلاۋە درىژە ناو خورىيەكەى دۆزىوۋە و لەپى كەرد. ئىستا دەتوانىن خىوۋەتەكە بەجى بىلەن. پەلەم بوو بگەرپىنەوۋە، چونكە ھەر ئىستا دوچارى مەترسى بووين، نامەوى خۇ لە قەرەى سەركىشىەكىتر بەدەين. بەلام يەككە لە كپيارەكان كە بىنى شەمس پىلاۋەكەى لەپى دەكرد، پلارىكى تى گرت. شەمس وەستابوو نەدەجوللا. ھەناسەيەكى ھەلكىشا و بەدەنگىك كە بەحال دەبىسترا و تى "با كەسىك ئۇ جەلە دابكەنى تەنانەت ئۇگەر ھى منىش بى".

بۇ خۇلادان لە دىدارىترى چاۋەپواننەكراو، ھانم دا پەلە بگەين لە گەرانەوۋە بۇ مال، بەلام ئۇ بەرھەلستى كەرد و لە رۇيشتندا خاۋەخاۋى دەكرد، لەكۆتايىدا پى و تم: "دەستەكانم ناتوانن ھىچ بگەن. دلى ھەژارم ناتوانى لە ھىچ شوينىك ئوقرە بگرى، ئۇ بالندەيە ناتوانى ھىچ جۆرە دەنكۆلەيەك بخوات".

خۇمان لە كەنارى دەرياچەيەك بىنىيەوۋە كە جمەى دەھات لە بەلەمى پر لە خەلك. دىدىكم بۇ ھات: يەككە لە بەلەمەكان ھەلگەرايەوۋە. حىكايەتخوانەكە و سەرجم كەسايەتەكانى لەسەر بەلەمەكە بوون، كچە شازادەكە و كۆيلەكەيش چوونە پاليان، تەنانەت پاش ئۇوۋەيش نوقم بوون.

كالم بوم، كولام و بوممه قه قنهس

چوممه مالى مهولانا و گويم له دهنگه دهنگيكي نائاسايى بوو. خزمه تكاره كان زور شپرز بوون و خويانيان بو ياوه ريكردنى ئافره تان له حهره ملكه وه بو باخچى ميرام ئاماده ده كرد. ههنديكيتر نهو هيسترانه يان راده كيشا كه ئافره تان بو ده رگاي سهره كى سواريان دهن. ئافره تان كه هيشتا له ژوره كانياندا بوون، چوته چوتيان بوو و ناره زايان دهرده برى له دهرچوون به په له. هيشتا هيجكاميان ئاماده نه بوون بو دهرچوون پيش نه وهى باش خويان ئاماده بكن، چونكه له به رده م ته واوى قونيه دا، له باخچى نايابى ميرامدا دهرده كه ون، كه تييدا نهو عازه بانه ي شاره كه كه بو هاوسه رگيرى ئاماده ن به يه ك ده گن.

مهولانا له ژوره كه يدا وه ستابوو و نيشانه ي بيزارى به سيمايه وه ديار بوو. به وريايى چوممه پيش. پيش نه وهى بجمه ژوره وه پيلاوه كه م داكند، به ويقاره وه سلاوم له رومي كرد و ههر دوو ده ستيشم له سهر سينگم تيكنالابوون و په نجه كانى ده ستى راستم به ر شانى چه يم و په نجه كانى ده ستى چه يم به ر شانى راستم كه وتبوون، په نجه ي گهره ي پيى راستم له سهر په نجه ي گهره ي پيى چه يم دانابوو و له به رده م ئيمامدا چه مامه وه وه ك هيمايه ك بو ريز و هه ييه ت. بارى پي، ره نگانه وهى نهو دلسوزيه گهره يه روژيكيان يه كيك له چيشتلينه ران بو رومي پيشان دابوو. روژيكيان، رومي چوه دهره وه بو دهوروبه رى قونيه، ده وترى كاتى چيشتلينه ره كه ئاگرى ئاگردانه كه ي ديوه كوژاوه ته وه، پيى خوى ئاگر داوه تا نهو خوارده نى بو ميوانانى رومي ئاماده ده كات له كاتى خويدا ئاماده بيى. كاتى بينى ته نها په نجه گهره ي پيى چه پى بووه ته خه لوز، چيشتلينه ره كه نه وهى به وه ليكدايه وه كه نيشانه ي ناته واويى ئيمانيه تى. هه ستى كرد ده بيى - سه ربارى ئازار - ريگه بدات ته واوى پيى گر بگرى. كاتى رومي له به رده مييدا بينى، چيشتلينه ره بيچاره كه "په نجه گهره ي پيى سووتا" كه ي له ژير پيى راستيدا شارده وه. مهولانا كه سه رنجى هه موو نه وانى دا به چيشتلينه ره كه وت كه نهو يه كيكه له باوه رداره راسته قينه كه مه كان له سهر رووى زه وي. هه روه ها وتى له ئيستا به دواوه، دانانى په نجه گهره ي پييه ك له ژير په نجه گهره ي پييه ك يتر، ده بيته ئمازه بو ريزگرتن و ئيمان و بيگه ردى قوربانيدان و دلسوزى له نيوان شوينكه وته كانيدا. مهولانا به دانانى ده ستى چه پى له سهر سينگى له ناو جله كه ي و دانانى ده ستى راستى له سهر جله كه يه وه له سهرى، وه لامى سلاوه كه ي دامه وه. ليى نزيك بوممه وه و نهو ده سته يم زياره ت كرد كه له دهره وه ي جله كه بوو. له به رانه ردا ههر دوو ليوه كانى له سهر ميژه ره كه م دانا. نه م سروته تازانه كه ده ستمان دابوو نه نجامدانيان له ناو بارنه بچوكه كه ماندا، هيمايه بو هه لاتن له م جيهانه و چونه ناو جيهانه كه يدى له رپيى سه ماي بيسته نه وه. بو نمونه ميژه ره هيمايه بو كيلى گور، رومي سپيش كه

سه‌ماکه‌رانی بیستن له‌به‌ری ده‌که‌ن، هیمایه بۆ کفنی ئیسلامی، داکه‌ندنی عه‌باکه‌یش هیمایه بۆ وه‌لانی پهبه‌ه‌ندییه‌ ماددییه‌کان، هه‌رچی خولانه‌وه‌یه ئاماژه‌یه بۆ فزین به‌ره‌و حه‌قیقه‌ت. ناوله‌پی ده‌ستی راست به‌کراوه‌یی به‌ئاراسته‌ی ئاسمان ئاماده‌یی بۆ چوونه‌ ناو به‌هه‌شت ده‌گه‌یه‌نی، ناوله‌پی ده‌ستی چه‌پیش به‌کراوه‌یی به‌ئاراسته‌ی زه‌وی ناردنی ئه‌و سوودانه بۆ زه‌ویی دایکمان ده‌گه‌یه‌نی.

کاتی له‌ سلّو له‌یه‌که‌ترکردن بووینه‌وه، رۆمی پپی وتم وادیاره شه‌مس تووره‌یه، له‌به‌رئه‌وه‌ی ده‌مه‌قاله‌ی له‌گه‌ل کیمیا کرد که مائی به‌جیه‌یشت و چوو بۆ باخچه‌ی میرام. "له‌به‌رئه‌وه‌ فه‌رمانم کرد بچن و به‌زوتترین کات کیمیا بگێرنه‌وه، به‌لام ئه‌وان خاوه‌خواو ده‌که‌ن. به‌لکو ئه‌وان تائیس‌تا نه‌رۆیشتون. برۆ و له‌ حاله‌ی شه‌مس دلنیا‌به، ده‌ترسم تووره‌یه‌که‌ی کاریگه‌ری خراپی له‌سه‌ر ته‌ندروستی هه‌بی."

ژوره‌که‌م به‌جیه‌یشت. کاتی گه‌یشتمه ژوره‌که‌ی شه‌مس گویم له‌ کیمیا بوو پیده‌که‌نی، پاشان گویم له‌ ده‌نگی می‌رده‌که‌یشی بوو. به‌حه‌زه‌ریکی زۆره‌وه له‌ کونی کلله‌که‌وه ته‌ماشایه‌کی ژوره‌وه‌م کرد. بینیم باوه‌ش به‌یه‌که‌دا ده‌که‌ن. رامکرد تا مه‌ولانا دلنیا بکه‌مه‌وه و پیم وت: "کیمیا گه‌راپه‌وه، به‌دلنیا‌یه‌وه شه‌مس تووره‌ نیه. ئه‌وان وا چیژ له‌ کاته‌که‌یان ده‌به‌ن و پیده‌که‌ن."

رۆمی تینه‌گه‌یشت چون ده‌کرێ کیمیا بگه‌رێته‌وه له‌کاتی‌که‌دا ئافره‌ته‌کان هیش‌تا ماله‌که‌یان به‌جینه‌هیش‌تووه. ناکرێ کیمیا بی. داوای لیک‌ردم وه‌سفی جله‌کانی بکه‌م. له‌و ئه‌ندازه‌ که‌مه‌ی بینیم ته‌نوره‌یه‌کی شین و کراسیکی سه‌وزی قۆلد‌ریژی له‌به‌ردا بوو. رۆمی دانی به‌وه‌دا نا ئه‌وه هه‌ر ئه‌وه‌یه کیمیا له‌به‌ری کردوه کاتی حه‌جابه‌که‌ی دادایه‌وه پیش ئه‌وه‌ی به‌خیرایی ده‌رچی. به‌شپزێ هه‌ستایه سه‌رپی و روممان کرده ژوره‌که‌ی شه‌مس، که ئه‌م جار هیش مه‌ولانا له‌ کونی کلله‌که‌وه بینێ ده‌ست له‌ملان ده‌که‌ن. بازیدایه دوواوه، به‌لام گوئی له‌ ده‌نگی شه‌مس بوو بانگی ده‌کرد بۆ ژوره‌وه، مه‌ولانا چوو ژوره‌وه. تا داوای تپه‌پینی چه‌ند سالیکی و ماوه‌یه‌کی زۆر پاش رۆیش‌تنی شه‌مس بۆی باس نه‌کردم داوای ئه‌وه چی رووی داوه. رۆمی قسه‌ی له‌گه‌ل دوو سو‌فیت‌ر ده‌کرد که له‌باره‌ی ته‌جه‌لیاته جیاوازه‌کانی خوا پرسیاریان لی ده‌کرد.

"له‌و رۆژه‌دا کاتی چوومه ژوره‌که‌ی شه‌مس، له‌ ژوره‌که‌دا ته‌نها بوو. نه‌متوانی خۆم بگرم له‌ پرسیارلی‌کردنی سه‌باره‌ت به‌ ده‌رکه‌وتن و دیارنه‌مانی ته‌موم‌ژاویی کیمیا، پپی وتم: "خوای توانا به‌پاده‌یه‌ک خۆشی ئه‌ویم که له‌ خۆشه‌ویست‌ترین ئه‌و شیوانه‌ی خۆشم ئه‌وین دینه‌ لام. ئیس‌تا خۆی له‌ شیوه‌ی کیمیا‌دا بۆ ناشکرا کردم."

مه‌ولانا نمونه‌یه‌که‌تری هینایه‌وه، ئه‌ویش چیرۆکی به‌ستامی بوو، ئه‌و پیاوه‌ی تا راده‌یه‌کی زۆر له‌ شه‌مس ده‌چی، که خوای به‌به‌رجه‌سته له‌ دیمه‌نی پیاویکی نیره‌موکدا بینێ.

کاتی زانی ئەو سوڤیانە ی هه موو له سه ر تیگه یشتن له وشه کانی راهاتوون، تیی نه گه یشتن، رۆمی ناچار بوو زیاتر له سه ر بابه ته که بجی.

"له حاله تی به ستامیدا دوو ئەگه ره هیه. یان ئەوه تا خوای له شیوه ی پیاویکی نیره موکدا دیوه، یان خوا له و شیوه یه ی خۆی به چاکی زانیوه پیشکه شی کردوه، واته له شیوه ی پیاویکی نیره موکدا". ئەم خوایه ی له شیوه ی ژنیکی گهنجی جوان و هندی جار له شیوه ی پیاویکی نیره موکدا ده رکه وت، ئەوه خوای ئەو مه ولانایه یه باسی ده کات.

به لام له ماوه ی ئەو پایزی فیراقه دا، کیمیای شوخ و شهنه گ به رده وام سه فای ژیا نی رۆژانه ی شه مسی لیل ده کرد. نه من و نه زریانوس و نه ته نانته سولتان وه له دیش سروشتی په یوه ندیی شه مس و ژنه که یمان نه ده زانی، ئەو ده یوت گوایه خو شی ناوی، به لام وادیاریوو چیژی له حزوری ده بیینی. خو ئەگه ره رییکه وتایه له به ره هه ر هۆیه که بۆ ماوه یه که شه مسی به جی به یشتایه گویت له ده نگی هاواری شه مس ده بوو له ماله که یدا. له سولتان وه له ده وه که زانیارییه کانی له کیرای باوه ژنی و نه ینیپاریزی کیمیاهه کۆده کاته وه، زانییم کیمیا میرده که ی خو ش ده وی، به لام شه مس به ناشکرا رایگه یاند ئەو گرنگی به بابه ته عاتیفیه کان نادات. ئایا پیویسته باوه رمان وایی توپه بوونه کانی ئامانجیکیتریان نه بووه؟ ئەو، ئەوه ی بۆ من دوویات کرده وه و داوای کرد ئەمه ی خواره وه بنووسم: "ئه نووسم من، شه مسی ته وریزی، ده بمه مایه ی سه ریشه و ئازار بۆ هه ر که سی خو شی بویم".

ئهمه ی چه ند رۆژیک دوی روودانی ئەو چه رۆکه پی وتم، که هندی باس له وه ده کن گوایه کیمیا چوه بۆ باخچه ی میرام شه مسیش زۆر توپه بووه، له به ره ئەوه ی مۆله تی لیوه ره نه گرتوه.

ئهو رۆژه که ش و هه وا زۆر سارد بوو. شه مس له ته نیشته ئاگردانه که کسکۆله ی کردبوو، کاتی کیمیا هاته ژوره که یان کزه بایه کی سارد هه لیکرد. سلای له میرده که ی کرد به بی ئەوه ی بزانی ئەو کاره توپه ی کردوه. پیلاوه کانی داکه ند و ئەو قوپه ی پییانه وه نووسابوو له قه راغی ده رگا که دا لئی کرده وه و دوو جووت گۆروه ی له سه ر یه که له پی کرد تا سه رمای نه بی و چو لای شه مس دانیشته.

له و کاته وه هاتبووه ژوره وه شه مس به رده وام مپی لیده کرد. له پره ده سته ی کرد به هاوار و جنیودان. کیمیا ئاوپر لیدایه وه، چه نده زیپه ی کردبوو هینده ش سه ری سوپمابوو. ئازاریکی توند چوه ناو ملی و وای لیکرد ببیه سته. نه یده توانی سه ری یان باله کانی بجولینی. ده سته جی به ره و لای کورسییه که چوو، ئەو میزه نزمه ی ئاگردانیکی له ژیردایه، تا پال بکه وی و چاوه پروانی کرد تا شه مس هیور بیته وه و دلنیای بکاته وه و هۆی غیا به که ی بۆ روون بکاته وه.

شه مس که په شیمان بوو له وه ی کردی ژووری خه وتنه که یانی به جیه یشت و رووی کرده ئەو ژوره ی به زۆری به یاهه ری رۆمی به مه به سته رمان په نای بۆ ده بات. به ره به یانی رۆژی دواتر کیمیای بیینی له سه ر

زهوی راکشاوه، له نازاردا پرستی لپرابوو، په کی که وتبوو، ته نانه ت نهیده توانی تینویتی خوښی بشکینئ. ده می داچه قابوو، چاوه کانی داخرابوون، رومه تی شیواوو وه که ئه وهی تهرمیکی ساردوسر بی. شه مس چه ند جارئ بانگی کرد به لام وه لامی نه دایه وه. لپی نزی که وته وه، لیدانی دلئ گرت، هه ناسه دانی پشکنی. کیمیا به زحمه ت چاوه کانی کرده وه، به لام نه یوانی قسه بکات. شه مسه که ی هه ولئ دا نارامی بکاته وه. ده بی ئه و یه که م که س بی بزانی شه مس که سیکی چه نده زیاتر خوښ بوی خراپتر مامه له ی له گه ل ده کات، زوو تووره ده بی به لام زوویش هیور ده بیته وه، هه روه ها چپتر له و تووره نیه. شیتانه یش هوگریه تی. کیمیا فیری شه تره نجی ده کرد. شه مس ده یزانی ئه گه ر فیژکرده کانی کیمیا نه بوايه نه شماره زاترین یاریزانه کان لیان ده برده وه. کیمیا هه مو هیزی خوی کوکرده وه تا زه رده خه نه یه کی کو تایی له سه ر روی بنه خشینئ، پاشان له هوښ خوی چوو.

گه وره ترین پزشکی قونی یه که له دوا ی یه که هاتنه سه ری و تیماریان کرد، به لام نه یاتوانی بیوژینه وه، نه گراوه هیندی و چینیه کان و نه دوعا و نوشته کان، ته نانه ت نه بوونی مه ولانایش که به یاوه ری شه مس له پال دیواری ژووری نوستنه که دا شه ونخونی ده کیشا، فریای نه که وتن. له سییه م روژدا مرد.

وه که عاده ت وا بوو، تهرمه که ی گوژرایه وه بو گه رماوی مردوان تا به ئاو بشورئ و به گه لای **عنا بی** وشکراو دهستی تی بدرئ. پاش سی جار نوقمکردن له ئاودا نافرته تان تهرمه که یان به کافور داپوشی، له سه ر داوای کیرا چه ند دلئوپیک زه یتی داری سه نده ل و که هره مان و گولویان بو زیاد کرد، له کو تاییدا به قوماشیکی لوکه یی ره نگ زیوی مه یله و زه رد پیچایانه وه.

که ژاوه ی جه نازه که چاوه پروانی ده کرد. دوا ی شوړدی تهرمه که خرایه ناو دارمه یتیک و روومان کرده گوړستان. رو می و شه مس که هه ندئ له باقی خه لکه که دوور بوون به ته نیشته یه که وه ده رویشتن، نزی که وته وه تا ملپچیکی خوری بده مه شه مس که به رده وام ههستی به سه رما ده کرد. دهستی راکیشا ملپچیه که ی برد و به بی ئه وهی هه ست به بوونی من بکات دریزه ی به قسه کانی دایه وه، وتی: "من په یوه ندیم به نه هامه تییه وه نیه، نه هامه تی له بوونه وه دئ. بوونی من خوښی لی ئه بارئ، بوچی ریگه به نه هامه تی ده ره کی بده م بیته ناو بوونم؟ .. که واته من ره تی ئه که مه وه و فری ئه دمه ده ره وه ی مال". هه ردوو شانی داپوشی و بیده نگ بوو. دوور که وته وه تا بچمه لای خه لکه که یتر و به شدارییان بکه م له خویندنی چه ند ئایه تیک له قورئانی پیروژ. کاتئ تهرمه که ی به خاک سپیردرا ته ماشایه کی دوو پیاوه که م کرد. چاوه کانیان داخرابوون، هه روه ها له سه ر ریتمیک سه ریان ده له رانده وه وه که ئه وهی مؤسیقایه کی نه بیستراو جو له و سه ما ناو خو بییه که یان ناراسته بکات.

دواى مردنى له ناکاوى کیمیا هره پشه ی دهره کى زه قتر بوویه وه. پاسه وانیکمان لای دهرگای قوتابخانه که دانا و داوامان لیکرد دهرگا که دابخات و نه یکاته وه تا له ناسنامه ی میوانه که دلنیا نه بئ. لیستیکم به ناوی ئه و که سانه ناماده کرد که ده توانی به بئ نیگه رانی ریگه ی هاتنه ژورره وه بیان پی بدات. ئایا ناوی عه لا، کورپه که ی رومی له ریزی ئه وانه دا دابنیم که ریگه یان پیده درئ بچنه مالی باوکی، که تییدا ده ژئ. ئاخو ریگه ی پیبده م بیټ و بچی له کاتیکدا سرجه م شایبیه کان ناماژه به ناپاکیکردن و نیه ته تاوانکارییه کانی ده که ن؟

نه مویرا له مباره وه پرسیار له سولتان وه له د بکه م، دواى راراییه کى زور لیستیکم دا به پاسه وانه که که ناوی عه لای تییدا نه بوو. هه ستم ده کرد به دوور خستنه وه ی له ماله که ی به شیوه یه کى ژیرانه ره فتار ده که م. وا دیار بوو له نیوان توورپه یی کورپه لاساره که و سرکیشیکردنیدا به کوشتنی شه مس هه لباردنه که روون و ئاشکرایه .

له پینجی شه والی سالی ٦٤٥ کۆچی (٥ی کانونی یه که می ١٢٤٧) دواى دوو هه فته له مردنى کیمیا، رومی چاوه پروانی گه یشتنی شه مس و هه ندئ له ژه نیارانی ده کرد بو سازکردنی کۆرپکی بیستن له ژیر بنمیچی ماله که ییدا. دواى حوت مانگ له خوچه شاردان له مالی سه لاج، رومی بریاری دا بگه ریته وه بو ماله که ی و راسته وخو رووبه پرووی هه ره شه که ببیته وه. له دهره وه به فر دهباری، له هه مان ئه و ژورره دا چاوه پروانی شه مسمان ده کرد که رومی تییدا پاش دیداری یه که میان پیشوازی له ده رویشه پیره که کرد. سه ره نجام گه یشت، خوشحال بوو به و پرسیارانه ی پاسه وانه که لیی کرد.

"ئه و پاسه وانه ی نامناسی لیی پرسیم: تو کیی؟ منیش وه لام دایه وه ئه مه پرسیارکی سه خته. پیویسته بیرى لیبکه مه وه. کاتی دهرگا که ی نه کرده وه جاریکتر له دهرگا که م دا و به م شیوه یه خو م ناسان: "جاریکیان پیواویکی گرنگ ژیا ناوی ئاده م بوو. من یه کیک له کورپه کانی ئه وم".

زریانوس که له پشت دهرگا که وه ستابوو دهنگی شه مسی ناسیه وه، هه روه ها بینى پاسه وانه که له لیسته که ورد ده بیته وه و به دواى ناوی "ئاده م" دا ده گه ریئ. بو ئه وه ی کات به فیرو نه ده م زریانوس باناماژه یه کى سه ری داواى له پاسه وانه که کرد دهرگا که بو "کورپه که ی ئاده م" بکاته وه که ناوی له لیسته باوه پییکراوه که دا نه بوو.

شه مس به خته وه ر دیار بوو. دهربرینه کانی رومه تی، که هه میشه چرچ و مؤنه به کراوه هاتنه پیش چاو. عه باکه ی دانه که ند وه هه موومان چاوه پروانمان ده کرد. قسه ی له باره ی سه رماوه ده کرد. رومی بانگی کرد تا له ته نیشتی دابنیشی، هه ردوو ده سستی گرت و فووی پیدا ده کردن تا گه رمیان بکاته وه. پاشان هه مان پرسیارى پاسه وانه که ی دووباره کرده وه و لیی پرسى "تو کیی؟".

شەمس وەلامى ئەدايەوہ .

مەولانا پرسیارەكەى دووبارە كردهوہ ، "ئایا تۆ نوری جەوہەری خودایت ؟ ئایا تۆ خودایت ؟"
بیدەنگیەكى زیاتر بەدوای ئەوہدا هات .

ئەنجا رۆمى ئەم دوو بەیتەى وت :

بەئاگا و ئاسوودە بووم ،

بەیەك حەسیری نوپژ ،

تۆ منت كرده گەمەیەك ،

مندالان لەسەر جادە گەمەى پینئەكەن .

بیدەنگیى زیاتر ، وەك ئەوہى ھەردوو پیاو خۆیان بۆ ئەنجامدانى یارییەك ئامادە بکەن ، پاشان رۆمى
لیى پرسى "ئایا تۆ جادوگەرى ؟" . شەمس زەردەخەنەىەكى كرى ، زەردەخەنەكەى گۆرا بۆ پینكەنین .
لەكۆتاییدا وتى "ئەمە مەسەلەى جادوو نیە . بابەتەكە پەیوہندی بە ئامادەکردنى خوداوہ ھەیە " .
شەكەن گۆران ، لەگەل "تۆ كیى" دا شتیكى نوئ لەدايك بوو . ئەوہ یەكەم جارە ، لەوكتاوە دەرویشە
پیرەكە پینش ئەوہى لەھۆش خۆى بچى لەپەر لەبەردەم ئەو ھیسترەى مەولانا سواری بوو پەیدا بوو ، رۆمى
لیى بپرسى : تۆ كیى ؟ عودژەنەكە لە ریکخستنى عودەكەى وەستا ، زریانوس لە لاساییکردنەوہى
پاسەوانەكە كاتى لە لیستەكەیدا بەدوای ناوی كۆرەكەى ئادەمدا دەگەر ، وەستا . سولتان وەلەد كە
ماوہیەك بوو جگە لە سكەى ئالتون بیری لە ھیچ شتیكىدى ئەدەكردەوہ ، لەناو ژورەكەیدا سەرسمى دا و
خەريك بوو بکەوئیتە سەر زەوہى . من ، حوسام ، قەلەم و كاغەزەكەم دەرهینا تا بەوردى ئەو قسە
تەمومژاوییانە تۆمار بکەم كە شەمسى تەوریزی دەیانلى . ئەو كیى ؟ ئایا سەرەنجام پیمان دەلى ؟
بەدەنگیكى زۆر ئاسایی ، ئەو دەنگەى عادەتەن كالەكى نەگەییو و كەبابى سووتاو و پەرداخى شەربەتى
پى رەفز دەكرى وتى : "خۆشوووسىك سى شیوازی لە نووسیندا بەكار ئەھینا : یەكەم بۆ ئەو روون و بۆ
ئەوانیتەر ناروون ، دووہمیان بۆ خۆى و ئەوانیتەر روون ، سێیەمیشیان نە بۆ خۆى و نە بۆ ئەوانیدی روون
نەبوو . شیوہى سنیەمى نووسینەكە منم " .

رۆمى پرسیاریكىتری لى كرى ، "چۆن ئەم پەیوہندییە لەنیوانماندا دروست بوو ؟ .

بۆ ئەوہى ھیچ وشەىەك لە وەلامەكەى شەمس لەدەست نەچى ، شانم لە شانى توند كرى .

"لەو رۆژەدا من چى بووم ؟ پیاویكى لاوازی تەپیو ، تۆیش لاویكى جەستە قایم . ھیچ شتیكم تیدا نەبوو

بكرى سەرنجى تۆ بۆ لام رابكیشى . بەلام تۆ بەنەرمى تەماشات كرىم و پىر بووى لە خۆشەویستى من " .

رۆمى بەردەوام بوو ، "چیت لە من دەویست ؟" .

"من و سى كەسىدى رازى بووین بەوہى تۆ پینتادین " .

ئەو سىڭىزگە سەھىدى كىيىن؟" زىيانوس پرسى.

"سەلاخ و حوسام و بەھا".

گويم لە ناوى خۆم بوو، ناوى نەگبەتى خۆم لە دەمى شەمس دەردەچى، لە ئىو كۆمەلى پياودا كە بەشايستە دادەنرىن، من ھەلبەت ئىردرام. بەدىدى من لە ئىو ھەر سىكماندا، بەھا - ناوئىكىدىكى سولتان ۋە لەد بوو - تاكە كەس بوو شياوى ئەو بە رۆژى لە رۆژان جىگەى مەولانا بگريته ۋە. بەلام كى دەتوانى لافى ئەو لىدات دەكرى جى شەمس بگريته ۋە؟ مەيلى ئاشكرى رۆمى بۆ سەلاخ كە مالاكەى ھەلبەتارد و راسپاردنى كە بۆ ھەموو دىدارەكان بانگ بكرى، زىادەر ۋە ويكردى بەردەوام لە ناسيندا جى پرسىار بوو، چۆن دەكرى زىرنگە رىك جىگەى شەمس بگريته ۋە؟

ئەو مەحال بوو، شەمسىش ئەو دەزانى. بەلام ئەو ۋەيشى دەزانى رۆژى لە رۆژان، جا زوو بى يان درەنگ، سەلاخ جىگەى دەگريته ۋە. ھەر ۋەھا بەزمانى پياوانى لە جۆرى خۆى قسەى لەگەل دەكرد. "كىانى من بەردى عىرفانىەكانە كە رىگەى پى نادرى لەگەل مسدا لىك بخشى. لەبوونى منداس ئەگۆرى بۆ ئالتون. ھەمان شت بەسەر كەمالى بەردى عىرفانىەكانىشدا جىبە جى دەبى".

بەلام بەلاى مەن ۋە، بەدلىبايى ۋە لەسەر پىگەم لە قوتابخە كەدا ئىرەيم زۆر پى دەبرى. كەس ناتوانى لافى ئەو لىدات كە لە بازنى يەكەمى مورىدانا ھەمان پەلە لە ھۆگرى لەگەل شەمس ھەيە، لەرپى ئەو ھۆگرى ۋە سەرنجى رۆمى راکيشا. بەدانانى نام لە سىانە يەكدا كە كورپى مەولانانى تىدايە، ھەر ۋەھا ئەو پياوۋى، بەپى زانىارى ئىمە، لەبەر ھەندى ھۆ كە ھىشتا بەلاى ئىمە ۋە نەزانرون رۆمى كە مەندكىش كروە، شەمس لە مانە ۋە بە نەناسراوى رزگارى كروم.

ئەو سەرنجەى ئەو داى، چرايەكى پرشنگدارە لە تارىكىدا بەرە لای من راکيشرا، لەپر لە بەردەم دىدەى ئەوانىتردا ئاشكرى كروم، كە گوزارشتى لە سەرسامى دەكرد. ئىستا لەرپى چاۋەكانى شەمسە ۋە بىنمىيان. چىتر ئەو لاۋە بەھىز و بەسوودە نەبووم، كە بۆ يارمەتيدانى ھەر كەس داۋاى يارمەتى بكردايە، ئامادە بووم. ئەو پياۋۋى بەشيوۋەكى غەرىزى باز دەدات تا كتىپىك بىنى قوتابىك لەكاتى قسەكردندا باسى دەكات و لە لاکەيتى مالاكەدا دەمىنىتە ۋە. ئەو پياۋۋى روودەكاتە مۇبەق بۆ ئامادەكردنى كەبابى گۆشت و مرىشك تا ناوى لەگەل گۆشتە برزاۋەكان و لە زارى سەردانىكە راندا بلاۋ بىتە ۋە. ئەو پياۋۋى رادەكات بۆ كۆگا بۆ كرپنى فەردە برنج و بتلى پر لە گوللاۋ و نەنا و لەسەر ۋە بەو شتەنە ۋە كرپونى دەگەرىتە ۋە، ھەر بۆ ئەو ھەمووان بزەن چەند بەسوودە. ئەو پياۋۋى بەپەلە خۆى دەگەيەنئە گۆرستان و فرمىسك بەرۋومەتيدا دىتە خوارە ۋە، بەمەبەستى ئەنجامدانى نوپىزى مردوۋ لای گۆرى كەسك پىش كەمىك مرد، تەنانەت پىش گەيشتنى تازىە بارانىش. ئەو پياۋۋى لە ژورە كەيدا وىنەى ئەو دوو مامۆستايە دەردەكەۋى كە دەزانرى سەردانىان بەم نىكانەيە. ئەو پياۋۋى شيوۋە رىشى گۆرى تا لە رىشى ئەم و ئەو بچى.

ئەو دەرىجىسى خۇي بە شالېك داپۇشى كە لە دەشتايىيە بەرزەكانى ناوهراسىتى ئىرانەو ھاوردە كرابوو، تا لەو سۆفییە لاوانەتر جیا بېئەو كە ھېشتا ھول دەدن پى و بالە ولپنەكانى باوكە بەتەمەنەكان بشیلن. ئەو پیاوھى بانگ دەكرى بۇ لای گەرەكەى، تا بە ھیزی باسكەكانى لە دوژمنەكانى بېپاریزی.

لە بەردەم چراكەى شەمسدا، بووم بە پیاویك مەدح دەكرا، ھەولە بە دەستھینانى دوستایەتى دەدرا.

لە بەردەم چراكەى شەمسدا پرچم، ریشم، گریى میژرەكەم بوو تە جیی ریژگرتن. لە بەردەم چراكەى شەمسدا ھاتمە جیھان.

تە ماشای ئەو پیاوھم كرد كە بەبى دوودلی خۇي بەراورد كرد بە "كەمالى بەردى عارفان"، من كە ئەوم باش دەناسى، سەربارى توانای بۇ زالبوون بەسەر ئەو سەختیانەى دینە ریگەى، ئازاریكى زەقم بەسیمیپەو دەبىنى كە پېشبینى دابرانى دەكرد، ئەو پیاوھى پېشبینى خەمىكى تالی كرد.

شەمس لە تەنیشت رۆمى دانیشتبوو، ئەگەرچى ھەموو شتیک تیدا ھیمای بۇ رۆیشتن و دیارنەمان دەكرد. دواى چەند سالیک، كاتى پرسىارم لە مەولانا كرد كە لە زمانى سۆفیه تدا دەستەواژەى "غەیبەى شەمس" چى دەگەینى، پىداگری كرد كە ئەو پىویستە، جەوھەرییە، بەلام باسى ئەوھى نەكرد كە ویستبىتى روو بدات، بەلام من دەتوانم بلیم گۆرانى راستەقینە پاش "فرین" ی شەمس، راستەوخو پاش ئەو، بەسەرىدا ھات.

دواى چەند سالیک، كاتى داوام لە مەولانا كرد باسى گۆرانكارىیە ناوخویىەكانى بكات، وتى: "من كال بووم، كولام و بوومە قەقنەس".

ئەمرو دەتوانم بلیم "كولاندن" ھەكە پاش دیدارەكەى شەمس روى دا و "بەقەقنەسبون" یش پاش ئوغركردنى. ھەر ھەا دەتوانم ببىنم چۆن چۆنى دەكرى ھىكایەتى "سى پەپولەكە" كە عەتار گىراپەو ھەمان كەسدا بەرجەستە ببى، چۆن چۆنى دەكرى شىعر بېئە ئەزمونىكى مرۆفانەى راستەقینە. سى ویستگە یەكەمەكەى رۆمى لە گەرەپانەكانى پەپولەكە دەچى كە فرى تا بە دەورى مؤمىك لە قەلایەكى دوردا بسورپتەو، تا لە ماھىەتى ئاگر تىبگات. گەرەپانەكەى دەرفەتى بۇ دەرەخسىنى ھەست بە گەرمىی گپ بكات. مەولانا مەبەستى ئەمە بوو كاتى باسى لە "كال" بوونى دەكرد. ئیمە دەزانىن گپ ھەیە، بەلام پارىزگارى لە مەسافەىەكى ماقوول دەكەین و دەگەرپىنەو ھە بۇ مال.

بەلام پەپولەى دووھمیان ئەوھیان بوو كە "كولینرا" پاش ئەوھى زۆر لە مؤمەكە نزیك كەوتەو ھە یەكەك لە دوو بالەكەى بەجیھیشت بسوتى. ئەم زیاتر لە پەپولەى یەكەم لە ئاگرەو ھە فیر بوو. بەلام پاش گەرەپانەوھى سروشتى راستەقینەى گپ بەردەوام لىی ھەلدەھات. من واى دەبىنم رۆمى پاش دیدارەكەى لەگەل شەمس چوو ئەم حالەتە. چىتر ئەو زانا ئاینیىە نەبوو كە لە قوتابخانەكانى لە بەركردنى قورئاندا دەرس بلتەو، یەكەك لە بالەكانى گپى گرت و دەستى بەسەما كرد.

هرچی "به قهقنه سببون" له لوتکه ی گه شتی نه گه رانه وه بوو بۆ په پوله ی سببیه م، که به گری ئاگره که مهست بوو و له عیشقدا نوقم بوو، له بهرئه وه خۆی فریډایه ناو بلّیسه ی ئاگره که و له گه لّی یه کیگرت. عه تار ده لّی ته نیا ئه م په پوله به قهقنه سببوه ماهیه تی ئاگری زانی، به لّام نه ی توانی که سی لّی ئاگره دار بکات. رۆمیش دوو چاری گری بوو، به لّام جیاواز له په پوله که، سووتا و گری گرت و ئاگر قوتیدا و زیاتر له په نجا هه زار به یته شیعیری بۆ به جیهیشتین، که له یاد ناکرین.

له کاتیکدا گویم له و وشانه ده گرت که له و ژووره ی رۆمی و شه مس به ته نیا بۆ ماوه ی چل رۆژ تییدا مانه وه، دهوتران، ههستم له ساردیی شه و راده گرت. له دهره وه، دهنگی هه ندی ههنگاو ده بیستران که به فره که یان پیس ده کرد، هه ندی دهستی چلکن که یه کیکیان ئه ویتریانی ده پرواند، په نجه پیی خه نه کراو، نوکی چه قوی تیژ که به سمتی ئیسک دهر په ریودا شوږ دهنه وه. له دهره وه هه ندی که سی نه ناس به رده وام به دهوری مالی مه ولانادا ده سورانه وه.

ئه مه ئه وه یه ده توانم سه باره ت به و دواین ساته پیتان بلّیم. له دهره وه وه، دهنگی کپ ئه و گفتوگۆ دریزه ی بری که سه باره ت به سروشتی شه مس له نیوانماندا له ئارادا بوو. بانگی کرد بجیته دهره وه، و وتی: "شه مسی ته وریزی، ئایا تو هاتی؟"

شه مس ده سته جی هه ستایه سه ریی به بی ئه وه ی دهره فته مان بداتی هانی بدهین بمینیته وه، نه هیلین کاریک بکات چاک ناکریته وه. به دهنگی هیمن به رۆمی وت: "ئه وان بانگم ده کن تا بمکوژن."

کهس وشه یه کی له زار نه هاته دهر. چیتر به به شیک له وتویژیک نه ماینه وه که له بیستانی مه لائیکه دا به ریوه ده چوو. ئیمه تاکه شایه ت بووین له سه ر ئه م سووتانه خوویستانه یه. دوا ی بیده نگیه کی دریز رۆمی وتی: "أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ" (ئافراندن و فرمان هه ر بۆ ئه وه، پیروزی بۆ په روه ردگاری جیهانیان) و چهند وشه یه کیتری زیاد کرد که دواین شت بوو شه مس له و پیاوه ی بیست، که پیغه مبه ران خه مبان به وه ی هاوسه رده میان نه بووه: "يَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيَحْكُمُ مَا يُرِيدُ". (خودا چی بیهوی ده یکات و هه ر برپاریک بیهوی ده یادت).

ئه وه ئه و وشانه بوو که رۆمی به وردی گوتنی.

"يَفْعَلُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيَحْكُمُ مَا يُرِيدُ".

به بی چاوه روانی، به بی سه رنجدانیکی کو تایی له و پیاوه ی ئه وی گوپی، ئه و به ره ی ئه وی پیگه یاند، به بی هیچ ئامازه یان وشه یه کی مالئاوایی، شه مس عه باکه ی ریک کرد - دوا ی ئه وه زریانوس ده لّی، له و ساته دا گوپی له فری بال بووه - و نه عله که ی له پی کرد، ته پله که ی که ئیمه ناومان نابوو تاجه که ی له سه ر نا و رۆیشت.

له دهره وه، حوت پياوى چه كدار بۆ كوشتنى چاوه پوانيان ده كرد. له ناوخۆدا، دهنگدانه وهى هاوارى
شه مس بيسترا. له دهره وه چه ند تكيك خوین بينرا.
له ناوخۆ، به قه قنه سبون ده ستى پيكرد.

پەرتت دەكەم

نە شەمس و نە ئەوانەى لە دەرەوہى قوتابخانەكە دەستدریژیان كرده سەرى هیچ ئاسەوارىكيان نەبوو. من و زریانوس چووينە دەرەوہ و سەرتاسەرى قۆنیه گەراين بەدوايدا. لە مەيخانە و خان و گەرمەوہكان، لە ژوورە گەرمكراوہكانى بازاردا تا دلنيا بين ئاخۆ لەژياندا ماوہ يان نا. ئەو پياوہى لەپەر لەژيانمان دەرچوو. "ئەوہ باشترين شتە كە بيكەى". شەمس كە ھەميشە سەرماى بوو، ھەر دەبى لەو مالانەدا بدۆزىتتەوہ كە دەكرى بۆ خۆياراستن لە بەفر و سەرما پەنايان بۆ بدات. گەرانەكەمان بىسوود بوو. بلى بۆ كوى چووبى؟ ھەندى وتيان "بائندەكە فرى"، ھەندىكىتر وتيان گوايە مردوہ و بينويانە بكوژەكانى لاشەكەى فرى دەدەنە بىرىك لە دەرەوہى شار، ھەندىكىتر -بەلام ئەمانە درەنگوخت ھاتن- وتيان گوايە شەمس باوكى ئەفسانەيى مندالىكە كە لە خويى ئەوہ. ھەندى لانەواز لە شەوى كوشتنەكەيدا بردويانە. نە رۆژى دواى ئەوہ نە لە رۆژانى داھاتووش، ھىچ ھەوالىك لەبارەيەوہ نەبوو.

مەولانا داواى كرد ئامىرى رەبابە عەرەبىيە شىوہ چوارگۆشەيىكە دەستكارى بكرى و بكرىتە شەشگۆشە، ھەرەھا روونىكردوہ ئەو شەش گۆشەيە شەش گۆشەكەى دنيا دەنوینن، ھەرەھا ئەلىفى ژىكە ئولفەتگرتنى رۆحەكان دەنوینى لە گەل پىتى ئەلىف لە وشەى (اللہ)دا، بەلام سەربارى گۆرپنى ئامىرەكەى كەس نەيتوانى لە دۆزىنەوہى شەمسدا يارمەتى بدات.

سەرجم گۆرستانەكانم بشكنى، تەنانەت ئەو گۆرستانانەى كۆرپە لە و زىندانىيە شىواوہكان و زندىقانيان تىدا دەشارىتەوہ، بەلام ھىچ شتىكم نەدۆزىوہ بەلگە بى لەسەر بوونى لاشەى شەمس. زریانوسيش سەرجم بىرەكانى بشكنى، تەنانەت من خۆم بينىم جەستە بەھىزەكەى لە سەتلىكى بچوكدا گرمەچۆلە دەكات و دادەبەزىتە بىرىك، پاشان بەھەندى ئىسكى قەلەرەش و ھەندى پارچە ئالتونەوہ ھاتە دەرەوہ، كە بۆ سەردەمىكىتر دەگەرىنەوہ.

ھەرچى سولتان وەلەدە كە لە گەرانى بەدواى وەلامى پرسىارەكەيدا "بۆچى وازى لىھىنا بروات؟" خەو نەچووہ چاوى. ئەو تاكە كەس بوو دەيتوانى گرفتارى باوكى ببىنى كاتى شەمس پيش بىست و دوو مانگ بۆ يەكەم جار رۆيشت، ھەرەھا ئەو تاكە كەسە بينى ھەردوو خۆشەويست دەبنە يەكك كاتى مەولانا و شەمس جارىكىتر يەكيان گرتەوہ. جارىك و دوو جار و سى جار، بگرە ھەزار جار پرسىارى لە باوكى كرد. بەبى دەنگى، لە خەوہكانىدا، لە نويزەكانىدا، لەكاتى بەرۆژوو بوونىدا، لەكاتى خەلوہتەكانىدا، لى دەپرسى.

رۆژىكيان ئەم تەفسىرەى خوارەوہى پىگەيشت:

"لە سەرەتاي پەيوەندىكەماندا، شەمس خوى گرتبوو بەوہى داوام لىبكات كائىنيك لەو كائىناتەى بۆ ئاشكرا بكەم كە پەردەى عىشقەكەم دەيانشارىتەوہ. نىگام بۆ ھات: "مادام تۆ سوورى لەسەر ئەوہ،

که واته وهك سوپاسگوزاری له بهرامبهر ئه وه دا چیم پیشکەش ئه که ی؟ " شەمس وه لآمی دایه وه "سەرم". کاتی یه کگرتنی به و جوانیه پیشکەش کرا، ههروهها کاتی سهره نجام توانی سووده کانی هاوڕێیه تیه که ی بچنێته وه نیعمه ته کانی به چاوی خۆی بینی، ئیتر له توانیدا نه بوو پاشه کشه له قسه که ی بکات. به لێنێکی له سه ر خۆی فه رز کردبوو، به لێنی دا سه ری خۆی له به رامبهر نه یینی مندا پیشکەش بکات. ئه وه قه ده ری ئیلاهی بوو که بریاری ئه وه ی دا، من هیچ رۆلێکم تییدا نه بوو".

به لآم رۆلێکی گه وره ی تییدا هه بوو. هه موومان ئه وه ده زانین، نه خاسمه من.

تا ئه مرۆ ده توانم وینای تینویتی شەمس له حزرۆی مه ولانا دا بکه م. ئه م پیاوه ئوقیانوسه ئاوی پیشکەش به پیاوه تینوه که ده کرد، به لآم دلۆپ دلۆپ، هیشتا ده توانم شپرز، پاشان خۆبه ده سه ته وه دان، پاشان جارێکتر نیگه رانیی شەمس له ئاست ساردی خۆشه ویستی مه ولانا بینم، ئه و خۆشه ویسته ی له سه ره تاوه تا کۆتایی شوین شەمس، ته نانه ت سیبه ره که یشی که وت ، ههروهها ئه وه ی ئیستا وا هه ندی نیشانه ی رۆشن ده رده که ون ئاماژهن بۆ نزیکیی واده ی فیراق. جارێکیان مه ولانا م بینی له پڕ شه مسی به جیه یشت تا موریدێکتر ببینی که پیش که میک له دیمه شقه وه گه یشتبوو. پیشتر هه رگیز کاری وای نه کردوه. به لآم ئه وه دووباره ده بیته وه. شەمس که زۆر شاره زای قۆنیه یه، به پشتتیکراوی له ناوه راستی شاردا، هه ستردنه ورده که ی به ئاراسته کان له ده ست دا، ههروهها به بی ئامانج ملی ریگه ی ده گرت به ر، تا له کۆتاییدا بریاری دا نه گه رپته وه بۆ مال.

جارێکتر گه وره م بینی بازاری پیسته چییانی به جی ده هیشت و کۆمه لێ ده ستنوسی به رگراوی هه لگرتبوو. له پڕ بوخچه ی کتیبه کانی دا به شه مس و بازیدایه سه ر گالیسه که یه که گه نجیکی تورکی لێی ده خوپی، به ته نیا تی ته قاند رۆیشت و شه مسی به ته نیا و په ریشان به جیه یشت، سه رما —هه میشه سه رما— به هۆی هه لگرتنی کتیبه کان و پشت تیکردنی هاوڕێکه یه وه به یاری. ته واوی گه شته که م به پی به دوایدا بری و په رۆش بووم بۆ ئه وه ی نه مبینی. چه په ساو دیار بوو. ده بی به خۆی وتبی رۆمی ئیتر به و خۆشه ویسته ی رۆژانی یه که م نه ماوه. ده بی شپه زه ییه که ی شارده بیته وه، چونکه وهك هه موو ئه وینداره کان ده یزانی ئه و به درێزایی ریگه که چه نده زیاتر پیوستی پی هه بی، که متر پیی ده گه یشت.

من، حوسام له کاتی که ئه م وشانه ده نووسم ده زانم مه ولانا چه ند رۆژیک پیش ون یان کوزران یان رفاندنی شەمس قه سیده یه کی نووسیوه، که وشه کانی له ئاینده دا ئازار و خوینیک له دلێ هه لاتوه که دا دروست ده کات به ئازارتر و گه وره تر له خه نجه ری دوژمنانی.

له مالی سه لآح، له ناو ئه و ژووره ی هۆگره بوونی هه ردوو خۆشه ویستی به درێزایی هه وت مانگ له ئامیز گرتبوو، زریانوس ئاماده ی یه کی که له دواین دیداره کانیان بوو.

شەمس كە ھەميشە سەر رووت دەردەكەوت لەبەر دەقگرتنى بەداپۆشینی سەرى بەقوماش و شالى نەگونجاو، قسەى لەگەل كۆمەلئىكى بچوك خەلك دەكرد و دەبوت: "ھەر كەس بىناسى. خۆشى ئەوئىم. ھەر كەس خۆشى بوئىم. بەدوامدا ئەگەرئى. ھەر كەس بەدوامدا بگەرئى، ھەر كەس بىمۆرئىتەو ھەر كەس سىتر جگە لە من ھەلئابزئى."

ئەو كاتە وامان بەخەيالدا ھات مەولانا خۆشەويستىكىدى جگە لە شەمس ھەلئابزئى، ھەر ھەوا بوونى دلتىاي لە تەنیشتى ماىەى رەزامەندى بوو. بەلام بە بىزاركردنى بۆ رۆيشتن، بەدلتىايەو ھەر رۆمى —لەرئى ونبوون و لەدەستدانەو — بوونى فرە و بەردەوامى خۆشەويستى تاقى دەكردەو. لەبەر ئەوئى ئىمە لەباتى ئەوئى بىر لەو ھەمانەو بەكەينەو ھەمانە، بىر لەو ھەمانەو بەكەينەو ھەمانە. رۆمى لەبەر تواناي بۆ زالبوون بەسەر ھەستكردن بەرپىسواىى لە خۆشەويستىدا گروەكەى بردەو، بەرادەيەك خۆى بوو بە شەمسى تەورئى، بەرادەيەك وتى سەد ھەزار شەمس بە ھەر موويەك لە مووكانىدا شۆر دەبنەو، تا رادەى سىرپىنەوئى كەسايەتەكەى، لەبەر ئەو ھەمانە شىعرەكەى ناونا "دلىوانى شەمسى تەورئى".

دەتوانىن لە ژيانماندا لەسەر رووى شتەكان بىمىنەو تەنھا كەفى ھەستەكانمان بىنەن، ھەر ھەوا دەتوانىن، كەمىك بۆ ناشەفافیەت لە ناخماندا دابەزىن. ئەمە ئەوئى مەن بەھەموو لەخۆبوردەيەكەو ھەول دەدەم بىكەم.

لە سەرسوپمانى زۆرمان بۆ ئەو فىراقەى لەنۆوان ئەو دوو پىاوەدا رووى دا، نەخاسمە پىسپارە بىزاركەرەكە، كە بۆچى مەولانا رىگەى بەو پىاوەى خۆشیدەويست دا بپوات، ئىتر دەمانتوانى وەك ھەر كەسىكىتر وەلام بەدەينەو و بەسادەيى بلىين: "لەبەر ھەستكردنى بەوئى وازى لىھىنا بپوات، چونكە شەمس سىحرى خۆى بەرامبەرى لەدەست دابوو، لەبەرئەوئى خۆشەويستى رۆمى بەبەردەوام رووى لە شوئىنكىتر دەكرد".

ئەم ھۆيانە پىوچن. وای دەبىنم ھۆيتەر ھەن كە لەماوئى ئەو سالانەدا ھەولم داوھ دىارىيان بکەم، لەسەر وىانەو ئەوئى: مەولانا كولىئىرا. ئامادە بوو. شاعىرئى مەزنى تىدا لەدايك بوو، خۆى ھەستى بەو دەكرد. ئەم ئاويئە خۆشەويستە، ئەو نەفسەيدى، لەوانەيە رىگەى كرانەو و چرۆكردنى لىبگرن.

زۆر يەك ھەبوو. رۆمى نەيدەتوانى رووبەرووى جەوھەر و ماھىەتى شەمس بىتەو تا شەمس خۆى ون نەبى، سەرەپاى زەحمەتى دابرايان ئەو زەرور بوو. لەبەرامبەر ھىزەكانى دۆستايەتى و سەرسامى نۆوانيان كە رۆژانە، بەشيوەيەكى رۆتىنى روو لەزىاد، دووبارە دەبوو، ھەندى ھىزىتر توانيان بىنە ناو گۆرەپانەكەو، كە لە لىلتىرئى بەشەكانى كىانەو سەرچاوەيان گرتبوو، ئەو ھىزەئى داوايان دەكرد رۆمى سەرەنجام بىتە حەقىقەتى خۆى.

بۇ ئەۋەي ئەۋە روو بدات، دەبوو شەمس بېرات، تەننات ئەگەر ئەۋە بېشېتە ماھەي ئەۋ نەھامەتھەي
پىۋانى ئاسايى بەھەموو ھېزى خۇيان رەتيدەكەنەۋە، كەسانى ۋەك ئىمە كە بېتوانان لە خوئىندەنەۋەي
سەرجم نەھىنەكانى ئازار، پىۋىستە خۇشەۋىستى لە بەردەم پىۋىستى گەرەتردا بچەمىتەۋە نرەكەي
ھەرچى بى. مەولانا رۇژىك پىۋىستى بەبوونى خۇي ھەبوو، بەلام ئىستا پىۋىستى بەغىابى ھەيە.
لەو رۇژەدا سى چوا مورىد چاۋەپوانى ۋەلامى مەولاناپان دەکرد لەسەر سەرنجەكەي شەمس كە وتى:
"ھەر كەس بىمىۋىتەۋە، كەسىتر جگە لە من ھەلئابزىرى" رۆمى چەند بەيتىكى لە بەرگوت كە بەپوونى
پىشېنى دابران، تىكشكان، لەدەستدان، سەرسوران، نەزانى و قوربانيدان بە و پىۋەيان دەکرد كە زاتى
كرد خۇشەۋىستى خۇي بۇ رابگەيەنى:

خۇشەۋىستىت بۇ من نغروى كردى و

ناردىتى بۇ دوور،

باش گوى بگرە.

من ئاگادارت دەكەمەۋە، نەكەي ھىچ بنىات بنىي،

چونكە من تىكت ئەشكىنم،

باش گوى بگرە.

ئەگەر دوو سەد مال بنىات بنىي،

ۋەك ھەنگ و مىرولە،

بى خانە و لانەت ئەكەم،

بىكەسايەتت ئەكەم،

باش گوى بگرە.

ئەگەر تۇ چىاي قاف بى

ۋەك ئاشىك بەخىرايى ئەسورپتەۋە،

ۋات لىئەكەم بچىتە ناۋ ئاشەكە،

ۋات لىئەكەم بچولپتەۋە،

باش گوى بگرە.

ئەگەر ئەفلاتون يان لوقمان بى،

بەزانست و شكۆت،

بەخىرايى بەيەك نىگا،

ئەتكەمە نەزانىك،

باش گوى بگرە.

تۆ وەك بالئەدەيەكى مردووى،

لەناو دەستما، كاتى راوم كردى،

من، راوچىم، ئەتكەمە،

خۇراكىك بۆ بالئەدەكانىدى،

باش گوى بگرە.

نيزەى ئاسنەكان نانيشنە،

سەر قورگت، يان برىندارت بکەن،

لەگەل ئەوهدا من ئەتكەمە قوربانى،

وەك كە ئىسماعىل كرايە قوربانى،

باش گوى بگرە.

وەك زىيانوس وتى شەمس دواى ئەوہى "بەباشى گويى گرت" بۆ قەسىدەكە، ئەم بەيتەى زياد كرد:

"ئەگەر حەقىقەت بلىم، ھەموو شار بەپىر و لاوہو، بە م-يشەوہ دەرمئەكەن"، پاشان بیدەنگ بوو.

كى لەو باشتەر دەتوانى تەقدىرى ويرانەى خۆشەويستى بکات.

تائەمپۆ ھىشتا يەقىنم ھەيە شەمس، كاتى لەسەر داواى پىلانگىرە چەكدارەكان كە لە دەرہوہ

چاوہرۋانى بوون، حەوشەى قوتابخانەكەى بەجىھىشت، باوہرى وابوو نيزە ئاسنەكانيان ناتوانن بىگەنى،

چونكە تەنانەت پيش ھىرشى بكوژان كە ھەميشە دوژمنى بوون، ئەو دەستەى سەرۋەختىكى زۆر خۆشى

دەويست و يارى بۆ دەكرد، ھاوشىۋەى ئىسماعىل كردىە قوربانى.

لەرۆژانى دواتردا ھىچ ھەوالىكمان دەست نەكەوت.

لەرۆژى چلەمىندا رۆمى مئزەرە سىپەكەى داكەند و لە جىگەيدا مئزەرەيەكى رەنگ دوكلەلى لەسەر كرد

و فەرمانى كرد عەبايەكى لە قوماشى خەتخەتى بۆ بدوورن، كە لە يەمەن و ھىندەوہ ھىنراوہ. وەك ئاماژە

بۆ دابراڭەكە بەدرىژايى ژيانى ئەو عەبايەى لەبەر كرد. كاتى لە ۵ى جمادى دوايى سالى ۶۷۲ى كۆچى

(۱۷ى كانونى يەكەمى سالى ۱۲۷۳ن) دوا ھەناسەى دا من خۆم لەبەرىم داكەند.

به دريژايي بيست و شه ش سال ئه و عه با خه تخه تينه كه به بهردوامي به يه كيكي تيري وهك خوي ده يگوري،
غيايي شه مسي بير ده خسته وه.

تا ئه مړو و پاش تپه پيني ماوه يه كي زور به سهر مردني مه ولانادا، ههر كات ئه و هيلانه له سهر ره فه ي
قوماش فروشه كان يان له پارچه جليتردا ده بينم دلّم له سينگمدا به توندي ليده دا، بگره له پارچه يه كدا
راسته وخو له سهر وو ناوكم و له ژير قه فه سه ي سنگمدا، هه ستر دنيك كه له گرژبوونيكي ماسولكه يي، يان له
برينيكي كولاوه، ده چي.

دواي رويشتنى شه مس، مه ولانا ئيتر به شيوه يه كي جياواز بو هه موو شتيكي ده رواني. كه وته ئه وه ي
بايه خي به ههر كه سيك ده دا، چ له دووره وه بووي يان له نزيكه وه، په يوه ندي له گه ل شه مس هه بووي. بانگي
خه لكاننيكي ئاسايي ده كرد، بازركان و نووسه ر و فه رمانبه ران، پيشتر نه يده ناسين، به لام روژي له روژان
سه روساخته يان له گه ل شه مسي ته ورزي هه بووه، به وردى هه ر ورده كارييه كي سيماياني ده پشكني. خوي
حه په سا كاتي چرچيك له سهر لاي چه پي رووي لاي سوچي ليوي چه پي دروست بوو. ئه و چرچه م باش
ده ناسي، له به رنه وه ي هه ندي جار له سهر رووي شه مس ده ميني. چاو و گويكاني وهك چاو و گويكاني
خوشه ويسته بيسه روشوينه كه ي ده يانيني و ده يانبيست. ده سته جي ده نكي پينه چيه كه له وسه ري
شه قامه كه، ئه گه رچي ده نكيكي ئاسايي بوو، بوو به چاوه زاريك، ئه سه ريك، له به رنه وه ي مه عبود جاريكيان
گوي لي گرتبوو.

مه ولانا كه وته سه رداني ئه و شوينا نه ي شه مس له رابردودا سه رداني ده كردن. دواي ماوه يه كي زور لاي من
داني به وه دا نا كه دلي به توندي لي داوه هه ركات به به رده م دوكانيكدا تپه پيوه كه پيشتر به ياهه يي شه مس
چونه ته ناوي. گه رماوه كه، شويني جيپه سه ندي كه به نزيكه يي هه موو روژيك له گه ل شه مس رووي تپه كرد،
بوو به شويني عياده ت، كه هه زار و هه زار دلّوپ له ياده وه ريبه وه هه لده قولين. كاتي له گه ل شوينكه وته كاني
كوده بوويه وه، واي به خه يالدا ده هات كه شه مس ته ماشاي ده كات و گوي بو شل ده كات.

له شه قاميش به و شيوه يه ده روپويشت كه شه مس حه زي ده كرد به و شيوه يه بچي. وا خه يالي نه ده كرد
له ته نيشتيه وه ده روات، به لكو له ناوخويدا شاراوه بوو. به لي، له ديارنه ماني شه مسي ته ورزييه وه، ئيتر بوو
به مال و ئارامگه ي. كاتي ئه و نوكتانه ي بير ده كه وتنه وه كه شه مس ده يگيرانه وه، ئه و نوكتانه ي له رابردودا
نه يانده هينا يه پيكه نين، له دلّوه پنده كه ني، بگره ئيمه ييشي ناچار ده كرد پيكه نين، وهك ئه و نوكته يه ي
له سهر "لابردني تاله مووه سپيه كاني ناو ريشي من". سه رتاشه كه بيزار بوو له ژماره ي مووه سپيه كان كه
په لاماري ريشي مشتريه كه يان دابوو، له به رنه وه هه مووي تاشي، پاشان توپه له مووه كه ي پيشان دا و پيي
وت: "يه لا هه لبرييره كامه يانت ده وي، كام نيه".

مهولانا پيڪهني کاتي له ريشي من و ريشي هاوپيڪانم ورد بوويهوه و نوکتهکي دووباره کردهوه، پاشان باسي نوکتهيه کيتري کرد، تئيدا وهزيرنک به پياويک دهلي: "نه وهزار دیناره بگره و يهک وشه له بارهه ئه وهوه نه لئيت که ئيستا بيستت". پياوه که پيش ههزار دیناره کهي وهرگرت و رووي کره هه موو شوينه کان و ده بوت: "ئاگاتان له تره کهي وهزير هه يه؟ من وام ليکرد بيکه ني". به زوري نه م نوکته يه ي بؤ دهسته ي جياواز له خه لک دووباره ده کردهوه، هه ر جاري کيش بيوتايه، تری ده که ند و پئده که ني.

هه ندي جار، به هه مان گالته جاري که له ده مي شه مسي بيستبو وه لامي پرسياره کاني ده دايه وه، له بهر نه وه کاتي که سيک سه باره ت به مه يله کاني ده رويشي کي گه نج پرسياره ليکرد، وه لامي دايه وه و وشه به وشه ي نه وه ي خوشه ويسته که ي رابردووي وتي، دووباره کرده وه:

"که سيک پرسه ناخو پياوه که تواناي هه يه هيچ بکات، وه لام درايه وه" به لي باو کي ده يتواني، پياوه که جاري کيتري وتي "من ده باره ي باو کي پرسيارت لي ناکه م، ده باره ي نه و لي ت ده پرسم"، وه لام نه وه بوو "باو کي زور به توانا بوو"، پياوه که پيداگري کرد "ايا گويت لييه چيت لي ده پرسم؟" وه لامي دايه وه "نه وه توي نابيستي، من باش ده بيستم، خو که رنيم"، ئيتر ده رويشه گه نه که مان نه دي". هه روه ها له کو بونه وه يه کدا که والي بؤ ريژنان له هه ندي سو ف ي سازي کرد بوو، دواي ته و ابووني ناخواردن، مهولانا نوکته يه کيتري له نوکته کاني شه مس گي پايه وه:

"حه وت سو ف ي پيکه وه له مالئکدا کو بونه وه و چه ندين روژي دواي يه روژويان گرت، خانه خو يکه يان بيزار بوو که بيني ده ستيان له خواردني ماله که ي نه داوه و لي ي پرسين چون ده تواني و ايان لي بکات بخون. يه کي کيان پي و ت: بر يکي پيوست خواردن مان بؤ بينه، نه نجا گه وره و بچوک مال چول بکن و ريگه مه ده که س بيته ژوره وه، تويش ماله که چول بکه. خانه خو يکه به شي بيست که س خواردني ناماده کرد، نه نجا ژنه کان و منداله کاني له مال ده رکرد، هه روه ها فزوليه کاني ده رکرد، به لام سه ره پاي گفتداني به وه ي ماله که به جي دي لي، خو ي له ماله وه مايه وه و له کوني که وه چاوديري ميوانه کاني ده کرد، بيني سو ف يه کان که و ايان ده زاني به ته نيان، به هه لپه خواردنه که يان ده خوارد، به پاده يه که يه کي کيان دواي نه وه ي توشي گرژبووني گه ده ي بوو له سه ر زه وي ته خت بوو، شه ش سو ف يه که يتر له ورگناخين به رده وام بوون. دواي کاتر مي رنک سو ف يه کيتريان که وت و له سه ر زه وي ته خت بوو و جول ي لي برا. به و شي وه يه تا که سي شه شه م به رده وام بوو. خاوه ن ماله که بيزار بوو و هاته ژوره وه و و اي پيشان دا هه ر ئيستا له ده روه گه يشتووه و پرسياره له وه يان کرد که زيندوو بوو، ايا خواردنه که به شي کرد؟ نه و يش وه لامي دايه وه، نه خير، به شي نه کرد، نه گينا منيشت به مردووي ده بيني".

کاتي نه م چيرو که ي گي پايه وه، مهولانا خو يسه ي له ميوانه کاني والي ده کرد که به هه لپه وه گوشتي گو يره که ي به سرکه مزرکراو و گوشتي مامزي به سير و شويت خو شکرا و يان ده خوارد. که وتنه قورنيسکه

لېدان و بۆنيان دەدايه وه . له بهرته وهى به ئاشكرا ديار بوو مه بهست له چيرۆكه كه ئه وان بوون، كه وتنه پيڤكه نين .

له بۆنه يه كيتردا، كاتى مه ولانا بينى ناي ژه نه ئازيزه كهى گه يشت، بردميه لاه و بوى باس كردم كه چۆن دواى ئه وهى ئه و پياوه شه مسى سه باره ت به په يوه ندى ته موژاويى نيوان ئه و دووانه پرسيارباران كرده، شه مس پيى وتوه په يوه ندى كه يان له په يوه ندى نيوان ناي و ژه نياره كهى ده چي . كاتى چووم ده فته ره كه م بينم تا ئه و قسانه تو مار بكم كه دوا جار په يوه ندى كه يان رونك ده كاته وه، وه ستاندى و وتى: "پاش وتنى ئه وه، شه مس تپيكي كه ند، پاشان نايه كهى گرت و له پشتى نزيك كرده وه و وتى: ئه گه ر ده توانى باشتر له وه بژه نى، بيگره و بيژه نه"، كاتى ئه م چيرۆكهى بۆ گيرامه وه، ناي -ه كهى باشترين ژه نيارى شاره كهى گرت و لاسايى ئه و جو له يهى شه مسى ته وريزي كرده وه .

ئيسا ئه و له كو پيه ؟ له چ خانك لاده دا؟ زه رده خه نه نامۆكهى بۆ كى ده كات ؟ كى به خورى دا يده پۆشى كاتى كزهى سه رمای زستان له په نجه ره كانه وه دزه ده كاته وه ژوره وه ؟ له شه ودا، كى وه لامي ده دا يه وه كاتى به سستى راده كشى ؟

وه لام نه بوو . هيچ هه واليكي شه مس نيه . هيچ نيه جگه له بۆشايى .

هه ندى له دۆستان هه وليان دا له رپى ياد خستنه وهى هه ندى له به دره فتى و سنوور شكيني شه مسه وه رۆمى هيور بكه نه وه، به لام بيسوود بوو . به لاي ئه وان وه مه ولانا ته نيا يه ك وه لامي هه بوو ئه ويش ئه وه بوو: "ئاماژهى خۆشه ويستى ئه وه يه عه يبه وه ك كارامه يى ديار بى". زريانوس جه ساره تى به خه رج دا و پرسى: "ئايا ناكرى پياويكى عاشقى عه راف بى؟" رۆمى دواى چه ند ساتيك بيده نگی وتى: "ناتوانين ريگه له م جو ره ئه گه ره بگرين".

من حوسام كاتى زانيم شه مس بۆ هه تاهه تايه بزر بوو، ده ستم كرد به تو مار كردنى هه ر شتيك كه بىرم بى وتويتى . ده ستم كرد به نووسينى ئه و ده سته واژانهى به لامه وه ته موژاوى ديار بوون، به ئوميدى ئه وهى رۆژى له رۆژان مه ولانا يارمه تيم بدات بۆ كردنه وهى ته ليسمه كانيان، زۆرى نه برد كو مه لى وشهى سه ير له ده فته ره كه دا كو بوونه وه، له وان به نموونه: "پياوانى خودا، برسین". دواى بيست سال رۆمى به ده سستى خوى ئه وه يشى زياد كرد "شه مس به ده سستى ئه و موسلمانانه زۆر خه مبار بووه . به برسيتيان كوشتيان و به ئيشتيان لووشيان دا، له كاتيكا پياوانى خودا هه ر برسى بوون".

مروقه تنييدا ده توانى، به بى ته رتيب، ئه وه بخوينيته وه، "يه كيكيان پرسى: ئايا واجبه نويز بكه ين؟ يه كيكيتر وه لامي دا يه وه به لى . يه كه ميان وتى: "ناه"، دووم وتى: ئه گه ر ئه و ناهه م بده يتى نويزى ته مه نى خومت ده ده مى".

يان "ئەم پەلەيە لە ناوھەيە، ۱ ئاويك دەكرى لايببات"، يان "با ئىستا بچين بۆ شوينە بەدناوھەكان و ئەوانە ببينين كە ريگەيان ھەلە كەردوھ، خوا ئەو ئاوفرەتانەي خەلق كەردوھ، ئەوھ باش بى يان خراپ، با لەواندا چاودىرىي خۇمان بكەين"، يان "لە چەقدابە و بەتەنيابە".

رۆژيكيان لەكاتيكد سەبارەت بەو خەلوھەتانەي لە بياپانەكان يان لە چيادا ئەنجام دەدران، پرسپارى ليكرا، شەمس وتى خۆي بەشەخسى زاھيديك دەناسى لە خەلوھەتدا لە چيايەك دەژيا. بەبۆچوونى شەمس ئەو پياوھ مرۆفە نەبوو بەلكو "شاخاوي" بوو. ھەرھەھا وتى، ئەگەر مرۆفە بووايە زيرەك ئەبوو، خەيالاًوي ئەبوو، شياوي ناسيني خوا ئەبوو. ئەي دەبي پياويكي لەو شيوھەيە لەسەر شاخيك چى بكات؟ پەيوھەندى لەنيوان پياو و بەرددا چيپە؟ پاشان قسەكەي بەوھ تەواو كەرد وتى: "لە چەقدابە و بەتەنيابە".

تا ئەمرۆ دەتوانم بيئەم بەرچاوك بەدەم لاسايكەردنەوھە بەجولەي دەستەكانى، چيرۆكي ئەو شازادە نيرەموكەي دەگيرايەوھ كە پاشاي باوكي پياويكي بەھيز و توند و ئازاي بۆ ھينا تا فيري بكات، پاشا داواي لەو پياوھ كەرد كورەكەي فيري ھونەرەكانى شەركەردن بكات، بەو شيوھەيە رەفتار بكات كە نيرينەكان رەفتار دەكەن، ھەرھەھا سيفەتەكانى پياوھەتي و پالەوانيتى فير بكات، بەلام فيركەردنەكەي بەفيرو چو، چونكە سەربارى ئەو ھەموو مەشقانەي پيى كەرد تا ماسولكەكانى برەو پييدات، شازادەكە وەك مندال ھەر خەريكي گەمەكەردن بە بوكلە بوو. رۆژيكيان كاتى گەرەي ئەمىندارانى كۆشك ھاتنى پاشاي بۆ سەردانى كورەكەي و مامۆستاي راگەياند، شازادە دەستبەجى سەرى بە ملپيچيەك داپوشي و بوكلەيەك گرت بەدەستىوھ. مامۆستاكەيش ميژرەكەي داكەند و وەك كورەكە سەرى داپوشي و پەيكەريكي بچوكى گرت بەدەستىوھ و لەتەنيشت قوتابىەكەي وەستا. كاتى پاشا ھات و پرسى مامۆستاكە لەكوپيە، پياوھەكەي دەموچاوي پيشان دا، لەبەردەم پاشادا كرنوشي برد و بەلاسايكەردنەوھەي دەنگى ئاوفرەت وتى "من ليرەم، خاتوونى مامۆستا ليرەيە".

كاتى شەمس ئەم چيرۆكەي گيرايەوھ، بە ملپيچيەك كە ھەميشە —لەبەر سەرما، ھەميشە سەرما— لەسەر شانى دادەنا سەرى داپوشي و بەكزی لاسايى دەنگى كچيكي بچوكى كەردوھ و كەوتە ھاتن و چوون بەلەنجەولار وەك ئاوفرەت. ژمارەيەكەي كەم لە ئيمە لەو ساتانەدا لەوي بووين، كاتى بەزيرەكەيەكەي تەقلەي بە سەرچەم قوشمەچييانى ولات لى دا.

كاتى مەولانا لەرپى زريانوسەوھ بە بوونى ئەو دەفتەرەي زانى كە بەقسەكانى شەمس پرم دەكەردوھ، بانگى كەردم، بگرە فەرمانى پيكرەم ھەموو رۆژى بەشيكي بۆ بخوينمەوھ، بەوھ توانيم زياتر لى نزيك ببمەوھ، لەكاتيكدان من تا ئەوكاتە پيەم وابوو بەلايەوھ تەنيا لە موردىكي لاوي بەكەلك و دارا زياتر نيم و ئيميئيازى ئەوھ ھەيە شەمس تيبيني بوونى كەردوھ.

به م شپوهيه به يانی هموو روژيک راسته وخو دواي نويزي به يانی دهفته ره که م دهخسته بن هه نگلم و دهچووم بو ژووري نووستنه که ی رومي و به بي دياریکردن بوم دهخوينده وه، وهک پيشيني قسه کانی "خوخه شارداوه که" -ئهمه ی دهويست- و له چاويدا گه وره بووم، ههروه ها هه ندی نامه م بو گواسته وه که له تيگه پشتن ياخی بوون. من دهنگی عه رافه که بووم.

له گهل ئه وه ی مه ولانا له زوره ی ئه و کاتانه دا ئاماده بووه که شه مس ئه و قسانه ی کردوون و بیستبوونی، هه ستم کرد به هاندانم بو خويندنه وه يان، دواي چند سالیک، دهويست ريگه به گويکانی بدات جاریکيتر ئه و قسانه به دهنگيکيتر بیستن. به ئه نقه ست هه ولی دده له وه همه کانی هه لبي و له پي کائينيکی ئيستاره به هه مان غياب بگات.

هه رگيز خويندنه وه يه که مه که م ياد ناچی: به شپوهيه کی سه ير چاوی تيپريبووم، ناخو چی له ده م درده چی؟ قسه کانی شه مس، ئه و پياوه ی به "خوخه ويست به بي زه مان" ناوی ده برد، دواچار ليخوشبوونی پيشان دده ات؟ له و روژدها پاش ئه وه ی سلاوه باوه کانمان له يه کتر کرد، دهفته ره که م له باخه لی ناوه وه ی پالتوکم ده رهينا و ده ستم کرد به خويندنه وه ی ئه وه ی ناو نيشانی "وتاره کانی شه مسی ته ورزي" م لی نابوو. مه ولانا له پر لای پيکانمدا چه مایه وه، به وه دهويست ريژ له و قسه ئاسايانه بنی، که به هوی غيابيه وه، بوونه وشه ی ناياب و پيروز.

سه رباری دووليه که ی، يارمه تی مه ولانام دا بو هه ستانه وه و دهفته ره که م پيشکه ش کرد تا چونی دهوی بيخوينته وه. چاوه کانی داخست، دهستی له دهفته ره که دا و بونی کرد وهک ئه وه ی بونی شه مس خوی بکات و به بي دياریکردن له لاپه ره يه کدا کرديه وه، پاشان به بي ئه وه ی يهک وشه بلی بوی گيرامه وه. هه ستم کرد به هه موو ئه ندانه کانی گويم بو شل ده کات.

خويندنه وه: "شيخيک به دهروييشيکی وت: خه ليفه سه مای بیستنی قه دهغه کردوه، ده سته جي دهروييشه که هه سته به گرژبوونيک له سينگيدا کرد و نه خووش که وت. بانگی پزیشک کرا و پشکيني لي دانی دلی کرد، به لام نه يزانی نه خووشيه که ی چيه. کاتی دهروييشه که مرد، پزیشکه که گوري دهروييشه که ی هه لدايه وه و تهرمه که ی ده رهينا و سينگی له ت کرد و "گرژی" يه که ی لی ده رهينا که له پارچه يه که به ردی ئه قيق دهچوو. ماوه يه که دواي ئه وه ی هه ژاری په ريشانی کرد، ناچار بوو پارچه ئه قيقه که بفروشی، به م شپوهيه گرژيه که ده سته به ده سته روشت تا گه يشته خه ليفه، ئه ويش موسيله يه کی لی دروست کرد و کرديه په نجه ی. روژيکیان خوی بو سه مای بیستن ئاماده ده کرد، خه ليفه هه سته کرد چاکه ته که ی خوینی پيوه يه، سه يری جه سته ی کرد، به لام هيج برينيکی نه دی، هه سته له موسيله که راگرت بينی ژوره که گه رم دادی، گر ده گری، خوینی لی ده پزی. ده سته جي ده ستاوده ست به دواي فروشيواره له دواي يه که کانی موسيله که دا چوو تا گه يشته پزیشکه که، که چيروکی دهروييشه که ی بو گيرايه وه."

ئەو چىرۆكەي تىيدا مردن وەك پارچە بەردىك دەگوڭزىتتەو، زۆر كارى لە مەولانا كرد، دەستبەجى بانگى ئەو ژەنيارە خوشەويستەكەي و كورەكەي و ژمارەيەك لە موریدانەي بەردەوام لە چواردەورين كرد بۇ سازکردنى كۆپكى بىستن. بەئومىدى ئەوەي سەماكە ھەندى باری خەم و پەژارەي باوكى سووك بكات سولتان وە لەد ھانى ھەمووانى دا گەرم و گور و بەجۆش بن. ھەرچى لەتواناماندا بوو كردمان بەلام بىسوود بوو، چونكە ھەموو شت شەمس، ونبوونى شەمسى بىر دەخستەو: زەوى ماچ كرد و دەستەواژە باوھەكانى دووبارە دەكردەو، گوڭى لە دەنگى ناي گرت، پالتۆكەي داكەند وەك ئاماژە بۇ ئەوين و سەرمەستى، جا خولايەو و خولايەو و خولايەو، كۆتا پىتى "ھوو" ي دەدركاند و گوڭى لە ئىمە دەگرت كە "ھوووووووووى كۆتاييمان دەوتەو، تا ھەناسەمان دەپچرا. بەبى ئەو جولەكان چەندن، خولانەوھەكان چەندن، دەنگەكان چەندن، ژمارەي ھەستەكان بەبى ئەو چەندن. وەك دواتر بۆي باس كردم، يەكەم سەماي بىستنى بىر كەوتەو كاتى بۇ يەكەمىن جار دەستى ھەردووكيان بەر يەكتر كەوتن و ھۆگرى يەكتر بوون، يەكترىيان خوشويست، كشانەو، يەككەيان بەدوای ئەويترياندا گەرا، ئەمیان ئەويانى دۆزىەو. بەلى، بىرى كەوتەو چۆن دەستى ھەردووكيانم ماچ كرد. سەماي بىستنىكىتريشى بىر كەوتەو. لەسەرەتاي دیدارەكەياندا، تىيدا ئامادەبووانيان لەبىر كرد، حیرەت، پلار، دزە روانين و روانينە فزولپەكان، لەبەرئەو ھەردوو تەنيا گوڭرايەلىي يەك گەورەيان دەكرد: سەرسورپمانى ھەردووكيان لە دۆزىنەوہي ھەريەكەيان بۇ ئەويتريان لە سەماكرىندا. ھىشتا ھەردووك چاوەرانيان دەكرد. تا ئەوكاتە، شەمس لە ھەموو ئەو شارانەي "بەسەرياندا فرى" بەدوای رۆمىدا دەگەرا، رۆمى ھەستى بەلاوازي كرد بەئومىدى ئەوہي ھەردووك بسووتن. بەيەك گەيشتن و جازىبەتە دووسەرەكەيان ياسا ئەخلاقىەكان و ئەتەككىت و ئوسولە خىزانى و كۆمەلايەتپەكانى دراند، تا ھەريەكەيان ببىتە بەشيك لە سىستىمى ئەويتر، سىستىمىكى گەردوونى، ئەستىرەيى، فەوزەوي، سىستىمىك رىسا خەمناكەكانى، لە ھەر بارىكدا، پۆلبەندىيە رىژەيپەكانى مروڭيان تىپەراند.

مەولانا دەستى بەسەما كرد، دەخولايەو، مى رادەوھشاندا، پاشان كە ھەستى كرد ھەموو جولەيەك لە جولەكانى داواي شەمس دەكات، لەجىي خۇيدا وەستا و داواي لە ژەنيارەكان كرد ژەنين رابگرن و بچنە دەرەو. وەختىكىدى پىي وىم: "سەماي بىستن بەبى شەمس وەك نوڭزكردنە بەبى خوا"، بەلام خوڭىندەوھم بۇ "وتارەكانى شەمس" بەردەوام بوو. رۆژى دواتر جارىكىتر ھاتم بۇ لاي مەولانا، دەفتەرەكە لە بنبالم بوو، جارىكىتر ئامادە بوو بۇ بىستنى و نواندى دلسۆزى بۇ قسە كۆنەكان كە خوشەويستەكەي رۆژى لە رۆژان كردوونى و ئىستا رۆمى تەفسىرىكى جياوازيان بۇ دەكات. ئەو وشانەي بەبەريئى دەھاتنە بەرچا، وايان لىھاتبوو ناروون دەرەكەوتن و لەناكاو دەبوو خۆي بەتەنھا تەفسىريان بكات. گفتوگۆكانيانى بىر دەكەوتەو و لەبەر رۆشنايپەكى نوڭدا شى دەكردەو. تەنيا بۇ من، جارىكىان چەند گوتەزايەكى

شەمسى بىر كەۋتەنە كە جەختيان لەۋە دەكرد بالئەندە ھەرگىز لە ھەمان شوپىندا دايناكوتى، ھەرۋەھا بەبەختە ۋە رىيەۋە ۋە ۋاز لە ھاۋرپىكانى و لە خىزانە كەى دىنى، لە بەرئەۋەى كرۆكى ژيانىكىتر ، لە ژىر ئاسمانە كانى ھەندى جىھانىتردا، دەدۆزىتەۋە . بەلى، مەۋلانا يەككە لە تەجەلباتە بەرايىە كانى شەمسى بىر كەۋتەۋە، كاتى دەرويشە غەربەكە بەرۋونى پىيى وت دەبوو چەند جارىك ژىنگە كەى بگۆرپى و دەستۋىپۋەندىكى نوى بناسى. ئەۋكاتە رۆمى ھىچ بايە خىكى بەۋە نەدا كە وتى. لەۋكاتەدا رۆمى دەپىرسى چۆن دەكرى شەمسى خاۋەن ھەلسوكەۋتى لە ناكاو و چاۋەرۋاننە كراۋ بىتتە مايەى رقى دەستۋىپۋەندە كەى، بەرادەيەك ناچار بە رۆيشتنى بكن، چۆن دەكرى مرقۇ جۋانى و دەھشەتى راستە قىنە رەت بكاتەۋە؟

رۆيشتنە كەى شەمس ئىستا ئەۋ نەينىيە كۆنانەى ئاشكرا كرد. خۆشەۋىستى يان بەگەۋرە زانين يان گرگرتن نەبوۋنە رىگر لە ئاشكرا كرنى سروسىتى راستە قىنەى پىرە پىاۋەكە بەسەرما و ھەلئان بۆ رۆيشتنى، ھەرۋەھا رىگرىيان لى نەكرد لە زىمە ھەلساندن لە دەرگاگە بەدوۋايدا و ونبوۋنى. بگرە ئەۋ بوو رىگەى گرت لەۋەى عادەتە كان گەلەلە بىن، "ئەۋ يەكەى گۆيى خۆشەۋىست ناتوانى ئىحتىۋاى بكات"، "مەزنىترىن مروارى لە دەرياۋە بوو"، "پاشاى جنۆكە كە سىحر كارى تى ناكات"، "ئەۋ سووتىنەرى سووتاۋە، ھەژىنەرى ھەژاۋە، شكىنەرى شكاۋە، كۆچكەرى كۆچلىكراۋە".

لە ۵۱ شەۋالى سالى ۶۴۵ كۆچى، لە ھەمان ساتدا كە شەمس لەسەر ئەۋ داۋايەى لە دەرۋە ھات تا خۆى بكاتە قوربانى، دەرگاى ژورەكەى تىپە پاند و بەدەم دوۋبارە كرنەۋەى وشە كانى دوۋايى رۆمىيەۋە "يفعل الله ما يشاۋ ويحكم مايريد" ئەسلى ئەۋ فىراقەمان بىنى كە شاعىرىكى دروست كرد. شەمس ژيانى خۆى بە شىعەرىك گۆرپەۋە كرد كە لە ئايندەدا لەدايك دەبى. مىزاجە بىبارەكەى پالى پىۋەنا بپرات و دللى لەنىۋان: حەقىقەتى ئالوگۆر لە خۆشەۋىستى - بناغەى شادومانىەكى مسۆگەر- و ئەۋ گومانەى كە بەدلىنبايىۋە پاساۋە بۆ كۆچ و كەۋتنە رى بەرەۋ لەۋرگەكە، نرگە نرگى بوو.

دانى ئەم بپارەى بەشەك لە ساتىكى نەخاياند: ھەستى ژورەكە بەجى بىلى و دەرگاگە لەپشتىيەۋە دابخات لەسەر دوۋدلى رۆمى لە دانوستاندن، گۆرپىنەۋە (مقايسة)، فرۆشتنى لەبەرانبەر ئەۋەى لە باشتىرەن حالدا بى. ئەگەر كەسىكىدى بوۋايە جگە لە شەمس دەمايەۋە، گۆرپانەكەى، گۆشەگىر بوۋونيان، يەكەمىن سەما كرن، ھەرۋەھا ئەۋ شەۋانەى بىر رۆمى دەخستەۋە كە بە وجودى خۆشەۋىست، بەترس، بەگالئەۋگەپ و تىۋەگلانى ھاۋبەش، بەخىرايى تىپەرىن.

ھەر كەسىكىتر بوۋايە جگە لە شەمس بۆ ماۋەيەك لەپىناۋ رزگار كرنى ژياندا ون دەبوو ۋە ھەۋلى دەدا بۆ درىژ كرنەۋەى گورىسى خۆشەۋىست ماۋەكە درىژ بكاتەۋە. بەلام شەمس ئەۋ پىاۋىترە نەبوو.

تا ئەمڕۆ، باوەرپم وایه ئەو فیراقه بەلای شەمسەووە هەتمی دیار بوو، چونکە ئەو بەلندەیه، بەلندەیش
هەرگیز لەسەر لقیك نامینیتەووە. من دلنیام ئەو دەزانی رۆمی بەتوندی بەرەو ئەو شتە کاتی، بەسەرچوو،
تەمومژاوی و دواپراوەی تێیدا کیش بوو. بەلندە ناکرێ خاوەخوا بکات، بەلام دەتوانرێ بگێرێ، لەباریکدا
وەک پێشتر بەتوندی بەرۆمیەووە بەستراوو، چۆن شەمس ریگە بەخۆی دا بپروات؟ خوا نەبێ کەس نازانی.
من کە شەرەفی یاوەریکردنی شەمس بەشاردا پێ بپرا، دەتوانم بلێم لە کۆتاییدا لۆمە ی رۆمی دەکرد لەسەر
بیموبالاتی و جیاپوونەووەکە ی لێی. وەک هەر خۆشەویستیک، ئاخۆ لە رکابەرێک دەترسا؟ ئایا گومانی هەبوو
لەوێ بتانێ دلێ خۆشەویستیهکە ی بەدەست بپنیتەووە؟ نازانم. هەستکردنی بەوێ خۆشەویستیهکە ی
کال بوو تەووە و وای لێهاتوووە لە شیوەی ئاماژەیه کدا دەرەکەوێ: پێویستە بپروات. بەلێ، پێم وایه شەمس
تەنانەت بەبێ گالته پیکردنیشی لەلایەن تاوانبارەکان و بانگکردنی بۆ دەرەووە و بینینیان، هەر دەپڕیشت.
هەرەو هەتا دەتوانم بلێم ئەم پالنهەرە عادییانە لەوانەیه تەفسیری هەلسوکەوتەکانی بکەن، ئەمە جگە لە
هەستەکانی غیرە و پەشیمانی و خۆبەگەرەزانی، کە ئەوانە گرنگترین هۆکان بوون کە بوونە مایه ی
جیاپوونەووەیان. جگە لە رۆمی کەس هۆ راستەقینە کە نازانی. رۆمی تاکە کەس بوو کە بینی، بەلێ توانای
بەهیزی شەمس ی بینی بۆ گۆرینی مامۆستا بۆ عاشق و گۆرینی عاشق بۆ شاعیر. تا ئەوکاتە ئەرکەکە ی
بەتەواوی جیبەجی نەبوو، چونکە بۆ ئەوێ شاعیر لەدایک بی، پێویستە خەم و ئازار، جیاپوونەووە،
هاوار و فرمیسک هەبن. بەلای رۆمیەووە ئەو فرمیسکە بریتییه لە فرمیسکی فیراق (دابپان). بەلێ، کاتی
شەمس دەرگاکی بەدووایدا توند داخست، ئەگەرچی هەستی بە سووکایەتی و کۆچ دەکرد، ریگە ی
لەبەردەم تالترین ئەزمونەکاندا خۆش کرد، کە فیراقه. کاتی شەمس وەستا تا بپروات، وام خەیاڵ کرد
لەسەر روومەتە زەرە بەردەوام تەزیووەکە ی تروسکایی هەستکردنیک بە رەزامەندیم بینی، فیراقه کە
بەرەمدار بوو، رۆمی تۆووەکە ی وەشاندا، لەو جۆرەیش نەبوو کە چاوەروان دەکات ئەوێ وەشانندیەتی
بیچنیتەووە.

دوای سالانیک، پاش ئەوێ لە خویندەووە و جاریکیتەر خویندەووە ی کارەکانی عەتار و سەنائی هیلاک بووم،
داوام لە مەولانا کرد شیعر بهۆنیتەووە. ئەویش میزەرەکە ی شل کرد و هەژدە بەیتی لە یەکەم قەسیدە ی
مەسنەوی پیشان دام کە بەم شیوەیه دەست پێدەکات:

گویم لەم نای یهیه سکالا ئەکا،

لەو کاتەووە لە دارستان هەلگەنراوم،

پیاوان و ژنان لە دەنگی نالینمدا هاوار ئەکەن،

سینگیکم ئەوێ دابپان شپرو وپری بکا

تا نازارەکانی دابپان بدرکینم

پیش نه وهی نای به تال بی، پیویسته له دارستان بکریتته وه، پیویسته ناسور بچیژی.
ده زانم شاعیر له و ساته دا له مه ولانا دا له دایک بوو که شه مس پیکانی نایه ده رگای قوتابخانه که و دواى نه وه
هه رگیز ناگه ریتته وه. نوغرکردنیکی به ره مدار بوو، نه رکه که جیبه جی کرا، هه ندی ده لاین نه وه نه رکیکی
نیلاهییه.

ئاخو ده یزانی نوغرکردنه که ی ده بیته مایه ی له دایک بونی رومی شاعیر؟ من بروای ته واوم به مه هه یه،
چه ندین که سیتیش هه مان قه ناعه تیان هه یه. شاعر له نازاری خو شه ویسته وه له دایک بوو. نه ی
ناسوریه کانی نه و چی؟ کی که زیه کانی پرچی ده کاته وه، کی ده سته کانی گهرم ده کاته وه، کی خه می نه وه
ده خوات نینوکه کانی به مره که ب پیس نه بن؟ چی له و "پشکو" یه دی که مه ولانای ناگر دا؟ نازانری بو کوئی
چوو. سه رجه م هه وله کانمان بو دوزینه وه ی به فیرۆ چون، سه رجه م دوستان و موریدان که بو گهران
به شوینیدا ده رچوو بوون به شه که تی و شیرزی گه رانه وه. نایا مه ولانا ئاواتی گه رانه وه ی ده خواست؟ پیم
وایه به لی. به لام به شیکی، نه و به شه ی به سه ر فریشته کاندای فری، داواى پشویه ک، فیراقیکی ده کرد، وه ک
فیراقی نای له دارستان، وه ک جیابوونه وه ی گه لا له درخت، جیابوونه وه ی په پوله له قوزاخه که ی، باران له
ته م. داواى جیا کردنه وه ی دوو جه سته ی ده کرد که روژیکیان به کیشکردنیکی موگناتیسى به کیان گرت، که
ته فسیرکردنی مه حاله.

نه گه ر نای له دارستان جیا نه بیته وه، چون ده کری ده نگی موسیقا به رز بیته وه؟
من حوسام، له گه لمدای سولتان وه له د و زریانوس و که سانیتیش، قه ناعه تمان وایه رویشتنی شه مس شیعی
ته نیا له رومیدا زیندوو نه کرده وه به لکو له شه مسیشدا. نازانم چون ده توانم ته فسیری نه وه بکه م. شه مس
له عه قلماندا ناماده نه بوو وه ک پاش رویشتنی ناماده یه. له نوژی به یانییه وه تا نوژی عیسا، ناوی وه ک
چاوه زاریکی حه تمی ناوی ده گه رایه وه و دووباره ده کرایه وه، به تیپه پبونی کات ورده ورده ده مانبینی
رومی بوو ته شه مس.

به ئومیدی نه وه ی بیرکردنه وه ی له شه مس دوور بخرمه وه، روژیکیان خولکم کرد بو باخه که م له فالیراس
له گه ل نه و گروویه بچوکه که سانه ی بوو بوونه بازنه راسته وخوکه ی. به باخه که دا گه ر، هه ندی به ری لی
کرده وه، پاشان له قه راغی جوگه له که دا وه ستا و هه ردوو قاچی شه رواله که ی هه لکرد، نه عله کانی داکه ند و
پیکانی له ناوه که دا نوقم کرد. هاوه لان له سه ر زه وییه که له دوری نه لقیان به ست. خیرا که وته باسکردنی
شه مس. وا راهاتبووین رومی تا بیتوانیایه و چهنده بیتوانیایه ته نیا باسی شه مسی ده کرد. یه کیک له
موریده دلسوزه کان که له گه شتیکی دریز گه رابوویه وه و به داخ بوو شه مسی نه ناسیوه، هه ناسه یه کی قولی
هه لکیشا. گه رهمان به سه دایه که له کتوپری خالی نه بوو لی پرسى:

"بۆچی ئاھی حەسرەت ھەلئەکیشی؟ چ حەسرەتیکە؟ حەسرەت بۆ چی ھەلئەکیشی؟ لە کی حەسرەت ھەلئەکیشی؟ چ پێویست بە و ئاھ ھەلکیشانە ئەکات لە نیوانماندا؟ موریدە پەشۆکاوەکە وتی: "رەنگە حەسرەتەکە لە حەقیقەتەکەو ھەلبقولی، کە من بۆم نەکرا سوود لە بوونی روناکییە خشی شەمس ببینم".

دوای بیدەنگیەکی درێژ رۆمی وتی: "راستە تۆ شەمست نەدیو، من سویندت بۆ ئەخۆم بە رۆحی باوکم تۆ ئەو کەسە ئەبینی کە بە ھەر موویەک لە مووھکانیدا سەد ھەزار شەمسی تەوریزی شۆر دەبیتهو، ئەو کەسە ی کە ئاویته بوو بە تیگە یشتن لە نھینی نھینیەکانی".

ئەم یەگرتنە لە نیوان رۆمی و شەمسی تەوریزیدا بە جوانترین شیو ھە شیعەرەکانی مەولانادا دەرکەوت کە دەستی بە ھۆننەو ھیان کرد و ناویکی خوازاوی بۆ ھەلبژاردن بریتیە لە "بیدەنگی"، بەلام قەسیدەکانی تەنیا باسی شەمسیان دەکرد. ناوی شەمس بە بەردەوامی دەدەرکەوت لە کاتی کدا ناوی ئەو، جەلالەدین محەمەد، بە شاراوھیی و بیدەنگی مایەو، پیش ئەو ھەلکۆتاییدا بیته "خامۆش" واتە بیدەنگ. گەورەترین شاعیری فارسی بریاری دا بەم شیو ھە خۆی بناسینی.

کاتی لە بارە ی ئەو خۆشەویستیە کلپەسەندوو قسە ی دەکرد، وای بە باش دەزانی لە باتی وشە ی بیسوود و ناتەواو "بیدەنگی ماسی" ھەلبژیری، وە ک دەیوت "چاکەتی وشە م دراند، پشتم کردە وتاریژی، دەستم لە دەرپرین ھەلگرت. وازم لە زمان ھینا". دەیوت:

بیدەنگی، لە بەرئەو ھە ی لە ئیستا بەدواو،

ئەوانیدی ھەر چی بکەن،

ھەرگیز ناتوانین،

گونجاندن لە نیوان شیعەر و سەر وادا بکەین.

یان:

واز لە خویندنت بیئە

بیدەنگبە، ئارامبە

ئەو ھە تۆی ئە یخوینمەو

و ھە کە قورئان ئە خوینم

یان:

واز لە قسە کردن بیئە، ئەگەر کە سیک وتی:

"بەبی وشە و دەنگ،

قسه شیوهی نابی" -

درؤ بکه

ئو "شیوهی قسه کردن" له چی بوو که له دهرهوهی وشه و دهنگه که یه وهیه؟ گهرهترین شاعیران هول بؤ ئوه دهن، به لام که میکی که میان ده توانن ئوه به دبیینن، ته نانهت بؤ ماوه یه کی کورتیش. غیابی شه مسی وه ک بوونیک پی راگه یاندین، رومی خوی وشه کانی "یه کگرتن و دابران" ی به هه مان ئو رۆحه به کار هیئا، کاتی باسی خۆشه ویستی ئاگرینی ده کرد، ئاماژه ی بؤ خوی ده کرد به وهی "خامۆشه"، "بیده نگه". بینیم ئو ماوهی دابرا نه گرنه بوو، چونکه هه ستمان کرد وه ک ماوهی سکپری وایه. نه ک وه ک کۆتایی، به لکو وه ک سه ره تا. شاعیر له بهر چاومان له دایک بوو. سپیده ی هه موو رۆژیک نور و خشته ی خوی له وشه له گه ل خوی ده هیئا، که به شیوه یه کی سه یر له که مالی ئو پیاوه دا که ژیا نی پی به خشین ته قدیر کراوه، تا بیده نگ بی یان بکوژیته وه.

دوای ماوه یه کی زور، کاتی شه ره فی ئوه ی پی به خشیم بیمه یا وه ری کۆتایی، مه ولانا دانی پیدانا بؤم و وتی: "له ولاته که مدا، هیچ پیشه یه که نیه له پیشه ی شاعیر سوو کتر بی. ئه گه ر له وی بمابام به پیی حه زه ئانییه کانی ئه وان ده ژیا م و پابه ندی ئوه ده بووم داوایان لی ده کردم، خه لک فی ر بکه م، کتیب بنووسم، وتار بده م و بیمه زا هید - سه رجه م شته دهره که کان".

به لام له بیری چوو بلی ئه گه ر له ولاته بمایه ته وه، ئه گه ر شه مسی نه بینیا یه، هه رگیز نه ده بووه رومی. له نووسین به رده وام بووم. ژماره ی لاپه ره کانی ده فته ری "وتاره کانی شه مس" زیادیان کرد. هه موو رسته یه کم نووسی. له ده فته ره به نرخه ی به لای مه ولانا وه بووه ته ده می خۆشه ویسته که ی. له کاتی نووسیندا له پیاوان و ئافره تان، گه وره و خزمه تکار، دۆست و دوژمنم ده پرسی. به و شیوه یه توانیم به و قسه که مانه ی شه مس چه ند رۆژیکی که م پیش له وه ی به بهر چاوی خه لکه وه دوو چاری سوو کایه تی بیی، بزانه به نیازی رۆیشتنه.

ماندوو به هوی پاشه کشه ی بایه خدانی رومی - نازانین ئایا ئوه به ئه نقه ست یان عه فه وی بووه - دادراو له نیوان هه سته کردنی به تیگه یشتنی کاملی، تیگه یشتن له کاردانه وه ی، حه زکردن له وه ی هه ر یه که له دوو خۆشه ویسته که له سه نته ر، له نووردا بن، ته وژی با که ژیا ن به بی ئوه به رده وام نابی. شه مس، رۆژیکیان ئو ته لیسمه ی بؤ زریانوس ئاشکرا کرد، ته لیسمیک، رۆژی له رۆژان، وه ک ریواریکی نه ناس له ده رگای دوو عاشق ده دات:

"به لای هه ندیکه وه له وانیه گه یشتن (الوصول) رزگار بوون بی، به لام به لای هه ندیکه یته وه رۆیشتن (الرحیل) رزگار بوونه. وریابه و باش سه یرکه بزانه ئایا رزگار بوون به لای توه گه یشتنه یان رۆیشتن".

ئىمە وەلام نازانين. له ۵ى شەوالى سالى ۱۶۴۵ى كۆچى شەمسى تەوريزى رۆيشت. دەبى له دەرگاى
 قوتابخانەكەوه دەرچووبى تا خۆى پيشانى بكوژەكان بدات، يان بۆ ئەوهى بە دەم خواستەكانى رۆمپهوه
 بچى -يفعل الله مايشاء ويحكم مايريد- بەلام ئەوهى كرد لەبەرئەوهى ويستى ئەوه بكات. بەلى، شەمسى
 تەوريزى ويستى ئوغر بكات. بەلاى ئەوهوه رزگار بوون ئوغر كردن بوو. هەستى بەوه كرد، تەنانەت ئەگەر
 ئەو بكوژانەيش نەهاتنايه كه كورپه بچوكەكهى رۆمى بەكرى گرتبوون، تەنانەت ئەگەر مەولانايىش تكاى لى
 بكردايه بمنيتهوه، شەمسى بالنده، "هەناسە هەناسە هەناسە" -ليژەدا دەتوانم بەخۆشيهوه نزاى
 خۆشهويست (مەحبوب) بژميرم "كه له دلّەوه ديتە ژوورەوه و له عەقلەوه دەردهچى و بەرەو فيراق
 دەرواى" و "ناگردانى ئاو و قور" و "تيكشكينهري ديپر و شيواز" و "باشترين شەرابى ساف و دلّوپينراوله
 نهيئيهكان" و "بليسه له جيهانى نوور" و "شەو" و "دەنگى عود" و "ميسكى هارپاوه له گەلّ عەتريات" و
 "يوسف خۆى" و "ژەنگ لابهەر" و "چرا له سەر توورى سينا" و "ئەوهى چاكةتى گولّ دادەكەنى" و
 "گەورەترين كان لەنيوكانەكاندا" و "ئەويهكەى پيش ئەويه" و "مانگ لەسەر زەوى" و "سپيدە له
 ناوهرپاستى شەودا" و "قەلغان لە مەترسيدا" و "هەورى بارانى شيرين" و "ئوقيانوسى، هەلگري
 مرواريبهكان" و "مەشخەلى قاچاخچيان" و "زنجيرى دلّرهقان" و "بەختەوهري پيکهنيو" و "هاوهلى
 زيندان" و "دز و ريبەر بەدریژايى رۆژ" و "مەسيحى گشت خەمەكان" و "بزوينهري ئارامى" و "عەقلدز" و
 "پيکهينهري سيستم" و "دلّوپ و ئوقيانوس" و "نەرمى و توورپهى" و "شەكر و ژەهر" و "ئاو و گولدان"
 و "ميوهى هەژارى" و "بەردى خۆر" و "تۆوتەلە" و "مەى و پيک" و "کال و کولاو" و "وچان و
 بوورانهوه" و "ريوارى پيکهوتوو" و "تيكشكينهري ئايکونهكان" و "شيفادەرى ئاشقان" و
 "کورتهرەوهى جيهان" و "ئيسنا نيگەرانى" و "ئەولافاوهى دەدزى" و "ئەو فريشتهيهى خۆراك
 دەبەخشيتە ئەوين" و "دەست و پى" و "بوونى هەموو بوون" و "چاو و گوئ" و "روناکيى رۆژ" و "ئەو
 خۆشيهى خەم دەسووتيني" و "هەورى شەكر هەلگر" و "زانستى جيهانى نوئ" و "دلّى له خوین گەزواو" و
 "هەناسەى نوح" و "حەزى رۆح" و "تەندروستى نەخۆشان" و "ئەو ئاوهى له جەرگەى جۆگەلهدا
 هەلدەقولى" و "كوپريى ئەوانيدى" و "باوكى خۆشيهى نوئ" و "كونكەرى شادەمارى ژيان" و "ئەو تۆپهى
 جيهانى تيدا دەبينى" و "راستكەرەوهى نوكتە" و "خۆشى له خۆشيدا" و "تيربەر" و "گەرەى گەپان
 بەدواى جيهان" و "ئەو مانگەى له ئاسماندا فەيز دەكات" و "مەزنترين مرواريبى دەريا" و "ئەو چيبايەى
 دەست تيدەپهريئى" و "پاشاي جنۆكە كه قورى دەتوانى جلهوى بكات" و "ئاوى زيندەگانى" و
 "سەرەتاي كۆتايى" و "سەرخۆش و مەيگير" و "بينراو و شاراوه" و "دابهشكەرى سپيدە"، ئوغرى
 دەکرد.

به زمان و به ریگه‌ی جیاواز باسی فیراقی شه‌مس و رومی، هه‌روه‌ها باسی یه‌کگرتنیان کراوه. هه‌ریه‌ک له‌و گپ‌رانه‌وانه‌یش باسی به‌شیک له‌ راستیان کردوه، ئەو راستیه‌ی ئەو راوییه‌ بینوییه‌تی یان ئاواته‌خواز بووه بیبینی. بۆ نمونه‌ بۆیان گپ‌رامه‌وه که له‌ شه‌شی شه‌والدا کاتی رومی زانی شه‌مس چپتر وه‌ک نه‌ریتی خۆی نایه‌ت بۆ لای، خۆی ئەزیه‌تی کیشا و چوو بۆ گه‌ران به‌دوایدا له‌ قوتابخانه. کاتی له‌ قوتابخانه‌ نه‌یبینی، چوو بۆ ئەو ژووره‌ی سولتان وه‌له‌د تپیدا ده‌خه‌وی و وتی: "کوپم، واز له‌ خه‌و بینه، هه‌سته و برۆ مورشیده‌که‌م بۆ بینه. بۆ جاری دووه‌م هه‌ناسه‌کانم له‌ عه‌تری نه‌رمیه‌که‌ی مه‌حروم بوون".

ده‌وتری له‌ ۵ شه‌وال کاتی رومی و شه‌مس به‌ته‌نیا بوون، که‌سیک به‌ده‌نگیکی نزم له‌ ده‌ره‌وه‌ بانگی شه‌مسی کردوه. شه‌مس هه‌ستاوه و به‌مه‌ولانای وتوه که‌سیک بانگی ده‌کات تا بیکوژی، رومی وه‌لامی داوه‌ته‌وه "ئه‌وه‌ باشترین شته‌ ده‌یکه‌ی"، ئیتر شه‌مس رویشتوه. ده‌ستبه‌جی حه‌وت که‌س داویانه‌ته‌ به‌ر چه‌قۆ، ئەویش هاواریکی کردوه گه‌یشتۆته‌ که‌شکه‌شانی ئاسمان، به‌شیوه‌یه‌ک بکوژه‌کانی له‌هۆش خۆیان چوون، کاتی به‌هۆش هاتونه‌ته‌وه، له‌ چه‌ند دلۆپیک خوین زیاتر هیچیان له‌سه‌ر زه‌ویه‌که‌ نه‌دیوه.

گویمان له‌ زریکه‌که‌ی شه‌مس بوو، زریکه‌ی ئازار، زریکه‌ی ته‌نیا، زریکه‌ی دوورخستنه‌وه، زریکه‌ی گه‌شه‌گیری و داب‌ران، زریکه‌ی ئوگرکردن. به‌لای رومی‌وه‌ زریکه‌یه‌ک بوو هیژیکی داهینه‌رانه‌ی تپیدا بوو. له‌ "فه‌هره‌ست" ی ئیبن ئەلنه‌دیمدا خویندمه‌وه که‌ پیغه‌مبه‌ر و وینه‌کیش (مانی) باوه‌ری و ابوو رزگاربوون بانگیکه‌ له‌ جیهانی روناکیه‌وه‌ ده‌نیردی بۆ جیهانی گوم‌پرای، بۆ مروقی سه‌ره‌تایی هه‌لواسراو له‌ ماده‌دا، بانگیکه‌ وه‌ک شمشیریکی هه‌لکیشراو که‌ ئەسله‌ روناکه‌که‌ی بۆ مروقی سه‌ره‌تایی ئاشکرا کردوه. ماوه‌یه‌کی زۆر من خۆم هه‌ولم ده‌دا ئەو بانگه‌ له‌ خۆمدا بیستم، ده‌بی هاواری رزگاری، هاواری خه‌لق، هاواری گه‌ردوون ئاوس ده‌کات، چۆن بی؟ به‌لام به‌بیهووده‌ له‌ فه‌قیه‌کانم ده‌پرسی. به‌لای کاهینه‌کانی ئاینی زه‌رده‌شتیه‌وه، مانی کافر بوو (جه‌سته‌ی کرا به‌ دوو له‌ته‌وه، پاشان به‌بزمار به‌ یه‌کیک له‌ ده‌روازه‌کانی کتیسیفوندا هه‌لواسرا)، به‌لای موسلمانه‌کانه‌وه‌ به‌هه‌ره‌کانی له‌ به‌هه‌ری وینه‌کیشیکی نایاب زیاتر نین. هه‌ستم به‌ناویمیدی نه‌کرد. زانیم شه‌مس، که‌ توورپه‌ و میزاج ساتساتی بوو، ده‌یتوانی وا بکات ئەو هاواره‌ بیستم. ئەوه‌ی له‌ ۵ شه‌والی ۶۴۵ دا کرد. به‌لی، هه‌موو له‌ناو خۆماندا هاواریکمان بیست، که‌ به‌لای رومی‌وه‌ ده‌بیته‌ هاواری خه‌لقکردن، هاواری له‌دایکبوون، هاواری به‌پیتی، هاواری ئاوس به‌ شیعر. بینیم ئەو هاواره‌ دزه‌ ده‌کاته‌ ناو هه‌ر شه‌شسه‌د و شه‌ست و شه‌ش ده‌ماره‌که‌ی مه‌ولانا، بینیم مه‌ولانا ده‌گۆری بۆ که‌سیکیدی، بینیم سووتان له‌به‌ر چاوانمدا رووده‌دات.

ئو شته‌ تپه‌پری کا ناگری تپه‌پری. رومی پشتی کردۆته‌ شه‌مس. شه‌مس به‌ویستی ئازادی خۆی رویشتوه، جا چ ناچار کرابی به‌وه‌ یان هه‌ستی به‌ ئیهانه‌ کردبی، نازانم. ده‌نگدانه‌وه‌ی ئەو هاواره‌ له‌گۆچکه‌ماندا زینگایه‌وه. دیارنه‌مانه‌که‌ی به‌شیک بوو له‌ سوورپیکی پیشبینیکارانه، که‌ له‌ دیارنه‌مانی

ئىمامى دوازده يه مى شيعه كان ده چى. ئو ئىمامه ي چاوه پوانى رۇژى توورپه يى و ليخوشبون ده كات. شه مس بوو به هه لم. شيبوويه وه، توايه وه، پوكايه وه، شه مس نه گه رايه وه. شه مس رۇچووه ناو ناوه وه ي رۇمى.

ئو وه دووه م رۇيشتنى بوو. ئومرؤ ئو وه م زانى. ئو وه رگيز ناگه رپته وه، له يه كه م هاواره وه ئو وه م زانى. هه ندى وتيان، بگره نووسيبان كه له قونيه كوژراوه. دلپيس و توورپه كان به هه لنانى كوره لاساره كه ي مه ولانا كوشتويانه.

من پيم وانيه، چونكه تهرمه كه يم نه دى، هه روه ها هه رگيز تارماييه كه يم له شه ودا نه دى تا داواى توله كردنه وه بكات.

شه مس بو جارى دووه م ئوغرى كرد و قهت نه گه رايه وه. ئه مه هه موو شته كه يه. له شارپكه وه ده چوو بو شارپكيدى، ناوى خۇى گورى، به قسه ته مومزاويه كانى زور رۇحى ساردوسرى توقاند. رهنگه ئيستا له شوينيك مردبى كه كه س له ئيمه نايزانى. ئيواره ي رۇژيكيان كه سيكيان ناسيه وه، كه ي؟ له چ شارپك؟ ئو كه سه كييه؟ ئه وانه هيج گرنگ نين. من چيژ له گيرپانه وه ي ئو ديمه نه ده بينم. كه سه كه ليى ده پرسى:

"ئايا تو شه مسى ته ورپزيت؟ چى ده كه ي؟"

شه مس وه لامى دايه وه "باسى چى ده كه ي؟"

پياوه كه وتى: "من باسى ئو ده رويشه پيره ده كه م كه به رگه ناگيرى، ئو وه ي تواناى گوره ترين ماموستا بكا ته به نده. من باسى شه مسى ته ورپزى ده كه م، شه مسى سه ركه ش كه ده سته مو ناكري، شه مس كه ريگه يه كه نيه بو رزگار بوون ليى، شه مسى توورپه، شه مسى ريسواكه ر، ئابرويه ر. شه مسى نادلسوز، من باسى تو ده كه م."

شه مس وتى "من ئو پياوه نيم تو باسى ده كه ي."

"نه خير ئو وه توى و كه ستر نيه جگه له تو."

شه مس وتى "من نيم."

"نه خير توى."

پاشان شه مس چاوه كانى به ره و ئاسمان به رز كرده وه، ئه نجا به ره و خواري كردنه وه و سه رى خسته ناو ده سته كانى و به ده نكيك كه به حال ده بيسترا به و كه سه غه ريبه ي وت كه ليى نزيك كه وته وه "من شه مسى ته ورپزى نيم، چونكه شه مسى ته ورپزى مرد، من به مردويى بينم."

پياوه كه وتى "به چى مرد؟ كوژرا؟ كى كوشتى؟"

شه مس ده سته كانى بو پيشه وه دريژ كرد و به ده نكيكى زرنگه دار وه لامى دايه وه: "من بووم، من كوشتم."

من شه مسى ته ورپزيم كوشت."

پیاوه که دوو ههنگاو پاشه کشهی کرد و لهو پیاوه راما که به شه مسی ته ورزی ده زانی و وتی —ئوه
ئوه— "دیاره من به تهنیا نه بووم، ئیمه به تهنیا نابین کاتی که سیک ئه کوژین. مه ولانا له خوشه ویسته که ی
جیا نه نه بوویه وه. چیت بهرگهی ئوه مان نه گرت، ئه مانویست له گهل خومان بیبینین، ئه مانویست
بگه ریته وه لامان. له بهرئه وه هه موومان به یه که دهنگ هاوارمان کرد "شه مسی ته ورزی" ئه گه ر پیاوی وهره
دهر وه بو سهر جاده که! چهند جاریک بانگمان کرد تا بیته دهر وه".

پیاوه که لی پرسی "ئهی هاته دهر وه؟".

شه مسی ته ورزی —ئایا ئه و بوو؟— ئیستا به خیرایی هه ناسه ده دات، هه ندی دهنگی نزم کرده وه، وه که
ئوه ی شتی که تییدا بیهوی هاوار بکات و وتی: له یه که ساتدا، له ناوه وه، گویمان له دهنگی مه ولانا بوو.
به پرونی گویمان لی بوو. گویمان له و دهنگه بوو دهیوت: "برۆ، ناتوانین له قه ده رمان هه لپین".
"ئایا وای کرد؟".

"وای کرد. گویراپه لی گه وره که ی کرد. سهری داخست و رویشت. هه موو پیکه وه بووین، له سهر جاده
چاوه پروانمان ئه کرد، تیلا و چه قومان هه لگرتبوو، من یه کی که بووم له وان. هه ر که ده رچوو، کوشتمان".
"به لام ئهی شه مس بوچی هاته دهر وه؟ خو دهیزانی سهرکیشی به ژیانی ده کات".

"هاته دهر وه له بهرئه وه ی گه وره که ی داوای لی کرد پروات".

"به لام گه وره که ی خوشی ده ویست! ری تی ناچی بینیری بو لای مه رگ".

"له خوشه ویستیدا هه موو شت ئه کری"، شه مس وه لامی دایه وه "ته نانه ت غیابی خوشه ویستیش".
به بیدهنگی، غه ربیه که ته ماشای ئه و پیاوه ی کرد که به شه مسی ته ورزی ده زانی. پاشان جاریکیت لی
پرسی: "ئایا رویشتی؟".

"به لی رویشتم. هه رچی ئه وانیترن هیچیان له باره وه نازانم. نامه وی بزانه ئه وانیتر چی ئه که ن. من رویشتم،
له و روژه وه من به دووای ئه وه دا ئه گه ریم که ونم کردوه".

"چیت ون کردوه؟".

"نازانم" شه مس به ئامازه یه کی دهستی مالتاوی له پیاوه که کرد. سووراپه وه و رویشت و هه ندی ده شه لی.
روناکیه که کز ده بوو. هه ر زوو پیاوه پیره که ون بوو.

کتیبي سه لاجه دين

من ئەوم...

لەو ماوہیەدا، رۆمی بەبەردەوامی کۆری بیستنی ساز دەکرد. ژەنیاران و سەماکەران و گۆرانیبیژە شەکەتەکان لە زۆر ماندووییدا ھەرەسیان دەھینا و لەسەر زەویی "بیستخانە" کە خەویان لێدەکەوت، ئەمە لەکاتیئێکدا نالەیی نای کە لە دوو لێوی شەکەتەوہ دەردەچوو و کە ئیستا کز بووہ، دەگەیشتە گۆچکە پڕ خەوہکانیان. مەولانا بەبێ ماندوو بوون و بیزاربوون لە خولانەوہ و ھەلبەستنی شیعەر نەدەوہستا.

شیخ، پزیشکی مەزن،

بووہ بە شاعیری عیشق،

خواناس بووہ بە مەیفروۆش و

عیشق بووہ بە ریگەیی،

بووہ بە دین و دەیدەنی،

ھەر شتێک عیشق نەبێ،

تەنیا و ھەمە.

لە ریگەیدا، کفر نەماوہ،

شەمس بووہ بە پاشای پاشاکانی.

بەم شیوہیە سولتان وەلەد وەسفی دۆخی باوکی کرد پاش دیارنەمانی یەكجارەکی شەمس. رۆژێك نەبوو کەسیکی غەریب نەیەت بۆ قوتابخانەکە تا ئەوہی دەبیوت گواہی ھەوآلە لە شەمسەوہ بۆی بگێرێتەوہ. مەولانا داوای کرد ریگە بەھەر کەس دێ بەدین بچیتە ژوورەوہ. ئامادە بوو گۆی بۆ ھەر ریوایەتێک بگێرێ ئەو غەریبە بۆی دەگێرێتەوہ. گێرێتەوہی دژبەیک ھەندی جار شەمس دەخستە ولاتی شام، ھەندی جار ولاتی فارس، ھەندی جار تەنانەت لە چین. ھەرۆھەا لەگەڵ ژنیك و چەند مندالیك بینراوہ، ھەرۆھەا بەیاوہری لاویك، یان بەتەنھا لە دۆخیکی دژواردا. یەکیکیان وتی گواہی شەوی رابردوو لە قۆنیە خۆی بینیویەتی، کە لە شیوہی فرۆشیاری جلو بەرگی کۆنەدا خۆی شار دۆتەوہ، کە جلی کۆن بە دەرزێ دەگۆرێتەوہ.

"بۆچی راتنەگرت؟"

"دیار نەما تەنانەت پیش ئەوہی دەستم لەسەر شانی دابنیم."

رۆژیکتەر پیاویك ھات. ھیلاک و ھەناسکە ھەناسکی بوو. باسی لەوہ دەکرد بەبێ وەستان ریگەیی نیوان دیمەشق و قۆنیەیی بپیوہ، بەبێ ئەوہی پشوو بدات. بەلام ئەو پەيامەیی ھەلیگرتوہ شایستەیی ئەو برسیتی

و تینویتی و شه که تیبیه که چه شتویه تی. به لام مه ولانا سوور بوو له سهر ئه وهی ئه و ریپواره یه که م جار پشوو بدات و وزه ی بۆ بگه ریته وه. ئه ویش وای کرد. هه موو له ده وری ئه لقه مان به ست، به ئومیدی ئه وهی باوه پ به و زانیاریانه بکه یین پیشکه شماني ده کات. کاتی به ده نگیکی به رز قورنیسکی دا، رومی دلنیا بوو گه ده ی پر بووه، ریگی پیدا قسه بکات.

"گه وره م شه مسی ته ورزیم له مهیدانی دیمه شق له ئیواره ئاههنگی سالانه ی یاری ئاگریندا بیینی. هه زاران ماره وان و عه راف و فرۆشیاری گه رۆك شه قامه کانیان پر کردبوو که چرا روناکی کردبوونه وه، فیله هیندییه کان که به مه خمه ل داپۆشرا بوون و به مۆم روناک کرابوونه وه له نمایشیکی جوان له سهر ریتمی ته پلایدان ده رۆیشتن، به هله وان و سه ماکه ره کان په پکه ی ئاگرینیان ده هاویشتن، حه شاماته که که به روناکی و قاله قال و ره نگه کان و موسیقا دلخۆش بوون، به و شیوه یه ره فتاریان ده کرد که زۆر مندالی ترساو ره فتار ده که ن".

مه ولانا له ده می هه والگۆیزه که راما. هه ولی دا شه مس بیئیه ته به رچاوی که عه بایه کی ره شی له به ردایه، لاواز و روو گرژ، له ناو ئه و قاله قال و روناکییه دره وشاوانه دا نوقم بووه. ته واو ده یزانی ناکری شه مس له ناو ئه و که ژاوه ی ئاژه لانه دا ئاماده بی. هه روه ها ناکری چاوه کانی به رز بکاته وه تا یارییه ئاگرینه کان بیینی، چونکه رقی له قه ره بالئی و ئاههنگی تران بوو. به لام بایه خی به م حیکایه ته دا، ئه وهیش ده ریده خات چه نده تینووه بۆ بیستنی هه وال له باره یه وه. به لام پیاوه که یتر، حیکایه تخوانه پرۆفیشنا له که، حیکایه ته کانی ترش و خوی پیوه ده کرد، باسی له وه کرد گوایه یه کیک له و فیلانه ده فریکی هه لگرتوه که که لوپه له پیروژه کانی تیدا ده پاریزرین و ته له موویه کی پیغه مبه ری تیدا بووه. کاتی ئه م فیله به به رده می خه لکه که دا رۆیشتن له به رده میدا کپنوشیان برد و زه ویه که یان ماچ کرد. له به ر که مته رخه می ئاگر له کورپیکی شه ش سال به ر بوو که سه ما و یاری به ئاگر ده کرد. بۆ ئه وهی له سه مای بلئسه که به نه ریته کی کۆن داده نری نه وه سستی، باوکی کورپه سه ماکه ره که که ئاههنگه که ی به پیوه ده برد فه رمانی کرد سه رباری ئه و ئازار و سووتانه ی دووچاری کورپه که ی بوو، سه ماکه به رده وام بی، له به رئه وهی ئه و سروتانه پیویسته به و شیوه یه ی نه خشه یان بۆ کیشراوه ته واو ببن. له وانیه هه ر وه ستان یان گۆرانی ک کوشنده بی، له وانیه بیته مایه ی سالانی ک له وشکه سالی و جه نگ و فیچکه به ستنی روباری خوین و شه ر و شوپ.

له کاتی کدا گوپی له قسه کانی ئه و پیاوه ده گرت، بیری مه ولانا لای شه مس بوو کاتی له نیوان ماره وان و به هله وانه کاندایه. تۆبلی ئه و هۆی ئه و رووداوه بی تووشی کورپه سه ماکه ره که بوو؟ ئایا به پال پالی پیوه ناوه بۆ ئه وه، یان سه ری پییدا هه لته قیوه؟ ئه و ده توانی ئه وه بکات، رومی ئه وهی ده زانی. له وه باره وه پرسباری له حیکایه تخوانه که کرد، ئه و پیاوه ی له دیمه شقه وه هاتبوو وه لامی دایه وه که شه مس به رده وام

له نيو ئاپوراى خلكدا بووه. تهنانت ئه گهر تاريكيش بيشاردايه ته وه، پاش ماوه يه كى كه م جاريكيتير
ددرده كه وته وه كه به تيشكى ئه و روناك يه له يار ييه ئاگرينه كان به رز ده بوويه وه روناك ده بوويه وه.
له كاتيكدا پياوه كه له گيړانه وهى حيكايه ته كه ي به رده وام بوو، مه ولانا به ده ننگيكي نزم داواى له زريانوس
كرد وهك پاداشت هه ندى پوڭشاكى كه شخه ي بو بيني. زريانوس زوو گه رايه وه به ده ستيك جلو به رگه وه كه
شياوى يه كيك له شازاده كانى هه زار و يهك شه وه يه.
كاتى جله كانم دى خهريك بوو له سهر جيگه كه م هه لقونمه خواره وه. چى؟ ئه وه موو پوڭشاكه بو ئه م پياوه
كه قسه كانى جيگه ي متمانه نه بوون؟ ئه ي مه گهر من حوسام ژميريارى قوتابخانه نيم؟ پيشبيني روودانى
كيڤشه ي داراييم ده كرد: قهرز، دانوستان له سهر نرخى سوو، دانه وهى قهرز له وه رگرتنى چه رده ي گه وره
له پيناو بينى مه ولانا، كه ئه وه شيوازيكى زرنگانه بوو بو كوكردنه وهى پاره له وكاته وه شه مس ليڤه بوو.
راويه كه وه لامى گشت پرسياره كانى دايه وه و كه وته گيړانه وهى ورده كاريى زور ورد. وهك ئه وتى ماندويى
و شپزى به شه مسه وه ديار بووه. تهنه بوو. هه ندى جار وا ده جولايه وه وهك ئه وهى كه سيك به دوايه وه
بى، به به رده وامى سه يري ئه ملاولاى خوى ده كرد، وهك ئه وهى بيه وي دنيا بى كه س به دوايه وه نيه.
كاتى شه مس جاريكيتير تيبينى راويه كه ي كرد، تاريكيه كه ي قوسته وه و خوى كرد به ناو هه شاماته كه دا و
ون بوو.

پياوه كه كه چاوى له سهر جله كان بوو دريژه ي به قسه كانى دا.

"به لام من ناسيم، شوين جولاهه كانى كه وتم. توانيم شوينه كه ي ديارى بكه م، تهنانت كاتى له پشت فيله
زه به لاحه كه وه كه ده فرى كه ره سته پيروزه كانى هه لگرتبوو خوى هه شاردا، تهنانت كاتى له ناو خه لكه كه دا
خوى شارده وه. هه ستم به چاوه كانى ده كرد به دواى مندا ده گه ران، به لام له به ره وهى من قه باره م بچوك
بوو، به شاراوه يى مامه وه."

مه ولانا داواى ليكردين چا كه ت و نه عل و ميژه ره كان و چه ند پارچه يه ك قوماشى چنراو به ده زوى ئالتونى و
زيوى و مه خمه لى نقيم ليڤراو له به ر چاوماندا، جيا بكه ينه وه.

پيشتر شتيكى وام نه ديوو. كه س له ناسراوه كانمان هه رگيز ريگه ي به خوى نه داوه سامانه كه ي به م شيوه يه
بخاته به رده م ئه وانيتير. تهنانت موعين سليمانى به رپرس له كوڭشكى سولتان و هاوپي مه غول، هه ركات
به اتايه بو قوتابخانه له زه قيبى ره نكه سپى و قاوه يى كال و ره شيبى چا كه ته كانى كه م ده كرده وه.

پياوه له ديمه شق هاتوو كه وه به سه رى په نجه كانى ده ستي دا له ده زوه ئالتونيه كان كه قولا كانى
كراسه كه يان رازاند بووه وه و شه پوليكيتر ورده كاري ئاشكرا كرد.

"شه مسى ته وريزي له گه ل ئاپوراى خه لكه كه دا چوه پيشه وه. كاتى له پر ليى نزيك كه وته وه، شه مس
سه يري ئه ملاوئه ولاى كرد و واديار بوو ناسيبووى. چه ند وشه يه كيان ئالوگور كرد و چپانديان به گوپى

یه کتردا. پاشان شه مس جزدانئیکی له باخه لی دهرهینا و دای پیی. پیاوه که جزدانه که ی وه رگرت و بۆ ساتیک دهستی شه مسی گرت."

مهولانا باش ئه و دهسته باریک و په نجه به مره که ب یان زه عفه ران پیسبوو و نینۆکه له سه رما رهش هه لگه پراوانه ی دهناسی. ئه و دهستانه ی زۆر گرتوون که له کاتی سه مای بیستندا به رز ده بوونه وه تا بینه ئه و گوریسه ی ئاسمانی به زه وی ده گه یاند. ئه و دهستانه خویشیان ده ویست و گه مه یان له گه ل کرد، له جیهانی ده قگرتووی هه سته ئاساییه کان رفاندی تا بیخاته سپیده ری گه شه کردن و به پیتی هه تاهه تایی. سه رجه م هه سته کانی رۆمی ئه و دهستانه یان دهناسی. زمانی تامیان و لوتی بۆنه که یان دۆزیه وه، په نجه کانی به ر ده ماره کانیان که وتن. ئه و دهسته ی پیاویکی نه ناسراو له شه وی ئاهه نگه که له دیمه شق گرتی، هه ر به راستی ئه و پیاوه بوو که ناتوانی ده سته کانی له ده سته کانی مه ولانا جیا بکرینه وه، کاتی له یه کتر ئالان، یه کگرتنی نیوانیان دوویات کرده وه.

داوی ئه وه ی چای پیشکه ش کرد، راویه که هاوه له که ی شه مسی به وردی وه سف کرد. پینه ده چوو زۆر گه نچ بی. پیری پرچی هه ندی سپی کردبوو - به و تاریکیه یه ش تیبینی ئه وه ی کردبوو - و شیوه ی رۆیشتنی جیگیر نه بوو.

ته ماشایه کی مه ولانا م کرد. له گه ل ئیمه نه مابوو. گواسته یه وه بۆ دیمه شق. نیگای له سه ر دوو ده سته لیکن ئالاهه که چه قاند. ده بی ئه و که سه کی بی که له رۆیشتندا ناره حه تیی زۆری هه یه ؟ له ناکاو، داوی له زیرانوس کرد یارمه تی بدات بۆ داکه ندنی جله کانی.

"یونانیه که پرسی "له به رده م هه موواندا؟"

"له به رده م هه موواندا؟"

زیرانوس میزه ره که ی رۆمی لابر، پاشان جله که ی، پاشان کراس و شه روا له که ی. به پیچه وانه ی رومه ته زه رد و لاوازه که ی جه سته ی به هیژ و ماسولکه کانی تۆکمه بوون.

مه ولانا به پروتی، یان نیمچه رووتی، ئاوریشمه دورواوه کانی له گه ل جله کانی خۆی دایه ئه و پیاوه ی له دیمه شقه وه هاتبوو. زیرانوس که پیی وایه نرخه جله کانی رۆمی زۆر زیاتره له نرخه هه ر جلیکی به ئالتون روویۆشکراو، هه ولئ ریگه له م به خشنده ییه بیپاساوه بگری.

"مه ولانا تۆ ئه بینی درۆ ده کات. که س شه مسی ته وریزی نه دۆزیوه ته وه."

له سه ر راشکاویه که ی هاو پای بووم. له به رئه وه ی ژمیاری قوتابخانه بووم ده متوانی پارچه یه ک له میزه ره که ی مه ولانا به پیاویکی ده وله مند بفرۆشم و به شی خه رجه هه فته یه ک به رپوه بردنی قوتابخانه که به ده ست بئیم. که وتمه حسابکردنی ئه وه ی هه موو جله کانی چه ند ده که ن: سامانیکی بچوکه.

مهولانا زهردهخه نه يه كي بۆ زريانوس كرد. گوڤره ويه كه ي داكهنه و بۆي رادا، پاشان وتى "هموو ئه وه ي بينيت دام به و پياوه له بهر ئه وه بوو درۆ دهكات، خو ئه گهر راستى بوتايه، هموو ژيانى خووم پى ده به خشى".

همان دۆخ له گه ل سهرجه م ئه وانيتريش. له گه ل ئه وه ي ناتوانى بخه له تينرى، به لام ئه و چيروكانه ي قبول ده كرد كه له باره ي شه مسه وه ده يانگيرايه وه. ئه وه به لاي ئه وه وه زه رورى بوو. وهك ئه وه ي، جگه له وه وايه ي هه لپه مژى و ئه و ئاوه ي ده يخواته وه، له هه ر ساتيكا پيويست بى هه سته كانى هه ست به شه مس بكه ن. ئه وه بوو چيروكى ئاهه نكه شه وانكه و ده ستي خو شه ويست له ده ستي كه سيكى نه ناسراودا، له گه ل ئه وه ي هه لپه ستر او بوو و هه ستي رۆمى تا راده ي غيره كردن بزواند. به لام له پال هه ستي كيبريا و په ستي و تووره پيدا، هه ستي كرد پيويستى به وه يه ئه ويتر بكا ته وجود هه مه كي (كلي الوجود)، ته نانته ئه گهر ئه وه ماناي ئه وه يش بگه يه نى كه پيويسته نازار بچيژى.

مهولانا سه ركيشى ده كرد به چوونه ناو جيهانيك كه چيتر ده سه لاتي به سه ريده نه ده شكاه. بۆچى ئيستا سزاي خو ي ده دات به هۆي ديداريكه وه له نيوان شه مس و كه سيكى نه ناسراودا بووه، كه ئه و هانى ئه و جوړه كاره ي ده دا كاتى شه مس له قونيه بوو؟ چهنه جار هانى دا بۆ ئه نجامدانى سه ماي بيستن له گه ل كه سانيدى تا سه رنجى ئه وانى به به رده وامى چاويان له سه ر ئه و دووانه يه، دوور بخاته وه؟. شه مسيش ئه وه ي ده كرد. له حزورى رۆميدا داواى له موريدانى لاو كرد له سه ما ويژدانى كه ياندا له گه ليان به شدارى بكه ن. مهولانا ئه وكات هيج هه ستيكى دوژمنكارى داينه ده گرت، به پيچه وانه وه سه رسامى خو ي به هه يمه نه ي شه مس به سه ر سه ماكه ره كانيتردا ده رده بپى. چهنه جار شه مس باسى زالبونى به سه ر پياويكى به سالآچووى گوشتن يان لاودا بۆ رۆمى گيرايه وه، كه "به خت هينا بووى" به مانايه كيتر به فارسى "ناماده بۆ هاوسه گيرى". به مه ولانا وه ديار نه بوو ئه وه كارى تيكردبى. له راستيدا ئه و چيروكانه دلپان ده دايه وه. مه به ستي ئه وه بوو شه مس خو شى بخاته دلى پياوان و ئافره تان، گه وره و بچوك، هه روه ها دلى موريدان، ئه مه جگه له وه زيران و ده وله مه ندان و هه روه ها هه ژاران. شه مس له گه ليان هاوپا ده بوو يان به رپه رچى ده دانه وه. به لام مهولانا پيشواى له وانه ده كرد كه پيى سه رسام بوون و ريژى ده گرتن، هه روه ها به ره له ستي ئه وانى ده كرد زه ميان ده كرد و له قه دريان داده به زانده. ئيستا بۆچى كه گو ي بۆ ئه م چيروكه هه لپه ستر او ده گرى نازار ده چيژى؟ رنگه ويستبى نازار بچيژى. رهنكه ئيستا ئيتر شياوى نازارچه شتن بى.

مهولانا كه لكه لى چون بۆ ديمه شق و گه پان به داوى شه مسى داى له كه للى، كه له ناخى خويدا به هيواي ئه وه بوو نه يدۆژيته وه. هموو ده نگوكان باسيان له بوونى شه مس له ديمه شق ده كرد. رۆميش وهك ئيمه ده يزاني كه سيان جيمتانه نه بوون و هيج كه س له وانى بۆ به دوا داچوونى هه والده ره كان نارده بونمان

نەيتوانى زانيارىهكى وردى دەست بگهوى. له گه ل ئه وهيشدا مه ولانا سوور بوو له سەر ئه وهى بچى بۆ ديمه شق. يه كه م ديدارى نيوانىان له گوره پانى سهره كى شاره كه رووى دا كاتى شه مس به مه ولاناي وت: "ئەى سەرفاى جيهانى ماناكان، فريامان كه وه". سولتان وه له ديش پاش دابراى يه كه مى ئه و دووانه سه فه رى كردبوو بۆ ديمه شق، تا به دووايدا بگه رى.

من و زريانوس و سولتان وه له د ده مانزانى جار كيدى نايدۆزينه وه. ته نانه ت سولتان وه له د باوه رى وابوو شه مس كوژراوه و ئه وه يش فه رمانى به كوشتنى كردوه هه ر براكه ي خۆيه تى. به لام چۆن ده كرى دان به وه دا بنى؟ چۆن ده توانى له به رده م باوكيكا كه پاره يه كى زۆر ده دات ته نيا بۆ بيستنى هه ندى هه والى هه لپه ستراو، جه خت له وه بكات ئه و كوره ي خوينى ئه و له ده ماره كانيدا ده گه رى كۆتايى به ژيانى شه مس هيناو؟. دواى چەند سالێك كاتى خه ويكى بينى كه شوينى شارده نه وهى تهرمى شه مسى پيشان دا، سولتان وه له د دانى به وه دا نا كه ئه و گه يشتۆته ئه و باوه رى شه مس كوژراوه و له شه كه ي شاراوته وه.

نه من و نه زريانوس و نه ته نانه ت سولتان وه له ديش نه مانوانى ئامۆژگارى رۆمى بگه ين نه چى بۆ ديمه شق. كه س نه يده توانى به وه قايلى بكات سه لاه نه بى، زيرنگه ره كه، كه تا دى نزيكى له مه ولانا نزيكتر ده بيتته وه، به لام ئه ويش وتى ناتوانى رۆمى له وه په شيمان بكاتته وه.

رۆمى به هاوه لى كوره كه ي و ژماره يه ك له موريه كانى و چەند ژه نيارێك سه فه رى كرد بۆ ديمه شق، گه شتيكى نه زۆك و بيسوود بوو.

وه ك باو بوو، دواى ئه وهى مه ولانا سه فه رى كرد، ده رگاكانى قوتابخانه كه مان داخست و هه وشه كه مان گسك دا. ريك له و ساته دا له كاتيكا ته پوتۆز له ژووره كه ي مه ولانا دا به ئاسماندا ده فرى، له روانينى سه لاحدا كزى روانينى شه مس دۆزیه وه كاتى رۆمى له ژووره كه دا نه بوو. هه مان كزى دواى ده سال ده خزىته چاوه كانى منيش، كاتى من خۆم له بوونى مه حروم كرام.

له ديمه شقه وه نامه يه كم له سولتان وه له ده وه به ده ست گه يشت. له سه ره تاى نامه كه دا قه سيده يه كى رۆمى له باره ي شه مس هه بوو تييدا باسى گه رانه بيتوميدانه كه ي ده كات:

چەند جار بۆت گه پام،

مال به مال و

دهرگا به دهرگا؟

چەند جار هه لاتى،

له مسه ره وه بۆ ئه وسه ر،

له شه قاميكه وه بۆ شه قاميكيدي؟

وهك سولتان وهله د باسى كرد، ستايشكردى رۆمى بۆ شەمس لەكاتى سەماى بېستنه كەدا خەلكى
دېمە شقى، بەخویندەوار و نەخویندەوارەوه، بە دەولەمەند و هەژارەوه، بە مندال و هەرزەكار و پیرەوه، دىل
كرد. بەلام لەسەروو هەموو شتیکەوه رۆمى هەستى دەکرد ئەو خۆى لە شەمسدا دەبىنى و ناکرى يەكکيان
لەويتريان جيا بکریتهوه.

رۆژیکيان باوكى بەنەینى پى و ت:

بە دوو کائىنمان مەبىنه، چونکە ئیمة يەکین،

دوو گومانى تىدايه،

بەلام ئیمة گومانمان تىدا نيه،

وا تەماشام مەكە كە لە شەمس جياوازم.

ئىمة يەك گيانمان هەيه،

برۆ، سىمامان لەياد بکە.

سولتان وهله د وتى خەلكى شام كە هېچيان دەربارەى شەمس نەدەزانی، تىنەدەگەيشتن چۆن دەكرى
زانايەكى گەرە كە دەكرى بە پىغەمبەر ناو بىرى، توورپە بىى و بلەرزى و گىز بىى لەپىناو دەرويشىكى
پىرى نەناسراودا. "بەبى سەر و دوو پى". لە هەموو شوینىك ريمان لە تىنەگەيشتنى خەلك كەوت، چ لە
قۆنيه يان لە ديمەشق، چ كەسەكە بىناسى يان نەيناسى، واديار نەبوو شەمس شىاوى ئەو هەموو حەماسە
بى، تەنيا هەستى رق و دورمنايه تى دەوروزاند.

لە قۆنيه شتەكان هەر وهك رابردوو دەرويشتن. ژيانمان پشنتى بەو نامانە دەبەست كە لە ديمەشقه وه
دەهاتن. رۆژیکيان زانيمان رۆمى و دەستوپىوئەندەكەى خۆيان بۆ گەرانه وه ئامادە دەكەن. جاريكيتر
حەوشەكەمان گسك دايەوه، گولەكانمان ئاودا، سەرجه م فەرشەكانى قوتابخانەمان تەكاند وهك ئەوهى
ئاهەنگ بۆ هاتنى سالى نوى ساز بکەين. بەلام لەناخى خۆماندا هەستمان دەکرد گەرانه وهى مەولانا بەبى
شەمس خەم و خەفەت دىنى.

تەنانەت كىراى ژنى كە پاش رۆيشتنى شەمس سەرەنجام توانى مېردەى بگىرپتەوه، هەستى بەخەمۆكى
دەکرد. ئەو مال كۆکردنەوهى ئەو ئاواتى بوو شەريكىكى درەوشاوهى دەوى، پياويكيش نيه بکرى بەراورد
بکرى بەقاميشىك لە دارستان بربابى. گەرانه وهى رۆمى "بەدەست بەتالى" مژدەى هېچ خۆشى يان سۆزىكى
بۆ ژنە پشنتىكراوه كە پى نيه. دەبوو ئەویش چاوه پوان بکات.

له مالّ ئەو پشیلانەى چاوه‌پوانى گەرانە‌وه‌ى مە‌ولانایان دە‌کرد، پشتى و بە‌تانى و بە‌رە‌کانیان بە‌جیه‌شت، تا خۆیان پاك بکە‌نە‌وه، تا لە‌شه‌ پاكە‌کانیان بۆ دە‌ست پێداهێنانە‌ بیکۆتاکانى مە‌ولانا پێشکە‌ش بکە‌ن، کە‌ هە‌ستیان کرد نزیکە‌.

زۆرجار دە‌یانپرسی ئاخۆ بوونیان بیزارى ناکات. ئاخ‌ر میزە‌کانیان هە‌موو سووچە‌کانى دیواره‌کە‌ى پر کردبوو، تە‌نانت لە‌ناو ژوورە‌کە‌دا کە‌ هە‌ردوو پیاو‌ه‌کە‌ خە‌لۆه‌تیان دە‌کێشا، هێچ ئاماژە‌یه‌ک نە‌بوو بە‌لگە‌ بۆ لە‌سەر توورە‌بیان، چونکە‌ مووى سپى رایە‌خە‌کە‌ى داپۆشیبوو و بە‌شەرۆلە‌ ره‌شە‌کە‌ى رۆمى و کراس و پالتۆکانیە‌وه‌ هە‌لده‌واسران.

مە‌ولانا گە‌رایە‌وه‌ و لە‌ قوتابخانە‌کە‌دا جیگیر بوو. بە‌حالیکی باش‌وه‌ گە‌رایە‌وه‌. گە‌رموگۆر بوو. وادیار نە‌بوو رومە‌تە‌ زەرە‌کە‌ى بە‌و گە‌شتە‌ یان غیابى کارى تیکراوه‌. کە‌وتە‌ سە‌ماکردن، دە‌خولایە‌وه‌، دە‌چوو بۆ حە‌مام و شیعری دە‌هۆنیە‌وه‌ و گۆرانى دە‌وت. ئیستا وام لیها‌توو دە‌زانم یە‌کگرتن و جیابوونە‌وه‌ لە‌گە‌ل شە‌مس، ریسواى یە‌کگرتنیکی حە‌رام، ئازارى جە‌فاکێشان، حیرە‌تى گە‌شت و گە‌ران، هێچى لى نە‌کە‌وتە‌وه‌ جگە‌ لە‌ کۆتاییە‌کى ناو‌ه‌کى، ئە‌ویش ئە‌وه‌یه‌ ئە‌دە‌بى فارسى کردە‌ خاوە‌نى جوانترین شیعەرە‌کانى خۆى، کە‌ دوورن لە‌ هەر زۆر لە‌ خۆکردنیک، ئە‌و قە‌سیدانە‌ى وە‌ک چە‌قۆیە‌کى تیز دلە‌کانمان بۆ هە‌تا‌ه‌تایە‌ دە‌بێ‌ "ورده‌کارى عیشق لە‌ جیهاندا".

جاریکیتر سە‌ردانی‌کە‌ران بە‌هە‌والی درۆوه‌ دابارینە‌وه‌ بە‌سەرماندا. سیخو‌رە‌کانیش ویستیان بە‌چاوى خۆیان "بلیسە‌ى عیشق" ببینن.

بە‌لای ئە‌وانە‌وه‌، شە‌مس لە‌ دیمە‌شق وە‌ک مامۆستا لای خیزانیکی دە‌ست‌رۆیش‌توو کارى دە‌کرد. زە‌حمە‌تە‌ بتوانم بێر لە‌وه‌ بکە‌مە‌وه‌ ئە‌و قوتابیه‌کى بچوک فی‌ر بکات. ئە‌وه‌ دە‌یدە‌نى ئە‌و نیه‌. ئە‌و دە‌توانى بە‌چە‌ند وشە‌یه‌ک، بە‌نیگایە‌ک، چاره‌نووسى مندالیک بگۆرێ‌. بە‌لام بە‌دلنیاىیه‌وه‌ نە‌ک بە‌فی‌رکردن بۆ ماو‌ه‌یه‌کى درێژ و بە‌ئارامى. هێشتا چیرۆکى ئە‌و کورە‌م لە‌یادە‌ کە‌ قسە‌کانى شە‌مس تووشى حە‌پە‌سانیان کرد و وتى دە‌یه‌وى لە‌گە‌لیدا بمینیتە‌وه‌ "وە‌ک زە‌وى دامە‌زراو"، کە‌ مرد و هێشتا تە‌مە‌نى هە‌ژدە‌ سال تینە‌پە‌ریبوو. ئە‌و کورە‌ هێشتا پینە‌گە‌یشتبوو تا بارى شە‌مس هە‌لبگرێ‌. هێشتا دە‌توانم شە‌مس ببینم پیم دە‌لى: "رۆژیکیان دە‌رسم بە‌کۆمە‌لى قوتابى دە‌وت، بە‌پالنه‌رى خۆشە‌ویستى هە‌ندى شتى قۆرم بۆیان باس کرد. سۆزبانم وێران کرد". چۆن دە‌کرى سۆز وێرانکەر ئیستا جاریکیتر بیگێ‌ریتە‌وه‌ بۆ بوون؟ دە‌نگیک چرپاندى بە‌گوێماندا کە‌ رە‌نگە‌ کاتى ئە‌وه‌ هاتبى دواجار قوتابیه‌کى تیبگات ئە‌و فی‌رکردنە‌ى شە‌مس دە‌یکات خە‌لاتە‌ نە‌ک بە‌ندایە‌تى، بلابوونە‌وه‌یه‌ نە‌ک کشان، تامى تالە‌، بە‌لام لە‌کۆتاییدا دە‌بیتە‌ ما‌یه‌ى ئازادى. بۆ جیا‌وازی کە‌سایە‌تى.

دهبی مهولانایش ئیتر به هه مان ریگه بیر بکاته وه. چونکه رۆژیکیان بریاری دا جاریکیت سرفه ر بکات بۆ دیمه شق تا به دوای شه مسدا بگه پری. هه مان ئاماده کاریم بۆ ده ستپیکردنی گه شته که کرده وه، هه مان عه ره بانه ی پر له نای و ده ف، هه مان هاوه لانی گوماندار، هه مان مالئاوایی خه مگین: هه مان بیئومیدیه کان. سولتان وه له د قه ناعه تی وابوو دوژمنانی شه مس کوشتویانه، به لام زاتی نه کرد ئه وه به باوکی بلی، چونکه تاسانی سییه م، پاش یه کگرتن و جیا بوونه وه یان، بکوژ ده بی بۆی. له به ره ئه وه راستیه که ی لی شارده وه. زریانوسیش باوه پری وابوو بالنده که جاریکیدی فریوه، ئه گه رچی ره نگه هوی ئه م فرینه ی دووایی خۆشه ویسته که ی بی. رومی وتی کش کش و بالنده که فری. مه ولانام بینی ته واو قه ناعه تی به غیاب و فیراق هه بوو. به لای ئه وه وه ئه م هاتن و چوونه هیچ رۆلکی له دۆزینه وه ی شه مسدا نه بوو، به لکو له گه رانه رۆحیه که یدا رۆلی هه بوو، که نه وه ستا. یانی مه ولانا بۆ گه ران به دوای شه مسدا نه چوو بۆ دیمه شق، به لکو بۆ ئه وه چوو تا له شوینیکیت دوور له خۆی بیدۆزیته وه.

له به ره ئه وه جاریکیت سرفه ری کرد بۆ دیمه شق. سولتان وه له د جاریکیت کۆمه لی نامه ی بۆ ناردم پر بوون له و قه سیدانه ی باوکی نووسی بوونی. رومی له شیعر هۆنینه وه نه وه ستابوو. هه روه ک له ناردنی نیردراوان بۆ سوڤراکردنی شه مس که هیشتا دیار نه بوو، نه وه ستا. وه ک عاده ت، گه وره پیاوان و خه لکی ئاسایی و بیرمه ندان روویان ده کرده مالی رومی، هه روه ها وه ک باو بوو، له گه ل ئه وه ی له وانه وتنه وه وه ستابوو، بچوکتین قسه به زاریدا ده هات به لای ئیمه وه ده گۆرا بۆ گوته ی سه ر زاران.

له یه کیك له و نامانه دا سولتان وه له د ناردنی، تیبینیه کی سه ریپی سه رنجی راکیشام. ئه وه بوو وتبوی رومی هاوپییه کی نوپی هه لبژاردوه، ئه ویش شیخ حه میده دینی نامیه "که وینه ی خۆشه ویستی له ئاوینه ی سلوکیدا بینی".

که واته به م شیوه یه رومی له دیمه شق له و ئاوینه یه ی هاوپییه کی لاو خسته یه به رده می بۆ شه مس ده گه را. جگه له ناوه که ی هیچ سه باره ت به و پیاوه نه ده زانی، سولتان وه له دیش هیچ ورده کاری له وه سفکردنیدا نه وتبوو. نازانم چی وای له مه ولانا کرده ئه وه به ره فیکی خۆی هه لبژیری. که س ته مه نی ئه و پیاوه ی نه دۆزیه وه که مه ولانا هه لبژاردبوو جگه له زریانوس: گه نج نه بوو، ره نگه چه ند سالیك له مه ولانا بچوکت بی.

له قۆنیه، که س یه ک وشه ی سه باره ت به م په یوه ندیه تازیه بۆ سه لاج باس نه کرد. گه شتکردنه کان بۆ دیمه شق بیزاریان نه ده کرد، چونکه ده یزانی شه مس جاریکیدی سه ره له ناداته وه، رومی به جیه یشتوه وه ک که گه وره ترین میرات به جی دیلی. به لام سه رباری ئه م دلنیایه که باوه پری به هیزی پی هه بوو، هیشتا

له به رانبهر په یوه نډیه کانیتری رومیدا لاوز و هه ستیار بوو. له نیوان دوو سه فهره که ی دیمه شقدا به دواى هه ر دیداریکی نویدا ده گه را، له ترسی نه وه ی نه وه ک نه وه له ده ستدانه بوونیکى جه سته یی به ره ستیتر له گه ل خوی بیڼی، له ترسی نه وه ی که سیکیدی دلای مه ولانا بدزی. هه ستم کرد من بوومه ته جیگومان، له به رنه وه سه رکیشیم نه ده کرد به خویندنه وه ی "وتاره کانی شمس" به ناماده بوونی سه لاج نه بووايه. هه ندی برپه گه یان باسی نه بوون، وه ک نه و برپه گه یه ی ده لای قسه کانی سه لاج ده یشله ژینن.

له قونی، که س یه ک وشه ی سه باره ت به و پیاوه ی ناوی حمیده باس نه کرد، سه لاج به رگه ی بیرۆکه ی نه وه ی نه ده گرت که سیکیتر له خو شه ویستی مه ولانا شه ریکی بی. بو پالپشتیکردنی نه و پیاوه ی که ده بیته پیاوه نازیزه که لای مه ولانا، پرپارمان دا کر و کپ بین و قسه له باره ی هیچ شتیکه وه نه که ین په یوه ندی به خو شه ویستی رومی بو نه و پیاوه ی دیمه شقه وه هه بی. دواى مردنی سه لاج، له کاتی نه و ساته تایبه تانه ی خه لوه ت له گه ل رومی، پرپارم دا زیاتر له باره ی نه و پیاوه دیمه شقیه وه بزائم. نه و هو چی بو وای له مه ولانا کرد که بو گه ران به دواى شمسدا قونی ه ی به جیه پشست، که چی به که سیکیتره وه په یوه ست بوو؟ تاکه وه لامی نه وه بوو "شه مسی ته ورینی ته نیا بیانویه ک بوو".

جاریکیدى بیده نگى بالی کیشا.

هه ندی ناوچه هه ن قه ده غه ن عه قل تییان بچی. به نیو لیدانه کانی دل و هه ناسه پرکی و موچرکه و تربوونه دا تیده پهن. بو رویشتن به سه ر نه و زهویه ی وا دیار بوو شمس ته نیا بیانویه ک بوو بوى، نیستا ده زانم پیویستم به دوو لاق و دوو پیی ته واو جیاواز هه یه ".

له دیمه شق گه ران به دواى شمسدا بیسوود بوو، ژماره ی نه وانه یش هه والی درویان ده گواسته وه، که بیزار بوون له دووباره کردنه وه ی نه وه ی شمسیان له سه ره تای شه قامیک، له یه کیک له خانه کان، له سه ر پردیک یان له سه ر که شتی ه دیوه، که می ده کرد. وادیار بوو رومی نیتر وه پرس بوو بوو له و درو و ده له سانه که به بی کۆتایی دووباره ده بوونه وه. ورده ورده مه ولانا خوی له گه رانی دوور و دریژ به دواى شمسدا رزگار کرد.

نه م قه سیده یه ی نووسی:

سه د هه زار جار،

واز له نومید دینم،

نومید به چی؟ به شه مس،

وازم له نومید هیئا.

له هه مان کاغه زدا ده سخه تی سولتان وه له دم ناسیه وه که دواى نه وه هاتووه:

شەمسى تەۋرپىزى لە شام نەبىنى،
لە خۇيدا بەروونى ۋەك مانگ بىنى.
ۋتى: لەگەل ئەۋەى ئىمە زۆر لىيى دوورين،
بەلام ھەردووكمان بەبى جەستە ۋ رۇحين، يەك نوورين.
تەماشى ئەۋ بىكە ئەگەر ۋىستت، يان تەماشى من،
من ئەۋم، ئەۋ منە، ئەى گەراۋ.

ۋتى: ئەگەر من ئەۋ بىم، ئىتر بۇچى ئەگەرپىم؟
من خۇيم، ئىستا من باسى خۇم ئەگەم،
ئەى بۇچى زياتر ۋەسفى جوانى ئەگەم،
ئەۋ جوانى ۋ نىانىيە خۇى ھى منە.

من بەيەقىنى بەدۋاى خۇمدا ئەگەرپام،
ۋەك شەراب كە لە قازندا ھەئەچى،
شەراب لەپىناۋ كەسدا ھەئەچى،
بەلكو بەدۋاى جوانى ئەۋدا ھەۋل ئەدا.

گەپانەۋە نىك بوو. ئەۋەم دەزانى. جارىكىتر ژورەكان ۋ باخچە ۋ سەرچەم رېپەۋەكانمان گىسك دا ۋ
پاكان كردنەۋە. جارىكىتر، پشیلەكان ۋ ئافرەتەكانمان لە ژورەكانياندا خەبەر كردهۋە، رەنگە ئومىدىان
بە دیدارى دۆستانەتر بى، لەبەرئەۋە گەپانەۋە بۇ بازار ۋ چوونە گەرماۋ. كارەكەرەكەى كىرا بۇى باس كردم
كە خانمەكەى گەشتەر دەرەكەۋى. ديارنەبوونى دوۋاى شەمس ھەموو دەرگاكانى والا كرد. بەلام ئەۋە بۇ
چاۋدېرىكردىنى سەلاج بوو، ئەۋ موریدەى نەگۇرا، لە خەلكى قۇنىە، كە ھىچ سەرنجىكمان نەدەدايە.

دەرگاگان دەرځه ۴۴ سەر پښت

باسی رۆمیم کرد و تا توانای قسه کردنیشم هه بی هەر باسی ده که م. باسی شه مسم کرد و زیاتریش باسی ده که م. باسی خۆم کرد، به پیی توانا که مترین ئەندازه، به لام زیاتر باسی خۆم ده که م. باسی زریانوسم کرد و زیاتریش باسی ده که م. که سیکیدی هه یه پیویسته ئیستا و هسفی بکه م تا بازنه ی هاوپی نزیکه کان ته و او بکه م، ئەو پیاو هیش سه لآحه، زینگره که.

سهره تا رۆمی و سه لآح یه ک مورشیدی هاو به شیان هه بوو، ئەویش ته رموزی بوو. هه ردووکیان له یه ک ته مه ندا بوون. هه ردووکیان خوازیا ر بوون پریشکی گری تی به ریدات. به لای سه لآحه وه ئەو پریشکه ته نیا رۆمی بوو، که له کاتی کدا له باره ی ته رموزیه وه - مورشیده شاراوه که - وتاری ده ده، به چاوی دلای بینی، سه لآح گر ده گری. ئەو که رمبونه وه ی بینی و زانی ئەو پیاوه گرگرتوو ه ئەوه. به لام سه باره ت به سووتانی خۆی، ده بوو ماوه یه کی زیاتر چاوه پروان بکات تا به شه مس ده گات.

بۆ ماوه یه کی زۆر من و که سانیتیش ده مانپرسی چون ده کری خوتبه یه ک ده باره ی ته رموزی که رۆمی دای و ده یان باوه ردار بیستیان، به و قوولاییه رۆچیتته ناو رۆحی پیاویک و وای لیبکات بنه ماکانی لیاقه له پیر بکات و کلپه بسینی. پاشان هه مان پرسیا ر ده باره ی شه مس و رۆمیش کرا. چون ده کری ئەو وشه هیورکه ره وانه ی له نینوان ده رویشیکی پیری له رزۆک و ئوستادیکی زانا و عارفدا ئالوگۆر کران، رۆمی، پاشان شه مس و پاشان ئەده بی فارسی و له کۆتاییشدا، رۆحی ته وای گهل، بگۆرین؟. ناتوانم وه لامی ئەوه بده مه وه. به لام ئەوه - لانیکه م به لای منه وه - روونه که خوا له هه ندی بۆنه ی له م جۆره دا بریاری داوه بۆ چه ند ساتیک به رجه سته بی. ناخۆ رۆمی و شه مس له و رۆژه ی دووره ی ۲۶ ی جه مادی دواپی سالی ۱۶۴۲ دا چییان بینی؟ خوا خۆی یان خۆشه ویست؟ ناتوانم وه لامی ئەوه بده مه وه. به لام قه ناعه تی ته وایم به وه هه یه که بلیسه که ی دیوه که گری تیبه ر ده دات و ده یسوتینی.

هه رچی سه لآحی زینگره ره، هه مان ئیدراک له و رۆژی جومعه یه، له مزگه وتی ئەبولفه زلدا **رووی** دا، کاتی رۆمی وتاره که ی ده دا. به چاوه دره وشاوه کانی و گۆشته به خه لوزبووه که ی قسه کانی بیست. پشکویه ک که وت به سه ری دا.

له و رۆژه وه سه لآح له ده وروخولی مه ولانا جیا نه بوویه وه و وادیار بوو به وپه ری دان به خۆداگرته وه چاوه پروانی ئەو ساته ی ده کرد رۆمی له شه مس بیته وه و سه ره نجام روو له و بکات. ئەو ساته نزیک ده که وته وه. هه موومان ده مان توانی هه ست به وه بکه ین.

هه موو کۆک بووین له سه ر ئەوه ی سه لآح ناتوانی به باشی ته عبیر له خۆی بکات، چونکه رۆژانی ته مه نی له پشت ترازووه که ی له دوکانه که یدا له بازار، به کیشانی ئەو ئالتونه به سه ر ده برد، که پاشتر شیوه یه کی دیاریکراوی پی ده به خشی. روانینه که ی، که وتبایه هه ر کوی، جگه له تیشک هیچیتری نه ده دی، شکانه وه ی

كانزا و بهرده پيرۆزه كان. گوڤكاني جگه له ته قه ته قی کوتانی زږ و زیو هیچی نه ده بیست. چۆن توانی، له و بارودوخه دا فیری قیل و قاله بی؟ چۆن ده کری كه سیک له باوکیکی ماسیگر له دایك بووی وای لیبی
شاره زای ریساكانی زمان بی؟ نه و رستانه ی دریده برین ته نیا لیشاویك هه له بوون، سه رباری نه وهیش،
مه ولانا قه ده غه ی کردبوو كه س ئاماژه یان بو بکات و راستیان بکاته وه. پاشان کاتی سه لاهی کرد به هاوه لی
خوی، بریاری دا وهك نه و قسه بکات، به وه نه وه له زمانه وانیا نه ی گوڤی بو ئامرازی زور پیشکه وتوتتری
ده برین. پاشان هه موو شار كه وتنه لاسایی کردنه وه ی مه ولانا و ئیتر به شیوه یه کی هه له قسه یان ده کرد. من
له و رووه له مندالیمه وه تیكه لی پیاوانی زانا و خوینده وارم کردوه، له چه ند بۆنه یه کدا خۆم ده بیینی وهك
سه لاه هه ندی وشه م ده شیواند.

جاریکیان شه مسی ته ورزی پیی وتم: " وشه کانی زږنگه ره که مشه وه شم ده که ن".

نه ویش وهك رومی سه لاهی به کائینیك ده بیینی که هاوړیکی وشه کان و جوانی زمانی تیده په پړینی. سه لاه
" نه لقه ی کلپه کان بوو که ده رگاگان ده خاته سه ر پشت"، نه و خوی بایه خیکی زوری به به هه له گوگردنی
وشه کان نه ده دا، به لکو زوری نه برد، له ژیر بالی رومیدا بیینی، ده سته بژیری شار لاسایی ده که نه وه.
کاتی جاری گه پانه وه ی رومی درا، سه لاه رووی کرده ماله که ی، که له رابردوودا دوو خوشه ویسته که
خه لوه تیان تیدا کیشا و هه رچی ئاسه واری شه مس هه بوو سپیه وه. که واکانی و ملیچه کانی و میزه ره کانی و
نه عله کانی خرانه سندوقیک و نیردران بو گوند، هه روه ها سیتی شه تره نه که ی شه مس درایه خیزانی ژنی
پیشووی (کیمیا)، که شه مس له ماوه ی کورتی ژیا نی هاوسه ریپاندا به سه ریدا زال بوو و " به زانندی".
وتاره کانی دران به زریانوس که له کو تاییدا گه یشتنه ده سستی من. به م شیوه یه توانیم تیپینه کانم ته واو
به کم. له ماوه ی نه و ساتانه ی شپرزیدا پیش دووم گه پانه وه له دیمه شق سه لاه تاکه که س بوو خوی بو
نه وه ی پاش شه مس هات ئاماده کرد. گومان له وه دا نیه له ناخی خۆیدا هه سستی ده کرد نه و میراتگره که یه،
له به رنه وه سه ره نجام خوی ئاماده کرد تا جیگه ی بالنده که بگریته وه.

مه ولانا گه پاره وه و سه مای بیستن و که یفخوشی که وهك جانه وه ریکی زیان به خش له ماله که ده رکرابوون،
گه پانه وه. ده متوانی هه ندی جار گویم له تریفه ی پیکه نینی ئافره تان بی له ناو ژوره کانیا ندا. زریانوس
خوی له پړی شاشیی حیجابه که وه هه ردوو برۆ باریکه که ی کیرا و برژانگه چه ماوه کانی و چاوه به کل
ره شتووه کانی بیینی.

شه مسی نازارچه شتوو، شه مسی زوو تووره و شله ژاو، بواری بو سه لاهی هیمن و له سه رخو کرده وه. قه ت
نه مانزانی که ی و چۆن ناشته وایی کرا، به لام ده توانم بلیم یه کگرتن له گه ل سه لاه کتوپر یا خود لابه لایی
نه بوو. به ئاسانی و به بی ده رکه وتنی هیچ شتیکی نا ئاسایی رووی داوه. کتیب نه خرانه وه ئاو و به سه لامه تی

بېنە دەرەو، ھەرۋەھا بېلىسەى ئاگر لەپر كىتىبى قووت نەدا و پاشان بە موعجىزە يەك بگە پېنەو دۆخى يەكە ميان.

سولتان وەلد گۆرانى لە شەمسەو بۆ سەلاخ بەم شېوہ يە پاساودا:

ھاوړېكە ھەر خۇى ئەبى،
بەلام چاكەتەكە ئەگۆرئ،
چاكەتە كۆنەكە ئەدرئ و
جارېكىدى دەرئەكە وئتەو.

شەرابەكە ھەر خۇى ئەبى،
بەلام جامەكەى ئەگۆرئ،
بروانە بۆ ئەو شادىيەى،
پىئى ئەدا لە سەرى مەيگېر.

واز بېنە لە باسى زىندوو بوونەو،
با باسى يەگگرتنى تەواو بگەين،
لەو شەپۇلدانە،
دەريايەكى ھار پەيدا بوو.

سەلاخ پاش بەخەلوزبوون و سووتان بەم شېوہ يە دەرکەوت. ئارامىيەكەى زۆر لە ھەلقولېنى روبراىكى ھېمن و بەتال لە بىرۆكەى پردى خاپوور، دەرەختى لەرېشك دەرھاتوو، تەرمى كفنكراو كە لافاوا راياندەمالئ، دەچئ. بەلئ، دەكرئ سەلاخ بەجەستە يەكى ھېمن لە ئاوا دابنرئ، ئاوا پاش ئاگر، سەلاخ دواى شەمس، ھەرۋەھا وەك ناوى ھەريەكەيان ئاماژە دەكات "تەبايى" دواى "شەمس".

لەناو كۆمەلەى بازنەى يەكەمى دلسۆزان، زريانوس سەلاخى بەدوو چاوى داخراو پەسەند كرد. دلسۆزىي ھاوړئ يۆنانىەكەم بۆ مەولانا لە ھەر ھەلبژاردنېكى شەخسى، لە ھەر ھەستكردنېك بە ئىرادەى ئازاد، گەورەتر بوو. لەو ساتەو چاوى رۆمى دەكەوئتە سەر كەسېك، لەو ساتەو ئەو كەسە ھەلبژىردراو دەستبەجئ دەبئتە كەسە رىژدارەكە لای زريانوس. لەبەرئەو ھېچ دوودل نەبوو لە شويئكەوتنى سەلاخ. من ھەندئ زياتر دوودل بووم لە قبولكردندا، بەلام ئايندە بەرەنگارىكردنە بېمانا و راگوزەرەكەمى شەلوپەت كرد، چونكە دواى مردنى سەلاخ، وەك باسەم كرد، ئەو پياوہى جىگەى ئەو ئاوە ھېمنە دەگرئتەو من دەبم، حوسام.

هه‌رچی سولتان وه‌له‌د بوو کاردانه‌وه‌که‌ی عه‌قلانی بوو، چونکه ئه‌و کورپه‌ چاکه سه‌لاحی به‌ مه‌ره‌می برین، قسه‌ بۆ لال، تروسکایی روناکی بۆ نابینا، داده‌نا. هه‌روه‌ها باوکی، دوا‌ی ئه‌و ئازاره‌ زۆره‌ی تووشی بوو، هیۆر ده‌کرده‌وه‌ و پێی وابوو ئه‌وه‌ به‌هایه‌کی هه‌یه‌ به‌هیچ‌ نرخ‌ی ناخه‌ملێنری. هه‌روه‌ها سولتان وه‌له‌د بوو کیرای له‌وه‌ خه‌به‌ردار کرد که سه‌لاحی له‌سه‌رخۆ و هه‌یمن شوینی شه‌مس ده‌گرێته‌وه‌ و پێویسته‌ نیگه‌ران نه‌بی.

ئه‌مه‌ به‌لای ئافره‌تانه‌وه‌ چی ده‌گه‌یاند؟ ره‌زامه‌ندی؟ رازیوون؟ هه‌یشتا ده‌پرسم. سه‌باره‌ت به‌م گۆرانه‌ له‌ پیاویکه‌وه‌ بۆ یه‌کیکی‌تر چییان وت؟ نازانم. به‌لام هه‌رگیز گویم له‌ هیچ ئافره‌تیکیان نه‌بوو بلی ئافره‌ت بۆ پیاو خه‌لق کراوه‌ و پیاو بۆ ئافره‌ت خه‌لق کراوه‌، ته‌نیا بۆ ئه‌و. وایزانه‌ مه‌سیحیه‌کان وا ده‌لێن. به‌لام سه‌باره‌ت به‌م شتانه‌، هه‌مان وانه‌مان له‌ خواوه‌ پێنه‌گه‌یشت.

مه‌ولانا له‌ نووسینی قه‌سیده‌ له‌باره‌ی شه‌مس و ناوبردنی له‌کاتی خولانه‌وه‌یدا نه‌وه‌ستا. به‌لام ئیتر ئه‌و که‌سه‌ی دوا‌ی ته‌واوی سه‌مای بیستن ده‌ستی کرد به‌ شیلانی پیکانی و ئاره‌قی وشک ده‌کرده‌وه‌، پێی ده‌وتری سه‌لاح. پارانه‌وه‌کانی رۆمی زۆر له‌ پارانه‌وه‌ی ئاراسته‌کراو بۆ زاتی ئیلاهی ده‌چوون، یان ره‌نگه‌ بۆ خۆی. به‌لام من هه‌ندی جار ده‌مپرسی به‌راست شه‌مس له‌کوێیه‌: ئایا له‌ شوینیکی‌تر هه‌یه‌ له‌ ده‌روه‌ی ناخی رۆمی؟ ئایا هه‌یشتا به‌ هه‌لکردنی شنه‌بایه‌ک هه‌لده‌له‌ری؟ ئایا هه‌یشتا په‌نجه‌کانی به‌ مه‌که‌ب ره‌ش ده‌بن؟ ئایا هه‌یشتا سه‌ودا له‌گه‌ل ئه‌و سه‌ردانیکه‌رانه‌ ده‌کات که ده‌یانه‌وی رۆمی ببینن؟ "وتاره‌کانی شه‌می ته‌وری" ماوه‌یه‌کی زۆر به‌بی ئه‌وه‌ی ته‌واو ببن، مانه‌وه‌. که‌س قسه‌کانیم بۆ ناگوێزێته‌وه‌، من خۆم له‌کاتی گه‌ران به‌ناو توێژاله‌کانی زاکیه‌مدا وشه‌کانیم ده‌قاوده‌ق گواسته‌وه‌، سه‌رجه‌م "وتاره‌کانی" سه‌رده‌می شه‌مس به‌ره‌و پوکانه‌وه‌ ده‌چوو، ئیتر ده‌بووه‌ به‌شیک له‌ رابردوو.

له‌ رۆژیکی به‌هاردا کاتی خونه‌ی گولان و بالنده‌کان و ئاسمان کۆتاییهاتنی وه‌ری ساردی زستانیان راده‌گه‌یاند، مه‌ولانا هه‌موومانی له‌ ژوره‌که‌یدا که‌ پاش ده‌رکه‌وتنی سه‌لاح ته‌واو گۆرابوو، کۆکرده‌وه‌. ئه‌و کتیبانه‌ی شه‌مس فری دابوون گه‌رانه‌وه‌ بۆ سه‌ر ره‌فه‌کانی ژوره‌که‌ که‌ داخراوو و ئیتر وه‌ک جارێ به‌کار ده‌هێنران. هه‌روه‌ها ئه‌و ئاگردانه‌ گوێزرایه‌وه‌ که‌ به‌هاوین و زستان پڕ ده‌کرا له‌ خه‌لۆز بۆ گه‌رمکردنه‌وه‌ی شه‌مس که‌ به‌به‌رده‌وامی هه‌ست به‌سه‌رما ده‌کرد و له‌ ژێرخانی‌کدا هه‌لگیرا. فه‌رش و پشته‌ی به‌دریژی دیواره‌که‌ راخران تا سه‌ردانیکه‌ران وه‌ک جاری جارێ ئاسوده‌ دابنیشن.

له‌و رۆژهدا، مه‌ولانا که‌ ده‌ستی سه‌لاحی گرتبوو پێی وتین وه‌ک شیخ له‌سه‌ر ریچکه‌که‌مان دایده‌مه‌زینی تا بپێته‌ مورشید و ماموستا و سه‌رمه‌شقمان. داوا‌ی لی کردین شوین ئه‌و پیاوه‌ نه‌خوینده‌واره‌ بکه‌وین که‌ نه‌یده‌توانی وشه‌کان به‌راستی ده‌ربهری. له‌باتی قفل ده‌یوت "قلف"، له‌باتی "مبتلی" ده‌یوت "مفتلی" و به‌و شیوه‌یه‌.

به لآم ملكه چ بووين. ده مانزانی به رهنگاری و دوژمنايه تيكردن له دهره وه وه دى، له سهرجه م بازركانانى بازار كه زيړنگه ره كه به ركابه رى خويان داده نين، له لايه ن پيشه وه ره كانيتره وه، له نه حويه كانه وه كه رازى نابن پياويكى نه زان ببيتته گه وره يان.

له و روزه دا، له باريكدا ده ستي به ده ستي سه لآحه وه بوو، مه ولانا وتى: "له م دنيايه دا بايه خدانم به كه سيك نيه، جا نه گه ر نه ينى شيخ له سهرمدا دهر كه وت، هيچ بالنده يه كه له تواناي فريندا هاوبه شيم ناكات. من دلّم باشه، له خه لك گوشه گير ده بم، كه سم ناوى و با هيچ كه سيكيتر وه كه ميش ته نكاوم نه كات، برؤن و داواى ويسالى سه لآح بكن، داواى يه كگرتن له گه ل روى بكن. نه گه ر فريشته بن سهر راده وه شينن، نه گينا نه گه ر گومانيان ليكرد وه كه شه يتان ده بن."

وه كه نامازه بو ملكه چى، سولتان وه له د - كه هيشتا هه لژه نرابوو له ناره قى باوكى - يه كه م كه س بوو هاته پيشه وه له سه لآح و ده ستي ماچ كرد. پاشان له مه ولاناى پرسى:

"ئايا سه لآحت له به رنه وه خوش دهوى له ناو نووره كانندا ده سورپته وه؟"

رؤمى وه لآمى دايه وه: "من به پالنه رى كيش كردن و په يوه ندى خوشم دهوى. كه هره مانى زهر د پووش رانه كيشى به هوى نه و په يوه ندييه كويان نه كاته وه. كه هره مان خوى له خويدا هيچ شتيكيتر كيش ناكات له به ر نه بوونى په يوه ندييه كه به يه كيانه وه ببه ستي، نه مه به سهر به چكه وشتر يكيشدا ده چه سپى كه به داواى دايكه گولبووه كه يدا غار ده دات. نه گه ر كه سيك نه سپيكي عه ره بى ره سنى هيئا كه نرخه كه ي هه زار ديناره و به به چكه وشتره كه ي وت: "له باتى نه وه ي به داواى دايكتدا بچى به داواى نه م نه سپه دا غارده"، نه وا به چكه وشتره كه به داواى نه سپه كه دا راناكات و شوينى ناكه وي، چونكه په يوه ندييه كه نيه وشتر و نه سپ به يه كه وه ببه ستيته وه. سه لآح له به ر نه و په يوه ندييه يه كه مان ده خات كيشم ده كات."

نه و په يوه ندييه يه كه ته واو جياوازه له و په يوه ندييه يه كه گه ل شه مس يه كيخستبوون، روزه به روزه زيادى ده كرد. رؤمى ته با ديار بوو له گه ل نه و هيمنى و ناراميه يه كه كاتى بوونى شه مسدا ليى بييه ش بوو بوو. نه وه پرؤسه ي چاكبوونه وه بوو، هه ستردنه كه ي به نارامى و سه فا بو ئيمه گواسته وه و پيرؤزيايمان له سه لآحى پياوچاك كرد.

داواى سهردانى زورى نافرته تان بوو گه رماو و بو بازار و باخچه و باخه كان كه له كاتى بوونى شه مسدا هه لوه شينرابوونه وه، زانيم ميزاجى باش و روى گالته وگه پ و نوكته بازى بوو ژوره كانى نافرته تان گويزراوه ته وه و سه لآح هه رچى له توانايدا بوايه ده يكرد بوو نه وه ي خوشى و شادى بخاته دلان. نه و خوى خيزاندار و باوكى دوو كيژ بوو - يه كيكيان وه كه باسم كرد ناشقى سولتان وه له د بوو - و زور له شه مس زياتر له خواسته كانى ژيانى هاوسه رگيرى تيده گه يشت. سهربارى نه و په يوه ندييه يه هه ردوو پياوى يه كخستبوو، له نرخاندى و ريژگرتنى ژنه كانيان نه ده وه ستان. هه رچى كيرايه چاره نووسى روزه نى برينى بوو سهركزى و

بیبایه‌خی و پشتگوځځستن و دووری بوو هرکات بیرى بکه وتایه ته‌وه میړده‌که‌ی له‌گه‌ل شه‌مه‌سه
"خوشه‌ویست به‌بى زه‌مان"، به‌لام لى تووره نه‌ده‌بوو له‌به‌رته‌وه‌ی ده‌یزانى په‌یوه‌ندیی نه‌و دووانه
حه‌تمییه و نه‌ملاونه‌ولا هه‌لناگرى. کاتى لافاوځکى به‌هیز هه‌لده‌کات، بوچی ماسیه‌کى بچوکى ساده
به‌ره‌نگاریی ته‌وژمه‌که بکات؟ له‌به‌رته‌وه‌ی خوى له‌ئاوه‌که‌دا نوقم کرد تا گه‌رده‌لوله‌که نه‌ما، تا نه‌وکاته‌ی
سه‌لاح هات.

سه‌بارت به‌و په‌یوه‌ندیی مه‌ولانا و سه‌لاح، خه‌زورى ناینده‌ی، به‌یه‌که‌وه ده‌به‌ستیتته‌وه له‌پرسپارکردن له
سولتان وه‌له‌د کولم نه‌دا. کاتى زانى پرسپاره‌که‌م له‌فزولیه‌وه نیه، به‌لکو له‌به‌رته‌وه‌یه توامارى ده‌که‌م،
له‌پیناو توامارکردنى ژيانى نه‌و پیاوه‌ی ته‌واو ده‌زانیان کاریگه‌رى زورى له‌سه‌ر زور دل و عه‌قل ده‌کات،
سامانیک زانیاری دامى.

بو نمونه زانیم سه‌لاح به‌رؤمى وتوه به‌ر له‌یه‌کگرنتیان، نور له‌چاوه‌کانیدا شاراوه بووه و نه‌و لى بیئاگا
بووه، رؤمى بووه چاوه‌کانى کردوته‌وه و له‌پېر "نور فه‌یزى کرد و ده‌ریا جوځا".
پیشتر هه‌ندى ئاماژه‌ی جیاوازم بو نه‌و "نور" ه کرد که سه‌لاح بینى. نه‌و خوى راشکاوانه له‌باره‌ی نه‌و
دیاردیه که من خوم جاریکیان توانیم به‌چاوى خوم بیبینم، قسه‌ی کرد. کاتى به‌سواری هیستره‌که‌ی
ده‌چوو بو دوکانه‌که‌ی، له‌پېر ئاوپى دایه‌وه و ته‌ماشای روى کردم، دواى نه‌وه‌ی شتیکی ده‌رباره‌ی
کتیبه‌کانم له‌قونیه باس کرد، دوکانه‌که‌ی له‌هفته‌یه‌کدا دوو روژ ده‌کرده‌وه، پیى وتم: "نالیړه، له‌به‌ر
چاومدا ده‌ریای نورى سپى وه‌ستاوه".

هاتمه پیشه‌وه و هه‌ولم دا شه‌پوله‌کان و هه‌لکشان و داکشانى نوره‌که له‌قوولایى چاوه‌کانیدا باش بیبینم،
ئاماژه‌یه‌کم نه‌بینى بو ده‌ریای نورى سپى، به‌لام له‌گلینه‌ی چاویدا خوم بینى، خوم به‌ته‌نیا. نه‌جا
جاریکیتر که‌وته‌وه قسه‌کردن ده‌رباره‌ی نه‌و کتیب‌فرۆش‌ه‌ی کتیبه‌کانى ته‌نیا به‌کتیب کۆکه‌ره‌وه‌کان
ده‌فرۆشت. پاشان وه‌ستا و وه‌ک نه‌وه‌ی شتیکی ته‌واو سروشتى بى، وتى: "ده‌ریای نورى شین ده‌بینم،
ده‌ریای نورى سه‌وز، ده‌ریای نورى زه‌رد، ئیستا من ده‌ریایه‌که به‌په‌نگى دوکه‌ل ده‌بینم".

وه‌ستا. چاوه‌کانى داخست، پاشان کردنیه‌وه و وتى:

"حوسام، ئیستا ده‌ریای ره‌ش هه‌لچوو".

جاریکیدى وه‌ستا. پاشان وتى له‌کتیبخانه‌ی که‌سیکدا به‌ناوى عه‌زیز زیاتر له‌یه‌ک ملیون به‌رگ کتیب هه‌یه
و پیش که‌میک نوسخیه‌کى زور ده‌گمهنى کتیبى "لوزیکى بالنده" ی عه‌تارى ده‌ست که‌وت به‌نرخیک که
به‌لای سه‌لاحه‌وه گران بوو. دواى نه‌وه‌ی جاریکیدى وه‌ستا، وتى عه‌زیز خوى پیى وتوه پازده
ده‌ست‌نوسیتى "لوزیکى بالنده" دوکانه‌که‌یان رازاندوته‌وه، یه‌کیکیان به‌ده‌سخه‌تى شاعیر خوى نووسراوه.
هیچیترم ده‌رباره‌ی هه‌لچوونى ده‌ریای ره‌ش نه‌زانى.

ئەو دە سالەى سەلەح لە گەل رۆمى بەسەرى بردن رووداو و موفاجه ئەى توندوتیژیان تیئەكەوت وەك لەو بیست و سى مانگەى لە گەل شەمس بەسەرى برد تیى كەوت. من تا ئەمڕۆیش هەر دەپرسم چۆن یەكگرتنێك كە دوو سال كەمتری خایاند توانی ئەو ئەندازە گۆرانی لە ژيانى رۆمى و ژيانى ئیمەدا، هەر وەها ئەو روبرو مەزنە بە فوارە یە لە شیعری فارسیدا دروست بکات.

رۆژیکیان، یاوهرى مەولانا بووم لە بازار. خۆر روومه ته زەرده كەى درهوشاندبووه. ئەو هەستەم لە لا دروست بوو هەر تیشكێك دەچیتە ناو روومه تی شەر لە گەل رەنگزەردییە هەمیشەییە كەیدا دەكات. بەكەمى لە ژووره كەى دەردەچوو و زۆر شەیدای شوینە داخراوەكان بوو، وەك گەرماو. پزیشكانى شار كە زۆریەیان لە موریدەكانى بوون ئامۆژگارییان كرد بچیتە دەرەوه و هەوايەكى پاك هەلبمژى، سەیران بکات و روومه تی بداتە بەر خۆر، بەلام گوێی بۆ نەدەگرتن. هەر كە تاریكى و شیی گەرماووەكانى بەجى دەهیشت، یەكسەر دەگەراییه وە بۆ ژووره داخراوەكە كە سیبەر خێو تهی لەسەر هەلدابوو و سەمای بیستنى تیدا ئەنجام دەدرا.

بەیانى ئەو رۆژە لە نزیك بازار، بە بازارى مسگەراندای تیپەرین كە تەشت و كترى و دەفر و قازانى مسین پزاون، تیر و كەوان و شمشیر و رم و قەلغان و جۆرەها چەكى تیدا دروست دەكرى. لە چاوى مەولانادا كەمترین بایە خدانم بەو چەكانە نەدى. بەلام كاتى بە بەردەم دوكانەكانى دروستكردى دەرزی و قەلەمە كوتراوەكاندا تیپەرین، رۆیشتنى هیواش كردهوه. بایە خدان بە پرۆسەى یەكخستنى بارستەكان و كون و دووریەكانى هەر دەرزیه كى پیوه دیار بوو.

زۆر لە بازارى زینگەرانهوه دوور نەبووین كە سەلەح ئیشى تیدا دەكرد. كاتى رۆمى دوكانى دەرزیسازەكەى بەجیهیشت لە ناوهراستى كۆلانە سەرەكیەكەدا وەستا، لە پر گوێی لە دەنگى تەقەتەقى زینگەران بوو، مەولانا لە ناوهراستى بازاردا لەسەر ئاوازی ئەو تەقەتەقانه كەوتە خولانەوه.

لەو ساتەدا، سەلەح بە دەم هاوار كردهوه لە دوكانەى هاتە دەرەوه، بەناو ئاپۆرای ئەلقەبەستوى دەورى سەماكەرەدا خۆى گەیاند و سەرى خستە بەرپیكانى رۆمى و لیوه كانی دا لە پەنجەى پی موبارەكەكانى و لە هۆش خۆى چوو، بەلى لە هۆش چوو. دواتر لای سولتان وەلدانى بەودا نابوو نیگایەك لە جیهانى شاراووه فرمانى پیکردوه رێك لەو ساتانەدا دوكانەكەى بەجى بیلى، لەبەرئەوهى رۆمى كە زۆر لىی دور نەبوو، لە خولانەوهدا نوقم بووبوو.

لەسەر شۆستە بەرزەكەى بەردەم دوكانى كەرەستەكانى نەشتهرگەریدا مەولانام دى پرچ و روومه تی سەلەح ماچ دەكات، دەستى پيدا دینى، پاشان رايدەكیشى بۆ سەماكردن، بەلام سەلەح نەیتوانى پی بەپی ریتى جولەكانى رۆمى بروت، لەبەرئەوه بازنەكەى بەجیهیشت و پیى وت: "من وەك مەولانا توانام نیه سەمای بیستن بکەم".

توندی زهبت و رهبت و زهحمهتی جهستهیی، جهستهی ئه و پیاوهیان زۆر لاواز کردبوو، که بۆ چه ندين سال له جهستهی ته نیا دهست و باله کانی له جولهیهکی بهردهوامدا بۆ کوتانی زۆر به کار هیناوه. رایکرد بۆ دوکانه کهی و داوای له کریکاره کانی کرد له کوتان نه وهستن تا رۆمی له سه ماکردن ده وهستی، له بهرئه وه ناچار بوون له کوتان بهردهوام بن ته نانهت ئه گهر پلێته ئالتونه کان شر و وپیش بین. کریکاره کانی هه ولیان دا بیری بخره وه که کوتانی توند ئالتون له ناو ده بات، به لام گوپی بۆ نه گرتن، چونکه تاکه شت له و ساته دا به لای سه لآحه وه گرنگ بوو خولانه وهی رۆمی بوو، ئه و خولانه وهیه که نیوه رۆ دهستی پیکرد تا نوێژی عه سر نه وهستا.

داوای ئه وه رۆمی رۆیشت، سه لآحه هینا که له توندیی حیرهت و حه په سانیدا جله کانی دراندبوو، وه ک چه ند شریتی که به ده وریدا شور بوویه وه و بازاره که یان به جیهیشت.

له شوینه که م دابه زیم، هه ولم دا حه شاماته که له دوو پیاوه که دوور بخره وه و له که سانی فزولی بیان پارێزم. ورده ورده سه رسامان بلآوه یان لیکرد، له گه ل بانگداندا دوکانه کان داخران و بازار چۆل بوو، یه کیک له کریکاره کانی سه لآح دوکانه کهی کلۆم دا. لئی نزی که و تمه وه و لیم پرسى: ئه رى ئالتونه کوتراوه که چی به سه ر هات؟ وتی پلێته ئالتونه که ته له ف بوون، بۆ چه ند ساتیک وا هاته پیش چاوی ئه و که ره ستانه ی به کاریان دینن به ئالتون دا پۆشراون، پاشان کلپه که ی خسته گیرفانی و رۆیشت و له تاریکی شه ودا ون بوو. رۆژی دواتر کاتی ده رباره ی کۆتایی ئه و رۆژه پر له سه یر و سه مه ره یه پرسیارم له سولتان وه له د کرد، ده قاوده ق پئی وتم رۆمی هه مان شیوه کانی خۆشه ویستی، هه مان چاکه که به سه ر شه مسی ته ورێزیدا رژاندبوو پیشکه ش به سه لآحیشی کردن. له پر دلّم هه ره سی هینا. ره نگه له غیره یان ئیره ییه وه بووبی، ته واو دلنیا نیم. به لام له وهیش ترسام هه ستی توورپه یی و دوزمنایه تی له ته واوی شاره که دا په ره بسینی، ریک وه ئه و کاته ی شه مس لیره بوو، ئه و شاره ی نه یده ویست مورشیده که ی خۆی ببه خشیته یه ک پیاو. ئه م هه سته قوول بوویه وه، له بهرئه وهی ئه و پیاوه پیاویکی ئاسایی بوو، پیاویک ریک وه ک ئیمه یه.

له کاتکی درهنگی ئه و رۆژه دا گویم له یه کیک له هاوړپیکانمان بوو قسه کانی سولتان وه له دی ده شیواند. ده سته واژه ی "شیوه کانی خۆشه ویستی" له ده میدا گۆرا بۆ "هاوړپیه تی". به لى، هه ولیان ده دا، له ژیر سه قفی مه ولانا و له کاتی ژیانیدا قسه و کاره کانی ده ستکاری بکه ن و بیان شیوینن.

به زۆری گویم له ده سته واژه ی "عیشقی ئیلاهی" ده بوو. له هه موو شوینیک ده مپرسی ئه وه مانای چیه. راستیه که ی من نه مه ده توانی له ماناکه ی تیبگه م، ته واو دلنیا نه بووم له وهی خوا عاشقی پیاوان ده بی، له بهرئه وهی یه ک و بی شه ریکه، به راستی وا نابینم بکری عاشق ببی. هه روه ک که س ناتوانی لئی بپرسی. به لام هه ندی جار ئه و هه سته م له لا دروست ده بوو که ئه و رۆمی و شه مس و سه لآحیشی خۆشویستوه.

هه‌ندی جار به خۆم دهوت لهو ده‌برپه‌دا که شاعیران زیاده‌ر‌ه‌وییان له به‌کاره‌ینانیدا کردوه، پ‌یوسته وشه‌ی "عیشق" ییماننا جه‌سته‌یه‌ی ر‌وته‌که‌ی وه‌ر‌ب‌گ‌ری، وه‌ک ئه‌وه‌ی ب‌ل‌ی‌ین "جنسی ئیلاهی". یۆنانیه‌کان باوه‌ر‌پ‌یان به‌وه‌ هه‌بوو، هه‌روه‌ها هیندی‌ه‌کانیش که بر‌وایان به‌ بیروباوه‌ری پر‌وپوچ هه‌یه، به‌لام هه‌ندی نیشان‌ه‌ی راستیان ت‌یدا‌یه، بۆ نمونه ده‌ل‌ی‌ن خواوه‌نده‌کان غیره له پ‌یاوان ده‌که‌ن له‌به‌ر ئه‌و چ‌یژه جه‌سته‌یه‌ی که ته‌نها ئ‌یمه‌ی پ‌یاو هه‌ستی پ‌ی ده‌که‌ین. غیره له پ‌یاوان و به‌ر‌اده‌یه‌کی زیاتریش له ئا‌فره‌تان ده‌که‌ن، چونکه چ‌یژی ئا‌فره‌تان، وه‌ک هیندی‌ه‌کان و هه‌روه‌ها یۆنانیه‌کان ده‌ل‌ی‌ن، له هه‌ر خۆشیه‌کیتر له هه‌ر س‌ی جیهانه‌که‌دا، خۆشتره.

ره‌نگه له‌به‌ر ئه‌م هۆیه ب‌ی له به‌هه‌شت په‌ری (حۆری) ب‌ینه‌ندازه جوان پ‌یشوازی له باوه‌رداران ده‌که‌ن د‌وای مردنیان، وه‌ک ئه‌وه‌ی چ‌یژی س‌یکس بال‌ترین پ‌اداشت ب‌ی بۆ ژیانیه‌کی پر له ته‌قوا و ئ‌یستيقامه. کات‌ی ئه‌م ئه‌فکارانه ده‌خه‌مه لاره — که ده‌زانم وه‌لام‌یک‌ی ر‌وونیان نیه — بیر له مه‌ولانا و ئه‌و عیشقه‌گه‌وره ده‌که‌مه‌وه که دایگرت کات‌ی شه‌مسی ته‌وریزی بینی، هه‌ستیک دامده‌گر‌ی که چ‌یژی جه‌سته‌ی رۆل‌یک‌ی له‌وه‌دا هه‌یه. ته‌واو ده‌رک به‌وه ده‌که‌م هه‌ندی عه‌قل‌یه‌ک‌گرتنی جه‌سته‌ی به‌ شتیکی بازار‌ی و ب‌یزراو و ب‌گره ره‌نگه مه‌ترسیدار داب‌ن‌ین — ئه‌وه هه‌ستیکه له‌ناو مه‌سیحیه‌کاندا زۆر بلاوه که له‌بیریان چ‌ووه ئه‌و مه‌سیحه‌ی ویستیان ب‌یگۆر‌ن بۆ خواوه‌ند، "قوتابیه‌کی خۆشه‌ویست" ی هه‌بوو و قه‌ت هاوسه‌ر‌گری نه‌کرد — و ده‌ل‌ی‌ن ناکر‌ی باوه‌ر به‌ په‌یوه‌ندی خۆشه‌ویستی ب‌کر‌ی له‌نیوان شه‌مس و رۆمی و له‌نیوان سه‌لاح و رۆمیدا و ده‌ل‌ی‌ن پ‌یوسته ئه‌و ب‌یروکه‌یه ته‌نها وه‌ک خوازه (استعاره)‌یه‌ک داب‌ن‌ی، چونکه ئه‌و په‌ک‌گرتنه له سروشتدا په‌ک‌گرتنیکی جه‌سته‌ی نیه، به‌ل‌کو په‌ک‌گرتنیکی رۆحیه‌ی پر له خۆشه‌ویستی و سۆز و ئه‌و جۆره شتانه. به‌دل‌نیاییه‌وه من لهو بۆچ‌ونه‌دا هاو‌ر‌پ‌ایان نیم، چونکه من به‌در‌یژایی ئه‌و سالانه زۆر له رۆمی نزیک بووم. بینیمه‌ گۆرانی وتوه و سه‌مای کردوه و چین چین ئاره‌قی ده‌رداوه، له توندی نه‌شوه و شادیدا هاوار ده‌کات و به‌به‌ر‌چاوی خه‌ل‌گه‌وه جله‌کانی داده‌که‌نی و فر‌ی‌یان ده‌دات. له‌پر‌ریگه به‌ وشه‌کان ده‌دات، ئه‌و وشانه‌ی له دنیا‌که‌یتره‌وه د‌ین، که له لیوه‌کانیه‌وه هه‌لب‌قول‌ین. من ده‌ل‌یم ئه‌و پ‌یاویک بوو جه‌سته‌یه‌کی ئاسایی هه‌بوو، ده‌ب‌ی مه‌زنی راسته‌قینه‌ی له‌م شته‌دا شاراب‌یته‌وه.

توانی د‌والیزمه‌ی عه‌قل‌ و جه‌سته ت‌یب‌په‌ر‌ین‌ی. ژیان و فیکر و هه‌ستکردنی په‌ک‌خست. ئه‌و سه‌ر‌چاوه خاوینه‌ی دۆزیه‌وه که ناکر‌ی ه‌یچی ره‌فر‌یان زه‌م ب‌کر‌ی. به‌ل‌ی، به‌لای شه‌مه‌سه‌وه ئه‌و "مۆم" یک بوو، ئه‌و مۆمه‌یش ه‌یچ له روناکی خۆی له‌ده‌ست نه‌دا. ئه‌وه به‌سه‌ر په‌یوه‌ندی‌ه‌کانی له‌گه‌ل ئا‌فره‌تانیشدا پ‌یاده ده‌ب‌ی. که‌سی دوور نه‌ده‌خسته‌وه. شتیکی به‌رز و شتیکی نزم نه‌بوو. ه‌یچ قیزه‌ون نیه. ه‌یچیش پاک و خاوین نیه. کات‌ی خۆشه‌ویستی دۆزیه‌وه وه‌ک مه‌زنت‌رین ن‌یمه‌ت قب‌ولی کرد — له‌گه‌ل شه‌مس دۆزیه‌وه وه‌ک ئه‌و ئاگره‌ی له ئاسمانه‌وه داده‌به‌زی و حاسلات‌یک ده‌سوت‌ین‌ی. لای سه‌لاح دۆزیه‌وه،...وتی به‌ل‌ی ئه‌وه عیشقی ئیلاهییه، ئه‌و

وشانە ھېزىكى ئاشكرايان تىدا بوو كاتى له دوو لىۋە كراوھ كانيەوھ بەرز دەبوونەوھ . تەنانتە وتى ئىمە پىۋىستە گوزارشت لەو خۆشپىيە بكەين كە وەریدە گرین ئەگینا دەبیتە ئازار و پەشيمانى بۆمان . ھەرەھا وتى خۆشپىيە جەستە عەقل دەولەمەند دەكات وەك ئەو ئاۋ بارانەى له ناخى زەويدا نىشتوھ . ئەمەى وت و ئەوھى وت . ھەزار شتى وت ، كە پەشيمانم كە لەسەر كاغەز تۆمارم نەكردن ، چونكە قەلەمەكەم بەبەرورد بە قەلەمەكەى ئەو زۆر لاوازە . ھېچم بۆ نەماوھتەوھ جگە له ھەندى ھەستى بەھیز ، تىژ ، بەلام جەموجۆر نەكراون ، بەزەحمەت دەتوانم جەموجۆريان بكەن و رىكيان بخەم .

جگە لەوھ ، ئايا پىۋىستە تەرتىبيان بكەم و رىكيان بخەم ؟ وانازانم . شەمس خۆشپىيەست ، شەمس كردى بەھى خۆى ، سەلاھىش باوھشى پىدا كرد . مەولانا گۆرانىھەكى ناياب بوو ئاسمان و زەوى تىدا ئاشكرا بوو ، دوور لە ھەر پىياھەلدان يان لۆمەكردنىك . لەبىرى چوو تەنيا پىاويك بى . حالەتى خۆى تىپەراند . ئەو يەككىتى كائىنات بوو .

ھەندى جار وام دەبىنى خوا سەلاھى خۆش دەوى . ئەوھم جارانى جارن دووبارە كردهوھ ، سەلاھ ، زىرنگەر ، جەستە لاواز ، لە بازارى قۆنىھ كە ھېچ لەو سىفەت و تايبەتمەندىانەى نەبوو لە شەمسدا ھەبوون ، گالتهى پىدەكرا لەبەرئەوھى ھەلەى زەقى لە گۆكردنى وشەكان و لە رىساكانى زماندا دەكرد . سەلاھ لەوانە توورپە نەدەبوو كە زەمیان دەكرد . بەدرىژايى ئەو دە سالى ئولفەتە ، ھەرگىز بەتوورپەى نەمدىوھ .

وادەھاتە بەرچاۋ بەرجەستەى سەفا و ئوقرەبىيە ، ئەوھش ئەو شتە بوو مەولانا پاش رزگاربوونى لە گەردەلولى شەمس زۆر پىۋىستى پىى بوو . سەرەپاى پىشەكەى ، كە يەككىكە لە بەربلاوترىن پىشەكان ، بى زانست و رۇشنىرىيەكەى و ھىمىنىكەى ، ئەوھى پىچەوانەى ھەلچوون و گرژىيەكانى شەمس بوو ، وا دەھاتە پىش چاۋم خوا سەلاھى خۆش دەوى . بەلى سەلاھ . جا لەبەرئەوھى خوا خۆشى دەوى ، رۆمى ھەلىبىژارد .

بەم مانايە مەولانا ئەو پىاۋەى فرىودا كە خوا پىشكەشى كرد .

رۆژى لە رۆژەكانى زستان بوو . نەعلەكانم لە ھەر ھەنگاۋىكدا پىر دەبوون لە بەفر . سەققى ئەو ئاۋدەستەى بەرەولاي دەچووم ھىندە فشۆل بوو خەرىك بوو لەزىر قورسايدا بچەمىمەوھ . كاتى نىك كەوتمەوھ ، گويم لى بوو دەنگى جوئىندانى لى بەرز دەبووھ . زانىم دەنگى سەلاھ . گويم نووساند بەدىوار بەكلس سواق دراوھكە تا بزنام ئەو جوئىنانە بەكى دەدات . زۆر سەير بوو ! سەلاھ سكالاي لە خوا دەكرد كە تەنانتە لەو شوئىنە پىسەشىدا وازى لى ناھىنى بەبى بىۋەى دابنىشى . بەئەنقەست ھەموو ئەو ھەلانەم تۆمار نەكرد كە لە قسەكەيدا ، لە وتارەكەيدا ، ھاتن . بەلام بەشيوھەكى گشتى وتى : " خودايە . من شەرم لە بوونت ئەكەم .

خەلكانىك ئەناسم لە خۆشەويستىدا ئەسووتىن و خويان ، شەو و رۆژ ، لە خەلوھتگەكاندا ئەفەوتىن ، لە مەينەتى جەستەى و لە نويزكردن بۆ تۇدا ئەژىن . خەويان لى ئەزىرى تا رەزامەندى تۆ بەدەست بىن ، كەچى تۆ كەمترىن بايەخيان پى نادەى و كىشەكانيان چارە ناكەى ، بگرە تۆ خۆت ئەزىت نادەى نىو

ساعاتیان له گهل به سهر ببهی. به لام من، وازم لی ناهیننی! ته نانهت لیره یش! نووره بیگه رده کانت سهرم لی ئە دەن ته نانهت له م ئاوده سته یشدا".

پاشان بیده نگ بوو. سه لاج، ته نانهت کاتیک له و شوینه یشدايه، هه ست به خوی له بوونی خوادا ده کرد. من دلنیا م نه یده زانی که سیک چاودیری ده کات و ئە و له راستیدا له گهل بوونیکی نه بینراو ده دوا. به بیده نگی دوور که وتمه وه. ئە و رۆژه م بیر که وته وه رۆمی شه مس و کیمیای ژنی له گه رمه ی ساته خوشه کاندا له ژووری نووستنه که یاندا بینی، ده سته جی بۆی ده رکه وت شه مس له ژووره که دا به ته نیایه. لیکدانه وه ی شه مس بۆ ئە و حاله ته - وه ک گه وره م گواستیه وه - ئە وه بوو خوای گه وره زۆر خوشی ده وی و خوی به و شیوه یه ی ئە و به لایه وه په سه نده پیشان داوه، که لیره دا له شیوه ی کیمیادا بووه. له به رئه وه مه ولانا به چاوه کانی خوی بینی خوا ده ست له شه مس ده دات، ماچی ده کات، ده ست به قزیدا دیننی. به لی، رۆمی خوای له شیوه ی ئافره تیکی عاشقدا بینی.

هه ئیستا گویم له سه لاج بوو جوینی به خوا ده دا و وه ک عه شیقیکی راو نراو و شه که ت داوای لی ده کات ده رفه تیکی بچوکی ئازادی پی ببه خشی تا دوا جار هه ست بکات به ته نیایه. له و رۆژه دا تیگه یشتم بۆچی رۆمی به و خیراییه شه مسی گوپی. تیگه یشتم بۆچی مه ولانا تا ئە و راده یه رۆیشتم که ماوه یه ک له مه و به ر به کوره که ی وت:

ئە و شه مسه ی زۆر باسی ئە که م،

گه پرایه وه لامان، ئیتر بۆچی هیشتا خه وتوووه؟

جله کانی گوپی و گه پرایه وه،

تا جوانیه که ی بخاته روو و له شکۆدا.

شه رابی رۆح که له کاسه که ئە یخۆپته وه،

هه مان شه راب نیه که ئە کرپته ناو به رمیل.

به رمیل و کاسه و جام ته نیا ده فری هه لگرن،

کی مه ی ئە ناسی، ئە و شیاهه پیاو بی.

سولتان وه له د کۆمینتی له سهر قه سیده که دا و وتی: "بوونه وه ره پیشکه وتوو و پارێزه ره کان له ده فره

هه لگر (حاویه) هکان ده چن، به لام حه قیقه ت و مه عریفه و خوشه ویستی، وه ک مه ی وان".

دوای چەند سالیك، لە كۆتاییدا تیگەیشتم پاش بەرمیل و كاسە، شەمس و سەلاح، جام ھەر دەبی من بم، پاش ئەوەی ئەو دەفرەیی رۆمی تێیدا خواردیووە جارێكیدی بوو بە شەرابی عیشق. بەوریایەکی زۆرەووە بۆ ئەوەی نەمبینی، سەلاح بەجیھەشت تا لە ئاودەست بێتە دەرەووە و دوای ئەو من چوومە ژوور، پاشان دەرچووم. لە حەوشەكە تێپەریم. پێكانم لە بەفردا دەچەقین و رۆحم ئاسوودە بوو لەبەرئەوەی دواجار توانیم پەردە لەسەر یەكێك لەو نەینییانە ھەلبەدەمەووە كە تێكەل بە شەیدابوونی رۆمی بۆ سەلاح بوویو. رووم كرده ژوورەكە ی مەولانا. ھەردوو پیاووەكە تەماشای رووی یەكتریان دەکرد. رۆمی كاتی زانی من لەبەر دەرگای ژوورەكەدا وەستاوم، بانگی كردمە ژوورەووە و بە دەم درێژەدان بە تەماشاكردنی زێرنگەرەكەووە وتی:

"تەماشای رووی سەلاحەدین بگە،

چ زاتێك، ئەو سولتانە ھەقەینە.

بروانە بۆ مورشیدی جیھانی رۆح،

ئەو پاشای زەویبە، پاشای ناشوین."

میراتگری شەمس تێدا تێبینی كرد و بینی، مەقامی خوا، كە دلۆپێك دەگۆرێ بۆ مرواریەك، ئەو قاچاخچیەیی ئەو خۆلەیی پێی پێدا دەرئێ دەگۆرێ بۆ ئالتون، بووژێنەرەووەی دلی ماندوو، بەخشەری رۆحی پاك، رزگاركەر لە مردن و فەنا، رێپیشاندەر بۆ عەرشێ پاشای ئەبەدی، پیشاندانی سەرچەم نەینییەكان، میعراج لە زەویووە بۆ ئاسمان.... لەویش زیاتر.

ھەموو شت سەبارەت بە سەلاح، زێركوت، كورپی ماسیگرەكە رۆشن بوویووە. ئەو كەسە سادەیی خەلكی قۆنیە، خاوەنی دوكانە سادەكەیی قالبرێژی، شیخی شیخانم بەروونی بینی. فریشتەیی خوا لەسەر زەوی. تەوەرەیی كات، مەسیحی رۆحەكان، رۆحی سۆفیەكان، پاشای ئەولیا ی سۆفییان، فریشتەیی پاسەوانی دلان، رۆژھەلاتی نوورەكان، خواوەندی ھەولەران بۆ عیشق و بۆ رێبوارانی رێگەیی عیشق و ەك ناوھەكەیی ئاماژەیی بۆ دەكات "سەلاحی زوھد".

بەفەزلی یەكێك لە موریدە ھیندیەكان، زانیم بینینیکی ھاوشیووە ەك نزیایەکی جیھانی، ەك تەزبیحیکی وشە كە دەوری جیھان دەدات، رووی دا، یەكێك لە پیاوچاكانی خوا بەخشیی، یانی ناوی "رەش" ە. بیرم نەماو. پێش سەرھتای شەپێکی گەورە بۆ ھاوڕێی دلۆسۆزەكەیی دەرکەوت. ئەو پیاووە بینی ەك ئەوەی ملیۆنان پیاو ببینی كە خۆیان فری دەدەنە ناو دەمی، بینی ەك ئەوەی مردن و ژیان ببینی، ەك ئەوەی بێدەنگی دەببینی، ەك ئەوەی ئەو توخمە بی ھەموو شتیکی تێدا كۆبوو تەو. ەك كۆمەلە مرواریەك لە دەزویووەكدا، ەك عەتری زەوی، گەرما ی ئاگر، دەرکەوتن و بزبوون، رەوئەقی شتە دەرەوشاوەكان، بگرە تەنانەت فیل و تەلەكەیی فریودەریش.

ده زانم ئەم جۆره پارانه وانه كه به راورد دهكان و پیناسهكان دووقات دهكهن و پیاهاه لاندنیش دووباره ده بیتهوه، له بهرتهوهی ناکرێ گوزارشت له وشته بکرێ كه ههلبژێردراوه بۆ ئاههنگگیران بهههر کۆمهله وشه یان دهستهواژهیهك. وشهكان بهدوای لوغزدا دهگهڕین بهبی ئهوهی بتوانن پێی بگهن. سهبارهت بهمهولانا كه چاوی لهسهه سهلاح بهرز نهکردهوه، ئەمهم وت و هیچیتر "یهکێك له ویترا ده بینم، شهمس له سهلاحدا ده بینم و هیچ شتیکیدی نابینم".

وای ده بینم ههموو شت پێشتر وتراوه.

ژوورهكهم بهجیهیشت. نهعلهكانم كه بهفر دایپۆشیویون به قهراغی دهركاگه تهكاند. له دهرهوه چیترا ئه و زوقمهی شهمسێ بزار دهكرد بهلامهوه گرنگ نهبوو. شهمس له رۆمیدا بوو، ئیستا له سهلاحدایه. ئه و "لهناو ههردووکیاندا بوو".

بهخۆم وت پێویست به هیمنی و ئارامی و بوونی سهلاح ههبوو، تا توانای گواستنهوه بۆ ئه ویدیو بۆ پیاویکی ئاسایی وهك من پرهخسی، بۆ ئه و ساته كورته کاتی ههست دهكهن نیعمهت دامانده پۆشی. سهباری تاوسه ندنی شهمس، یان بههۆی ئهوهوه، دهرفتهی وچانمان لهگهڵی نهبوو "خۆشهویست بهبی زهمان"، ههستمان به متمانه، به پارێزراوی نهكرد. به پێچهوانهوه، سهلاح دهرفتهی بۆ رهخساندین به ئاسوودهیی تهواوی سلوکی سۆفیانه بنرخین.

له بهرتهوه کاتی تیروانینی تایبهتی خۆم سهبارهت به زیرنگه رهك بۆ سولتان وه له د وهسف کرد، پێی وتم ئه ویش هه مان ههستی ههیه، به لام له سهه داوای باوکی له بهردهم سهلاحدا "به گوێزایه لیه وه سه ری راوه شاندا" و به درێزایی ژبانی بوو به موریدی. داوام لیکرد ئه و ساته م بۆ وهسف بکات، وه لامی دایه وه: "وهك ئه وهی سه رخۆش بم، نوور جهسته و رۆحی داپۆشیم. ههستم نهكرد ئه وه زیانه، به لکو ههستم کرد كه مالیکی بیکۆتایه. رۆحم، ئه و دلۆپه بچوکه ههژاره، بوو به ئوقیانوس. دلّم له بنه وه چوو بۆ لوتکه و هزرهكان به تیپه پینی کات په ره یان سه ند. رۆحم پیکهات. له و ساته دا پیغه مبه رانم له شیوهی مرۆفدا بینی، به سه ر و ده ست و پیکانیانه وه. كه وتمه باسکردنی نهینی بۆیان: بیدار بوومه وه و به زمانم، به روخسارم له گه لیان دووام. حوسام، ئه وهی ئه و رۆژه دیم، ئه وانیتر ته نیا وهك به شیکی زۆر بچوک ده بینن، وهك سه رابیک، له خه ونیکدا".

زانیم سولتان وه له دیش بینویهتی، ههروه ها زریانوس.

به لام ئه وانیدی، ئه وانهی له پینا و قاودانی شه مسدا پیلانیان گیرا، دلپسه كان، ئاسۆ ته سه كه كان، كه له سه ره تا دا ئۆخه بیان کرد به نه مانی ئه و پیاوهی به سه رچاوهی گشت سه ریشه کانیان داده نا، سه لاحتان به ئامانجیکی نوێ بینی. هه رچی عه لای کوره لاساره کهیه، باوکی له مال دهریکرد و تا مردنی ناوی به سه ر زمانی که سدا نه هات.

جاریکیتر زمانه کان که وتنه وه به خراپی قسه کردن. درۆ و ده له سه ده ستیان به بارین کرد. ئەوانه ی ره خنه یان له شه مس ده گرت له به ره وه ی ئەسل و فەسلێ نه ناسراوه، ههروه ها له بهر چلێسی و توندی و بیزاری و بیسه بری و بیباریی میزاجی، که وتنه کوتانه وه ی سه لآح له به ره وه ی پیاویکی نه خوینده وار و ره چه له کیکی ساده ی هه یه. وتیان چۆن ده کری زانای زانایان شه یدای که سیکی ئاسایی خه لکی قۆنیه بی، که هه مووان بینویانه کاتی گه شه ی کردوه و گه وره بووه؟ بیریان که وته وه کاتی مندالیک بوو یارمه تی باوکی ده دا له هه لدانی تۆری راوه که دا، بیریان له کارکردنی له دارشتنی ئالتون له بازاردا ده کرده وه، که به قهرز داینا بوو. ئەوانه ی هه ولیان ده دا نرخ ی که م بکه نه وه، وه ک پیشتریش کردیان، له وه دوورتیش چوون و به دوا ی ئەو که سه دا ده گه ران قه رزه که ی دابوو یه. چۆن ده کری رۆمی فه رمان به کورپه که ی بکات شوین پیاویک بکه وی قهرزی له جوله که یه ک کردوه و پاش ماوه یه کی زۆر توانیویه تی نرخ ی سووه که یه ک له سه د دابه زینی؟ چه نه بازان هه روه ها وتیان سه لآح پاره که ی، ئەگه رچی زۆر که میش بوو، به ئامۆژگاریی ئەو جوله کانه ده نارد بۆ هیند، بۆ ده له ی، که پاش هه ره شه ی په لاماری مه غۆل بوو به و پایته خته ی سه رجه م دوورخراوه و موسافیران پاره کانیان له ناوچه جیا جیاکانی جیهانه وه بۆ ده نارد.

غه یبه تکه ر و زمانپیسانیش که ونه تۆمه تبارکردنی مه ولانا که " وه ک توانه وه ی شه کر له شیردا" له سه لآحدا توایه وه و وتیان: " رۆمی له سه لآح زیاتر که س نابینی، چاوه کانی له سه ر رومه تی کلا ناکات، جگه له و گرنگی به که س نادات، شه و و رۆژ له به رده میدا ده نوشتیته وه. هه رچی هه یه تی بۆ ئەوه، به ئالتون دایده پۆشی، به زیو، به پۆشاک ی جوان.. سامانیک که ئەمه یتر ده ینیئری بۆ سه ر حسابه که ی له ده له ی. ئەم سه لآحه له شه مس به دتره. شه مس لانیکه م ده یزانی چۆن قسه ده کات و به زمانیکی پاراو و جوان ده ینووسی، به لام ئەمه له به ینی خۆماندا گه وره بوو و پیگه یشت، نازانی چۆن ده نووسی، ریساکانی زمان یان ده برپینی وشه کانی به دروستی نازانی. ناتوانی وه لامی ساده ترین پرسیار بداته وه. به لی، ئیمه بیر ی شه مسی ته وریزی ده که ین".

بگره هه ندیکیتر له وه زیاتریش چوون و وتیان: " ئەویتر هه یج نه بی له ته وریزه وه هاتبوو. خه لکی قۆنیه نه بوو، یه کیک نه بوو له خۆمان".

هه رچی سه لآحه، هه موو رۆژ به رده وام ده چوو بۆ دوکانه که ی، ده یبینی ژماره ی مشتهریه کان رۆژ به رۆژ که م ده کات. قه رزه ده ره که ی ئاشکرای کرد نرخ ی سووی ئەو بره قه رزه ی که م کردۆته وه که پیی دابوو. ئەو باخچه وانه ییش کاری له لای ده کرد وازی له کاره که هینا پاش ئەوه ی له کۆکردنه وه ی زیل و خاشاک که ریبواران فریبیان ده دایه باخچه که ی، بیزار بوو. هه روه ها له کۆلانه کانی شاردا، خه لک پالیان پیوه ده نا و سووکایه تییان پیی ده کرد و سه رکزیان ده کرد و مامه له ی که سیکیان له ته کدا ده کرد که تیکه لیی ناژه لانی کردوه، ئەمرۆ وای لیها تووه به بچوکی ته ماشای گه وره پیاوانی قه وم ده کری.

وہک ناسینی ناولہ پی خوی خەلکی شارەکە ی دەناسی و لە رق و کینەیان نەدەترسا . بەپێچەوانە ی شەمس توورە نەدەبوو، بەلکو گوئی بە دەربەرینەکانی دوژمنکاری بەرانبەری نەدەدا و هەولێ دەدا پارێزگاری لە بەختەوهری و ئاسوودەییەکە ی بکات . لەراستیدا گویم لە سەلاح بوو، ئەو پیاوہی نەبوو پرا هەولێ ئاشکراکردنی ئەو جۆرە توانایە بدات، یەکیک لە چوارینە نایابەکانی خیام دەلێتەوہ :

ئاگر لە خەمەکانماندا پریشکە،

بەهەشت ساتی ئارامیمانە .

رۆژگار لەژیانی رابردوو ماندا ساتیکە

جیحون^٤ تەنیا دلۆپیکە لە فرمیسکە پاکەکانمان .

هەرگیز خوی بە دەست خەمەوہ نەدا . گوئی بەو دیوہ زمانە نەدا دەیانگرت . دەتوانم جەخت لەوہ بکەم ، لەکاتیکیدا مەولانا لە غیابی شەمسدا سووتا ، ئەوہ تەنیا "ھیمنی" ی سەلاح بوو ئەوی بۆ گێراپنەوہ ، بۆ شیعەر ھۆننەوہ ، بۆ سەماکردن ، بۆ ژیان . ئەگینا وەک ھەر تاوسەندنیکی ، تاوسەندنەکە ی گەشتیکی بی گەرانەوہ دەبوو .

لەگەڵ ئەوہ ی سەلاح متمانە بەخۆ دیار بوو ، پاش ئەوہ ی ترساین توندوتیژیەک رووبدات . ئەگەرچی سەلاح بەپێچەوانەوہ ی ئەوہ ی باس دەکرد ، ھاوشیوہ ی دۆخەکە لەگەڵ شەمس ، تەمومژ و گومان ، ئیددیعا و نھینیبوون و درۆ و دەلەسە و دەرگاکان و جاسوسەکان ژیانی رۆژانەمانیان سەرقال کردبوو . ئیوارە ی رۆژیکی ھاوین ، کاتی پەردەکوللە رەنگ شین و سپی و زەعفەرانیەکان بەرھە یوان (بەلەکوون) ەکە یان رازاندبووہ و بۆنی کیار ، دەگمەنترین جۆرەکانی بخوری ژاپۆنی عەقلمانی ھیمن کردبوویوہ ، زریانوس نایەکی بە دەستەوہ گرت و ئاوازیکی بۆ ئەم قەسیدە یە ژەنی کە چەند رۆژیکی رۆمی بەسەرپێیی وتی :

کی ھات ، لە نیوہ شەو دا ،

وہک تیشکی مانگ ؟

پێچەمبەری عیشق لە شوینی نوێژوہ ،

ھات .

مەشخەلێک ھات ،

خەو ئەسووتینی .

^٤ روبرۆیکە لە ناوہ راستی ئاسیا .

لەو شوپنەووە پاشای پاشاگانى خەوى لىيە،

هات

ئەلقەى ھەندى كليل شوپ ئەبنەو،

لەژىر ھەردوو بالى خوڭشەويستيدا.

بۇ ئەوھى دەرگاگان بخاتە سەر پىشت،

هات.

دەرگاوانەكە ھاتە ژوورەو ھەوالمان بداتى پياويكى نەناس و ھەناسەسوار دەيەوى مەولانا ببينى،
ھەروەھا وتى ئەو پەيامەى ھەليگرتوھ ناكرى چاوەرپوان بكات و نايشتوانى بۇ كەسيكىترى ئاشكرا بكات،
لەبەرئەوھ ريگەى ھاتنەژوورەوھى پى درا.

ئەو پياوھى ھاتە ژوورەوھ كورت و تىسپراو و تەمەنى نزيكەى شەست سال دەبوو، كەمىك دەشەلى.
بەزمانىكى شەقوشپى فارسى قسەى دەكرد. واديار بوو سالى لە ئامادەبووان دەكردەوھ. چاوەرگانى لە
خالىكەوھ دەيانگواستەوھ بۇ خالىكىدى. پاشان لەپر بىدەنگ بوو و نينۆنەكانى كەوتنە چەقین لە
گۆشتەكەى، پاش سالاو و بەخىرھاتنى ئاسايى و چەمانەوھ، دەستى بەقسە كرد:

"مەولانا ناتوانم زۆر بىمىنمەوھ، من سەركىشى بەژيانى خۆم دەكەم ئەگەر كەسيك ھەوالم لى بدات. ھىچ كاتم
نە تەنيا بۇ ئەوھ نەبى پىتان رابگەيەنم ژيانى شىخ سەلاح لە مەترسيداىە و پىلاننىك بۇ دەستدرىژىكردنە
سەرى دادەرىژى. تاقمىك لە پىلانگىپران بەنيازم بىرفىنن، بەندى بكەن و ئەشكەنجەى بدەن و پاشان
بىكوژن".

قسەكانى تەواو نەكردبوو سەلاح داىە قاقاي پىكەنن و ئامادەبووانى حەپەساند. بەدەنگىكى زىندوو و
بەبى ھىچ نىشانەيەكى ترس وتى: "ئەو كویرانەى دەستيان بە پىلانگىپران لەدژى من كردوھ، نازانن ئەوان
ناتوانن ھىچ شتىك دژى ويستى خوا بكەن. ئەگەر خوا بىپارىزى كەس ناتوانى بىكوژى يان لە خویندا
بمگەوزىنى. ئىوھ پىتان واىە من كەسيكى بىنرخم لەم دنيايەدا، بەلام لەراستيدا ئەوھى لە دلدا ئەتەقىتەوھ
ئەبىتە ئوقيانووسىك. ئەگەر پاشام، گەرەم لە ناوھوھ بمهيايتەوھ، ئىتر بۆچى دەرىچم، بۆچى خۆم لای
دەرگاگەدا خۆم دەرىخەم؟".

ئەو دەستەواژەيەى كۆتايى ئوغركردنى شەمس و ريگەدانى رۆمى بە بەجىھىشتنى مالەكەى بىر خستەوھ،
لەكاتىكدا لەوانە بوو لەودىوى دىوارەكەوھ بەمردووى ببينىتەوھ. ديار بوو سەلاح ئامازەى بۇ ئەو
رەزامەندييە دەكرد. وەك شەمس، دەيزانى ئەو خوڭشەويستە، بەلام جياواز لە شەمس ئەوھيشى دەزانى

مهولانا دهستی لی هه لئاگرئ. ئه گهرچی رۆیشتنی یه که م بۆ رۆمی زهرور بوو، ئه وا بوونی هه میشه یی دووهم هیوری کرده وه و ئاسووده ی کرد.

بۆ چه ند ساتیک بیرم به م بیروکانه وه په رت بوو. به زه حمه ت توانیم بگه ریمه وه و ده ست به سه ره داوی ئه وه وه بگرمه وه سه لآح ده یوت.

"من ئه و ئاوینه یه م رۆمی رووی خۆی تیدا ئه بینی. چۆن، ئه وه ی عاشقی جوانیی خۆیه تی، ده توانی شتیکه یتر بکات جگه له وه ی خۆی هه لئبژیری؟ دوالیزمه له نیوانماندا نیه، ئیمه یه کین."

له ده می سه لآحه وه هه مان ئه و قسانه م بیست که رۆمی له باره ی شه مسه وه وتنی. له به رچاوانمدا خۆشه ویستی و خۆشه ویست و خۆشو یستراو تیکه ل و پیکه ل بوون و له گیزاوی وشه کاندای بوون به یه ک. پیاوه هه والهی نه که مۆله تی خواست و پرسسی ئاخۆ جگه له ده روازه سه ره کیه که ده رگایه کیه تر هه یه بتوانی لیه وه بچیه ته ده ره وه. یاوه ریمان کرد بۆ ده رگایه کی نه ینی له ژیرزه مینه که دا، که چیشته خانه که به کۆلانی ک ده گه یه نی، لیه وه ده چیه ته لوتکه ی گرده که.

سه ره رای دلنیا یه که ی سه لآح، رۆمی فه رمانی پیکردم ئیحتیاتی پیویست بۆ پاراستنمان بگرمه به ر. رۆژ داوی رۆژ ئه و ریوشوینانه مان پیاده ده کرد که سه ره وه ختی بوونی شه مس له نیوماندا به کارمان ده هینان:

که وتینه وردبوونه وه له ناسنامه ی هه رکه س بیته ناومان، هه ندی سه ردانیکه رمان ره ت ده کرده وه، له به یه کگه یشتن وه ستاین و هاتوچۆمان سنووردار کرد. سه لآح به بریاره که ی رۆمی رازی بوو و به کۆی ده نگ بریارمان دا وریا بین و بۆ خۆلادان له مه ترسی و نه وروژاندنی ژیرانه تر ره فتار بکه ین، ته نانه ت ئه گه رایش هه ستمان بکرده یه له ژیر پاریزگاریی خوی گه وره و به ده سه لاتداین.

که س له بازاری دارپژهران سه مای بیستنی ئه نجام نه دا، که س له شاردا مورشیده رۆحیه که ی نه ده دی که له قسه کردندا ته ته له و له گوکردندا هه له ده کات.

ئه مه وایکرد پیلانگیزپان شپرزه بین. له شاردا ده نگوی ئه وه بلاو بوویه وه که پیلانگیزپان هیور بوونه ته وه و که ناریان گرتوه. ئه و دیواره شاراوه یه ی به ده وری خۆماندا دروست کرد کاری خۆی کرد و یه ک به داوی یه ک راوینان. له هه رکوی شه قامدا ببینرانا یه نیگه رانی و ماندویتی یان به پرونی پیوه دیار بوو، کز و داماو بوون. بگه ده نگویه ک بلاو بوویه وه که زۆریان خه ویان لی توراوه.

رۆژیکیان پیلانگیزپانی پیشوو و ژماره یه ک خه لکیت له به رده م ده رگای قوتابخانه دا کۆبوونه وه. نیگه رانی به روخساریانه وه دیار بوو. سه ریان شوپ کردبوو. به چاوی پر فرمیسک و ده نگیکه ی له رۆکه وه داوایان له مه ولانا کرد بیانبه خشی و جاریکیت گویراه لیمان بۆ دوویات کرده وه. ئه وه چه ند سه عاتی ک دریه ی کیشا. رۆمی هیچ کاردانه وه یه کی پیوه ده رنه که وت. ته نانه ت زریانوس، ئه و پیاوه ی سه رسه ختانه رقی له

حهسودان بوو، ههندي دلي نهرم بوو، ديم فرميسك به روومه ته باريكه كهيدا، كه ريشيكي ته نكي رهش
دايوشيبوو كه هيشتا تالي سبي تيدا دهگمن بوو، هون هون دينه خواره وه.
لهكاتيكدا له ميشكي خومدا تاله سپيه كانيم دهژمارد: دوو تال له گوشه ي چه پي ليوه كانی، يه كيك له سهر
چه ناكه ي، ليم پرسى بوچى خو ي به سته وه دا، پي و تم: "ههستكردي ئه وانه به گوشه گيرى به رده كانى
دلى وهك موم تونده وه".
مه ولانا باله كانى بو كردنه وه. له به رده ميديا چوون به چوكدا و بو ماوه يه كى زور به و شيويه مانه وه. پاشان
يه كيكيان خه به رى دامى كه ريك له و ساته دا ههستيان كردوه به ربه سته كان هه ريس دینن و خه مه كه يان
دهستوده م ده ربه ويته وه. ههستيان كرد وا خه ريكه بال و په ريان لى ده روى. ههستيان كرد سه رله نوى
له دايك بوون. جيهانى رويان بينى. خويانيان بينى كه له مادده ره ها بوون، بينيان حيكمه ت له
سينگياندا ده كولى و فيكر جيگه ي نه زانى گرته وه. له سيبه روه بوونه نوور و له خه مه وه گوران بو شادى.
له شهوى تاريخه وه بوون به مانگى پرشنگدار، له دركه وه بوون به گوليك له باخچه يه كدا.
سه لاج يه ك به يه ك يارمه تى دان، ئه وان له كونه وه هاوړي بوون، له هه مان شه قامدا په روره ده بوون، له نزيك
هه مان كه نارى ده رياچه. قهت هه ستي نه كرد ژيانى له مه ترسيدايه. پي وتن، ناكري مه ترسى له و پياوانه وه
بى.
ماچى كردن و هه ريه كه يان چوو به پي خويه وه. خوا كه ته نانه ت له سه رئاويشدا قسه ي له گه ل سه لاج كرد،
خوشه ويستى بو رومي و خوشه ويستى رومي بو ئه و مسوگه ر كرد. به لى، زيړنگه ريكي ساده له بازارى قونيه
ده زانى خوا و شاعيره مه زنه كه ي خوشيان ده وى.

مندالەکانمان جەرگمانن بەسەر زەویدا دەرۆن

دوای ئاشتەواپیەکی نۆوان رۆمی و سەلاح و خەلکی قۆنیە، ئیتر سەرەنجام دەمانتوانی ئامادەسازی بۆ زەماوەندی هاوسەرگیری سولتان وەلەد و فاتیمە کچی سەلاح، بکەین.

ئیمە چاوەروانمان دەکرد ئەو هاوسەرگیری زۆر لەمیژە بکرایە، هەر لەوکاتە رۆمی و شەمس روویان کردە مائی سەلاح و ئیتر سولتان وەلەد دەیتوانی سەردانی مائی فاتیمە بکات، کە ئەوکات هیشتا لە تەمەنی هەرزەکاریدا بوو و زۆر دیدی بۆ دەهاتن. چاوەروانییەکی زۆری خایاند. تەمەنی کچەکە هۆی سەرەکی دواخستنی هاوسەرگیریەکیان بوو، بەلام دیارنەمانی شەمس و ئەو خەمەیش یەخە رێچکەمانی گرت رۆلی هەبوو لە دواخستەدا.

ئەوانە لە قوتابخانە ئامادە بوون زۆر باسی هاوسەرگیریەکیان دەکرد. فاتیمە یەکەم جار لە مائی باوکی بینی لەکاتی خەلوەتەکی رۆمی و شەمس لە مالیان. دەمویست لە دوژمنایەتی کەسانی حەسود و فزۆلی و ئاسۆ تەسک هەلبێم. فاتیمە تەمەنی دوازدە سال بوو، ئەویش تەمەنیکی تێیدا رێگە بەکچان دەدری لە حەوشە کەدا بێن و بچن و لە راپەرەکاندا رابکەن و لەسەر شەقام گەمە بکەن بەبێ ئەوەی بکەونە بەر رەخنە رێنماییەکانی ئاینەمان. کچیکی گەنجان دی حیجابیکی سووکی هەبوو بەرەو مال دەپۆشت، کە لەنۆوان کچیکی کە هیشتا پەنجە دەمژی و کچیکی خۆی بۆ ئاین نەزر کردووە و سەرتاسەری تەنە ئاسمانیەکان تەی دەکات، پەرت بووبوو.

بیرم دی نانی کەمی دەخوارد، بەزۆری لە رۆژیکدا ژەمی. شەمس دەیبینی بەدریژایی شەو وەستاو.

هەستمان کرد ئەو مندالە لە یەگرتنی سولتان وەلەد و فاتیمە لەدایک دەبی و خۆینی سەلاح و رۆمی بەدەمارەکانیدا دەگەڕی، خۆشەویستیەکی بەرجەستە دەکات کە جگە لە عیشقی ئیلامی ناتوانم بەهیچیدی وەسفی بکەم. هەرچی خەلکی قۆنیە یە رەنگە هاوسەرگیری نۆوان کۆری مەولانا و کچیکی شارەکیان بە یەگرتنی رۆمی لەگەڵ شارەکیان دیبی.

بەلام من حوسام، ژمیریاری قوتابخانە، بەرپرس بووم لە کۆکردنەوی پاره بۆ سازکردنی ئاھەنگەکان:

ئامادەکردنی زەماوەندی هاوسەرگیری، تەدارەکی بووک، پلاندانان بۆ ئەو دیارییانە دی. ئەم جارەیان شارەزاییەکی یارمەتیدام و زەحمەتیم لە کۆکردنەوی چەردەیهکی باش نەدی. کیرای ژنی مەولانایش هەموو کارامەیی خۆی بەکار هینا. بۆ ماوەی زیاتر لە مانگی، باشتەرین بازرگانانی کوتال لە ناوچە کەدا لە سەردانی قوتابخانەمان بەسندوقی پەر قوماشی دوراو و جۆرەها ئاوریشم و حیجاب، نەوستان. لە بەشی ناووەی ماله کەدا ژووریک بۆ ئەو ئافرەتانی رازینەر و پرچ داھین و بشیل تەرخان کرا و دەرگا لەبەردەم هاتنە ژوورەو و چوونەدەرەوی ئافرەتان دانەدەخرا، ئەویش دەرەتی بۆ ئیمە رەخساند بەدزیەو

نیگایه بگرینه سیجری ژیانی میننه. له ناوهوه دهنگی نای و رهبابه دهگه یشته گویمان، هندی جاریش گویمان له دهنگی کیرا بوو له بهرخویهوه شیعرهکانی میردهکهی به دهنگ دهوتهوه. له و رۆژه پایزییه پیروژه دا، ته مهنی سولتان وه له دهگه یشتبووه بیست و شهش سال. ژنه که پشی گه یشتبووه شازده سال. چوار سال به سهر دیارنه مانی شه مسدا تیپه پیبوو.

له رۆژی زه ماوه نده که دا یاوه ری سولتان وه له دم کرد بۆ گه رماو، له وی شوردر و به زهیت چه و کرا و بۆنخوش کرا و ریشی چاک کرا. جلیکی تازه ی له به رکرد. کاتی به سواری ئه سپیک که به جوړه ها جوانکاری رازینرا بوویه وه گه یشته قوتاخانه که، دهیان دۆست و هاوړی به هله له و قریوه قریو پیسوازیان کرد، کاتی هاته ناو ده روزه که و ئه و دالانه سهره کیه ی تیپه راند که به میوانی گرنگ جمه ی دهات، چوه ئه و ژوره ی شه مس و کیمیا تیپا هاوسه رگریان کرد. ژوریک ی بیده نگ و بچوک بوو، باوکی و سه لاج و فاتیمه تیپا چاوه روانیان ده کرد. رومی چند شیعریکی له په سنی هاوسه رگریدا خوینده وه، ئه میش ئه و هاوسه رگریه ی بیر خسته وه.

رومی دهستی راستی درپژ کرد، ناوله پی روو له ئاسمان بوو، فاتیمه دهستی له سهر دهستی دانا، پاشان سولتان وه له دهستی له سهر دهستی هردوکیان دانا، پاشان سه لاج دهستی له سهریان دانا و به وه ئه و یه کگرتنه ته واو بوو.

له گوړه پانه که دا خپوه تیگ بۆ میوانان هلدرا. کومه لئ وه زیر و به پیرس که به ئاماده بوونیان سه لماندیان له پال یه کگرتنی رومی و سه لاجدا پیروزیایی له م یه کگرتنه ییش ده که ن.

سولتان وه له د سلای لی کردن و داوی کرد شوینی خویان له سهر ئه و ته ختانه ی به دهوری خپوه ته که دا ریز کرابوون بگرن. پاشان خزمه تکاران هاتنه ژوره وه و له به رده م ههر میوانیکدا میژیک بچوکیان دانا که چه رچه فیکی نه خشین داپوشرابوون و هه ریه که یان سینیه کی فه خفوری و چه قویه کی زیویان له سهر بوو. سهره تا هندی ئیشتیا که رهوی سارد پیشکه ش کران له گوشتی مامزی به سرکه خوشکراو که کیرا خوی سه رپه رشتی ئاماده کردنی کردبوو، پاشان گوشتی به رخ و پور و قاپیک تابهت له گوشتی سینگی گویره که ی کولاو به مؤخ و زهر دینه ی هیلکه پیشکه ش کران. شیرینیش، کیکی دوشاوی بادهم و دهنکه هه نار پیشکه ش کران. پاشان داوام له خزمه تکاره کان کرد ده سشور و مه سینه و خاویلی دروستکراو له باشترین جوړی قوماش و بتلی گولاو بینن بۆ میوانه زور ساده کان — چونکه ته نها پیاوه گه وره کان خولک نه کرابوون — تا دهستیان بشون و پاش نانخوردن عتر پزین بکرین.

کاتی ژهمی سهره کی پیشکه ش کرا، رومی و سه لاج به خیره اتنی میوانه کانیان کرد. دوی ماوه یه کی زور بۆ یه که م جار بوو نیشانه ی خه م و نازارم له روومه تی مه ولانادا نه دی، به لکو نیشانه ی شه وق و ئاسوده ییم دی. سه لاجیش وه که عاده تی خوی هیمن و له سهرخو درکه وت.

پاشان ژەنياران و گۆرانىبىژان و سرودبىژان هاتن ناو خىۋەتەكە و دەستبەجى سەمايەكى بىستىيان ساز
كرد، كە رۆمى و سەلەك سەردەستەى بوون. سەما و زەماۋەند بەدرىژايى شەو بەردەوام بوو. لەكاتىكدا
مەولانا دەخولايەوہ بىنىم و بىستم ئەم بەيتانەى خوارەوہ دەلى، كە ستايشى سەماى جىهان دەكەن:

جەژن و زەماۋەندەكانمان پىرۇزە،

لەم جىهانەدا،

ئەوہ خوايە بۆى داناوين

ئەم جەژن و زەماۋەندانە

ھەسارەى زوھرە مانگى خوشويست،

شەكرىش تووتى خوش ويست،

با ھەموو ئىۋارەيەك بۆ زەماۋەندەكانى،

پاشاكە جوانخاسەكەمان ئاھەنگ بگىپىن.

بۆ سەرەتا، ئەم ئىۋارە ساردە،

رېگەت ئەبىرى بۆ زەماۋەندەكە،

ئەبىتە زاۋاي پياۋە باشەكە،

تۆ پياۋە باشەكەى، زىنەتى شار.

بەخۆشى بەگۆلانەكانماندا ئەرۋى،

بەبلىدى ئەرۋى بۆ لامان،

بەخىرايى، باز ئەدەى بەسەر جۆگەلەكەماندا،

تۆ، جۆگەلە و رىبۋارى رېگەمانى.

ئەتوانى دلرەق بى،

بەلام من ناتوانم وا بەم،

داۋاي وەفا و دلسۆزى ئەكەم،

پىي غەزو بخە سەر دەروونمان كە خوئىنمان پاك ئەكاتەوہ.

سۆڤيه كان سه ما بکهن،

سه ما بکهن! ئیۆدن به ویزدان، بخولینه وه!

به دهوری سامانی پاشای جیهاندا،

ئه و پاشایه ی نه فس ئه به خشی.

ته پله که له دهوری ملامه!

له ژووری هاوسه رگیری، گوله باخ و گوله نیرگس،

چونکه ته پله که نه مشه و،

جوانترین مه خلوقاتمان ئه بی.

دوای ماوه یه که مه ولانا هه والی دامی که ئه و شه وه ههستی کردوه گهره ی فریشته کانی به هه شتیش سه مای

له گه ل کردوون، ههروه ها وتی فاتیمه ی بوکیشی ئه وه ی بینی که رۆمی ههستی پیکرد. به لئ، ئه ویش

خۆریه کانی بینی ده فیان لیده دا و شادییان ده کرد. ههروه ها وتی ئه و نیعمه ته ی ئه و ئیواره یه بۆی هات

هه مان نیعمه ته که یاوه ری دیداره که ی ئاده م و حه وا و یه عقوب و یوسف و میوانه که و مه یگیپره که بوو.

دوای زه ماوه نده که هیمنی بالی کیشنا. وه ک ئه و هیمنییه ی پاش هاوسه رگیریه که ی شه مس نه بوو.

به راستی شه مس له کوئییه ؟

رۆمی هه میشه ئه وه ی ده وته وه که ئه و بووه ته شه مس. ده لئ شه مس هه ر ئه وه. شه و ورۆژ ئه وه ی ده وت

به پراده یه که ئیمه هه ندی جار له وه وه رس ده بووین. ته ماشام ده کرد که ده خولایه وه. چاوه کانی نوقابوون و

له شی له ئاره ق هه لژه نرابوو. وه ک پارانه وه ناوی شه مسی ده وته وه. هه زاران جار.

به لام سه رباری یه کگرتنی له گه ل مه ولانا، ئه ی به راستی شه مس له کوئییه ؟ کاتی ده ستمان له به دوواداگه پانی

هه لگرت و ده رگامان به پووی "گوپزه ره وانی هه والی درۆ" دا داخست، هه ستم ده کرد شتیك له ناو دلما گرز

ده بی، وه ک ئه وه ی هه ر ئومیدیکمان به جاریکیت بینینه وه ی له ده ست دابی.

ره نکه رۆمی شه مسی له خۆیدا دیبی. ئه وه ی له سه رجه م غه زه لیا ته کانیدا به ده نگیکی به رز و ئاشکرا باس

کرد. له به رئه وه وادیاره به ئاسانی پیاویکیتری هه لبراردوه، خۆشه ویستییه کی جیاواز. به لام من حوسام،

له کوئی ده کری بیبینم؟ بی تاقه تی شه مسم. سه لآحی نه رم و هیمن به حال ده توانی ئه و زیانه قه ره بوو

بکاته وه - کاتی نه بی له ئاوده ستدا سه رکۆنه ی خوی ده کرد.

هاتنی فاتیمه که له به شی ناوه وه ی مال که دا جیگیر بوو، وه ک بیدار بوونه وه یه کی نیان بوو له ژیا نی هیمن و

هه ندی خه والۆوماندا. سه فای ریساکانمان و هه ستردنمان به ره زامه ندی لیل کرد. هه رگیز نه ماندی بخوات

یان بخه وی یان قسه بکات. ده وتی خواردی ئاسمانیه و راخه ره که ی تا ئاسمان درپژ ده بیته وه و قسه

لهگه ل مه خلوقاتى جيهانپتر دهكات. عهين، كچى موريد موعين سلیمان كه بوو به به كړيگيرايى مه غول، هه روه ها ئه ميره غوردجى كه فاتيমে له سهردانى نه وه ستا، له باسكردنى موعجيزه كانى نه ده وه ستا. فاتيमे بوو په رده ي درې. ئه و پالپوه بوو مروژ ده يتوانى له پښه وه هه موو شته كان ببينى، عه ينش نكولى له و ديد ه ئاسمانپانه نه ده كرد.

له كاتى ميږدكردنه كه يه وه، هه تيوو و بيوه ژنانى هه ژار ده سته ده سته به سهر قوتا بخانه كه دا داده بارين. روژيك تينه په پرى تييدا فاتيमे ده رگا بو ئاتا جان نه كاته وه و باشتري خواردينان پيشكه ش نه كات، يان هه ندى جار جلو به رگى قه شه نكيان له بهر بكات. ئه وانه دواى ئه وه ي خوراك و پو شاكيان ده ست ده كه وت، به ئاسته م له هه ژارانيدى جيا ده كرانه وه، كاتى ده روپوشتن سوالكه ره كانيدى وايانده زانى ئه وانه خه لكانى داران و داواى چه ند دره ميكيان لى ده كردن. ئه وه روژانه رووى ده دا. كومه لى هه ژارى راسته قينه داواى يارمه تيبان له كومه لى ده وله مهندي ساخته ده كرد. كاتى ئه م هه ژارانه بو ماوه يه كى كورت له به رده م قوتا بخانه كه دا ده وه ستان، ئه وانيش وه ك ئه وانه ي پيش خويان به شيوه يه كى كاتى ده بوونه ده وله مهندي. ده بوو ئه وانيش ده ستي دريژكراوى سوالكه ران بده نه دواوه.

مه ولانا كه له سهر دواى شه مس وازى له فيركردن هينا و گوشه گيربوو، ئيستا له گه ل فاتيمه يه، ده ستي به فيركردن كرده وه كه وازى لى هينا بوو. خوم فاتيমে م ده ميبينى هه موو روژ ده چوه ژوره كه ي مه ولانا و هه ندى جار تا شه و له وى بوو. چه ندين ساعات له وى ده مايه وه، سه ماى ده كرد و ره بابيه ي ليده دا و باسى ئه و من-ى ده كرد كه نه فس نيه. ئيمه ي موريدانى پيشوو ده مانويست سوود له و ته لقينه وه ريگرن، با بو ماوه يه كى كورتيش بى. به لام ده مانزانى ئه و ده رگايانه ي بو ئه و ده كرينه وه بو هه تاهه تايه به پرووى ئيمه دا داخرا بوون. هه ندى وتى وتيم بيست ده يانوت كيرا كه توانيبوى دلپيسى خوى له و پياوانه ي ميږده كه ي هاوه لى ده كردن كونترول بكات، به رگه ي هيج ئافره تيكى ركابه رى نه گرت، له به رته وه به توندى لومه ي رومى كرده وه له سهر وانه وتنه وه ي به فاتيمه، ته نانه ت زريانوس گوپى لى بووه كيرا به ده نكي به رز قسه ي كرده وه گرياوه و پيش ئه وه ي بيده نگ بى قيژاندويه تى، دواى قسه يه كى زورى مه ولانا. كاتى زريانوس زياتر نزيك كه وته وه گوپى له رومى بووه به ژنه كه ي وتوه "كيرا، فاتيمه به شيكه له من، مندا له كانمان جه رگمانن و به سهر زه ويده ده روون".

روژى دواتر كاتى رومى ئه و به شه ي به جيھيشتوه كه به "ئهنارونى" ناسراوه، واته ئه و به شه ي تايبه ته به ئافره تان و گه راوه ته وه بو "بيرونى" به شى تايبه ت به پياوان، له سيمايده بو نيشانه ي شه كه تى گه راپن، هه مان ئه و نيشانانه مان تيبينى كرد كه پيش چه ند سالك ديما ن. دواى ئه وه ي كيراي پشتگوپى خست، ريژى لينا، وه ك كيرا خوى باسى كرد، حه فتا جار له شه ويكدا چوه ته لاي. ئه گه رچى ئه م ژماره يه

بەزىيادە پەرى دەھاتە بەرچاومان، ئەوا ئەو ماندوۋىتتەيى بە روويەو دەيار بوو، رىك وەك ئەو بەيانىيە دورە، ئاماژە يە بۇ شەۋىك كارى تاقەتپروكىن.

دوای لۆمە كىردنى لەلەين كىراو، دەبوو مەولانا كىشە يەكى نىوان سولتان وەلەد و ژنەكەي چارەسەر بىكات. فاتىمە ھەندى جار خۇشەويستىي خۇي لاي ھەژاران و پىگەي تايىبەتى لاي رۆمى دەقۆستەو، چۆنى ھەز بىكردايە بەكون و قوژبى مالاكەدا دەگەر، ھىچ گويى بەو ھەدا ئاخۇ پۆشتەيەكەي بەشپوئەيەكە بەتەواوئى لە چاوخەلكى غەربىيە بىپاريزى يان نا. كاتى لەگەل پىاويك دەدوا رىك تەماشاي چاۋەكانى دەكرد و ئەو ھىشمەتەي پىشان ھەدا كە ئافرەتانىتر پىشانىان دەدا كە روويان ھەندى بەلەي راستدا لادەدا و بىرژانگيان نىم دەكردەو، بەپىچەوانەو ھەدا فاتىمە چاۋەكانى بەپانايى خۇيان دەكردەو، ئەو ھەستەي دەبەخشى كە بەسەر گروويە رىشدارەكەماندا زالە و بەچاۋەكانى و وشەكانى قسەي لەگەل دەكردىن.

چەندىن جار گويم لە سولتان وەلەد بوو رەخنى لە ژنەكەي دەگرت و بىرى دەخستەو پۆشتە و لەخۆبوردە بى، بەلام ئەم قسانە لەم گويىەو دەھاتن و لە گويكەيتريەو دەردەچوون و سووديان نەبوو. لە باش خۇدانەپۆشىن و چاوقايما ھەدا تەماشاكردنى رووي ئەوانەي قسەيان لەگەل دەكرد بەردەوام بوو. بەبەرچاۋى خەلكەو دەمەقالەيان دەكرد، جارىكيان سولتان وەلەد دەنگى بەرز كىردەو، لەبەرانبەردا فاتىمەيش دەنگى بەرز كىردەو و ئامادەبووانى تووشى شۆك كىرد. ئەو يەكەم جار بوو ھاۋارى ئافرەتەك - تىژ و بىرندارەك - بەرگوئى ئەو پىاوانە بىكەوئى، كە بۇ ماۋەيەكى زۆر دەنگەكە لە گويچكەياندا - كە تووشى كەپرى بووبو - دەزىنگايەو، نەخاسمە كە ئافرەت بە بىدەنگى قوول ناسراو.

ھاۋارەكە مورىدەكانى بلأو پىكرد، بۇ ماۋەيەكى زۆر مېردەكەي دوورخستەو، ئافرەتانى ئەۋديو دىۋارەكانى ھەپەساند، بەلام بەدلى مەولانا بوو كە لە فاتىمە بىزار نەبوو، بەلكو لىي نىك كەوتەو ھە دەستى بەقزىدا دەھىئا و وتى: "كى ھەيت بى، دەزانم چونكە تۆ ھەرگىز نە سۆز و نە غىرەت نەبوو." پىرچى رەشى تارىك و تەنانت مەيلەوشىن دەردەكەوت، چەند گەردانەيەكى مەرجانى ئەستورى لە ملدا بوو. موستىلە پەنجەكانىان دەستيان داپۆشىبوو. كاتى دەپۆشت، پى پەتییە بە خەنە رازاۋەكانى لەژىر پاژنەكانىدا يارىيان لەگەل ئەو زەويىە دەكرد كە بەنەرمى و خۇشەويستىەو بەسەرىدا دەچوون.

بەيداخىكى داھىئا كە بەشكۆۋە لەسەر دەروازەكانى شارىكى داگىركراو، لەسەر سەربانى كۆشكى پاشا، لەسەر كارىتەي كەشتىەكى جەنگى، بەرز كرايەو. چۆن دەكرى كەسەك داوا لە بەيداخىك بىكات لە بىنن ون بى؟

ئەو بەيداخە سەركەشە سەرنجى ھەزار نىگاي سەرسەپماۋى رادەكىشا. كاتى بەيداخەكە دەشەكايەو، بەسەر چەندىن بەرزايى شىمانەنەكراۋدا دەفرى، ھەرۋەھا وا پىدەچوو سولتان وەلەد، بىكە قايىمەكە، خۇي

له و جو له خوږازيهی ټه و بهيداخه بيټاگا بکات، فاتيمه ی سهرسه ختیش خوی وای داده نا له ناو دهسته کانی
میرده که پدایه، وهک بالنده یهک زور به زه حمهت گپرا و به خپرایي کوی کرد.

به مه به ستي چاره سهری ناکوکیه که یان، مه ولانا که به توندی پشتگیری بوو که گه نجه که ی ده کرد نامه یه کی
بو کوره که ی پی نووسیم:

"ټه م ټاموژگاریانه ت دهریاره ی شازاده خاتونه گه نجه که مان، سه فای دلّه کانمان و سه فای ته وای
گه ردوونیش بو دهنیرم: ټه و وهک راسپارده یهک، وهک تاقیکردنه وهی سهخت، به تو به خشرا. روچه
ټاسمانیه کان که پاسه وانی مندالّه کانی ده که ن، پاسه وانی ټه ویش ده که ن، ټه رکی تویشه ریژی بگری وهک
که شهوی زاویه تی ریژت گرت، به و شیوه یه مامه له ی له گه ل بکه ی که یه که م روژ بینیت مامه له ت ده کرد
کاتی مندالیک بوو له سهر پشستی ټه سپیک و بیباک بوو به جیهان هه مووی، رهنگه به خالقیش. ټه مه له کاتی ټه و
راوکردنه دا تیده گم که به توپی دل و گیان ده کری. ټه و راهی هیشتا راو نه کراوه. ده زانم تو پیویسته
به دریژی ټه م ریگه یه بکه پی، غار بده ی، له گه لی بسورپی، به زینی، به بی ماندووبون پیش بکه وی،
جاریکیت پیش بکه وی، به دووادا بچی، جاریکید ی بکه پی."

ټه و نامه یه م دایه ده ست سولتان وه له د که شوینی راوچی و نیچیره که ی دیاری کرد. فاتیمه بو ماوه یه ک،
ټه گه رچی هه ستي ده کرد لای میرده که یه تی، به لام دلنیايش بوو له ده ستي راسکاوه. دیله، به لام هیشتا
ټازاده.

ټاشته واییه که زوری نه خایاند، چونکه سولتان وه له د جاریکیت داوای له ټنه که ی کرده وه به ته وایي ملکه چی
ریسا باوه کان بی. دامه زراو بی و رومه تی له ژیر په چه دا بشاریته وه، ټه مه له کاتیکدا چه ندین کاتر می
سه باره ت به کرداری خودایی که له گوتاری موڅدا ته جه لی ده کات گفتوگوی له گه ل رو می ده کرد. دیار بوو
نیچیر و راوچیه که له سهر هه مان زه وی نه بوون. جاریکیت بوو به ده مه قاله یان و مه ولانا هه ستي کرد
پیویسته قسه ی تیدا بکات. بینیم به دریژی روژ له زوره که یدا ده مایه وه و خه ریکی نووسینی نامه یه ک بوو
بو ټه و ټافره ته ی به زیره کترین موریده کانی خوی داده نا، ټه ویش هاوسه ری کوره که ی بوو، فاتیمه.
دوای چه ند سالیک، په روشی ټه وه بووم ټه و نامه یه کوی بکه م که تیدا به و ټافره ته گه نجه ده لی
خه مه کانی ټه و ده هینده ی خه مه کانی خوی ټازاری ده دن، نووسیویتی:

"ټه گه ر کوره که م له ټازاردانت به رده وام بی ټه و دل می لی دهر دینم و چیت فریای ناکه وم. له سه ردانی
گوره که م مه حرومی ده که م. تو هه ست به نیگه رانی ده که ی، به لام پیویسته بزانی ده ریا به ده می سه گ
پیس نابی، بوونی میشینک نخی نانی شیرین بینرخ ناکات. ټه ویش بزانه من فرمیسک و بروبیانو و
به لگه کانی ټه وانه ی ره خنه ت لی ده گرن قبول ناکه م. له به رانه ر ټه وده دا من چاوه پوان ده که م هه موو شتیکم

پى بلىجى، چونكى تۆ قوربانيت. ھەموو شتىكىم بۇ باس بىكە تا بتوانم بەپىيى تواناي خۆم يارمەتيت بەدم. تۆ لەم جىھانەدا پەرسنگەي سەلامەتییى خوايت."

ئاشت کرانەو، ھەرەك ئىمە مەولانا گوپى لە سكالای سولتان وەلەد لە ژنەكەي شل دەکرد سەبارەت بە "سەفای دللى و بینینی" بۇ چەندین سال. بە سات ساتیبوون و بیموبالاتی و نادلسۆزی و دەرکەوتنی بە ناپۆشتەیی تۆمەتباری دەکرد. سالانىك رۆمی بەرگری لە "شازادە خاتونە خاوەن سروشتە بیگەرەدەكەي دەکرد، جەوھەری ئارامگرتن و نەرمى."

ھاوسەرگىرى كورپی رۆمی و كچى سەلاح یەكگرتنیانی تەواو کرد. گویم لى بوو مەولانا كە باسى دوو كچەكەي سەلاحی دەکرد دەیوت ئەوان "چاوی راست" و "چاوی چەپ" ی ئەون. فاتیمە، چاوە راستەكە، كورپىكى بوو كە خۆشەویستی ناو ناخی ھەردوو باپىرەي بەرجەستە دەکرد. مەولانا ھەركات مندالەكەي ھەلبىگرتایە سەلاحی بیر دەكەوتەو.

كاتى ھەدیە، چاوی چەپ، خوشكە بچوكەكە گەيشتە تەمەنىك بییتە جیسەرنجی رەگەزەكەيتر، نیزامی خۆشنووس ئاشقى بوو و ویستی بیخوازی. من یەكەم كەس بووم باسى ئەو حەزەي لە لا كردم كە ھیشتا نەینى بوو. لەمیژ بوو بیری لە خواستنی ھەدیە كردبوو كە لە قوتابخانە دیبوی، بەلام ھیشتا كاتى شووكردى نەھاتبوو.

بۇ ماوھەيەك ھەستم دەکرد ئازاریكى نەینى نیزام دەگوشى. ئەو بەپوونى بە ھونەرەكەيەو دەبینرا. خەتى فلچەكەي و شیوھى نامەكانى ئامازھى نیگەرانیەكى شاراوھیان پیشان دەدا، وەك ئەو بالندە یان ئازەلە كیویبانەي كیش و کاریگەرییان نیە. سەرەنجام لیم پرسى چى ناپرەحەتى كردو: تەندروستی، بارى دارایی، ستەمى مەغول كە بارى سەرشانى ھەموومانى گران كردبوو؟ نا، ھیچ لەمانە نەبوون. وازم لە پرسىار لىكردى نەھینا، بەپىچەوانەي ريساكانى ھەلسوكەوت لەبارەي ژيانى سۆزداریى خۆی پرسىارم لىكرد. كەوت و پىي راگەیاندم ئەو سالانىكى زۆرە ئەویندارى ھەدیەيە. تەمەنى —كە بۇ ھاوسەرگىرى بچوك بوو— تا ئەوكاتە دلنیای دەکرد كە دەرفەتىك ھەيە ئایندهیەكى پەمەبیان ھەبى. بەلام ھەندى نیشانەي لەسەر ھەدیە دەرکەوتن كە وای لیھاتوو ھەمادەيە كارلیك لەگەل ئەو قەسیدانە بكات كە باسى ھاوسەرگىرى دەكەن، رومەتى لەشەرمدا پەمەیی دەبوو. ئەمە ھۆی راستەقینەي ھەرەسى پیتەكان بوو لە قەلەمەكەي نیزامدا. دەستبەجى دلنیام كردو ھە و بەلئىنم داىە پرسىار لە سولتان وەلەد بكەم ئاخۆ ھەدیەيش ھەمان ھەستى خۆشەویستی بۇ ئەم ھەيە، ئاخۆ چاوی چەپی مەولانا شەیدای بەنەرمى روانینە بۇ روخسارى خۆشنووسە بەناوبانگەكە.

زۆرى پینەچوو وەلامى ھینایەو. لە شیوھى وینەي بولبولیكدا ھات كە دەنوگەكەي شوین وشەي قبول دەكەوى. لەوكاتەو ئەو ھیلانەي نیزام دەيكیشان دامەزراوى و سەفاكەي جارانیان بۇ گەرایەو. بەلام

شتيک من و سولتان وهله دی نیگه ران کردبوو. ئه ویش ئه وه بوو سه لاج توانای ئه وه ی نه بوو ته داره ک
(جه هان) ټیک بۆ بوکه که دابین بکات شایان به و بووک و زاویه بی. کاتی سولتان وهله د و فاتیمه
هاوسه رگرییان کرد بنه ماله ی رومی له بهر ده سکورتی سه لاج چاوپوشییان کرد و ئه و بوکه یان قبول کرد که
هیچی نیه، له و رووه وه خه لاتیکه له ئاسمانه وه. به لام نیزام کوره که ی رومی نیه، چونکه له وانیه چوونی
هه دیه ی هه ژار بۆ مالکی ته قلیدی هه ره شه له گوزه رانیان له ئاینده دا بکات.
من و سولتان وهله د بریارمان دا داوای یارمه تی له مه ولانا بکه یین. مه ولانا داوای ئه وه ی گوئی بۆ خه مه که مان
گرت، داوای لیکردم په یوه ندی به ئوستاوه بکه م، ئه و ژنه ی کچانی سولتان په روهرده ده کات. منیش
په یوه ندیم پیوه کرد.

ئوستا که ژنیکی خوینده وار بوو، به په له هات بۆ قوتابخانه.

ئوستا به هه له داوان هات له بهر ئه وه ی داوای رومی به لای ئه وه وه فه رمانیکی گه وره بوو. مه ولانا ده رفه تی دا
وچانیک بدات، ئه نجا پیی وت: "برۆ بۆ لای خاتوو ئه میره غودچی و پیی بلی من پشت به و ده به ستم بۆ
دابینکردنی جه هازی بوکینی هه دیه، خاتونیان ده توانن داوای یارمه تی له ژنان و کچانی شازاده کان بکات و
هانیان بدات بۆ به خشین. دیارییه که فه زل و پاراستنی سه لاج مسوگه ر ده کات".

ئوستا رازی بوو. پاشان بازنه ئالتونه کانی و بازنه زمروته کانی که له شیوه ی لوتی فیلدا بوون داکنه د و
له بهرده م مه ولانا دا دایان، وه که یه که م خشت له جه هازی بووکه که. کاتی چوه ده ره وه رازی نه بوو سواری
ئه و گالیسکه شاهانه یه بیی که هاتبوو تا بیگویتیه وه بۆ کۆشک، به لکو سه به ته یه کی کرده ملی و
به کۆلانه کانی قۆنیه دا ده گه را و هاواری ده کرد "شتیک بۆ خوا".

کاتی گه یشته بهرده رگا کانی کۆشک، نیوه ی سه به ته که ی پر بوو بوو له پارچه زیو و زیو، به لام ئه وه به س
نه بوو، له بهر ئه وه راسته وراست روی کرده ژووره کانی خوشکی سولتان و داواکه ی رومی پیگه یاند. ئه میره
غوردجیش سوپاسی خوی کرد که ئه و ده رفه ته نایابه ی بۆ ره خساندوه تا که ره می خوی پیشان بدات،
فه رمانی به یاریده ده ره کانی کرد گه نجینه کانی و ئه و سندوقانه ی گرانبه هاترین جلوه رگه کانی تیدا
هه لگیرون بکرینه وه، فه رمانی کرد چه ند جوړیکیان ده ربینن.

داوای له یه کی که له که نیزه که کانی کرد له جه وه ره کانی کۆشک ئه و خشلانه هه لبریزی که به رائه تی بووک
پیشان ده دن، که نیزه که کیش یه ک کاتژمیری ته واو له بهرده م ئه و گه نجینه یه دا وه ستا، پاشان ئه مانه ی
خواره وه ی پیشکه شی شازاده خاتون کرد: بیست جووت گواره ی رازوه به ئه لماس، بیست موستیه ی
زومروت و یاقوت، چه ند کلاویکی دروستکراو له قوماشی به زیو چنراو، چه ند حیجابیکی به ده زوی زیوین
دوووراو، چه ند بازنی که له بهردی پیروژ و قورس به راده یه ک ئافره ت به حال ده توانی بیانکاته مه چه کی.
ئه میره غوردجی له سه ر چه ره فیکی سپیی میژیک بلاوی کردنه وه و ماوه یه کی ژور لییان راما. هه ر

پارچه‌یه‌کی یاده‌وه‌ریه‌کی دیاریکراوی هه‌لگرتبوو، یه‌کێک له‌ حیجابه‌کان ماره‌کردنی بۆ موئین سلیمانی بیر ده‌خسته‌وه‌ که بۆ به‌رژه‌وه‌ندیی مه‌غۆل کار ده‌کات، ئه‌و رۆژه‌ به‌شانازیه‌وه‌ له‌به‌ری کرد وه‌ک که رۆبیه‌ک فه‌روه‌ زیوینه‌که‌ی نمایش ده‌کات، ته‌نها یه‌ک هه‌زی هه‌بوو، ئه‌ویش ئه‌وه‌ بوو مێرده‌که‌ی حیجابه‌که‌ی لابیات، هه‌روه‌ها سه‌رجه‌م جله‌کانیتری که جه‌سته‌ بلوری و گه‌رمه‌که‌یان شارده‌بووه‌وه‌، که هه‌زار و یه‌ک هه‌زی تێدا بوو.

هه‌رچی گواره‌ ئه‌لماسیه‌کانن له‌و کاته‌وه‌ هه‌لگرتببون که هه‌یشتا کچیکی بچوک بوو. ئه‌وکاته‌ سندوقی خشله‌کانی دایکی دۆزیه‌وه‌ و زۆری له‌ دایکی کرد هه‌ندی حشلی بداتی که وه‌ک بلاوه‌ به‌پاره‌ نه‌ده‌خه‌ملێنران. ئه‌گه‌رچی ئه‌وه‌ گونجاویش نه‌بوو به‌لام دایکی ملی به‌داواکه‌ی دا و ملکه‌چی ویستی کچه‌ گه‌نجه‌ فزولیه‌که‌ی بوو. کاتی دایکی مرد و هه‌موو ئه‌وه‌ی ناو سندوقه‌که‌ی ده‌ستکه‌وت، گواره‌کانی گێراپه‌وه‌ بۆ شوینی خۆیان و به‌په‌شیمانی عیناده‌که‌ی پێشوو ییر که‌وته‌وه‌.

کلاوه‌کانیش که له‌ مه‌نگولیاوه‌ هاتببون سه‌ردانی ژنه‌ کاهینیکی جادوگه‌ری بیر خسته‌وه‌ که له‌ ده‌شتاییه‌کانه‌وه‌ هاتبوو. کاتی ئه‌و شته‌ غه‌ریبانه‌ی پێشکه‌ش کرد پێی وت کلاوه‌ درێژ و به‌رزه‌کان تایبه‌تن به‌دانانی مار تێیاندا. هه‌روه‌ها پێی وت ئه‌و خۆی سه‌فه‌ری نه‌ده‌کرد تا ماریک له‌ژێر کلاوه‌ به‌رزه‌که‌یدا دانه‌ئێ و له‌ شه‌خه‌لی قژه‌ پره‌کانیدا بېشاریته‌وه‌. ئه‌میره‌ غودجی ویستی له‌ قسه‌کانی ژنه‌ جادوگه‌ره‌که‌ دلتیا بێ. بۆ دووربوون له‌ هه‌ر گالته‌یه‌ک، ماریکی بێ ژه‌هری بۆ هینرا و خسته‌یه‌ پرچی له‌ژێر کلاوه‌که‌وه‌ که به‌ده‌زوی ئالتونی دوورابوو، ماوه‌یه‌کی زۆر رۆیشت و کلاوه‌که‌ له‌سه‌ر سه‌ری بوو و چه‌نده‌ توانی به‌شپوه‌یه‌کی سروشتی قسه‌ی له‌گه‌ل ده‌ست و پێوه‌نده‌که‌ی کرد، به‌بێ ئه‌وه‌ی به‌که‌س بلێ که له‌گه‌ل هه‌ر جوله‌یه‌کی ماره‌که‌دا هه‌موو جه‌سته‌ی ده‌ست به‌ له‌رزین ده‌کات و به‌وه‌ — که ئه‌وه‌ زۆر به‌لایه‌وه‌ سه‌یر بوو — سه‌رجه‌م هه‌سته‌کانی بێدار ده‌کاته‌وه‌. هه‌ندی هه‌ستی نوێ که به‌ره‌نگاری ناکرێن. دواي ئه‌وه‌ی سه‌رپۆشه‌که‌ی لابرده‌ و ماره‌که‌ی به‌ردا، په‌نجه‌کانی یارمه‌تییان دا بۆ تیرکردنی هه‌زێک که زۆر سه‌ختگیر بووبوو.

ئه‌میره‌ غودجی خشله‌کانی پشکنی. ویستی هه‌ندیکیان هه‌لبژێری. به‌لام ئه‌و یاده‌وه‌ریبانه‌، جا چ خۆش بن یان خه‌مگین، رێگه‌یان پینه‌دا هه‌لبژێری. چۆن ده‌توانی ده‌ست له‌و خشلانه‌ هه‌لبگری که له‌ ئاهه‌نگی نیشانکردنیدا له‌به‌ری کردون، واز له‌و کلاوه‌ بێنی که سه‌رچاوه‌ی چه‌ندین خۆشی بوو؟ چۆن ده‌توانی ئه‌و سووکایه‌تیکردنه‌ی به‌دایکی له‌یاد بکات کاتی پێداگری کرد له‌سه‌ر بردنی گواره‌که‌، هه‌روه‌ها رازیبوونی دلنه‌رمانه‌ی ئه‌و ژنه‌ به‌ له‌په‌ر ده‌سته‌لگرتنی له‌ خشله‌کانی؟

به‌ئامازه‌یه‌کی ده‌ستی، له‌به‌رچاوی ئه‌بله‌قبووی که نیه‌که‌کان فه‌رمانی کرد سه‌رجه‌م خشله‌کان بدرینه‌ هه‌دییه‌. ئوستای به‌خپۆکه‌ریش بریکی زۆر له‌ خشله‌کانی کۆشکی سولتانی برد. کاتی کۆی کردنه‌وه‌ پرسى له‌ چاره‌نووسی ئه‌و موسیله‌ و جلوه‌رگانه‌ که له‌ سندوقی خشله‌کانی شازاده‌ خاتونه‌وه‌ ده‌گوێزرینه‌وه‌، یان

له دشتاييه دوره كانه وه هاتون، تا ئستا له ناو سندوقیكي ساده ی ژنی خوښنوسیكي قونیه دا خوښان
ببیننه وه.

جه هازی زه ماوه ندى هه ديه سات دواى سات زيادى ده كرد. هۆله ناو خوښيه كانى كۆشك پر بوون له
ده سترپوښتووترين ژنانى شار. پيش گه ښتنيان، له كاتيكدا شازاده غوردجى به ناو ياده وه ريه كانيدا ده گه را،
خه ساوه كان سه رقال بوون به پژاندى گه لای گول و قه دى ياسه مين به سه ر مافوره كه و داپوشينى
قه نه فه كان به پشتيى نه رم و پر كردنى ناگردانى بخوره كه به چيلكه ی بۆندارى نه ديان به چنه د پارچه يه ك
له عه نيه ر.

له وه نايه ی دار بناره كان سيپه ريان له سه ر ده كرد، ژنه سه ردانيكه ره كان كه جانتاى قه باره جياوازيان
هه لگرتبوو، له و بيښكانه ی ده يانگواستنه وه، دابه زين، كه له گه ل خوښاندا حيجا به كانيان راده كيشا و هه وليان
ده دا كيپرکي سيپه رى پايزيان بيپه كن و به هه نگاوى قورس و ته مه لانه هاتنه ناو كۆشك. باله خانه له به رد
دروستكراوه كه كه تاوه ريكي له سه ره وه بوو، هه روه ها قايمكاريه كانى به به ردی يشبى پيرۆز رازينرابوونه وه و
ديواره كانى به نه رابيسكى به ئالتون روپوشكراو زه خره فه كرابوون، له ناوه راستى چنه د بينايه كدا بوو: مال
و گه رماو و موبه ق و به له كوڻى چاودير كردن.

ئافره تيكيان حيجا بيكي له مه خمه لى سه وز له به ر كردبوو، ده رپوښت و وه ك دره ختى ئاره وان كاتى با
رايده وه شينى، له نه جه ولارى ده كرد. هه ر كه پيى نايه ناو كۆشك حيجا به كه ی لا برد و نه عله به به ردی پيرۆز
نه خشاوه كانى داكه ند. ده سته باريكه كانى بو كاره كه ره توركى و مه نگولى و زنجيه كان دريژ كرد تا گولاوى
ئه سفه هانى و شيرازى و سه مه رقه ندى به سه ردا بپژنين. پاشان نه و دالانه دريژه ی برى كه ده چپته هۆلى
پيشوازي و حيجا به كه ی پيچايه وه و خسته يه ناو شالتيكى ئاوريشمى كه يه كيك له كه نيزه كه كان له
ده روازه كه دا دايه ده ستي. له ته نيشت ئافره ته ناسراوه كانيدى له سه ر قه نه فه كان دانيشت، ده سته جى له
جانتاكه ی كه له جانتاى ئافره ته كانيدى قورستر بوو كۆمه لى كاسه و قاپ و كه ره سته ی ئالتوونى موبه قى
ده ره يئا.

ئافره تيكيتر دوواين حيكايه تى خورافى بو گيڙپايه وه كه له قونيه دا بلاو ده بيتته وه، نه ويش چيرۆكى بيريكه،
ده وترى ئيمامى دوازه يه م كه شيعه باوه ريان پييه تى له كاتى ديارنه مانيه وه تييدا ماوه ته وه. شايعه كه
ده لى نه و بيره ده توانى شوو كردنى كچان ريك بخت نه گه ر سويند بخون ناماده ن گوڙپايه لى ئيمامى شاراوه
بن و چل شه و له گومان و خه لوه ت و نيگه رانى له پال نه و چاله تاريكه دا به سه ر ببه ن. له كاتيكدا ئافره ته كه
چيرۆكه كه ی ده گيڙپايه وه، به چاوى فزولى به شوين دياريه كانى دراوسيكه يدا ده گه را و به راوردى ده كردن به و
دياريانه ی نه و پيشكه شى كردن: چه رچه ف و به رگه نوين و قوماشى گرانبه ها كه له سه ر زه ويه كه راخرا بوون
و فه رشه كه يان داپوشيبوو.

پاشان ژنه شازاده يه کي مه غۆلی گه يشت. پرچه درېژه که ی، که خه ريك بوو دهيدا له زهوی، به ده زوی نالتونی کردبووه په لک. دوو سوره یا و چه ند قاپیکی گه وره ی هه لگرتبوو، له گه ل مه نجه لیک له زیوی ره ق. شازاده که بالا به رز بوو. شانه پانه کانی سه رنجی ئافره تانیتری راکیشابوو. هه ر که هاته ژوروه وه هه موویان ئه و پرسپاره یان کرد که بووبووه خوی سه ریان: ئایا راسته ئه و ئافره ته پاش ئه وه ی ئیرانی له سه ر پشتی ئه سپیک له رۆژه لاته وه بۆ رۆژئاوا، له شاریکی خاپوورکراو و سووتاووه بۆ یه کیکیدی، برپوه، هه رگیز له نه سرخانی مه زن جیانه بووه ته وه که له سه ر شانی راستی که وتبوو؟ ئه ویش به دۆستانه و به زمانیکی ره کیکی فارسی وه لآمی دایه وه و زه رده خه نه یه ک له سه ر رووخساری بوو که ددانه نالتونیه کانی پیشان دا. ئه میره غوردجی شیوه ی هیلی چه پوچواری خاچی له سه ر یه کیک له ددانه بره ره کانی بینی. له وباره یه وه پرسپاری کرد، پیی وترا دایکی ئه و ئافره ته مه غۆلییه که دیاریه کانی پیشکه ش کرد مه سیحیه و وردتیش بلین نه ستورییه. کاتی به لازمانی ئه و ددانه ی لیسایه وه که له شیوه ی خاچدا بوو، وتی ئه و هه رگیز سه فه ری نه کردوه به بی ئه وه ی خپوه تی که نیسه که ی له گه لی بی، تا نویژی مردوو بکات پیش ئه وه ی بنیژی و تا هه رکات ویستی نویژ بکات.

که نيزه کیکی ره شپيست قاپیکی گه وره ی هیئا چه ندین پیشخۆر (موقه بیلات) ی تیدا بوو: گويز و بادام و هه نجیر و هه لۆژه ی وشک و قه یسی وشک. پاش ئه وه ی له به رده م خاتونی مالدا کرپوشی برد، پرسی ئاخۆ ئه ویش ده توانی به شداریی که ره می پیروزیان بکات تا جه هازی چاوی چه پی گه وره ی گه وره کان به تاکه خشل که هه یه تی برازینیتته وه، ئه ویش به موسیله یه کی په نجه ی پی، که دایکی پیش ئه وه ی بۆ هه تاهه تایه ماله که ی و ئاسمانی گونده که ی به جی بهیلی، پیی داوه. ئه میره دهستی له پرچه لوله که ی که نيزه که نزيك کرده وه که سه ری هیشتا له باری سه رکزکردندا خه ريك بوو له زه وی ددها و ریگه ی پیدا موسیله که ی بهه خشی. پاشان پرچی ئافره ته ره شه که که له ژیر دهسته پیداهیتنه که دا وه ک دارستانیکی چر دیار بوو، به پارچه یه ک قوماشی به نالتون چنراو داپوشی. ئافره ته زنجیه که سه ری به رز کرده وه، شکانه وه ی کانزا به نرخه که له سه ر رومه ته تاریکه که ی، ئافره تانیتری سه رسام کرد.

ئوستای به خپوکه ر ئه و پارچانه ی بۆ جه هازی بوکینی کچه که ی سه لآح به کار ده هیئران بردنی و باری کردن له هیستریک که له ته ویله ی یه کیک له ئه ندامانی خیزانی شاهانه بوو و ناردنی بۆ قوتابخانه که ی رومی. چه نده بگه ریمه وه بۆ بیره وه ریی خۆم، ناتوانم شتیکی وام بیر بیته وه. ته نانه ت دایکم که به ده وله مه ندی ژیا هیئنده دیاری زۆری به خه یالدا نه هاتووه.

رومی خوی هات بۆ بینینی جه هازه که. سه رسورمانی ده ربپی و داوای کرد بکری به دوو به شه وه. کچه گه وره که ی سه لآح که پیی ده وتری "چاوی راست" رازی بوو به بی هیچ ماره ییه ک شوو به سولتان وه له د بکات. له به ره ئه وه ی که سایه تی فاتیمه ی ده ناسی ئه و ده ستپیشخه رییه ی پی باش بوو تا بهر به سه ره له دانی

ناکۆکی له ناو خێزانه که دا بگری. ههستم به زهرده خه نهی سولتان وه له د کرد، چونکه داواکهی باوکی ئهوی له چه ندين سهعات ره خنه و قاله قال رزگار کرد.

نیوه که پتریشی به پشتی هه مان هه ستر به ناو کۆلانه ته سه که کانی قۆنیه دا گوێزایه وه تا ماله ساده کهی خوشنوسه کهی پی برا زینریتته وه. نیزامی سه رسورماو ژووره کانی وه رشه کهی پر کرد له جوانترین خشلی زیو و زیو. کاتی جلوه به رگ و کلاوه درێژه کهی له سندوقه کۆنه که دا دانا که عاده تی وابوو که رهسته به نرخه کانی نووسینی تیدا هه لگری، دهستی به له شی رهق و ساردی ماره که کهوت که یه که م جار وایزانی قامیشه. ماره که چاوه پوانی ئه وه بوو کلاوه درێژه کهی زاوا پر بکات. ئه م نه ریتته که باب و باپیران له دهشتاییه کانداه یانکرد، به شیک بوو له راهینانی دوور و درێژ بو به دیهینانی چیژ. به م شیوه یه هاوسه رگری نیزامی خوشنوس و هه دیه ی که چه بچوکی سه لاج، چاوی چه پی رومی، به پیوه چوو، پاشان.

پاشان دایکی سه لاج له رۆژیک له رۆزانی به هاردا مرد و کۆلانه کان پر بوون له بونی گولی ئه کاسیا و سیبه ری حه ماله کان کۆلانه درێژ و ریکه که یان بری. وه که ئه وهی خوشکی بی، کیرای ژنی رومی بایه خی به جه نازه که دا. ئه وه که سیک له ئه ندامانی خیزانی خوالی خوشبوو ته رمه کفنکراوه کهی له سه ر تابوتیکی به ئاوریشم داپوشراو دانا، چوار پیاو که کیرا خوی ده ستنیشانی کردبوون هه لیا نگر ت بو مزگه وت و باشترین سه رود بیژان له پیش که ژاوه که وه بوون. له پیشینه یه کی نانا سا ییدا کیرا بو یه که م جار پاش ئه وهی رومی له چوونه ده ره وه به بی مؤله ت وه رگر ت ناکه داری کرد، له مال چووه ده ره وه و به هوی ئه وه نه فره ته وه به درێژی ژانی هه ستیاری به رانه بر سه رما هه بوو و ته نانه ت له چله ی هاوینیشدا خوی به فه روی ریویه کی ره ش ده پیچایه وه و که وته پیش ژنه شیوه نگیره کان، تا به هه موو شاری پیشان بدات چه نده وه لای بو بنه ماله ی سه لاج هه یه. به م ئاماده بوونه ی، سنووریکی بو عاده تی بیمانای دلپسی دانا.

کۆمه لئ خه لک چوونه ناو که ژاوه که، که به ناو کۆلانه کانی شاردا ریگه یان گرته به ر. کاتی ژنه شیوه نگیره کان که شیوه ن و رۆپۆکه یان له پیشیا نه وه ده رپویشته، به رووخساره ره ش و پرچه ته نکه کانیا نه وه گه یشتن، کیرا فه رمانی پیکردن بیده نگ بن، ئه وانیش له به رانه بر چه ند دره مه میکدا بیده نگ بوون. ئاشکرایه تیچووی بیده نگ له هی قاله قال زیاتره. کاتی که ژاوه که گه یشته ده رگای مزگه وت، سه رود بیژان وه ستان و چوار پیاوه ریش درێژ و ره نگ زه رده کان ته رمه که یان له به رده م میحرا به که دا دانا و ئا فره ته کان له حه وشه ی مزگه وته که دا مانه وه. پاشان کیرا نزای مردووی خویند. دوا ی ئه وه رومی لای هه ردوو پی خوالی خوشبوو دا وه ستا و نوێژی مردووی کرد. ته نانه ت ئه وشه پیرو زانه ی له ده میه وه ده رچوون شیوه ی ئیقا عیان وه رگر ت. له دلئ خۆمدا ترسام ده ست بکات به خولانه وه و سه مای بیستن له به رده م ته رمه که دا پاش ئه وهی

به بیستنی وشه کانی قورئان ئه وین دایگرت. به پئی نهریت گه وره ترین پیاوی خیزان نوژی مردوو دهکات،
ئه گهر ئه و حازر نه بوو که سیک له بنه ماله که جیی ده گریته وه. به لام ئه مرۆ بۆ یه که م جار و سه ره پای بوونی
کوری خوالیخوشبوو، دۆستی خیزانه که نوژه که ی کرد. ئه وه یش شتیکی نوی و ناکاو بوو.

کاتی ریو ره سمه ئاینیه کان ته و او بوون، کیرا به سه رۆکایه تی که ژاوه ی ژنان یا وه ریبه ته رمه که ی کرد بۆ
حه مام و داوای له ژنه مردوو شو ره کان کرد روومه ته وشکه که به باشی بشون تا وای لیپی وه ک روومه تی
بوکیکی گهنجی لی بی. ته رمه که سی جار به ئاو شورا و به ئاوی زه یتون و پاشان کافور دهستی تی درا،
مووی بنباله کانی تاشران، به په شته مالکی لۆکه یی داپوشرا و به دوو چه رچه ف پیچراپه وه، پاشان
ته رمه که یان گپراپه وه بۆ ناو تابوته که و هه لیا نگر و بردیان بۆ گورستان و له وی به خاک سپیردرا، رووی
کرایه قبیله و سه ری به پارچه یه ک خشت راگیرا. کاتی خۆل به سه ر گوره که دا کرا سه قفیکی له خشت بۆ
دروست کرا که له سه ر چوار پایه وه ستابوو. وه ک دیاریه ک له ریچکه که ی سه لآحه وه.

داوای ئه وه ی کیرا گه راپه وه قوتابخانه، داوای کرد ده رگاگان والا بکرین و خوانیک ساز بکری. خواردن به سه ر
هه ژاران له وه سه ری شار دابه ش کرا و قورئانخوینایشن چه ند ئایه تیک له قورئانیا ن خویند.

له و ماوه یه دا، تاریکی بالی به سه ر گورستانه که دا کیشا و تازیه کاران به ناو گوره کانددا ده هاتن و ده چون.
رۆمی و سه لآح که له ته نیشته گوره که وه ستابوون چاودیری کرمیکی زه وییان ده کرد که به خاوی
به زه حمه ت خۆله ته ره که ی کون ده کرد تا ده ست به کاری دوور و دریژی شیکردنه وه ی لاشه که بکات.
کاتی کردمه که ون بوو، رۆمی به سه لآحی وت: "با برۆین".

سه لآح چه مایه وه. به بی ئه وه ی ببزوی به گه وره که ی وت: "مافی زۆری له سه رمه. ده مه وی له سه ختیه کانی
گور و ترسی له دوو فریشته که ی مه رگ بیپاریزم. له به رئه وه ی له سزای گور ده ترسی من داوات لیده که م
به ته نیا جیی نه هیلین. له خوا ده پارپیمه وه په رییه کان یا وه ری بن. داوای ئه وه، ئه رۆم".

سه عاتیکی تیپه ری، هه ردوو پیاوه که وه ستابوون و نه ده جولان. پاشان سه لآح بزه یه کی کرد و ته ماشای
رۆمی کرد و وتی: "ئیستا، ده توانم بگه رپیمه وه".

له وی، له گوره که دا، ئیتر خوالیخوشبوو به ته نیا نه بوو.

لەسەر رینگەى گۆرەكەم سەما دەكەم

ماوەیەكى زۆر بەسەر دانیشتی سولتان عیزەدین لەسەر تەخت تینەپەپیبوو. ئەسفەهانی وەزیری، یەكێك لە موریدەكانی مەولانا بوو و بەردەوام سەرى لێدەدا. زۆر جار باسی ئەو سوودە رۇحیانەى بۆ سولتان دەکرد كە دەكری لەو دانیشتنانە و رۆچوون بەناو هەستەكانیدا بەدەستیان بێنى. بەلام سولتان كە مەیلیكى گومانگەرایى تێدا بوو، داواى بەلگەپەكى دەکرد بۆ سەلماندنى ئەو.

رۆژێكیان كاتى عیزەدین لە گەشتىكى راودا بوو لە دەشتەكانى قۇنیە، ماریكى بچوكى بىنى بەرەو كەنارى گۆمێك دەكشا. بەبى ئەوێ دەستویۆو نەدەكەى بزائن مارهكەى گرت و خستیه ناو سندوقىكى زېرپىنى بچوك، كە ئىمپراتۆرى قوستەنتىنیه پېشكەشى كردبوو. بۆ هەركوێ بچوايه لەگەل خۆى دەبیرد. كاتى گەراپەو سەربازگەكە و چوو ناو خێو تە شاھانەكە كە بەباشترین و گرانبەھاترین چۆرى قوماشى نەخشینراو بە ئالتون و بەردى پیرۆز نامادە كرابوو، وەزیر و پیاوماقول و فەیلەسوفانى كۆكردەو و لێى پرسین ئاخۆ چى لەو سندوقەدايه كە بەتوندى داىخستو.

"باش سەبرى ئەم سندوقە بگەن كە ئىمپراتۆرى مەسیحى قوستەنتىنیه پېشكەشى كردم وەك دانانێك بە رەسەنايه تى ئاينه كەماندا و پى و تم:" ئەگەر دانایانى كۆشكەكەت زانیان ئەو سندوقە چى تێدايه، ئەو بەم دەردەكەوئى ئاينه كەى ئیو راستە." دەى پڕۆن و بىر بگەنەو و راویژ بە ئەستێرەكان یان هەر كەسێك حەز دەكەن بگەن، بەلام دەمەوئى بزائم ئەم سندوقە چى تێدايه."

داواى ئەوێ باش لە سندوقەكە وردبوونەو و كیشایان، هەندى لە پیاوكان چوون خۆیان بەتەنیا بىر بگەنەو، هەندى كىتریان گرووپیان دروست كرد بۆ تاوتویكردنى ئەوێ لەو سندوقەدايه. هەندى كىتر پەنايان بۆ تۆمار و ئەرشیفەكان برد، وەزیرەكانیش چوون بۆ بەندیخانەكان و پرسىاریان لە ھاوړێكانى پېشوویان كرد، پاش ئەوێ بە دەسەسپەكانیان لوتیان گرت تا بۆنى بۆگەنى زیندانیهكان، كە ئەسپى تى داو، نەچى بەسەریاندا. بەلام كەسیان هیچى نەزانى لەبارەى ئەوێ چى لەو سندوقە ئالتونیهدايه ئەگەرچى ئەستێرەناسان تەنانهت پرسىاریان لە ئاسمان خۆیشى كرد، بەلام هیچ وەلامىكى نەدانەو. عەرافەكان بۆقەكانیان ریز كرد تا بەهۆیانەو پېشبینى بگەن، كە ئەو رینگەپەكى نوێیه بۆ پېشبینى كردن لە چىن فیزی بوون: باوەرپیان وابوو قېرەى بۆق لە پیتە بزۆینهكان دەچى. بەلام دەنگى سەرەمىكوتەكان لە پیتە نەبزۆینهكان دەچى. بەلام ئەوانیش شكستیان هینا، چونكە بۆقەكان هیچ وشەپەكى ماناداریان نەخستە روو، بەلكو خامۆش بوون و لە مەسەلەى ئەو مارهدا هیچ وەلامىكیان نەبوو.

لەكاتێكدا هەمووان خۆیان بۆ نوێژى عەسەر نامادە دەکرد، ئەسفەهانی وەزیر داواى لە سولتان كرد سەردانى رۆمى بكات، كە دەكری ئەو لوغزەكە ئاشكرا بكات.

چەند ئەسپەوانىك كە سواری ئەسپى خىرا بوون هاتن تا هەوالى سەردانى خاوەن شكۆيمان پى رابگە يەنن. له ترسى بىرۆكەى هاتنى خاوەن شكۆ، بەپەله خۆمان ئامادە كرد بۆ پيشوازى كردن له سولتان بەو شيۆهى شياوى خاوەن شكۆيانە. مەولانا تاكە كەس بوو لەسەرخۆ بوو. سەلاح هيشتا له بازار بوو دوكانەكەى دادەخست. ئىواره كە ژاوەى شاهانەى سولتان گەيشته قوتابخانەكە.

ياوەرى سولتانمان كرد بۆ "بيستنخانە" كە. ئەو بەكەم جار بوو سولتان لەنزيكەو بەبينم. جله رەسميەكانى لەبەردا بوو: كراسىكى ئاودامانى ئاوريشمىي سوور، كە دوگمەى زومروت و ياقوت و ئەلماسى لى درابوو. ئەو سندوقەى بەدەستەو بوو كە نەينىيە پارىزراوەكەى تىدا بوو، وەك ئەوەى گۆچان يان هەلۆيەكى ئيمپراتۆرى بى.

كاتى سەلاح له بازار گەرايەو، چوو ژوورەكە. مەولانا بانگى كرد بى لەتەنيشتى دابنیشى. ماوەيەكى زۆر بەسەر بەخشينى ئەو پىگە گەورەيە بە زىرنگەرەكە تىپەپىبوو. لەبەردەم سولتاندا چەمايەو، پاشان بەبيدەنگى لەتەنيشت رۆمى دانىشت.

سولتان بەئامازە كردن بۆ سندوقەكە له مەولاناي پرسى چى تىدايە، رۆمى ئاوپى داوەو بۆ لای سەلاح و وتى: "با شىخەكەمان نەينى سندوقەكەت بۆ شەرح بكات". سەلاح بەبى ئەوەى يەك ساتيش دوودلى بنويى جارىكيتر بۆ سولتان چەمايەو و پىوت:

"ئەى سولتانى ئىسلام، بۆچى ماريكى بچوكت هەلگرتووه و دەسورپىتەو؟ بۆچى ئەو حەيوانە بەستەزمانە ناچار دەكەى لەو زيندانە بيھودەيەدا دەردىسەرى بچىزى؟ جەنابى سولتان من دەزانم هۆى راستەقینەى سەردانەكەت تاقيكردنەو مەولانايە، بەلام ئەو كە دەزانى چى له سندوقەكانى ئاسماندا هەيە، ناوچە دوورەكانى هەسارەكەمان، بىرە شاراوەكانى ئافراندىن و نەينىيى لوغزە ئىلاهيەكان دەزانى، بۆ دەبى گرنكى بە سندوق و مارەكەى تۆ بدات؟

لەو ساتەدا ديم سولتان سەرى پەتى كرد و بوو بە موریدی يەككە له شوينكەوتە نەناسراوەكانى، واتە زىرنگەرىكى خاكى له بازارى قۆنيە.

لەوكاتەدا مەولانا داواى له ژەنياران كرد سەماى بيستن دەست پىيكەن. هەر كە دەنگى مۇسقىقا بەرز بوويەو هەستايەو و پەلى خۆشەويستەكەى گرت تا لەگەلى بخوليتەو. سولتان و دەست و پىوهندەكەى چاوەروانيان كرد تا سەماكە تەواو بوو، پاشانيش رىورەسمى گەپانەو بۆ كۆشك تەواو بوو. كاتى رۆيشت، عيزەدين، سىبەرى خوا لەسەر زەوى، ئاوپى له وەزىرەكەى داوەو و وتى: "ئەگەر موریدەكانى ئەو هيزەيان هەبى، دەبى ئەو مەزنييە چى بى كە له ژيان و زىرەكى و نەينىيەكانى خويدا هەيە؟!

وهزير وهلامى نه دايه وه . ماوه يه كه بو وه ولئى دهدا هه ندئى نهئى بؤ باس بكات و له باره ي تيگه يشتنى جيهانى بابه ته غه بيه كان بيده نگ بوو، چونكه وشه كان ناتوانن گوزارشت له و شتانه بکه ن كه وه سفکردنيان مه حاله .

له سه ره تاي کۆلانيكى بچودا كه شه به قى به ره به يان هه ندئى حه يا رونكى کردبووه وه ، سولتان سندوقه كه ي کرده وه و ماره كه ي به ره لا کرد . پاش كه ميک دودلئى ، ماره كه جو له باوه كه ي ده ست پيکرد و به جو له كانى له شى ناوى " رۆمى " له سه ر زه وي ويته کيشا .

سالى ٦٥٤ ي کۆچى (١٢٥٦) فه رمانده ي مه غۆلى بايدو هيترشى کرده سه ر نه نادۆل و هيژه كانى گه مارۆى قۆنيه يان دا . خه لکى شاره كه شاره زاي نه و شيوازانه بوون مه غۆل به کاريان ده هيئنان ، له به ره نه وه چاوه روانى خراپترين شيوه كانى مردنيان ده کرد . له ترسى نه تککردن و خنکاندن و سوتاندن به زيندوويى و له توپه تکردن و بگره خواردنيان ، ترس و بيم دايگرتن . هه ر كه سيک بيري له و شيوازه ده کرده وه كه پيى ده کورئى . دۆخه كه بيئوميدي ده گه ياند . خه لک له بازار له مامه له کردن له سه ر نرخى شمه كه كان وه ستان و كه س گرنگى به پاکوته ميزى گه رماوه كان نه ده دا . باخچه وانه كان وازيان له بايه خدان به گو له كانيان هيئا و سيس بوون . قوتابيان قوتابخانه كانيان به جيهيشت . بانگه ران بانگکردن بؤ نوئيژيان فه رامۆش کرد ، مندالان شيرخواردن له سينگى دايكيان ره ت کرده وه ، دزه كان نه وه ي دزيبوويان گيپرانياه وه بؤ خاوه نه كانيان ، مشكه كان جيکانديان ، سه گه كان حه پانديان ، ژنيک زا و کيسه ليکى بوو . تورکيه ك له ناکاو به چيني قسه ي ده کرد . په له كان له سه ر جله كان نه مان ، ماسى له رووباره وه بازى دا ، مانگاكان كه وتنه گوشت خواردن ، دراوگۆرپيک رووى کرده بازار و هه ندئى قوماشى دووراوى کپى و كه وته دورينيان .

له لاکه يترى شووره کانه وه ، مه غۆله داگيرکه ره كان ده ستيان دايه ئاماده کارى بؤ نه نجامدانى هيترشه كه يان . كه س گومانى نه بوو له وه ي سه رکه وتن وه ك عه شيقه يه كى پشت تيکراو راده کات بؤ ده ست له مل کردنيان . به لام ئيمه ده مانزانى مه غۆل ته نيا به غه زوى دوزمنه كه يان رازى نابن ، چونكه جهنگى راسته قينه به لاي نه وانوه دواى شه پ ده ست پيده کات ، له پشت به ره ي جهنگه وه ، له ناو شاره کاندا . نه وان جهنگه كانيان ته نها له پيئاو کوشتن و تالان و راو پروتدا نه نجام ده دا .

به لام له قوتابخانه هه موو شت هيمن ديار بوو . قهت مه ولانام نه بينى پرسيار له سه لاج بکات ، كه به هۆى پيشه كه يه وه زياتر ده يزاني چ ده گوزه رى و ئاگه دارى هه ره شه كانى مه غۆل بوو ، نرخى ئالتون به شيوه يه كى شيئانه به رز بوويه وه ، به لام نه مەيش ديسان نه چووه ناو گفتوگۆکانى هه ردوو خو شه ويست .

له ماوه ي نه و رۆژه ره شانده دا کۆمه لئى خه لک هاتن بؤ قوتابخانه ، تا له مه ولانا بپرسن ناخۆ چۆن رزگاريان ده بى له و چاره نووسه شوومه خراپه ي مه غۆل بۆيان حه شار داون .

رۆمى له ژوررهكهى چوو دهروهه و پيالوهكانى له پى كرد، مېزه ره كهى ريك كرد كه به هوى سوورانه وهى
به رده وامه وه شىوابوو، له و به له كۆنهى به درى ژورره كه كشابوو بۆ ئه و خه لگهى له گۆره پانى
قوتابخانه كه دا گرد بوو بونه وه قسهى كرد.

دهستبه جى وه ره قه و قه له مېكم ده ره پنا له گىرفانم تا قسه كانى تۆمار بكم:
"مه ترسن، چونكه ئيوه خه لاتی خوان بۆ شىخ سه لاج. شاره كه تووشى ويرانكارى نابى و تا رۆژى قيامت
شمشپرى مه غۆلى ناگاتى. ئه وهى هيرش بكا ته سه ر قۆنيه ناتوانى خۆى له و برينانه لابdat كه تووشى
ده كه ين، هه روه ها بزائن مادام ئيسكى پيروژى باوكم له خاكى قۆنيه دايه، ئه وا ئه م خاكه له نه هامه تى
پاريژاوه. به لى ئه م شاره له به ناوبانگه ترين شاره كان ده بى له جيهاندا. نه وه كانمان به ئارامى و ئاسايش
ليزه تاهه تايه ده ژين".

پاشان گه رايه وه بۆ ژورره كهى، پيالوه كهى داكه ند، مېزه ره كهى لابرده، پشيله كهى گرت و گه مهى له گه ل
ده كرد و ده ستى به فه روه كه يدا ده پنا و به سه لاجى وت: "ئه و خه لگه باوه رپان وايه ويرانكارى و مه رگ و
تياچوون و فه زئا و ترس كارى مه غۆلن، به لام راستييه كه نازانن".

پاشان ديم مه ولانا به پيوه وه ستا و باله كانى له گه ل ديواره كه دا وه گه زدا و سه رى له لايه كه وه بۆ لايه كيتر
ده برد و ئه و به يتانهى خواره وهى وت، كه تيباندا گه ردوون و مرۆف، كاتى ده سووتين، ده بنه يه ك شت:

ئه گه ر هه ناسهى خو شه ويست به رز بوويه وه و
به ر گه ردوونى له ناگر دروستكراو كه وت،
ئه و گه ردوونهى بى ئه سله،
ئه توپته وه و ئه بپته تۆز.

گه ردوون هه موو ئه بپته ده ريا،
له وانه يشه ده ريا ببپته عه ده م،
ئه وكاته نه خه لك نه حوكمپرانان نامين،
ئه وكاته مرۆف ئه پلپيشينرى.

چه ره دوكه ئيك بۆ ناسمان به رز ئه بپته وه،
نه خه لك نه فره شته نامين،
له ناكاو ئه و دوكه له،
له و سه قفه گه وره يه ناگر ئه دا.

كاتى ئاسمان پرزە پرزە ئەبى:

نە كائىن ئەمىنى نە شوپىن و

جوئە لە گەردووندا،

دووچارى خەم و ئازار ئەبى.

ھەندى جار ئاگر ئاو ئەبا،

ھەندى جاريش ئاو ئاگر لووش ئەدا،

لە دەرياي عەدەمەو، شەپۆلەكان،

لە رەش و سىپى ئەدەن.

خۆر بېكۆتا بچووك ئەبىتەو،

لە نوورى ھەناسەى مرۇفابەتيدا،

ھىچ لە مورىدى تازەكار چاوەروان مەكە،

ئەگەر مامۆستاكە نەزان بى.

مەريخ پياوھتى لەدەست دا،

كتىبى مشتەريش ئەسووتى،

ئىتر مانگ جوانى نەماو و

گەشانەوھەكى ئاوازيكى خەمناك دەرئەكا.

عەتارد ئەكەوئتە ناو قور و

گر دەورى زوحەل ئەدات و

چىتر زوھرە خەمبار نابى،

چونكە ئاوازيكى شاد ئەژەنى.

نە پەلكە زىرپىنە ماوہ نە ئاسمانىك،

نە مەى ماوہ نە جام،

نە چىژ و نە خوئشى،

چېتر مەرھەم بىرىنەكان چاك ناكاتەوہ.

ئاو شېۋە وېنە ناكېشى و

با ھەئناكات و

باخچە ھاوار ناكا: خۇشى بۇ تۇ،

ھەورى نىسان: نەك يەك دلۇپ.

نە ئازار ماوہ و نە چارہ،

نە دوژمن ماوہ و نە شاپەت،

نە ناى ھەپە و نە ئىقاع،

نە عودىك ئاواز ئەژەنى.

سەرچەم ھۇكان لەناو بران،

ساقى خزمەتى خۇى ئەكا،

ھەناسە ئەلى: "ئەى خواى گەورەم!"

دل ئەلى: "ئەى خواپە كى ئەزانى!"

كەوتمە چاودىيىكىردنى مەولانا كاتى لەسەر رىتمى ئەم قەسىدە غەزەلىيە، كە يەككە لە جوانترىن ئەو قەسىدانەى تا ئەو كاتە نووسىيۋونى، سەماى دەكرد و دەخولايەوہ . سەلاحم دى و زانيم ھەرەشەى راستەقىنە لەلايەن ئاپۇراى مەغۇلەكانەوہ ناپەت كە لەژىر شورەكانماندا دەقىرپىن، بەلكو لە ھەناسەى خۇشەويستەوہ دى، كە گەردوون دەكاتە تۆز و مرقۇف و مەلائىكە بەبى جياوازى دەھارپى، كە خۇيان بەرەو عەدەم پەلكېش دەكەن.

وہرزىكى رۇيشت و وەرزىكىتر ھات و قۇنيە نەكەوتە بەر ھىرشى مەغۇل، لەبەرئەوہى ديارىى خواپە بۇ شىخ سەلاخ. جارىكىدى وەزرى زستان عەبا بريسكەدار و ساردەكەى بەسەر زەوى و دەشتاييەكانى ئەنادۇلدا كېشا، ئەو سەرمايەى گۇشت و ئىسكى شەمسى كون كون كرىبوو —ئەو پياوہى نىنۆكانى رەش دەبوونەوہ و پشتى دەچەمايەوہ — و ئىستا لە درز و پەنجەرەكانى ژوورەكانى قوتابخانەوہ دزە دەكاتە ژوورەوہ، راستەوپراست بۇ ژوورەكەى سەلاخ.

واديار بوو نەخۇشى ژيانى زىرنگەرەكە لەبەين دەبات. ھەموومان ئەوہمان دەزانى. لەكاتىكدا چاوپروانى مەرگى دەكرد، كەس سەردانى نەدەكرد يەك كەس نەبى، ئەويش رۇمى بوو. مەولانا شەويكى تەواوى لەگەل

پیاوه گیانکه نشته دا برده سهر و له گه لیدا موعجیزه و نهینه کانی به ش ده کرد. شه به ق، کاتی به شه که تی و په ریشانی ژووری مهرگه که ی به جیهیشت، من له دالانه که دا که ده چپته لای ژووری نووستنه که ی چاوه پروانم ده کرد. تاسه یه کم به ده سته وه بوو. چهند قومیک چای خوارده وه، پاشان په نجه کانی گرت که ده بی به به راورد به په نجه کانی پیاوه گیانداوه که، به لایه وه وه ک ناگر بووبن، پاشان به مننه تبارییه وه ته ماشای کردم. له و ساتانه دا ئیتر وشه هیچ مانای نه بوو.

هه یوانه که کورت بوو و ده مزانی هه نگاوه کانمان که م بوون: ته نیا به سی هه نگاوه ده گه یشتینه به رده م ده رگای ژووری نووستنه که ی. زانیم دوا ی پازده سال ئولفه تی روظانه، ویستم، بگره به کول نزام ده کرد گه یشتنمان دوا بکه وی، سی هه نگاوه که بین به چوار، بگره پینج و شش هه نگاوه، به وه ی خوی گه وره، که به دریا یی ژیانم گویراپه لیم کرده، به دهم نزوله که مه وه بی.

ژماردم یه که دوو سی و ده رگا قایمه که ریگه ی داخستم. گه وره م چوه ژوره که ی و منیش چومه حه وشه که تا قوتابخانه که به جی بیلم و بگره پیمه وه بو لای مال و خیزانه که م.

به ریگه دا بیرم له و ده ساله کرده وه که سه لاج و رومی پیکه وه به سه ریان برد. یه کیکیان ئوغر ده کات و ئه ویتیشیان قه دهره که قبول ده کات، که وه ک بای پاییز له سه لاجی دا، "تیره ویله که".

پیش ده سال، ئوغر کردنی شه مسم له شه ویکیتر له شه وه کانی سه رما و به فردا تومار کرد، پاش ئه و سووکایه تیانه ی پیی کرا.

له کاتی که دا به سه ر به فره که دا ده رپویشتم، هیشتا ده متوانی گویم له دنگی له سه رما له رزیوی شه مس بی له و روزه سه ختانه دا، کاتی رومی به نه نقه ست جیابونه وه یانی ده وروژاند، سووتانی ئاماده ده کرد.

"له راستیدا تو، به لی م تو بووی وتت من به دقوم و توند ته بیاتم. نه هامه تی له منه وه هه لئه قولی، چونکه تو ررحمت کرده به ولاتت. روح گومرا ئه بی نه گهر مه یلی ده سته ملان و ماچماچین و ده سبازی دایگرت، که له شیوه ی قه سیده یه کدا پیشکه ش کرابی. له ناخدا نیشانه ی لیخوشبون هه یه. هه ر زوو ئه که وه سه ر لاکه یتر و له غوفراندا نوم ئه بم. ئامازه کان له وین. به لی، من ئه یانینم، ئه وانه له وین".

پیش چهند روظیک له دیارنه مانی شه مس پیی وتم "زستان به پیره یه، شه مس پیوستی به پالتویه که هه یه".

بیرم نایه ت ئه و پالتویه م بو کپیی که داوای کرد، تاکه خهم پیش له رویشتنی ئه وه بوو له هه ر

ده ستریزیه که بیپاریزم و په روش بووم به ته نیا پی نه خاته ئه ویدیو ده رگای قوتابخانه که. به لی پالتوکه ی

شپرو وپ بووبوو، به لام من بیرم ته نیا لای لادانی بوو له روودای ناخوش. ناخو ئیستایش هه ر سه رمای بی؟

بوچی گوینه دانم به کپینی پالتویه کی تازه بوی ئیستا له پر نازارم ده دات له کاتی که من به ریگه یه کی به به فر

داپوشراودا ده چم بو ماله وه؟ سه لاج گیان ده دات و منیش سه رزه نشتی خوم ده که م له سه ر هه لیه کی

پیشوو که به رانبه ر شه مس کردومه، که ره نکه هیشتا زیندوو بی. له کاتی رویشتمندا رویشتنه که ی شه مس و

قسەكەى سولتەن وەلەدم بىر كەوتەوہ كە وتى "لەپەر، لىمان ون بو". بىرم دى زىيانووسىش وتى "بەلى،
لەپەر ديار نەما". من كە ھەستم دەكرد مالەكە ئەوى تىدا نىە، گويم لە رۆمى بوو لەبەر خۆيەوہ دەلى:

وہك مؤمىك روناكى كردينەوہ، بۇ كوى چوو؟

بەبى ئىمە بۇ كوى چوو؟

ھەموو رۆژ دلم

وہك گەلای دار ئەلەرزى.

بەتەنيا، لە نيوہ شەودا،

دلدز، بۇ كوى چوو؟

وہك شىتتىك وىلى بىابان بووبى:

لەو بىابانەدا.

مامزەكە، بۇ كوى چوو؟ ئەو لەگەلمانە،

تەنانەت ئەگەر لەگەل خەلكىدیش بى،

مادام لىرە نىە،

ئەى بۇ كوى چوو؟.

سەلاح لە گيان كەنشتدا بوو. لەو شەوہدا لەكاتىكدا بەپەلە ھەنگاوم ھەلدەگرت، وەك ئەوہى شەوقى برقىك

لەپەر ئاگرى بەردابىتە ئاسمانى تارىك، تەنيا ھەندى يادەوہرى يەكەم دىدارى گەورەم مەبىنى. پىكانم لە

بەفردا چەقن، بەكۆلانە تارىكەكانى قۆنىەدا تىپەرىم، بەلای ھەندى پشیلەدا گوزەرم كرد كە گوپيان بەمن

نەدا، سەگ دەوہرىن، گويم لە دەنگى شەمس بوو بە رۆمى دەوت "پەيمانىكم لەگەل شادى گرى داوہ،

پەيمانەكەم ئەوہىە شادى بۇ من بى".

لوورەلوورى كزەباى بەفرىن، ئەو بايەى ريگەى لە شەمس دەگرت لەكاتى وەرزى زستاندا لە دەرەوہى

قوتابخانە بگەرى، ريگر نەبوو لەوہى گويم لە رازىبوونى مەولانا بى:

ئەگەر تۆ عاشقى،

پشت لە خەم كە،

بەشدارى زەماوہند و جەزئەكان بكە،

واز لە شىوہن بىنە.

هه روهها ده توانم گويم لتي بي كه ده لي:

قهدهري گول بيكه نينيكه، نه توانين چي بكهين،

نه گهر فرميسكي نه بي؟

به هوپه وه، نيرگس و گول نه شونما نه كهين،

له دلي بيدارمدا.

دلم مالي شادييه،

نه توانم چي بكه م نه گهر خه مبار نه يم؟

خوم له هه شتيكي خه ماوي لانه دهم له دنيا،

رقم به رقمه.

له و ساته دا سه لاج دوواين هه ناسه كاني ده دا. پييان وتم پيش نه وه ي گياني به په روه ردگاري بسپيري، بيري

رومي خسته وه كه نه و كاتي له ژير كاريگه ربي شه مسدا بوو، برياري دا واز له فيركردن و بانگه واز بيني، نه و

كه سه ي واي ليكرد و تاريكي كوتايي بدات نه سولتان بوو نه وه زير و نه كوره نازيزه كه ي، به لكو كوري

ماسيگريكي ساده بوو له گوندي كامبلا، پاش نه وه بوو به زيپنگه ر له بازاري قونيه، سه لاج خوي. پاشان

وتی:

"ته رمه كه م به هه موو جوړه ته پليك داپوشه: ته پل و كه وانه و ده ف. به شادوماني بچو بو لاي گوپه كه م و

بخوره وه و چه پله ليپده. له ريگه ي چوون بو سه ر گوپه كه مدا سه ما بكه.

پاشان چاوه كاني ليكنا و "له دنياي شيوه كانه وه سه فه ري كرد بو نه و ناشوينه ي روچه كاني تيدا

نيشته جين."

رومي به دهمي دوواين هه ناسه ي سه لاجي وه رگرت. به پييكاني گوراني تازيه باري چري و نه م قه سيده يه ي

خواره وه ي وت، كه هه موو به يتيكي به وشه ي "گريان" كوتايي دي:

له بي توپيدا،

زه وي و ناسمان گريان.

عه قل و روح كه،

له خوينا دانيشتبوون، گريان.

خه مبار،

تواناي قسه كردنم نيه.

تا باسی بکەم چۆن،
ئەوانە سەرپاڭ گریان.

هەزار گەردوون بووی،
یەك كائین نەبووی.
دوینی دنیا کە پترم دی،
بۆ ئەم دنیا، کەوتە گریان.

لە چاو دوور کەوتەو،
چاو شوینت کەوت.
رۆح، بەدوای چاودا،
چەند فرمیسکیك لە خوین، گریان.

ئەى سەلاحى فریشتە،
رۆیشتى.
بازى دەریایەکی خیرا،
نوشتەى بەختیكى باش،
وەك تیر فریت،
کەوان دایە پرمەى گریان.

کەس ناتوانی بەسەر تۆو بەگری،
ئەو کەسە پێویستە بزانی،
چۆن دەکری رۆحە مەزنەکان،
بکەونە گریان.

کاتی ئەو شەو بەپەلە بانگ کرام بۆ قوتابخانە، ژەنیارەکان هیشتا لە دەوری مەولانا ئەلقەیان بەستبوو کە شیوەن و سەمای دەکرد. سەرەپای دەنگی تەپل و ئامپەرەکانیدی کە "مزگینی" یان رادەگە یاند، کەس لەوانەى رۆمى بانگهێشتى کردبوون زاتیان نەکرد دەست بەسەما بکەن. کاتی هەستی بە دوودلیمان کرد دەستی منى گرت، پاشان دەستی سولتان وەلەد و ئەنجا هی زریانوس و رایکیشاین بۆ سەمایەکی شیتانەى

دریژ. تا شه بهق سه مامان کرد، تا یه کهم تروسکایی ئه سستی ره ی روژ یاری له ته که روی ئه و پیاوه کرد که مه ولانا له ماوه ی ده سالی رابرد وودا ناوی نابوو "روژ هه لاتی نوور".

له یه کی موچه ره می سالی ۶۵۷ ی کۆچی (۲۹ ی کانوونی یه که م/دیسه مبه ری ۱۲۵۸ ز) کاتی پروسکه به فر به هیواشی ئه و تابوته به مه خمه ل داپوشراوه ی داده پۆشی که پیاوما قولانی شاری له سه ره هه لده گبری، مه ولانا به سه ره پته ی به تازیه باری، شوین که ژاوه ی جه نازه که و هه شت کۆمه له سرود بیژه که، که وت.

به ده م ریوه سه مای بیستنی ده کرد و ده خولایه وه. به فر له ژیر پیکانیدا ده بووه توپه ل و بازنه. به هیواشی شیوه نگیران به رگه به نرخه کانیان لابر و پۆشاک و میزه ریان ده دایه سواکه ران، که لیره و له وی به ناو که ژاوه که دا پژابوون.

له گلکۆکه دا له نزیک گۆری باوکی رۆمی گۆریک هه بوو چاوه پروانی ته رمی ده کرد. دهنگی ته پلیدان و دهنگی سروبیژه کان چه چه کانی مه ولانا ی کرد بوو به ژیره وه که نوژی مردوی ده کرد. تابوت هه لگره کان و زپرنگه ران که تا له ژیاندا بوو ده رفه تیکیان له کیس نه دا تییدا زه بری لی نه دن و ناوی نه زپینن، له به رده م کیلی گۆره که یدا چون به چۆکدا و داوای گهردن نازادیان لی کرد.

سولتانی نوئ روکنه دین (۱۲۵۷-۱۲۶۶) که له شوینکه وتوانی مه ولانا بوو، پیاوما قولانی کۆشک و گه وره به پرسانی سه ربازی نوینه ریان ئاماده بوو، له نیویاندا، سه رباری روانینه خه مبارانه که ی و دوودلییه که ی، ئه فسه ریکم ناسیه وه، به لی خۆی بوو. ئه و پیاوه که هاتبوو تا پرسه ی سولتانه که ی بگه یه نی و خۆی به خه مبار بۆ مردنی سه للاح ده رده خست، هه ر ئه و پیاوه بوو پیش چه ند سالیک زه لیل و ریسوای کرد و خوازیار بوو به مردووی بیبینی.

کتیبي حوسامه دين

وشه كان بکيشه

ئىستا کاتى ئوه هاتووه باسى خۆم بکه م، که ئوه کاریکه کردنى ئاسان نیه. مردنى سه لاج ديارنه مانى شه مسى سپیه وه. ئیتر جگه له مه ولانا که س باسى ئه و مانگه سارد و کرپوه یه ی نه ده کرد کاتى ئه و دهربرینه ساده یه ی وت: "یفعل الله ما یشاء و یحکم ما یرید" و رۆمى شه مسى دایه ده ست چه قوی دوژمانی. من ئه مړه له کاتیکدا ئه م دیرانه دهنووسم یه قینم هه یه شه مسى ته وریزی ئه و ئیواره یه نه کوژرا. ئاخو زامدار کرا، یان لپی درا یان ته نیا هوشداری درایه؟ قهت ئه وه نازانین. ده سال تپیه ریوه و هیشتا نازانین له کوپیه، له گه ل کپیه، یان ئه و بیره شیتانه چین که به رده وامن له ئه شکه نجه دانی؟.

له کاتى به خاکسپاردنى سه لاحدا و له کاتیکدا ته پله کان لیده دران، شه مسم یاد که وته وه، ریشه ته نکه موو پهرش و بلاوه کانى. جهسته له ر و لاواز، ره وته زیندوووه که ی، هه ناسه گهرمه که ی، وشه تیزه کانى، متمانه به خۆبوونه که ی، ته نانهت که لله ره قیه که ی. له سهر ریتى ته پله کان دهرکه وت و ون بوو. شه مسم دیوه کاتى بیده نگ، په ناگرتوو، مەرد بوو. به لام بینویشمه کاتى نیگه ران، تووره و زبر بوو. ئه و پیاوه ی ده یتوانی چه ندین سه عات دابنیشی به بی ئه وه ی ده می به وشه یه ک بتره کی. به لام له پر ده ست به قسه ده کات و ریگه به که س نادات یه ک وشه بلئ. ئه و پیاوه ی به لوغز قسه ی ده کرد و هه ستیکی به هیزی له لا به جیده هیشتن که هه میشه ده مانپرسی ئاخو به راست له کوپوه هاتووه. چ به شیکی ئیلاهی له ناخیدا لیده دات. ده نگى ده فه که شه مسى پیشان دام، که ریزی زانست ده گری و ده ینرخینی، به لام گه ران به شوین راستیدا به بیسوود ده بینئ. شه مس که رازی نه بوو دان به ته ريقه تی سوڤیه کان و ریوره سمه کانیا ندا بنئ وه ک سه رتاشین و وتنه وه ی ناوی خوا و خه لوه تکیشان، به لام له هه مان کاتدا ئه و پیاوه بوو به رده وام بو منى دووباره ده کرده وه که چوونه ناو سوڤیگه ری پیوستی به ماموستایه ک، مورشیدیک، وه لییه که هه یه. ته پلئیدان نه وه ستا و به راگوزهر ئه و پیاوه م دی که جگه له گوپرایه لی و ملکه چی له هاوړیکانى - که دلره قانه مامه له یان له گه لدا کرد - قبول ناکات.

ئو قسانه م بیره که ماوه یه کی که م پیش ئه وه ی رۆمى قونیه به جیبیلئ کردنى: "هیچ له دوستانه وه نایه ت. ئه وان هیچ هه ولئیکیان نه داوه. وا باشتره تا زوهه بچین بو جیهانه که یدی، تا له سزاکانیان سووک بکه ین".

خۆل به سهر ته رمه که ی سه لاحدا کرا که به کفنیکی سپیه وه پیچرابوو. ته پله زوره کان یه کیانگرت و گه یان دینیا نه راده ی نه شوه. مه ولانا چه ند ئایه تیکی خوینده وه باسى مردنیا ن ده کرد و یاوه ری جولەکانى سه ما بازنه ییه که ی بیستنى کرد. من، حوسام له پر له خۆم پرسى بوچی رۆمى هه رگیز ناوی راسته قینه ی شه مسى به زماندا نه هات: محمه د کوپى عه لی کوپى مولک داد خه لکی ته وریز. به لی، له کاتیکدا کریکاره کان

بهردیان له دهووری گۆره که داده نا، دهنگی مه ولانا نام بهر گوی کهوت که چەندین سال له مه و بهر سه بارهت به ناسنامه ی له شه مسی ده پرسی:

"شه مسی ته وریزی! پیم بیژه تو کیی؟"

شه مس وه لایمی دایه وه "من خوا، من خوا، من خوا".

ئو فرمی سکانه ی له و رۆژه خه مناکه دا له چاوانی سولتان وه له د رژان ریگر نه بوو له وه ی له و به هره شاعیرانه تیگه م که له پر دای به سه ر مه ولانا دا، کاتی ویستی وشه ی "خوا" بو وه سفی شه مس له قه سیده یه کدا به کار بیینی و به زه حمهت ده یتوانی سه رواکه ی ریگ بخت. وه ک ئه وه ی گویرایه لی بکات، ئیلهامی خوایی له ته و او کردنی سه رواکه دا یارمه تی دا. لیستیکی بیسنوور نازناوم بیر که وته وه، ئه گه رچی هه رگیز به ناوی راسته قینه ی خوی بانگی نه کرد، که بو شه مس به کاری ده هینان: "هه ناسه ی هه ناسه ی هه ناسه کان، پاشای پاشاکان، نهینیی حه قیقهت، ده لیلی خوا، ئه و خۆشه ویستی هه ی له بن نایهت، په یامبه ری ناشوین، نووری پیغه مبه ر، گه وه ری شادومانی، رۆحی بیگه رد، ئاگری عیشق، وینه کیشی خه زه ف، پوخته ی بوون، لوتکه ی نه بینراوان، تیگه یشتنی راستیه کان، په ناگه ی جیهانی دۆزینه وه". من هه ندی له و نازناوانه م باس کرد که وه ک پارانه وه ی شه مس بوون. ده توانم هیتیش باس بکه م.

به لای رۆمیه وه خۆشه ویسته که ی شه مس بوو، که به درییایی شه ش سه ده له دیارنه مانی پیغه مبه ر و تا ده رکه وتنی شه مس، جیهانی ئه رواحی به مه ی نوقم کرد. شوینه که ی له ناو ئه شکه وتی وه حیدا بوو له کاتی کدا حه قیقهت له ده ره وه مابوو یه وه، پاسه وانی نهینیه کانی. بو گه یشتن به وه، ده بوو شه مس به جه سته و گیان بلند بیته وه، په رده ی عیشق تیبه پینی، له دوو سه د ویستگه که دا ده ریا ته ی بکات. له خه یالدا به وه هه موو ویستگانه دا گوزه رم کرد کاتی دوواین شیوه نگیڕ گۆری باوکی رۆمی به جیهیشت. پاسه وانه که دوواین مۆمی کوژانده وه که ژووره که ی رووناک ده کرده وه. گۆره که که له پشت کۆمه لی ئامیری مۆسیقیدا بوو، له چاومان ون بوو.

ده کری چی راستیه ک روون بکاته وه که ئه و پیاوه ی جیگه ی گرته وه، ئه و پیاوه ی به پیی فه رمانه کانی ماوه یه کی کورت دوا ی مردنی سه للاح بوو به مورشید و ریبه ر و خۆشه ویستی رۆمی به رجه سته کرد، که سیکیتر نه بوو جگه له حوسامه دین کۆری محمه د کۆری حه سه ن، راوی له خۆبۆرده ی ئه م کاره ؟ به لی، دوا ی ماوه یه کی کورت له مردنی سه للاح، رۆمی بانگی کردم بو هه مان ئه و ژووره ی خه لوه ته چل رۆژ و شه وه که ی له گه ل شه مس تیدا به سه ر برد، ژووره قه ده غه که، ئه و ژووره ی مایه ی فزولی ئه وانه بوو، وه ک من، که له ده ره وه ی بوون، هه ولمان ده دا که مترین ده نگ که لییه وه ده رده چی بیستین، که مترین ئاماژه له باره ی بوونی هه ردووکیان. له ناکاو داوا ی لی کردم له ده رگای وه حی و ته مومژ بپه رمه وه.

په پرمه وه و دهمزانی له پشتم دهرگا ته خته كونه كه وه، هندی جیهانیتر- جیهانی نه پنیه كان چاوه پروان ده كن. جیهانی نور. جیهانی ئه رواج له ئه رواج. جیهانی جهسته مادديه كان. جیهانی نه پنیه نه پنیه كان. جیهانی دیارده كان. جیهانی ئافرانندن. جیهانی حتمیه ت. جیهانی خواوه ند. جیهانی چوارچیوه ی بینراو. جیهانی مه له كوت.

ههستیكم له لا دروست بوو كه په رده كان له پشتم جیره ی ئه و دهرگایه وه ده كه ون و بینیم پی ده به خشری. بینینی راسته قینه. بینینی دل.

به ئه سپایی چوومه ژووره كه. بینیم مه ولانا وه كه نه ریتی خوی دانیشتوه، شانی به سه ر كومه له سه رینیكدا داداوه، كه چهند مومك روناكیان كردبووه وه و چهند ئامیژیكي مۆسیقی له دوری بوون. پشیله كه یشی له باوه شیدا خه وتبوو.

چوومه ئه و ژووره كه زور باش ده یناسم وه كه ئه وه ی یه كه م جار بی بینیم. من دوازه سه له مه ولانا ده ناسم. شه مسیشم بینی دهرده كه وت و ون ده بوو. دهمزانی شه مس له خوا نزیكه. به چاری خوم دیم شاعیر دیته ژیانی رومی. گویم له سه لاه بوو له ئاوده ست گله یی له خوا ده كرد. ده میك بوو هه موو ئه وانهم تومار كردبوو. من چاودیر و گوینگر بووم، هه رگیز یه كك نه بووم له هه لبرژیراوان.

هه ر كه چوومه ژووره كه له پر ترس و گومانه كه م له بیر كرد. له بیرم كرد ماوه ی دوازه سه له گه و ره ترین چه زم ئه وه بوو رۆژكیان لاشیپانی ئه و دهرگایه بیرم و ته واو بینیم من له كویم. وا هاته پیش چاوه موو شت پیشوازی لیکراوه، مومکینه. ده متوانی ئومیدم هه بی مه ولانا قول خۆشی بویم. ته نانه ت هه ستم كرد خوا، به لی خوا سه ردانم ده كات، وه كه كه سه ردانی شه مسی كرد.

ناتوانم پیتان بلیم ئاخو ئه و رۆژه گه رم بوو یان سارد، به لام دهمزانی مومه كان وه كه هه زار خور داگیرسابوون، یه كه گر ده یان هاله ی⁰ دروست كردبوو. ژووره زور بچوکه زور تاریکه كه به رین و پر نور هاته به رچاو. هیچ جیاوازیه كم له نیوان مه ولانا و خومدا نه بینی. خود وجودی نه مابوو. هه ستم ده كرد ئه م هه ستم كردن به ئارامی و دلنیا ییه زور دریزه ناکیشی. به لام ته نانه ت ئه وه یش بیزاری نه كردم.

دوای چهند ساتیک - ته نانه ت کاتیش پوکا بوویه وه - رومی ئه م قه سیده یه ی وت:

هه وری بارانی نه رم، وهره!

مه سستی دۆستان، وهره!

پاشای ساخته كان، وهره!

ئه و سه رخوشانه سلاوت لی ئه كه ن.

⁰ هاله: ئه و روناکییه یه وه بازنه یه كه له دوری مانگ یان هه ر ته نیکی روناك، وه ك موم و چرا دروست ده بی. وهرگتیر.

سهرسامكه، نازار لابه‌ره،
تيگبشكينه و گه‌نجينه پيشكەش بکه،
كيشي شيعري بو وشەكان بدۆزهوه،
ئەو سەرخۆشانه سلاوت لى ئەگەن.

شارت سهرسام کرد،
شار هه‌موو شت ئەزانى و هيجيش نازانى
به‌هوى تووه دل روونه،
ئەو سەرخۆشانه سلاوت لى ئەگەن.

دەمتوانى هەر به‌يتيک تەنانەت پيش کۆتاييهاتنى نيوه به‌يته شيعريه‌که تەواو بکه‌م. ئەو وشانه‌ى مەبه‌ستى
پيشان من بوو له دەمى پيرۆزيه‌وه دەرچوون، وا هاته پيش چاو ئەوه منم قسه ده‌که‌م، تەنانەت ئەوه
به‌لامه‌وه سه‌ير نه‌بوو.

پاشان مه‌ولانا ئاورى دايه‌وه و قسه‌ى له‌گه‌ل گويگرىكى ناديار کرد و دريژه‌ى پى دا:

به‌شازاده‌ى روومه‌ت مانگ بلى،
به‌م چاوه‌ سيجرييه بلى،
بچۆ و به‌پاشاي به‌به‌زه‌ى بلى:
ئەو سەرخۆشانه سلاوت لى ئەگەن.

به‌وشازاده‌ ياخيه بلى،
به‌و نيگه‌رانييه، به‌و فه‌لسيه بلى،
به‌م دره‌ختى ئاره‌وانى سه‌وزه بلى:
ئەو سەرخۆشانه سلاوت لى ئەگەن.

به‌م هه‌ناسه‌ تاكانه‌يه بلى،
به‌م داوى شيته بلى،
به‌م مروارديه‌ شاراوويه بلى:
ئەو سەرخۆشانه سلاوت لى ئەگەن.

به‌کلپه بلی تۆبه بکا،
به‌خه‌رقه ۶* درووه‌که‌م بلی
به‌نووری گه‌شته‌که‌م بلی:
ئه‌و سه‌رخۆشانه سلاوت لی ئه‌که‌ن.

به مؤمی قورئان بلی،
به جه‌ژنی قوربان بلی،
به فه‌خری به‌هه‌شت بلی:
ئه‌و سه‌رخۆشانه سلاوت لی ئه‌که‌ن.

پاشان جاریکیدی ته‌ماشای کردم و به‌رده‌وام بوو و وتی:

پاشا حوسام،
فه‌خری پیغه‌مبه‌ران،
تۆی هه‌ناسه ده‌رنه‌که‌ی!
ئه‌و سه‌رخۆشانه سلاوت لی ئه‌که‌ن.

له خۆشه‌ویستیدا زۆر دره‌وشاوه بووی،
له هه‌موو ئه‌وانیتر به‌مه‌گرت‌تر بووی،
به‌خته‌وه‌تر له‌وانه‌ی دئیان دزییم!
ئه‌و سه‌رخۆشانه سلاوت لی ئه‌که‌ن.

بروانه ئه‌م جه‌زبه‌ی رۆحه،
ئه‌م به‌رزیی ناوی لافاوه،
بروانه خۆری ئیلاهی!
ئه‌و سه‌رخۆشانه سلاوت لی ئه‌که‌ن.

له‌به‌ر پینیدا که‌وتم. پشیله‌که‌ی بیدار بوویه‌وه. یان وا خۆی پیشان دا بیدار بووه‌ته‌وه و له باوه‌شی بازی دا.
کووپری خۆی ده‌رکرد و باویشکی دا و پاشان پشتی چه‌مانده‌وه و به‌جوله‌یه‌کی نه‌رمی پیکانی ده‌رگاکه‌ی
واز کرد و به‌چرنوکه‌کانی خۆی خوراند. ئه‌نجا چووه ده‌ره‌وه. به‌ته‌نیا له‌ته‌ک گه‌وره‌ی گه‌وران مامه‌وه تا

⁶ خه‌رقه، ئه‌و جله‌یه‌ ده‌رویشه‌کان له‌به‌ری ده‌که‌ن.

په شپږمې رڼې بېنم. هه ستم کرد دستم له گه ل دستيدا بوونه ته يهك، پرچم تېكه ل به جله كاني بوو نه فسم له دميدا ون بوو. په نجه كاني پيم خويان له گوره ويكانيدا شارده وه. نه و شوه له گه لي مامه وه. به ياني ژوره كه م به جي هېشت. زريانووس، هاورپي كونم دي پالي داوه به دالانه كه وه. چاومان به يه كدا هه لده ته قي. ته م نمان نزيك بوو، دهوروبه ري سي سال، چيژمان له وهرزشكردن ده بيني. له ماوه ي دوازه سالي رابردودا هه واي نه م قوتابخانه به شكويه مان هه لمزي. كاتي بينيمي ژوره كه به جي دي لم، ده سته جي زاني بوومه ته كه سيكيدي. نه گه رچي يهك وشه يشمان به يهك نه گوت، به لام هه موو شت وترا. زانيم من له مه ولا رووبه رووي رق و بيژاري نه وانه ده بمه وه كه تاقيميكيان دژي شه مس و سه لاج پي كه پينا، نه وانه ي گومانيان ده خسته سهر نه سل و فه سلي شه مس، نه و "ده رويشه ي نه ناوي هه يه نه نامازه". هه روه ها سووكايه تيان به سه لاج ده كرد به وه ي پريان ده خسته وه نه و له خيزاني ماسيگري كه وه هاتوه، له به رنه وه زانيم نه وانه ي شه و روژ وتار دهر باره ي "هه ژاري" ده دن، نه و جوړه ي دواي كو ششيك ي زور به ده ست دي، نه و دهر ويثانه ي بانگه شه ي نه وه ده كهن پاشاي راسته قينه نه وه يه به سهر حه زه كانيدا زاله، هيچيان نيه ره خنه ي پي بگرن لي م. باوكم، محمه د ناخي، سه روكي ته ري قه تي لاويتي (الفنوة)، جي گه ي ري زي گوره بوو له ژيانيدا، هيشتايش مولكه كاني كه پاش مردني له پيناو هاوسه رگريه كه ي شه مس و كيميادا فرو شتنم، يارمه تي دابينكردني خه رجي قوتابخانه كه مان ده دن. سه باره ت به دهر ويثه كانيش كه ستايش ده كهن به لام سووكايه تي به خه لكي ناساي ده كهن، له جيهاني سامانه وه هاتووم، له به رنه وه له م روانگه وه هيرشم ناكه نه سهر.

ريزيكي نويم له هه لويسي زريانووسدا دوزيه وه. نه و له ژياني رابردوي وهك دز و تاوانباري كومه لي وشه ي دياريكراوي پاراستبوو كه ناوبه ناو به رگويم ده كه وتن. نه و وشانه ي به كاري ده هيتان له و دنيايه ي پياوانه وه وه رگيرابوون كه به ناهره ت ده لي "خاوه ن مال" و گرييه ست تييدا به داناني تاله موويه كي سمي لي پياو وهك راسپارده يهك ده به سترې، جيهانيك پياوان زور گوي به وه ناده ن نه گه ر يه كيكيان نيژه له ويتر بدات، به لام نه گه ر بالنده يهك ببينن دهر مري، ده دهنه پر مه ي گريان.

له ماوه ي نه و دوازه سالي هاورپيه تيماندا زريانووس واي ليكردم په پر ه وي شپوه ژياني نه وان بكم، بردي بو يانه كه يان، جوله و زمانه كه ياني فير كردم. كاتي به تهنيا بووينا يه زور به ي جار به و شپوازه گوزار شتمان له خو مان ده كرد.

له و روژه دا، كاتي زريانووسي فره ژيرم دي، سه رها تا وام به خه يالدا هات بو نه وه ي ماوه ي نيوانمان هه لېوه شپنمه وه، كه وتمه گه ران بو وشه يهك كه له و گه ر كه هه ژارانه دا به كار دي. خو م گرت. نرخاننده كه ي دلسوزانه بوو و نه ركي من بوو ري زي بگرم. له و روژانه دا خه لكيتريش هاتن، به سولتان وه له دوه به بي

ئەوھى مەولانا راستەوخۇ داۋاي ئەوھى لى بىكات. كەوتنە سەر پېكانم. بەلى كۆرى مەولانا، ئەوھى سولتانی زانايانم دى، لەبەردە مەمدا كۆش دەبات و پېم ماچ دەكات.

ئايا گۆرام؟ ئايا نىعمەتى خوا كارى تىكردم؟ نازانم. بەلام ھەستىم كىد بەوھى سەرلەنۇي لەدايك بوومەوھ، بەوھى منىش ھەموو وردەكارىھەكانى دنىام خۆشويست، بەوھى ئىستا بوومەتە بارستەيەك ھەستى بېگەرد. زەردەخەنە لە لىوھەكانم نەبرا. سەرھەراي ئەوھىش، دەمتوانى دەرك بە ناسۆرىھەكانى زەوى بىكەم ھەركات گەلایى درەختىك بەردەبووھوھ.

بەبى ئەوھى قوتابخانە بەجى بېلى، مەولانا سەرھەم مورىدە سەرھەكىھەكانى كۆكردەوھ و پىي وتن من پىشخراوى ھەزرەتەم وتى:

كاتى شەمس ھەلات

لەو شەوھ ئەنگوستەچاۋەدا،

گۆرانىك رووى دا

كاتى چراكە گەشىت.

لەپشت ھەورەوھ،

مانگ خۆي ھەشار ئەدا،

كى جگە لە ئەستىرە

روناكى ئەبەخىشى؟

يەككە لە ھاۋەلانمان پرسى: لەناو سى پىشخراۋەكەدا كى لە ھەموويان بالاترە؟ رۆمى ۋەلامى داىھوھ:

ئەي ھاۋەلى گەرىدە،

شەمس خۆر و سەلاح مانگ بوو.

پاشا ھوسام، شمشىرى ھەقىقەت، ئەستىرەيە.

لەگەل پاشا يەكىگرت.

ۋەك يەك كائىن تەماشايان بىكە،

چونكە ھەرىھەكەيان بۇ گەشىتن بە خوا يارمەتەت ئەدەن.

ئەوھى بەباش ئەزانى ھەرچى بى،

ئەوا تۆ سەرئەكەوى و نامرى،

ملكەچىيە،

رازىبە پەرت دەرىيىنى.

پاشان دەستى خستە سەر سەرم و وتى:

لەئىستاو تۆ جىنشىنى پىشخراوى،

چونكە لەم بازىيەدا دوالىزمە نىيە.

سولتان وەلەد ھەستايە سەر پى و ئەويش رەزامەندى دەرىپى بەوھى وتى:

باوكم وای کرد ئەم پياوھ لەجىي ئەويتر دابنىشى و

نوور لەسەر نوورى بەسەرىدا رزانەد.

شەويك، رۆژىك ھەلبژىردا بۇ دۆزىنەوھى رىگەى عىشق، لەپ بوومە شىخ، مورشىد، جىنشىن، ئاراستەكەر،

گەرە و بەيداخھەلگى عىشق، ئەو تاكە، ئەو بەستەيە، ئەو گەردىلەيە كە عىشق بەسەر جىھانى گەرە و

بىسنور، رەھا، ناچىاوازدا بلو دەكاتەوھ، عىشقىك ھىچ ناناىنى خوى نەبى.

ھاوپىكانم لەپى ھەردو چاوى رۆمىوھ تەماشايان كردم، تەماشاكردنىك دەمتوانى ماناكانى ئەو

خۆشەويستىيە تىدا بخوئىنمەوھ كە بۇ منى ھەيە، تەماشاكردنىك لەپى منەوھ گوزارشتى لە خۆشەويستى

بۇ تەواوى گەردوون دەكرد.

پاشان گەرەم سەرنجى بۇ شار و كۆشك راکىشا. لەوھىشدا، بەلام بەشىوھىيەكى جىاواز، ئەوھى دووبارە

كردەوھ كە پىش چەندىن سال كرى لەو رۆژەى قۇوتابخانەى قاتاي بۇ فىربوونى قورئان كرايەوھ كاتى

لەبارەى رىوپرەسمەكان و شوئىنەكانى شەرەف دەمەتەقىمان دەكرد، رۆيشت و لە سوچىكى ناشايستە بەو

دانىشت، لەو شوئىنەى مىوانان پىلاوھەكانى تىدا بەجىدىلان، ئەو جىيەى شەمسى تەورىزى تىدا

دادەنىشت.

موعىن سلىمان بەرپوھەبەرى پىشوو قوتابخانەى فىربوونى قورئان و مىردى ئەمىرە غوردجى، بووبو بە

ئەمىرى بارفانىيە و لەباتى والىھەكان حوكمى تەواوى سەلتەنەتەكەى دەكرد. سەرەپاى ئەو ھىزەى، ھىشتا

مورىدىكى بەجۆش و خرۆشى مەولانا بوو. لەو رۆژەدا كۆبوونەوھىيەكى لە كۆشكەيدا بەست كە گەرە

پىاوانى خەلكى قۇنىيەشى تىدا بوو، ديارە رۆمى يەكك بوو لەوانە. ئەو رۆژە بانگھىشت نەكرام و ئەو ساتە

دەگمەنەى پشوم قۇستەوھ بۇ مانەوھ لە باخەكەم و فىركردنى بنەماكانى كشتوكال بە منالەكانم.

لەوسەرى كۆلانەكە چەند نىردراوىك دەرکەوتن ئەمىر ناردبوونى، ھاتنە لام و داوايان لىكردم لەگەلىان بچم

بۇ كۆشك. لە رېگە ھەواليان دامى مەولانا لە ۋەتى گە يىشتوھ لاواز ديارە، لە بەرئەوھ ئەمير بانگى كردوم تا مورشيدەكەى بحە وینمەوھ كە لە غياىى مندا وتبووى:

قسە لە شير ئەچى

لە سىنگى ھەناسەدا،

ئەگەر كەسىك نەبى رايىكىشى بۇ ناوھو،

بەنەرمى ھەلئاقولئ.

كاتى گە يىشتە كۆشك، ئەمير دەستى ماچ كردم، بردمى بۇ لاي رۆمى كە مۆمىكى بە دەستى چەپى ھەلگرتبوو، پەنجەى شايە تمانى دەستى راستى لە ھاتوچۇ لە نىوان دەم و لوتيدا نە دەوھەستا. رۆمى ھەر كە منى بىنى ھەستايە سەر پى و پى و تم: "تو گيانم، ئيمانم، نورم، گەرەمى، خوشەويستى حەقىقەت، خوشەويستى پىغەمبەرانى".

كاتى بە بىستنى ئەوھ حەپەسام، خەلكە كەم بە جىھىشت و كشامەوھ تا بە تەنھا بم. كاتى بىنىمى لە حەوشەكە دا دانىشتوم، كە شوينىكە دەكە وینە ژىر ھۆلى پىشوازيەكە، مەولانا بە پلىكانەكاندا دابەزى و لە تەنىشتەم دانىشت. بەو كارە، ئەو سوچەى شوينىكە و تەى تىدا دانىشتبوو گۆرى بۇ شوينى شەرەف. ھەندى چەپ چە گە يىشتە گۆم كە حەسوودىيان دەگە ياند "بۆچى ئەو پياوھ لە شوينىكى ئاست نزمتردا دادەنىشى، لە كاتىدا ھەر كەس بە پى مەقامى خۇى شوينى بۇ تەرخان كراوھ؟".

وام بە خەيالدا ھات من تاكە كەس بووم ئەو قسە زىرانەم بىست كاتى رۆمى ئامازھى بۇ كردن و ۋەلامى دانەوھ: "حوسام چرايە. ئەگەر حەزى لە بەرزايى بى ئەوھ لە بەر خۇى نىە بەلكو بۇ ئەوھ يە كەسانىتر سوود لە روناكەكەى ۋە رىگرن. مەشخەل لە ھەركوئ بى، چ لە خوارەوھ يان چ لە سەرەوھ، ھەر مەشخەلە". ئەو ئىوارە يە پياوماقولانى قۆنىە سەيرى من، حوساميان كرد بە ھەمان شىوھ كە پىشتەر سەيرى شەمسىيان دەكرد - سەيركردنىك پىر لە حەسوودى و رق و فزولى و سەرسامى و رىز - لە كاتىدا مەولانا بە بەرچاوى خەلكەكەوھ شوينى شەرەفى بە جىھىشت تا لە پال ھاوپرىكەيدا دابنىشى.

گۆی له نائەى نای بگره

ژیان گه پرایه وه دۆخی پێشووی له قوتابخانه، له گهڵ یهك جیاوازی، ئه ویش ئه وه بوو من جیگه ی سه لاهم گرته وه، جیگه ی شه مسی ته ورئیم گرته وه. کات به رۆتینی تیده په ری. له گهڵ ئه وه یشدا به رده وام به و دۆخه ی تیی که وتم هه سترکردن به چه په سان دایده گرتم. هه زاران په سیار به میشکما ده هاتن به بی ئه وه ی وه لامیک بۆ تا که په سیاری راسته قینه بدۆزمه وه: "بۆچی من؟".

به تیه پیرینی کات، هه میشه کات، به هیاوشی له وه وه ستام خۆم به لیشاوی په سیار که ر بکه م و خۆم دا به ده م چیژوه رگرتن له بوونی قودسی مه ولانا. وه ک نه ریتی پێشووم، له تۆمارکردنی قه سیده کانی و چاودیریکردنی کار و هه لسه که وته رۆژانه کانی به رده وام بووم. هه ولّم دا هه ندی وشه ی ساده به کار بێم بۆ گوزارشتکردن له و حاله تی گۆرانه نائاساییه ی به سه ر کائینیکی گه ورده دا هات به بی ئه وه ی بوونی مرۆقانه ی خۆی به شاریته وه، هه روه ها تاسوقی زۆری بۆ ئه و سیره ی ده ی کاته شیری خه سترکراوه ی تال و خواردنی له گه ل نائیکی کۆنی که روه لئینشتوی بۆگه ن پێش ئه وه ی ده ست به سه مای بیستن بکات، هه روه ها توانای بۆ چه ندين رۆژ مانه وه له گه رماودا له ژیر فواره ی ئاوی سارددا، یان خۆ نوقمکردن له چه وزیک ئاوی گه رمدا و چه زکردنی له بیده نگی. ئه وه تا له زۆر قه سیده دا کاتی ئاماژه بۆ خۆی ده کات وشه ی "خامۆش" ی به کار هیناوه، که جۆریکه له ناوی خوازاو.

هه موو شتم تۆمار کرد، تیبینی هه موو شتم کرد، له ناویاندا تیبینیکردنی ئه وه ی رۆمی هه میشه ستایشی برسیتی ده کرد و گه ده ی به تالی به نای به راورد ده کرد، که نرکه و هاواری چه زلیکردن ده رده کات. پێویسته په شیله که ی و نایه کانی و ته پله بێشوماره کانیشی باس بکه م، هه روه ها ئه و ژماره زۆره ی مه ولانا یان خۆش ده ویست که به به لئینی ساخته بلاوه مان پیکردن، هه روه ها سولتان روکنه دین که وه ک مندالئیکی شیره خۆر ملکه چی فه رمانه کانی بوو و به "گه وره م و باوکم" بانگی ده کرد، مو عین سلیمان دلسۆزی نیو دلسۆزان، که له په ر دیم له به رده م رۆمیدا چۆکی دادابوو، له کاتیکدا بووبوو به به هیزترین پیاو له سه لته نه ته که دا. له کۆتاییشدا شاری قۆنیه که له په لاماری مه غۆل رزگار کرا، له به رئه وه ی دیاری خوا بوو بۆ سه لاه ی زێرنگه ری کۆچکردوو.

شه ویکیان کاتی له به ر روناکیی چه ند مۆمیکدا کتیبی "لۆژیکی بالنده: مه قاماتی بالنده کان" م ده خوینده وه، مه ولانا هات. رومه تی وه ک هه میشه زه رد هه لگه رابوو، به لام له مردنی سه لاه وه شوینه واری ناسۆری و نازار بۆ هاوپی کۆچکردوه که ی به روه ساریه وه ده بینری. زریانوس وتی وای لیه اتوه له سه لاه ده چی. له یه کیک له شه وه کانی خه ولیزرانی دا فاتیمه ی کچی سه لاه، کاتی رۆمی بینی وایزانی باوکیه تی و له چه بیبه تا له هۆش خۆی چوو.

رۆمى لاوازىي روو و روخسارى كه له روومه تى سه لّاح ده چى، له ته نىشتم دانىشت، ئه گه رچى هيچ مه شخه لّيك تواناي گه شانده وهى روومه تى نه بوو. له و ساته ي ئه ژنوى بهر ئه ژنوم كه وت، تّوقينه رترين بىرۆكه به مېشكدا هاتن: ده بى چ زيانىكى گه وره به ئه ده بى فارسى بگات ئه گه ر رۆمى بمرى، به بى ئه وهى يه كار له دواى خوى به جى بىلى؟

مه ولانا هه موو شتى بينى و له هه موو شت تىگه يشت. پرسى كه چى ناره حه تى كردوم. نه مويست بىزارى بكم، به لّام له هه مان كاتدا زانيم رىگه نادات قسه كه به ئاقارىكىتردا بچى چونكه "ده رفه ت وهك هه ور زور به خىرايى تىده پهرى".

به ره و لاي چه ميمه وه و وتم: "ديوانه شيعره كان چه ندفات بوون و روناكيبان به وشكاني و ده ريباي له رۆژه لّاته وه بۆ رۆژئاوا بلاو بووه ته وه. به لّام وشه كانى سه رجه م شاعيران ده نكيكىدى هه لّيانده وه شىنّيته وه، ئه و وشانه ي له كتيبيكى وهك كتيبي "ئىلاهي نامه" ي سه نايى و كيشه شيعريه كان له كتيبي "لۆژيكي بالنده: مه قاماتى بالنده كان" ي عه تاردا گوزراشتيان لى ده كرى. ئه گه ر ئه م جوړه كتيبه هه بى، ئه و مرؤفايه تى تا ئه به د لى به هره وه ر ده بى، ده بىته هه ناسه ي ئه وينداران. ده گاته لوتكه ي به زه يى و نيعمه ت".

قوولترين چه زه كانى خۆم دركاند، وهك چه زى ئافره تىكى بى مندال كه داواي له پياويك ده كات موتوربه ي بكات. ئاماژه م بۆ كيشى شيعرى له ديوانى "مه قاماتى بالنده" و ناوه رۆكى كتيبي سه نايى كرد، له كاتيكا خۆم به هه موو وجودم هه ستم به ئازارى ئافره تىك ده كرد، ئافره تىكى په رۆش بۆ بوونى مندال. قسه م له گه ل كرد، گويم له ده نكم بوو وشه ي مانادار گو ده كات. له هه مان كاتدا نيگه رانى هه ناوى ده خواردم، هه ستم به وه ده كرد ره تيده كاته وه. هه مان ترسه كه ئافره تىكى بى مندال داده گرى كاتى چاوه پوانى وه لّامى پياوه كه ده كات.

ته واو له قسه كانم نه بوو بوومه وه مه ولانا بالى به رز كرده وه. له سوچى ميژه ره پىرۆزه كه يه وه به سته يه ك كاغه زى پىچراوه ي ده ره ينا و بۆي رادام. لىم وه رگرت و كه وتمه خويندنه وه يان. وهك پيشتر ئاماژه م پيدا - به لّام لىره دا ده موى دووباره ي بكمه وه - هه ژده به يته شيعرم دۆزیه وه كه به ده سخه تى خوى نووسيونى له سه ر كيشى شيعره كانى "مه قاماتى بالنده" كه ماناكانيان زور لوغزيان بۆ كورت كردمه وه. كاتى زانيم من له پى سه رتويژى ئه ده بى سوڤيم به ده سته وه گرتوه، ده سته به جى زانيم ئه و شيعرانه ده بنه ئايه ته قورئانيه كانمان. خويندمه وه و جارىكىدى دىرى يه كه مم خوينده وه:

گوئى له ناله ي ناى بگره ده ستي به سكالآ كردوه

له و كاته وه له دارستان هه لگه نراوه

رۆمى ھەر ئىستا موتوربەھى كىردىم. شادىيى ژىنكى دووگيان گىرتىمى. كاغەزەكانم لە لىۋەكانم نىزىك كىردىم، پاشان لە چاۋەكانم و لەبەردەمىاندا چۆكىم دادا. يارمەتى دام بۇ ھەستەنە ھەستى پىكانم. ھەستى بەھ موچىرگەيە كىردىم بەھ گەزەرى پىشتمدا تىپەرى. جەستەم قەت ھەستى بەھ موچىرگەيە نەكردىم كاتى ۋە رىزى رىمبازى و شىرپازى زۆرانبازىم دەكردىم. بۇ ئەھۋال ئارام بىكەتە ھەستەكانى خىستە سەر سىكىم، دەستبەجى ھەستىم بەھ گەزەردەم كىردىم ھەلدە قولىتە ناۋ دەمارەكانم و موچىرگەكەم ھىۋەر دەكەتە ۋە. بوۋ بەھ خويىنەي بەھ دەمارەكانمدا دەگەرى، پاشان وتى: "تەنانەت پىش ئەھۋال بىر لە ۋە داۋايە بىكەيتە ۋە، تەنانەت پىش ئەھۋال سىرۋىت داۋاي بىكەت، جىھانى بىنراۋ و نەبىنراۋ بىرۋەكى رىكخىستى ئەم دىۋانەيان خىستە دىلم. ئىستا، ۋەرە بەھ سەر لوتكەكانى ئىلھامتە بىرە، بەھ ۋە بەر زىۋونە ۋە راسىتەكان بىرە ۋە لاساىي پىغەمبەر بىكە ۋە نىيەتى راسىتەقىنەي ئاشكرا بىكە، چۈنكى نىيەتەكانى دىلمان ۋە دەكەن عەقلمان بىھەژى ۋە عەقلمان ئاراستە دەكەن تا ئەھۋال ۋە شەنە دەدۇزىتە ۋە كە پىۋىستمان پىيانە".

ساتىك ۋەستا، پاشان دەستى بەھ قىسە كىردىم ۋە:

"ئەگەر نووسىت، شىعەر ئەھۋال ۋە".

لە ۋە زىاتىم نە دەۋىست. ئەھۋال نىيەتى راسىتەقىنەم بوۋ. ئىستا ژىانى خۆم لەگەل ژىانى ھەلجىراۋان نووسى. ئايا شاىيانى ئەم ئىمتىيازەم؟ نازانم. لە پىرسىيار لەخۇكىردن ۋەستام. ئىتەر بوۋم بەھ خامەي مەۋلانا ۋە جەھەرى عىشق بۇ مۇقايەتى دەگۈزىمە ۋە.

جارىكىتەر موچىرگە بەھ شىمدا ھات. دەستەكانى رۆمى كە ھىشتا بەھ سىكىم كە وتىۋون نەيانتوانى لەرەكەم بوەستىن. ھەستىكىم كىردىم ۋە ھەستى ئافىرەتتىكى موتوربەھىراۋ، بەھلام ئەم جارىيان ھەر ئافىرەتتىكى نەبوۋم، بەھلىكو مەيەم بوۋم كە ھەناسەي ئىلاھى بۇ گۈزىرايە ۋە.

جارىكىتەر چۈۋمە سەر چۆك ۋە دەست ۋە بالەكانى رۆمىم زىيارەت كىردىم. فرمىسكەكانم تىكان بەھ سەر ئاينىشكىدا كە زۆر خۆشىم دەۋىست، كە لەكاتى سەمەي بىستىندا زۆر دەستىم پىۋە دەگرت.

لە ۋە دۇخەمدا، سەرم لەنىۋو دوو ئەزىتۈكانمدا شارابوۋىيە ۋە، گۈيىم لى بوۋ قەسىدەيەك دەخوئىنەيتە ۋە كە لەبەرم كىردىم، ئاراستەي من دەكرا:

ئەي نوۋرى حەقىقەت، ئەي شىمشىرى ئىمان،

بەھۋى تۆۋە مەسنەۋى مانگ تىنەپەرىنى.

ئەي رۇخى ئومىد، كە خەۋنە سەنگىنەكەي ۋەي كىردىم،

ئەم مەسنەۋىيە دەرىكەۋى ۋە جىگە لە خۋا كەس نەزانى لەكۈيۋە.

مەسنەۋى، لە ناخىدا ھەلتىگرتە،

بەبەردەوامى، دەرىئەھىيىنى ئەگەر ويستت،
مەسنەويى ھەلقوللاو، كېشىندە، شاراۋە،
بەلام شارايە بۇ گەمزە كە چاۋى نىيە.

لەبەرئەۋەدى تۆ سەرچاۋەدى مەسنەۋى بوۋى،
ئەگەر گەۋرە بوۋ، ئەۋە تۆى وات لىكردوۋە.

ناۋى "مەسنەۋى" مان لە كارەكە دەنا، كە بەماناى قەسىدەيەك دى لە دوو بەش بەيەك سەروا، پىكىدى. لەو
رۆژەۋە تا مردنى رۆمى لە ھەلبەستنى نەۋەستا. جا چ سەماى بگردايە، يان خۇى بشۆردايە، يان بچولايە
يان ۋەستابايە و نەجولايە، شىعەرى ھەلدەبەست و منىش بەپەلە تۆمارم دەگرد. ھەندى جار لە سەرەتاي
ئىۋارەۋە تا بەيانى بەبى ۋەستان شىعەرى رىكەخست، بەبى ئەۋەدى بزانى قامىشەكان لە ژىر فشارى
پەنجەكاندا دەشكان، چونكە بەپەلەپەل دەمنووسى تا فرىاي نووسىنيان بكەوم.
بەزۆرى داۋاى لىدەكردم قەسىدەكانى بۆ بخوئىنمەۋە. كاتى بەرگى يەكەم تەۋاۋ بوۋ، پاش ئەۋەدى وشەكانى
راست كردهۋە و كىشى عەروزەكانى رىك كرد، ديوانەكە ھەموۋىم خوئىندەۋە. ئەم جارەيان بووم بە دايكىك
كە بەشانازىۋە مندالەكەى دەبىنى.

سالى ۱۲۶۰ مەۋلانا ۋەك دابى سالانى خۇى، دەچوو بۇ كانياۋە گەرمەكان، لەبەرئەۋەدى ئەۋكاتە بەھۇى
مردنى ھاۋسەرەكەمەۋە خەمبار بووم بپيارم دا ئەم جارەيان لەگەلى نەچم و لە قۆنىە بمىنمەۋە ئاگام لە
مندالەكانم بى، بەلام دەمزانى گەشتەكەى چۆن دەبى چونكە سالانى رابردوو ياۋەرىم كردهبوو. ماۋەدى زياتر
لە شەش ھەفتەى دور لە قۆنىە بەسەر دەبرد، كاتى دەرپۇشت ئاھەنگىكى گەۋرە ساز دەكرا. بەو
بۆنەيەۋە ھەمان رىگا دەبوۋە ھۆلى سەماى بىستن، چيا و درەخت و روۋەكە سەۋزەكان جىگەى
ديۋارەكانى ژورەكەيان دەگرتەۋە. بەدرىزايى رىگەكە دلسۆزان سەمايان دەگرد و ژەنيارانىش، چ بەپى
برپۇشتنايە يان بەسوار، تەپلىيان لىدەدا، سروودبىژانىش سرود و چامەيان دەۋتەۋە. لە ناۋەندى ئەو
كاروانە نائاسايىيەدا مەۋلانا غەزەلىياتى دەھۆنىۋە يان كىتپى "فە مافىە" تەۋاۋ دەگرد.
بەلام ئەو سالە مانەۋەكەى درىژەى كىشا و لە پەنجا رۆژە ئاسايىيەكەى تىپەراند. نىگەرانىم زيادى كرد.
ئىۋارەى رۆژىكيان ھەستىكى نامۆ دايگرتم كە سبەى دىتەۋە. ھىچ گومانم لە وردى دىلخەبەردانەكەم نەبوو.
لەۋە خاترجەم بووم. قوتابخانەكەم خاۋىن كردهۋە و ژورەكانم بۆنخۆش كرد و برك سىرم كرى و ئافرەتانم
نارد بۇ گەرماۋ، داوام لە دوستە نىكەكانى كرد لەگەلم بىن بۇ خان روزىيە بۆ پىشوازيكردنى مەۋلانا.

رۆژی پاشتر که ژاوه یه کی گه وره ساز کرا. خه لکیکی زۆر، گه وره و بچوک، کچۆله و ده رویشانی به سالاجوو، سه ربازان و شاعیران ریز بوون و هه ریه که یان دیاریه کی به دهسته وه بوو. قۆنیه مان به جیهیشت و دوا ی چهند سه عاتیک گه یشتینه خانه که و خپوه تیگمان بۆ رۆمی له کیلگه که دا هه لدا.

چاوه پروانمان کرد، چهند سه عاتیک تیپه پری هه ر نه هات، هیمنی بالی به سه ر هه موو شتدا کی شابوو. بزنگه ل له کیلگه کاندای ده له وه پان، جووتیاران لۆکه یان ده چنی. تاکه رووداو له و ماوه ی چاوه پروانیکردنه درێژده دا ده رکه وتنی پۆلیک قاز بوو که یه کیک له موریده کانیا ن راو ده نا. له کۆتاییدا که وتمه پرسیار ناخۆ ژیرانه یه من ته نیا له به ر دلخه به ردانیکی خۆم سه دان هاوه ل بۆ ئەم شویننه دوور له شاره بده مه پیش.

گومان سه ری تیگرم. بازمدایه سه ر پشتی ئەسپه که و به درێژایی ئەو ریگه یه ی وام به خه یالدا هات رۆمی پێدا ده پوات رۆیشتم. هه ندی جار ده نگیک له ناوه وه دلنیا ی ده کردمه وه، هه رگیز نه زوه کانم پالیان پیوه نه ناوم بۆ ره فطارکردن. له قوتابخانه ماندوونه ناسانه وه ک ژمیاریار و نووسه ر و یاریده ده ر کارم ده کرد، زۆر دوور بووم له ساتساتیی شه مس و ئەتوار نامویی سه لآح، خوا له شیوه ی هاوسه ره که مدا بۆم ده رنه که وت و له ئاوده ستدا توورپی نه کردم. ئەو مژده ده ره ی شه وی رابردوو هاته لام و هه والی گه یشتنی مه ولانای پێدام، ناگری راسته قینه نه بی. دوا ی سه عاتیک یان دوو سه عات له سه ر ئاوزنگی ئەسپه که م، پاشه وپاش گه پامه وه بۆ خان روزبیه.

له وی خپوه ته که ی رۆمیم دی پره له مه قامی پیروزی. له وی بوو. ده بی هاواره که م هاواری خوشی بی، به لام هاواری ئاسوده ییش بوو، هاواریک پر له ره زامه ندی. له پر هه ستم کرد منی کۆپیکار و نووسه ر و خه زنه داریش، ده توانم په یام له غه یبه وه وه ربیگرم.

له خپوه ته که هاته ده ره وه، یه که م شت بینیم چاوه کانی بوون که به کلکی ره شی تۆخ ره شتبوونی. به خیرایی تیبینیم کرد ته ندروستی باشه و ره نگزه ردیه که ی زۆر سووکت بووه. له ئەسپه که م دابه زیم و له به ریپیکانیدا خۆم دا به زه ویدا. پیکانی په تی بوون، باله کانی ئاماده بوون بۆ له ئامیزگرتنم.

نازانم ده ست له ملکردنه که مان چه ندی خایاند. دوا ی که میک هه ستم کرد پی په تیه کانی له سه ر گیا ته پره که دا ده له رزن. چووینه خپوه ته که که په رۆش بووم بۆ ئەوه ی خۆم بیپارزیمه وه. مۆمه کان سه رین و به تانی و مافور و هه ندی ئامیری مۆسیقییان رونا ک کردبووه که به و ناوه دا په رش و بلاو که وتبوون.

به بیده نگی له به رده میدا دانیشتم. پاشان به پرونی گویم لیبوو عه قل، بالنده ی رۆح — ئەگه ر بتوانم ئەو ناوه ی لی بنیم — له قه فه سی سینگدا، له حزوری رۆحی مه ولانادا گمه ی خویندنی ده هات، ده نگی رۆحی رۆمی رۆچوووه ناو رۆح و عه قلمی لی سه ندیم و ریگه ی قسه کردنی لی گرتم. بریگه یه کی "مه سنه وی" م بیر که وته وه مه ولانا به یانیی رۆژیکیان نووسی، کاتی به ئاویته یه کی دایکه مرواری و تویکلی هیلکه و هاپاوی خه لۆز ددانی پاک ده کرده وه:

نەغمەى ئەو گۆرانىيەى لە جەستەى بېگەردەو دەرنەجى،
لە ھەموو ساتىكدا، ئەگاتە گوئى سووكەكان.

شوئىن رېگەپەكى نەزانراو ئەكەوئى بەلای مرقۇفەو،
ئەو لەو جىھانە نىيە كە مائى ھەپە.

ھاوەلان ناپىيستن. ئەو، ئەو ئەبىيستن،
بەختەوەرە ئەو رۇحەى خۆى ئەبەخىشتە غەپب.

منىش دەستم كەردبوو بە خۆبەخىشەن بە غەپب. ئەو بوو ھەستىك لە ناخو ھە داىگرتبوم كە مەولانا دى
لەكاتىكدا ھىچ ھەوالىكمان لەبارەپەو پى نەگەپىشتبوو. گوئىم لە دەنگى بوو بەجى ئەو ھى يەك وشە ئالوگۆر
بەكەين. من لە لەداىكبوونى "گوئى سووكەكان" دا ئامادە بووم.

نووسىنى مەسنەوى بەردەوام بوو، ئەگەرچى بەھۆى مردنى ژنەكەمەو ھە ماو ھى دوو سال پچرا. كاتى لە
ژياندا بوو ھەرگىز ھەستم بەبوونى نەدەكرد، بەلام كاتى مرد بەرگەى نەبوونىم نەدەگرت. ھىنام و پىشتگوئىم
خىست. لە ماو ھى ھاوسەرىيەكەماندا زۆربەى كاتم لەگەل مەولانا بەسەر دەبرد. ئەو ئەزمونەم دەزانى كە
ئەو بۆى رەخساندبووم، ھەروەھا ئىمتىيازى گەورەى ھاوەلىكردنى ئەو پىاو ھى فرىشتەكان خۆيان غىرەى
لى دەكەن، جۆرە مەزنىەكى پى بەخىشبووم جىاواز لە ژيانى ھاوسەرىم. ھەموو شت كە بەپىاو ھى رۆمى
حەپەساندىمى و گوپىمى و مەستى كردم، لە قوتابخانە يان شوئىنانىتر روويان دا. شتىكى وا رووى نەدا كە لە
بىستانەكەى فالىراس رووى دا كە تىيدا دەژيام و خاوخىزانەكەم لەدەورم بوون. لە بىستانەكەدا، جگە لە
سەردانەكانى رۆمى، ژيان بەشيو ھەپەكى ئارام و سروشتى دەپۆيشت، بەلام مردنى ژنەكەم سەفای ئەو ژيانە
ئاسايىيەى لىل كرد، پاشان - ئەگەر زۆر بەدرەنگو ھەختىش بى - زانىم من خۆشم دەويست.

دواى مردنى، كەوتەم پىسپار كردن لە فاتىمەى ژنى سولتان وەلەد، ھەروەھا كىراى ژنى مەولانا. وىستم بزنام
چۆن چۆنى توانىويانە بەرگەى مېردەكانىيان و لەمائلنەبوونىيان بۆ ماو ھەپەكى زۆر بگرن. دواى ئەو ھەموو
سالە، كەسىيان لەسەر ئەو ھەروەھە رانەھاتبوون. فاتىمە بە خويندەنەو ھەو ھەرىك بوو، بۆ ئەو ھى سەرنجى سولتان
و لەدەپىش رابكىشى بەبەردەوامى بەئەنقەست كىشە و دەمەقالەى دروست دەكرد. ھەرچى كىراپە كە من
رېزىكى زۆرم دەگرت، ھەروەھا ھەستم بەگوناه دەكرد بەرانبەرى لەبەرنەو ھى لە مېردەكەى مەحرۇم
كەردبوو، متمانەى زىاتر بوو. سەرھەتا كاتى شەمس ھات لۆمەى مېردەكەى دەكرد و پىداگىرى دەكرد لەسەر
ئەو ھى باپەخىكى زىاترى پى بدات. لەپاستىدا بىرم كەوتەو ھە چۆن ئەو پاش ماو ھەپەكى لە بەجىھىشتنى، توند
دەستى بەرۆمىو ھە گرتبوو وەك كە ئازەلىكى برسى دەست بە نىچىرەكەپەو دەگىرى و واى لىكەردبوو لە

شه ویکدا زیاتر له هفتا جار ریژی لی بنی، پیشتر ئه وه م باس کرد، به لام لیژریشدا دووباره ی ده که مه وه
له بهر ئه وه ی پیده چی زیاده په ویی زور له ژماره که دا کرابی.

به تیپه پینی کات زانی جه لاله دین محمه د رومی خوی له سه روو هاوسه رگیری و نادلسۆزیه وه داده نی،
هه روه ها ئه و پیاوه ی ئه و لومه ی کردوه له سه ر بایه خپینه دانی، قسه له گه ل خوا خۆیدا ده کات.

به درێژایی دوو سال بۆ ژنه که م خه مبار بووم، که له و ماوه یه دا هه ولم دا له مه ولانا دابریم تا ئه و کاته
بیه خشمه هاوسه ری خوالیخۆشبووم که کاتی زیندوو بوو بیبه شم کردبوو لی: رومی له م پیوستیه

تیگه یشت و به شیوه یه کی کاتی له نویسنی مه سنه وی وه ستا.

کاتی رۆژیکیان له خه و هه ستام هه ستم به جیا بوونه وه له و بیروکه یه کرد که به هاوسه ره که می به ستبوومه وه.

له بیرم نه کردبوو، به لام ئه و هه سترکردن به قورسای و سرپیه ی جاران نه ما. له چه ند شه ویکی که می
پاشتردا هه ستم کرد عه قلم له سه ر ئه و ئازارم نادات، که وتمه ئه وه ی له خه و هه ستم و کوپیک ئا و بخومه وه
یان میز بکه م به بی ئه وه ی بیر له قسه کانی (هاوسه ره که م)، یان لاسایی جو له کانی، بکه مه وه. سه ره نجام
رزگارم بوو لی.

کاتی گه راینه وه سه ر نویسنه وه ی مه سنه وی و ئه نجامدانی عاده ته کانی رابردوومان - سیر جوین و
به سه ربردنی چه ند سه عاتی که له ناو حه مام و قسه کردن له گه ل دار و دره خته کان و سه ماکردن تا ئاستی
ویجد - رومی ئه م به یانه ی خواره وه ی وه ک پیشه کی بۆ به رگی دووه می مه سنه وی نویسی:

ئهم مه سنه وییه ماوه یه ک دوا که وت،

ماوه پیوسته تا خوین بگۆری بۆ شیر.

ئه گه ر هاتنه که ت له دایکبوویه کی نوی لی نه بی،

ئه وا خوین ناگۆری بۆ شیریکی شیرین،

که واته باش گوئی بگره.

کاتی حوسامه دین هه وره کانی له به رزیی ئاسماندا پیچاپه وه،

هه روه ها له بهر ئه وه ی چوو بوو بۆ میعراجی راستیه کان،

خونچه کان له غه یبه تی به هاریدا نه پشکوتن.

کاتی له ده ریاوه گه رایه وه بۆ که نار،

زرنگه ی شیعری مه سنه وی ریک و ها ئاهه نگ کرد.

ئەگەرچى ھەستىك بەگە مژەبى بەرانبەر ھاوسەرەكەم دايگرتم، رۆمى خستىمىيە كەشكەشانى ئاسمان،
"لەبەرئەۋەى چووبو بۆ ميعراجى راستىيەكان". ئەم بەيتانەم نووسى و بينىم ئەۋىش مەسنەۋى بەو
كۆرپەيە دادەنا كە بەتاسەى بووم. بەراوردى كرد لەنئوان ئەو زەمەنەى لەكاتى تازىيەكەۋە درىژ دەبىتەۋە
بۆ ئەو زەمەنەى پىۋىستىم بوو بۆ گۆرپىنى خوڭىن بۆ شىر.

جاريكىدى، من دەمنووسى لەكاتىكدا رۆمى سەماى دەكرد، يان خۆى دەشۆرد، يان پىياسەى دەكرد ياخود
ۋەنەۋى دەدا. ھەندى جار ئەو پرسىيارانەى لەناو ئەو قەسىدانەدا دەپژاند كە من لىم دەكرد، جا چ باسى
برسىبوونىم بىكردايە، يان باسى گەشتەكانى، يان باسى رووداۋى رۆژانە. لەبەرئەۋە بەردەوام ئامادە بووم بۆ
نووسىن و داوام لە باشترىن ۋەستاي چەرم لە قۆنىيە كرد جزدانىكى چەرمى گەۋرەم بۆ دروست بىكات، كە
بەكىشتىر بى لە سندوقە تەختەبىنە كۆنەكەم كە كاغەز و قاپى مرەكەب و قامىشى نووسىنەكانى
تىدەخەم.

شەۋىكىان خەوم بە بىلال، بانگدەرى پىغەمبەرەۋە بىنى، كە قورئانى لەسەر سەرى دادەنا، پىغەمبەر خۆيم
بىنى كە مەسنەۋى بەسىنگەۋە گرتىۋو. ھەر كە خەبەرم بوۋەۋە لەبارەى خەۋەكەۋە پرسىيارم لە مەۋلانا
كرد، ئەۋىش ۋتى:

"قورئان ماناى ژنىكى جوانى خاۋەن تەۋىلى نازدار دەگەيەنى، بەخشلى رازاۋەتەۋە و ئەۋەى عەيب بى تىيدا
نىيە، بەلام پۇشتە و پەچەدارە، ئەو ژنە حىجابەكەى لاناپات تەنيا كاتى نەبى پايتهختى ئىمان ئاشكرا
بىكات، كە ھىچ خەلكى تىدا نىيە. مەسنەۋىش دلدزى رۆحانىيە. لە باخچەيەكى سواقدراۋ دەچى. لە ژەمىكى
ھەرس ئاسان دەچى بۆ ئەو پىاۋانە ئامادە كراۋە كە خاۋەن دلى بىگەردن، بۆ ئەۋىندارانى جەرگسوتاو.
بەختەۋەرە ئەو ھەناسەيەى بە بىنىنى ئەو جوانىيە شاراۋەيە رازاۋەتەۋە. دەبى حوسام، كە دەيەۋى لە
مەسنەۋى تىبىگات و بەسەرانسەرى روالەتىدا دەسوپىتەۋە و نەپىنى نەپىنەكانى دەزانى، ئىمانىكى گەۋرەى
ھەبى. پىۋىستە عاشقىكى دامەزراۋ و بەپاست راستگۆ و لە دلى خۇيدا بىۋەى بى، ئەۋپەرى زىرەك بى،
ھەرۋەھا پىۋىستە لە زانستەكان شارەزا بى. بەلام تەنانەت بەبى ئەو شتانەيش، سەربارى ھەموو ئەۋانە،
ئەگەر عاشقىكى راستگۆ بى، ئەۋا خۇشەۋىستىيەكەى تواناى ئەۋەى پى دەبەخشى بىتە مورشىد و
چاوساغ".

لەو رۆژەدا تىگەيشتم عىشق ئەۋ كلىلەيە مەسنەۋى دەكاتەۋە.

رۆژىكى زىستان لە فاليراس ھاتە لام و داۋاى لىكردم ژوورىكى بۆ ئامادە بىكەم چەند رۆژىكى تىدا بەسەر
بىبات بەبى ئەۋەى كەس بىزارى بىكات. ژوورىكى روناك بۆ حازر كرد كە پەنجەرەى پانى ھەبوو بەسەر
باخچەكەدا دەپروانى. ھەمان ژوور كە ئەمپۆ داۋاى بىست سال خۆمى تىدا دەبىنمەۋە، قەلەمە قامىشىيەكە
بەدەستەۋەيە، نووسەرىكى بەسالچوۋ، لاۋاز، ھەۋل دەدات ۋا لە مردوۋان بىكات قسە بىكەن.

رۆمى ھاتە ژوورەو، فەرمانى پیکردین دەرگا و پەنجەرەکان دابخەین، پاشان بەدەنگیک دلتیا بوو من بیستومە وتی "بەبى خواردن".

چیشلینەرەكەم بەپیکرد، بەپارچە چىخىكى گەرە پەنجەرەکانى ژوورەكەم داخست.

ئەو دە رۆژ دە شەوى خایاند، رۆمى لە بەرەبەیانى رۆژى یازدەپەمدا رۆیشت، رەنگ پەریوتر و لاوازتر، دەستەبەجى داواى بپیک کاغەزى لە بەغدا دروستکراوى کرد. لە باخەلم چەند کاغەزیکم دەرھینا. بۆ

نەرمکردنى ماسولکەکانى پیکانى چەند ھەنگاویک رۆیشت و رووى بەرەو تیشكى خۆر وەرگێرا.

کەمیک نانى خوارد کە تۆوى خشخاشى بەسەردا کرابوو و چەند قومیک چایشى خواردەو. پاشان چەند

قەسیدەپەكى بەعەرەبى و فارسى ھۆنیەو. بەبى ئەوئەوى بەباشى تیبگەم چى دەلى کەوتە تۆمارکردن،

ھەندى جار پیدەچوو ھزرەکانى لەگەل جیھانىكى جیاواز لە جیھانى ئیمە بدوین. ھەندى شت باس دەکەن

ناکرى باس بکرین. کاتى وەستا، مۆلەتم لى وەرگرت ریگەم بدات بەدەنگى بەرز بیخوینمەو. لە

بەرەپوانەكەدا بووین بەرانبەر درەختە كۆنە بەبەفر داپۆشراوەکان. گویم لە دەنگم بوو كۆمەلى وشەى

ئەسلى، ئەزەلى، گو دەكات، كۆمەلى وشە تەنانەت تەنكە بەفرەكانیش دەكرى لە بەردەمیاندا بچەمینەو.

کاتى لە خویندەنەوى قەسیدەکان بوومەو، رۆمى بەرەو مۆبەق بردمى و داواى داگیرساندى فەرنەكەى کرد.

کاتى دامگیرساند، ئەو کاغەزانەى برد کە بەو پیتانەى نووسیوونم رەش کرابوونەو و یەك بەداواى یەكدا

فەرى دانە ناو ئاگرەكە. پاشان تەماشای ئاگرە برسپیهكەى کرد و وتى: "لەبەرئەوئەوى لە غەیبەو ھاتوون،

ئەم وشانە دەگەرپینەو بۆ غەیب، بەبى عەیب".

لەپیناوەختى باشدا ویستم لاپەرەپەك یان دوو لاپەرە ھەلبگرم، بەلام وەستاندى و وتى پاکیزەپى ئەو

نەپینیانە لەگەل گوپی باشترین خەلكى سەرزەویدا ناگونجى. ناکرى كەس ئەم وشانە ببیستى تەنیا رۆحى

ھەلبژاردەکان نەبى، كە خۆراكى رۆحیانە.

کاتى مۆبەقى بەجیھیشت، قازیک سیرى گەرەى كالى خوارد و وتى:

سروشنت لە سروشتى خواپە،

کاتى ئەچیتە دلیك،

درەوشانەوئەوى چپای سینا ئاشکرا ئەكەى،

لەرپى دلتەو.

سروشنت لە سروشتى چرایە،

كە شەو دیتە مالى،

مالیش ھەموو روناكە،

بە تېشىكى ئەو روناكىيە.

سروشنت لە سروشتى ئەو شەرابەيە،

لە ھەر كۆمەلىكىدا بى،

دوو ھەزار تەقىنەوہ و شۆرش،

لە سىماي پىكەوتووتەوہ دەرئەچن.

كاتى ترس بەر بە خوشى ئەگرى،

كاتى ھەز ئەفرى،

ئەو گول و رووھكانە چىن نەشونما ئەكەن،

لەو ئاوەى ئەپپىزىنى.

كاتى جىھان خەمبار بى،

كاتى شادى مردوو بى،

تۆ، لە غەيبەوہ،

چ جىھانگەلىكىدى ئەكەيتەوہ.

ئەم بانگەت لە نىگەراناوہ،

پى ئەگا،

ئەگىنا چۆن لە جوانى بەھرەوہر ئەبى

ئەو پارچە قورە رەشە؟

وشەكانم فرىشتەكان خۇراك ئەدەن،

بەلام من ئەگەر بەبى قسە مامەوہ،

ئەوا فرىشتە برسىيەكە پىم ئەلى:

"قسە بکە، بۇچى ھەر بىدەنگى؟"

ئەم غەزەلى تەواو کرد و داواي لىکردم ياوہرى بکەم بۇ گەرماوى زىرفا. لە گەرماوہکەدا خۆمان لە گۆمىك

ئاوى كولاو ھەلژەنى و ماوہيەكى زۆر تىيدا مايەوہ. شايعە يان ئەفسانەكە دەلى تا داواي ھەوت رۆژ

نەگە رايەوۈ قوتابخانە. لە ماوہى غيا بەكەيدا، جار ئىكىدى دەستنوسى مەسنەویم خویندەوہ، كە فریشتە برسپەكان دەوریان دابوو.

لە ھەمان سالدا (۱۲۶۲) عەلای كورپی مەولانا مرد، كە غیرە كوردنی لە شەمس پالی پئوہنا بۆ چەوساندنەوہ و پەلاماردانی. مردنەكەى بەھۆى نەخۆشپەوہ بوو لە تەمەنى سى و شەش سالیدا. دواى ئەوہى مەولانا پاش ديارنەمانى شەمس لە مال دەریكرد، رۆمى بەشدارى رپورەسمى ناشتنەكەى نەكرد و لە نوژی مردوو مەحرومى كرد. جگە لە سولتان وەلەد كەس لەگەل مردووہكە نەچوو بۆ ئەو گنگۆیەى باپىرى، واتە سولتانی زانایان، تئیدا راکشابوو. كۆتایىەكى شوومى پیاویكى قەلب.

كردبووم بەعادت رۆژى جار ئىك سەردانى گۆرپی سولتانی زانایان و گۆرپی سەلام دەكرد. لەبەر خۆشەوېستى زۆرم بۆ شەمس، خۆم دەبوارد لە سەیركردنی كىلى گۆرپەكەى عەلا تا سۆز ناچارم نەكات فاتىحە بۆ گيانى بخوینم. دەمويست ئەو رۆحەى سزای شەمسى دا تا ئەبەد لە ھىولى و مەینەتیدا وئىل بى. رۆژئىكان پاش خویندنی فاتىحە لەسەر ھەردوو گۆرپ، بەسەرپىیى تەماشایەكى گۆرپی كورپە نەفیکراوہكەم كرد. بۆ ساتىك وام بەخەيالدا ھات مەلائىكەى سزام دیوہ كە ھەردوو دەست و پىی عەلايان بەزنجیر بەستووہ و بۆ شوینىكى دوور داویانەتە بەر. بینیم بەكول شیوہن دەكات و دەگرى. دلەم گرى گرت و گویم لە خۆم بوو لە خوا دەپاراپەوہ لىي خۆش بى. پاشان ھەمان ئەو مەلائىكانەم دى كۆتەكانى دەست و پىی عەلا دەكەنەوہ و بەرەلای دەكەن، پاشان ديار نەما.

دواى ھەفتەيەك، مەولانا سەردانى گنگۆى بنەمالەى كرد. لەگەلى رۆیشتم و یارمەتیم دا لە داگیرساندنی بخوردا بۆ دوورخستنەوہى چاوى خراپەكار. گۆرپەكانى شور و گولوى پيدا كردن. دوعاى مردووى خویند، پاشان داواى مرەكەب و قەلەمىكى دادراوى لى كردم. تا ئەوكاتە لە شوینىكدا مردوان دەوریان دابى ھىچى نەھۆنیبووہوہ. سندوقى نووسینەكەم پىشكەش كرد. بردى و لە گۆرپی عەلا نزیك كەوتەوہ كە تەنیا رق و كینەى بەرانبەرى ھەبوو، لەسەر ئەو بەردەى بە چینیك گەچ داپۆشرا بوو نووسى:

ئەگەر تەنیا پیاوچاك تكات لى بكەن،

ئەى تاوانبار داد و پەنا بۆ كى ببات؟

نزیك كەوتەوہ و دوو دپرەكەم خویندەوہ، تیگەیشتم بپروكەى لىخۆشبوون كەوتۆتە دلای مەولانایش. لە عەلا دەبورى. بەبى ئەوہى لىي پېرسم رۆمى پىي وتم: "لە جیھانى غەیبدا دیم شەمسى تەورپى بەخشیویەتى. بەلى شەمس لىي خۆش بوو و تكاى بۆ كرد. ئىستا عەلا بووہ تە یەككە لەوانەى بۆى خەمبارین. بووہ تە یەككە لەوانەى سۆزى ئىلاھى دەیانپارپىي."

سەرەپاي خراپكارىيەكەي، عەلا ئاشتىيى ھەمىشەيى بەدەست ھىنا، لەبەرئەوھى شەمس شەفاعەتى بۇ کرد. ئەو پياوھى شەوھەكانى راونا، ئەو واى لىکرد لە توورەبييدا چىن چىن ئارەق بکات، ئەو پياوھى ويستی ئەشكەنجەي بدات، برىندارى بکات و بيكوژى. ئەو لە دنياكەيتر تڪاى بۇ کرد و لىي خوش بوو. گۆرستانەكەم بەجىھىشت و گويم لە مەولانا بوو لەبەر خويەوھ دەيوت:

ئەو شەمەكەي كەس نايەوئ،

بەھۇئ ئەو پياوھ چاكەوھ كرېم.

رووم وەرگىرا بەرەو گۆرى سولتانی زانايان و گۆرى سەلاحي زىرنگەر كە بەنامىرى مۆسقى و مىزەرى دەقراو و گول دەورە درابوون. بىرم لەو قەدرە گەورەيە كردهوھ كە بەو دوو پياوھى خودا بەخىرايوو. بەتەنيا لە ناوھراستى گلگۆكەدا وەستام و لەپر ھەستىك دايگرتم كە مەولانايش رۆژىك لەو شوينەي تىيدا وەستاوم رادەكشى. ھەولم دا بىر بگەمەوھ ئاخۆ پاش مردنى من چىم بەسەر دى. بىرۆكە نەخۆشەكەي ديارنەمانى دايگرتم. من بەبى ئەو چىم بەسەر دى؟ ئايا مەسنەويى كۆرپەم دەگاتە قۇناغى پىگەيشتن؟ چاوەكانم نوقاند، كە رۆپرەسمى بەخاكسپاردنئيان لەبەردەمدا دەبينى و دیدارەكەمانم پىش بىست و دوو سال ياد كەوتەوھ. كاتى دواى مردنى باوكم خەمبار بووم، رۆمىم دۆزىەوھ كاتى پەيوەست بوو بە شەمسەوھ. لەو ساتەدا خۆم فرى دايە بەر پىكانى، دەستەكانى گرتم و فشارى لىکردن. پاشان دەستى بە ريشە تەنكەكەمدا ھىنا و داواى لىكردم بىھىلمەوھ.

ھىچ ياداشتىك ناتوانى ئەو دیدارە تۆمار بکات، ھىچ بايوگرافيايەك ئەو گەمەيە نابىنى كە لە ساتىكدا تەواوى ژيانمى گۆرى.

من كۆتاييتمە

تائىستا باسى گۆپراپەلىي كۆشكى سولتانم بۇ مەولانا نەكردوھ. رۆژىك تىنەدەپەرى بەبى ئەوھى تىيدا ئەمىرىك يان حاكىمىك يان خاتوننىك لە خاتونوانى كۆشك نەيەنە قوتابخانە بۇ سەردانى مەولانا، خۇ ھەموويشيانى نەدەبىنى، بەلكو تەنيا بوونيان لەنزىكى ئەو بەشپوھىەك لە شپوھىكانى خاوينكردنەوھيان دادەنا.

ئەمىرە غوردجى كچ و خوشكى سولتانەكان و ژنى موەين سليمان حاكم و ئەمىرى قۆنيە، ھىچ ديدارىكى لەگەل رۆمى نەدەفەوتاند، چەند جارىك لە قوتابخانەكە ديومە لە شپوھى ئافرەتتىكى ئاساييدا خۇي گۆرپوھ و تەنيا كارەكەرىكى لەتەك بووھ. مەولانا ريگەي پىدەدا بەشدارىي خەلوھتەكانى بكات، چەند سەعاتىك لەلاي دەمايەوھ، پاشان پاسەوانىكى سولتان و دوو نىردراويتەر دەھاتن تا ياوھرى بكن بۇ كۆشك. بۇ ئەوھى لە مەولانا دوور نەكەوئتەوھ برىارى دا قۆنيە بەجىنەھىلى. جارىكيان ناچار بوو سەفەر بكات بۇ قەيسەرىيە، فەرمانى بەگەورەترين وئىنەكيشى سەلتەنەت كرد وئىنەيەكى رۆمى بۇ بكيشى تا لەگەل خۇي بىيات، بىتتە ھاوپرى رۆحى و لە پشودان و رويشتنىدا ھاوھلى بى. ئەم چىرۆكەم پىشتەر باس كرد، بەلام نازانم چى بەسەر تابلۆكەدا ھات.

ئەمىرە لەرپووي دارايىيەوھ پالپشتى دەكردىن. كاتى ويستمان ھاوسەرگىرىي كچەكەي سەلاح و نىزامى خۆشنىوس ساز بكن، روومان لەو نا، ئەوھيشم گىپراپەوھ.

بۇ ئەوھى بەخشندەيى ئەو ژنە بەرپىزە روون بكنەوھ، ناتوانىن چىرۆكى ياقوتەكە و خەونى تەلارسازەكە فەرامۆش بكنەين. ئەوھ بوو تەلارسازىك ناوى بەدر بوو، كە لەوكاتەوھ قوتابخانەي فىركردنى قورئان و قوتابخانەي قاراتاي دروست كرد ناوبانگى فرى، ھاتە لامان بۇ ئەنجامدانى كۆپى بىستەن لە مالەكەمدا لە فاليراس. تەلارسازەكە چەند ژوورىكى نۆژەن كىردبوونەوھ و گۆرپىنى بۇ بىستىنخانە.

تەرىقەتەكەي ئىمەيش، وەك ھەر تەرىقەتتىكىدى، ھەندى سروت و رىساي پەپرەو دەكرد. ئەو خولانەوھىيەي سەرى دەكىشا بۇ حالەتتىكى ويجد و نازادبوون لەو سروتانە بوو جىگرمان كىردبوو. لەبەرئەوھ كاتى ويستم بىستىنخانەكە دروست بكنەم زىيانوس كە تازە لاي سەرتاش گەپابوويەوھ و پرچى بۇ تاشىبوو و رىشى بۇ چاك كىردبوو، ناچارى كردم ھەر رىسايەك بەوردى جىبەجى بكنەم. دەبوو بەربەستىكى ھەشت لا لە ناوھپاستى ژوورەكەدا دروست بكنەين، لەگەل مىحرابىك بەئاراستەي مەككە لەسەر دىوارەكەي پشتەوھ، مېنبەرىكىش لەلاي راستى دىوارەكە، بەرانبەر دەرگاى دەروازەكە.

ئەو رۆژەي تەلارسازى ناسراو گەيشت ئىمە ھەژدە كەس بووين سەماي بىستىنمان ئەنجام دەدا. لەوكاتەوھ بە دەستەواژەي (موتوربەكردنم) لە ھەژدە بەيتى شىعەرەكانى مەسنەوى، ئامازەم دايە، ئىتەر ئەو ژمارەيە

بوو به هیماى ته ريقه ته که مان. جا بۆ ئه وهى سه ماى بيستنه که به پيى ئه و ريساianeهى دامانابوون ئه نجام
به دين، هه ريه که مان شوينىكى له ژووره که دا گرت. يه کيک له ده رويشه کان چراکانى روژن کرد، له به رده م
مىحرا به که يشدا پارچه يه کى سوورى له خورى مه ر راخست که هيما بوو بۆ شه مسى ته ورپيى. مه ولانا
له سه رى دانىشت. پاشان ژه نياران به ئامپره مؤسقيه كانianeه وه گه يشتن: ده ف و ناى و ره باب، به دريژايى
ديواره کهى سه روو به رانبه ر مىحرا به که دانىشتن.

هه موومان کلّوى "سيکه" مان له سه ر کرد، ته نوره يه کى سپيشمان له به ر کرد و ئيتر به ئيمه ده و ترا
ده رويشه "خولاه کان". کلّوى ان سيکه که هيما بوو بۆ کيلى گوڤر، سپيى ته نوره که يش هيما بوو بۆ کفن.
له سه ر ته نوره که وه عه بايه کى ره شمان له به ر کرد، خه رقه يه کى قورسى ئه ستورر بوو.
سه ماى بيستن به خويندنه وهى چه ند ئايه تيک له قورئانى پيرۆز ده ستي پيکرد، پاشان هه ندى پارانه وه و
سرود له ستايشى پيغه مبه ر و ئالى به يتدا خوينا نه وه، پاشان ده ست به ده فليدان و ناى ژه ندن کرا. ناى که
له قه سيده کانى روميدا هيمايه بۆ فيراق.

پاشان له سه ر پي وه ستاين و سى جار، له راسته وه بۆ چه پ، به ده ورى ژووره که دا سوورپاينه وه. هه ر
سوورپانه وه يه که هيمايه بۆ چوار ريگه کهى ئاينه پيرۆزه که مان: ريگه رواله تبينى شه ريعه ت + ريگه
ناوه و بينى ته ريقه ت + ريگه عيرفانى مه عريفه و حه قيقه ت + ريگه يه کگرتن.
ئه نجا عه با ره شه کانمان دا که ند تا جله سپيه دريژه کانمان ده ريکه ون، که ئه وه ئاماژه يه که بۆ ئازادبوون له
شته مادديه کان و زيندووبوونه وهى روخ. پاشان سه روکى بيستن له پيشمانه وه رويشت، باله کانمان
تيکنا لآبوون. پاشان له مه ولانا نزيک که وتينه وه و به ره و لاي چه مينه وه و ليومان به ر ده ستي راستى که وت،
وه که هيما بۆ ره زامه ندى ماچيکى سيکه کهى سه رمانى کرد.

پاشان که وتينه وه خولانه وه، له پي ده ستي راستمان به کراوه يى روو له ئاسمان، وه که ئاماژه بۆ
سوپاسگوزارى نيعمه ته خوايه کان، له پي ده ستي چه پيشمان به کراوه يى بۆ خواره وه و روو له زه وى، وه که
ئاماژه بۆ پيشکه شکردنى ئه و نيعمه تانه به مه خلوقاتى زه وى. کاتى رومي هاته ناو بازنه ي سه ماکه، له
ناوه راستى بازنه که دا، ئيتر ته نيا يه که جولّه بووين، ئيمه هه ر ئه و بووين، گويم لى بوو ده يه ونيه وه:

ره و ره وهى ئاسمان پيم ئه لى من له به رده م سه ماکه تدا لاوازم،
پيى ئه ليم: له رپى ئه و خاله وه ئه يمه قيبله نوما.

دواى تپه رپوونى سه عاتيک، رومي خولانه وهى وه ستاند. مؤسقا وه ستا. له سه ر زه وى دانىشت. گه رايينه وه
شوينه کانى خومان و هه ولمان ده دا پشتى تينه که ين و عه باکانمان له به ر کرده وه. به ر له وهى بيستنه خانه که
به جى بيلين، مه ولانا که وته وتنه وهى راناوى ناوى خوا "هو" تا هه ناسه ي لى برا، ئيمه يش هه موو به ژه نيار

و سرودبیز و دەرۆیشانهوه به دووایدا که وتنیهوه وتنهوهی "هو"، تا وامان لیتهات وامان ههست دهکرد
سیه کانمان دهتهقن.

له دهرهوه دەرۆیشهکان بلأوهیان لیکرد و ههرکهس چوو بهدهم کاری خۆیهوه. ته لارسازهکه بههۆی
شهکهتی سهای بیستنهوه لهگهله هاوه لانیترمان کهوتنه سهر زهوی و خویان لیکهوت، پاشان لهپر
ههستایهوه و یاقوتیک له دهستی چهپیدا بوو.

بهحه پهسای هاواریکی کرد، رایکرد بۆ لای مهولانا و داوای لیکرد بیبهخشی. یاقوتهکه وهلامی رۆمی بوو بۆ
ئهو گومانهی له دلی خهونبینهکه دا بوو: چونکه کابرای ته لارساز له خهونهکهیدا گومانای له توانای
سهسورپهینی مهولانا کردبوو، ئهوهیش بووه هۆی شپرزبونی کاتی بهخه بهر هاتهوه و لیلی پاراپهوه تا
بیبهخشی.

ههرگیز نه مزانی یاقوتهکه له کوپه هات، بهلام پاشتر پیشکهش کرا به ئه میره. له سه ر ئامۆژگاری رۆمی
ته لارسازهکه چوو بۆ کۆشک و بهرده پیرۆزه که پیشکهش به خاتوونی مهن کرد، ئه میرهیش
سه خاوه تمه ندانه دیاری به سهر خۆی و هاوه لانیدا رزانده.

هیشتا شپرز بووم و له باره ی سه رچاوه ی ئه و بهرده پیرۆزه ده مپرسی. مهولانا چیرۆکیکی ناو مه سنهوی بیر
خستمه وه تییدا دەرۆیشیک لهقانی درهختیک دهگورپی بۆ ئالتون. من باش هه لومه رچی دانانیم بیر دی. له
پایزدا بووین، له چاندنی شه تلی زعفران به گۆل شه که ت بوو بووین کاتی رۆمی وتی:

"سه رجه م چیرۆکه کانم، هاوشیوه ی وه سفکردنه کانم بۆ که سانیترا، باسی دۆخی هاویریکانم ئه که ن. ئه گهرچی
پیشینانمان کیمیایان به کار هیناوه بۆ گورپینی ماده، به لام من وای ده بینم کیمیای راسته قینه ئه و
کیمیایه به پرستی مایه ی سه رسورپان بی، ئه وه یه تیگه یشتن و فیکر ئه گورپی."

به دیدی ئه و، ئه و یاقوته ی ته لارسازه که له دهستی چه پیدا هه لیگرتبوو هیچ نه بوو، تا نه گورپی بۆ فیکری و
له مه غزاکه ی تینه گات.

برای ئه میره، سولتان روکنه دین سالییک پیش وه فاتی سه لاح ده سه لاتی گرته ده ست، ئه ویش له رپی
ده ستوهردانی فه رمانده ی مه غۆلی بیدجوه وه، که پاش ئه وه ی یاخیبوونیکی له نزیك قۆنیه سه رکه وت کرد،
له به ندیخانه ئازادی کرد و کردی به سه رۆکی مالی حوکمران. له هه مان کاتدا مو عین سلیمان میردی
ئه میرهیش کرا به سه رۆک وه زیران.

وهک نه ریتی خۆی، هه لویستی مهولانا له م رووداوانه چاوه پوانکراو نه بوو. شتیکی سروشتی بوو خوشحال بی
مو عین له پۆستیکی بالادا دامه زراوه له و رووه وه یه کییک بوو له موریده دلگه رمه کانی. هه روه ها سروشتیش
بوو خوشحال بی به و ملکه چییه رۆحیه ی سولتان و ئه میره له دوا ی یه که کان بۆی دهرده بپن. له ماوه ی
یه کگرتن له گه له سه لاحدا، سولتان عیزه دین له چه ندین بۆنه دا ریژی خۆی بۆ پیشان داوه، به لام راستیه که ی

سەردانى سولتانیك بۆ لای یان ملکه چیی ئەمیریك بۆی زۆر مایه ی سەرسامی نەبوو بە لایه وه، بەلكو سەرسامیی خۆی لە جۆگە لەیتره وه وەر دەرگرت. سولتان روكنه دین لە یه كه م رۆژی دەسه لاتداریه كه یه وه لەخۆبوردەییه کی زۆری لە بەردەم مەولانادا پیشان دەدا، بە ئاشكرا بە "باوكه" بانگی دەکرد و پەرۆش بوو تەواوی داواکانی جیبەجی بکات. بەلام دواي چەند سالیك كه و تە ژیر کاریگەریی چەند ئەندامیكی دەستویپۆه نەدەكه ی، كه لای زاھیدیکی پیر بە ناوی (شیخ بابا) خۆیندبوویان. لە بەرئەوه وەر دەر و رۆمی دوور دەكه و تە وه، تا سەرەنجام بە تەواو تەتی ملکه چیی مورشیدە تازە كه ی بوو.

لەو رۆژەدا سولتان بانگەیشتی کردبووین بۆ ئەنجامدانی كۆریکی بیستن لە بینای بازاری مسگەراند، كه قازانی مسین دروست دەكەن. وەك جارەن لە گەل مەولانا چووم. وا بلاو بوو بوو وه مەولانا بەبی من ناچی بۆ هیچ شوینیك، ئەگەر بیشچی نە قسە دەكات، نە پیدەكەنی و نە سەما دەكات. دەبوو لە رۆژەدا دەریچی و پیبەكەنی و قسە و سەما بکات، لە بەرئەوه لە گەلی چووم.

مەولانا عادتەتی وابوو وەك ریزگرتن لە كه سانی كه مبابەخ كه لەوانە یه درەنگ بین، دواین كه س بوو دەگەیشت. لە بەرئەوه ی من پیش ئەو گەیشتم، پیاویکی بە سالاً چووم دی، لەر و لاواز و بیپەرەنگ، كه وایه کی شینی تاریکی لە قوماشی زیر لە بەر بوو دەگەیشتە خوار ئەژنوكانی. پشتوینیکی لە كه تانی زیر لە كه مەری پیچابوو. رەنگی ئەو كه وایه ی لە بەری کردبوو تۆخ بوو، ئەوه ی سەرنجی راکیشاین دژیه کی گەوره ی نیوان دیمەنی ئەو پیاوه و دیمەنی سولتان بوو، كه جلیکی لە بەر کردبوو بە دەزوی زیر و زیو نەخشینرابوو و بە بەردی پیروز رازینرابوو وه. ناویانگی پیاوه پیره كه، كه بە شیخ بابا ناسرابوو، دنیای پر کردبوو، چیرۆکی خواپەرستی ئەو لای دوور و نزیک لە قۆنیە زانراو بوو.

سەرجه م ئامادەبووان ریزیکی گەوره یان نواند. شوینکه و تەکانی سولتان لە بەردەمیدا کړنوشیان برد و داویان لیکرد لە شوینی شەرەفدا دابنیشی. سولتان تەختە كه ی بە جیپهیشت و هات لە سەر کورسیه کی ساده لە تەنیشی دانیشت. بە چاوی خۆم هەموو ئامازەکانی ملکه چبوونی سولتان بۆ شیخه كه یم دی، هەروەها زانیم وەلای روكنه دین وەك بالندەیه ك دوور بفری، لقه كانی رۆمی بە جیپهیشتوه و لە سەر لقی بابا نیشتوتە وه. ئەوه بە لای مەولانایشه وه رۆشن بوو، چونکه کاتی هاتە ژوروه وه سلای لە سولتان کرد و پاشه كشه ی کرد بۆ سوچیکی هۆله كه، پاشان قورئانخوینان چەند ئایه تیك لە قورئانی پیروزیان خویند، پاشان روكنه دین روو بە رۆمی وتی: "با گەوره و دانایانی مەزن بزنان من لە مپۆوه خزمە تکاری شیخ بابا دەبم، وەك باوك هەلمبژاردوه و ئەویش وەك كۆری خۆی ماچی کردووم".

سەرجه م ئامادەبووان پیروزباییان لە شیخی خواپەرست کرد. لە گەرمە ی ئەو ستایشه دا گویم لە مەولانا بوو دەیگوت: "ئەگەر سولتان شیخ بابای کردۆتە باوکی، كه واته من کوریکیتەر هەلئە بزیرم". ئەنجا هەستا بە پیی پەتی بینای بازاری مسگەرانی بە جیپهیشت. لیڕه دا چە پلە لیدان وه ستا.

له وکاته ی مه ولانا بیناکه ی به جیده هیشت ئاوپم دایه وه سهیری سولتان بکه م. له وکاته دا دیمه نیکی
توقینه ری سولتان هاته به رچاوم که به بی سهر بوو. سهری په پینرابوو. ئه و وینه یه به رده وام خه یالی
به رنه دده دام ته نانه ت کاتیکیش هاوړیکانم له ده ورم کۆبوونه وه و داوایان لیکردم بچم به دوا ی مه ولانا دا بگه پیم
و بیدوزمه وه. ئه وه بیسوود بوو، چونکه ده زانم ناگه ریته وه. ئاماده بووان بلأوه یان لیکرد، هه ندیکیان چون
به دوا ی رومیدا بگه ریڼ، هه ندیکیتریان یاوه ریی خواپه رسته پیره که، باوکه تازه که ی سولتان یان کرد بو مالّه
زور ساده که ی.

چهند روژیک تیپه ریڼ هیشتا نه مانده زانی کاردانه وه ی سولتان چی ده بی بو ئه و هه لسوکه وته مان،
قوتابیه کان قوتابخانه یان به جینه هیشت و پالیوراوی نویمان بو ئه نجامدانی سه ما ی بیستن وهرنه گرت.
روژیکیان سولتان هات، روخساری ده رخست که عاده تن تاشراو و نهرم بوو و شوینه واری هه ندی مووی
ویل و نیشانه ی شه ویکی پرنیش و ماندوکه ری پیوه دیار بوو. ریژیکی زوری بو رومی پیشان دا به وه ی
له به رده م هه موواندا سوژده ی بو برد، پاشان هه ردووکیان کشانه وه بو ژووریکی لاتهریک. سولتان ماوه یه کی
کورت له گه ل مه ولانا مایه وه، پاشان رویش و نیشانه ی بیتاقه تی پیوه دیار بوو.

راسته وخو چومه لای رومی و له باره ی هوی سهردانه که ی سولتان پرسیارم لیکرد. پیی وتم ئه میره کان
بانگه یشتیان کردوه بو ئه کسارای بو پیکه یانی هاوپه یمانیته که له گه ل مه غول، روکنه دین لیی پرسیه وه
ئاخو بجی یان نه چی. رومیش به ساده یی پیی وتوه: "باشتر وایه نه چی".

به لام روکنه دین چوو. کاتی گه یشته ئه کسارای، پیلانگیان به ره و شوینیکی داپراویان برد، که جگه له
شیته کان که سی تیناچی. له وی خنکاندیان و ئه ویش هاواری ده کرد: "هۆ رومی! هۆ رومی!".

له و ساته دا ئیمه له بیستنخانه بووین و له گه رمه ی سه مایه کی بیستنی روچیدا بووین. له پر مه ولانا له
خولانه وه وه ستا و هه ردوو په نجه ی شایه تمانی خسته گویکانی و فرمانی کرد نای و هه ندی ئامیریت بیڼن،
که عاده تن بو ئاهه ننگیپان به بونه ی هه والیکی خوش به کار ده هیترین. داواکه ی جیه جی کرا. پاشان
سهری دوو نای خسته گوچکه کانی و که وته هاوارکردن، پاشان به ده م خولانه وه وه ئه م قه سیده یه ی
هه لبه ست:

مه گه ر پیم نه وتی: "مه رۆ بو ئه وی من ئه تناسم؟"

له م سه رابی فه نایه دا، من پیغه مبه ری ژیانم.

له وانیه به تبوورم و وازت لی بیڼم سه د هه زار سال ویل بی،

له کۆتاییدا، ئه گه ریته وه لام، چونکه من کۆتاییتم.

مەگەر پېم نەوتى: "بەئامانجەكانى ئەم جىھانە رازى مەبە؟"
ئەو مەنم خېۋەتى رەزامەندىت رېك دەخەم.

مەگەر پېم نەوتى: "مەن ئۇقايانوسم و تۆ تەنيا ماسىيەكى؟"
مەجۇ دەروە بۇ وشكانى چونكە مەن دەرياي سافتم.

مەگەر پېم نەوتى: "وەك بالئەدە مەكەو داو؟" و
وەرە مەن ھېزى فرېن و پەر و بالى تۆم.

مەگەر پېم نەوتى: "دزرايت، ئەوان لە ورتە دائەزېن؟"
مەن ئاگرى ھەزى تۆ و نرکە و گەرمايى ئەو ھەزەم.

مەگەر پېم نەوتى: "ئەوان ئەلېن ھەندى سىفەتى بېنرخت ھەن؟" و
لەبېر ئەگەپت مەن كانىي سىفەتەكانتم.

جا ئەگەر دايكت ھەپە وەك چرا، ئەوا بزانە رېگەى مال لەكوپيە.
ئەگەر سىفەت خواپيانەپشيت، ئەوا بزانە مەن گەورەتم.

كاتى سامەكە وەستا، رۆمى چاكەتەكەى فرېدايە مېحرابى نوپزەكە و وتى: "با ئىستا نوپزى مردوو بکەين".
گوپرايەلى بووين بەبى ئەوہى لە ھۆى ئەم ھەلسوكەوتە نارۆشنە تېگەين. بەرپرسىيارىتتى شەرحکردنى
بابەتەكەى بەخشرایە سولتان وەلەد. بەلام تەنانت پېش ئەوہى لە باوكى پېرسى، رۆمى وتى: "لەوكتەى
روكنەدېنى ھەژاریان دەخنكاند، لەو ساتەدا ھاوارى ناوى مەنى كرد. نەمتوانى لەبەردەم قەدەرى ئىلاھىدا
بوەستم، بەلام نەمويست دەنگى بگاتە گوپم و بېزارم بگات، لەبەرئەوہ سەرى ناپەكەم ناپە گوپم، تا گوپم
لە زرىكە و نالەى نەبى".

بەو شېۋەپە چىرۆكى مردنى سولتانمان زانى. كۆشكىش لەپېئى ئەو سەربازانەوہ بەمردنپان زانى كە لە
خوین گەوزابوون و چوونە كۆشكى وەزىرى گەورە تا ھەوال بەدەنە ئەمىرە غۆردجى، كە پېويستە جلى
تازىەبارى بۇ مەرگى براكەى بپوشى. خاتوونى كۆشك بېخەبەر بوو لەوہى ئەو كەسەى فەرمانى بەكوشتنى
كردوہ موعىن سلىمانى مېردى بووہ، شوپنكەوتەى دلسۆزى مەولانا.

به پيچەوانەى شەمس و سەلاح، رقى حەسوودان لە شىۋەى پىلانگىران يان ھەولدان بۆ كوشتنم نەبوو، بەلكو لە شىۋەى دەستپيشخەرىي دوزمنكارانەدا بوو لەلايەن پياويكەو بەناوى "ئەحمەدى برام" كە ويستى لە ئاھەنگى دامەزاندنى من وەك سەرۆكى خانەقاي زىادا ئاشوبىك بنىتەو.

ئەو بوو بەرپرسى خانوبەرە (عەقارات)ى شاھانە كە پياويك بوو بەناوى تاج، لەبەرئەبوونى كەسيك بەرپرسى ببات پاش مردنى سەرۆكى پيشووى، برپاريدا من بكاتە بەرپرسى بەرپرسى بەرپرسى خانەقاكە. بەدواى وەرگرتنى بەرپرسىيارىتتەكى لەو جۆرەدا نەدەگەرام، لەبەرئەو وەلام دايەو كە دەمەوى پرس بە مەولانا بكەم و خەمەكانى بۆ باس بكەم: دابراى حەتمى، غيايم، وەستان لە نووسىنى مەسنەوى. سەرەراى ئەو بەلگانەى ھىمانەو و بەقايكەرم دەبينىن، مەولانا ھانيدام ئەو پۆستە وەرېگرم و بەلەش و گيان خۆمى بۆ تەرخان بكەم.

دواى چەند رۆژىك، تاج بەم بۆنەىو ئاھەنگى گەورەى رىكخست و پياوماقولانى شارى بۆ بانگەشت كرد. داوام لە رۆمى كرد نەچى چونكە دەمزانى ھەست بەو پرسی دەكات و وەرسىيەكەيشى بۆ من دەگويزىتەو. جاريكىدى تووشى شوكى كردم و پيداگرى كرد لەسەر چوون. ئاخىر ئيمە عادەتەمان نەبوو ئەو جۆرە ئاھەنگانە ساز بكەين، يان ئامادەيان بين.

لە رۆژى ئاھەنگى دامەزاندنەكەمدا، لە كاتىكى زوودا چووم بۆ خانەقاي زيا. قەيرىك لەبەردەم ئەو دارە گەورەىدا وەستام كە سىبەرى بۆ حەوشەكە كردو و سلاوم لىكرد وەك كە رۆمى زورجار سلاو لە دار و درەختەكان دەكات. ھىشتا خۆر لە ئاسماندا دەرئەكەوتبوو، بەلكو روناكەكى كزى دابوو ئەو مەزارگەى تەرمى ژمارەىك لە پياو گەورەكانى تەرىقەتەكەى تيدا نيزرابوو. دەرگا تەختەبينەكەم كردو كەمى جىرەى ھات. تيشك لەگەلمدا چوو ناو ژوورە ساردەكە و وشە ھەلگۆلراوەكانى سەر گۆرپىكى كۆنى روناك كردو. تۆزەكەم سېرى كە نيوەى ناوى كۆچكردو كەى شارەبوو وە بۆم دەرەكەوت ئافرەتە، ئەمەيش دەگمەن بگرە تاكانە بوو. ئەو چىرۆكانەم ياد كەوتەو كە باسى ژيانى ژنى سۆفى مەزن رابىعە دەكەن، ئەو سۆفىيەى كەعبە بۆ دیدارى ھات بۆ ناوہراستى بيابان، ئەویش ھاوارى كرد، "چى لە كەعبە بكەم؟ ئەوہى من ئەمەوى گەورەى كەعبەى"، رىگەىكى جياوازی گرتەبەر و ئەركى ئەوہى نەدايە بەر خۆى تەماشايەكى ئەو شونينە پىرۆزە بكات كە ھاتبوو بۆ لای.

لەكاتى خويندنى فاتىحە بۆ گيانى ئەو ئافرەتەى لەبەر پىكانمدا راکشابوو، پرسىم ئاخۆ ھىچ پەيوەندىك ھەبى لەنيوان ئەم ئافرەتە و ئەو ئافرەتەى پيش ئەو رويشت و چەندىن سەدەى ناوبانگى ئاسوى پىر كردو.

لەولاو نافرەىك لە بەردى سېى قىت بووبوويەو، كە ديوارىكى بەدەوردا بوو تايبەت بەدەستنويز. دەستنويزم گرت و چوومە ناو ژوورى سەرەكى خانەقاكە كە بەژمارەىك فانوسى ھەلواسراو بەژمارەىكى

زۆر ستووندا روناك بوبوبويه. له سهر تهخته كه ناوى خۆم بينى. حوسام حه سەن چه له بى كورپى محەمەد كورپى حەسەن، كه بە دە زوویەكى ئالتوونى لە سەر قوماشیكى رەش چنرابوو. دەنگى پى بەر گویم كه وت. دەنگى پى مجبوری خانەقاكه بوو كه هاتبوو جلی تابیەت بە ئاهەنگەم كه بداتى: كراسیكى سپى له مله وه شوپر دەبیته وه، له كه مەر بۆ خواره وه بەرینتره، له گەل سوخمه یه كى سپى و پشتوینیكى رەش كه له لای چهپ بە سترابوو، له گەل كلاًویكى قوچه كى لبادى رەنگ هەنگوینی. له بەرم كردن و چاوه پوانى گەپشتنى ئەوانیترم كرد.

ئەوانەى یه كه م كه س گەپشتن هەندى له هاوریانی باوكم بوون كه من ناویانم بە ته واوى له بیر كردبوو. كاتى باوكم مرد و ئەو تهریقەتەم هەلۆه شانده وه سه رۆكایه تی ده كرد و هه موو كه لوله په كانى ماله كه م فرۆشت بۆ دابینکردنى خه رجى هاوسه رگىرى شه مس و كیمیا، هاوریكانم سه رزه نشتیان كردم. ئەوه تا به رپوه بردنى خانەقا ده گه رپته وه بۆم، كه هەر خانەقایه كه نه بوو، به لكو خانەقای زیاى وه زیر بوو. ئەوه تا ئەوان ئیستا گه پانه وه، جا چ پىیان خۆش بى یان ناخۆش، هه ولیان ده دا روه كانى لیكچوون له نیوان من و باوكى به ناویانگمدا بدۆزنه وه، یان بیریان بیته وه. هه موویان راده ی دۆستایه تیمیان له گەل رۆمى ده زانى، به لام هه ندیكیان به پالنه رى غیره وا خویان ده رده خست كه ئەوه نازانن. هه روه ها به هه ندیكیتریان له فزولیانه وه ویستیان ورده كاریى نااسایى سه باره ت به ژيانى رۆژانه له قوتابخانه كه بزائن. هه ندیكیتر هه ولیان دا به پيشاندانى بيموبالاتیه كى ئاشكرا، دلگه رمییان پيشان نه دن.

هه روه ها سه رجه م خاوه ن دید و سوڤى و قه له نده ر و زاھید و خه لوه تکیش و راهیبه كان گەپشتن، هه روه ها پیاوانى كۆشكیش هاتبوون، له وانه تاج.

له كۆتاییدا مه ولانا گەپشت. رامکرد بۆ لای و لای پیکانیدا كرنوشم برد. به لام ئەو به ده سته كانى هه لیساندم و به رمالى نوێژكرده كه مى له سه ر شانى خۆى هه لگرت و له سه ر ئەو ته خته ی له سه رى داده نیشتم رایخست. ئەو ئامازانه پایه ی رۆحی منیان له به رچاوى ئاماده بوواندا زیاد كرد. ئەوكاته ته مه نم له سى و پینچ سال تینه په ریبوو. ده مويست هانى مه ولانا بده م مه سنه وى ته واو بكات، هه روه ها یارمه تی سولتان وه له د بده م له نووسینی كتیبی "فیه مافیه" و ته واو كردنى كۆكرده وه ی "وتاره كانى شه مس" و هه موو توانای خۆم بخرمه گه ر تا ئەو خۆشه ویستیه ی مه ولانا هه یه تی بۆم، بهیئلمه وه. له وكاته دا قه ت بیرم له زه مه نى دواى رۆمى نه ده كرده وه، به لام رۆمى بیری له وه ده كرده وه. له به ره وه هانیدام بۆ سه رۆكایه تیکردنى خانەقاكه و رازی نه بوو كرنوش له به رده میدا ببه م و به رمالى نوێژه كه مى له سه ر شانى دانا. به و ئامازانه به بى ئەوه ی ئەوه ییش بلئى، به ئاشكراى عالم وه ك میراتگری خۆى دیارى كردم.

قورئانخوینان گەپشتن و چه ند ئایه تیک له قورئانى پیرۆزیان خوینده وه. پاشان تاج له سه ر ته خت داینام. گوپراهیلى بووم و هه ولّم ده دا خۆ له ته ماشاكردى چاوه كانى رۆمى ببویرم. له قوولایى دلّمه وه هه ستم

دهكرد ئه و تاكه پياوه شياوى ئه و تهخته يه . كاتى خۆم ئاماده دهكرد تا له سهر داواى تاج پيشنوئىزى بكه م، له ناكاو پياويك به ناوى "ئه حمه دى برام" ههستا، كه زيانوس ئاگه دارى كردبووم لى، به پال لايدام و وتى: "من و براكانم به شىخى خۆمان قبولت ناكهين".

دهستبه جى خانه قاكه، شوئى تاييهت به رامن و خه لوهت، گۆرا بۆ گۆره پانى جهنگ. ئه ندامانى ته ريقه ته كه كه هيمن و ئارام بوون، ئه وانيش خه نجه ره كانيان هه لكيشا و گژبه رى نه يارانينان كرد. به لام هاوړيكانى "ئه حمه دى برام" يش خه نجه ر و شمشيريان پى بوو. هاوار هاواري پياوان به رز بوويه وه، خوئين رزا، خه مى گه وره م بوو به پاراستنى مه ولانا تا تووشى به لايه ك نه بى. به هيزى جهسته ييم و چهند جوله يه كم توانيم رۆمى له به شه ره اتوان دوور بخه مه وه و بردم بۆ به له كۆنك به سهر هۆله كه يدا ده پوانى. چاوه پوانم كرد شتيك بلى. به لام يه ك وشه ي نه دركاند و چاوديرى ئه و شه په ي دهكرد له خواره وه به رپا بووبوو. له كۆتاييدا كاتى به شه ره اتوو به ته مه نه كان له زۆر شه كه تيدا په كيان كه وت، ژيرتريان به داوى ريگه يه كدا گه ران بۆ وه ستاندى شه ره كه. پاشان پى وتن: "كاتى ته ماشاتان ده كم، پياوانك ده بينم به ده ستى خۆيان مالى خۆيان ويران ده كن".

له به له كۆنه كه وه و بۆ ئه وه ي هه مووان بييينن، ده ستى خسته سهر سهرم و ئه م قه سيده يه ي به ئاراسته ي من وت:

له كۆتاييدا خۆشه ويستيت هات، به لام له يه كه م گه وره تر ئه بى، چونكه خوا خۆى فه رمويه تى كۆتايى ده بيته يه كه م.

پاشان له بارىكدا ته ماشاى ديمه نيكي له خوار پيكانى دهكرد كه هيج په يوه نديه كى به كۆبوننه وه يه كى به ويقاره وه نه بوو، كه تييدا ده رويشه ده موچا و خويناوويه كان له گه ل سؤفيه كانيتر كه له سهر زه وى كه وتبوون تيكه ل بووبوون، خه نجه ر به ده ستiane وه و هه ستيان په ريشان بوو، وتى: "پيغه مبه رى ئيسلامتان بير بى. مه گه ر ئه و دوواين پيغه مبه ر نه بوو. ئه ي مه گه ر نه يفه رموو ئه و، ئه و كۆتاييه يه ده بيته يه كه م؟ به هه مان شيوه، شىخ حوسام كۆتاييه و يه كه ميش ده بى له دلما، له دلئاندا، هه روه ك له دلى ته واوى گه ردووندا".

پاشان له به له كۆنه كه هاته خواره وه و خۆى دابوو به سهر شانمدا، وه ك كه عاده تى وابوو كاتى تووپه بووايه به پيى په تى چوو ده ره وه، له گه لى رۆيشتم و زيانوسم به جبه يشت تا خه لكه كه هئور بكاته وه. كاتى سولتان بيستى "ئه حمه دى برام" فتيله ي ئه م شه په ي هه لگيرساندوه، وه زيرى دادى بانگ كرد و فه رمانى پيكرد تۆمه تبار دادگه يى بكات و به زووترين كات له سيده ريه بدات، به لام رۆمى به شه خسى هاته ناوه وه و ژيانى "ئه حمه دى برام" رزگار كرد.

پاشان هات بۆ قوتابخانه تا سوپاسى مهولانا بكات، بهلام مهولانا دهريگرد و رازى نه بوو بيبينى و پيى وت:
"تۆ له ئيمه نيت".

له و رۆژه وه هه موو خه لك پشتيان له "ئه حمه دى برام" كرد، ته نانه ت خه لكه ساويله كه يش. واى لي هات خه لك
خويان لى ده بوارد يان هه ركات له وسه رى شه قامي كدا بيانينيايه ري ره وى خويان يان ده گورى. پياوان
رايانده كرد و هاواريان ده كرد "نزى كى نه كه ونه وه! نزى كى نه كه ونه وه!" و خويان له هه ر په يوه نديه ك به و
بي زرا وه ده بوارد.

داوى ماوه يه ك تاج ري وره سمى كى نو يى دامه زراندى ساز كرد، به و پييه به ره سمى بوومه سه رۆكى خانه قاى
"زيا". پاشتر، له كاتى كدا هيشتا به تۆمار كردنى مه سنه ويه وه سه رقال بووم كه مه ولانا پيى ده نووسيمه وه،
ئه ركى به ري وه بردنى خانه قايه كى تر يشيان پى سپاردم، ئه ويش خانه قاى "لالا" بوو. جاري كى تر رۆمى داواى
لي كردم ئه و به رپرسيارتييه قبول بكه م. مه ولانا ئاماده ي ئه م ئاهه نكه نه بوو، به لام به گه رمى پيرۆزبايى
لي كردم. به م پيدا گرته نى، هه ستم كرد ده يه وى ئاينده يه كى سه قامگير و ئاسوده م بۆ مسۆگه ر بكات. بوو
به پياوى دا بران و كوچ و شو كه له ناكاهه كان و نارۆشنى، ئيستا نيگه رانه بۆ پيريم، ئه مه يش شتيكى نامۆيه.

كۆچ

دوای پازده سالی ره به ق، ئه ركه كه م به جيهينا كه بریتی بوو له نووسینی مه سنه وی و خویندنه وه و راستکردنه وه و ته واو کردنی. کاتی رومی دواين قه سیده ی له به رگی شه شه مدا ریخست - وتویژیکه، تیدا دایکیک به کچه که ی ده لی ئه گهر تارماییه کی ره شی زور رقاویت دی نازابه و په لاماری بده، ئه وکاته زوو له کۆلت ده بیته وه - هه ستم نه کرد هیشتا کاره که مان ته واو کردی.

له خانی بازگانانی شه کر بووین، که تیدا پیش بیست و نو سال دیدار - یان پیویسته بلیم به ریه ککه وتن - هکه ی نیوان شه مس و رومی رووی دا. ته ماشای جۆر و شیوه جیاوازه کانی شه کرمان ده کرد: بلوری، کلۆ، شله، کاتی مه ولانا دواين قه سیده ی مه سنه وی به م دوو به یته ته واو کرد:

ئهو قسه جوانه پیش له دلما،

چونکه له دله وه بو دل ده لاقه یه ک هه یه.

وشه ی "ده لاقه" ی وت و پیه وتم "ته واو".

له پیر، پازده سال له جۆش و خرۆش و شه یادی و سه رمه سستی و وپینه و بالایی ته واو بوو. کۆرپه که مان به وشه ی "گۆی بگره" له دایک بوو و به وشه ی "ده لاقه" کۆتایی دی. منداله که مان ده نگه ئه و عیشقه بوو که هاواریکی دابرا چریکاندی. دوای پازده سال له گه پان و نسکو، ده لاقه ی دلی هه لبارد.

هه ستردنی که به دلته نگه و به هه مان ئه ندازه پیش به خۆشی دایگرت. هه ستم به شانازی کرد له به ره وه ی توانیم ئه و کاره گه وره یه ته واو بکه م، توانیم کۆرپه که مان ببینم گه شه ده کات و گه وره ده بی. به لام ته واو بوونی مه سنه وی ئاماره پیش بوو بو سستی و بیسوودی من. به دریزی کات سه باره ت به سروشتی ئه و خۆشه ویستی هه ی رومی بو منی هه یه له خۆم ده پرسه. وه لامه که م له مانای مه سنه ویدا ده بیینی و زانیم کۆتایی قه سیده مه زنه که، کۆتایی میژوو و دابرا مان ده بی.

له ترسه که مان هه له نه بووم. ئه وه بوو ماوه یه کی کورت دوای ته واو بوونی قه سیده که رومی بانگی کردین، من و سولتان وه له د و زریانوس و موعین سلیمان و ئه میره غوردجی و کیرا و فاتیمه، پیکه وه.

موچرکه یه که به له شمدا هات. به فرحه وشه که ی پر کردبوو، کزه ی زوقمی قۆنیه له پی درز و قلیشه کانی ده رگا کۆنه کانه وه دزه ی کردبووه کون و قوژینی ماله که. کاتی نه عله کانم داده که ند تا بچه ژووره که، بیرم که وته وه که من ئاماده بوونی دیداره کان له و ژووره دا سه دان جار ئه وه م کردوه. دیداریک له و دیدارانه به س بوو تا ژیانیکی ته واوی تیدا بکریته وه.

دوای ئه وه ی له به رده رگای ژووره که تیپه پیم، له پر ئاره قیکی زۆرم ده ردا، ئه ی ئه گهر به یه وی دابرا مان

رابگه یه نی چی؟

كاتى گەيشت لە بەردەمیدا چەماينەو، فەرمانى پيكردين هەستين، پاشان لەو ساتەى چاوم بەچاوى گەيشت، هەستم كرد نىگەرانيەكەم بۆ رەتكردنەو، بەرراورد بەو هەى پيمان دەلى وەك چلە پووشيك وايە. روخسارى لە هەر كاتىكى پيشتر رەنگ پەريوتر بوو، دەستەكانى كەمىك دەلەرزىن و دەنگى دەلەرزى، وتى:

"مەترسن ئەگەر ئوغم كرد، چونكە ئيوە لە هەموو بارودۆخىكدا لەگەلم دەمىنەو. بىرم لى بكنەو و منيش بۆتان دەردەكەوم. هەر پۆشاكىك پيوشم من هەميشە دەگەرمەو، لاتان، هزرتان پىر دەكەم لە ماناى نەينى."

ساتىك وەستا، پاشان بەردەوام بوو:

"زيانم بەسوودە بۆتان، مردنیشم بۆتان بەسوود ئەبى."

ئەمىرە غوردجى داىە پىرمەى گريان. فاتىمە بۆ دوووم و دواين جار لە زيانيدا قىزاندى - جارى يەكەم ئەو بوو بەتوورەى بەرپوى سولتان و لەدى ميژيدا قىزاندى. ئەمىر موعىن سلىمان بەتوندى سەرى خوى بەديوارەكەدا كيشا و خوينى پيدا هاتە خوارەو. سولتان و لەد روومەتى دارنى. زىيانوس لەپىر كەوتە بەيۆنانى قسەكردن، كىرا حىجابەكەى فرى دا، جەلەكانى دادراند و هەندى بەشى گۆشتى جەستەى لە ئيمەو دەركەوت و وتى: "ئەى نوورى گەردوون! ئەى هەناسەى مرقاىەتى! ئىتر بۆ كى بخوليينەو؟ بۆ كوى ئوغم ئەكەى؟"

رۆمى وەلامى داىەو: "لە دەرهەى بازنەى ئيوە نامىنەو."

كىرا لە قسەكردن بەردەوام بوو و هيشتا گۆشتى جەستەى بەدەرەو بوو، "نايا جگە لە تۆكەسىتر دەردەكەوى؟"

رۆمى ميژەرەكەى داكەند، بلأوى كردهو و بەنەرمى جەستەى كىراى پى داپوشى و وتى: "ئەگەر دەركەوت، ئەوا هەر من ئەبم! لە گەردووندا دوو جەستەم هەيە: يەككىيان بۆ تۆ و ئەويتريان بۆ خۆم. كاتى بەفەزلى پاشاى تاكانە لەم جەستەى لىرەدا ئەبىينى روت ئەبمەو، ئەويتريان بۆ تۆ ئەمىنەو." لە شلەژانەكەمدا برپارم دا لە خوا بپاريمەو دە سال لە تەمەنى من ببات و بيدات بەرۆمى و چەند مانگىكىتر تەمەنى پى دريژ بكاتەو، چونكە ئەو خواىەى سەلاح لۆمەى كرد و ئەو هەى شەمس باوهرى پى بوو، ئەو هەى دەمى رۆمى لە ناوبردى مانوو نەدەبوو، دەتوانى ئەم داواىەم كىرا بكات. بەلام ئەو هەى روى نەدا. پيش تەوابوونى دىدارەكە، مەولانا تەويلى نا بە تەويلى هەر هەموومانەو و ماوہەكى زۆر بەو شيوەىە ماينەو. كاتى ناى بەناوچاوانى زىيانوسەو هيشتا هەر بەيۆنانى قسەى دەكرد.

خەرىك بوو ژورەكە بەجىبىلم، رۆمى داواى لىكردم ياوهرى بكنەم بۆ ژورى نووستنەكەى.

له ژورره كه دا خوئی به به تانیه كه وه پچا و كه وته باسكردنی ئه و كاتانه ی پیکه وه به سه رمان بردن. پاشان چیرۆکی ئه و نه حویه ی بۆ گێرامه وه كه كه وته ناو بیریک، جا ده رویشیک ده یه وی رزگاری بکات و قسه کانی له پووی ریزمانیه وه هه له یان تیدا بووه. لئی پرسیم ئاخۆ هیشتا کۆتایی چیرۆکه كه م بیر ماوه. دیاره له بیرم نه کردبوو، ئه وه بوو کابرای نه حوی له ناو بیره كه دا كه وته راستکردنه وه ی هه له ریزمانیه کانی ده رویشه كه، ده رویشه كه یش توورپه بوو و نه حویه كه ی له بیره كه دا به جیهیشت و پیی وت: "له وی بمینه وه تا من فیر ده بم هه له ریزمانیه کانم راست بکه مه وه".

هه ره ها باسی ئه و رۆژه ی کرد تیدا هه سستی کرد خدر پیغه مبه ر كه به "برام" ناوی ده برد بییه شی کردوه له قسه کردن له گه لی، له به ره وه ی کاتیکی زۆری به دانان و پیچانه وه ی میزه ره كه یه وه به سه ر برده وه. ئه مه یشم له بیر نه کردبوو، له وکاته وه ئیتر مه ولانا میزه ره كه ی نه ده پیچایه وه، به لکو ها وه له کانی بۆیان ئاماده ده کرد و له سه ر سه ریان داده نا.

شه و به هیواشی هات. له ویدیو ده رگا که وه گه وره پزیشکانی سه لته نه ت کۆبوونه وه و به بی سوود چاوه پروانیان ده کرد. پزیشکی هیچی بۆ مه ولانا پی نه ده کرا. ئه و پزیشکانه ی به ری کردن كه ئه میر له نه خوشخانه کان و له پال پیخه فی نه خوشه کانیه ره وه هینابوونی. له ویدیو ده رگا که وه ده نگه گریان و شت شان و هه نگانوان ده بیسترا و هه ر زوو ده نگه که کز بوو. له ژورره که دا، رۆمی سه ری له سه ر ئه ژنۆم بوو به هیواشی چوه خه وی لیکه وت.

گویم لی بوو به ده نگیکی کز و لاواز هه ندی نزا ی سه یری ده کرد:

"ئه ی خوی گه وره! من ئاماده م به هه ر ترسیک، هه ر باریک، هه ر خه میک، هه ر خوشیه ک، هه ر شتیکی سه یر، هه ر گونا هیک، هه ر مسیبه تیک، هه ر گوپراه لیه ک، هه ر سه ریچییه ک، بگه م. ئه ی خوی گه وره! نووریك بخره دلم، نووریك بخره گۆره که م، نووریك بخره چاوه کانم، نووریك بخره پرچم، نووریك بخره پیستم، نووریك بخره گوشتم، نووریك بخره خوینم، نووریك بخره ئیسکم، نووریك بخره به رده مم، نووریك له دوا وه م، نووریك له ژیرم، نووریك له سه رم، نووریك له راستم، نووریك له چه پم، ئه ی نووری نووران! بمکه نور".

پی سه یر نه بوو كه بینی ئه وه ی ده یلی ده ینووسمه وه، چونکه پاژده ساله کردومه به نه ریت هه رچی بلی ده ینووسمه وه.

نزا دوور و دریزه که ی ته واو کرد و هه ستایه وه دانیشته، به م شیوه یه مایه وه، پالی به منه وه دابوو، خوئی به به تانیه که وه پچا. کاتی ئه زنه کی دا شیوه ی دانیشته که ی بگۆری، وام به خه یالدا هات گه نجیکم دی. جوانیه که ی خه ریک بوو له هۆشم ببات. له چیرۆکی خوشه ویستیدا خویندومه ته وه عاشق هه بوون، له هۆش خویمان چوون. به خه یالدا نه هات بینینیکی وا ساده ده کری هه موو ناخم به ژینی. مه ولانا زۆر به گه رمی پیشوازی له گه نجه که کرد و داوای لیکردم جلی خه وتنه که ی بۆ دابکه نم. یارمه تیم دا بۆ داکه ندنی. پاشان

كاتى ديم مهولانا و گه نجه كه هيج جوليه كيان نه كرد، به ره و لاي چووم و ليم پرسى نه و گه نجه كنيه و بوجى هاتووه بو ئيره، گه نجه كه وه لامى دايه وه:

"من فريشتهى گيانكيشانم. به فه رمانى خواى گه وره و به خشنده هاتووم، تا وه سبتي مهولانا ببستم".
پاشان گويم لى بوو رومي پيى وت:

"وهره پيش! وهره پيش! نهى هه ناسه كه م! نهى په يامبه رى هاتوو له كوشكى سولتانه كه م!"
پاشان به هيمنى پيى وت: "نه و فه رمانه ي پيت كراوه، جيبه جيى بكه".

تارمايه كه ديار نه ما.

فريشتهى مهرگم دى. دهرگاكانى دنيا كه يدى. نه و دنيايهى تييدا رومي و شه مس و سه لاح له گه ل خودان.
نه و دنيايهى هزره كانى تييدا گه لاله دهن. نه و دهرگاكانه ي زور حه زيان لى ده كرى، پيش كه ميك له به رده ممدا والا بوون.

مهولانا گه رايه وه و جله كانى له به ركرده وه و داواى ليكردم ته شتيكى پر ئاوى بو بينم و پيكانى خسته ناو ته شته كه. به بيده نكي ته ويل و سينگيم سري، له باريكدا له به رخويه وه نه م قه سيدانه ي دهوت، كه هه ولم دا نه زه ريان بكه م:

دوستيك كوپيكي پر زه هرى هيئا،

له گه ل نه وه يشدا خوار دمانه وه، چونكه ده ستي نه و پيشكه شي كردين.

ئيمه، له ناخماندا، له بلنداى ئاسمانين.

مادده نه مانخاته ژير زهوى.

له رپي سيفه ته كانمانه وه هه لئه زنيين.

له گه ل نه وه يشدا رواله تي مردوانمان پيوه ديار نه بى.

له دهره وه، گويم له دهنگى سه رجه م نه ندامانى خيزانه كه و موريده كان بوو به دهنگى به رز ده گريان و شين و شه پورپيان ده كرد. رومي فه رمانى پيكردم داوايان لى بكه م بيده نگ بن. "پييان بللى له دوخيان تيئه گه م، به لام نه م هه موو هاوار و رورق به رزه سووى چيبه؟" پاشان پيى وتم: "هاورپيكانم له ملاوه رامنه كيشن و شه مسيش له ولاوه بانگم نه كا، نه بى برؤم".

له وشكردنه وهى ئاره قى رومه تي نه ده وه ستام كه هه ندى دهربرپيني نائيرادى ليوه دهرده كه وت. نازار ناخمي ده گوشى، به لام نه گريام. مهولانا له به رده ممدا گيان ده سپيرى، به هه ناسه ي، چرپاندى و وتى:

"ترمه كه م له سه روو گوره كانيتره وه دابنى، چونكه من يه كه م كه س نه بم سه رئه كه وم".

لهسەر داوای خۆی دەموویست له ژووره که بچمه دهره وه کاتی سولتان وه له د هاته ژووره وه و خه م
په ریشانی کردبوو. رۆمی زۆر دلی دایه وه. پاشان داوای لی کرد پروات و ئاسوده بی. سولتان وه له د چووه
دهره وه. لای بهردهرگا که داوام لیکرد ته رتیبی گۆره کان له ناو مه زارگه که دا بگۆری.
رۆمی چووه خه ویکی قول، هیشتا پیکانی له ناو ته شته که دا بوون. به نهرمی دهستم به ههردوو برۆ و
دهسته کانیدا هینا.

کاتی بیدار بووه وه داوای لیکردم زیاتر لیلی نزیك بیمه وه، روم له بان رووی، لیوه کانم له بان لیوه کان،
چاوه کانم له بان چاوه کان دابنیم. پیی وتم:

سه رم لهسەر سه رینه که دانی،

برۆ و به ته نیا جیم بیله،

به جیم بیله، من ماندوو،

شه ونخوونکیش و موبته لام.

به ته نیا له سه ره تای شه وه وه تا شه به ق،

له گه ل شه پۆلی عیشق،

ئه گهر ویستت، وهره و بوه خشه،

ئه گهریش ویستت، وام لیبه که نازار بچیزم.

لیم دوور که وه تا تۆیش نه که ویته

به لا و ناومیدی،

ریگهی سلامه تی هه لبریره و

واز له ریگهی به لا بینه.

ساتیک بیده نگ بوو، پاشان هه ناسه دانه کان خیرا بوون. رووی وه رگپرا. دهنگی گه راپه وه، ئیستا به کزتر،
وه ک ئه وه ی شتیکی هه بی بیه وی له کۆتاییدا بیلی:

من له وییم، ئاویک بهر چاوم ئه گری،

به هیواشی له گۆشه ی خه مدا ئه کشیم،

به سه ر ناوی چاوما،

سه د ئاش دانه مه زرینم.

ئەو سەرگەشەي ئەمانفەوتىنى،
دلىكى ھەيە لە بەردە چەخماخە تاشراو،
ئەگەر كوشتى، كەس پىي نالى:
"خوينبايىھەت لەبىر بى".

شاي روومەتە جوانەكان،
ئەركى وەفای لەسەر نىيە،
جا ئەي عاشقى روو زەرد،
ئارامگر و وەفادارىيە.

جگە لە مەرگ،
ئازارلىك ھەيە چارەي نىيە،
جا چۆن من بلىيم:
چارەيەك بۆ ئەم ئازارە بدۆزەو؟

ئەگەر ئەژدېھايەك لە رىگە دەرگەوت،
ئەوا عىشق وەك زومروتە،
بەنوورى ئەو زومروتە،
بىرۆ و ئەژدېھايەك راو بىنى.

ئەمە دواين قەسىد بوو لە ژيانى رۆميدا. بەدەم قەسەكردنەو مەردن رفاىدى. ئەو ەيش لە رۆژى يەكشەممە
پىنجەمى جەمادى دوايى سالى ۶۷۲ى كۆچى (۱۷ى كانونى يەكەم/دېسەمبەرى ۱۲۷۳).
دەم لەسەر دەمى دانا و دوواين ھەناسەيم ھەلمزى. جەلەكانىم لەبەر داكەند. جلى تازىيە بارىم لەبەر دامالى
كە لەو كاتەو شەمس ديار نەماوە كردبووى بە نەرىت لەبەرى دەكرد و جلىكى ئاسايىم لەبەر كرد. پاشان
دەرگاگەم كەدەو و رىگەم بۆ ھاوپىيان واز كرد بىنە ژورەو.
ئەمىر لەبەردەم تەرمى رۆميدا چوو بەچۆكدا و چەندىن سەعات بەو شىوہەيە ماىەو. ئەمىرە غوردجىي
ھاوسەرى لەدوايەو ئازام و بىدەنگ وەستابوو و چاوى لەسەر رۆمىي كۆچكردوو بەرز نەدەكردەو.
دانىشتەم و پىشتەم بەديوارەكەو، ھەولم دا بەكۆششىك كە پىرزە پىرزە دەكردم دان بەو دا بنىم ئىتر رۆمى

نه ماوه . به خۆم وت پښوېسته به زووترين كات رڼوړه سمى به خاكسپاردن نه نجام بدهين و شوښنى گوره كې ديارى بكهين و وهك داواى ليكردم گوره كې له سه روو گوره كانيتره وه دابنځين، نوږڅى مردوى له سه بكهين. پاشان نازانم پښوېسته چى بكهين. بۆ ساتيک به خه يالمد ا هات ليى بپرسم .

مردن بوى دووپات كردمه وه له مه و دو ئيتر هيچ وه لاميمك لييه وه پښناگات .

بۆ به يانى، ئيماميكمان بانگ كرد كه هه مووان ريزى ده گرن. هاوړپيان له سه ر زه وى دانپشتن. ئيمام ده ستى به شوړدنې لاشه ي مه ولانا كرد و كاتى ئيمام ناوى به سه ر لاشه راكشاوه كې سه ر ته ته شوړه كه دا كرد، هه رچى دلويى نه و ناويه خواردمانه وه كه به سه ر جهسته يدا فوارپه ي ده به ست .

له پر ئيمامه كه قيره يه كى كرد و ده ستى بۆ سه رى شل كرد بكه وى به سه ر سه رى مه ولانا دا .

پاشان پيى وتم كاتى سينگى شوړدوه روى جولاه .

زريانوس رايكرد بۆ لاي سه رتاش، پاشان چاوى به به رپرسان له جه نازه كه كه وت. به ده ورى فه ناكه دا

ده سوړامه وه كاتى هاوړپى يونانيه كه م ئاماژه ي پيدام ته ماشاى نه و تهرمه نه كه م كه له سه ر تابوتيكى

داپوشراو له ماله وه گويزرايه وه . چاوه كانم به داخراوى هيشته وه و هيئامه به رچاوم مه ولانا سه ماى بيستن

ده كات و ده خولپته وه، تا هه ست به سه رسوپان ده كات. له كاتيكدا كه ژاوه كه تپه رپى زريانوس و سولتان

وه له د لاي ده رگاكه وه ستابوون. پاشتر زانين زريانوس كاتى جهسته ي مه ولاناى ديوه به كفن پيچراوه ته وه و

ده يخه نه گاليسكه، وتويه تى: "مه ولانا به جيئمان ديلى".

تيگه يشتم مردن ئوغر كردنه (المغادرة).

چاوم كرده وه و بينيم هه ردوو پياوه كه ليم نزيك ده بنه وه. يه كترمان له ئاميز گرت. تيگه يشتم مردن

سه رله نوئى يه كگرتنه وه يه .

هه ريه كه مان شتيك هه بوو بيكهين. من وهك ژميريارى قوتابخانه ده بوو خه رچى به خاكسپاردنه كه بده م.

ده بوو سولتان وه له د گرنگى به مه سه له ي جيئشين بدات. ده بوو زريانوس هه والى مردنه كه بداته موریده

بيانيه كان. زانيم مردن به رپرسياريتيشه .

كاتى شوړدنې لاشه ي روى ته واو بوو، كه ژاوه يه كه كه كهوت گاي له پيشه وه بوو يا وه رپى تهرمه كه يان كرد

بۆ گلگوى باوكى، سولتاني زانايان، كه سه لاهيشى تيئا نيژرا. له سه ر شه قام، پياوان و ئافره تان و زانايان و

سوڤييان و پيشه كاران و خه لكانى ئاسايى و فه رمانبه رانى ميرى و يونانى و ئيرانى و تورك و رومان و

مه سيحى و جوله كه، له ده ورى كه ژاوه كه نه لقه يان به ست. هه ندئ راهيب كه كتيبى پيرورزيان به ده سه ته وه

بوو، چه ند ئايه تيكي ئينجيليان خوښند، هه ندئ حه بريكي جوله كه يش هاتنه پيش و چه ند ئايه تيكيان له

ته ورات خوښنده وه .

ئەمىر بانگى ئوسقوف و حەبرى گەورەى کرد که ئامادە بوون و لەبارەى ھۆى ئەو حەماسە پرسىيارى لى
کردن، ئەوانىش وەلاميان دايەوہ: "لە رينمايىه کانى ئەوہوہ حەقیقەتى موسا و حەقیقەتى عيسا و
حەقیقەتى سەرجم پيغەمبەران تيگەيشتين. لەودا ئەوہمان دەبىنى که سەبارەت بە ھەلسوکەوتى
پيغەمبەران لە کتیبەکاندا خویندومانەتەوہ. ئيمە بە موسا و عيسای ئەم سەردەمەمانى دادەنئين".
حەبرە جولەکەکە ھەرەوہا وتى: "رۆمى خۆرى راستیەکانە، سەرجم مەخلوقاتيش خۆريان خوش دەوى".
راھیبە مەسحیەکەيش وتى: "رۆمى وەك نانە، کەس ناتوانى بەبى نان بژی. ئایا برسپەکت دیوہ پشت لە
نان بکات؟ جەنابى ئەمىر تۆ نازانى ئەو بەراستى چيە"، ئەمىریش بیدەنگ بوو.
قورئانخوینان چەند ئایەتیکى قورئانیان خویند، بانگدەران نزیان کرد، بیست تیم سرودیان دەربارەى مردن
وت که رۆمى خۆى نووسیوی، ژەنیاران تەپلیان لیدا و نای-یان ژەنى.

کاتى که ژاوەکە گەيشتە مەزارگەکە خەریک بوو ئیوارە دەهات. شیخ سەدر که رۆمى لە ژيانیدا ناوینابوو،
چاوەپوانى ئەنجامدانى نوێژى دەکرد. لەو ژوورەى لە خەلگدا جمەى دەهات بەحالی بواری ھەناسەدان
ھەبوو. سلاوم لە شیخ کرد. باسى دواين دیدارى خۆى لەگەل رۆمى بۆ کردم که تیدا رۆمى، پاش ئەوہى
رازى نەبوو ھىچ دەرمانیکیدی بخوات، رازى بوو بەئامۆژگارى سەدر نەبى ھىچ وەرنەگرى. کاتى شەرپەتى
دەخواردەوہ، پىى وت ئەو لەو کاتەوہ لەنیوان عەشيق و مەعشوقدا ھىچ نامینى جگە لە عەبايەكى لە شیعەر
چنراو، ھەرەوہا نوور جاریکیدی دەچیتەوہ پال نوور.
لەبىرم نەکرد. ئەوہم لەو رۆژەيشدا بىر کەوتەوہ که رۆمى رازى نەبوو ھىچ لەو دەرمانانە بخوات که بۆم
ھینا.

شیخ سەدر چاوەپوانى کرد تا دەنگەدەنگەکە ھیور بووہوہ و وتى: تەنیا يەك شیخ لە جیھاندا ھەبوو،
ئەویش رۆیشت. ئیستا پەتى پەيوەندى دەپچرئ. پەتى ملوانکەى فیکرون دەبى. ئیستا کارەکان لاواز
دەبن و سیستم بەرەو ھەلدیر دەچئ. ئیستا ئیتر ھىچ شوینەواریکیدی بۆ براپەتى یان شادى نابى. ئیتر
مەغۆل پى دەننە سەر سامانى سولتان و ئەمیرەکان و گەنجینە و سەرى زۆر دوور دەبرئ. قوتابخانە و
تەکیەکان دەگۆرئ بۆ میوانخانە و کاروانسەرا. بەرەکت نامینى و سپیەرى زۆردارى بال دەکیشئ و
گەردوون تارومار دەبئ.

شیخ دايە پرمەى گریان و ھەموو ئەوانەى گوئیان لە وتارەکەى بوو گریان، لەکاتیکدا لە دەرەوہ گویمان لە
ھاواریکى بەرزى خەمبارى بوو.

خۆم بینىوہ لەتەنیشت سولتان وەلەد و کیرا وەستاوم کاتى کیرا بەدەنگیکى نزم پىى وتم ھە ئیستا
مێردەکەى دیوہ بەئاسماندا فپیوہ. بالەکانى بەفراوانى کرابوونەوہ، وەك ئەوہى بیەوى بمانپاریزئ.

سیراجی ھاوړېم نزيك كهوتې وه، ټه و پياوې پېش چەند سالنك به درېژايي شه و چاوه پروانې كرد تا رومي ببيني، به دهم لولداني دوو سمبله درېژه كه يه وه پي و تم: "هر ئيستا قسم له گهل مه ولانا كرد و پرسيارم كرد له باره ي ټه و جيهانه ي بوي چووه، ټه ويش پي و تم: له و جيهانه يتر زور وهك ټم جيهانه ناسراو نيم". هېچ نه دي، هېچ نه بيست.

كاتي تهرمي مه ولانا به خاك سپردرا، بوي دواچار دهستم له بروكاني دا. ټه شوينه م ماچ كرد كه تييدا هه ردو بروكه ي به يهك ده گهن، تا بوي هه تاهه تايه هه ست به زبريي مووي له سهر ليوه كانم بكم. سهرم نا به دلپه وه، گويم ليوو لي دها. ناوچاوانيم ماچ كرد و شه مسم بير كه و ته وه كه روژيكيان وتي: "چراي كوژاوه، چرا دائه گيرسيني و ټه پوات".

پاشان لاشه كه ي له دوا مه نزيلا ټه سپه رده كرا و مي زهره كه ي له سهر كيلی قه بره كه ي دانرا. چاوه پروانم كرد تا هه مووان گورستانيان به جي هيشت، چەند سه عاتيك تيپه ري تا روناكيه كان كوژينرانه وه، ټه و كاته منيش رويشتم.

له ناو قوتابخانه كه دا پشيله كه ي مه ولانا نان و ناوي له خوي حه رام كرد، تا دواي هه فته يهك توپي. مه ليكه، كچي رومي و كيرا پشيله توپيوه كه يان دوزيه وه، شورديان و به چه رچه فيك پيچا يانه وه و له ژير گوري مه ولانا دا شارديانه وه.

هه ركات روو ده كه مه گورستان قسه يه كي شه مسم بير ده كه ويته وه كه وتي: "كه سيك له سهر گوري كي نووسي: ژيان له سه عاتيك زياتر نيه". ژيانم ته نها يهك سه عات بوو، به لام له گهل رومي به سهرم برد.

كۆتايى

شەمسى تەوريزى، عىشقت ناسى، عەقلىت نەناسى.

بە چوار سال ئۇم رۇمانەم نووسى. لەو ماوەيەدا دايمك كۆچى دوايى كرد، دواى دە سال لە ھەولدان بۇ نووسىنى، كچەكەم لەدايك بوون كە لەبەر ناوى داپىرەى رۇمى ناومنا كيارا. نووسىنى ئۇم رۇمانە چەند ماوەيەك پچپرانى تىكەوت، بەخەم و مندالبوون و پەرودەدەكردن. مېردەكەم كە ئۇویش نووسەرە و لە كارکردن ناوەستى، زۆر جار لەسەر ئۇو پچپرانانە رەخنەى لېدەگرتم، منىش بەنيوہ بەيتىكى شيعرىكى رۇمى وەلامم دەدايەوہ كە دەلى "ئۇم مەسنەوييە ماوەيەك دواكەوت" (مەسنەوى گەورەترين كارى رۇمى شاعىر و گەورەترين كارەكانە لە ئەدەبى فارسيدا). دان بەوہدا دەنىم من نيوہ بەيتەكەيتريم نەدەزانى، لەبىرم كرد. تەنانەت بە زۆر ناروون دەھاتە بەرچاوم. لەراستيدا تەواو لەبىرم كرد. لەو ماوەيەدا شىرم دەدايە كچەكەم، رۆژەكانم بۇ چەند ماوەيەك دابەش كرابوون، ماوەى ھەريەكەيان سى كاترمىز بوو، كە ساتەكانى شىرپيدانى كچەكەم بوون. رۆژتيكان بەرگى دووہمى مەسنەويم كردهوہ و دوو بەيتەكەى سەرەتام خوئندەوہ:

ئۇم مەسنەوييە ماوەيەك دواكەوت،

ماوە پيوستە تا خوئىن بگۆرى بۇ شىر.

"تا خوئىن بگۆرى بۇ شىر". ئۇم وشانە روو لە منن. مەسنەويم داخست. لەسەر لىو و چاوەكانم دانا —وہك كە قورئان دادەنىم— و ھەستم كرد من بىيارە راستەكەم داوہ و رۇمى لەگەل منە. ئۇم كتيبە پەيوہنديەكى توندوتۆلى بە يادەوہرىي دايمك (ماھىن جاھانبيگلو تەجەدود) ھوہ ھەيە. كاتى بەمن دووگيان بوو، لە زانكۆى تاران ئەدەبى فارسى دەخوئند. تەنانەت پاش ئۇوہى دكتورايشى بەدەست ھىنا كرىبوويە عادەت ئامادەى ئۇو موحازەرانە دەبوو كە پروفيسۆر بەديعوزەمان فرو زانفر، پسپۆرى گەورە لە رۇميدا، پيشكەشى دەكردن. بەياني ھەموو رۆژتيكى پينجشەممان دەچوو، تا مردنى پروفيسۆرى بەناوبانگ كۆتايى بەو موحازەرە گزنگانە دانا.

كاتى من و دايمك و مېردەكەم كارمان لەسەر وەرگىپرانى سەد قەسىدە لە "ديوانى شەمسى تەوريزى" دەكرد، زانيارىيە قولەكەى لە شيعرى رۇمى لە بئەرەتدا پشتى بەئامادەبوونى لەو موحازەرانەى بەديعوزەمان پيشكەشى دەكردن، دەبەست. كاتى كيشەيەكمان بەھاتايە رى و سەرنجە كۆنەكانى بۇ چارەسەرى ئۇو كيشەيە بەس نەبوونايە، پەيوہندى بە ھاوپرىكەى لە تاران، محەمەد رەزا شافيعى كادكانى، يەككە لە ديارترين قوتابىەكانى پروفيسۆر بەديعوزەمانوہ دەكرد، كە ھەميشە وەلامەكەى ئامادە بوو.

پروفیسور شافیعی کادکانی جیگہی مامؤستاکی له کۆلیژی ئەدەبیاتی زانکۆی تاران گرتەوہ. جارێکیان، له کاتی یەکێک له موحازەرەکاندا - ئەوکاتە دوای دامەزرانی کۆماری ئیسلامیی ئێران بوو - کە تەنیا قوتابییەکانی ئامادە نەدەبوون، بە لکو مامۆستایان و ژمێریاران و سەدان کەسی شەیدای ناسین و دیراسەکردنی سۆفیزمیش ئامادە دەبوون، وتی: "خوا هەلە ی کرد کاتی رۆمی دروست کرد".

نەموست تیزیک ئێکادیمی سەبارەت بە ژبانی رۆمی بنووسم، چونکە من سەرباری پاشخانە ئێکادیمیەکەم، وام نەدەبینی ئەم نەهجه - کاملە وردە قول رۆچووہ - هیچ ئاسەوارێکی جوانی یان هەستەکانی تیدا بی. له "قوتابخانە پراکتیکی بۆ خویندنی بال" له فەرەنسا خۆم تۆمار کرد لەسەر تیزیک دکتۆرا کە دیراسەکردنی دەقیک له چینی مانەوی سەدە ی هەژدە یەمی له خۆ دەگرت. رۆژێکیان کاتی مامۆستا زۆر بە زەحمەت توانی شفرەکانی دەستنووسیکی مانەوی بکاتەوہ کە بە خەتی زمانی قیبتی نووسرابوو، لەبارە ی رای خۆمەوہ لەوہدا پرسباری لیکردم، بە عەفەوی وەلام دایەوہ کە "پیم جوان بوو". پینج یان شەش قوتابییەکە کە له ژوورەکەدا بوون مریان لیکردم، چونکە لەناو چوار دیواری ئەکادیمیادا ریگە بەو دەربڕینانە نادری.

پاشان هەمان کیشە بوو بە ریگرم. پیویستە له دەرەوی دیواری زانکۆ بۆ جوانی بگەرین. لەبەرئەوہ بریارم دا ئەم چیرۆکە بەسیغە ی راناوی قسەکەر بگێرمەوہ. بەلام ئەوہ له پیویستی وردبوون و سەختگیری زانستی ئازادی نەکردم. له رۆمانی "رۆمی: ناگری عیشق" دا سەرجه م ئەو دەستەواژانە ی له نیوان کارەکتەرەکاندا ئالوگۆر کران دەربرین و وشە ی ئەوتۆن ئەو کە سایەتییانە بەپاستی وتونیان و من هیچم هەلنەبەستوہ. خۆم بەوہندە رازی کردوہ بارودۆخ و حالەت بۆ کارەکتەرەکان دروست و ساز بکەم. کۆپیەکی شەرەکراوی سەرجه م سەرچاوہ دەقییەکانیشم پاراستوہ.

لەبەرئەوہ ئەم رۆمانە بایوگرافیا یەکی زانستی نیە، ئەگەر ئەوہم بویستایە ناو و نازناوی رەسمیم بەکار دەهینا: جەلالەدین محەمەد بەلخی، کە بە خواوەندکار (گەرە)، بە خامۆش (بێدەنگ)، بە مەولانا و پاشان بە رۆمیش ناسراوہ.

ئەگەر ئەمە بایوگرافیا یەکی زانستی بووایە لیستیکی گشتگیری کارەکانیم دەخستە روو و تەنیا لەسەر مەسنەوی و دیوانی شەمسی تەوریزی نەدەوہستام، هەرەوہا ئەوہم زیاد دەکرد کە مەسنەوی فۆرمیکی شیعرییە هەر دوو نیوہ دێر یە کیش و یەک سەروایان هە یە و کۆی ژمارە ی بەیتەکان له مەسنەوی رۆمیدا ۲۶۰۰۰ بەیتە شیعەرە. هەرەوہا لەبارە ی چوارینەکانیەوہ، دیسان لەبارە ی "فیە مافیە" کە سولتان وەلەدی کۆری کۆی کردۆتەوہ، دەمنووسی. هەرەوہا زنجیرە دیدارەکانیم لەگەل موریدەکانی دەخستە روو بەتایبەت لەگەل وەزیرە سەلجوقییە بەهیزەکە موئینەدین سلیمان: پەيامەکانی مینبەر، حەوت کۆرەکە، کە کۆی خوتبەکانی پیکدینی. هەرەوہا باسی هاوسەرەدەمەکانیم دەکرد، شاعیری مەزن سەعدی، فەخرەدینی

عیراقي، قوتابی سه هره وه ردی که خه لکی قۆنیه یه . ئه و بووه رۆمی له باره یه وه وتویتی " به غه ریبی هاته دنیا، به غه ریبی ژیا، به غه ریبیش سه ری نایه وه ". دیسان ده کرا ناوی زانای گه وره ی ئاینی سه فیه دینی هیندی بینم، که تاکه ئامانجی قه ده غه کردنی دهنگی ئه و ره بابه بوو ده رویشه کانی له کۆره کانی بیستندا به کاریان ده هیئا، ئه وه ی رۆمی پپی وت موسلمانبوونی هه زار کافری مه سیحی ئاسانتره له وه ی بیگه ردی بدریته پال سه فیه دین، چونکه رووی ته خته ی رۆحی وه ک رهنگی وجبی قوتابخانه ی مندالکی لیها توه، رهش و ته مومژاوی.

هه ره ها ناو و میژووی سولتانه سه لجوقیه کانم له ئاسیای بچوک ده هیئا: عه لائه دین که یقوباد (۶۱۷-۶۳۴ک/ ۱۲۱۹-۱۲۳۶ ن) که بانگه یشتی باوکی رۆمی، به ها وه له دی کرد بۆ قۆنیه و ویستی له ماله که ی خۆیدا دابینی. هه ردوو برا عیزه دین که یکاوس (۶۴۳-۶۵۵ک/ ۱۲۴۵-۱۲۷۵ن) و روکنودین کلچ ئه رسه لانی چواره م (۶۵۵-۶۶۴ک/ ۱۲۵۷-۱۲۶۶ن) که هه ردووکیان موریدی مه ولانا بوون و تابلتی ریژیان ده گرت. بۆ ئه وه ی ئه وه ته واو بکه م ده کرا له کۆره کانی بگۆلمه وه، سی کور و کچیک: به هائه دین محمه د، ناسراو به سولتان وه له د (۶۳۲-۷۱۲ک/ ۱۲۲۵-۱۳۱۴ن)، عه لائه دین محمه د (۶۲۴-۶۶۰ک/ ۱۲۲۶-۱۲۶۲ن)، موزه فه ره دین ئه میرولعیلم (۶۷۶ک/ - ۱۲۷۸ن)، له گه ل مه لیکه خاتون (-۷۰۳ک/ ۱۳۰۵ن) و هیتر. رۆمانه که م به سیغه ی راناوی قسه که ر سی نیر- نووسیوه و خۆم له جیی پیاوی سییه م داناره که رۆلیکی گرنگ و گه وره ی له ژیا نی رۆمیدا هه بووه، ئه ویش حوسامه، یان وردتر بلین حوسامه دین چه له بی حه سه ن کورپی محمه د کورپی حه سه ن، ئه ویش به هۆی دیریکه وه له بایوگرافیه که یدا دیم، که پاش مردنی له نیوان سالانی ۱۳۱۸ و ۱۳۵۳ نووسراوه، که دیریکی ساده یه له ده قیکی سه ده ی چواره یه مدا هاتوه. زمانی فارسی له و کاته وه زۆر نه گۆراوه.

ئو دیره راسته وخۆ ئاراسته ی من بوو و پیویستی به ته علیق نه بوو. رسته یه کی ساده ده لی مه ولانا (ی رۆمی) عاشقم بوو (حوسام).^۷

پیش حوسام سه لاه هه بوو، پیش سه لاهیش شه مسی زۆر به ناوبانگ هه بوو، شه مسی پشکو. به لام هیچ دیریک نه هاتوه به م رۆشنیه په یوه ندیه کانیان - په یوه ندیه ناوه کی، ره مزیه تایبه ته کانیان بۆ ده سته یه کی تایبه ته له زانایان - به م شیوه ئینسانیه روون بکاته وه. له کاتی خویندنه وه دا زانیاریم ده رباره ی خه لوه ته رۆحیه کانیان، حه زه - ته نانه ت جه سته یه کانیان کۆ کرده وه، به بی هیچ ئامازه یه کی روون ده رفه تی ئه وه م بۆ بره خسینی وه سفی ئه و شه وه به ناوبانگانه بکه م و راسته وخۆ سه رنجی "خۆشه ویستان" بده م.

^۷ الافلاکي، مناقب العارفين، الجزء الثاني ص ۷۲۷.

"رۆمی عاشقی حوسام بوو". ئەم دێرە وای لیکردم له گەڵ حوسام ئاوێتە بېم، هاوشیۆه ی هەستکردنی حوسام هەست بە ئەزموونی عیشقی جەستەیی بکەم له راناوی قسەکاری نێرینەدا. هەرۆک دەرڤەتی بۆ رەخساندم بتوانم بچمە ناو ژوورەکان، گەرماوەکان و دوکانەکانی بازار و ئەو خانانە ی رۆمی و ئەوانیتر سەریان لێدەدان. هەرۆک دەبوو لەو بکۆلمەو و هەول بەدەم تێبگەم بۆچی ئەو مومکین بوو. ئەو "من"ە، راناوی قسەکاری تاکی نێرینە هەر دەبوو بزانی.

بۆچی رۆمی لەناکاو بە شەمسی وت کە پێویستە بروت و دووچاری مەرگی بکات، لە کاتی کە ئەو پیاوێ خۆشەویستەکان کەس بوو لە لای لە دنیا دا؟ ئەم فیراقە لەناکاو بۆچی؟ بۆچی، لەو ساتەو، لە دایکبوونی یەکیک لە گەرەترین شاعیرانی جیهان دەبینین؟ ئەو رۆلە چی بوو عیشق لە ئازاری فیراق و ئافراندندا بینی؟

ئەو "من"ە ی هەلمبژارد، ناچاری کردم وەلامیک بدۆزمەو.

مێردە کەم پێشنیاری کرد پارێزگاری لە دیدگە یەکی هاوچەر خانە بکەم، کە بتوانم بە بابە تیبوونیکی گەرەترەو سەرنجی ئەو رووداو "ئەفسانەیی" انە بەدەم، کە بناغە ی ئەدەبی فارسی. بەلام ئیتر کات بۆ ئەو بەسەر چوو بوو. "من" ئیدی بەدوای رۆمیدا کە تێبوو، لە هەولیدا بۆ دۆزینەو ئەو ی چۆن چۆنی شاعیریک لە جەرگە ی عیشقادا لە دایک بوو.

ناوەرۆك

كتیبي شه مسی ته وریزی

من پیره پیاوه سه رما برده كه م.....

له پر، دیم.....

شه و مرد بووم، به یانی زیندوو بوومه وه.....

ئاوی تینووان، نانی برسییان.....

فرینی ئازیز.....

شیخ و موریدم.....

تۆم به ته نیا بینى.....

کال بووم، کولام و بوومه قه قنه س.....

په رتت ده كه م.....

كتیبي سه لاهه دین

من ئەوم.....

ده رگا کان ده خمه سه ر پشت.....

منداله کانمان جه رگمانن به سه ر زه ویدا ده رۆن.....

له سه ر ریگه ی گۆره كه م سه ما ده كه م.....

كتیبي حوسامه دین

وشه كان بکيشه.....

گوي له نالهى ناي بگره.....

من کوتايتم.....

کوچ.....

کوتايى